

1800
(1932)
2.6
S. 100
DEMATTA

SEU

Carmina Miscellanea.

AUTORE

COB O DUPORTO

antabrigiensis S. T. D.

Plin. Sec. Lib. 7. Epist. 9.

*Et carmine remitti. — Lusus vocatur:
sed hi lusus non minorem interdum
gloriam quam seria consequuntur.*

L O N D I N I,

ensis Roberti Clavell, Prostant apud
igne pavonis in Cæmiterio Paulino.

1678.

Elenchus Poematum.

Sylvarum Libri tres.

Carmina Gratulatoria ad Regem & Reginam.

Epicedia, seu Carmina Funebria.

Carmina in publicis *Acad.* Comitiiis composita.

Epigrammata Sacra.

Epithalamia Sacra, seu Canticum *Solomonis.*

Illustrissimo Heroi,

J A C O B O,

*Duci Monumethæ, Comiti Donca-
striæ, Regiæ Majestati Equitum
Magistro, nec non Eidem à Secre-
tioribus Consiliis, aureæ Perisce-
lidis Equiti, & Academiæ
Cantabrigiensis Can-
cellario.*

Dux Illustrissime, Honoratissime Cancellarie,

Sylvæ quidem per se
umbram faciunt : Syl-
væ tamen hæ nostræ a-
liam umbram quærunt,
ad aliam, sub qua salvæ & securæ
a 2   sint,

sint, ad Illustrissimi nimirum No-
minis tui umbram, supplices con-
fugiunt. Patere ergo, Dux Illu-
strissime, ut sub tuo Patrocinio
prodeat Cento hic Poeticus, &
ut Musæ hæ nostræ Favoris tui
clypeo tectæ lucem videant, quæ
alioquin, ævo præsertim hoc hy-
percritico, in publicum prorepere
non auderent. Magna certe me
spes tenet, tibi, Honoratissime *Can-*
cellarie, qui Musas *Cantabrigienses*
in Clientelam tuam clementer a-
deo nuper suscipere dignatus es,
haud ingrata prorsus futura Stro-
mata hæc Poetica: Quæ si tanti
Mæcenatis benigno foveantur
aspectu, equidem adversus male-
volorum omnium ac Zoilo-
rum

rum morsus atque vellicationes
tuta satis & munita ea fore exi-
stimabo.

Accipias placido, Princeps, mea Carmina vultu,
Granta ô præsidium dulce decusq; tuæ.
Te Mæcenatem quid non speremus adepti,
Mon' metba pariter Pieridumq; Ducem?
Te Duce prospera bella gerens *Academia* Mater
Contra Barbariem quanta tropæa feret!

*Illustrissimi Nominis tui
Cultor & Cliens
devotissimus,*

JACOBUS DUPORTUS.

Ad Lectorem.

**Corrige, Lector amice, ERRATA, Typographus orat,
Autor ut ignoscas dum petit ipse sibi.**

PAg. 61. Vers. 22. *Pygmaeus*. 104. tit. *Echo*. 120, 19. *Pelagi*. 122, 20. *prope*.
146 tit. *fratres*. 176, 14. *huic*. 188, 3. *Ario*-- 159, 11. *aqual*-- 201, 7.-- *suilem*.
319, 17. *Rhapsode*. 351, 23. -- *tani*. 359, 5. *lascivos*. 361, 11. *questum*.
366, 17. *que*. 407, 14. *attollat*. 427, 10. *matura*. 23. -- 1012. 439, 28. *is/que*
452, tit. *xatv*-- 19. *uCeis*. 453, 4. *didvμ*-- 464, 17. *Aeternum*. 471, 20. *Na*-
si 472, 2. *virga*. 473, 4. *consil*. 492. 13. *shrenum*. 18. *ille as*. 566, 28. *Cur*-
rum. 569, ult. *Fragrantii*.

SYLVARUM

SEU

Miscellaneorum

LIBRI TRES.

B

Ad

*Ad Virum Clarissimum Doctissi-
mumque D. Joannem Cotto-
num, Equitem Baronettum.*

VIR amplissime (si statum aut staturam
Tuam respicimus) tibi ecce primo
Arte ac ingenio rudis Poeta,
Parvulusque hic Epigrammatum libellus,
Sedant: Salve igitur, favéque nobis:
Salve, præque aliis Amice magne,
Pagellâ & mihi nominande primâ.
Et quem te prius advocet Camœna,
Cottone inclyte? namque tu solebas,
Qui Græcas & amas colisque Musas,
Latinas & amas colisque Musas,
Meas esse aliquid putare nugas.

SYLVA.

SYLVARUM

Liber Primus.

*Deambulatio in Hortis Cottonianis,
S I V E
Horti Cottoniani Spectacula.*

Ortè secus Tamesin *Cottoni* solus in hortis
Fluminis ad liquidas dum spatiabar aquas;
Mundi hujus sensim jam vanescentis imago
Obversari oculis visa repentè meis.
Omnia dum lustro, (nec enim spectacula plura,
Aut majora, ullus præbet in Urbe locus)
Fortunam videor mutantem, ut *Protea*, vultus,
Et rerum instabiles cernere ubique vices.
Ipse per hos hortos (*sic transit gloria mundi*)
Transisti ad tumulum, *CAROLE* Sancte, tuum.

Domus Parliamentaria.

En Procerum hîc augusta Domus, cui *Fauxius* olim
Dicitur Infernas supposuisse faces.
Militum & hîc Sedes, magni & Domus ampla Senatûs,
Quæ *Stephano* quondam sacra Capella fuit.
Ancipiti fato hîc trutinata negotia Regni,
Publica res varias itque reditque vias.
Nunc hi, nunc alii, succedunt Membra, Senatûs
Nec facies eadem, qua fuit antè, manet.
Nunc & celsa suâ decorant Capitolsia calvâ,
Qui Capita insanæ jam modo plebis erant.

Aula Westmonasteriensis.

Haud procul ingenti Judex reverendus in Aula,
 (Regalis quondam quæ fuit Aula Domûs)
 Hic Judex seder, & querulo dat jura popello,
 Hic agitat lites Anglia tota suas.
 Ergo ubi magnorum tot erant Convivia Regum,
 Exercent raucos jurgia Causidicos.
 Nil fixum & stabile in rebus; fors omnia versat;
 Juridicum fiunt Regia Tecta forum.

Sacellum & Sepulcrum Henrici Septimi.

Stat propè, quod meruit * *Miraculum & Orbis* haberi,
 Arte stupendâ altis structa Capella tholis. * *Leland.*
 Materiam superat nec opus, dum tota pyropo,
 Auro, & musivo, marmoribusque niter.
 Hæc tua, (quis nescit?) Rex, est, *Henrice*, Capella,
 Septime; quàm Domino fabrica digna suo!
 Hic tibi magnificum struxisti, *Henrice*, sepulcrum,
 Et memor & fati præscius ipse tui.
Caria nè jactet Regum monumenta suorum;
Henricus tumulo nobiliore jace.
 Effigies, Rex Magne, tua ex solido ære diurnat;
 At fragilis cineres heu capit urna tuos.
 Sed nec tu solus: comes est tibi densa caterva
 Principum, ut & Procerum, busta propinqua tenens.

Aliorum Regum & Magnatum Monumenta.

Innumera hic gentis nam Mausolea Britannæ,
 Regum & Magnorum stant Monumenta Ducum.
 Stant tumuli, sed Sceptra cadunt, dum morte perempti
 Et Reges, æquè ac cætera turba, jacent.
 Pacifice hic, *Jacobe*, jaces, doctissime Regum,
 Gloria tu sexûs hic & *Elisa* tui.
 Vestra tamen virtus, post fata utriusque manebit,
 Hujus & æternum fama superstes erit.

Hæc

Hæc fugit una rogos ; quid inania marmora profunt?
Vivitur hæc solâ ; cætera mortis erunt.
Et sedes Regni & Cathedra his vicina sepulcris :
A folio ad tumulum quàm breve Regis iter !
Hæc demùm Occidua nunc Urbe & parte relictâ,
In loca verto oculos *Transtamesina* meos.
Ripâ at dum solitâ incedo, mihi pauca relatu
Littore in adverso digna videre licet.

Ædes Lambethane.

Tantum sublimes *Lambethæ* conspicio ædes,
Magne Britannorum, Metropolita, tuas.
Quàm juvat has spectare ædes, & visere fontes,
Cleri unde & series & sacer ordo fluit !
Anglorum ô matrix Ecclesia, tot Reverendos
Quæ generas nobis constituísque Patres !
O fecunda parens Cleri *Lambethæ* Britanni,
Cui se, Pastores debet & ille suos !
E regione Aulæ Regis magnique Senatûs,
Metropolitanos alluit unda lares.
Regis Primatísque ædes disternat amnis ;
Divisum imperium à Cæsare Præsul habet.
A cælo est illi data, sed sub Rege, potestas ;
Vicinas habitant sic benè uterque domos.
At memini cùm Pontificis pallatia nostri
Civilis belli tempore Carcer erant.
O fluxas hominum res, nec constantia fata !
Quàm Dea nos ludit cæca pilâsque facit !
Sub *Juxono* ædes jam *Sheldonôque* resurgunt,
Quæ propè cum *Laudo* tum cecidere suo.
Præfulis ergo Domus, turbâ grassante rebeli,
Carcer eis, queis & culpa fuisse pios.
Quid mirum ? Domus ipsa Dei eum carcere pejor,
Et Pauli Templum jam stabuli instar erat.

Templum Paulinum,

Hinc igitur *Paulinam* *Ædem* contemplor ocellis,
 Quæ nuper mediâ en extulit urbe capur.
 Non adeò propè, nec nostræ contermina ripæ,
 Apparet tamen, & cernitur illa procul.
 Quod reliquum *Pauli* haud siccis contemplor ocellis;
 Quis lacrymas teneat rudera tanta videns?
 O turres celsi & lambentis fidera Templi!
 Tantum non Summo fabrica digna Deo!
 O Divûm Domus! Ô *Pauli* venerabilis *Ædes*,
 Cui nec toto habuit Sanctus hic orbe parem!
 Aerea Ô moles, æquatâque machina cœlo,
 Penè sequens *Paulum* vel super astra suum!
Æmula Pyramidum, caput inter nubila cœdens,
 O quàm humiles præ te cætera Tempia casæ!
 Ingens structa Domus saxi & marmore duro,
 Visaque Vulcani temnere posse minas.
 Nec vel divinare animo vel credere quisquam
 Ausus, habere tuoste potuisse rogos;
 Annoti nisi cum flagraret machina mundi,
 Existi terras & daret una dies.
 Gloria *Londini*, decus & *Trinobantidos* unum!
 Vix tota Urbs tanti vel Nova Troja fuit.
 Quanquam quistantos lacrymis æquare dolores,
 Aut poterit flammæ, Urbs miseranda, tuas?
 Urbs nuper miseranda, at nunc miranda refurgis
 Phoenix post cineres jam rediviva tuos.
 Non *Helicon* totus cladem hanc descendendo, * *Sororis*
 Nec *Fanum* incensum par vel *Apollo* suæ.
Delia sed valeat: tu *Paule* at quando resurges?
 Ferte viri, Clere, & Laice dives, opem.
 Ferte & opem, Cives, & opes quas advehit amnis
 Aurifluus, vestri dives & unda Tagi.

* *Dianæ*, cui olim Templum illud sacrum.

Tamasis Fluvius.

Nempe Pater *Tamasis*, tua nec fuffecerat unda
Cladi extinguentæ, quam fera flamma tulit.
Tu folito ergo, Senex, securus laberis aiveo,
Ut pridem, merces fêrſque refêrſque tuas.
Fluviorum Rex, Cottoni qui divitis hortos,
Fluctibus & muros allois uſque novis.
Tu mihi præcipuè ante oculos, dum in littore verſor,
Qui ſic perpetuas tam propè volvis aquas.
Et quis jam toties *Tamaſinum* conſpicit æſtum,
Nec varias rerum colligit inde vices?
Quis vanum aut pingat meliori emblemate mundum,
Fluxu & refluxu quàm levis unda ſuo?
Apparent multæ & navès in ſumine vaſto,
Itque frequens remis cymba citata ſuis.
Ecce una Occaſum petit, altera tendit in Ortum,
Dum crebra huc illuc fertur in amne ratis,
Talis & in terris ſors & fortuna virorum;
Hic oritur felix, occidit ille miſer,
Adverſis ventis. it cymba hæc, illa ſecundis;
Bino illa, hæc uno, remige ſulcat aquas.
Haud alio noſtra hæc ſecta eſt discrimine vita,
Dum diſpar fatum res hominèſque regit.
Hic ventum contra & torrentem nititur, illum
Prono amne ad portum candida vela ferunt.
Sic mundus *Tamaſis*, fortuna volubilis æſtus,
Aura favens res eſt proſpera, navis homo.
Hæc, *Cottane*, tuis nuper meditabar in hortis;
Et per te Muſæ hæc otia facta meæ.

In Benjaminum Jonsonum, Poetam Laureatum, & Dramaticorum sui seculi facile Principem.

Jonsone, Angliacæ decus immortale Camcenæ,
 Magne Pater Vatum, Aoniæ Coryphææ catervæ,
Benjaminè, (tibi nec vanum nominis omen)
 Cui tam *dextera* Pallas adest, tam *dexter* Apollo;
 Laurigeros egit quoties tua Musa triumphos!
 Laudibus en quantis, quanto evehit Anglia plausu
Jonsonum, *pleni moderantem frana theatri*!
 Per te Scena loqui didicit: tibi candida vena,
 Et jocus innocuus; nec quem tua fabula mordet
 Dente Theonino, sed pravis aspera tantum
 Moribus, insanum multo sale defricat ævum.
 Nec Fescennino ludit tua carmine Musa;
 Nec petulans aures amat incestare theatri,
 Aut scædare oculos obscænis improba nugis:
 Sunt tibi tam castæ Veneres, plenæque pudoris.
 Scenam nulla tuam perfrictâ fronte puella
 Intrat, nec quenquam teneræ capit illice vocis,
 Nec spectatorem patranti frangit ocello.
 Dramate tu recto, tu linguæ idiomate puro,
 Exornas foccosque leves, grandæque cothurnos.
 Si Lyricus, tu jam *Flaccus*; si Comicus, alter
Plautus es ingenio, tersivè *Terentius* oris
 Anglicus, aut, Græcos si fortè imitere, *Menander*,
 Cujus versu usus, ceu sacro Emblemate, *Paulus*:
 Sin Tragicus, magni jam præceptore *Neronis*
 Altiùs eloqueris, *Senecâ* & prædivite major,
 (Ingenii at tantum dives tu divite venâ)
 Grandiùs ore tonas, verborum & fulmina vibras.
 Tu captatores, locupleti hamata, senique,
 Munera mittentes, Vulpino decipis astu
 Callidus incautos, & fraudem fraude retexis:
 Atque hæredipetas corvos deludis hiantes,
 Vanâ spe lactans, cera nec scribis in ima.

Per

Per te nec leno aut meretrix impunè per urbem
Grassatur, stolidæ & tendit sua retia publi.
Nec mœchus, nec fur, incastigatus oberrat,
Illæfûsve, tuæ prudenti verbere scenæ.
Sic *vitium omne vaser* tuus ipse ut *Horatius* olim,
Tangis, & *admissus circum præcordia ludis*.
Per te audax *Catilina*, nefas horrendus Alastor
Dum struit infandum, cædésque & funera passim
Molitur Romæ, facundi Consulis ore
Ingeniôque perit; patriæ & dum perfidus enses
Intentat jugulo, franguntur colla *Cethegi*;
Quicquid *Sylla* minax, ipsis è faucibus Orci,
Et Fortunati demurmuret umbra tyranni:
Nempe faces flammâsque extinguit flumine lactis
Tullius, Angliaco meliùs sic ore locutus.
Culmine tu rapiens magnum devolvís ab alto
Sejanum; ille potens populum, pavidûmque senatum
Rexerat imperio nuper, dum solus habenas
Traçtaret Romæ, nutu & tremefecerat orbem,
Cæsare confusus; nunc verso cardine rerum
Mole suâ miser ipse cadens, & pondere pressus,
Concutit attonitum lapsu graviore theatrum,
Ingentémque trahit turbâ plaudente ruinam.
Sic nullum exemplo crimen tu linquis inultum,
Sive & avarities, & amor vesanus habendi,
Sive sit ambitio, & dominandi cæca libido.
Crimina sic hominum verfu tortore flagellas,
Et vitia exponis toti ludibria plebi;
Protinus illa tuo sordent explosa theatro,
Dramâque virtutis schola fit, prælectio scena,
Histrio Philosophus, morum vel denique censor,
Et ludi, *Jonsone*, tui sic seria ducunt.
Ergo tua effigies, nostris spectanda plateis,
(Quam meliùs toti ostendit tua Pagina mundo)
Non hominis, sed viva Poesios extat imago;
Benjamini icon, Capitísque insigne Poetæ;
Nomen & ingenii, *Jonsoni* nomen habetur.

Adam, Cain, Abel.

Terra *Adam, Cain* & possessio, vanus & *Abel*,
(Hoc Etymon primi tres habuere Viri)

Quid signant? *Terrena* omnis possessio *vana*.

Aptius an mundi symbolon esse potest?

O tria nomina prima mali præsaga futuri!

Adam, Cain, Abel; hoc erit omnis homo.

Christus Leo de tribu Juda, Diabolus ut Leo rugiens.

Est ferus, est mitisque Leo; ferus ore cruento

Dirum ^a ἀρῶν & mitis ^b ὁ ῥῶν & .

^a 1 Per. 5. 8.

^b 1 Thes.

1. 10.

Ciceronis Ænigmata

De Senectute.

OMnes me cupiunt, semelque adepti
Incusant graviter, ferunt & ægrè.

Cum me possideant, eò requirunt

Plus & subsidii viaticisque,

Quo vitæ superest minus vizque.

Omnes me reverendam & esse dicunt;

Multi at non reverentur, immò temnunt.

*Ad Thomam Galum, M. A. Paulina Schola Archi-
didascalum nuper electum, Gratulatorium.*

PRudens Paulinæ Moderator, Gale, juventæ,
Verum tam fausti nominis omen habe.

Tu pueris sis ergo ^{ορεσάριον}, *aura* secunda,

Doctrinæ ad portum quos, *Palinure*, vahas.

Det Deus ipse ^{ἀνεμόν πνευστιον, ἰνδμου σεν},

Et tibi, Paulinæ & prospera vela rati.

Undique sic verum nomen, doctissime Gale,

Seu *Paulinurus*, seu *Palinurus* eris.

* *Pauli-*

* *Paulinum* appellat *Palinurum* Bilhilitanus,

* Mart. l.

Quàm bellè quadrat nomen utrumque tibi!

3. Ep. 78.

Paulina Seneca, Præceptor Cæsaris, olim

Conjux: *Paulina* tu *Seneca* esto tuæ.

In Regalia S^{ti} Petri in Pontificali Romano.

FAc benè servetur *Sanctorum Regula Patrum*,
Præ lato mandat Pontificale vetus.

Fac benè servantur *Sancti Regalia Petri*,
Præ lato mandat Pontificale novum.

Regulam amat *Petrus*, haud ambit *Regalia*; *Papa*,
Ni plusquam *Rex* sit, *Regula* nulla placent.

In Butyrum.

BΟΥΤΥΡΟΝ (sic Græca sonat vox) *Casem ingens*:
Quæ ratio est? an quod caseus ipse minor?
Butyro minor, an major sit, nescio; pejor
Certè ob *Butyrum* caseus esse solet.

Tu bonus tolera malum, quia Christus Judam, August.

Quis melior *Christe*? quis *Judà* nequior? Ille
Hunc tolerat; discè & tu tolerare malos.

Si cætus mixtus non est *Ecclesia*, *Judas*

Tum nec *Apostolici* pars fuit ulla chori.

Ob mala grana aliquot, tibi displicet area tota?

Vix lolii est expers optima quæque seges.

Ob paleam admixtam, farrisne relinquis acervum?

Paulisper maneat, vannus & ecce venit.

In Scholam, seu Ludum literarium.

IN quo litterulas & prima elementa docemur,
Cur *Schola*? cur *Ludus* dicitur iste locus?

Anne per *Antiphrasin*, *Doctrina* quòd *otia* nescit,

Et *ludos*? *studium* hanc quippe laborque parit.

Sed bona & *otia* sunt; & discere magna voluptas,

Ludus & ingenuis, & jocus, esse solet.

Satan

Satan. Sanat.

Anagram.

Sunt duo Serpentes ; novus hic & aheneus, ille
Et vetus et verus ; *Sanat* hic, ille *Satan*.

Ad malos Poetas, & Autori similes, Παρομοιωτικόν.

——Mediocribus esse poetis
Non Dii, non homines——*Horat.*

Salva igitur res est : *mediocribus esse poetis*
Non licet, o socii, sed licet esse malis.

Homo homini lupus,

Immò lupo peior : parcit leo quippe leoni ;
Sævis inter se convenit atque lupis.
Nos duri feritate feras superavimus ipsas,
Deucalion, saxis gens fata nempe tuis.
Humanum genus, ac humano sanguine cretum,
Nec tamen humani, barbara turba, sumus.
O quàm degenerant homines, quàm immania monstra,
Postquam naturam dedidicere suam !
Centauri, Lapithæque, Anthropophagique, Scythæque,
Denique Cyclopes, Cannibalésque sumus.
Non lupo, atque leo tales, non tigris, & ursus ;
Suspitor ingenium mitius esse feris.
Ergo Lycanthropus noster de gente natantùm,
Est & squamigero de grege fortè lupo.
Devorat ipse genus cognatum Lucius ingens,
Sæpè & majori fit minor esca lupo.
Nempe homo sic homini : sunt omnia plena luporum ;
Majori in prædam cedit ubique minor.
Sic lupo in castris, & ruri, & in urbibus errat :
Et lupo in sylvis, & lupo est in aquis.
Mitem animum ac lenem præbet nec terra nec unda ;
De cælo tantùm spiritus iste venit.

In

In S. Joannem Chrysostomum, Ode Ἐγκώμασις.

Divine Rhetor, suaveolens sacrae
 Facundiae vas & myrothecium,
Os aureum, coeleste flumen
 Eloquii, & peramcæne torrens.
 Fons nectaris puri, ambrosiæ penu;
 Successor & quis *Nectaris* tuo
 Condignior, quàm suavis iste &
Nectareus, Nova Roma, Præsul?
 Medulla Suadæ, mel hyperatticum,
 Dulci loquelâ lingua magis fluens,
 Et amne manans proniore,
 Quàm rapidi cataracta Nili.
 Apum alveare, at non sine aculeis;
 Plato eloquens idem & *Pericles* potens,
 Et melleum stillans favum ore,
 Inque animis stimulos relinquens.
 Tu, sic amicum cui * domiccenium,
 Ut civium convivia fugeris,
 Haud pascere illos mellei oris
 Assiduâ dape defuisti.
 Quis non Poetas jam veteres amet,
 Quando ob lepores scilicet Atticos
Chrysostomus noctu dièque
 Versat *Aristophanem* facetum?
 Tu nostra Siren, sed neque noxia,
 Aures remulcens, corda simul docens;
Demosthenes tu Christianus,
Isocrates, Pyliûsque *Nestor*.
 Quis ulla prorsus, post sacra Biblia,
 Qui Græca nôrit, Græca prius leget,
 Quàm bracteata istius oris
 Melliflui *auriflûique* verba?
Byzanti honos, lux *Antiochensium*,
 Flos Præfulum, ævi gloria, maximum

* Socrat. l. 6. c. 4.

Et

Et Christiani lumen orbis,
 Et columen fidei Orthodoxæ.
 Ecclesiæ Græcæ jubar inclytum,
 Immò Universæ præcipuum decus;
Homere Doctorum; Alpha Patrum,
 Magne Chori Coryphææ sancti.
 Hinc dictum & olim, Tu potiùs caput
 Absconde Titan, Sol neque luceat,
Chrysostomus quàm non loquatur,
Aurca conticeatve lingua.
 Post te unus, Hipponensis Episcopus,
Aurelius, Sol aureus, optimus;
Chrysostomus nempe hic Latinus,
Aureo ab Ore Pater secundus.
 Te persecuta est Regia femina,
 Virum innocentem pessima femina;
 Cognominem ut sic tu *Joannem*,
 Sancte, tuum penitus referres.
 Porro *Joannes* ut docuit suos
 Orare, sic tu nos, Pater optime,
 Liturgiam & nobis, precandi
 Egregiùmque Typum dedisti.
 Orationes ergo alii suas,
 Suasque servant jam sibi formulas;
 Liturgiam nos Anglicanam
 Rite tuâ prece terminemus.
Pauli disertis post tot Epistolas,
 Tuasque in illum post tot Homilias,
 Evangelî nunc nil necesse
 Angelus ut veniat Minister.
 Sin Angeli ipsi fortè velint loqui,
 Velintque Græcè, credo equidem, tu
Chrysostome, & linguâ uterentur,
 Nevè aliter loquerentur unquam.

In Tuccam Schismaticum.

Cur, *Tucca*, nostram non amas Ecclesiam?
 Mixtas in illa nempe quod Parœcias,
 Cœtusque sacros non satis puros vides?
 Exi ocyus mundo, procul fuge, si sapias,
 Et linque terras; nullus hîc tibi jam locus.
 I, scande cœlum, soli ibi sunt & boni;
 Aut Inferos pete, soli ibi sunt & mali.
 Versamur isthîc mixta gens mortalium:
 Et optimum rete hîc habet pisces malos,
 Et pessimum rete hîc habet pisces bonos;
 Paleâ remissum est triticum, lolio seges.
 Quæ pura puta, *Tucca*, sunt, placita hæc tibi;
 Hæc pura puta hypocrisis, *Tucca*, est tua:
 Cunctas abhorres mixtiones, scilicet
 Non mixtus es tu, sed merus Fanaticus.

In Roscias nostras, seu Histriones Feminas.

Nec femininum nomen hypocrita,
 Nec histrio, si Grammaticæ fides,
 Et *Prisciano*; nempe solos
 Esse viros decet histriones.
 Hos tantum habebant pristina secula,
 Dum castitas salva, atque modestia,
 Nec liquerat jam Astræa terras,
 Virgineamve rubedo frontem.
 Virtutis at nunc cum color exulat,
 Et femininum depudit genus,
 Viris remissus sexus alter
 Occupat en hodiè theatrum.
Herodis, *Heinri*, non aliter tui
 Scenam *Megara* & *Tisiphone* decent,
 Micatque drama Christianum
 Eumenidum facibus profanis.

Pars facta ludi femina Comici,
Sese ipsa ludos jam facit : Anglico

Ἑκκλησιαζέσας theatro

Ergo & *Aristophanes* dedisti ?

Quousque frontem at, Roscia, perfricas ?

Tandem pudor sit, nequitiae & modus :

Relinque scenam, pone soccos,

Pone, tibi male congruentes.

Silere discas, & sapere audeas,

Et erubescas te dare publico.

Sin dramatis pars esse pergas,

Non nisi κωμὸν agas τραγωδίαν.

*Ad D. Joannem Cottonum, Equitem Baronettum,
In Bibliothecam Cottonianam, Domui Par-
liamentariae propè adjacentem.*

Cottoniana Bibliotheca nobilis,
Thesauri temporum, Anglicae Historiae penu,
Antiquitatis proma conda maxima ;
Quae Saxonum tot continet cimelia,
Archiva tot pretiosa gentis Brittonum,
Immo & tot omnigenae scientiae libros,
Vetere exaratos & manu tot codices,
Frustra petitos, nec repertos codices
Alibi locorum nunc nisi in forulis tuis.
Illustre Gazophylacium, viciniâ
Dignumque tali : Verticem en tollentia,
Tibi in propinquo magna stant Pallatia
Regum, & Senatûs ampla supremi Domus,
Themidósque Tempia, legum & excelsi throni,
Henrici & augustum Sacellum *Septimi*,
Nec non Sepulcra, Cariae regum æmula,
Schola totius demum Angliæ celeberrima.
Adjungeris tu singulis nempe his propè,

Senatui

Senatui sed proximè; & per te frequens
 Insignis Autor, mortuus quondam licet,
 Hodie tamen adhuc in libris spirat suis,
 Manuque scriptis, ingenî tot scribis,
 Et vivit, & prope in Senatum jam venit.
 Vicina *Petri* denique *Ædes*, Principum
 Regumque Mausolea jactat plurima.
 Tua fama major; plura sunt numero tibi,
Ære & perenniora & omni marmore,
 Monumenta, Scripti codices, Regalia.
 Tres ergo, Amice, Bibliothecæ sunt tibi,
 Magnam unam ameno rusticantem in prædio,
 Majorem in Urbe stantem habes hanc alteram
Cottonianam, & toto orbe cognitam,
 Tu tecum & Erudite, circumfers simul,
Cottone, tertiam ambulanti maximam.

In Bonaventuræ Psalterium.

* **I**N *Bonaventura* si non peccavit *Adamus*,
 At *Bonaventura* in primo peccavit *Adamo*,
 Traxit & innatam communi à crimine labem:
 Haud aliter tam sacrilego temerarius ausu
Jessiada sacros olim cum exponeret Hymnos,
 Mutasset sexum, & *Dominum* vertisset ubique
 In *Dominam*, nec Sanctam illam ceu numen adorans
 Denique divinos *Mariæ* tribuisset honores;
 Quos & respuit ipsa, vetat quoque Pagina sacra,
Seraphico & prohibet major Doctore * *Joannes*.

* *Diffum*
Alex.
Alens.

* *Apoc.*
 19. 10.

In Polum Funambulum.

Angur, Schœnobates, medicus.—Juvenal. l. i. Sat. 3.

Vides Schœnobaten *Polum* rotantem ?
 O quàm in funibus ambulat peritè !
 Quàm mirè celer artifex in omnes
 Versat se undique lubricâtque partes !
 Librat se, & pede pender, inque fune
 Mox currens, resilit modò huc, modò illuc.
 Securo pede calcât ecce restem.
 Quid si in fune is inambulétque collo ?
 Tum funambulus undiquaque fiet,
 A calce ad caput & tenebit artem.
 Quod si contigerit, propè heu *Medentem*
 Frustrâ *Schœnobata* poeta junxit :
 Nam fracti medicina nulla colli.

In Origenem Adamantium.

Olim *misericors* dictus *Origenes* Pater,
 Quod mitigandas nempe pœnas censuit,
 Nec reproborum & Dæmonum æternas fore.
Adamantiûsque idem tamen & *Chalcenterus*,
 Quod tot labores infatigatus tulit,
 Quod tot librorum Scriptor, & Σωτατικός.
 O *Orthodoxus* si fuisset hic Pater,
 Tam mollis aliis, tamque *adamantinus* sibi !
 Utcunque *Celsum* dum refellit *Ethnicum*,
 Se *Christianum* nonnè *sublimem* probat ?

*In Epitaphium quod Tumulo suo inscribi voluit Joannes
Caius Medic. Doctor, celeberrimus; quod & ho-
dièque visitur in Sacello Collegii Caio-
Gonvilensis Cantab.*

FUI CAIUS.

F*ui Caius, ais; benè est; fuisti,
Fuisti que diu: fuere multi,
Sed vixere parum, otiosa turba,
Terræ pondera, nulliusque frugis.
Horum cuique domus fuit sepulcrum,
Vivi inscribere & ædibus licebat,
Ut quondam Vatiæ pigri ac inertis,
Solenne, Hic situs est, merus quod esset
Cinis, desidiæ sepultus urnâ.
Ignavo huic pecori, diserte Cai,
Quàm tu dissimilis! diu fuisti,
Vixisti que diu; tibi nec ævum
Molli oborpuìt otii veterno.
Magnus quin Medicæ Magister artis,
Tibi que ac aliis ferens salutem,
Parasti vegetam sagax senectam.
Dum fuisti igitur, manu pericâ,
Et praxi, & calamo, & manu benignâ,
Scribendo, & benè agendo, docte Cai,
Multis & tibi commodus fuisti.
Fuisti? immo es adhuc, eris que semper,
Dum Collegia, litteræ & manebunt;
Dum Collegium erit celebre Caii,
Cujus Præses & ipse Conditorque:
Dum Galeni Opera atque Scripta vivent,
Quorum tu benè multa transtulisti.
Non ergo satis est tuum fuisse;
Fuisti? immò es adhuc, eris que semper,*

Dum virtus erit Eruditioque :
 A ternum & tua vivit, atque vivet
 In coelis anima, atque fama terris.

Veritas paucis perspecta.

O Tenebras hominum ! Veri sonat undique nomen,
 Mortali ingenio at res negat ipsa capi.
 Nam, *Quid sit Veram*, toto dum quærimus orbe,
Pilati aut *Malchi*, plurima turba, sumus.
 Doctorem aut fugimus, dextram aut amissimus aurem,
 Mente tenet *levâ* & qui bona dicta tenet.

*In Domini Humfredi Lyndi, Equitis Aurati, Regia
 Scholæ Westmonasteriensis ad S^{ti} Petri olim
 Alumni, Viam tutam, & Viam deviam.*

Regia tuta via est, Romana at *devia*, *Lynde* ;
 Papa haud te docuit, *Petrus* at ipse, viam.
Avia sic tu Romulidum, & nova dogmata pandis ;
In via doctrinæ ut sit *via nulla* tuæ.
Tuta via ad coelos, ad Tartara *devia* ducit :
 Claviger hic nobis idem & *Odysseus* erit.
Petrus habet claves : ejus nos sumus *alumni* :
 Sub Christo * *recte* dux erit ille *via*. * 2 Pet. 2. 15.

In Antisthenem & Diogenem, ceterosque Cynicos.

Cum *pera* & *baculo*, Cynicæ quæ insignia sectæ,
 Discipulos Dominus noluit ire suos.
Esse Canes extra dilectus Apostolus inquit ;
 Tu nos à *Canibus*, Paule, cavere jubes.

Sed

Sed longè altera turba *Canum* latravit Athenis,
 Turba tibi, & *Seneca* cognita, *Paule*, tuo:
 Plusquàm Stoica gens, placuit cui dogma *Caninum*,
 Et pater *Ἀπολλών* in *Cynosarge* fuit.
 O mordax hominum Cynicos genus, atque protervum!
 Stultis Antipodes, Antipodè que Sophis!
 Quàm calcat luxum fastu majore superbum,
 Major *Alexandro Diogenè* (que sibi est)!
 Quàm fallit vitium specie virtutis & umbrâ!
 Et quantus poterit dolio inesse dolus!
 Unum ego *doliolum*, quàm cuncta palatia Regum,
 Plus sapere & sæces, fastum & olere, puto.
 Tunè animum jactas vacuum ambitione, *Sinopen*?
 Te vanas mundi temnere credis opes?
 Dispeream nisi tu plus Partho Rege superbis,
 Apparet *typhus* pèrque *tribona* tuus.

In Herodem, qui Stum Joannem Baptistam in gratiam Saltatricis puella decollavit.

Quàm saltat lingua *Herodis*, saltante puellâ!
 Pellicis ecce pedes! Martyris ecce caput!
 Dimidium regni; & Quicquid petet impia pellex:
 Quantus hic *Herodis* saltus uterque fuit!
 Ebrius aut Venere, aut vino ergo, Tyranne, fuisti:
Sobrio enim nulli sic, puto, lingua *salit*.
 Baptistæ caput in patina? quæ fercula *mater*
 Improba? quâsve petit filia sæva dapes?
 Non tam cruda *Thyestæ* olim, nec fercula *Tirei*,
 Nec tam *Cyclopi* cœna cruenta fuit.
Crudelis mater magis, an scelerata puella?
 Nacta sibi prolem est *Eumenis* illa parem.
 Martyris ô pulchrè saltata Tragœdia sancti!
 Proh scelus! hoc caput hi commeruere pedes?

Quàm grande hoc pretium bona saltatricula poscit !

Quàm parit horrendum hæc una chorea nefas ?

Uno omnes refecat * *Chrysostomus* ense choreas, *In S. Mar.*

Hoc quoniam abcidit nempe chorea caput. *c. 14.*

At plus promissis tu das, mi Regule ; totum

Nec regnum tanti, nec Galilæa fuit.

Sed servanda fides ; nec vis perjurus haberi :

Herodes ô quàm relligiosus homo est !

Hæc, inquit, mihi mens ; homicida, incestus, adulter,

Et quidvis ero ; sed fallere nolo fidem.

In Citharædum cæcum.

SAlve, ô *Demodoce*, & tantum non alter *Homere*,

Cui cantum, sed non lumen, *Apollo* dedit.

Seu capias nummos, citharam seu pollice pulses,

In digitis oculos fers manibúsque tuos.

In fide confidis, didicisti cæcus *ad unguem*

Percutere articulis fila sonora tuis.

Dum nihil ergo vides, nil ultrà credere curas ;

Articulos fidei das *fidilúsque* pares.

Si tua *caca fides* est, atque *professio caca*,

Romana fidicen jam potes esse *lyra*.

Ad Zoilum.

Apologia pro Senibus Poetis.

NEc res mira tamen senex Poeta :

Cui præ ætate pedes sui vacillant,

Cur non hic alios pedes pararer,

Arente ut cute corporis pusilli,

Instar *Luscinæ* canora possit

Vox, si praterea nihil, videri?

Quales ergo suos senes * Poeta

* Homer. Il. 7.

Argutos, limiles facit canoris

Per sylvas resonantibus cicadis

Dulci gutture, floridâque voce;

Tales, Zoile, sunt senes poetæ,

Musarum citharistriæ cicadæ,

Ex succæ, graciles, * ἀναιμόσφοι,

* Anacr.

Læto in gramine, rore victitantes,

Cœli rore, Heliconiâque guttâ.

Cantus Aonidum ingenique lusus

Ducunt seria: Carmen & docebit,

Quæ vel discere nec piget *Catonem*;

Alpha & quem sapientum Apollo dixit,

Cantare is didicit senex Athenis.

Cœlo denique, Zoile, in supremo

Sanctorum hoc opus est & Angelorum:

Cœlo quando igitur senes propinquant,

Quidni hinc incipiant Deum, quod illic

Æternum facient, procœmiantes,

Hymnis concelebrare canticisque?

Πίσει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάιν, Heb. II. 4.

Mactat *Abel* pecudes & *viva* animalia; fruges
Cain *vita* *expertes*, farrâque nuda, litat.

Si fruges offers, sis frugi: Ut victima, *Caini*

Mortua nempe fides, *viva* at *Abelis*, erat.

Sint Macenates, non deerunt, Flacce, *Marones*. Martial.

Ditior ô utinam hæc ætas, & doctior, esset!

Præmia ut & meritis, & merita ipsa, forent.

Ni plus ingenium, ni plus & nummus abundet,
 Jam nec *Macenas*, nec *Maro* forsan, erit.
 O fortunatam, *Cæsar*, te Principe, Romam!
 Quæ simul *Augustum*, *Virgiliûmque*, videt.
 Nescio quàm dotata tamen tua, * *Marce*, *Camæna*;
 Qualis *Macenas* aut * *Nero calvus* erat.

* *Martial*.
 * *Domit*.

Libertas Christiana

Non est libido, aut prava licentia,
 Non lena pellax, nec meretrix vaga,
 Modesta sed matrona, sese
 Finibus ipsa suis coercens:
 Non illa, quâ quid, *si liber*, & *licet*,
 Respondit olim mater ut improba,
 Optante nato, hoc ut liceret,
 Quod scelus esset abominandum:
 Non illa, quæ *pictoribus* est data,
 Nec quæ *poetis*; *quidlibet* audeant
 Ut nempe, non obstante lege,
 Antinomi malè feriat:
 Sed rituum quæ *liberat* à jugo
 Mosaicorum & servitio gravi,
 Legisque moralis rigore, &
 Terribili maledictione.
 Salva at potestas; ipsâque lex manet,
 Jussis reposcens obsequium suis;
 Æterna cum sit vitæ amissis,
 Regula & indocilis refigi.
 Hanc Christus ergo Evangelio suo
 Confirmat; hujus denique sedulus
 Interpret ille, acérque vindex,
 Doctor, & assiduus Magister.

Hunc

Hunc at Magistrum qui renuit sequi,
Evangelî & se subdere legibus,

Non liber ille Christianus ;

Māncipium est, Satanæque servus.

Quid ergo, *Panle* ? an *cuncta* licent tibi ?

Quæ nempe Codex non prohibet Sacer :

Licentiam istam Christus olim

Sanguine & ipse suo paravit.

Sunt bina tantum fixa repagula,

Tranquilla pax, & candida charitas :

His ni repugnent, ante *Mosē*

Quæ licuere, mihi licebunt.

Frustrā at Regentes *nec gladium gerunt* ;

Parendum & his : *Appello ego Cæsarem*,

Reges honoro, solvo censum ;

Fecit & hoc docuitque Christus.

Non ille venit tollere Cæsares,

Nec regna mundi conjicere in chaos,

Nec sceptrā Regum Principumque

Destruere, imperiique fasces.

Adhuc per illum jura Politica,

Et Sacra stant, ut sit pudor & decor

Et ordo ; Regi Ecclesiæque

Firma & adhuc remanet potestas.

Hæc jura cūm Fanaticus impio

Conculcat ausu sub pedibus suis,

Est ista *Libertas* superba,

Non humilis, neque *Christiana*.

Ἡ Φιλὰδελφία μὴ ἐστω. Heb. 13. 1.

Certè & manebit : ipsa cessabit Fides,
Nec Spes manebit ; sed Dei fratrumque Amor
Manebit æternum ; exul à terris licet,

Cælo

Cœlo manebit : Tu decus flōsque urbium,
 Ecclesiārūque, optima ô Philadelphia,
 Fuisti ; at heu vix umbra jam restat tui.
 Terras Amor reliquit Astrææ comes.
 Homicida primus erat ab Orbe condito,
 Homicida primus erat ab Urbe condita,
 Idémque fratricida, *Cain*, & *Romulus* :
 Primus virum vir, frater & fratrem neeat.
 Sic Orbe & Urbe cœpta fraterno (heu nefas !)
 Humana cædes, dedicata & sanguine.
 Hinc *rara fratrum gratia* ; & *raræ* quidem
 Ovo ex eodem *Castor* & *Pollux* aves
 Fuere, *Atride* & forsan, & Siculi duo,
 Naturâ in arctum juncti, at affectu magis
 Et corde, fratres. Priscus at deferbuit
 Fraternalis Amoris ardor : ô Philadelphia,
 Fuisti ; at heu vix umbra jam restat tui.

In Anaxagoram.

Cui divina Opifex magni Mens agnita mundi,
 Nōs olim dici dignus *Anaxagoras*.
 Philosophū ex albo deleriat dignior idem,
 Atram quando nivem dixit, *Anaxagoras*.
 Altum adeò sapuit, vix ut terrena videret ?
 An Nōs jam sensus perdidit ipse suos ?

In Hugonis Grotii Tragediam, Sophompaneam.

Sophompaneas in scena, maxime Groti,
 Clarè nunc loquitur, mysticus antè, tua.

Clausum

Clausum Ægyptiacis nomen, squalénsque tenebris,
 Donas tu Latio, & luce, habitúque novo.
Arcani Interpres sic tu, divine Pœta,
 Dramatis & titulo dignus es ipse tui.
Interpres Divûm tu nunc eris, alter & *Hermes*,
Josepho & compar, alter *Onirocrites*.
 Nam *Mysteria* nunc saltem, Magne *Hugo*, revelas,
 Illultrans doctis Biblia sacra Notis.

In Iridem, seu Arcum cœlestem. Ode Ἑγκωμαστική.

*Ad Reverendum admodum in Christo Patrem, Edvardum
 Rainböum, Episcopum Carliolensem.*

COElestis arcus nuntius est Dei,
 Thaumantis Iris nuntia sed Deæ
 Junonis, hæc ficta, ille verus
 Diluvii haud iterum futuri
 Et certus index. Scilicet hoc Deus
 Signum Noacho fœderis addidit,
 Olim paciscens, nè alter unquam
 Obrueret Cataclysmus orbem :
 Signum sereni si minus ætheris,
 Et fortè nimbos & pluviam indicans,
 In roscida dum nube fulget,
 At pluviam citò transituram.
 Nam nec minatur, nec ferit arcus hic ;
 Perîsse mundum at diluvio monet :
 Fuisse ait plagam hanc aquarum,
 Non iterum fore, pollicetur.
 Tale ergo signum fœderis Iridem
 Rerum supremus condidit Artifex :
 At interim quàm pulchra es, Iri,
 Florida nympa, decúsque cœli !

O clara, picturatâque nuntia,
Mirabilis Thaumantias inclyta,
 Quæ sole sic *adverso* amœnos
     Mille trahis varios colores !
 Non sic columbæ colla nitentia,
 Non picta pavi cauda superbiens,
 Non ver novum sic flore ludit
     Dispare versicoloris horti.
 Frustrâ colores non imitabiles
 Hos penicillo *Parrhasius* suo ;
     Frustrâ Iridis pigmenta *Apelles*
     Arte potens studet æmulari.
 In gratiam *Oden* hanc cecini tuam,
 Cognomen *Arcûs* qui *pluvii* geris,
     Antistes ample ; hoc nempe nomen
     Quàm merito tibi, & omen hæret.
 Cæli ut *decus* ros & color Iridis,
 Episcopalis sic decus Insulæ
     Tu rore verbi, & luce vitæ,
     Iri Pater, venerande Præsul.

Φθόνος, φόνος.

Littera ab invidia cædem determinat una,
 Atque ea fatalis littera, *Theta* nigrum.
 Tantillum distant φθόνος & φόνος · at neque distant ;
     Nimirum invidia est & φόνος, & θάνατος.
 Invidus alterius simul est homicida, suique ;
     Nam * *cor atque oculos macerat* ipse suos.
 Mortem ergo geminat livor : dum scilicet addit
     Θῆτα φόνος, cædem sic notat, atque necem.

* Græc.
Anthol.

Στοργή,

Σπογγή, seu Ἀντιπελάργία, ubi es?

R *Ara avis in terris es, grata Ciconia, nusquam*
Visa, nec (ut certè credo) videnda, mihi.
 Alter ubi est pius *Aeneas*? ubi *Virgilius* sue
 Alter, Mantuæ olor? Cygnus uterque niger.
 O quàm rarus amor senis est, & cura, parentis!
 Antipelargia vox, prætereaque nihil.
 Felix cum pulchras componat Græcia voces,
 Per nos re cassa, & nomina nuda, manent.
 Quàm vacua est, Charitum hæc infauſta *Simonidis* arca,
 Dum turgēt donis altera plena datis!
 Quis pensare patris curas, matrisvè dolores,
 Pârque referre ipsis? quis poteritve Deo?
 An quia nemo igitur *grates persolvere dignas*
 Posse putat, *grates solvere nemo studet?*
Vel duo, vel nemo: pauci, quos cura parentum
 Tangit, qui reddunt ἑρέπῃ τοκεδὸς φίλοις.
 Quàm pauci, à tergo quos nulla *Ciconia* pinſit!
 Quàm pauci, quos non hæc pia damnat avis!
 Quando adeò *ἀσβρῶν annona est vilis ubique,
 Quidni hos *extremos suspicer esse dies?

* 2 Tim.
3. 1, 3.

— Φῦλον δ' ἐλίπον τέλει πολύμοχον. Hesiod.

Tria Insecta; seu Secta Laboriosa.

Apis, Formica, Aranea.

Tres Heroinas ter tres celebrate Camœnæ,
 Tres Heroinas Heroo carmine dignas.
 Quàm magni exempla hæc animalia parva laboris,
 Sedula apis, solers formica, & aranea eauta!

Mellis

Mellis Apis divini opifex mirabilis arte,
 (*Salica* lex cui spreta, & semper femina Princeps)
 Vere novo lætum cum Sol tepefecerit annum,
 Pulsâ hyeme, egreditur nidis, pensumque resumit;
 Incumbitque operi, & sylvas saltusque peragrans
 Indefessa, metit flores, & flumina libat;
 Hinc prolem fovet, ac nidos; hinc arte recentes
 Excudit ceras, & mella tenacia fingit,
 Assiduè dum tecta favis rorantibus implet,
 Et dulces liquido distendit nectare cellas;
 Castigatque moras, fucum à præsepibus arcens.

Nec Formica minus venturæ præscia brumæ,
 Æstate urget opus suetum, prædàmque per herbas
 Convectat calle angusto, tectoque reponit,
 Asportans onera ingenti de farris acervo,
 Et trahit ore cibos, & in horrea colligit escam,
 Provida, nè desint sibi edulia mense peractâ.
 Ergo hyemis memor occultat frumenta latebris
 Sub terra effossis, & semina rosa recondit.
 Sic prudens gens, parva licet, præsaga futuri,
 Apparat hyernas æstivo tempore mensas.

Tum de visceribus cita texit Aranea telam,
 Quam velit esse suam, simul ac videt, æmula Pallas:
 Apprenditque manu, ac habitat pallatia Regum.
 Retia mox vacuo suspendit in aere libratis,
 Muscarum genti insidias, quæ fingit in orbem,
 Tenuia, penè oculum fugientia, qualia Marti
 Et Veneri astutus tendebat Mulciber olim.
 Stamina se transversa secant, atque ordine recto,
 Et miris connexa modis in se apta recurrunt,
 Subtili tramâ, tandem & coeuntia certis,
 Quales nec Sculus ducit Geometra, figuris:
 (Discite Textores) atque his jam ritè peractis,
 Ipsa suos, mirâ solers quos fecerat arte,
 Hos struit en opifex laqueos; hanc denique telam
 Pervigil observat, patiens, noctesque diesque,

Nequa

Nequa leves posset fugere aut perrumpere casses
Præda, sed implicitis miserabilis hæreat alis.

His nos instituit mutis natura magistris,
Et docuit, quantum in minimis industria possit,
Denique & ex tribus his dedit exemplaria vitæ,
Et velut ex tripode hæc nobis oracula fudit.

Ars alit artifices : ars magna in corpore parvo.
Ars superat vires ; & *ineſt ſua gratia parvis.*
Non quantum, sed quale animal, quàmque utile, refert.
Corpore parvus erat *Tydeus*, sed fortis in armis.
Exiguâ sub pelle latens prudentia nervis
Corporeis potior ; cedit Mars ipse Minervæ,
Plûsque manu valet ingenium : non robore multo
Res magnæ, nec mole geri, sed acumine mentis
Conſilioque ſolent : ſolertia fortior armis ;
Vincit & Herculeam vigilans industria dextram.
Quin pudeat petus ignavum tam ignobilis otî,
Ignavum pecus, & telluris inutile pondus,
Terræ odium, ventres pigros, fucôſque nocentes
Humani generis, queis luxus & improba Siren
Deſidia enervant animos, ac otia frangunt.
Sit tandem pudor, & populis rubor occupet ora ;
Et ſapere incipiant, quando hæc animalcula cernunt,
Excutiântque ſuum trinâ hâc monitrice veterum.

Vade ad formicam, piger, atque hâc diſce magiſtrâ,
Vade ad apem, ſegnes pungat & illa moras.
Vade ad textricem, quæ & nere docebit, Arachnen ;
Sed nec amas telum, nec tibi tela placet.
Quantus quantillas, Bætiæ tarde, Magiſtras
Nactus es ! ah pigeat te, pudeâtque, piger.
Ecce animalcula trina ! hæc indefeſſa laborant :
Et tibi erit tanto in corpore pigra manus ?

De Homero non cæco.

Judice *Velleio*, cæcum qui credit *Homerum*,
*Omni*bis is potius *sensibus orbis* homo est.
Hesychius cæcum fingi quoque narrat *Homerum*,
 Quod nullo aspectus illice captus erat.
 Euge! haud amplius ergo *Paterculus* esse mereris,
Vellei, vel dici, sed *Pater Historiæ*.
 Nomen & *Hesychii* hinc *Illustrius* esse videtur,
 Quod sua *Maonidæ* lumina restituit.

In Lucretiam Dilemma S. Augustini.

Si pudica, cur occisa? si adultera, cur laudata?

Frustrà ex morte sua captat *Lucretia* famam,
 Dum fodit ultrici pectora nuda manu.
 Siccine, cum stupro non sustinet esse superstes,
Tarquinii crimen vindicat, anne suum?
 Cum nec casta necem meruit, nec adultera laudem,
 Si bona, cur moritur? si mala, cur queritur?

Debitores, Mendici, Mendaces.

Qui rogat ut nummos sibi mutuet alter egenti,
 Quidni mendicum jure vocemus eum?
 Est mendicandi genus hoc civile, superbis
 Solenne; his si quis credidit, ille dedit.
 Mendicus mendax, (nec vanum nominis omen,
 Ac Etymon) captans res, dare verba solet.
 Quàm rarus servat promissum debitor æris!
 Et quoties fallunt nomina lenta fidem!

Quàmque

Quámque parum dicti memores, qui debita fassi
Promittunt certo persolüenda die!

Nempe reposcenti nummos quæ dicit amico

Debitor, *in rapida scribere oportet aqua.*

Anea frons homini ex alieno nascitur ære,

Nec falso erubuit debitor ore loqui.

* Vera loqui hinc pueros, & nil debere, docebant ^{* Herol.}

Persæ; quod mendax debitor esse solet.

In Alexandrum M. pomorum esu delectatum (Athen.
Dipn.) *ἀδείοις* *φιλόμυλοι* *perinde ac φιλόμυρον.*

Qui magnus magni fuit admirator *Homeri*,
Iliadem capiti supposuitque suo,

Pomorum & *Pellæus* amans; *φιλόμυλος* & idem

Magnus *Alexander*, qui *φιλόμυρος* erat.

Nempe * inter reliquas malus velut eminet arbos, ^{* Cant. 2. 3.}

Sic Vates effers inter, *Homere*, caput.

Quin & pomum *Eridos* fuit id, quod iudice quondam

Altero *Alexandro* rettulit alma *Venus*,

Argumentum ingens; divina hinc *Ilias* orta;

Ansam hoc *Mæonida* materiæque dedit.

Europam ac *Asiam* collisit flebile malum;

Europam ac *Asiam* sic domuit *Macedo*.

In S. Eucharistiam.

COElestis cibe, panis Angelorum,
Nutrimentum animæ, suave nectar,
Divina ambrosia, ô Synaxi, Cœna
Festi pignus & arrha sempiterni,
Fomes gratiæ & esca, Charitatis

D

Cos,

Cos, Manna antitypum, progeuma cœli;
 O me lassum! hebeti rudique musæ
 Dignum te titulum quis indicabit?
 At tu, Symposiarcha noster alme,
 Qui nunc tale epulum tuis dedisti,
 Quas tu, Christe, dapes parabis olim!
 Qui sic pascitur hîc Viator, ô quàm
 Saginabitur ille, Comprehenfor!
 At qui non calicem hunc bibit salutis,
 Ille in perpetuum sitire dignus;
 Qui non hunc amat esurisque panem,
 Eternâ fame is affici meretur.

In garrulum Tonforem.

Quid tibi vis, aures qui radis, garrule Tonfor,
 Linguâ, non secus ac ora genâsque manu?
 Si non fortè tua est, *ut acuta novacula*, lingua,
 At cum *forpicipibus* stridet hiâtque tuis.
 Qualia *Aristoteli* dat tintinnabula pelvis,
 Sic cum *pelve* tua garrula lingua sonat.
Barbatus vivens, vè te ferat, *hircus* habet cor:
 Denique dum garris, *altera barba* subit.
 Quàm bellè historiam tractas cum pectine comptam,
 Plura pilis, Tonfor, dum tua verba cadunt!
 Dum crines refecas, ô quàm tu Rhetor acutus!
 Sæpè & *Philosophum* te mea *barba* facit.
 Quæris quo vellem tonderi more modoque?
Antigoni mihi mens; Tonfor amice, tace,
 Os mihi dum radis, *digito compeſce labellum*
 Ipse tuum; clausum jam satis ecce meum.
 Ficta & vera simul Tonfor meus omnia novit,
 Et narrat; lippis & sibi nota refert.

Harpocratem, & pisces, & longa silentia ridet,
 Et damnat Samii dogmata mura senis.
 Dum buccas tondétque genas, & circuit ora,
 Quicquid ei in buccam venerit, ore vomit.
 Ergo dum pexos mihi digerit ordine crines,
 Vellem sermones digerat ipse suos.
 Dum mihi prolixos abscindit forpice crines,
 O utinam longos amputet ille logos !

Comparatio Anseris cum Olor.

ANser, Olórque simul modò si me iudice certent,
 Haud scio quo palmam jure reportet Olor.
 Unquam servavítne vigil Capitolia Cygnus?
 Anseris hæc laus est, si tibi, Roma, fides.
 Cantio num Cygnea manet post fata superstes?
 Immò perit, domino commoritúrque suo.
 Quicquid cantat Olor, tenues vanescit in auras,
 Morti jam propior si modò cantat Olor.
 Carmina scripta tamen plus ære perennia durant,
Soláque non nòrunt hæc monumenta mori.
Littera scripta manét ; Libri post funera vitam,
 Saltem queis plaudit doctior orbis, habent.
 Quicquid at in scriptis homines post fata relinquunt,
 Debetur pennis, Anser, id omne tuis.

In Senes Tablistas, seu Lusores immoæicos.

Ludendo multos, stulte, consumis dies?
 Tempúsque perdis, perdis & nummos? tua
Periculosa plena vita est alea.
 Cineres & ossa mortis ambo symbola ;

Cave, aleator; nempe ludens *offibum*,
Cineres profecto per *dolosos* ambulas.
 Juvenilis iste nec decet ludus senem.
Manum ergo de *tabula* abstine tu, si *sa*, *is*.
 Tremula fritillum dextera haud bellè quatit.
 Et quid *Venus*? quid *Senio* prodest seni?
Canicula damnosa interim si mordeat,
Charon brevi *merdebit* heu pejor canis.

In Prologum Persianum.

NEbulose Vates, Versibus tenebrosis
 Cur Hexametris prodromus præit *Scaron*?
 An omen hoc est & prognosticon nobis,
 Quod *claudicabit*, cæspitabit & Lector,
 Per hastenebras, haud satis pedem figens?
 Te *proluisti* fonte si *Caballino*,
 Ions ille vix tum limpidas aquas fudir.
Parnassus at te quam decet *biceps*! uno
 Capite quis, *Aule*, hos abditos capis sensus?
 Opus est ut ergo sit tibi & *biceps* Lector.
 Quis *expediat*, ut *Psittaci*, tua & verba,
 Profunde vates, explicabit & nobis?
 Quis inusitatas *artifex* *sequi* *voces*,
 Vel assequi, *Magister artis*, aut Lector?
Corvus poeta myllicus, niger vates,
 Non albus ales, *Mantuanus* ut Cygnus.
 Longum, trahendo syllabam, facis *melos*;
 Obscurum & omne, sit licet breve, est longum.
 Euge, obtenebras, *Ambrosi* Pater, tantas
 Tu luci & igni *Persium* dabis nostrum.
 Quando involutæ sit *proœmium* *Musæ*,
 Quam ritè *clando* convenit Deo *Scaron*!

Palinodia ad Persium.

Sed nec *laudari metuas*, mi *Trossule Persi*,
 Cum lauros etiam tu mereare tuas.
 Quot præclara etenim vitæ documenta refulgent
 Ceu stellæ in tenebris, docte poeta, tuis!
Euge ergo & bellè! cedro qui digna locutus,
 Nec tua jam scembros carmina, thûsue, timent:
 Túque etiam *admissus ci cum præcordia ludis*,
 Flacci instar, *vitæ tangis & omne vaser*.
 Sed neque *Romulidas discincti vivere Natta*
 Ad mortem, in *Venerem* nec finis esse putres.
 Tumorbo hortaris *venienti occurrer*; frustra
 Cum petat *helleborum*, cui cutis agra tumet.
 Udum & molle latum properas, teneramque juventam
 Acri sic singis tu *sine fine rotâ*:
 Socratico præcepta *sinu* quid fusa revolve
 Gerunt, in satyris, plura, reperta tuis?
 Quale hoc, quàmque sagax, *Chrysippo & C-antore dignum!*
 Immò & divinum quàm *Solomona sapit!*
 O curas hominum! ô quantum est in rebus inane!
 Denique & ex Tripode hæc, & mihi, dicta puto;
 Tecum habita: & *Cinis*, & *manes*, & *fabula* fies:
 Vive memor *leibi*; dum loquor, hora fugit.
 Talia multa tuæ præclara Emblemata chartæ
 Obscurum pensant utilitate melos.
 Nollem adeò te damrâsset Pater ille disertus;
 Pagina non meruit tam pretiosa mori.
 Quanto rectius ergo *Casaubonus* arte tenebras;
 Et luce ingenii, dispulit, *Aule*, tuas!

In Gulam.

O Gula, trux homicida gula, & quâ tetrior unquam
 Major & *ὀνδρεφόν*, nec *βερολοιζός* Apus!

Non tot præclaras animas ad Tartara nigra
Pelida stomachus misit, *Homere*, tui;
 Quot latrans stomachus, rabidique infania ventris,
 Vanæque luxuries, ingluviésque vorax.
 Millia quot jugulavit orexis acutior ense!
 Nunquam tot gladio, quot periere gulâ.
 Luxuriæ prædam terrâ venamur, & undâ;
 Aeræ nobis & capiuntur aves.
 Sylva cibus igni vix sufficit ulla parandis:
 Servâque sunt avidæ cuncta elementa gulæ.
 Sic quamvis *parvo liceat producere vitam*,
 Et *populis fluvius sit satius atque Ceres*;
 Nos *quæditorum terrâ pelagôque ciborum*
Ambitiosa fames vrget, amorque dapis.
 Mactata & nostris apponitur hostia mensis,
 Et vix placamus totâ animante gulam:
 Dum pecudésque, ferâsque ipsas in viscera nostra
 Condimus, & volucres, squamigerûmque genus.
 Sic vitam nobis & victum morte paramus;
 Nec nisi cæde ferè & vulnere pulsa fames.
Ipsomors sub dente crepat, dum vescimur istis;
 Sic gula nôsque facit nostra, docétque, mori.

Columbus. Columba.

Nescio nunquid homo Microcosmus ritè vocetur;
 Mundo major homo est, & Novus orbe Novo.
 Orbis quippe Novi si inventor fortè *Columbus*,
 Autor at est hominis Sancta *Columba* Novi.

Invidia.

Est locus extremo sub Tartara nigra barathro,
 Invidia æratis ubi frendet vincta catenis,

Eume-

Eumenidum in medio, Furia illa & quarta, suique
 Pœna, venenosæ crines innexa colubris.
 Illa caput quassans, stridens & dentibus atris,
 Sulphuream exhalat tetra de ventre Mephitim;
 Mox & tabificos oculis flammantibus ignes,
 (Horrendum visu) radiis & toxica vibrat.
 Quod si fortè Orco ruptis hæc bellua vinculis
 Exeat in terram, superasque evadat in auras,
 Proh quantas mundo clades! quot funera mittit!
 Quot pugnae exardent! quot bella horrentia, flammis
 Illius accensa & facibus! quot & illius æstro
 Perciti, ubique cadunt per mutua vulnera fratres!
 Alme Deus talem terris avertito pestem;
 Audeat ista Megæra orbem nec visere nostrum,
 Tartareas sed adhuc Furiis immixta tenebras
 Incolat, umbrarum & squalentia recta; suasque
 Mordeat æternum rumpat nec sæva catenas.

Quadratura Circuli.

M Illia quot capitum, hæc *quadratos*, illa *rotandos*,
 Pileolos gestant, tegmina nota, suos!
 Quot passim *quadra*, quot *circuli*, ubique videntur!
 Quot capita & bene queis hæc tegumenta sedent!
 Quot capita inprimis Academica pileus ornat,
Circulus & doctos, *quadra* tegitque, viros.
 Vix tamen innumeris caput ex tot millibus unum est,
 Quod se *circulum* adhuc posse *quadrare* putat.
Circulus, aut *quadra* dempta, caput tibi reddit apertum:
 Nonne *Quadratura* & *circuli* aperta tibi est?
 Quot nunc post redicum Regis, *Τεροννογίδης* antè,
 Sic *quadrare* solent *circulum* ubique suum!
 Fiam aliquid, (*miserum est alienâ vivere quadrâ*)
Fixus jam, rota ceu qui *revolutus* eram.

Æsopi Apologus de Cassita & Pullis, ex Agell. l. 2. c. 29.

CASSITA lætis fixerat nidum satis :
 Quæ cùm esset absens, parvulis escam parans,
 Visurus agrum venit en Dominus suum ;
 Matura messi jam mea hæc, inquit, seges ;
 Cras ergo amicos, qui metant, mittam meos.
 Reduci parenti triste narrant nuntium
 Pulli trementes, voce quàm miserabili,
 Fugiamus hinc, fugiamus, ô mater, procul,
 Periiimus omnes, hic trahamus si moram.
 Cur ? inquit illa, unde hic repentinus pavor ?
 Nimirum amicos, cras ut hunc agrum metant,
 Dominus rogabit, idque nos audivimus.
 Estote vos securi, ait, pulli mei ;
 Non fiet illud ; vanus hic vester metus.
 Et oscina avis hæc vera tum certè fuit :
 In arva nempe postero dominus die
 Sua jam reversus, & nihil factum videns,
 Quem secum habebat, filio dixit suo ;
 Hic nemo messor ; stant adhuc en hæc fata :
 Fallunt amici ; nulla habenda illis fides :
 Roga ergo cognatos, & affines meos,
 Operam mihi præstent, & hanc segetem metant ;
 Illi profectò non fidem fallent meam.
 Tremere tenelli tunc adhuc pulli magis,
 Et ejulare, & conqueri matri suæ,
 Postquam reversa vesperi à pastu domum
 Venisset, ô parens, parens charissima,
 Quò vertimus nos, mater ? actum est, ilicet ;
 Nunc, nunc migrandum, nidus heu noster ruet,
 Peribimus nos unà & omnes illico.
 Nam nunc propinquos sanguine & junctos vocat
 Dominus agelli, cras ut hoc peragant opus.
 Tum mater, euge estote vos animo bono,
 Mei tenelli ; terror hic est Panicus :

Pro-

Propinqui ut accurent hoc? immò aliud agunt:
Gratis opellam ut commodent illi suam?
Nolite vos timere pullities mea.
Cum verò in agrum denuò venit Pater,
Falsumque se, demessa nec vidit fata,
Iratu inquit, Haftenus frustra sumus:
Valeant amici, affinibus nulla est fides,
Quin ergo, fili, tu para falces duas,
Oriente Sole quas vide tecum hùc feras;
Simulque tecum hanc ipse cras segetem metam.
Audisset hæc cum mater ex pullis suis,
Nunc, nunc abire tempus; haud spatium moræ;
Fugiamus, inquit; *ipse quod dominus* enim
Dixit futurum, fiet id dubio procul;
Res illius quia agitur, ejusque interest.
Cassita sic effata, mox *nidum* migrat:
Demessa ab ipso est protinus domino seges.
Fallunt amici, nec propinquis est fides:
Diffidere ergo, nervus est sapientiæ.
Cum possit ipse, quisque res peragat suas:
Nè fide amicis; ipse opus cura tuum;
Stultè facit, qui expectat alterius opem,
Suo negotio ipse quando sufficit.
Quod feceris tu, fiet illud scilicet:
Fac ipse pensum, si velis fieri, tuum.
Sic nempe Alauda cassidem in capite gerens,
Gerit & cerebrum, Epimythium nos hoc docens.
Et fortè (vos, ô somnolenti, attendite)
Surgendo manè didicit hanc prudentiam.
Æsopus en Phryx hujus autor fabulæ:
Quisquàmne dicet serò jam sapere hunc Phrygem?
Epimeibeæ haud sapit catum hoc Epimythium.

In M. Antonium De Morte
Ciceronis, Σπυλίου & Πικόν.

CRudele monstrum, trux Triumvir, *Antoni*,
 Ex caute dura nate Caucaſi montis,
 Catule leonis, læve tigridis fetus,
 Aut ſiquid unquam immanius tulit terra,
 Quò quò, ſceleſte, nunc ruis, necem intentans
 Tabulamque nigram? heu! enſe quem petit diro
 Tuus ſatelles? os hoc aureum ferro
 Metes nefando? purpurabis hoc flumen
 Cruore, lacteum hoc eloquentiæ flumen?
Cicero ille dicendi Magiſter & Princeps,
 Latine ſummus Autor & Parens Suadae,
 Inter diſertos nemo quo magis prudens,
 Interque prudentes diſertior nemo,
Cicero ille dictus *Patria Pater* primus,
Cicero ille, per quem Conſulem ſtetit Roma,
 Plebis voluptas, ſos virum, decus Patrum,
 Oraculum ſapientiæ, togæ ſplendor,
 Lumen Senatûs, conſulentis ac unâ
 Mens & cor, os loquentis & caput Romæ,
 Reis aſylum grande, tutor afflictiſ,
Cicero ille, qui melior patronus, an civis,
 Philoſophus, an orator, an vir, incertum,
 Quia ubique optimus, tu òne maſtatus
 Cadet furori victima atque vindictæ?
Lepidum & facetum os *Tullii* nihil movit?
Auguſtum & olim Conſulis ſacrum & nomen?
Antonium decebat hoc nefas ſolum.
 Scelus hoc duobus ex Triumviris neuter
 Patrâſſet, immò ipſe horruiffet & tanti
Catilina, credo, parricidii crimen.
 Tua *Fulvia* ergo rem, putas, acu tangit,
 Dum percita cæſtro hoc & furore vindictæ
 Acu diſertam ultrice perforat linguam?

An

An sic probè ultam se *Philippicas* credit?

At *Fulviana* cuspidem hanc acûs, olim

Cleopatra pellex aspidis luet morfu.

Facundiæ, hoc est, *Tullii* caput, rostris

En fixum adhæret, jam loco satis sueto,

Pro concione, denuo ac si agant causam,

Caput manûsque, mortui, ut prius vivi.

Quantum ingenû vindicta & artis ostendit!

Suo * Patrono præmia hæc cliens reddit,

Spolia hæc opima *Popillius* tibi appendit,

* *Popillium* defen-
deras *Cicero*.

Triumvir itropæa de sene occiso.

Ibi hæret hoc spectaculum tibi gratum;

Sed non diu hæret; nempe vox, caput, lingua,

Medulla, nervi, dextra, denique & totus

Volat per orbem incomparabilis Rhetor,

Famæque notus, & libris cedro dignis;

Ævum per omne, Operibus & suis vivit,

Vivétque, & ipsis in *Philippicis* vivet,

Queis tu, Triumvir, vapulabis æternum.

Quin unius cædem alter & luet *Marcus*;

Fatalis ensis abscidit caput *Tullii*.

Fatalis ensis pectus hausit *Antonius*.

Necem inter utriusque hoc interest tantum,

Gladio peristi *Antonii* & manu, *Tulli*,

Gladio peristi proprio & manu, *Antoni*.

Sophorum utrosque principes Latinorum

Hæc talione est ultra par *Adrastia*.

Antonius *Ciceronis* & sui occisor,

Seneca *Nero* ipse fit suique percussor.

In Veteres quosdam Schismaticos Africanos.

Appellans Romam cum *Felicissimus* unâ
Et *Fortunatus*, te, *Cypriane*, fugit;

Unus & infelix, infortunatus & alter,

Falsum adeo fausti nominis omen habet.

Inter-

Interdum tamen ipsa viris & nomina quadrant,
Africa Schismaticos dum *nova monstra* parit.
 Dotibus ingenii forsan *Donatus* abundè,
 Sed malè, *donatus*, Schismatis autor erat.
 Ipse *Novatorum* dux & patriarcha *Novatus*
 Denique conveniens & sibi nomen habet.

In Charilum Aleatorem.

Non quasi tesserulis ludas tua, Chærule, vita est,
 Vita tibi verè est, ludere tesserulis.
 Vitâ qui totâ ludunt, hi morte laborant;
 Seria fit vita, & mors tibi ludus erit.
 Heu quàm *fatalis tabula* est lusoria multis,
 Parcarum similis, Parca per antiphrasin!
 Nam nec parca rei est, & prodiga temporis; immò
 Ni caveas, animæ prodiga fortè tuæ.
 Musa utinam ludi immodici mala fingere posses!
 Turpior interris nulla *tabella* foret.

In Æsopum.

Inter *Πελοποννησίου* quo non antiquior alter;
 Inter & antiquos quo nec prudentior unquam;
 Inter prudentes quo nec deformior ullus,
 In Schola hic obtinuit dudum celeberrimus Autor
 Censeri, dignusque legi vel primus habetur.
 Scilicet *antiquum* hunc legimus *puerilibus* annis;
Prudentem hunc terimus, quibus *insipientior* ætas;
Deformem hunc legimus, quibus est flos *pulchrior* ævi.
 Tantum jucundæ secum fert fabula frugis,
 Tantum, *Æsope*, places, quia *miscet utile dulci*.

Ergo

Ergo tuam meritò sculpsit *Lyfippus* Athenis
 (A quo uno Magnùs *Macedo* fingi ipse volebat)
 Effigiem, tali & populus dignatus honore,
 Ante Sophos septem ut disponderet ordine primo.

Ad Charitatem à terris exulem, Ode αρεσπορνική.

Regina Virtutum, ó bona Charitas,
 O Gratiarum maxima Charitas,
 Lux mundi, ubi es, divina Virgo,
 Dic mihi, quas habitásve terras?
 Tu Spiritus ó pignus amabile,
 Et Christianorum unica tessera,
 Ecclesiæ dos, arrha cœli,
 Laus hominum, decus Angelorum.
 Mentis bonæ Alpha ac Omega Charitas,
 Gemma, *Unióque*, & vita animæ & salus,
 Tu vinculum perfectionis,
 Religionis apex supremus.
 Regniq; confors, & Solymæ novæ,
 Æternitatis civis & inclyta,
 Dei ipsius tu viva imago,
 Immò * Deus potius vel ipse.
 Felicitatis conscia cœlicæ,
 Sortis beatæ perpetua & comes,
 Et sola Virtus, quæ futuri
 Gaudia participabis ævi.
 Tu Gratiarum sola palatium
 Scandes supremum, & Cœlituum domos,
 Intérque Sanctos Angelósque
 Æthereas habitabis ædes.
 Cum nec Spei ergo, nec Fidei locus,
 (Nam functæ erunt hæ munere jam suo)
 Tu Charitas, semper manebis
 Sec'la per omnia adhuc superstes.

* 1 Joh. 4. 16.

Cœlo

Cælo manebis, cùm ruet hic globus;
Hic interim esto, nec pigeat moræ.

Sat invicem illic diligunt se;

Hic te opus, ah! fugis hinc? perimus.

At ecce pennas tu celeres quas,

Nos immo & has jam deseruit diu

Astræ terras, te, alma Virgo,

Nescio quo rapuitque secum.

Num condis intèrve Antipodes caput?

Intèrve nubes? quâ latitas plagâ?

O Charitas, mundi exul hujus,

Alterius novi & inquilina.

O Diva, gratos tu Superos petis,

Nobis & infrà nil nisi prælia,

Et jurgia, & rixas, trucesque

Hic inimicitias relinquis.

In orbe nostro at sicubi vixeris,

Dic quas in oras ceperis hinc fugam;

Alis columbæ hinc avolantes

Præpete pennâ ita te sequemur.

Sin mortua es, dic, quo jaceas loco;

Sub marmore & quo condita dormias,

Sacrum ut sepulcrum visitantes,

Diva, tuam veneremur urnam.

{ *Evertit domum, pro*

{ *Everrit, apud Vet. Vulg. Interp. Luc. 15. 8.*

HAbibat olim Interpres in textu Vetus
Latinus, hodièque in suo nunc margine
Nonnunquam habet, pro *Everrit*, *Evertit domum*.
Scopæ hæ Latinæ scilicet, mulier quibus
Amicta cocco, dum domum *verrit* Dei,
Evertit: hæ scopæ Antichristi; hic & scopus
Ad quem * *Λατῆν* & ille collimat vetus.

* 666.
Apo-

Apologia

Pro Aristotele, contra Novos Philosophos.

S E U

Pro Veteribus contra Nuperos Novatores.

Non nisi cum magni ruitura est machina Mundi,
Scripta *Stagirai* sunt peritura *Sophi*.

Quid mihi tot Logices, Physicisque, volumina narras?
Da mihi *Aristotelem*; cætera fume tibi.

Rame, exaresces, *Cartesi* & charta peribis,
Quando *Stagirita* fama perennis eri.

Qui se posse putat de cœlo tollere Solem,
Dêq; Scholis idem tollat *Aristotelem*.

Naturæ genius, (Mome, audis?) Alpha Sophorum,
Tutor *Alexandri*, Philosophumque Pater.

Dic mihi, Discipulus major fuit, annè Magister,
Magnus *Alexander*, Magnus *Aristoteles*?

Damnamus *Sorecam*, & *Cicero* vix effugit unguis:
Mordet *Aristotelem* (ô barbara sec'la!) canis.

Carpit *Aristotelem* Momus, Nova & Anglica laudat;
At veteres Græcos non amat; annè legit?

In nova fert animus: Nova, & Anglica, pauca Latina,
Nec μὲν Græcorum, Scripta nec ulla, placent.

Vexit *Aristotelem* super æthera sella curulis:
Cartesi, plaustrò tūque vehêre novo?

Qui

Qui methodo cunctas mirandâ primitus Artes
Tradidit, haud meruit, Mome, placere tibi.

Nunquam is *Aristotelem*, nunquâ intellexit *Homerum*,
Si legit, cui non ille, vel ille, placet.

Pauca Latina legis, plura Anglica, Zoile : Græca
Digna legi non sunt ? immò legi nequeunt.

Damnat *Aristotelem*, qui non intelligit : Uvas,
Quas nescit vulpes prendere, vituperat.

Cartesi, Veteres temnit tua Secta Novantùm ;
Sic spernunt priscos Schismaticique Patres.

In Orbilium Ludimagistrum.

Ludi flebilis, *Orbili*, Magister,
Plorantùm puerùm tyrannæave,
Acer, crude, tremende Pædagoge,
Cui paret schola, litterariûsque
Ludus, magne Monarcha pulionum,
Cui sceptrum ferulâmque rex Apollo,
Et curam teneræ dedit juventæ ;
Disciplinæ, age, paululam severæ,
Paulum & pone supercilî minacis :
Nec semper capera ; remitte frontem,
Iram reprime ; *simplicique turba*
Parce, ô quæso ! quousque vapulabit ?
Cessent verbera, verba deslicebit,
Fallens quippe metum, minas nec implens.
Pone ergo corylósque, betulâmque,
Nec tortor quate perpetim flagellum,
Da pacem natibûsque clunibûsque ;

In libro benè litteræ imprimuntur,
 Non bellè in cute pingitur character.
 Nec semper tibi ligneum esto sceptrum,
 Sed caduceum, & auream subinde
 Mitem & Mercurii capeffe virgam,
 Quâ nempe ille Deus potens loquelæ
 Deducitque animas, refertque rursus :
 Illâ jam positâ severiore,
 Hanc tu Mercurii capeffe virgam.
 Sic multi ingenuique nobilesque
 Molli ætate scholam tuam frequentent ;
 Nec te vox populi salutet ultra,
 O plagose tyranne Pædagoge,
 Ludi flebilis, *Orbili*, Magister.

In Themisonem Medicum.

Quot Themison agros autumnno occiderit uno. Juven.

Autumnus medico messem fert, atque colono ;
 Agros hic, ægros demetit ille suos.

* *Militia in terris vita est mortalibus ægris :* * Job. 7. 1.

Militia &, *Themison*, est medicina tibi.

Hoc tantum distant ; ægros tua pharmaca tollunt,
 Occidunt fanos Martia tela viros.

Tacitus pasci si posset corvus, haberet

Plus dapis, & rixæ multò minus ——— Horat.

Garrule corve, tace ; quid enim tua fercula prodis ?
 Quin cœnam comedas ore silente tuam ?

Edere sermones sed nec decet inter edendum,

Nec tutum : rixæ plus, minus inde dapis.

E

Lingua

Lingua licet gustûs, vocisque, sit organon, ambo

Vix præstare simul munera ritè queat.

Nec rectè in mensa verbum fugit ἔπος ὀδύτων,

Quando agitur dentis jam molitoris opus.

Est etiam ebrietas sermonis: Massica vina

Dum sapit in coena, qui tacet, ille sapit.

In prae grandia nonnullorum Volumina.

Nollem igni tostos Tostati cernere libros :
Mallem alius tamen hæc, non ego, scripta legat.

Quis leget hæc ? dixit subridens Persius olim,

Obscurus vates, attamen ille brevis.

Quis leget hæc ? dixi, cum magna volumina vidi ;

Non amo tam grandes parvulus ipse libros.

Cuncta tua, *Augustine*, placent : at censeo, lectu

Nullum *Enchiridio* dignius esse tuo.

In Poetas. Quòd eorum plurimi malâ morte perierint.

Quid dicam hoc esse, quòd sacrum Phœbo genus
Tragicus Poetas sæpè finis sustulit ?

Vacuum ipse princeps, & poetarum pater,

Homerus, heu mœrore (si fas credere)

Ob non solum ænigma, & ægritudine,

Contabuit, vel (ut volunt alii) fame.

Necatus *Hesiodus*, at iniquè, ob stuprum ;

Velox sagitta, *Naso* si verum canit,

Tenebricosum sustulit *Lycophrona*.

Acino peremptus uvæ obit *Anacreon*.

Luit *Cratinus* scommata immersus mari.

Et strangulatus, ut ferunt, *Theocritus*.

Contusa calva est *Æschyli* testudine.

Discerptus *Euripides* caninis dentibus.

Vetus ut & *Orpheus* Mænadam sævâ manu.
 Ob fabulas *Terentius* amissas mari
 Mœrore confectus, nisi & hæc sit fabula.
Ovidius exul, & (ut ferunt) *Propertius* ;
 Miser sibi ipse *Gallus* intulit manus ;
 Inedia vitam finiit, *Sili*, tuam.
Annaeum utrumque, sævus occidit *Nero*,
Senecamque, *Lucanumque*, vatem hunc inclytum,
 Philosophum & illum, regio & Tragicum stylo.
Pereunt Poeta forsan ingenio suo :
 Periculosa res enim est Poetica
 Licentia, ipsa & *veritas odium parit*.
 Sannis nec illum, nec jocis, proscindere
 Tutum, ἀντιμυκτηίου ense qui potest.
 Aciem ergo ferri fert acumen ingeni :
 Mordace vero radit heu vates miser
 Aures Potentum, & interim linguâ suâ
 Sua colla cædit, & necem accersit sibi.
 Fatorum an invidia hæc vel indignantium ?
 Et fas Tyrannos crimine hoc absolvere,
 Vates & ipsos ? ægrè enim *Parcæ* ferunt,
 Tot laude dignos *Musa* quod vetet mori ;
 Adeoque & ipsis irritas reddat colos,
 Et longa nec dum pensa finiri sinat.
 Sic nempe tristis *Atropos* visa est queri ;
 Nullusne jam descendet ad nostros lares
 Vir laude præstans ? Ditis ô vilem domum !
 Quis numen ergo nostrum adoret amplius,
Charæ Sorores ? tu colum frustra tenes,
 Jucunda *Clotho*, & fila tu, *Lachesi*, trahis.
 Patiemur hæc inulta (quamdiu ?) mala ?
 Animas tot illustres sinemus eripi
 Manibus & è nostris, & *Orci* faucibus,
 Per hasce vatium nænias umbratiles,
 Tricas per has, apinâsque Musarum meras ?
 Sic dixit irata ; & Poetarum genus

Dehinc sæpè magno maçtat infortunio
Severa Parca, forte & adversâ premit.

In Neronem, de morte Seneca.

Litterulas utinam nescires, improbe Cæsar,
Sic compos voti scilicet ipse tui!
Téne Orthographiam docuit, *Nero* sæve, Magister,
Ut possis illi scribere *Tbeta* nigrum?
O vos quinque annos! ô pentæeterida lætam,
Quâ juvenis *Seneca* sub duce Cæsar erat!
O utinam hic vitæ finis, vel meta fuisset
Imperii, Princeps sanguinolente, tui!
Vidisset, *Seneca* & Præceptor longius ævum,
Inter mille rogos, Roma nec ipsa suos.
Æthiopem, ô *Annae*, lavas: natura recurrit,
Et *Nero*, quicquid agas tu, *Nero* semper erit.
Discipuli mens sæva tui ruit, obice rupto;
Produnt se vitii semina pressa diu.
Non potuit *Paulus* sub deteriore tyranno,
Non decuit *Senecam* sub meliore mori.
Uno eodémque simul vixerunt tempore, Doctor
Et *Sophus* hic *Stoe* maximus, ille *Crucis*.
Mutuò an hi nôrint sese, *sub judice lis est*:
Sunt, *Senecam* Christum qui coluisse putant.
Sanctorum & merito hic, *Hieronyme*, scribitur albo,
Æquè ac *Josephus* fortè, vel ipse *Philo*.
*Cæsareæque domûs nonnè hic pars magna, *Philippos*
Quando manu *Pauli* missa erat inde *salus*? **Ph. l. 4. 22.*
Paulina ad *Senecam* & memoratur Epistola: credo,
Paulina Annae nulla nisi Uxor erat.
In vita hi fuerint an amici, nescio; morte
Conjuncti, ejusdem præda Leonis erant.

Tetrastichon Græcum ex Latino versum.

Lumine Acon caruit dextro, Leonella sinistro, &c.

Δῖδόν ὄμμα ποτὶ μὲν Ἄκων, Λεονέλλα δὲ λαίον.
 Εἶδος δ' ἀμφοτέρω ἱκετοὶ Ἀθανάταις.
 Κύρς πέπον, τὸν ὄμμα κασιγνήτῃ σου ὄπαζε.
 Ὡς τε σὺ τυφλὸς Ἔρως, ἥδ' ἔτε Κύπρις εἶσι.

*In miserandum interitum Casparis Barlei Poeta
 Cel. berolini.*

Castaliis dudum qui sese immerferat undis,
Fonte Caballino proluerátque labra,
 Heu miser in puteum (casúne an sponte ?) profundum
 Labitur, angustas & perit inter aquas.
 Ut Verum, fundo nunc ecce Poësis in imo,
 Et, *Barlee*, jaces, & jacet ingenium.
 Nec moriere tamen : quem fons absorpsit aquarum,
 Te fons Musarum nempe perire vetat.

Virgilius, Horatius, Ovidius.

Naso, Maro, & Flaccus, queis ævo contigit uno
 Vivere, Castalii gloria summa chori;
 Florebant, paulo ante quidem natalia *Christi*,
 Vatum hæc, *Augusti* at tempore, magna Trias.
Christus, & *Augustus*, cùm limina clausit uterque,
 Fani hic, ille *Erebi*; pax & in orbe fuit.
 Misit enim pacem, qui nondum venit, in orbem,
 Dum sub pacifico Principe mundus erat.
 Et poterátne ætas illustribus esse Poëtis
 Gratiore aut Musis aptior ulla sacris?

Opportunè adeò summi vixere Poetæ,
 Cum mundo Autores hi duo pacis erant.
Carmina nam *requiem scribentis & otia quarunt*:
 Pax alit & vates, ingeniúmque fovet.

In Bibliothecam benè instructam.

Gemmæ sint aliis (nec invidebo)
 Et vasa aurea, vasa vel Corinthi;
 At Libraria sit mihi supellex,
 Quam mittit Latium, Atticæque Athenæ;
 Addat gazam *Oriens & Occidens*,
 Linguistot monumenta scripta Eois:
 Thesauros & opes adeptus istas,
 Me Partho puto Rege ditiozem.
 Salve Bibliotheca dives, ampla,
 Salve ô innumeris referta libris,
 Impressis pariter, Manúque scriptis,
 Tor, tanti & pretii, referta gemmis,
 Tot frugisque bonæ referta chartis.
 Thesaurum Philobiblus hunc manúque
 Nocturnâ terit, & terit diurnâ.
 Tantus scilicet ardor heluones
 Librorum tenet, ac amor legendi;
 Libri melle adeò, suaviores.
 Sed nec sat scio major an voluptas
 Librorum, utilitâsne, sit bonorum,
 Tam *dulci utile miscuisse* gaudent.
 Nam, præter Physicæ, Melos, Mathesin,
 Præterque Historias, Scientiâsque,
 Quæ *mentem* illiciunt juvântque & ornant;
 Hic & *Socraticas* legendo *chartas*,
 Et vitæ documenta, regulæque
Morum, è fontibus hauriuntur istis.

Quid

Quid præstat fieri, decetve, sapè
 Nolunt, aut nequeunt, monere vivi;
 Libris nec pudor est malus, timorve :
 Hos evolvite diligenter ergo,
 Qui scire, & sapere, & valere, vultis.
 Vos & præcipuè, hos habete vobis,
 Magnates, Proceresque, Principesque;
 His incumbite; *mortui loquentur*,
Muti & Consilarii docebunt,
 Quæ nec forte alii sciunt, nec audent :
 His attendite *mortuis Magistris*;
 Verum dicere, cum silent amici,
 Libri nec metuunt, nec erubescunt.

In Petriburgum nostrum, Urbiculam.

Cum lepidus parvam venit *Stratonicus* in Urbem,
 Qualis nostra, ait, *Hæc ἡ πόλις ἀλλὰ μάλιστα. * Athen.
 Maximus ergo *Petrus* sit Apostolus ipse licebit; *Dipaus.*
 Urbs certe non est maxima, *Pitropolis*.
 Immo hæc, ut *Myndus*, claves nisi *Petrus* haberet,
 Per portas dudum fugerat ipsa suas.

Scazon.

R Età stetit & ipse dicitur *Scazon*,
 Qui nunc vocatur, olim & innocens versus :
 Postquam cruore tinctus at *Lycambeo*,
 Amarulenta spicula, & venenata,
 Ubique jam spargens, salésque mordaces,
 Suspendio finire tædio & vitam,
 Et ἀντόχειας esse, cogeret multos;

Rabiem hanc cruentam non diu tulit Præses
 Musarum Apollo : Sistitur reus Scazon
 Sacrum ad tribunal fontem apud caballinum ;
 Accusat Euterpe, unde cognitâ causâ
 Sententiam pronunciat statim Judex ;
 Probrum Hippocrenes, dedecusque Musarum,
 Lambe nequam, carcinoma Parnassi,
 Cùm tu maligno semper ambules focco,
 Pede insolenti quémque & obvium lædas,
 Et dente plusquàm mordeas Theonino,
 Rabidi furoris hanc tui lues pœnam ;
 Ut nôrit omnis te, vidénsque devitet,
 Torvis ocellis, altero pede & truncus,
 Sceleste Scazon, claudicabis æternùm.

Πάν ὁ μέγας τίθινκε. Plutarch.

De defectu Oraculorum.

Magnus Pan obiit : Delphis Oracula cessant :
 Et delubra Deum destruit ara Crucis,
 Nunc melior Pan curat oves, oviumque magistros ;
 Nunc tripodem linquit Pythius ipse suum.
 Quid mirum, dum Pastor adest bonus, atque Propheta
 Magnus, si cedit Pan, & Apollo silet.

Apologia pro Poetica sua.

NUnquàmne has dulces vis ergo relinquere nugas ?
 Est & pangendi carmina tantus amor ?
 Sit pudor & finis ; non his tua convenit ætas,
 Nec decet effetum florida Musa senem.

Zoilus

Zoilus hæc : contrà fari sic Pieris orsa,
    Zoilè, *quid melius desidiosus ager ?*
Nec sum adeò nugax ; *hanuga & seria ducunt :*
    scilicet utilibus dulcia mista juvant.
Delecto, & prosum ; turpi fecernere honestum
    Chrysippo melius, noster Homere, doces.
Ritè vacat Musis capulo & vicina senectus ;
    Quidni cantaret jam moribundus olor ?
More Sophistarum spinis se involvere totum,
    Perplexisque logis, an decet ergo senem ?
An calamo pugnare, Scholastica & arma movere ?
    Theiologùm & rixas, bella, tubáque sequi ?
Tractent ista viri, restat quis robur & ætas,
    Queis anni & vires otia longa dabunt.
Fas senibus tenui deducere carmen avenâ,
    Aptare & facili dulcia metra chely :
Quod superest ævi & pauxillum, explere, canendo
    Heroum gesta, & munera magna Deùm.
Adde quòd, ut *virtus, vates post funera vivit ;*
    Cælo & Musa beans, se vetat ipsa mori.
Se vetat ipsa mori, nec quenquam carmine dignum
    Ignotum longâ nocte perire finit.
Quin & magnæ animæ laudis tanguntur amore,
    Lactat & ingenuos postera fama viros :
Ergo cùm moles & Mausolea peribunt,
    Et saxa, & *Licini marmora pulvis erunt ;*
Laurigeri statuunt æterna tropæa poetæ ;
    Solâque non nôrunt hæc monumenta mori.
Cætera cùm cedant fato, & condantur in urna,
    Effugiunt avidos carmina sola rogos.
Forfan & hæc olim per secula carmina vivent,
    Et poterit *genium noster habere liber.*

In Latitudinarios.

Est longum & *latum* hoc, quod vix intelligo, nomen :
 Cudere sed voces sic juvat usque novas.
 Et qui plus dicit quàm nos, hic *latus* habetur ;
 Qui minus, *angustus* ; nostraque sola placent.
 Cunctorum at captum pede cur *metimur* eodem ?
 Qui mecum sentit, solus an ille sapit ?
 Sumne ego *Procrustes*, qui distendam, atque recidam,
 Aequentur modulo ut dogmata quæque meo ?
 Hi sunt *invidia*, fastus hi denique *mores*,
 Carbone alterius sensa notare nigro.
 Quique aliter quàm nos divina oracula pandit,
 Stoicus hic fortè, aut *Pelagianus*, erit.

*In Casarem Baronium Cardinalem, Annalium
 Conditozem.*

Composuit doctus sua Commentaria *Casar* :
 Condidit Annales nobile *Casar* opus ;
 Romæ magnus uterque Pater conscriptus ; honoris
 Amplum insigne sui *purpuram* uterque tulit.
 Munus * *Pontificis Summi*, sed *Casar* adeptus ;
 Ambivit *Casar*, nec tamen obtinuit.
 Denique & Hiltoriam scribens, operamque manumque
 Hic Domino Papæ præstitit, ille sibi.

*In Celiberrimum Virum H. Grotium, Arca Libraria
 inclusum è carcere liberatum.*

Grotius in Cista librorum è carcere fugit :
 Hic, nusquam aut spirans Bibliotheca, fuit.
 Tot

Tot libros qui in se quasi quadam incluserat arca,
 Arcâ inter Libros quàm benè clausus erat !
 Quantum doctrinæ thesaurum hæc arca recondit !
 Quàm se effert Magno hoc hospite parva domus !
 Arce *Lupisteni* melior, licet arctior, illum
 Nunc tenet arca, *Lupi* quem *tenere* prius.

Παρδίνος ἀλφεσίκοιαι. Hom.

D'c mihi, formosæ cur *παρδίνος ἀλφεσίκοιαι* ?
 An quòd eis multi, munera magna, boves ?
 Sed quæ tam benè donatæ tot bobus abundant,
 Conjugibus dant & cornua sæpè suis.

Martial. l. 8. ep. 27. *Munera qui tibi dat, &c.*

ΟΣ σοι δῶρα δίδωι ἀφνειῷ, Γαῶρε, ἔχοντι,
 Ἐι φρεσὶν ἔν νοέεις, σοὶ ὅγα ἐντὶ, δάνε.

Dicite Pontifices in fræno quid facit aurum ?
 S. Bernard. ad Archiepiscopum Senonensem, Epist. 42.

Pontificis luxum cùm vis *franare* superbum,
 Hunc versum ex Satyra, Sancte Parode, citas.
 Sed num *Bernardus non viderat omnia* ? nondum
 Pontifices Dominos viderat ille Deos ?
 Pontifices nec calce prementes colla Regentùm,
 Nec (Papæ !) adoratos viderat ille pedes ?
 Nondum à stapedibus Reges, & fræna tenentes
 Pontifici, aut Proceres viderat à pedibus ?
 Nondum humeris hominum ingenti & cervicibus altis
 Hexaphoro vectum viderat ille Senem ?
 Nondum Pontificum gazas, Cræssive talenta,
 Nec plusquam Sicalas viderat ille dapes ?
Clara è Valle sua Bernardus talia cernens,
Clamâisset certè, Dicite Pontifices,

Pur-

Purpura quid gemmis fulgens? quid sella curulis?
 Quid splendor, plusquam & regia pompa, facit?
 Quid facit immensum hoc argentum? quid facit aurum
 Ingens, vix vestro & nota metalla Petro?
 Quid tot Pontificum cœnæ, & Sybaritica mensa,
 Luxus & insanus, fastus & iste facit?
 Immò hæc Bernardo visa, ac invisa, fuere;
 Eugenio in Papa hæc damnat & ille suo.

Ad Joannem Northum, Armigerum, Baronis Northi
 filium, Regium Græcæ Linguae Professore Cantab.
 nuper electum, Gratulatorium.

Salve Nobilis, erudite, Northe,
 Linguae nobilis, & pereruditæ,
 Linguae scilicet Hellados Professor;
 Ante annos Cathedram occupans virilem:
 Qui Græcos propè junior domâsti,
 Quàm Persas Macedo ille Magnus olim;
 Non bello, aut acie, nisi ingenî; ergo
 Hac fretus capis Atticas Athenas,
 Hac tu Dorica castra, Pindarîque
 Heroas, Nemeosque, Pythiosque
 Victores, pugiles Olympicosque;
 Hac ænigmata, quæ plicat Lycophron,
 Et Demosthenis, Æschinîsque, robur,
 Hac & Thucydidis tonantis ora,
 Cum rugit leo, sustines, fugasque:
 Stagiritica nec vepreta densa,
 Nicandri nec Alexipharmaca atrî,
 Nec τὰ σκληρὰ Theocriti, Æschylîve
 Grandes, nec Sophoclis, times cothurnos.
 Hac linguâ sapis Atticos lepores,
 Hac mel Cecropium, salésq; pueros:
 Cunctas hac face discutis tenebras

Græco-

Græcorum, & monumenta prorsâ, vorâ,
 Illustras, Tragicique pellis umbras
 Mentis lumine, Comicique * *Nubes* * Aristoph. Comœd. quam
 prælegit novus Professor.
 Profligas, *Aquilo*, * *faci*,que *sudum*. * Βορὴν Ἀΐδου-
 ῥήνους, Hom.
 Macte hac arte tuâ peritiâque ;
 Et cùm cœperis, esse perge noster
 In Græcis, juvenis, senum Magister.
 Spartam denique nactus, immò Athenas,
 Has orna ; & Procerum doceto pullos
 Torporem excutere, & vacare Musis,
 Exemplóque tuo esse litteratos.
 Sic tu, Nobilis, erudite, *Northe*,
 Græcæ perpetuum Professionis
 Ornamentum eris, & decus Cathedræ.

In Philoxenum heluonem, gruis collum optantem.

Cur colla exoptas tam longa, *Philoxene* ? non tu
Hospitum amans, (nomen ceu sonat) immò tui.
 At cur colla gruis ? non anseris, & vel oloris ?

Cùm pariter longa his sint propè colla tribus.

Χλῖνας, καὶ γαστέρας, καὶ κόλπους, δελιχοδείρες

Uno eodémque loco nempe Poeta vocat.

An quia fortè gulâ quis, hiantè & gutture præstans,

Pygmeus, tecum si modò certet, erit ?

Sed neque tam sapidos sentis tu gutture succos,

Organa nec gustûs sunt tibi colla tui.

Nempe cibos linguâ sapimus, mollive palato :

Sed tu nec linguâ, nec, puto, mente, sapis.

Poetry Poverty.

Poetica comes Paupertas.

M*æonides* lacero semper squalibat amictu;
 Pegalus auratas nunquam habuit phaleras.
 Non lætas valles, nec pingua prata, Camœnæ,
 Sed steriles clivos, & juga celsa, tenent.
 Res angusta domi est illis, & curta supellex;
 Nec picta ostentant stragula; monte cubant.
 Et tenui victu contentæ, & paupere cultu,
 Non vinum, sed aquas, ex Helicone bibunt.
 Posca illis vel guttæ aliquot sunt forsan aceti,
 Et cibus est una aut altera mica salis.
 Sic cantatrices pascuntur rore cicadæ,
 Macra ferè & vocem quæ modulatur avis.
Fonte caballino labra qui sua proluit, aureo
 Haud illum, ut Danaën, proluet imbre Deus.
 Quàm distant Helicone tua ô Pæctole fluenta!
 Fonte & Musarum divitis unda Tagi!
 Quàm paucos *liquidus* fortuna rivus inaurat,
 Quorum *Pieriis* ora rigantur aquis!
Mercurium & *Phæbū* commisit* pugna Deorum, ^{* Hom. Il. v.}
 Nempe illum lucri, hunc ingenii que, Deum.
Nasoni genitor, *Studium* quid inutile tentas,
 Nate? ait; an nescis quàm vel *Homerus* inops?
 Sittibicura fori, causas age, falle clientes;
 Nunquam scribendo carmina dives eris.
 Ipse pater vatum mendicus, qualis & ille
 (Credere si fas est) ^ⁱ*leis æieis* erat.
 Vatibus hoc omen, fors & præsaga, futuris;
 Sic patrem sequitur quisque Poeta suum.
Vilia miretur vulgus, mihi carmina curæ;
 Vivitur his, inquit; cetera mortis erunt.

Ergo

Ergo ambit *mentis*que bona ingenii^{is}que sororem
Pauperiem, Musas & sine dote colit.

Ingenium & dum pingue timet, pinguemque Minervam,
 Rem, vel agrum, pinguem, & pinguia cuncta fugit.
 Denique dum pedibus, pangendo & carmine, gaudet,
 Ire ipse & pedibus, raro equitare solet.

Intres Antipapas Romanos, quorum unus Alexander 5.

FActa tribus Dominis communis Roma: tuetur
 Séque & jus magno iudice quisque suum.
 Esto, sit Sol Papa; Parelia in æthere visa;
 Tres Soles at res prodigiosa nimis.

Miror *Alexandrum*; nam * in mundo nec duo Soles,
 Nec Reges Asia; Papa & in orbe triplex?
 Annè ergo triplicem quia gestat Roma coronam,
 Nunc etiam triplex est habitura Caput?

Tres mihi Pontifices propè dissentire videntur:
 Unâ tres Cathedrâ posse sedere putas?
 Cum tres ergo tuâ Romæ fedère Cathedrâ,
 Dic mihi, successor quis tibi, *Petre*, fuit?

* Apophth. Alex. M. apud Plur.

In Neronis luxum.

Nullam vestem bis induit. Suet. Ner. c. 30.

Vestem ergo eandem non bis induit *Nero*;
 Sed mentem eandem semper induit *Nero*.
 Sic semper alter vestibus *Nero* novis,
 Et semper idem moribus *Nero* malis.
 Immò idem & intus & foris semper *Nero*;
 Vitia vetusta nec tegunt vestes novæ.

In

In gallorum gallinaceorum praelia.

‘**A** *Ἀλεκτροφωνία* habet * Codex Sacer ; * Marc. 13, 35.
Ἀλεκτροφωνία tamen nusquam lego.

Hic mos cruentus ; ille naturæ sonus,
 Gallis & ipsis insitus cantoribus,
 Nobisque non ingratus index temporis.
 Hos at canoros phosphori prænuntios,
 Hos Æsculapii alites, quitam citò
 Surgendo manè sanitatis sunt typi,
 A morte somni nos & ad vitam excitant
 Linguâ simul sonorâ, & exemplo suo ;
 Hos nempe concitamus ad pugnam & necem ?
 Qui mane primo voce nos vigili docent,
 Lucis propinquæ prodromo & cantu monent,
 Musis vacare, pellere & somnum gravem ;
 Hoc nos Minerval, præmium hoc illis damus ?
 Et quæ voluptas ? quale vel spectaculum,
 Se vellicantes cernere has miseræ aves,
 Et lancinantes invicem calcaribus,
 Stimulisque sævis, usque dum manet cruor,
 Viâ ac eâdem sanguis & vita exeant ?
 Vix pascō ocellos cæde tali & vulnere,
 Laniant agrestes quando se invicem feræ ;
 Nedum si aves sic sæviant domesticæ.
 Quid ? tūne damnis ergo galli prælia,
 Cum tam recepta ubique sint spectacula ?
 Quæ pompa pugnæ ! quæ theatra & condita,
 Caveæque, circique ampli, & orchestræ graves !
 Per me fruatur quisque iudicio suo :
 In sterquilinio quidem gallos ego
 Sibi relictos atque naturæ suæ
 Haud credo me vidisse pugnantes simul ;
 Ad pugnam adaectos videro nunquam lubens.

*In Hypothesin Copernicanam, de motu Terra, &
quiete Cæli.*

Admiranda canunt, *Cælum stat, Terra movetur,*
Non credenda, novi, dogmata vana, Sophi.
Fortè parùm refert, num terra rotetur an æther,
Utra suo maneat sphæra quæta loco.
Certè ego nec metuo, si Sol stet, frigus & umbram;
Nec, nè, dum tellus volvitur, ipse cadam.
Ut res cumque cadat, sive hæc moveatur, an ille,
Mundi eadem facies, quæ fuit antè, foret.
Attamen, etsi orbis motâ tellure maneret,
Sunt duo quæ, fateor, me, *Galilæe*, movent.
Nec paradoxa amo, nec longum jam fixa per ævum
Scita Patrum inventis sollicitare novis.
Quin etiam & vereor, nè gens nova Philosophantùm
Ipsa novum pariat Theiologùmque genus.
Hoc primum: deinde & nec sat mihi dicere tutum,
Vulgi more solet Pagina sacra loqui.
Non ea scripta quidem, ut Physicen, doceâtve Mathesin;
Nec tamen, ut contra has tradere falsa velit.
Et quis vel *Mosen* neget, aut *Solomona*, fuisse
Philosophum, aut ipsum, *Jessiadémve* patrem?
Stat, *Dauid*, igitur, si stamus iudice, tellus,
Et cælum gyris vertitur usque suis.
Ponderibus librata suis, nec terra movetur,
Fixa manens firmâ tempus in omne basi.
Nec * *Sol* nempe, *gigas stadiodromus* ipse, quiescit, * *Psal.*
Ni currat centro fixus & ille suo. 19. 5.
Cælum ergo terra miscere *Copernicus* audet,
Dum, quasi sit *merces magna*, quæta movet.
Te, *Fromonde*, sequor: *vi stando Vesta* vocatur;
Vi stat terra suâ, dum rotat astra polus.
Tu verò, *Galilæe*, tuæ vertigine terræ
Volveris, & verum nominis omen habes.

Sed nè displiceas Romæ, *Galilæe*, caveto

*Cardinibus terræ, & carcere dogma luas. * *Cardinalibus.*

Cardinibus Romæ nè obtingat fortè moveri,
Sunt hîde mundi *cardine* solliciti.

*Ad D. Joannem Cottonum, Equitem Baronettum, tum
staturâ tum & literaturâ eminentem.*

O Qui staturâ & literaturâ simul
Transcendis omnes quotquot usquam nobiles,
Tu qui undiquaque es maximus, minimo mihi,
Minimo poetæ, tu fave, & minimo viro,
Minimo & amico, quanquam amico maximé.
Fave, precor, nugisq; da veniam meis,
Huic & libello, si placer, saltem locum
Musei in ima parte concedas tui.
Quid? etiam an ausim & impudens petere ut legas?
Immo & profectò, tantulum vel temporis
Ni sit molestum perdere, hoc indulgeas.
Severiores ergo si vis, paululum
Omitte Musas, claude & heroas tuos,
Græcæque linguæ & literaturæ duces,
Quos perdius tu semper & pernox teris;
Et parce saltem ad tempus huic oro, breve,
Quemcunque nunc avidè voras, seu te tuus
Homerus ipse, sive te tenet *Plato*
Divinus, Alpha sive *Aristoteles* Sophûm,
*Xenophôn*ve dux, bubulcus aut *Theocritus*,
*Olorô*ve natus scriptor historiæ gravis,
Coryphæus ille Rhetorum aut *Demosthenes*,
Tragicûve dux summus cothurni, apis Attica,
Dircæus ille aut non imitabilis cygnus.
Paulisper hos depone, delicias tuas;
Veterisq; amici, ad hos olores anseris,

Vete-

Veteris amici, vatis at carmen novi,
Rude, sed honestum, candidus carmen lege.

In illud Augustini Triumphi Anconitani.

Symbolum novum condere ad Papam solum spectat.

Papa novum *fidei* poterit dare *Symbolon*: euge!
Sic Augustinus nempe Triumphus ait.
 Tu verò in Christo, Sancte *Augustine*, triumphas,
 Quem penes est unum *Symbolon* atque fides.

*In infamem illum & famelicum Scurram, Nicolaum
 Sanderum, qui incomparabilem Reginam Elizabetham
 alicubi Lupam Anglicanam vocare
 non dubitat.*

Nunc cerè, aut nunquam, facit indignatio versum,
 Mulsam, mitem agnam, cogit & esse lupam.
 Tunc lupam appellas, Sandere infamis, *Elisam*?
 At non *Romuleos* nutrit illa tuos.
 Evomere hoc audes in chartam ex ore canino,
 Principe de tali, Principe deinde tuâ?
 Improbe, nòne vides? *tota est jam Roma lupanar*;
 Quid quæris plures ergo aliunde *lupas*?
 At *lupa* cur Regina? suo in grege nempe quòd illa
Pastorem vestrum, non sinit esse *lupum*.
 Sed nonnè *Anglus* homo *lupus* est in fabula, in *Anglos*
 Qui, & *Schisma*, invehitur, *Schismatis* ipse reus.
 Dum tot *Hiberna* igitur per tesqua famelicus ires,
 Mirum te nullam tunc aluisse *lupam*.

Trabis ruinâ oppressus vir improbus. Ex Athen. Dipn. l. 8.

Ὁ λυμῶμον δοκῶ ἐν τέλει καὶ ἄνδρα νοήσας,
Ὁ Στεγτόνικε ἔφη, Νῦν, δοκῶ, εἶσι Θεοί.

In Felem atram devorantem Columbas albas. Scazon.

ITe ergo cædis vindices columbinæ,
Acres Iambi; vos aculeis vestris,
Celeres *Lycamben*, atque *Bupalum* claudi,
Laqueo dedistis; Feli idem sit & fatum,
Informe lethum: id tu, precor, vide imprimis,
Dilecte Scazon; te juvat malum ulcisci.

Crudele monstrum, nigra felis infelix!
Quam pejus odi quolibet cane, aut angue;
Et sæpe miror, cur alat domi quisquam
Animal tam amarum, tamque felleum, felem.
Custos canis sit, quid domi facit felis?
Animal gulosum, ac omnium rapax rerum,
Edaxque (solos non enim vorat mures)
Aviumque, pisciumque, & heluo & gurgēs;
Animal nocivum, tetricum, salax, fœdum,
Animal malignum,* subdolum, (hinc ei nomen) * à φῆλος
Ni fortè muscipula fuisset inventa, fallax,
Usum futurum, nunc inutile omnino;
Tantum & mereretur esse fontium tortor,
Infernus, ore, dente & ungue crudeli.
Animal ferox, & ore distrahens prædam,
Et ungue sævo, dentibusque ferratis:
Radiostremendum nocte flammeos vibrans;
Oculis coruscans ceu micantibus Dæmon
Apparet ater horridos vomens ignes,
Nocturnus iste cautus & catus Dæmon,

In-

Infernus iste horrendus & ferus Dæmon:
 Meas voravit dirus hic niger Dæmon
 Mites columbas, simplices aves, albas,
 Albas columbas, Cyprias, * Syro sanctas, * Tib. l. i. Eleg. 8.
 Emblemata innocentiae, typos pacis,
 Et fellis atri (utinámque felis!) expertes,
 Rostro nec unquam, sed nec ungue, lædentes.
 Animal inauspicatum, atrox, malæ scævæ,
 Animal Gehennæ affine, Tartaro & nigro,
 Lemuribus, & lamiis, strigisque cognatum,
 Et Necromanticum, & sagis nimis notum,
 Quæ sæpè formâ nempe felis apparent,
 Cacodæmonas sub hac velevocant Orco.
 Non tam cruentus ille passeris pullos
 Rabido voravit ore Homericus serpens,
 Mites columbas quàm voravit hoc monstrum,
 Crudele monstrum, nigra felis infelix.

In Venerem Vulcano nuptam.

Vulcano cur juncta Venus formosa marito,
 Claudio, qui ferrum versat in igne, fabro?
 Nempe pater Bacchus, mater Venus ipsa, podagræ;
 Invenit aut *claudos*, aut facit illa, suos.
Ignem & amat, ferrumq; Venus, Venus aurea: * *ferrum*
 Quippe auricustos; *igneæ & ipsa Venus.* * *Solon apud*
 Deniq; connubio Venerem sibi quisquis amicâ
 Jungit, fortunæ fit *faber* ipse suæ. *Herodot.*

In Joannis Chrysostomi Magneni Librum de Tabaco.

Autoris nomen *Chrysostomus*, atque *Tabacum*
 Argumentum Operis, quàm malè conveniunt!

Os suave, *aurifluum*, manans & melle, *Tabacum*,
 Puro aut lacte fluens, vix, mihi creæ, facit.
 Nec *Magnus*, sed *Magnennus Chrysostomus* Autor,
 Nuperus & Medicus, non Vetus ille Pater.
Ennius ipse pater potius quando arma canebat,
 Potus, non *Patus*, cos erat ingenii.
 Nec novit fumum hunc, & amicam vatibus herbam,
Capnio, mi *Thori*, *Naso* nec ipse, tuam.
 At *naso* fumante opus est, haurire *Tabaci*
 Si nubes has, & reddere, rite velis.

In Andream Melvinum Scotum
 De sua *Anti-tami-cami* categoria,
 Sapphico versu conscripta.

Quàm *Smelymno* es affinis, vox sesquipedalis,
 O *Anti-tami-cami* categoria!
 Utraque sic tibi, Scote, Anglorum Academia sordet?
 Nec *Camus* purâ, aut *Tamus*, abundat aquâ?
 Utraque Schismatis hostis atrox, & malleus ingens;
 Cui tu patronum te, clypeûmque, geris.
 Quâ nec sub Sole est Ecclesia clarior ulla,
 Castior in terris sponsa nec ulla Dei;
 Hunc tu, Scote dicax, *Satyrâ* proscindis amarâ?
 Acribus & sannis scommatibusque petis?
 At pius *Herbertus* tua plumbea tela retorfit:
 Nil addo; tantùm hæc nostrâ coronis erit;
 Liræ sunt apinæque, *Lyrâ* quas fundis, inanes:
 Lascivum & prodit *Sapphica Musa* caput.
 Qui non *Mel*, sed fel, non *Vinum* das, sed acetum,
 Quàm malè tam belli nominis omen habes!

*In Lucanum Poetam, Pisoniana Conjuratiōi implici-
tum, & à Nerone venas sibi secare jussum.*

Æ Mula Lucani fuerat mens sæva Neronis,
Divite quod venâ carmina composuit.
Vult etenim Princeps & Vatum primus haberi,
Et stultâ lauros ambitione perire.
Annai Musas igitur damnâtque verâtque:
Qui velit ingenio cedere, rarus erit.
Hinc odium & livor *Lucani*, & Cæsaris ira:
Pisoni infelix fitque Poeta comes.
Sic sua vena illi *venas* est causa secandi,
Ingenio & perit, ut *Naso poeta*, suo.

Vanitas vanitatum; omnia vanitas. Eccles. i. i.

O Vanitatem! en! omnia vanitas:
O quantum inane est! omnia quàm nihil!
Quàm vana cuncta, queis ubique
Sese homines miserè fatigant!
Inane punctum, quod modò vivimus;
Inane spectrum, quod modò cernimus;
Inane schema en totus orbis;
Bulla, vapor, cinis, umbra, pulvis,
Homo; lyræ & si Pindaricæ fides,
Vix umbra, at umbra quàm leve somnium;
Siquid magisve umbeatile umbrâ,
Aut levius levitate & ipsâ.
Homo quid? immò ipsissima * *vanitas* * PE. I 39.
Immò (an quid ultra?) * *vanior* est homo * PE. I 62.
Quàm *vanitas*, diviniore
Teste lyrâ, & meliore plectro.

Est cui voluptas, pessima *vanitas*,
 Fit esca : Vento *vanior* huic honos
 Ambitur, hic & stat, caditque,
Arbitrio popularis aura.
 Fulvum alter aurum congerit, ac opes
 Ingente curâ corrogat & rapit,
 Et nescit uti, hæredi ut, ipse
 Parcus, egens, avido relinquat.
 Sic ille *magnas inter opes inops*,
 Semacerans, & sponte suâ miser :
 Quid *vanius* jam, insaniúsve,
 Dignius Helleboróque multo ?
 Quid ? immò peior Tantalus est, cui
 (O *vanitatum* maxima *vanitas* !)
 * Nec filius, nec frater ullus,
 Sanguine nec propè junctus hæres ;
 Augendo censum hic se cruciat tamen,
 Gazæque congestæ anxius incubat,
 Incertus auri cui relinquat
 Denique tot moriens talenta.

* Eccles. 4. 8.

Amicus falsus

Hirundo,

Hirundo.

Effigiem falsi veram si quæris amici,
 Hanc tibi *hirundo* volans, hanc & *hirundo* dabit.
 Totâ æstate manens, hyeme avolat impia *Progne* ;
 Nec, *nisi plena*, tuam *mittet hirundo cutem*.
 Sic fugiunt socii, sudæ cum transiit æstas
 Fortunæ ; & jam sat pastus amicus abit.

*In Reverendum Virum, Richardum Coxum, Episcopum
Eliensem, Regis Edvardi Sexti Informatorem,
Avum suum maternum.*

Quàm bellè hoc nomen tibi, Episcopo, convenit, ipse
Qui vigilas, alios & vigilare facis !
Præsul enim est *gallus*, non qui cristam erigit, alto
Sed qui sopitos suscitât ore viros.
Regem hunc Relligio per quem expectata resurgit,
Tu cantu & monitis, optime *Galle*, doces.
Nempe fides *Petri*, *gallo* expectata canente,
Vera fides nobis, teque docente, redit.
Quando autem tu, *Galle* vigil, Confessor & exul,
Tam pius, & doctus denique, Præsul eras;
Nil mirum, si inter reliquos Liturgia nostra
Autorem meruit te quoque habere suum.

Se&tarum nomina, rixarum semina.

Cum *Thoma Scotus*, cum *Calvinôque Lutherus*,
Doctum utrumq; (puto) par, & utrumq; pium.
Horum ergo, in cœlis placidâ qui pace fruuntur,
Discipuli in terris aspera bella gerunt.
Thomista, *Scotista* & *Calvinista* valete,
Atque *Lutherista* (hîc fas ita fortè loqui)
Quid nisi tot litis flabella & semina rixæ,
Classica tot pugnæ, scilicet *istæ* sonant?
Nomina se&tarum hæc ultra Garamantas & Indos
Si fugerent, non tot jurgia nostra forent.

Ænigma

De Tabaco.

Non totum valet integrumque corpus,
 Verum in tenuia frustra comminutum.
 Multis plus nimio placet, palato
 Gratum, nescio quare, amasiósque
 Captos usque tenet potente philtro,
 Vix & se patitur semel relinqui.
 Nigrum est, in tubulo sed hæret albo.
 Passim sumitur ore, sumiturque
 Serò, diluculò, meridiéque;
 Nec potus tamen interim, nec esca,
 Nec verò est medicina, quippe sanis,
 Non ægris, temerè, & frequenter haustum.
 Chylum gignere sanguinemque nescit,
 Quanquam sæpe famem sitimque sedat.
 Est commune bonum, (malumve,) nullo
 Sic discrimine divites, egenos,
 Delectat, procures, simulque plebem.
 Friget pyxide, at in tubo calefcit.
 Hauritur simul ac labris & ore,
 In fumos abit, avolatque rursus.
 Vix cuiquam placet, aut sapit palato,
 Ni tostum benè candido camino,
 Et penè in cineres prius redactum.
 Donum hoc, Bacche, tuum procul petitum;
 Olim nempe tuis subactus armis
 Hanc *herbam* tibi porrigebat Indus.

In Ovidium exulem.

Igneus heu quondam tenerorum lusor amorum
 In Geticis friget jam miser exul aquis.

Ex-

Extinxere illas Scythiæ jam frigora flammæ;
 Ultra Cupidineas Sarmatis unda faces.
 Sit satis, ô Cæsar; *Naso* est obliuis amorum
 In Ponto, & Veneris, sit licet orta mari.
 Farce precor vati, cui jam deferbuit æstus;
 Error & hic tantum, non grave crimen erat.
 Fas etiam, Cæsar, deferbeat ira Tonantis,
 Fulmine nè pereat *Naso* poeta tuo.

In Insignes quosdam hujus seculi Poetas Latinos, & nominatim Casparem Barlaam.

SI quis de Latii loquens Camœnis,
 Quærat, quos ego seculi poetas
 Hujus præfero, laureæque dono:
 Necres invidiâ caret, nec ipsa
 Censura est facilis, crissive prompta.
 Nec certè arbitrium meum æstimandum,
 Nec sententia, calculûsve tanti,
 Ut me iudice stet cadatve quisquam.
 At me si quis adhuc rogare pergat,
 Hic quod sentio libere profari;
Randolphus placet, immò *Conliûsque*,
Cartritûsque, aliique forsan Angli:
 Laudo præterea externos poetas,
 Scotos scilicet, Austrios, Iberos,
 Gallos insuper, Italos, Polonos;
Urbanûmque Patrem, atque Jesuitas
 Binos, illius æmulos utrosque,
 Lesboâ fide (de fide filebo)
 Claros, Aoniæ & lyra Magistros,
 (Adversis neque laus neganda castris)
 Te, dulcis *Casimire Sarbievi*,
 Te, *Baptistâque Mascule* ô Poeta,

Felix

Felix docti & *Horatii* parode.
 Possem jam recitare plura Vatum
 Magna & nomina, seculique nostri;
 Horum at, quos mihi contigit videre,
 Trinos præ reliquis amo Batavos,
Barlaam, Heinsiademque, Grotiumque.
Hessus, namque *Eobannus*, & *Melissus*,
 Bini *Scaligeri*, *Morusque* noster,
Necnon & Vida, Doufa, Buchananus,
 Hi sec'li Aonidum decus prioris.
 Sin & palma Triumvirum vel uni
 Horum sit tribuenda, me brabeutâ,
 (Mallem tu sed eas, Apollo, iudex)
 Sint illi duo nobiles poetæ,
 Magnus *Grotius*, *Heinsiusque* Magnus,
 Cum priscis vel utrique comparandi
 Mythis Castalidum, asseclisque Phœbi.
 At verò ante alios mihi (& fatebor)
 Seu versûs tenor, elegansque filum,
 Metri æquabilis & sonorus ordo,
 Sermonis nitor, ingenive acumen,
 Sive emblemata, flosculique rerum,
 Seu quæ gemma alia & poësin ornans
 Spectetur, decor additusque Musæ,
 Tu, *Barlae*, places, diserte Vates,
 Seu tornas Elegos, rotasve Iambos,
 Rectos, qui pede claudicant vel uno,
 Seu molles Lyricos chely strepente
 Concinnas fidibusque, sive passu
 Heroos glomeras sonante versus;
 Alto prælia seu tonas cothurno,
 Clara & gesta Ducum, tuumque vibras
 Totum grandifono ore *Claudianum*;
 Seu *Sylvam Ducis* obsides, *Olindam*
 Seu vi Nassoviâ capis remotam;
 Fundisve Austriacum, fugasve Iberum,

Crudis cedere cogis & Batavis;
 Seu sublime volans canis triumphos,
 Virtutisque tropæa Arausicanæ,
 Quâ Cæsar domitus, Tagive Rector:
 Seu Magnatum Epicedia, Principumque
 Pangis funera, lugubrique lessu
 Manes Auriacos, Bavaricosve,
 Cantas, Melpomene ciente plectrum:
 Seu Sponsi thalamos novi celebrans,
 Stringis carmine nuptiale vinculum,
 Solennem hanc toro & accinis jugali,
 Hymen ô Hymenæe, cantilenam:
 Seu ludens Epigrammatis facetis,
 Adspergis sale, sesamoque versum,
 Passim & spicula acuminata torques,
 Et sunt Bilbilici tui lepores.
 Quicquid Lemma tuæ sit ergo Musæ,
 Certè cuncta placent; cupediæque
 Ad gustum faciunt meum, gulamque,
 O *Barlae*, tuæ dapésque mensæ:
 Et nomen sonet *hordeum* licebit,
 At sunt *triticeæ* tuæ Camœnæ.
 Cunctis præ neotericis Poetis
 Tu, *Barlae*, meo sapis palato.

In Judæos ΧΕΙΣΟΝΤΟΥΣ.

* **R** Oscidū erat *Vellus* quondam *Judæa*: sed illi * Jud.
 Cœlestis jam nec guttula roris inest. 6. 38,
 O miseram gentem! nos carnem & corpus habemus; 39.
 Vos nudam pellem, *vellus*, & exuvias;
 Pellem & *vellus* Ovis: (nam vos mactastis & illam.)
 At nobis potus sanguis, & esca caro.
 Tu * *Jesū*, qui Ovis es, *siccatum* respice *Vellus*, * Insc
 Collige & errantes tu quoque Pastor Oves. Anagr.
 Σὺ ὁ ὄvis.

In Columbas.

Dum teneras alio fortè domi cicurèſque columbas,
 Musa loquax videt has atque ſalutat aves.
 Innocuæ volucres, quas nulla licentia linguæ,
 Nec roſtri, aut unguis, bella movere facit.
 Celari Dea veſtra cupit ſua furta ſilendo,
 Vocales & aves non finit eſſe ſuas.
 Non vos cum Muſis parili contendere cantu
 Doctæ, nec Græco, nec Latio ore loqui.
 Picæ at nobiſcum certantes, garrula turba,
 Auſæ olim noſtros ſollicitare modos.
Corvus erit cantando poeta, *poetria* *pica*;
Pſittacus & didicit *Χαῖρς* ſonare *ſuum*.
 At vos indociles noſtras effingere voces,
 Æmula & humani nulla columba ſoni.
 Deſine, Muſa procax, mites vexare columbas:
 Ipſe ſub hac forma Spiritus ecce venit.
 Non celeri linguâ gaudent, ſed præpete pennâ,
 Quam ſibi * rex Pſaltes optat, & ipſe, dari. ^{* Pſal. 55.6.}
 Muſa tace, & tende in cœlos pernicipibus alis:
 Eſt picâ melior nempe columba ſilens.

In elegantiffimi Poeta Hieronymi Vida Scacchiam.

Scacchiados ludum ludis, dum carmine ludis,
Vida, armans Reges in fera bella duos.
 Scacchiade haud ludus certè ingenioſior ullus;
 Ingenioſa magis carmina nulla tuis.
 Ludum ego ludo legóque ſimul; fas diſcere cuivis
 Hunc ludum, legat ut, *Vida*, poema tuum.

In Cephalalgiam, seu Hemicraniam, periodicam.

O Caput & princeps, Cephalalgia dira, dolorum,
 Quæ Microcosmi ipsam concutis acropolin!
 Arx caput est; arcem hanc dolor occupat iste? verendum,
 Nè minor hic mundus victus ab hoste cadat.
 Hic Regina sedes Anima, hic pia mater, & alma
 Meninx, & Pallas, mens, capite orta Jovis.
 Hic & spirituum nervi fons, atque vehicla;
 Hic & fibrarum tenuia fila latent.
 Hic & habent sensus, intus qui operantur, & extrâ,
 Muniâque, officiis organa & apta suis.
 Quid mirum ergo, caput si tot cum sensibus ægrum,
 Tam facile sentit, tam graviterque dolet?
 Corporis hæc pars præcipua est, & proxima cælo;
 Infernali hujus proximus ergo dolor.
 Quanquam sæpè suas habet & Cephalalgia leges,
 Accessusque ratas, febris ut ipsa, vices.
 Nempe malum hoc certas capitale recurrit in horas,
 Et servant tempus tempora læsa suum.
 Exhalet tetram at nisi venter fortè Mephitin,
 Vix Hemicrania, aut ipse Catarrhus, erit.
 Sic cellam infestat cameram, supremâque tecta,
 Nidore & fumo sæpè culina suo.

Anguli pro Angelis in Canone Laodiceno.

Aγγελολατρίαν damnant ubi Laódiceni,
 Loco Angelorum Roma ponit Angulos.
 Nec tamen Angeli adorantur, quæ Ecclesia vera est,
 Nec Veritas sincera querit Angulos.

Ad Thomam Crouchium, A. M. Armigerum, Delegatum ad Parliamentum pro Academia Cantabrigienti.

C*Rouchi*, præcipuos inter numerande Senator,
 Grantanæque decus præsidiumque togæ;
 Spartâ orna, aut potiùs, quas dudumes nactus Athenas
 Perge ornare fide consilioque tuas.
 Perge Academica jura tueri; *Mater ut Alma*,
 Vindice te, propriis gaudeat usque bonis.

In Controversiam Paschalem inter Orientales olim & Occidentales Ecclesias.

Hesperios inter certamen, & inter Eoos,
 Ortum, Pascha esset quo celebranda die.
 Acriùs insurgit Præsul *Romanus*, & ægrè
 Dissensum patiens, fulmen ab ore vibrat.
 At *Lugdunensis* tentat componere lites,
 Mollire & Latii vimque animùmque Jovis.
 Nam *paci* studet hic, illi *viçtoria* curæ;
 Hic *Irenaus*, *Victor* at ille fuit.

In Leonem P. decimum.

Venator magnus decimus *Leo* (testibus Actis
 Pontificum) cui dum venandi tanta voluptas,
 (Nam nimium fuit *indulgens* aliisque sibi)que)
 Magnanimus *Lutherus* adest, ipsumque *Leonem*
 Venatur, tenditque plagas, & fervidus instat,
 Mox grave & infligit vulnus, quod saucius ipse
 Jam sanare nequit, *Medicum* etsi sanguine cretus.

Sic

Sic fulvus *Leo* prostratus, tot fulva talenta

* *Divitias tantas peperit cui fabula Christi,*
Aut *indulgentes* potius, mera fabula, bullæ.

* *Dissum*
Leonis.

*In Iosephum Iustum Scaligerum, qui cælebs vixit, nec
proli operam dedit, nè stultum scilicet aut indo-
ctum haberet filium.*

EN duo *Scaligeri*, fasces queis doctior orbis
Submisit, sæcli lumen uterque sui!
Incertum, palmæ pater, natûsne referret;
Credibile est ambos nempe fuisse pares.
Nulla tamen Veneris captavit præmia *Iustus*,
Palladis innuptæ & semper alumnus erat.
Nimirum renuit mundo ille relinquere natum,
Desperans similem se dare posse patri.
Noverat & plures Ἡρώων τιμὰτα παῖδας,
Et quod acetum etiam Massica vina creant.
Non operam proli ergo dedit, nè degener esset
Filius & tanti patris, avique nepos.
Cœlibem & hinc vitam coluit, sprevitque hymenæos:
Tertius è cælo Scaliger ergo cadet?

In Vini rubri & albi potores immodicos.

Vinum erubescit (ebrium dum depudet)
Cum quis bibendo strenuè excedit modum;
Vinum albicat, pallétque, præ mero metu,
Nè quando & ebriosus immodicè bibens
Perdat se & ipsum. Sic verecundus liquor
Taxat Bonos; ipse Bacchus scilicet,

G

Quamvis

Quamvis & audax, fortis, & Liber Pater,
In se pudoris & timoris plus habet,
Quàm vinolentus ac intemperans homo.

In Paulinam Seneca uxorem.

Cum Seneca oppeteret mortem, damnante Nerone,
Magnæ animæ egressum sectâque vena daret;
Impatiens vitæ voluit comes ire sub umbras
Paulina, Annao nec superesse suo.
Cædi igitur venas jubet & sibi, sanguine sanguen
Sic miscens; idem & pelvis utrumque capit.
At Superi hoc & fata vetant, vetat ipse Maritus,
Túque, Nero, cædem hanc, sæve tyranne, vetas.
Femina nulla tuo nam victima digna furore,
Ni tua vel Mater fortè, vel Uxor, erit.
Sanguine sic presso Seneca Paulina superstes
Effugit optatam penè coacta necem.

Morpheus, morbus.

Morpheus & morbus muti sunt penè magistri;
Clamat uterque tamen sæpè, Memento mori.
O homo disce mori; morbus somnúsque docebunt,
Hic icon mortis, prodromus ille, tuæ.

Ad Jacobum Fleetwoodum, S. T. D. Collegii Regalis Præpositum.

Fleetwoode, classem nomine & sylvam gerens,
(Quid classis ipsa, sylva nisi quædam in mari?)
Jacobe

Iacobe docte, qui sodalis, & vetus
 Contemporaneus, & Synonymus mihi,
 Collegiorum solus inter Præsides
 Tu, amice, *Præpositi* vocaris nomine,
 Quasi *præ* Magistris *poneris* singulis;
 Et jure; cum sis Regiæ Custos Domûs.
 Est namque *Præpositus* Episcopi vetus
 Nomen Latinum: & Præsul & Præses simul
 Tu dignus esse; at ego, nec Archipresbyter.
 Viburna & inter ut cupressus eminet,
 Quantò & Sacellum Regium *Æde Magdala*
 Majus, quaternis astra pulsans turribus,
 Tantò tu amico major, *Iacobe*, es tuo.

Πλεθυγία.

Wealth-Health.

M Axima præsentis jungens duo commoda vitæ,
 Felix connubium Πλεθυγία facit.
 Mas *Plutus*, sed cæcus; *Hygeia* at femina, sensus
 Integros, sanum & denique corpus habens.
 Quòd si horum fiant divortia, nec simul ambos
 Fas sit habere, vale *Plute*, & *Hygeia* veni.

Providentia.

Absolvitque Deos———*Claudian.*

De pana Rufini.

E Rgo Dii Dii non essent, nec Diva *Pronæa*
 Prospiceret terris, nisi tu, *Rufine*, perires.

Ni rapiant mala fata malos, & pœna scelestos
 Occupet, extemplò & premat Adrastia nocentes,
 Nullos esse Deos, vacuum & clamamus Olympum,
 Casibus ambiguï volvuntur singula; constat
 Nec Superis ratio, sua sunt nec numina cœlo.
 Si *Nero* crudelis sine cæde & vulnere ad umbras
 Descendat Stygias, & siccâ morte recedat;
 Si Consul sævi non frangat colla *Jugurtha*;
 Marmorea *Licinus*, nulla *Pompeius* in urna
 Si jaceat; si non unco, *Sejane*, traharis;
 Regnant tunc atomi, & ræundum fortuna gubernat
 Lubrica, & incerto vertit mortalia gyro.
 O tenebras hominum (*quantum heu mortalia cæca*
Pectora noctis habent!) præsentia sola videntium!
 Quàm *genus humanum damnat caligo futuri!*
 Sistimus audaces cœlum ad mortale tribunal:
 Quis furor, ô gentes? quæ audacia, ferre Tonanti
 Fulminis & leges, & ponere tempora pœnis?
 Nec *Deus absolvi* poterit, nisi vindice dextrâ
 Perjurum feriat, diras vel ab ore vomentem,
 Sacrilegâve ratem media submergat in unda?
 Nec fas ergo Deo, (regis quæ maxima laus est)
 Ut *piger ad pœnas*, tardus sit criminis ultor?
 Continuo offensum mittet sua fulmina? quenquam
 Nec peccare sinet paucos impunè per annos?
 Nec sceleris pretium, tantisper differet iram?
Sera venit, sed certa venit, vindicta Deorum;
 Et pede fortè licèt repat *Rhamnusia* lento,
 Ante obitum accedet, saltem post fata sequetur.
 Claudus es hîc ergo, *Claudi Claudiane*, poeta,
 Cùm, puto, de Christo nil fando acceperis unquam
 Judice, judiciîve tuba clangente supremi.
 Si de Christo igitur scripsisti carmen, * *Honorâ* * *L. V. ad S.*
 Gratiâ id & scriptum est assentatrice camcênâ. *Aug. de C.*
D. I. 5. c. 26.

Ebrietas.

Ebrietas.

GENS humana parùm brutis animãtibus æqua,
 Afficit indignis has onerátque probris.
 Hinc si quis titubet percussus tempora Baccho,
 Vix trahat & nimio languida membra mero;
 Naturæ hunc querimur rupisse repagula nostræ,
 Scilicet in brutum & degenerasse pecus.
 Pocula tum *Circes*, sociosque horremus *Ulyssæi*,
 Et transmutatos in nova monstra viros.
 At certè immodico nec muta animalia potu
 Ebria, nec fieri sensibus orba, solent.
 Haud unquam *hesterno venas instantur Iaccho*,
 Toxica nec cerebro dant nova vina suo.
 Sufficit his, sedare sitim; sicerámque sapámque
 Nec cupiunt, modicâ sed satiantur aquâ.
 Mos hominum est, socios *multis urgere culullis*,
 Torquere & calido séque aliósque mero.
 Quid juvat innocuis animalibus addere crimen,
 Et pecudes nostris associare malis?
 Humanum ebrietas vitium est; ignoscite fasso;
 Non pecudes, homines ebria turba sumus.
 Ebrius ergo homo si fuerit, non bestia fiet;
 Ebria si fuerit bestia, fiet homo.

Christus, Chrestus.

QUÀM felix error, pro *Christo* dicere *Chrestum*!
 Historici veteres sic didicere loqui:
 An tu, *Suetoni*, fortè in *Davide Petróque*
 Legisti * *Xp̄s̄on* scilicet esse Deum? * *Psal.* 34. 8. & *Pet.* 2. 3.
 At quos tu narras, * *Chresto impulsore, tumultus*? * *Suet.*
 Judice te *ægensos* ficcine *Chrestus* erat? *Clau.* c. 25.

Phlebotomia.

AN bona curandi ratio sit sectio venæ,
 Haud satis in medica convenit arte Sophis.
Unâ eâdemque viâ sanguis&que animûsque sequuntur;
 Per venas anima & qua data porta ruit.
Sanguis & est anima, ut divina Oracula dicunt,
 Ergo anima & misso sanguine missa fugit.
 Magnis inde viris placuit sibi solvere venas,
 Quos sævus vitâ iussit abire *Nero*.
 Ultrô etenim, cum sunt hæc rupta repagula vitæ,
 Accelerat facilem vena resecta necem.
 Sed nec sentinam hanc medici exhaurire verentur,
 Cum stagnat tetro sanguine massa gravis.
 Sectio sic venæ & mortem parat, atque salutem;
Una eadêmq; manus vulnus opemque tulit.
 Nec tamen una manus, jugulat quæ sanguine misso,
 Et juvat; hæc Medici est, altera Carnificis.
 Non ergo aut Medicos, aut damno *Machaonis* artem;
 At pace *Hippocratis* fas mihi vera loqui.
 Carminis en modulo vox Phlebotomia repugnat;
 Nec genio ac venæ res minùs ipsa meæ.
 Si pleuritis adest, plethora, & putrida febris,
 Nec quærit talem morbus acutus opem;
 Sit mihi salva cutis, nè vena senilis aperta
 Deterior morbo sit medicina meo.

In S. Franciscum & Lupum.

Audite sultis, & togas componite;
Lupus protectò mirus est in fabula.
 Olim *Ergubinos* læserat vorax lupus;
 Hi supplices mox *Affissâ* implorant opem

Fran-

Francisci ; at ille convenit statim feram,
 Placidòque vultu, Tun' ait, frater Lupe,
 Sic immerentes *Eugabi* vexas viros?
 Animalia & tecum creata sic necas,
 Agnos tenellos, sævus, ac infantulos?
 Non sic decet, mi frater, haud Deum times?
 Desiste, quæso, parce vicinis tuis;
 Clementiæ sic præmium dignum feres.
 Lupus hæc ubi audit, exuens mores feros
 Mansuescit, ultrà nec furens prædam rapit,
 Nec *Eugubinis* amplius damnum creat;
 Sed fœdere iſto (nempe, si fas credere)
 Mox ostiatim & innocens escam petit.

In Iconolatrias.

IN templis simulacra tuis tolluntur in altum,
 Romulide, ut lapsu mox graviore ruant.
 Quis velit hoc Sanctus, quando aut ubi jussit Iesus
 Detur imaginibus cultus ut iste suis?
 Quid, demens, lignum, & lapides, & marmor adoras?
 Scilicet ista *Dios*, qui colit, ille facit.
 Denique dum tales simulacris addis honores,
 Divini cultûs, Iconolatra, latro es.

Optimus medicorum ad Gehennam. Talmud. Kiddusch.

CUr invisa, rogas, medicorum natio Verpis?
 Talmudicæ nescis dogmata vana scholæ?
 An quia, cum posuere semel præputia, fani
 Sunt adeò, ut medicis nil opus esse putent?

An medicos odêre omnes Christi unius ergô,
 Cujus vita salus, mors panacea fuit ?
 Nimirum morbos omnes sanavit *Iesus* ;
 Hinc Medicum Græcè vox, Syrièque, sonat.
 Hunc medicum inprimis quoniam Judæus abhorret,
 Nescia sanari gens recutita perit.
 At tu, *Siracide Jesu*, sapienter * honores, * *Ecclef. cap. 38.*
 Et meritò, medicis das, Sophe magne, suos.

In Maium mensem.

Alme pater florum, flos anni, Dodecameni
 Gemma, unde hoc *Maii*, dic mihi, nomen habes ?
 Annè, quod & Græcis obstetrix *Maia* vocatur,
 Partum, *Ilithyia* tu quoque more, levas ?
 Nempe ope terra tuâ fit læta puerpera, *Mai*,
 Obstetricari nam didicere viri.
 Ergo aperit telluris *Aprilis* ut *ilia*, *Mainus*
 Obstetrix gravidæ sic famulatur humo.
*Mercurius*ne dolo effecit, de nomine matris
 Formosum hunc mensem nomen habere suæ ?

In Alexandrum Magnum, & Fabium Maximum.

Magnus Alexander, Fabius sed *Maximus*: unde ?
 Cunctari præstat, quàm properare nimis.
 Cunctando hic patriam & cives servavit, & urbem ;
 * Nil cunctando hostes perdidit ille suos. * *Mndiv d'va-
 Rax. b. 1. 1. 1.*
 Ergo salus populi quò gravior hoste perempto,
 Magno illo major *Maximus* iste fuit.

*In Hugonis Grotii Mare liberum,
Et Jani Seldeni Mare clausum.*

EN mare nunc aperit Batavus, nunc obserrat Anglus ;
Claudit hic Oceani, liberat alter, aquas.
Grotius hinc, illinc *Seldenus* ; quantus uterque
Vir ! quàm sacratam doctus uterque Themis !
Claviger acer uterque maris ; defensor uterque,
Ordinum hic, egregius, *Principis* ille sui.
Prælia nec calami tantum hæc : concurrunt armis :
Lis hæc, non Amor hic, nec *Venus*, orta *Mari*.
Anglus pro imperio pugnat, pro alece Batavus ;
Pisces at erit mutus mox magis iste suo.
Clusi, ô *Jane*, tuis, tuque *Hugo* Magne, Patulci,
Clavis jam vestræ clava peregit opus.

In Bacchum bis genitum.

Mortali orta parente prius *Semele* proles,
Post & prægnanti est è femore orta Jovis.
Quid mirum, si hominum proles fuit atque Deorum,
* *Latificans homines scilicet atque Deum?* * Jud. 9. 13.
Latitia tu, *Bacche*, dator, Pater optime Liber,
Bis genitus qui sic, & *Dithyrambus* eras.
Quid mirum & *geminata* quod ebrius omnia cernat,
Natalis geminus cum tibi, *Bacche*, fuit ?

Non semel è *Semele* nascies contentus, *Iacche*,
Nate iterum nobis è *Jove* gratus ades.
Sunt qui aiunt, *tonitru* lædi liceramque merumque ;
Tu tamen & soboles, *Bacche*, *Tonantis* eras.
Quin percussa gravi peperit te fulmine Mater :
Haud aliter poteras Liber adesse Pater.
Semper eris Liber quanquam captivus in utre ;
Postquam bis natus, semper erisque Pater.

In

*In Hieronymum Vidam Cremonensem, Alba Episcopum,
Poetam insignem, & ad Majestatem styli Virgi-
liani proximè assurgentem.*

Mantua doctiloquum jaçtat præclara Maronem,
Ostentâtque Vidam læta Cremona suum.
Quàm benè conveniunt, adeò vicina Cremona
Mantua, tam similis Virgiliòque Vida!
Uno eodémque stylo, nempe ille *Aneidos* Autor,
Atque hic *Christiados*, nobile panxit opus.

Act. 14. { v. 12. Et vocârunt Paulum Mercurium.
          { v. 19. Et lapidârunt Paulum.

Nuntius & fidus simul interprésque Deorum,
Mercurius; veri & tu quoque, Paule, Dei.
Deinde suâque animas ad tristia Tartara misit
Mercurius virgâ; & tu quoque, Paule, tuâ.
Mercurius queis tu, Paule, es lapidatus, * acervus * Prov.
Mercurii, lapidum non hic acervus erat? 16. 8.

Μέγα βιβλίον μέγα κακόν. Callimach.

Qui magnum ergo malum dixit μέγα βιβλίον esse,
Callimachi dictum * *Biblia* Sacra citant. * Tit. 1. 12.
At Sacer hic Codex *Bibrium* non dicitur unquam;
Nam sunt Divini *Biblia* plura Libri.
Sit, mi *Battiade*, quod vis μέγα βιβλίον esse;
Optima at intereà *Biblia*, magna licet.

In Chrysalum avarum.

Cum miser in somnis vim magnam amiserat auri,
 Haud dormire iterum *Chrysalus* ausus erat.
 Invigilantem auro *somnus* sic *ferreus* urget;
 Dormit & æternum, qui vigilando perit.

In Interdictum Venetum à Paulo quinto Pontifice vibratum.

Non benè cum* *Marco, Paulo* convenerat olim: ^{*Act. 15.38}
 Nectamen in *Marcum* strinxerat hic gladiū.
 At *Pauli* nostri, paulò majora canentes,
 Proscribunt ^a Reges scilicet atque ^b Duces.
 En *Marcum* acaras, & ^c *Malchum* exscindit & aures,
Paulus: quid mirum? se putat esse *Petrum*.
 De *Paulo* armato dixisset *Tullius* isto,
 Quis Patrem *Quintum* hunc alligat huic gladio?
 Sed vanum hoc tonitru *Latii Jovis* *Adria* temnit:
 In ventos abiit fulmen hoc in *Venetos*.

* *Anglie.*   ^b *Venezie.*   ^c *Syr. Regem.*

In duo postuma Concionum Volumina Episcopi Brounriggi.

O Si te rostris iterum, *Brounrigge*, tonantem
 Fas audire mihi, fāsque redire tibi!
 Æternum filet ergo Tuba hæc argentea? cœlis
 Immò sonat; terris nec tua scripta silent.

Sermonum & monumenta sonant, cedentia nulli,
 Nec *Sanderfono* fortè, nec *Androso*.
 Discant à tribus hisce. *Platonica* turba loquentum,
 Quid distet longis concio sacra logis.

---

*In Librum Regii Martyris CAROLI I verè
 aureum, cui titulus, Εικὼν Βασιλική.*

Siqua coli meruit divini *Regis Imago*,
Icone adorari Sanctus & ipse sua;
 Quis non, ritè colens tam Sanctum in *Imagine Regem*,
 Libri esset supplex Iconolatra tui?
 Hic pietas, doctrina, fides, patientia, certant:
Pulchrior in terris nulla tabella fuit.
 Nulla vorax tinea, aut informis blatta, nec ullus
 Consumet Librum hunc Iconoclasta dies.
 CAROLE, tu Martyr sanctissimus ipse, tuique
 Martyrii hæc *Icon Regia* testis erit.
Zoilus interea *Regem* negat *Iconis* hujus
 Autorem, & non es, CAROLE, Pictor, ait.
 Sic ubi sacrilegum temeraverat omnia vulgus,
 Reddita nec Regi *Regis Imago* fuit.
 At quis lineolam hanc potuit, nisi noster *Apelles*,
 Ducere? quis facere hoc, Rex nisi Martyr, opus?

In Venerabilem Virum, Samuelem Collinsium, S. T. P.
Ob recusatum Fædus & Juramentum Scoticanum
Collegii Regalis Præposituræ exitum, dum
Cathedram tamen Professoriam, quoad
vixit, ei retinere permissum.

Præpositus, quod propositum sibi noluit olim
 Fædus inire, fuit nec mora depositus.

Col.

Collegi jus amisit, tenuitque Cathedram;
Scilicet hæc secum fert *opus*, illud *opes*.
Regius is quia fortè mori pro Rege paratus,
Confessor simul & jure *Professor* erat.

In Formam, seu pulchritudinem corporis.

O Forma, quàm tu flos peramabilis!
Quàm pulchra tu, sed quàm brevis es, rosa!
Quàm lilium album, sed caducum,
Et quasi solstitialis herba!
Cui tu, venustas ô bona, non places?
Quem læta frontis gratia non capis?
Cui non decor vultûs sereni
Gratus ades, nisi fortè cæco?
Te juniores, te deamant senes,
Viri ambiunt te, te quoque feminae;
Ætatis omnis tu voluptas,
Deliciæ ac utriusque sexûs.
Tu blanda molli compede vinciens
Captiva tradis corda Cupidini;
Quæ deinde vinc'lo duriori
Sævus Amor religat tyrannus.
Plexâ tu ocellos illaqueas comâ,
Lentoque pectus vulnere faucias,
Dum per fenestras Microcosmi
Rectâ aditum struis ad medullas.
Tu cestus illex Idaliæ Deæ,
Tu fomes, & fax una libidinis,
Magnes amoris, cordis esca,
Illiciûmque favoris ingens.
Tu Suada muta, & Rhetorice silens,
In carne ver & sanguine floridum:

Tu

Tu pulchra, naturæ arte facta,
 Picta Deique manu, tabella.
 Tu cor placenti ludis imagine,
 Iynge, philtro, & denique fascino,
 Circe, Calypso, amœna Siren,
 Blanda Venus, speciosa pellex.
 Tu gemmæ (& id quis non facilè putet ?)
 Intus latentis scrinium eburneum,
 Extrà relucens mens honesta,
 Ingeniûmque oculis renidens.
 Virtutis index, indolis & bonæ
 Imago, visum & spem simul attrahens
 Mortalium ; ô si semper index
 Certa fores, & imago vera !
 Quàm sæpè sed tu fallere nos soles !
 Pulchrum videmus ; credimus & bonum :
 At si *fidem nullam fronti habemus,*
      Credimus heu nimium colori.
 O forma fallax, quàm fragile es bonum !
 O forma fallax, quàm placidum es malum !
 Bonum Deo donante pulchrum,
 Turpe malum vitiôque nostro !
 Sub fronte pulchra mens bona pulchrior ;
 Sed rara pulchro in corpore castitas ;
 Formæ comes nec pervenustæ
      Esse frequens amat alma virtus.
 O forma, quis non te, bona, deperit ?
 O forma, quot per te pereunt tamen !
      Quot tu malorum causa mundo,
      Cum mala te vitiat libido !
 Per te ruinæ gentium, & urbium
 Clades, bonorum & funera civium ;
 Per te venena, & flammæ, & enses,
      Bella ducum, ac hominum duella.
 Non ergo mirum, si ignipotens Deus
 Sit Cypriæ conjux, & amasius

Mars ;

Mars; implet orbem heu igni & armis
 Nempe Venus, Venerisq; forma.
Testis mearum vel Priami domus
Sententiarum, everſaque Pergama,
Dolorque Atride, ac ira Achillei,
Et Paris, atque Helene Lacena:
 Namque illa *comptos arſit adulteri*
Crines; uterque & fax patriæ ſuæ,
Spartam illa inornatam reliquit,
Iliadem dedit hic malorum.
 Quando ergo res eſt hæc ita lubrica,
 Homo quâ & uti vix benè noverit,
 Optandum, ut aut plus caſtitalis,
 Aut minus eſſet ubique formæ:
 Scenam ut puellæ denique diſcerent
 Ornare, & Aulam, moribus integris;
 Minuſque formosæ vel eſſent,
 Vel magis (ô utinam!) pudicæ.

Qui dat nivem ſicut lanam. Pſalm. 147. 16.

CUr lanæ indigna es, nix, dignaque nomine, dicam?
Frigida es, atque alba es; non es, & es ſimilis.
 Attamen & magnæ Matris tu lanea veſtis,
 Tellurem à vento protegiſ, atque gelu.
Bilbilico hinc vati tacitarum vellus aquarum,
Et Periegetæ nix ieiūdet ſolap.
Afrum ubi tu, magni præclare interpres Homeri,
Davidica dicis concinuiſſe lyræ.
 Nec quid ibi, aut alibi, tua Commentaria vaſta,
 Præter hoc, è Sacro Codice, Præſul, habent.

In Somnum.

Quos dormire vides, meritò hos idola vocabis,
 Qualia Gentiles & simulacra colunt.
 *Sunt illis oculi, at nil aspectabile cernunt; * Psal. 115.
 Sunt aures, nullos percipiuntque sonos. v. 5, 6.
 Somnus nos idola facit, somnùmque vicissim
 Idolum & colimus nos facimùsque Deum.
 Quàm crebra ergo damus libamina! quot tibi, *Morpheu*,
 Exstruimùsque aras, offerimùsque dapes!
 Dormit homo? idolum est; idolum somnus & ipse,
 (*Mortis imago*) ambo jam sumus ergo pares.
 Tantùm ætate prior nobis, & grandior ævo est;
 Evâ etenim senior somnus, *Adame*, tuus.

In Edificandi pruritem, adiùmque magnificentiam.

Gellius edificat semper; si pauper amicus
 Quid rogat, *oranti* mox ait, *Edifico*.
 Non ego magnificas cellis laquearibus ædes
 Curo, nec auratis tecta superba tholis;
 Quæ quis, nescio cui, tandem post fata relinquit:
 Quæro ego, quid vivus, pauperibùsque, dedit?
 Præstaret lapides curare & pascere vivos,
 Spirantèsque domos, templa animata, Dei;
 Quàm facere ingentes in saxa & marmora sumptus,
 Erigere & famæ tot monimenta tuæ.
 Σώματα πολλὰ βέβην, non δώματα πόλλ' ἀγέλειν,
 Munificum verè te probat esse virum.
 Qui struit aerias, neglecto paupere, turres,
 In tumulum lapides colligit ille suum.
 Edibus innumeris cùm totum impleveris orbem,
 Ut careat tectis terra nec ulla tuis;

Sarco-

Sarcophagus, loculusque, locus te solus habebit,
Et capiet cineres parva vel urna tuos.

Sat habet favitorum semper qui rectè facit. } Plaut.
Virtus premium est optimum. } Amphitr.

F *Atque* favet fortuna, sed virtus bonis,
Fortuna quippe cæca, virtus perspicax,
Nè quære fortunatus esse, sed probus.
Fantorum habet sat ille, cui virtus favet,
Virtus sat amplum premium sibi & suis;
Cæca illa Diva nos malè at remunerat;
Fortunam enim nos dum facimus stulti Deam,
Nos illa contrà vix bonos homines facit.

In Ecclesiam Christi in terris militantem.

O Pulchra Regis filia Maximi,
Columba, *Christi* deliciæ ac amor,
Et Sponsa chara, casta Virgo,
Nupta Deo, simul atque nata.
Te nempe vinc'lo copula mystico
Irrupta nectens, inque solubilis,
Junxit Viro uni, Virgo, qui te
Sanguine & ipse suo redemit.
Regnum Supremi & Regia Principis
Tu, celsus & mons, sanctâque Civitas;
Columna veri, & fida testis;
Arca Noë, paradysus alter,
Hortus Dei, cœleste peculium;
Conjux Viri tui, Corpus item, tui,

Sparsum per orbem corpus unum,
 Spiritu & uno animante motum.
 Tu, Nympha, Sponso sub duce militas,
 Tendens in hostes terribilis tuos;
 Hoc Marte victrix; inque signo
 Hoc crucis & labaro triumphas.
 Gemmis & auro vestibus illito
 Fulges, at intus pulchrior es tamen,
 Tu, filia ô Regis beata;
 Tu sobolis numerosæ in ævum
 Fecunda Mater, vinea fertilis
 Cunctas per oras, sæcla per omnia,
 Ubique diffundens racemos,
 Palmitibusque novis virescens.
 Tu fructuosa inter lolium seges,
 Spinas & inter lilium amabile:
 Pastore *Christo*, grex pusillus,
 Tutus & in medio luporum.
 * Aurora ceu, tu lucida, pulchrior
 Splendente Lunâ, Solèque purior;
 In annulo palâque mundi
 Unio, sola micansque gemma.
 Te propter unam hæc machina volvitur,
 Te propter antiquum haud rediit chaos,
 Nec coepit uno conflagrare
 Terra rogo; nec adhuc suprema,
 Te propter unam, jam sonuit tuba:
 Semel peractâ militiâ tuâ,
 Mox fractus illabetur orbis,
 Et reprobos ferient ruinæ.

* Cant. 6, 10.

*In Podagram.**Tollere nodosam nescit medicina podagram.*

O *Edipus* est *ager pedibus*, cui nempe *tumescunt*
 Infirmi (nam sic vox sonat illa) *pedes*.
 Quid mirum, *podagræ* medicus si solvere nodos
 Nescit? non ille est *OEdipus*, æger homo est.

Cur, alios quamvis sanet medicina dolores,
 Vix hoc *Apollineâ* vincitur arte malum?
 Dira *podagra* pedes constrictos scilicet ægri,
 Nè quis eam fugere, aut currere possit, habet.

In Confessionem Papiſticam.

Varia recenset dum Sacerdos crimina,
 Peccata vera, ficta, mira, turpia,
 Horrenda dictu, foeda & auditu refert,
 Quæ pœnitens per somnium haud nôrat prius,
 Tamen rogatur singula an commiserit;
 Peccare nonnè discit hic, ille & docet?

In SS. Prosperum, & Fulgentium, duos Beati Aurelii Augustini Discipulos.

Augustine Pater, *Prosper*, *Fulgentius*, ambo
 Quàm sunt Discipulis nomina digna tuis!
 Scilicet *Aurelii Fulgentius*, atque *Beati*
Prosper, & *augusti* Patris uterque sequax.

*Sapientia melior auro, & } Prov. 16. 16.
Prudentia pretiosior argento. }*

X Πυσσίο κρείσσον σοφίη, φέρνεις ἀργυρείοιο.
Ὁς ἐπεβίβηκε νόον πολλὰ τάλαντα, τάλαν.

In seculi nostri Tricongios, seu Bonosofos.

NOctes atque dies blandi patet amphora Bacchi,
Perdus & pernox ebrius unde bibit.
Sic nimium potando capax fit & amphora venter,
Amphora & hæc tandem scilicet urna sibi:
Urna sibi est, hauritque necem inter vina Bonosofus,
Mixtaque Lethæis pocula sumit aquis.
Uvæ acino vates extinctus Teius: uvæ
Sanguine quot capitum millia Parca rapit!
Stulte, quid innumeros jactas, Gradive, triumphos?
Longè te Bromius plura tropæa tulit.
Baccho & *Alexander* domitus, qui vicerat orbem;
Inferias *Clito* & se dedit ipse suo.

*In Conflagrationem adium prope Londinum, & Inunda-
tionem agrorum ruri, quæ eodem tempore contige-
runt, Mense Junio. 1673.*

ILiacos intra muros peccatur, & extra;
Hinc patimur simul & ruri, & in urbe, mala.
Celsas intereà vastant incendia turres,
Dum fera diluvies depopulatur agros.
Urimur heu miseri flammis, & mergimur undis;
Inque igni Deus est, & Deus est in aqua.

Nempe

Nempe inscripta tuis, infelix Anglia, pœnis
 Crimina sunt (pudet ah dicere) Vina, Venus;
 Demens ebrietas, & stupri insana libido;
 Hæc urit populos, obruit illa, tuos.
 Et Venus & Bacchus torrens irrupit uterque;
 Hic undas in nos concitat, illa faces.
 Ultrices supra accendunt flagrantia flammæ,
 Misceri & multis vina merentur aquis.
 Sic Sodomitarum, & veteris gens impia mundi,
 Igni & diluvio digna perire fuit.
 O redeat tandem bona mens, & desinat Anglus
 Circæos calices, scortâque fœda, sequi.
 Ut nec agros imber, torrens nec inundet aquarum,
 Prosterнат patrios nec fera flamma lares.

Quorum Deus venter, Phil. 3. 19.

Παχέα γαστήρ λεπτόν ὁ ἦντι νόον.

Philosophi, * vel Athenæi, nisi pagina fallit,
 Cor in ventre suum piscis asellus habet.
 Tales certè homines asinino corde, gulosi;
 Queis cor in ventre est, *venter* & ipse *Deus*.
 Nec quòd venter habet cor, eò sapit, improbus: immò
 Huic pingue ingenium, cui *papa venter* erit.
 Dat menti crassam gravis illa sagina saburram;
 Nec sat cordatus *pinguis aqualiculus*.

* Athen. Dipnos. l. 7. ex Aristot. περί ζώων.

*Ad Virum optimum, & Piscatorem peritissimum,
 Isaacum Waltonum.*

Magister artis docte piscatoriæ,
Waltone, salve, magne dux arundinis,

Seu tu reductâ valle solus ambulas,
 Præterfluentes interim observans aquas,
 Seu fortè puri stans in amnis margine,
 Sive *in tenaci gramine* & ripâ sedens,
 Fallis peritâ squameum pecus manu ;
 O te *beatum ! qui praeul negotiis*,
 Forique & urbis pulvere & strepitu carens,
 Extraque turbam, ad lene manantes aquas
 Vagos honestâ fraude pisces decipis.
 Dum cætera ergo penè gens mortalium
 Aut retia invicem sibi & rechnas struunt,
 Donis, ut hamo, aut divites captant senes,
 Gregi natantûm tu interim nectis dolos,
 Voracem inescas advenam hamo lucium,
 Avidâmve percam parvulo alburno capis,
 Aut verme ruffo, musculâ aut truttam levi,
 Cautûmve cyprinum & ferè indocilem capi
 Calamóque, linóque, (ars at hunc superat tua)
 Medicâmve tincam, gobium aut escâ trahis,
 Gratum palato gobium, parvum licet,
 Prædâmve non æquè salubrem barbulum,
 Et si amplio rem, & mystace insignem gravi.
 Hæ sunt tibi artes, dum annus & tempus sinunt,
 Et *nulla transit absque linea dies*.
 Nec sola praxis, sed theoria & tibi
 Nota artis hujus; unde tu simul bonus
 Piscator idem & Scriptor, & calami potens
 Utriusque, necdum & *ictus*, & tamen *sapis*.
 Ut hamiotam nempe tironem instruas,
 Stylo eleganti scribis en Halieutica,
Oppianus alter, artis & methodum tuæ, &
 Præcepta promissis ritè piscatoria,
 Varias & escas piscium, indolem, & genus.
 Nec tradere artem sat putas piscariam,
 (Virtutis est & hæc tamen quædam schola,
 Patientiamque & temperantiam docet)

Documenta quin majora das, & regulas
 Sublimioris artis, & perennia
 Monimenta morum, vitæ & exempla optima;
 Dum tu profundum scribis *Hookerum*, & pium
Donnum ac disertum, sanctum & *Herbertum*, sacrum
 Vatem: hos videmus nam penicillo tuo
 Graphicè, & peritâ, *Isace*, depictos manu.
 Post fata factos hosce per te Virbios
 O quæ voluptas est legere in scriptis tuis!
 Sic tu libris nos, lineis pisces capis,
 Musisque litterisque dum incumbis, licet
 Intentus hamo, interque piscandum studes.

In lana Comptores nostros Petriburgenses.

Dum *Pan* curat oves, vobis sunt vellera curæ;
 Quæ dum comuntur scilicet, annus erit.
 Toto anno lanas soliti vos comere, crines
 Mollior ut sexus, lanea turba, suos.
 Vellera vós aliis, non vobis, pectitis alba;
 Nec sibi, sed vobis, vellera fert & ovis.
 Sunt qui de capra lana rixantur, ovina
 Sæpè etiam & mens sub pelle lupina latet.
 A: vos simplicitate pares & moribus estis,
 Lanificique homines, lanigerique greges.
 Quis tamen ingenium sic colligit undique lanam,
 Cur fatuos vulgò dicimus esse viros?
Aurei at intereà vix compos velleris ullus
 E vobis, auri nec, puto, dives erit.
 Comptores compotores nempe esse juvabit
 Interdum, nè sint vellera sicca nimis.

*In Raptum Proserpina.**Eccho vel Umbra Claudiani.*

AN placet Inferno Proserpina sola Tyranno?
 Null'ane prætereà Stygio par nuptia marito?
 Nec Cereri in cœlis proles sua salva manebit,
 Salva nec in terris, Cereris charissima proles
 Unica? proh virgo infelix! hæc sola Dearum
 Tartara nigra petet, tristisq; feretur ad umbras?
 Prima Ceres glandes miseris mortalibus olim
 Mutavit meliore cibo, farrisque medullâ:
 Nempe ea Triptoleum proscindere vomere terram,
 Bobus arare simul junctis, & ducere sulcos,
 Semina humo & docuit mandare, & condere messes.
 Exulet è terris sola ut Cerereïa proles?
 Hi tantorum operum fructus? hæc præmia Divæ?
 Quando Ceres ditat terras pingui ubere glebæ;
 Triticæ & messes, fata læta, boumque labores,
 Sunt flavæ Cereris donum: nullôsn videbit
 Præter & Elysios Cereris jam filia campos,
 Munificæ Cereris, quæ campos frugibus implet?
 Ergo locum in terris nullum tibi fata relinquunt,
 Cum Genitrix cunctas fecundet numine terras?
 Siccine te tradent Superi crudelibus Umbris?
 Ah miseram! eripientque tibi solémque diémque?
 Ergo ne ad æternas damnabere, Nata, tenebras?
 Ipsa Ceres sic visa queri: Sed inania verba
 Aura tulit, surdôque dedit ludibria vento.
 Nempe erat in fatis, sponsa ut, Proserpina, Ditis,
 Ac Erebi Regina fores; hoc prisca futurum
 Prædixere orac'la Deûm, sic Atropos urget.
 Quippe indignatus Saturni tertius hæres,
 Orbum se solum è Divis, & prole carentem,
 Mœrentémque div, sterilique jacere cubili,

Non

Non tulit ulterius vacuum, & sine conjuge, lectum.
Mox Atlante satum vocat ad se, & talia fatur,
(Solut enim hic utriusque tenet commercia mundi)
I, Maiâ genite, & fratri hæc mea dicta renarra,
Cœlicolûm Regi, qui sidera numine torquet;
Conjux est tibi nostra soror Saturnia Juno;
Nam quid Latonam memorem, Ledâmve Lacænam?
Nec frater consorte tori caret Ennosigæus,
Sed sua Neptunum gremio fovet Amphitrite,
Quid plures referam? est & Mulciber ipse maritus,
Loripedis Cytherea Dei & pulcherrima conjux.
Solut ego, & pariter tecum Saturnia proles,
Expers conjugii? solûsne manebo Deorum
Innubus, ut nunquam genialis pignora lecti,
Nec dulces natos, Veneris nec præmia nôrim?
Non sum adeo informis, fuscus licet ora manûsque;
Nec certè effetus, teneris nec amoribus impar.
Cur mihi non etiam faveat tua pronuba Juno?
Huc ades, ô Hymenæe; mihi & tu, Rector Olympi,
Da, frater, sponsam, & tedas; his fortè negatis
Nè facibus totum infestem furialibus orbem:
Flectere nam nequeo si vos, Acheronta movebo.
Sic dixit, torvûmque tuens, & voce minatus,
Ni fiat. Fert jussa Jovi Cyllenius heros:
Annuat is (quid enim faceret?) nec iniqua petenti,
Dic Diti, inquit, Atlantiade; Curabitur istud
Quod cupis, ô frater, tenebrofi Rector Averni;
Et quia jam thalamos & vinc'la jugalia quæris,
Non tibi deerit Hymen, dabitur gratissima conjux,
Persephone, Cererisq; gener cantaberis almæ;
Si parvum hoc, & me socerum quoque, frater, habebis.
Floriferæ Nympham in campis vernantibus Ennæ
Cras ternis videas comitatam manè Deabus,
Ludentem in pratis, & florea ferta legentem.
Hanc rape, & inferna tecum mox transfer in oras:
Hoc tu connubio felix eris ipse maritus,

Scilicet

Scilicet & *pulchrâ* hæc faciet te prole parentem.
 Hæc fatus Genitor; sic stat sententia menti.
 Nuntium & hoc Orci Domino celer attulit Hermes.
 Sic visum Superis, Veneris res fraude peracta est,
 Conveniant unâ ad flores ut vere legendos
 Montibus in Siculis, Pallas, Cytherea, Diana,
 Virgineum amissura simul Proserpina florem.
 Enna capit Divas; illæ per gemmea prata
 Certatim carpunt flores, violâsque, rosâsque,
 Narcissosque legunt, & lilia, veris honores.
 Cum subito erumpens circumsonat undique Nymphas
 Horrendus fragor, & tellus mox ima remugit.
 Protinus Ætna gravis tremit, & Trinacria tota,
 Turbatur Liparis, Lilybæia saxa dehiscunt,
 Dântque viam Diti, Siculæ & gemuere cavernæ.
 Tum ferrugineo Rex advolat ater amictu,
 Tartareis vectus piceo temone quadrigis,
 Quâ data porta ruens, terram & premit obice rupto:
 Ingruit extemplo, prædâ potiùsque cupiâ
 Umbrarum Domitor; rapitur Proserpina curru,
 Fletibus ora rigans, & questibus æthera complens,
 Nequicquam; celeri nam volvitur orbita cantho,
 Territi & insolitâ festinant luce jugales,
 Ultrâ nec didicere pati solémque diémque;
 Pernice hinc læti repetunt sua Tartara cursu;
 Fertur & ad Stygios Dixis jam Sponsa penates:
 Quam læti circum manes glomerantur Averni;
 Tum verò Elysiæ coeunt casto agmine matres,
 Reginâque novum mirantes numen adorant.
 Sed quid ego hæc frustra connubia pandere Divûm
 Conor? & Iliadem post magnum stultus Homerum
 Scribere? quidve tuum, infelix Proserpina, raptum
 Post Pelusiaci civem cantare Canopi?
 Desine, Musa, modis tenuare hæc grandia parvis,
 Atque Ægyptiaco cedat meus anser olori;
 Cætera grandisono pertexat carmine Vates,

* Mæoniâ

* Mæoniâ Musâ pollens & mente Maronis.
 Hunc ego, sublimi evectum super æthera pennâ,
 Fingere qui tento, Plutonia furta canentem,
 O malè ceratis novus æmulo Icarus alis:
 Dum Ditis canto thalamos, Stygióſque hymenæos,
 Dignus Lethæis mergi temerarius undis.

* Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν, &c. Epitaph. Claudian.

In annum mortis Christi,

Fusio Gemino, & Rebello Gemino, Coss.

IN cruce cùm nostrum reparâſſi, Chrifte, salutem,
 Factus es & Patri victima grata tuo;
 Illius ecce anni *Geminus* cognomine dictus,
 Omine non vano, Consul uterque fuit.
 Nec tamen Eclipsis totum cùm terruit orbem,
 Tunc Sol in *Geminis*, te patiente, fuit.
 Immò, haud affines Judæus & Ethnicus antè,
 Nec consanguinei, tunc coiere pares;
 Cognati tum tandem, & eodem sanguine creti,
 Ceu *Gemini* fratres, sanguine, Chrifte, tuo.
 Scilicet hos *Geminos* fidei compage ligabat
 Mors tua, destructum cùm *μετόπιστον* erat.

In quosdam Fortunatos, sed nomine, non re.

Fortuna fallax nomine quam dedit,
 Re *ſauſtita*tem sæpius abstulit.
 Qui dictus *Eudamon* Joannes,
 Scriptor erat minus ille *felix*.

Infansum

Infaustum & hoc par, *Eutychus*, *Eutyches*,
Collum ille fregit, fregit & hic fidem.

Felix nec auditor *beatus*,

Paule, fuit tibi prædicanti.

Nec *Sylla* *felix* nomine, contigit
Felicitatem sævitiâ suâ.

Nec admodum *felix* magister

Faustus erat *Manichæus* olim.

Extrâ *beatos*, & titulo tenus

Fortuna multos, re *miseros*, facit.

Sic *Faustus* ô quàm *infaustus* ille

Hæresiarcha fuit *Socinus*!

Ætate *Felicissimus* & tuâ,

Inauspicati schismatis heu reus,

Divine Martyr, *Cypriane*,

Te fugiens, veniensque Romam.

Parum *benignas* *Eumenidas* sciens,

Bello hoc vocavit nomine Græcia:

Romæ nec omnis Papa, nomen

Cui *Benedictus*, erat *beatus*.

*In Capillamenta à Serenissimo Rege, unâ cum lectione
Concionum inter prædicandum, Clero prohibita.*

* **L** Ex Sacra Regis in ore; Capillamenta valete, ^{* Prov. 16. 10.}
Contentus propriis Clericus esto pilis.

Non sumus Antipodes tantum, sed & ^{* Ἀντιπόδων *}

Roma caput radit, nos alimûsque comam.

Rex prohibet Clerum fictos gestare capillos,

Mos nec enim Ordinibus convenit iste Sacris.

Dictator Romæ fuerit licet, attamen, inquit

Rex, *Cincinnatus* non mihi Clerus erit.

Quos decet esse hominum tali sub Principe mores,

Qui finit haud ipsas luxuriare comas?

Nec

Nec legere ex charta Verbi vult ille Ministros,
 Sermones memori at mente tenere suos.
 Promissi excutiunt capiti an commissa capilli,
 Quod Mandata duo Rex dedit ista simul?
 Immo comas ut habes alienas vertice, quidni
 Quæ legis ex scripto & verba aliena putem?
 An calamistrati Sermones fortè vetantur?
 Prolixas an habet Concio lecta comas?

Κυριακή Domus, Angl. Church.

SI tibi *Κυριακή* rectè jam *Caena* vocetur,
Κυριακή meritò & sit tibi dicta *Dies*;
 Dic mihi tu, quæso, frater Fanatice, quare
Κυριακή dici non sinis ergo *Domum*?
 Si tibi sit cibus aptus, & aptum Tempus edendi,
 Cœnandi annon est conveniênsque Locus?

*In Rogerum Baconum, Oxoniensem Theologum, nec-
 non Philosophum & Mathematicum sui avi
 celeberrimum.*

SÆpè Mathematicos expulsos legimus Urbe,
 Proscriptum jure hoc Cæsareoque pecus.
 Barbara Philosophos damnant sua secula magnos,
 Atque Mathematicus creditur esse Magus.
 Suspectus plebi, Astrologum qui inscribitur albo,
 Ac si nempe *artem* calleat ille *nigram*.
 Talis & *Albertus*, talisque *Trithemius* Abbas,
 Talis *Baconus* denique noster erat:
 Qui cùm præ reliquis * *Doctor mirabilis* esset,
 Excessit mirâ forsitan arte modum.

* Pits.

Quod

Quòd naturæ adyta, & rerum penetrârît abyssos,
 Suspectus Genium est consuluisse malum.
 Denique in abstrusas quòd & altum inquireret artes,
 Hinc Magiæ (an meritò?) didita fama suæ.
 Cui tamen idcirco is *Capitis* fabricator *aheni*,
 Viderit hic, sibi nè frons sit ahena magis.
 An (miseris falsò quod & objicit *Appio* Verpis)
Aurei & ergo *Asini* non colit ille *Caput*?
 Nonnè & *Baconus Porcinum numen* adorat?
 (Affictum *Abramidis* hoc quoque crimen erat)
 Æquè & *Rogero* fas hæc impingere nostro,
 Ac *Magici Capitis* scilicet esse fabrum.

In Illustrissimam, Pientissimamque Heroinam, Dominam Margaretam, Matrem Henrici 7.

Splendens *Unio*, *Margarita* fulgens,
 Gemma ó aurea, *Margarita* Sancta,
 Nisi inventa tibi fuisset illa
 Tam pulchra & pretiosa *Margarita*,
 (Sit seu vera fides, vel ipse Christus)
 Haud tantorum operum parens fuisses.
 Nunc tu dives opúmque gratiæque,
 Miræ quot monumenta Charitatis
 Erexisti, animi & pii tropæa!
 Hinc Collegia bina condidisti,
Christi, & Discipuli quem amavit ille;
 Bina & munera, Sacra Profitentùm,
Granta unum, simul alterum *Oxonique*.
 Probant te hæc satis esse *Margaritam*.
 Rei & quod caput est, & unde dici
 Tu jam præcipuè *Unio* mereris,
 Præstans *Unio*, & exaluminatus,
 Binas prole tuâ Rosas in unum

Junxisti,

Junxisti, pia *Margareta* Mater,
 Felix *Unio*, vinculo perenni.
 Splendens *Unio*, *Margarita* fulgens,
 Gemma ô aurea, *Margarita* Sancta.

Discrimen inter Aedes & Aedem.

COMMUNES numero *plurali* dicimus *aedes*,
Aedes Sacra tamen *singula* semper erit.
 Nimirum procures sibi *plura* palatia condunt,
Unam quando Deus vix habet ipse Domum.
 Utque Locus, sic Tempus: Homo, sunt *sex* tibi soles,
Unum quando Deus vix habet ipse Diem.

Prætextati vox ad Damasum Papam.

Fac me Episcopum Romæ, & ero Christianus.

VOX illa *Prætextati* in ore est omnium,
 Fac quæso Romæ tu, *Damase*, me Episcopum,
 Et Christianum me videbis illico.
 Jocône dictum hoc, seriône, nescio.
 Quot ubique *Prætextati* hodiè vivunt, quibus
 Religio fit *prætextus*, & qui non nisi
 Honoris ergo, vel lucri, Christum colunt!

Aurum (Gall. Or) ab Heb. אור *lumen*.

OR lux Hebræis; *aurum* hinc dixere Latini:
Aurea lux homines mundo in utroque beat.
Aurea lux* Phœbus, sed lux magis *aurea* Christus,
 *Vita lux, & Sol denique *justitia*.

Φως.
 Πίσ.
Aurea

Aurea sit mihi *lux*, cujus tibi copia tanta,
 Hanc ex *thesauris* da mihi, *Christe*, tuis.
Verum tu *lumen*, verum tu scilicet *aurum*;
 Sic nunquam in tenebris, nunquam ego pauper ero.

Alexander & Diogenes.

Major hic in dolio, quàm ille in folio.

Quid faciam tibi, *Diogenes*? cum quæreret olim
 Rex Macedo, Cynicus dixit, Ἀποκόπσον.
 Nil aliud petiit, quàm lucem & lampada Phœbi
 Ut non auferret, quam dare non poterat.
 Dolii ad os stando nam solem absconderat, umbram
 Ac interventu fecerat ille suo.
 En solé hic contentus erat; Sol esse volebar,
 In mundo soles nec tulit ille duos.
 Filius & Solis (Sol idem & Jupiter * Hammon) * Heb. Sol.
 Per geminum radios sparfit ubique polum.
 Huic satis unus erat baculus, *fluviusque*, *Cerésque*;
 Nulla illi sceptrâ, aut vina dapésque, satís.
 Dolio & hic uno vixit contentus, at ille
 Siccavit mille & dolia, mille cados.
 Cumque tot ille dolos solitus, tot *volvere casus*,
 Dolium hic intereâ *volvere* & ipse suum.
 Dolio hic in vacuo vixit grandævus, at illum
 Vel juvenem morti dolia plena dabant.
Diogenes eodémque die decessit Athenis
 Siccus, *Alexander* quo Babylone satur.
 Si modó *Alexander* non essem, Rex, ais, essem
Diogenes: contrâ hic talia voce refert;
 At si *Diogenes* non essem, non tamen essem
 Certè ego *Alexander*; non *sumus ergo pares*.

In

In Thrasonem.

DUm per plateas ambulat grandis Thraso,
 Turbâ refertas civium, & pleno foro,
 Eum obvium, ut fit, fortè quis cubito premit;
 Statim feroculus ille flammam concipit,
 Torvè intuens, & voce sic altâ tonat,
 Quis tu, vel unde, moribus tam rusticis?
 Iterum premas me, si audeas; faxo scias---
 Commotus alter, iræ & cæstro percitus,
 Vultu minabundo, ense strictoque irruens,
 Quid scire me vis? quidve tu facies, ait,
 Si trudo rursus? tum Thraso, cedam viâ.

Scutum fidei.

^aH τὰν, ἢ ἐπὶ τὰς.

DUx fortissimus olim *Epaminondas*
 In bello moriens, rogâsse fertur,
 Salvus num clypeus sibi maneret:
 Nam nil cætera, ait, moror, propinquam
 Nec mortem metuo, modò ille salvus.
 Heu! ego quid faciam, non dux sed miles inermis,
 Christe, tuus, quem tot miserum glomerantur in unum
 Hostium turmæ simul irruentes,
 Impetu sævo, & rabie nefandâ, &
 Robore ingenti; quid agam pusillus?
 Quôve me vertam? heu! perii, occidique
 Funditus, tantis ego copiis, &
 Viribus impar.

Ecce Draco magnus, Rex Lucifer, agmine primo;
 Flammiifero vomit ore faces, ignitâque tela

In me ardens vibrat, movet & bella, horrida bella :
 Quinetiam ut Leo rugit atrox, rictuque tremendo, &
 Faucibus instat hians, me deglutire paratus.

Mundus deinde suum jam sequitur ducem,
 Unitisque simul viribus ingruens,
 Iras & gladios in me acuit truces,
 Tortis & jaculis furit.

Atræ Inferorum mox inhiant mihi
 Portæ, & dehiscunt Tartarei sinus,
 Me miserum ! penè absorbent Acherontis & undæ.

Nec tu tamen despondeas, anima mea,
 Tot cincta quamvis undique & periculis,
 Tot & manipulis hostium circumdata ;
 Ducis, meum cor, esto Thebani memor.

Spiculaque, & gladios, possis contemnere, & ignes,
 Dum clypeus tibi salvus adhuc, atque aureus umbo.

Ergo furores nec Satanæ graves,
 Nec civium iras dira minantium,
 Fauces nec Orci horrendum hiantes,
 Incolumi hoc clypeo timebo.

Hoc ego dum firmus scutoque & robore nitor,
 Non me ventorum rabies, nec turbo, nec Ausiter,

Dux inquieti turbidus Adria,
Scopæ viarum non Aquilo impotens,
Non Africus creber procellis,
 Hac fidei benè rupe fixum

Franget, tempestas me denique nulla movebit,
 Mente bonâ quatiétve serenum.

Fremant ergo hominésque, Dæmonésque,
Scutum tu fidei maneto salvum,
 Suprema nec sim timidus *πίεσσις* in hora,
 Cætera nil moror, & *mors mihi munus erit.*

S. Petrus, an Roma Episcopus ?

Miror cur *Petrus* non sit tibi, Roma, secundus,
Pauli cum Papæ quinque fuere tibi.
 An quia *Paulus* ibi, hinc tot *Pauli* nomine Papæ,
 At *Petrus* Romæ fortè nec unus erat ?

In Fatum, Stoicum.

AT ô *Cleanthe*, & *Zeno* pater Stoæ,
 Quàm dogma hoc audax, centimano Gyâ,
Cæôve dignum, fratre & ejus
Encelado, Superos & ipsos
 Ligare vinculis sic adamantinis,
 Ut nec suum *Sarpedona* Jupiter
 Servare possit, Rex Deorum
 Omnipotens, prohibente fato!
 Nutu quasi orbem & numine temperent
 Trinæ Sorores, non Trias altera,
 Clavòque Parcarum trabali
 Fixa forent simul universa.
 Sic multiformem stringere *Protea*
Atrida tentas; compedibus novis
 Sic, *Xerxe* quondam sæviente,
 Vinc tus & *Ennosigæus* ipse.
 Deorum in omnes ergo hominum greges,
 Fatorum in ipsos imperium est Deos?
 Necessitati quippe vestræ,
 Stoice, nec Superi repugnant ?
 Catena an ipsum firma ligat Jovem?
 Catena causarum irresolubili
 Nexu cohærens ? regnum & ejus
 Siccinè sub graviore regno est ?

At non catena est hæc Jovis aurea,
 Quâ nempe, & uno vel digito pedis,
 Terrâsque sursum, unâque vastum
 Tam facile trahit ille pontum.
Cessat voluntas? nec pede libero
 Currunt in orbes res hominum suos?
 Sors immò vitam versat omnem,
 Sûntque moræ remoræque mortis.
 Gaudete tandem vos Medici, quibus
 Jam salva res est: quod superat Jovem,
 Non id Jovis vincit nepotem,
 Nec sapiens genus Æsculapî:
 Hic namque sistit pensa rapacia,
 Brevésque Parcarum amplificat colos,
 Et mitibus protelat herbis,
 Et medicâ fugat arte fatum.
 Nec cor medentûm tam *fatuum*, putent
 Ut esse *fatum*: quin rigide, inquirunt,
Zeno valeto; nempe nobis,
 Si Stoa ferveat, olla friget.
 Et tu ruentis destina Porticûs,
 Rector *Neronis* docte puertix,
 Fato vale dic, si sapis; nam
 Irrita sunt tua, stante fato,
 Præcepta divina, & monita omnia:
 Si fata nobis scilicet imperant,
 Frustra, regunt si hæc nos aguntque,
Consiliis animum fatigas.
Paulina vestra annon potuit mori,
 Et non mori? icta & vena revinctâque
 Sit testis: exorabile ergo
 Casibus est monitisque fatum.
 Nec ipse prudens tu *Seneca* & probus
Fato peristi, nec meritâ nece:
 Tibi accidit lethum, *Nerô*que
 Sic voluit, nec erat *nece*se.

In Ignatium Loiclam.

F^{Raeto crure planum prædixit * Horatius olim * L. 1.}
 Claudum Impostorem scilicet *Ignatium*. ^{Epist. 6.}

*Pax Dei (εὐερίσσει,) præsidio-muniens-tuebitur corda
 vestra, Phil. 4. 7.*

O Pax alma Dei, salutis arrha,
 Sancti Pneumatis aura, porta cœli,
 Lassi pectoris unicum levamen,
 Nepenthes, panacea, moly magnum,
 Et morbis medicamen universis,
 Olivam ore gerens Columba sacra,
 Sudi nuntia; spiritûs sereni,
 Tranquilli maris, halcyon beata;
 Tu me, oro, tueare, pax amica,
 Tu custos mea, tu satelles esto,
 Arx tu, præsidiumque cordis ingens.
 Hoc munimine tutior manebo,
 Quàm si turris ahenea undiquaque
 Clausum parietibus suis teneret;
 Hoc munimine fretus, hinc recumbens,
 Insultus nec ego hostium timebo,
 Nec vultus tetrici aut minas tyranni,
 Nec mundi rabiem ferocientis,
 Nec tela ignea Dæmonis, nec arma,
 Inferni neque januam, nec atræ
 Vim mortis, nec aculeum, timebo.
 Tu me, oro, tueare, pax amica,
 O pax alma Dei, salutis arrha.

In Clari Bonarscî, aliàs Caroli Scribanî, Amphitheatrum honoris.

Splendida Sanctorum fileat miracula Roma,
 Nec Patres jactet *Ribadencira* suos.
 Omnis *Scribanî* cedat labor *Amphitheatro*,
Unum pro cunctis fama loquatur opus :
Fama loquatur opus, nugis bullisque refertum,
 Bombis atque miris, *Carole Clare*, tuis.
Amphitheatrales nam sic tibi sumis honores,
 Dans *Clari* titulum scilicet ipse tibi.

In detestandam cadem Henrici 4. Regis Gallorum.

Qui proprio regnum sibi Marte manûque paravit,
Atra Ravilliaci hunc abstulit una manus.
 Tot ræclara foris qui gessit prælia Victor,
 Pontificum periit prodicione domi.
 Non satis est tibi, Roma, tuum nunc esse *Navarrum*;
 Quod non antè fuit, victima cæsa tibi est.
 Cum nullo servanda fides, (lex *Fæderis* ista
Sacri) qui nunc est, aut fuit, Hæreticus.
 Loiolidûm *Henricus* suasu, veram ore negârat,
 Saltem Romanam prætulerâtque fidem.
Hugonotam intûsne aleret sub pectore, cultro
 Scrutari Regis cor voluere Patres.

Ad Isaacum Waltonum, Virum & Piscatorem optimum.

Isace, macte hac arte piscatoriâ :
 Hac arte *Petrus* Principi censum dedit;

Hac

Hac arte Princeps, nec *Petro* multò prior,
 Tranquillus ille, teste *Tranquillo*, Pater
 Patriæ, solebat recreare se lubens
Augustus, hamo instructus ac arundine.
 Tu nunc, Amice, proximum clari es decus
 Post Cæsarem hami, gentis ac Halieuticæ.
 Euge ô Professor artis haud ingloriæ,
 Doctor Cathedræ, prælegens Piscariam!
 Næ tu Magister, & ego discipulus tuus,
 (Nam candidatum & me ferunt arundinis)
 Socium hac in arte nobilem nacti sumus.
 Quid amplius, *Waltone*, nam dici potest?
 Ipse hamiota Dominus en Orbis fuit.

In importunos quosdam Calvinomastigas.

C *Alvini* & ipse discipulus nunquam fui,
 (Ut nec *Lutheri*, fortè nec *Melanchthonis*)

Sic vellicari nec velim in rostris tamen,

* *Illustrem* & olim Præsul *Andreas virum*

* Episc. Andr.
 Opusc. pag. 115.

Quem dixit, ipse illustris, & summo quidem

Non absque honore nominandum censuit.

Quando ergo in illum concionibus suis,

Convitiis undecunque captarâ ansulâ,

Adeò invehuntur jam novi Oratorculi,

Pteruli ut olim, sic ii (me iudice)

Ascende calve, ascende calve, clamitant ;

Ascende tu, *Calvine*, paucis te volo.

Id interim valdè cavendum censeo,

Nè per *Lutheri*, perque *Calvini* latus,

Vera ipsa fortè sit Religio saucia.

In Ebriosos.

Sunt qui manè bibunt, sunt quidam & nocte bibones,
 Toto alii exsiccant pocula plena die.
 Sol, Mars, Mercurius, reliqui, sua tempora servant;
 Lenæum excludit nulla sed hora Patrem.
 Omnium hic horarum Deus est Pater, atque dierum;
 Nil refert, quo quis tempore vina bibat.
Liber enim Bacchus: nos, & gens ebria clamat,
 Nos Bacchi comites *libera* turba sumus.
 Immò, & captivi, & vernæ, vilissima ventris
 Mancipia, Inferni compede vincta Dei;
 Qui & vobis melior; saltem hoc à crimine *liber*,
Ad vos perdendum sobrius ille venit.

In montem Olivarum; quò statim abiit Dominus, post-
quam ei dixissent Discipuli, Ecce duo gladii hic,
 S. Luc. 22. 38.

Discipulis binos coràm ostendantibus enses,
 Montem in olivarum, nec mora, Christus abiit.
 Quid mihi cum gladiis? emblemata ego pacis olivam
 (Inquit) amo; vestra hæc nec mihi tela placent.
 Si duo sint vobis gladii, *satis*, immò superque est;
 Sat mihi vel nullus, pax & *cliva* satis.

In S. Augustinum.

Malleus hæretici contundens dogma *Pelagi*,
 Gratia es invictus perpetuusque pugil.

Pugio

Pugio confodiens *Donati* schisma superbi,
 Christicolûm es cœtûs unio, *gemma* Patrum.
Gratia salva Dei est, retinétque *Ecclesia* pacem :
Augustine, tibi hæc utraque palma datur.

Silentium eloquens.

Sumi quiddam de tua eloquentia, nam tacui. Cic. ad
Attic. L. 13. Epist. 40.

C*icero*, Latinæ ô eloquentiæ parens,
 Ænigma quale hoc? tu esse perspicuus soles:
 Benè scio, quid sit eloquens oratio,
 Quales & orbi tu dedisti plurimas;
 Dic, quæso, quid sit eloquens silentium.
 Tu, *Marce*, contrà sic mihi visus loqui;
 Didicit tacere Orator æquè ac dicere;
 Facunda lingua est, quæ tacere noverit;
 Ut desipere in loco est sapientiæ genus,
 Intempore sic tacere & eloquentia.
 Agnosco, *Tulli*; at eloquentia hæc silens
 Cum nempe breviloquentiæ sit proxima,
 Facundiam hanc cur *Attico* tribuis tuo?
 Nam sicubi esset tam eloquens *ἰχθυόσιν*,
 Non *Atticismus*, sed *Laconismus* foret.

In Helenam Constantini M. Matrem.

LIs de stirpe *Helena* est, ut & olim insignis *Homeri*;
 (Hæc *Helena* *Iliados* causa, *Lacena* fuit.)
 Illa parens *Constantini*, *Crucis* illa repertrix:
 Convenit hic; lis jam de patria una manet;
Persica

Persica num fuerit, *Bithynica*, *Galla*, *Britanna*?
 Plurimâ at *Historiâ* teste, *Britanna* fuit;
 Et Regis, nisi nos fallunt monumenta, *Britanni*
 Filia, cui nomen nempe *Coelus* erat.
 Filia at haud fuerit pia femina fortè *Coeli*,
 Filia sed *Cæli* certè erat atque Dei.

In Ciceronem Christi tempora propè contingentem.

Augustus Cæsar, Cicero, te Consule natus,
 Natus & *Augusto* Principe *Christus* erat.
 Quàm propè contigeras *Christum* tu tempore, *Tulli*,
Antonî gladius ni vetuisset atrox.
 Quàm vellem *Christo* propius (non tempore tantum)
 Te venisse fide & religione tuo!
 O quàm animus gestit nostro te scribere in albo!
 O si illum possim dicere jure tuum!
 Maeste *Pater patria*, quo solus nomine gaudes
 Ante illum, qui te Consule natus erat.
 Talis cum vitâ, ingenio, & virtute fuisti,
 Quidni (ô si!) nostrum ritè vocare queam?
 Tu non longè aberas à *Christo* denique nato;
 Quis scit, te moriens quàm propè *Christus* erat?

In Gadarcnos, & eorum porcos. S. Marc. 5.

Malles *Heredis* porcus quàm filius esse,
Auguste: ergo hominis filius ille fuit.
 Filium at æterno prognatum Patre Deoque
 Postponis porcis tu, *Gadarene*, tuis.

Dæmonia in porcos intrant, in cæcula ponti
 Porci ipsi, mediis & moriuntur aquis.

Nè

Nè velit ergo intrare suas dehinc ampliùs oras,
 Christum orat gregibus gens *Gadarena* favens.
 Scilicet hic populus *porcinum numen* adorat,
 Ipso etiam *Verre* est sacrilegùsque magis.

UNa ovis è centum amissa est, & deinde reperta :
 Innocuæ pecudes, gréxque pusillus, oves.
 Grex quantus simul, immundi, duo millia, porci,
 In mare præcipites, Dæmone agente, ruunt !
 Nec tamen Oceanus fœda hæc animalia totus
 Purgat, quæ malus hic Spiritus intus agit.

EX homine in porcos Dæmon migraverat olim,
 Attamen invitus, quippe jubente Deo.
 At certè ex porcis hodie remeâsse videtur,
 Inque hominem, antiquam sponte rediisse domum.
 Nunc etiam faciunt *Circæa* & pocula porcos;
 Nec, si iterum possit, *Gryllus* homo esse velit.

In Bucephalum Alexandri Equum.

Quitumulum posuit defuncto, & condidit urbem,
Bucephalo, annon plùs Patre *Philippus* erat ?
 Nec *magnum caput* est virtus, ut opinor, equina;
 Ergo tributus *equo* hic non erat *aquus* honor.
 Quantillum hoc, meruit quòd equus tuus Urbis honores,
 Regna *Darius* equo debuit ipse suo.

*In Justum Calvinum Veteracastrensem, à Reformatâ
 Religione Apostatam; qui non ampliùs jam Justus
 Calvinus, sed Justus Baronius vocari voluit.*

Quid tibi Apostata, vis, non uno nomine, vane,
 Desertor fidei, nominis atque tui ?

Saltem

Saltem prænomen *Iusti*, *Calvine Baroni*,
 Depone, & quodvis tū tibi nomen habe.
 Sis quodcunque velis, esto vel denique Cæsar,
 Vel quicquid Cæsar, Papa vel esse jubet.
 Romam abeas, noménque geres Illustre *Baronî*,
 Fortè & in Annales tetrahet ille suos.
 O flos nobilium, titulo jam macte *Baronis*,
 Cum tibi Patrimum purpura sacra dedit.
 Exuis hæreticum nomen vetus, atque paternum,
 Cumque novâ sumis religione novum :
Calvinumque tui deles è fronte Libelli,
 Et si illic *Vetera & Castra* manere finis.
 At quando Romanorum *Nova castra* petisti,
 Transfuga, cur patriæ non pudet ergo tuæ ?

*In tres Germaniæ Civitates de inventa Typographiæ
 palma contendentes.*

Septem Urbes certant de stirpe insignis *Homeri*,
 Tres Urbes & de stirpe Typographiæ.
Harlemum, *Argentina*, *Moguntiacumque*, repertam
 Hanc artem jactant, arripiuntque sibi.
Germania inter se certant tres ergo Sorores,
 Quæ Chalcographices sit genuina parens.
 * *Argentorato* detur, me iudice, palma ; * *Vid. Ja. Mentel.*
 Scilicet *argenteus* ars amat illa typos. *de vera Typogr.*
 Immò *argentum aurumque* simul, pretiosa metalla,
Argentorato nomen, utrumque dedit.
 Ergo Libri, nisi conflati ex meliore metallo,
Argentina, typos non meruere tuos.
 Ferrea Scripta, & athena, Typographus inquit, abite,
 Plumbeaque ; à prælis vos procul este meis.

Nil admirari propè res est una——Horat.

N*il admirari, si hæc res facit una beatos,
O nos beatos Brittonas!
Tam mira & miranda supremo hoc vidimus ævo,
Miremur ut nil ampliùs.
Sacram Pauli Ædem, stabula & præsepia primùm,
Dein factam & igni pabulum.
Visa æterna priùs, nunc heu flagrantia Tempa, &
Absumpta flammis marmora.
Ordinibus spretis miserum sine Præfule Clerum,
Pastorum & expertes greges.
Servos in folio, & plebeios sceptrâ tenentes,
Cerdonum & agmen pulpita.
Denique mactatos sua & ante palatia Reges,
A plebe (proh scelus!) sua:
Justitiæ & prætextus erat, mirabile, crimen
Ut esset horrendum magis.
Barbara plura ævi fileo miracula nostri;
Vix ista credent posterî.
Mirari quicquam in terris jam desino; solum
Admiror in cœlis Deum.*

Vita, ut fabula. Sen. Epist. 77.

Δότε κέρον. Augusti vox (apud Sueton.) paulò ante obitum.

T*ransfigitur mimus vitæ spectante theatro;
Histrion sum; plausum quilibet actor amat.
Tu Cæsar, κέρον & moriens, Auguste, petebas:
Cum fuerat vitæ scena peracta tuæ.
Optandum, ingentis laudes meruisse theatri;
Sed quia nec cunctis Jupiter ipse placet;*

Sic

Sic agere, ut caveâ *populus me sibilat* imâ,
 Mallem, quàm *Orchestra* displicuisse gravi.
Non ego ventosa plebis suffragia venor,
Me juvat ex celso lecta corona iugo.
 Tu modo, summe Deus, cælo spectator ab alto,
 Plaude; alii damnent; sit satis euge tuum.

*In insigne illud par Historicorum, Cornelium Tacitum,
 & Suetonium Tranquillum.*

Scripsere Vitas résque gestas Cæsarum
 Celeberrimi Autores duo, *Suetonius*,
*Tacitus*que, & eleganter, & summâ fide,
Parique libertate (ait Sanctus Pater
Stridone natus) ac & illi vixerint.
 Eoque laude hi digniores, quò magis
Periculosa plenum hoc alea est opus,
 Res Imperantium & facta, præsertim haud ita
 Pridem superstitum, historiam & fidâ manu
 Animoque recto, posteris transmittere:
 Nam *Veritas odium* hîc necem interdum & parit.
 Quòd si quis esse Cæsarum Biographus
 In animo habet, Regumque gesta scribere,
 Aut fidus Historicus sit, aut stylum premat;
 Et veritati, vel silentio, litet.
 Tum verò utrumvis eveniat, cedet benè:
 Si scribat, & *Taciti* instar & *Suetonii*
 Falsum cavebit; sin calamo abstineat manum,
Tranquillus & sic, & *Tacitus* prudens erit.

Indeclinabile cornu.

Grammaticus, cui casta nimis non contigit uxor,
 Aptota in libro nomina fortè legit:
 Mox & ibi inveniens *indeclinabile cornu*,
 Fortunam hìc, inquit, suspicor esse meam.

*In Hallum Sacrificulum;**De Communione sub unâ specie.*

Quòd plebi *calicem* sacrum haud propinas,
Humanè haud facis, *Halle*, sed *superbè*,
 Immò & sacrilegè, nefarieque.
 Christus cum jubeat, *bibant ut omnes*,
 Unde hæc dimidiata sicca cœna,
 Et Communio manca Laicorum?
 Cur illis calicem negas salutis?
 Vinum num quia plus amat Sacerdos?
 An panis populo τὸ πᾶν, ut illi
 Cum sicco incipiántque, finiántque?
 Quin per *Concomitantiam*, inquis, *Halle*,
 Panem dum comedunt, utrumque sumunt,
 Nempe in corpore sanguinem bibentes.
 At si illis calicem dari haud necesse,
 Quod cum corpore sanguis est receptus,
 Tum nec pane opus est tibi, Sacerdos;
 Nam cum sanguine carnem & ossa Christi
 Tu per *Concomitantiámque* sumis.
 O res mira, novella, quale & ipsum
 Nomen, *Concomitantia*, ambo ficta!

κόσμος pro *Mundo*, Homero ἄγνωςτος.

PRO *mundo* positum & terrarum scilicet orbe,
 Non Opere in toto κόσμον *Homerus* habet.
 Nam propriè *ornatum* sonat hæc vox sive *decorum* ;
 Ritè Poeta loqui sic κατὰ κόσμον amat.
 Idem Hellenismi fons atque Poesios, uti
 Nativo in sensu vocibus ille solet.
 Forsan at hunc alio signavit nomine mundum :
 Nec vocem, sed nec rem (nisi fallor) habet.
 Nimirum huic nullo in numero nec carmine *mundus*,
Pauperiem querit qui sine dote *piam*.
 Et *mundum* & res *mundanas* contempsit *Homerus*,
 Et spretis opibus pauper egensque fuit ;
 Nullo auri fulgore, *oculive libidine* captus :
 Forsitan & solùm sic quoque cæcus erat.

Ad

*Ad Virum Clarissimum Doctissi-
mumque D. Henricum Pucke-
ringum, alias Newtonum,
Equitem Baronettum.*

CUM mando, meus hic Liber salutet
Te, clarissime *Puckeringe*, amicum
Inprimis veteremque, nobilemque,
Vade, inquam, mea Musa, Militemque
Newtonum pete, sive *Puckerinum*;
(Nam binum tibi nomen, at cor unum)
Et si inveneris intus otiosum,
Salvere à Domino tuo jubebis;
Vel dic, *χαῖρε* etenim utriusque linguæ,
Et Græcæ ille sciens, & est Latinæ.
At si fortè foris vel occupatum
Usquàm reppereris, vel in Senatu
Supremo, ut meritò solet, sedentem,
Tractantem ardua Regis atque Regni,
Obturbes cave, quin procul faceffe.
Nam quid? tu, petulans Libelle, tantis
Curis implicitum, negotiisque,
Nostris posse putas vacare nugis?

SYLVARUM

Liber Secundus.

*In mundum muliebrem, & luxum in vestibus
hodiernum.*

Emina si domus es, tua quæ pretiosa supellex!
 (* *Edificata* Parens & tibi prima fuit.)
 Fucus habet faciem, pendet cervicibus aurum,
 Auribus & rubri splendida grana maris.
 Nec satis est tenero dare pulchra monilia collo;
 Quin ornat molles aurea gemma pedes.
India mittit ebur, longinqui vellera Seres,
 Purpura dat succum, & concha marina, suum.
Ornatus jam, cui totus vix sufficit orbis,
 Quàm merito *mundus* dicitur esse tuus!
 Nunc tam culta licet, prior olim at femina lapsa es;
 Sis culpæ, tunicæ pellicæque, memor.
 Vestimenta tuæ testes & symbola noxæ;
 Ergo in deliciis signa pudoris eruat?
 Evigila tandem lex *Oppia*, corrige luxum,
 Et discat metas sanctus habere suas.
 Sit modus in cultu sequioris denique sexûs,
 Per quem *pars minima est ipsa puella sui*.
 Nè nimium exundet luxu, sua littora nôrit,
 Ut mare, sic mulier, nam *Venus orta mari*.
 Frustrâ at vincitur muliebris compede mundus,
 Feminæum stringit fibula nulla peplum.

Gliscit

Gliscit morbus adhuc, à summo & serpit adimum;
 Infima plebs habitu luxuriante micat.
 Non distant *Domina* Herois, Davisque *Joanna*;
 Vestis, ut & *tenebrae*, reddit *utramque* parem.
 Byssò, auro, & gemmis, quævis nutricula fulget:
 Et quid jam reliqui filia Regis habet?
 Serica vestimenta gerit cerdonis & uxor:
 Et *dare* *sutori* *calceus* *ista* *potest*?
 Quòd si *Septimius* nunc viveret *Afer*, acuto
 Quàm graphicè *caltum* hunc pungeret ille stylo?
 An, cum cerussa & creta (ait) ergo resurges?
 Tinctis annè genis, textilibusve comis?
 Feminæ at haud opus est labes aspergere, vultus
 Quando suos atris pingit & ipsa notis.
 Desine Musa illam nigro carbone notare,
 Stigmata & arte suâ cum sibi inulta gerat.

In Γαλακτοφάγος, seu, eos qui lacte vescuntur.

Γαλακτοφάγοι ἄβιοι τε δεικνύμενοι ἀνθρώπων, Hom. II. 7.

NI fallunt Medici, ætati lac convenit omni;
 Lac alit & pueros, lac alit atque senes.
 Si tibi, *Homere*, fides, justî servator & æqui
 Idem olim populus, lactis amânque fuit.
 Lac album & dulce est; sic & qui vescitur illo;
 Lactentùm hi mores scilicet esse solent.
 Si suave ingenium & candor cum lacte bibuntur,
 Γαλακτοφάγοι tales sunt &, *Homere*, tui;
 O si etiam in terris via lactea detur, ut omnes
 Γαλακτοφάγοι essent, atque δεικνύμενοι!

*In Ambrosium Calepinum Lexicographum: Qui
à Calepio oppido in Cenomanis à bonitate vini de-
nominato, ἀ καλὸς ὁ πίνω, Calepinus dictus est,
Ang. Rocch. Ind. Autorum pras. Bi-
blioth. Vatic.*

Vinum tu facies bonum bibendo,
Dixit Bilbilicus poeta quondam.
Tibi ergo, *Calepine*, nomen hæsit
A vini bonitate quod bibisti?
Saltem *Calepium Cenomanorum*,
Cui tu affinis eras, situm inter almæ
Vineta Italiæ, oppidum inde dictum,
Quod tam καλὸν ἐπινε. Credimus ne?
En est *Angelus* ipse (*Roccha*) testis.
Post sumtum Italicum hoc subinde vinum
Quid mirum benè te loqui Latine,
Latinæ edere Lexicónve linguæ?
Quod si hauris, *Calepine*, tale nectar,
Quàm ritè *Ambrosiúsque* nominaris!

---

*In feminam quandam infanticidii suspectam, aliquot ab
hinc annis Oxoniæ suspensam & redivivam.*

Infelix mulier spurii malè conscia partûs,
Fixa cruci est, fetum perdere dicta suum.
Triste pendit onus; post fune soluta revixit,
Effugit sævas carnificisque manus.
In dubio suspensa inter vitâque necémque
Illa diu, tandem, Vivere præstat, ait.
Egregii curant Medici mox ὡς ἐσπέρημον,
Seminecem vitæ restituúntque suæ.
Mortua sed fortè, haud fieri rediviva meretur,
Mortua, dum vixit, quæ ἀπατάλασσι fuit.

In

In Romanum Τεϋέστυα.

Romanus Τεϋέστυα numero (an * *Deus?*) *impare*
gaudet, * D. D. noster PP.

Omnia *trina* illi solâq; *trina* placent.
Excepto forsan, fidei quòd Symbola præter
Trina Tridentinum condideritq; novum.
Illi telum utcunque *Tridens* est, sive *Tridentum*,
Et Cathedra ipsa *tripos*, & Diadema *triplex*.
Et regio *triplex* animarum, & sunt loca *trina*,
Coelicolûm sedes, Orcus, & * *Utopia*. * Purgatorium.
Denique & in Reges *tres* armat Erinnyas ipsos,
Et sua sunt Latio * *tela trifulca* Jovi. * Excomm.fulmina.

In duas Helenas, Græcam unam, alteram Britannicam.

Inignes *Helenas* celebrârunt secula binas;
Sparta illam, hanc orbi terra *Britanna* dedit.
At quàm disparibus fati animisq; fuêre,
Quæ formâ fortè, & nobilitate, pares!
Scilicet illa sui labes, hæc gloria, sexûs;
Hæc lucem patriæ contulit, illa facem.
Illius ob noxam *ruit alto à culmine Troja*;
Ornavit *Trojam* nostra *Britanna novam*;
Hæc etenim *Augustam* cinxit *Trinobantida* muro,
Saltem si antiquis credimus historiis.
Illa infida *Lacæna*, & regis adultera conjux;
Constanti constans hæc in amore fuit.
Trojanis Danaïsque crucem tulit illa decennem;
Salvificam invenit nostra *Britanna crucem*.
Illa, fide ruptâ, collisit regna duello;
Salva per hanc Christi mansit in orbe fides.

Fax belli fuit illa ; per hanc Ecclesia pacem
 Obtinuit, tutas Relligiôque domos.
 Illa obscura parens, prolis si conscia ; *Magni*
Hæc Constantini denique mater erat.

In Collegium S. Mariæ Magdalenæ Cantab. cui Spinola
quidam Mercator ingens damnum attulit.

F Lens Sancta, & meritò, es tu, cui dat *Magdala* nomen,
Spina tuo in latere ô *Spinola* quanta fuit !
 Quis tibi det *turres*, etsi det *Magdala* nomen,
 Quando angusta adeò est heu tibi, Sancta, domus ?

In Vilitatem Lanae.

B Alantùm tondere greges non proficit hilum,
 Gramine vix digna & *vellera fertis oves*.
 Tam vilis nuper, (passim sic rure queruntur)
 Tam parvo in pretio lanâque nostra fuit.
 Sic nos ingrati damnamus dona Deorum,
 Lanigeri pecoris *copiâque ipsa nocet*.
 Ergo optanda lues ovium ? plus immò timenda,
 Quòd pereant homines deteriore lue.
 Hinc hominum numerus, pecudum crescente, minutus,
 Gens quia casta illæ sobria sùntque magis.

In Claudium Claudianum Poetam.

Hic est *Claudius* ille *Claudianus*,
 Grandi carmine notus ille vates,

Qui

Qui *Pelusiaco* satius *Canopo*,
 Romam transit, æneus stetitque
Trajani in foro; hoc ingenti brabeum
 Nimirum *Arcadiûsque* *Honoriusque*
 Poetæ posuere glorioso,
 Sublimique, volubili, & sonoro,
 Magni denique & æmulo *Maronis*.
 Ergo hic tam citò cum poeta currit,
 Passu tam celeri rotâtque carmen,
 Nec fertur pede Musa, tanta tardo,
 Nec claudò neque claudicante, ritè an
 Dictus *Clandius* ille *Claudianus*?

In Rhetoricam & Dialecticam.

Rhetorica est palmæ similis, Dialectica pugno:
 Hæc pugnet, palmam sed tamen illa feret.
 Maxima pars hominum non res sed verba sequuntur:
 Rhetor & hinc Logico plus movet arte suâ.
 Majus apud **populam* nimirum in Rhetore **robur* * Democ-
 Athenes.
 Quàm Logico; & sermo plus ratione valet.

Eucharisticon ad Deum, seu Gratia pro Gratia.

O Æterne Deus, Pater benigne,
 Fons vitæ, dator omnium honorum,
 Quid fundam tibi, Abyssè magna? grates
 Quas solvam tibi? quæ litabo cura?
 Quot & quas tibi gratias rependam?
 O quas gratia gratias meretur!
 O quàm gratia vel meretur una
 Grates innumeras! quid ergo reddam,

Donis pro omnibus aut tuis reponam?
 Quin * *sumam* mihi *poculum salutis*,
 Et sanctum *Domini* invocabo nomen.
 Meum reddere, sumere est; recepi
 A te cuncta, Deus, tibi que reddo.
 Nil possum dare de meo, supellex
 Tam curta est mihi, tamque inanis arca.
 Totum, quod tribuo, tuum est: nec unquam,
 Nisi à fonte tuo fluens perenni
 Detur gratia, gratus esse possum:
 Tuum est & mea gratitudo donum.
 Ergo da mihi gratiam, esse gratum,
 Tum demum tibi gratias rependam,
 O æterne Deus, Pater benigne,
 Fons vitæ, dator omnium bonorum.

* Psal. 116, 13.

In Feneratores.

A *Lphins* alterius dum vult ditescere damno,
 Crescit monstroso secunda pecunia partu.
 Proh Superi! *quid non mortalia pectora cogit*
A ri sacra fames, nummi & vesana cupido?
 Omnis nempe caro *fænum*, atque pecunia *fenus*;
 Tantum turpe lucrum toto dominatur in orbe.
 O usura vorax, miseros, ut vipera, mordens
 Mortales, ergone *itum est in viscera terra*,
 Dira ut avarities, *positis in fenore nummis*,
 Viscera pauperibus vitamque heu roderet ipsam?
Quò mihi divitiæ si non conceditur uti?
Χρηματ' ἐνὶ χρίσσει consistant, nummus in usu,
 Usu, sed non *usurâ*, ut sic crescat in horas.
 Non ideo effossum terræ de ventre metallum,
 Ipsum ut ventre suo setum, nova mater, haberet,
 (Non pia nimirum mater, sed dura, metallum)

Non

Non hos quæsitus certè olim nummus in usus,
 Ut pareret prolem, sed ut esset ubique paratum
 Mercibus hoc pretium, & rebus serviret emendis,
 Omnibus, excepto se; auro nec venditur aurum,
 Nec nummus nummi pretium, nec denique fetus
 Legitimus, τὸνος hic nec sat genuinus habetur.
 Quin nummo adjectus fetu hoc & fenore nummus
 Non meliùs quadrat, quàm *impôsta metalla metallis.*

In Fabianum Lecestrium.

Cur *faba* tam tristem jacta est fatalis in urnam,
 Tercentum *Fabii* cùm cecidere simul?
 Anquod *Pythagora* solverunt jura renati?
 Nec sacris, ut fas, abstinuere *fabis*?
 Hæc in te tandem, *Lecestria* qui colis arva,
 Nè *faba* cudatur, tu *Fabiane*, cave.
 Quippe avido sic ore *fabas* & ventre liguris,
 Ut meritò *Fabius Maximus* esse queas.

In Pontificiorum Indices Expurgatorios.

L Utherique, *Melanchthonisque* Libri,
Petri Martyris, *O Ecolampadique*,
Calvini pariter, sui que *Beza*,
Perkinsi, ac *Whitakeri*, item *Juelli*,
Breni, *Chemnitique*, *Zanchique*,
 Necnon *Plessiacique*, *Musculique*,
 (Plures Hæreticos ut hic omitam)
 Ejusdem impia furfurisque Scripta
 Liturâ omnia deleantur unâ.
 Si *Doctissimus Optimusve* quoquam

In libro Hæreticus citatus audit,
 Vox *Doctissimus* illa *deleatur*,
 Et vox *Optimus* illa *deleatur*.
Est solus Deus invocandus inquit
Index quidam Operum Patris vetusti;
Dele, solus, ait sed alter *Index*.
 Nectantur Indiculi, Libri sed ipsi
 Purgantur veterum subinde Patrum;
 Purgatorius his & est hic ignis.
 O si *Index* quoque *deleatur* ipse!
 Immò hi scilicet *Indices* manento,
 Æternum ô maneant, sed & manebunt,
 Romana hæc monumenta *Sanctitatis*,
Indelebilis Indices character
 Fraudis, perfidiae, tyrannidisque;
Indelebilis & pudenda labes,
 Nullo quam *Tiberis* vel unda tota
 Purgabis satis eluétve sec'lo.

---

*In Cel. berrimum Autorem Librorum tum Antiquitatis
 tum & Historiae Cantabrigiensis Academia, Jo-
 annem Caium, Doctorem Medicum.*

Gymnasia *antiqua* repetens ab origine cunas
Grantani Caium condidit Historiam.
 Plus *Cantabrigiensis* eïne Academia debet,
 Haud scio, *Twyne*, tibi an *Bellostana* soror.
 Ille quidem voluit certè, (fecitne?) sepulcro
 Quando, *Fui Caius*, poneret ipse suo,
 Túque, *Fui Granta*, ut possis Academia Mater
 Dicere, fortè prius quàm *Fuit Oxonium*.

Barbarus à barba & rure.

Quòd qui rure habitant, barbam hispida[m] habere soleant.

Caſſidor. apud Delrion. in Med. Sen. citante

Voff. in Etymol.

Dic Modus in Logica cur *Barbara* primus habetur:

An quòd ſit Logicæ *barbara* lingua ſcholæ?

Id ſi ridiculum Logico fortaffe videtur,

Quanto hoc Grammatico ridiculumque magis!

Vox hæc, *Barbarus*, unde? (togas componite docti)

Componunt illam *barbâque rûsque* ſimul.

Cur? quòd alant *barbas* ruri: *barba* hæud facit, inquam,

Philosophum, aut *Criticum*; *rusticum* an ergo facit?

Barbarum at ô Etymon! nam *barba* & in urbe remanſit,

Antè e mentitæ quàm viguere comæ.

In Aſtronomum ebrioſum.

Cum biberis multum, tunc jam verſigine mundus

Ambulat; ut *Geminos*, ſingula & aſtra vides.

Quid prodeſt ſolerte polum tentare dioptrâ,

Dum laſſat tremulam crebra diota manum?

Quid juvat erectos ad ſidera tollere vultus,

Dum barathrum grefſu jam titubante petis?

Quaſquam oculis ergo cælum rimaris & aſtra,

Jacobi baculo dirige, quaſo, pedes:

In ſoveam nè fortè cadas, dum celſa tueris

Sidera: ſic olim lapſus & ipſe *Thales*.

In

In Liberum Patrem.

Liberi an esse *Patres* possunt, respectus & idem?
 Cur *Bacchus Liber* dicitur ergo *Pater*?
Liberi item geniti semel, at bis natus *Iacchus*,
 Bis tantum natus, semper at ille *Pater*.
 Fallor ego; & *Liber*, quod solvat membra *Lyans*,
 Λυσιμελής, laxans vincula, nomen habet.
Libera mens, luctu curisque soluta, paratur
 Vino, & muneribus, *Liber* amice, tuis.
 Quin & rore sacro, & *Bacchi* perfusa liquore,
 Carcere jam fracto, *libera* lingua fluit.
 At non vinoso *liber* pes tortus & æger,
Liberi ut ut *Patris* filia sit podagra.

*Ad Jacobum Wyldborum Theologum, & in Agro
 Huntingtoniensi Verbi Ministrum.*

Præda feris, *Jacobe*, caves nè * vinea fiat, * Pl. 80. 13.
Sylvestrem & verbi cuspidē figis *aprum*.
Venantoduni dum sic *venaris* in agro,
 Non jam *agrestis aper*, sed *Meleagrus* eris.

Iustus ut palma florebit. Heb. Pl. 92. 12.
 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ανθήσει. Græc.
Iustus ut phœnix florebit. Tertull.

Inter *phœnicem* & *palmam* est cognatio magna,
 Ut meritò Græcum nomen utramque noter.
Phœnix post cineres victrix de morte triumphat;
 Inclyta victori præmia *palma* datur.

Symbolon

Symbolon hoc utriusque bonum, ac insigne, *Resurgo*,
 Pulvere merfa meo, pondere pressa gravi.
 Iusti florebut, avis hujus & arboris instar,
 Supremo clauget cū tuba magna die :
 Conuersi in cineres, & pressi mole, resurgent,
 Vivida ceu *phœnix*, & quasi *palma* virens.
 De *phœnice* igitur facilis, si sit modò *phœnix*,
Septimii hic lapsus, si modò lapsus, erat.

Vivitur exiguo melius —————

NOn picta vestis, non ebur Indicum,
 Auri talenta, aut innumerabiles
 Possunt opes, curas edaces
 Pellere, tabificūque luctum.
Lenis virorum somnus agrestium ;
Sævo at tyranno nec Sicula dapes
Dulcem elaborabunt saporem,
Nec facilem sua testa somnum.
Plerūque parvo sub lare pauperum
Cœnæ salubres ; tutius & ferè
Tenue est salinum ; nulla nempe
Toxica fœtilibus bibuntur.
 Livor macrescens, anxius & pavor,
 Mœrorque acerbis, transiliunt casus ;
 Pallatia intrant : atque circum
Testa volant laqueata cura.
Somnos cupido sordidus & timor
Aufert suaves ; gaza nec incluta,
Nec consularis ipse lictor
Summovet hos animi tumultus.
 Talenta prudens hinc sua *Anacreon*
 Regi remisit, postquam adeo vigil

Pernox jaceret, grande donum
 Cum placidum excuteret soporem.
 Rarò impetuntur fulmine vel Jove
 Valles reductæ, culmina montium
 Dum tacta fumant; ventus ornos,
 Non humiles agitat myricas.
 Irâ & tumultu celsa palatia
 Regumque turrès undique perstreperunt,
 Dum pauperum pax in tabernis,
 Et requies habitant, amorque.
 Quod si comes sit cura pecuniæ,
 Bonæque mentis pauperies soror,
 Nec purpurâ sanentur ægri,
 Otia nec redimantur auro;
 Si nec dolentem copia leniat,
 Opesve, parvo dum benè vivitur,
 Cur rure permutem quieto
 Divitias operosiores?
 Frui paratis, & valido mihi
 Cum mente Numen det, precor, integra,
 Fundum colenti parvulum, extra
 Fumum, & opes, strepitumque Romæ.

Ordo etiam apud Inferos.

DIs Erebi sedes & Tartara nigra gubernat,
 Digerit & manes ordine quemque suo.
 Cum Plutone suo sedet & Proserpina conjux,
 Pallentes animas nec sine lege premit.
 Arbiter & Minos populo dat jura silentium;
 Servat & atra suas Atropos ipsa vices.
 Si cui nec regimen, nec lex est grata, nec ordo,
 Pejorem Inferno debet adire locum.

Duodecim

Duodecim Cæsares.

Julius Cæsar.

CAstris, an rostris melior, num Marte, vel arte,
 Nescio; Dictator *Cæsar* utrinque fuit.
 O scelus infandum! qui ausit transfigere ferro
 Tam doctum pectus, quis nisi *Brutus* erit?

Augustus.

Pacifico *Princeps pacis* sub Principe natus
Augusto; sed qui *Martius* antè fuit.
 Marmoream is fecit Romam, sed sanguine multo
 Fecerat & cæde hæc marmora flere prius.

Tiberius.

Divinos *Christo* decerni Cæsar honores
Tiberius voluit, sed vetutè Patres.
 Sit *Divus* modò nè *vivus*, quasi dixeris: ipso
 Nempe sub hoc *Christus* Cæsare passus erat.

Caligula.

Plusquàm homo dum voluit, summo & Jove majôr,
 Monstrum hominis tandem, non homo, *Caius* erat.
Me tolle, aut egore, cælo Superisquè minantem
 Sic dominum, servi sustulit ense Deus,

Claudius.

Judæis Româ putfis, mox pulsus & ipse
 Vitâ boleto, *Claudius* astra petit;

Esque

Fitque Deus; *Nero* dixit enim, *Cibus iste Deorum est*;
Agrippina viro has apparat ergo dapes.

Nero.

Quid restabat adhuc, *Petro*, *Pauloque* peremptis,
 Et *Matre*, & *Senecâ*? se necat ipse *Nero*.
Agrippina tamen se occisam jure fatetur,
 Nato quippe suo hoc jam *libet*, ergo *licet*.

Galba.

Imperium, si non habuisses, dignus habere;
 Nactus at imperium, non ita dignus eras:
 Tam *malè*, *Galba*, *habitant*, & agunt, te Principe, cives,
Ingenio ut similis sit tua Roma tuo.

Otho.

Galbam occidit *Otho*, Princeps ut *Salvius* esset;
 Occidit sese, ut patria *salva* foret.
Mollis Otho in scena, sed fortiter exiit, actor;
 Vitâ *Epicleus*, *Stoicus* occubuit.

Vitellius.

Sævitæ monstrum, luxûsque, *Vitellius*, ingens,
 Uvarum sitiens sanguinis, ac hominum.
 At quantò melius fimo & oblitus *Aulus* olebit,
 Occisus quando tam bene civis olet!

Vespasianus.

Exigis usuram ex urina; & qualibet ex re
Dulcis odor lucri, *Vespasiane*, tui.

Sic

Sic semel, ipse tenens clavum, navemque gubernans
Orbis: vis iterum? jam *Palinurus* eris.

Titus.

D *Elicia* humani generis, *Tite* suavis, amorque,
Mundi odium merito tu solyma alta facis.
Qui Christum occidunt Divini Patris Amorem,
Humanæ hos perdis tu, *Tite*, gentis amor.

Domitianus.

A N luxu & vitiis *domita* tibi nomen ab Urbe,
Quod nescit stare in carmine, nec meruit?
An quod muscarum *domitor*, dominusque, Deusque,
Calve Nero, ut *Dæmon, Ζεύς ἄνομος & *eras*? * *Beelzebub*.

Gratia { *gratis data.*
          { *gratum faciens.*

G Rratia, quæ *gratis datur*, est ea gratia vera;
Gratia, quæ *gratis non datur*, illa perit.
Gratia, quæ *gratum facit*, est comes arcta salutis,
Acceptumque Deo quæ facit una virum.
In benè jam meritos facit hæc & gratia *gratum*;
Erga homines *gratus*, *gratus* & ille Deo.

Levius fit patientiâ——

O Mne onus ærumnæ levius, si mente serenâ
Et patienti animo sustineatur, erit.

Arctius implicita est reti fera quæque reluctans,

Cervice & rigidâ fit grave, molle jugum.

Vincit qui patitur mala: Dux autôrque malorum

Ipsè * *resistendo vincitur at Satanâs.* * Jac. 4. 7.

Διάβολος }
Βία, δόλος } Anagram.

COMMUNI *dolus an vires quis in hoste requirat*
Humani generis? fraus, an aperta manus?

Æstu & vi pugnat Serpens vetus, at magis æstu;

Marne furit Satanâs, sed magis arte valet.

Scilicet ut Cyclopa *Uris*, * δόλος, ἐπὶ βίῃφι * Hom. Od. 1.

* *Excacat* miseros sic vafer ille viros. * 2 Cor. 4. 4.

Ad tres fratres Standisios, Theologos juxta ac Musicos insignes.

Quàm vos memorem, canamque, fratres
Vos ô *Standisii*, trias canora,

Vocum ternio, triga Musicorum!

Trini Musicæ & Artium Magistri,

Trini Presbyterique Musicique,

Rectorésque gregum & parœciarum,

Periti quoque singuli Organistæ;

Vestrum quisque gerit se utrisque in istis,

Rostris tam benè, concionibusque,

Choris tam benè, cantionibusque,

Utris ut melius, sit ambigendum.

Natu denique singuli * *Petrenses*,

* *Petrenses* quoque singuli educatu;

Claves scilicet hinc habetis illas,

* *Petriburg.*

Coll. S. Petri.

Claves

Claves Ordinis, atque Cantilenæ.
 Quàm bellè omnia consonant, bonúmque
 Concentum faciunt! triúmque fratrum
 Quàm pulchra harmonia ista Musicorum!

Ὁρδοπομεῖν, καὶ Ὁρδοποδεῖν.

Qui *verbum* vitæ benè dividit, & malè vivit,
 Voce quod *adificat*, diruit ipse manu.
 Immò quod astringit ore, suo pede destruit amens,
 Non *recto* quoties ambulat ille pede.
 Quid tibi profuerit, si sis *Chrysostomus* ore,
 Si non & vitâ tu *Polycarpus* eris?
 Quàm meritò, *Basili*, tu *Magni* nomen habebas,
 Cujus vox tonitru, vitâque fulgur erat!

Βέλτερον ἐς κόρακας, ἢ ἐς κόλακας.

ORe tenenti offam carnis Vulpecula Corvo,
 Melliflua est, inquit, vox tibi; quæso, cane.
 Paruit ille statim, crocitantique excidit ossa,
 Quâ raptâ ridens illa relinquit avem.
 Fallit adulatrix quando ergo bestia corvum,
 An non ἐς κόρακας βέλτερον ἢ κόλακας.

Petrus tributum saluens ex ore piscis.

Piscis, *Petre*, tuus gratum fert ore numisma;
 Mutus & hic monitor danda tributa docet.

Regidona *quidem mittis, sed mittis in hamo:*

Te *Piscatorem* denique *piscis amat.*

* *Christus enim passus piscis fuit assus: & ô quàm* * Bern.

Invicem amant sese, Piscis hic, atque * *Petrus.* * Joh. 21.

In Varum Causidicum Podagricum.

L Ingua modo officium præstet, sit denique sanum
Sinciput, officient nil tibi, *Vare*, pedes.

Quamvis ægrum *habeas corpus*, modo sit tibi sana

Mens, *ignoramus* quid noceat podagra.

Non opus est, ipse ut tu curras, *Lex* modò currat:

Quò tibi pes? *causa* tu *bene* tange caput.

Nodosæ *articulos* possis evolvere causæ,

Nodosa *arthritis* dum tibi membra ligat.

Si non, *Vare*, cliens chiragrâ tuus ergo laboret,

Non multum obsuerit, *Vare*, podagra tibi.

Musica vis.

A *Mphion, Orpheus, & Arion*, tres Citharcedi,
Saxa, feras, pisces, perdomuere lyrâ.

Sensu saxa carent, (sed quid non Musica possis?)

Auditu pisces, & ratione feræ.

*In Paulum quendam, homicidii reum se primò fatentem,
postea negantem.*

Qui modò passus eras crimen, scelerate, retractas,
Et, quasi pœniteat pœnituisse, negas.

Quid

Quid prodest celare nefas, quod conscia nuper
 Mens & lingua palàm, & conscia turba, tulit?
 O scelus! heu *quantum mortalia pectora cæcæ*
Noctis habent! lucem quàm fugit omne malum!
 Quin age, culpam agnosce, crucique innitere *Christi*;
 Proderit illa tibi, nil oberitque tua.
Paulum imitans, *peccatorum* te, *Paule*, fatere
Primum, sic Sanctus tu quoque *Paulus* eris.
 Quòd si non tua facta dolens, homicida, fateris,
 Æternum tibi erit trux homicida Satan.

*In Calderwoodum Scotum, Autorem Altaris
 Damasceni.*

* **P**Ræfuli ut eximio possis aspergere labem, **Spectswoodo.*
Alabe & *sylva* nomen hic, inquis, habet.
 At nomen tibi *calda*, *lebes*, *lignumque* dedere:
 Aptius & zelo possit an esse tuo?
 Nempe *Altare Damascenam*, præfervide mysta,
 Postulat has *ollas*, *lignaque* multa, tuum.
Inter & has *ollas*, *caldaria* vestra, *jacebat*
Scotia, funestâ schismatis usta face:
 Donec *pacifico* flammam extinguente *Jacobo*,
Argenteis pennis facta *columba* fuit.

*Ad Christum, Ode, de Sacramento Corporis &
 Sanguinis sui.*

O Magne Magni Nate Patris Deus,
 Fili Supremi Patris hominise,
 Et quem coæternum Paresti,
 Atque parem, veneramur omnes:

Descende cœlo nunc iterum, presor,
 Ros, manna, panis, pascere famelicum
 Carne & tuâ sacrâ, tuoque
 Sanguine vivificante, servum.
 Sed nec necesse est è folio tuo
 Stellante descendas iterum polo :
 Quando hic reliquisti, recedens,
 Pignora certa meæ salutis,
 Tuique amoris, symbola gratiæ,
 Præsentiaque hic, nunc etiam, tuæ ;
 Vitæ spem, & arrham, sempiternæ,
 Viva tuæ monumenta mortis.
 Corpus dedisti tu mihi pabulum,
 Potum dedisti tu mihi sanguinem ;
 Tu victima, & tu victus, idem,
 Idem hominum cibus, & Redemptor.
 Quas mensa præbet delicias tua !
 (Præ qua famescit vel Sybaritica)
 Cùm dulcè vescor pane vitæ,
 Cùmque bibo calicem salutis.
 O mel merum ! immo ô ambrosias dapes !
 Præ queis amarum est mel & Hymettium :
 * *Gustate, Sancti, hic, & videte,*
     Quàm bonus est Deus & suavis.
 Cœnâ hâc, *Vitelli*, dum fruor & dape,
 Convivii quàm me miseret tui !
 Hoc haurio dum nectar, ô quàm
 Temno tuam, *Cleopatra*, gemmam !

* Psal. 34. 8.

In Georgium Buchananum Scotum.

DE jure Regni cùm librum lego tuum,
 Poematûmque, *Buchanane*, nescio
 Melior poeta, pejor an tu subditus.

Opor-

Oportuit *Georgium Georgica*,
Et *Buchananum Bucolica* potius sua,
Scripsisse cum *Marone*, quam *Politica*.

Hollandiæ *Etyma*.   Hole- }
Hollow- } Land.
Holy- }

Quære domi latebras, *Batave*, ut sis tutus ab Hoste;
Nempe *cavernosa* est, & *cava terra* tibi.
Sit *cava terra* tibi, modò cor planum, absque *cavernis*;
Sincerum & simplex pectus, & absque plicis.
Sic tua pacta fides posthàc servabitur Anglis;
Sancta tua & fiet, quæ *cava terra* fuit.

In Equum Caligulæ Consulcm ab ipso designatum.

Consulequus Romæ suus est à Cæsare factus:
Mirum ni Dominus bestia peior equo.
Quæritur ergo annus, quo insania contigit ista?
Gestum hoc *Equo* primum *Consule* nempe fuit.

In Britannicæ Ecclesiæ primordia.

Cui Christi *lux* affulsit, Rex primus in orbe
Lucius, ô faustum nominis omen habens.
Christicola, & Regum primus Rex ergo Britannus,
Atque inter Gentes prima Britanna, fuit.
Nondum Romani dederant sua nomina Christo,
Cum veram amplexa est terra Britanna fidem.

Ante *Petrus* Romæ quàm intrârat mœnia, *Simon*
 Alter, *Zelotes*, hîc novus hospes erat;
 Déque *Arimathæa* *Josèphus*; & ille sepulcrum
Glaſtonia, Dominum qui sepelivit, habet.
 Sexus & ut nobis succurrat uterque, *Pudentis*
 (Quam memorat *Paulus*) *Clandia* nostra fuit.
 Inunc, & fidei jacta hæc primordia sanctæ,
 Urbs domina, & *Cathedra*, Roma superba, tuæ.
 Et tu, *Personi*, cui sic *Conversio triplex*
 Nostra placet, fune ô triplice digne Pater;
 Cur Romæ tribuis fidei natalia nostræ?
 Quando, ingrate, parens est tua terra prior;
 Christi imbuta fide prius éstque *Britannia*, Romam
 Præcedens annis, * *Cesare* teste, novem. * *Baron.*

In Etymologos ineptos.

A *Κεφαλή* *Cephas*, à *Πάσχα* *Pascha*: vetendum,
 Sic derivantis nè *Κεφαλή* π *πάδοι*.

In Asinium Gallum, Ciceronis stylo & laudibus ob-
trectantem, & patrem suum Pollionem ei
anteponentem.

NOn placet ergo tibi *Tullii* stylus? arte loquendi
Polluit annè pater, plùs *Cicerone*, tuus?
 Conveniuntque viris, *Asini*, sua nomina sæpè,
 Granâque præ gemmis *Gallus* amare solet.
 Magni Oratoris sed nec tibi, *Pollio*, laudem
 Invideo, at saltem sis *Cicerone* minor.

Baculus in angulo. seu, Non sequitur.

Lumina magna Deus fecit duo ; lumen in orbe
 Papa ergo majus, Cæsar & ipse minus.
 Factus & ipse Dei est ad imaginem & instar *Adamus* ;
 Ergo ad formam hominis fiat imago Dei.
 * *Tres formâ humanâ videt, unum Abramus adorât ;*
 Pingere *Trinumum* fas erit ergo Deum. * S. August.
Deficiat nè quando fides Petri, orat Iesus ;
 Falli ergo in Cathedra (aut fallere) Papa nequit.
 Fertis aratra boves, juxta & pascuntur asellæ ;
 Implicita indoctis sufficit ergo fides.
Ecce duo gladii, Domino dixere Ministri ;
 Papæ ergo gladii jus utriusque datum.
Surge Petre, & macta ; missa hæc vox cœlitus olim ;
 Papa ergo vitæ jus habet, atque necis.
Petro Christus oves mandavit pascere ; Papæ
 Ergo licet Reges tollere, Regna dare.
 Exitus haud dabitur, nisi totum solveris ; ergo
Igni purganda in carcere sunt animæ.
 Petri è navicula Christus docet ; ergo supremus
Doctorem Papa est in rate, Christe, tua.
Panes quinque, duo & pisces, dant millibus escam ;
 Nos Sacramentis septem alit ergo Deus.
Colligite in cophinos fragmenta ; Ecclesia fiscus
 Ergo bonorum operum est, Papæque gazophylax.

---

*Ad Clementem Nevillum, A. M. Armigerum, veterem
 Amicum, Collegii S. & Individua Trinitatis
 Cantab. Socium maximè Seniore.*

Clementes multi, non re, sed nomine, Papæ ;
 Tu *Clemens* es, quod diceris, atque *Pius*.

Tu

Tu *nè vile velis*, sed nec vis, optime *Clemens*;
 Symbolon eximii Præfidis illud erat.
 Nobile nomen habes, clara de stirpe, *Nevilli*;
Nobilitas virtus at tua *vera* magis.
 Symbolon hoc habet & *Triados* Domus inclyta, quâ tu
 Optimus es Senior, maximus es Socius.

Detestatio Felis.

Immundi imago Spiritûs, & organon,
 Sagæ vehiculum, & comes;
 Furto & rapinâ victitans; noctu vagans,
 Infausta feles bestia.
 Creationis pars quidem hoc animal fuit,
 In Codice & tamen Sacro,
 Et si frequenter nomen occurrit canis,
 Haud ulla felis mentio.
 Animal amicum & utile est hero canis,
 Venator, aut custos domûs.
 Ego, si quid odi, dico, non, *pejus cane*,
 Sed fele, & *angue*, abhorreo.
 Animal malignum, fœtidum, fœdum, salax,
 Torvum, nocivum, subdolum;
 Eoque pejus quò propinquius malum,
 Fur & latro domesticus.
 Crudele monstrum, dente ferrato simul
 Cruento & ungue sæviens:
 Avidum, gulosum, adeo supra modum vorax,
 Quicquid ferè obviâ venit,
 Rapiens, modò impar viribus nôrit suis,
 Immanis ut differt leo.
 Gurgès ciborum, carniû ingens heluo,
 Crudæve sint, seu coctiles.

Ergo

Ergo pusillas, innocentes & feras
 Prædatur, ut cuniculos,
 Aliasque parvas quadrupedes, pisces, aves,
 (Nec squama, nec pluma, impedit)
 Modò *Afra avis descendit in ventrem illius,*
 Modò attagen Ionicus.
 Tum phasianos, & coturnicum genus,
 Gallósque gallinaceos,
 (Quos nullum ab illa posse jus defendere
 Phryx fabulator indicat)
 Nec non columbas; denique harum, & omnium
 Pullos volucrum vorat.
 Mures quid in nos parvuli committere,
 Tantúmve possunt forices,
 Opus ut sit hâc tam noxiâ nobis ferâ
 Ulcisci eorum injurias?
 Adeste mures, forices & rodite;
 Medela peior est malo.

Sermo index animi.

Θυμός. { *sermo* }
 Μῦθος. { *fabula* } Anagram.

S*ermo index animi, μῦθος θυμῷ ἑσσηνός.*
Sermo & mens Græcè quàm benè conveniunt!
 Omnibus ô utinam in linguis & gentibus, oris
 Harmonia, & mentis, par eadémque foret!
 Tum nec ubique iret per totum *Pseudolus* orbem,
 Nec tam diversas lingua animusque vias.
Fabula sæpe aliis, *sermo* sed semper *Homero*,
 Μῦθος * simplicius namque amat ille loqui.
 Ut sit *Sermo index animi*, sit μῦθος *Homeri*,
 Sit simplex, & non fabula, sermo tuus.

Plora-

Ploratur lacrymis amissa pecunia veris. Juven.

Lugemus patrem amissum, lugemus amicum :
 Qui perdit nummos, fletibus ora rigat.
Nemo tam pater ac Deus ipse est, tam nec amicus ;
 Nummus & est anima, & Regis imago Dei.
 Penè Patrem, & nummum hunc, peccando amittimus
 O nos sicculos ! lacryma nulla cadit. (omnes :
 Cùm tamen ista duo defleri sola merentur,
 Ira accensa Dei, læsa animæque salus.

In Transubstantiationem.

Vox longa *Transubstantiatio*, tamen
 Tot continet res monstra, quot vox litteras,
 Longè immò plura : absurda quis recenseat,
 Fanatico ex hoc quæ sequuntur dogmate ?

TActu quis gustûque nequit discernere panem ?
 R odere num corpus Christi mus ergo valebit ?
 A n caro Christi eadem, quæ in cœlis, hîc & ubique ?
 N unquid idem ex pane est, & factû ex Virgine, corpus ?
 S anguis erit vinum sensu ac ratione vetante ?
 U nquam an sacratu manavit sanguine panis ?
 B arbara monstrificæ nonnè hæc miracula Romæ ?
 S ublatis signis an Sacramenta supersunt ?
 T ollere vel panem non est & tollere Cœnam ?
 A bsentûm non sunt sacra symbola pignora rerum ?
 N um color atque sapor panis sine pane manebunt ?
 T ransmeat in foricas sacrum per viscera corpus ?
 I mpii edunt Dominum, & pascuntur corpore Christi ?
 A nnè aliquod panem & non panem corpus eodem
 T empore, vinum & non vinum, Omnipotentia reddet ?
 I mmensumve, expersque loci, & sine limite corpus ?
 O mnipotens Deus haud esset, si talia posset.

Tran-

T Ranseat hoc jam *Trans*-pariter cum dogmate
nomen,

R es an vox monstrosa magis? quin desine, Roma,

A dmiranda, sed haud ulli credenda, referre,

N i casso ratione & cunctis sensibus orbo.

S ancta fides supra rationem est; ergone contra?

U vae igitur sanguis num idem est cum sanguine Christi?

B ina Sacramenta è latere is cum fudit aperto,

S anguinem, aquam, vinum tum fudit *vera*-nè-vitis?

T am vitis nonnè is, quàm vinum sanguis & ejus?

A nnon ergo utrobique, in vino & vite, figura?

N onnè odor, & color, & sapor, idem, qui fuit antè,

T estis, & ipsa *figura*, in verbis esse *figuram*?

I n Metamorphosi hac ergo miracula fiunt?

A t sensus errant: totus tum fallitur orbis:

T um, si fallamur, Deus & natura fefellit.

I nforme ô fidei & naturæ dogma repugnans!

O monstium ingens, cui rationis lumen ademptum!

In Germaniam Artis Typographicæ Inventricem.

P Rima Typographicam *Germania* repperit artem;
Gerras germanas imprimere ergo licet?

*In eandem, Bombardæ pariter & Typographicæ
Inventricem.*

H Istorix aut fallunt, eadem aut *Germania* mater
Bombardæ inventrix, atque Typographiæ.

Artes hæc affines, quæ plumbo, ære, atque metallo,
 Ambæ opus exercent conficiuntque suum.
 Quinetiam (à *prælis* quantillum *prælia* distant)
 Eminus, hæc satyris, glandibus illa, ferit.
 Par metus utrinque ; & dubium, chartacea tela,
 Bellica tormenta an perniciosa magis.
 Interdum nocet ergo suo Chalcographus *are* ;
 Pensat at innumeris hæc nocumenta bonis.
 Quot namque ingenii fetus magis *are* perennes
 Protulit obstetrix alma Typographice.
 Denique, ut hæc inventa simul Germanica jungam,
 Hoc prostrata jacet fulmine Barbaries.

In Sanctum Latronem. S. Luc. 23.

SI latro, quæ sanctus? si sanctus, quomodo latro?
 Latro suæ, Christi sed cruce sanctus erat.
 Latro *crucem sceleris pretium tulit* improbus, idem
 Et sanctus fidei jam *diadema* suæ.
 Regnantem à ligno poterat qui agnoscere Christum,
 In *Paradiso* mox *arbor* & ipse fuit.
 Vim patitur regnum cæli, rapiturque *corona*
Iustitia ; regnum hoc *vi rapit* ecce latro.
 Christe, negare nequis regnum cœleste roganti:
 Latro rogat ; res est imperiosa fides.

Nemo solus satis sapit. Plaut. Mil. Glor.

NON omni, soli, & semper quia convenit illi,
 Ergo hominis certè non proprium est sapere.
 * Omnes si saperent, in eremum mundus abiret ; * Proverb.
 Nempe Aphrodite esset nulla, nec Ἀφροδίτη. Arab.

Solus

Solus nemo satis sapiens; Vir nullus, & unus,

Idem: Væ soli; Cui τὸν δὲ ἐπὶ τοῦτο.

Semper nemo sapit mortalis, & omnibus horis,

Socrate plus sapiat, vel Solomone, licet.

Quies una tantum.

UNa Quies, ea & in coelis, nec & altera terris;
Pluralem numerum non habet ergo Quies.

*Ad Isaacum Vossium, J. G. F. nuper factum Vindsor-
riensis Ecclesiae Canonicum.*

O Magni Patris *Isaace* fili,
Gerardi Patris, erudite *Vossi*,
O factum benè, quod Choro locavit
Te *Vindsoria*, Cleri ut Anglicani,
Pars sit *Vossiades*, Parens ut olim!
Quantum nos tibi gratulamur omnes,
Quot vel litterulas sacras amamus,
Quot vel litterulas politiores,
Græcas præcipuè, simulque Eoas!
Quarum tu decus atque lumen ingens;
Testis doctior orbis undiquaque,
Tuusque *Ignatius*, tuusque *Mela*,
(Volens nunc alios omitto plures)
Tui & *Septuaginta*, nempe quorum
Tu famamque fidemque vindicasti,
Textus salvo & honore Originalis.
Verum nec tibi gratulamur uni,
Sed nobis magis, Angliæque toti,
Quod te Ecclesia nunc sinu recepit,
Suum Mater & Anglicana fecit.

Tu

Tu noster, tuus atque noster ille
 Thesaurus locuples, manūque scripta
 Tot Cimelia, Codicēsque rari,
 Græcorum ac Arabum : tamen nec ullus
 Nostrūm gazæ inhiabit huic opimæ
 Adhuc : Vive diu, valéque, *Vossi* ;
 Nos te, túque tuis fruère Libris.
Præbendam intereà atque *Dignitatem*,
 Dum merces tibi *digna præbeatur*,
 Nos nobisque, tibi que, gratulamur,
 O Magni Patris *Isaace* fili,
Gerardi Patris, erūдите *Vossi*.

Autor 'Εἰς ἑαυτόν.

MUlarum in gremio peperit me Academia Mater,
 Et lusi *Jesu* parvus in Æde puer.
 A *Jesu* ad *Cephām*, qui primus Apostolus, ivi ;
 Cepit & *Occidui* me Schola magna *Petri*.
 A *Petro* ad *Triadem*, pars quā mihi maxima vitæ ;
 O Sanctæ *Triados* ter memoranda domus !
 A *Triade* ad *Mariam*, cui nomen *Magdala*, cum qua
 O possim vitæ crimina flere meæ !
 Sic dena annorum miser & tria lustra peregi ;
 Quid tamen heu feci ? tu miserere, Deus.

In pyrii pulveris & bombardarum Inventorem.

TOrmentum rapidi displosum pulvere nitri,
 Inventum hoc * Nigri, Dæmonis, an Monachi ?

* *Schwartzs.*

Sed

Sed Reges sufflare nitrati pulveris ictu,
Jesuitæ hoc opus est, & superat Monachum.

In Erasmum ἀμχθω.

Pisciu, ait Monachus, quid *Erasmus* abhorret ab esu?
Siccine fas leges hunc violare Sacras?
Nec dubitat ventres Monachorum homo liber & audax
Tangere, Pontificis nec diadema triplex.
Non quod non ederet pisces, culpatur *Erasmus*,
Sed quod non mutus piscis ad instar erat.

Impius per somnium ad frugem reductus.

IN cultu temploque Dei peregrinus & hospes
Dives erat, pia cui sponsa, tinensque Dei.
Ad templum quoties conjux ergo ire monebat,
Pro me teque ipsa, quæso, ait, uxor, eas.
Mox æger cœli ad portas per somnia visus
Stare sibi, & pulsans, introitumque petens:
Nil opus intrestu, respondit janitor; ipsa
Pro se, teque, uxor sci icet introeat.
Hinc monitus didicit sapere, & non temnere Numen,
Doctus onirocrites cœpit & esse pius.

*De terminatione barbarâ aster, in accu: astrum,
diminutionem vel defectum notante.*

Aster Græcè, stella, Latinè dicitur *astrum*,
Vox in fine alii sed malè, juncta, sonat.

Ipse Poetaster, vellem tamen esse Poeta,
 Grammaticus non sum, Grammaticaster ero.
 Sic Medicastrum aliquem, sic denique Philosophastrum
 Dicimus, augmento rem minuyente malo.
 Casu an consilio cauda hæc paragoga vocum
 Arte suâ mancos, semivirósque, notat?
 An quia scintillare *astrorum* more videntur,
 Queis nec scintilla est artis & ingenii?
 An quoniam, *velut inter & ignes luna minores,*
 Sic sciolos inter doctus in orbe micat?

In Pavonem, ex Persio. Sat. 6.

*Cor jubet hoc Enni, postquam desertuit esse
 Maonides, Quintus pavone ex Pythagoreo.*

P Avo Pythagoree, pulcher ales,
 Salve *Maonide*, poeta princeps,
 Salve *Enni* pater, alter, aut uterque;
 Nam te sic, puto, *Persii* Camæna
 Designat, Samii Sophique dogma;
 Ac si pavo fuisset hic, vel ille,
 Mirâ denique transmigratione;
 Et sic *Ennius* ipse somniâsset,
 Se jam scilicet exuisse pavum,
 Et factum egregium repentè *Homerum*.
 Verùm Pythagoreus & mereris
 Hac porro ratione tu vocari,
 Cognati Samii quod estis ambo,
 Túque, & *Pythagoras* tuus renatus,
 Ales tu *Samia*, *Sami* ille civis.
 O *Junonis* avis, superba *Juno*!
 O formosule, gloriose pavo!
 Tibi florida, picta, pulchra cauda,

Quot

Quot respersa oculisque gemmulisque
 Quot distincta coloribus refulget !
 Quæis Thaumantiadem vel *Irin* ipsam
Junonis famulam tuæ antecellis.
 Quin expande tuas, superbe, plumas,
 Syrma attolle tuum, reduc in orbem
 Stellantes adeo undiquaque pennas,
 Et quantum pores explica : sed audi,
 Pavo, si sapias, o faveto linguæ,
 Tui & *Pythagoræ* memor, taceto ;
 Nam non est tua vox nimis suavis,
 Nec tam dulce canis ; nec es melodus,
 Ut quando fueras *Homerus* olim.
 Bella est cauda tibi, os sed inficetum :
 Expandas igitur licebit illam,
 Sed claude hoc, precor, interim, filæque,
 Pavo *Pythagoreæ*, pulcher ales.

In Symbolum illud S. Augustini mense inscriptum.

*Quisquis amat dictis absentem rodere famam,
 Hanc mensam indignam noverit esse sibi.*

Absentis famam qui vulnerat, ille negatam
Mensam Augustini noverit esse sibi.
*Famam, ait, absentis non te lacerare vocavi,
 Prasenti cenâ sed saturare famem.*

In Pseudolum.

Mentiri puto te, verum cum, *Pseudole*, narras ;
 Et cum mentiris, te scio falsa loqui.

Sive igitur verum, seu falsum, *Pseudole*, dicas,
Mendacem te habeo ; si sapias ergo, tace.

In Tuccam Schismaticum.

Dum schisma velo conscientiae tegis,
Fontem bonorum tu mali autorem facis ;
Nam conscientiae instar & vice est Dei.
Speciosum hoc indis crimini nomen tuo ;
Non est profectò hæc, *Tucca*, conscientia,
Sed fraus, & error, immò contumacia.

In Gregorium PP. 7. aliàs Heildebrandum.

Inferni torris vero cognomine dictus,
Quid mirum si fax totius orbis eras ?

In anus deformes, pro veneficiis vulgò habitas.

Siqua occurrat anus deformibus arida rugis,
Dentibus & nigris, pallidulisque genis,
Mox physiognomon plebs hanc temeraria damnat,
Scilicet & sagam *Canidiàmque* vocat.
Fronti tanta fides ? si proditur indice vultu,
Femina censuram vix fugit ulla gravem.
Si informis, saga est ; quid si formosa ? meretrix :
Euge *Bion* ! ergo nulla mihi uxor erit.
Pulchra, Venus lasciva ; Venefica, turpis habetur :
Nos gens immò homines suspiciosa sumus.

Illinc

Illinc dona Dei, vitia hinc damnamus iniqui
Naturæ; veniâ hæc, laude ea, digna magis.

In Martem & Venerem à Diomede vulneratos.

Tydides Venerem, *Tydides* vincere Martem
Novit; opem heroi namque Minerva tulit,
Et formam & vires superat sapientia; cedunt
Mârsque Venûsque uni, Tritogenia, tibi.
Tydida at tu ritè faves: Jovis orta cerebro
Pallas; *consilium* est in *Diomede Jovis*.

In Sortilegium Ogilvii Librarium.

Sortilego libros pretio dum vendis, *Ogilvi*,
Grandibus inprimis *Virgiliûmque* typis:
Annon hæ *Sortes* verè sunt *Virgilianæ*?
Auri sacra fames; Sors venit ista tibi.
Nescia mens hominum fati sortisque futura;
Carmen hoc emtores Sortilegósque notat.
Sunt bona, sunt quædam mediocria, sunt mala plura;
Tales sunt sortes, Bibliopola, tuæ.

In Concilium Constantiense.

URbs quâ indigna tuo es, *Constantia*, nomine, Sancta
Servandam Synodus quâ negat esse fidem!
Fallere nempe fidem est *Constantia* grandis, & *Hussum*
Fraude piâ hæreticum perfida Roma capit.

Papam infra Synodum locat at *Constantia*: nonnè
Concilium hæreticum est hoc tibi, Sancte Pater?

Addidit Dominus omnia Jobo duplicia. Job 42. 10. ex
S. Chrysoft.

Cur, prole exceprâ, dupla omnia dantur *Iobo*?
Illa abiit tantum scilicet, haud periit.

Ad Deum Oratio.

V*Ita qua facient frui beatâ*
Olim, da mihi nunc, Pater benigne;
Futura ergo beatitatis arrha,
Certæ & pignora, quæ peto, salutis,
Clementissime Rex Creator, hæc sunt,
In te firma fides, nec otiosa;
In Christi cruce ritè roborata
Spes; sincerus amor tui, & tuorum;
Tibi uni placuisse gaudium, in te
Deliquisse adeò, Deus, Deus mi,
Hic cordis dolor, hoc gravamen unum;
Cæli maxima cura, parva terræ;
Mundanis vacua & soluta curis
Nox; contemptus opum ac honoris ingens;
Cultus Numinis; illa pura virgo,
Nullo & religio stuprata fuco;
Cor mundum, integra vita; mens quieta,
Quæ fors cunque datur; *tornus pudicus*;
Regentum reverentia, atque legum;
Lis nunquam; ingenuum ac fidele pectus,
Abhorrens laqueos plicâsque fraudum;

Prudens

*Prudens simplicitas, columbæ ocellus,
Serpentis caput; innocens honesti
Ardor; pravi odium execratióque;
Fames iustitiæ, sitisque sacra;
Pax intus; pietas, nec illa ficta;
Res nec curta nimis, nimis nec ampla;
Fastum horrens animus superbiámque,
Veternúmque cavens inertis orí;
Purum os, non sine temperante lingua;
Manfueta, & docilis pati, voluntas;
Festivum ingenium, absque felle; morum
Candor; sobrietas; *sine arte mensa,*
Locus luxui ubi gulæque nullus;
Vitæ nec fuga, nec timor sepulcri,
*Summum ut nec metum diem, nec optem.**

Roma & Carthago.

B Ellica laus cotem amisit, Carthagine victa,
Et luxus Romæ nunc dominatur iners.
Cumque foris hostem jam non habet, invenit intus,
In se & Roma ruit viribus ipsa suis.
Vultis at, ô Superi, perituræ parcere Romæ?
Hannibalem campis mittite ab Elysiis.

In Ebrietatem hujus ævi Epidemicam.

E Vigila tandem lex Fannia; Bacche recede;
Vini, non undæ, nos Cataclysmus habet.
Insanire mero quandoque & desinat orbis;
Sit capital, vino faucium habere caput.

Sobrius & siccus discat tandem esse, *Bonosus*,
 Et sua despumet Massica mollis *Otho*,
 Ebria nè mox terra cadat, vertigine rapta,
 Philosophi dicunt quam titubare novi.

Veterum Poetarum quadriga.

Quando ego Parnassi cupio conscendere culmen,
 Musarum in montem me ista quadriga vehit;
 Altiſonúsque *Maro*, & numerosus *Horatius*, ardens
Lucanus vates, *Bilbilicúsque* jocans,
 Hi mihi præcipuè semper placuere Poetæ,
 Nunc & amor (si fas) deliciæque meæ.
 At quartum hunc, pro, castratum intellige, *Lector*;
 Nam lasciva mihi pagina nulla sapit.

--- *Mars, Bacchus, Apollo* --- (*Lil. Grammat.*)

Nupti quando alii, cceles hæc triga Deorum est;
 Et, *Lili*, in metro quàm bene juncta tuo!
 Nam si cui vulnus det *Mars*, aut *Bacchus*, *Apollo*
 En præsto est, medicam qui ferat almus opem.
Mars, Bacchus, Phæbus, penetrat, laedit, medicatur,
 Corpus, mentem, hominem, cuspide, vite, manu.

Τετραπὴς ἀπόντων ἢ λόγων φάτνη πῖλαι.

Mensa muta, præsepe.

Sunt mens & mensa affines, τετραπὴς τετραπὴς.
Mensa at voce carens dat sine mente cibos.
Muta hæc mutarum mensa est præsepe animantium;
 Quadrupedes homines hæc τετραπὴς facit.

Convivas

Convivas decet alternis se pascere dictis,
 Nempe cibus ventrem, sermo alit ingenium.
 Jucundos ergo ad mensam gratosque juvabit,
Edere & ore sonos, atque edere ore cibos.

In mæcham quandam Pontificiam.

Femina casta minùs defendens dogmata Romæ,
 Sermonem obscurum dixerat esse Dei:
 Cui Præco verbi, Poterit quid clarius esse,
 Quàm, *Non committes, inquit, adulterium?*

---

*In Somnolentos seu Somniculosos, & Violentos seu
 Vinosos.*

Cauda frequens adjectivi fit *lentus & osus*,
 Plenam & abundantem, rémve, homi émve, notans.
 An quia personas, & res, *pigrasque* gravesque
 Denique & *exosas*, copia magna facit?
 Sic *somno & vino* indulgens est *lentus*, & *osus*;
 Ipsa nec intereà res odiosa minùs.

In Keren-happuc חנאם è filiabus Jobi.

Aut cornu sibi, aut *inversum* denique cornu,
 Nomen habes; cornu at copia quanta Patri!
 Qui sic inversis tollit nunc cornua fatis,
 Græci ut Ἀμαλθείας te χίεας ergo vocent.
Addit cornua pauperi Iacchus, *Horatius* inquit;
 Cornua dat Deus hæc, pauper Iobe, tibi.

Ad

Ad Libros suos,

Salvete Libri, vos comites mei,
 Mei magistri & consiliarii
 Quid turpe, quid rectum, docentes;
 Præcipui mihi vos amici;
 Fidissimi estis scilicet omnium,
 Nam nec pudor vos, nec metus occupat;
 Nemo ergo vestrum aut erubescit
 Vera loqui, timet aut fateri.
 Pallor quidem os en occupat, & genas,
 Non præ timore, at præ studio gravi,
 Curâque, vestrum utcunque nullus,
 Quod scierit, metuit profari.
 Παῖπνία hæc ô quàm mihi amabilis!
 Quàm vos proinde & diligo, dum plagas
 Sequor libenter vos per omnes,
 O socii comitésque chari!
 Quæcunque tandem & vos regio tenet,
 Quæcunque lingua (hanc si capiam modò)
 Apis Matinæ more circum
 Vos volico, & thyma grata carpo,
 Et mella fingo, seu Latium juvat,
 Seu vos, mihi gratissima Græcia;
 Seu matre Hebræâ vultis uti,
 Aut Arabum locuplete linguâ.
 Nam sic loquentes vos magis audio,
 (Etsi haud modernos despiciam Libros
 Linguasve) dantes sensa Patrum,
 Scita suis veterumque verbis.
 Seu vos *Homeri* & carmina *Virgili*
 Cantatis, aut cum *Rhetore Tullio*, &
Demosthene, in rostris tonatis,
 Quàm volupe est mihi sermo vester!

Quòd

Quòd si rogetis, quæ placeat magis,
Soluta, vineta an compede pagina,
Mibi fatebor ferre Musas
Nectar & ambrosiam canentes.

*In Sergium PP.4. qui cùm dictus antea Bocca di porco,
omnium Pontificum primus suum nomen mutavit.*

PApa fit *Os-porci*, nunc *Sergius*; aurea gemma
In rostro porci est ecce Corona triplex.
Porcus nomen habere novum, (non quale *Joannes ^{Apoal.}
Vult) totum primus sic docet ille gregem. ^{2. 17.}
Inde per antiphrasin Papæ sibi nomina sumunt,
Hic dum *Clementem* se vocat, ille *Pium*.

In Cæsarem Baronium Annalistam.

PONTifici dum blanditur tua pagina *Magno*,
Nec *Cæsar* curæ est, *baro* nec ipse, tibi.
Papali inservis, contempto *Cæsare*, *pompæ*;
Cæsar tu, sed non *Cæsarianus* eris.

In Monomachos, seu Duellatores.

CRedam ego magnanimum, qui sannâ ulciscitur ense?
Tam citò pugnacem cui ciet ira manum?
Hanc laudem frustra captas, insane, duello:
Fortiter ille facit, qui probra ferre potest.
Tunc igitur fortis, bipedum timidissime, qui sic
Cuncta times, verbum ut nec tolerare queas?

Scur-

Scurram, à quo toties in scena scommate læsus,
 Atticus in campum provocat ergo Sophus?
 Celsi animi heroum facilè convitia temnunt,
 Spumam ut latrantium despiciuntque canum.
 Certa index animi spreta est injuria magni;
 Haud secus ad rupem frangitur unda maris.
 Scilicet *infirmi est animi exiguique voluptas*
Ultio, quam temnit mens generosa virum.
 O leporem, aut damam, aut siquid timidum magis, umbras
 Qui timeret, & nescit verba minasque pati!
 Ah miser! at leporem hunc *galeatum serò duelli*
Pœnitet, in pugna cum grave vulnus habet!
 Post probra vis plagas? sanabis vulnere famam?
 Non fers verba miser; verbera ferre vales?
 At, *mentiris*, ait: scelus ô tolerabile nulli!
 Morte piandum ergo & sanguine; fortè tuo.
 Te læsi verbo? perdes me, aut ipse peribis:
 — *Non furor est*, probrum nè patiare, *mori?*
Vincit qui patitur: Patientia nobilis herba:
 Nobilibus sunt hæc symbola digna viris.
 Idem homicidarum patriarcha, autorque duelli,
 Primus, & *, *In campum*, frater, camus, ait.
Monomachus nec in heroo fiat denique versu,
Heroos animos néve duella decent.

* Juxta
 Tas 6.

In Bacchum semper-juvenem.

CUR semper-juvenis vini largitor & autor
 Bacchus, cum vinum, quod vetus, est melius?
 Quippe repubescunt homines bona vina bibendo,
 Et vegetant artus pocula plena mero.
 Membra vieta viri sic Æsonis olla recoxit,
 Et juvenem fecit qui fuit antè senex.

Haud

Haud aliter senium pellit pia testa Falerni,
 Ut nec ruga aretos, cura nec ut cor edat.
 Sic Bacchum semper-juvenem facit amphora vini,
 Annos & renovat, nec finit esse senem.

Imperante Augusto natus est Christus.

Infantem *Augustus* Christum, monstrante *Sibyllâ*,
 Vidit (sic narrat garrula fama) senex.
Cuma paulo ante *Maro* de *Virgine* carmen
 Panxerat, & cœlo, progeniêque nova.
 Nec tamen *Augustus*, totum qui censuit orbem,
 Nascentem hunc puerum censuit esse Deum.

In Leonem PP. decimum & Lutherum.

VEnales Pater indulgens extrudere merces
 Jam docilis, Cœlum vendidit, atque Deum.
 Mercibus his totum implevit Papa institor orbem,
 Et sic *Roma* illi magna taberna fuit.
 Obstitit his cœptis animoso corde *Lutherus*,
 Nundinum & in Templo noluit esse Dei:
 Nec bliteis sivit deludi mercibus orbem,
 Nec *Tecili* tricas quisquiliâsque tulit.
Maxima contemptæ fama est & gloria *Bullæ*,
 Cùmque suis nugis jussit abire virum.
 Quid mirum, fremere & Papam, & rugire *Leonem*,
 Cùm bolum ereptum hunc faucibus esse videt?
 Prostrâsti decimum, nove, sic, *Alcida*, *Leonem*;
 Annon & decimus tertius iste labor?
 Restat at, heu, alius: *Roma*, haud purgaberis unquam?
Angea en stabulum Curia facta tua est.

Postulat

Postulat *Herculeos* opus hoc, mihi crede, labores;
Quando erit, ô, re, non nomine, *Papa pius*?

---

*Ad Antonium Scattergoodum, S. T. D. Lincolnienſis
pariter & Lichfeldenſis Eccleſia Canonicum, The-
ologum juxta & Criticum inſignem.*

CHartis inornatum ſileri nec meis,
Σχεδάζαδε, te patiar, vir ô φερόνυμε.
Tu ſparge egenos inter, ut ſoles bona;
Bona verba in *Æde* ſparge, quod facis, ſacra.
Tuümne nomen planius dicam? haud opus:
Quis namque nescit tanta ſpargentem bona?
Vis dicam apertè? *Spargibonum* quisquis meum
Non novit, ille totius terè Angliæ
Ἑλληκώτατον proſectò nec virum,
Καιπηκώτατον nec novit, aut *Criticos Sacros*;
Quos tu reviſos (quantum opus!) mundo dabas.
Hac unica in re fallit & nomen tuum,
Quòd nempe Libros colligis ſimul bonos.

---

*In Neronianam ſtupenda magnitudinis & impenſe
domum. Sueton. Ner. c. 31.*

MAximus ædificator eras, *Nero* peſſime; nam te
Quid pejus; thermis quid meliùsve tuis?
Roma domus fiet: Veios migrate Quirites:
Par urbi domus hæc, *Aurea* dicta tibi eſt.
Ædificant anro, cecinit *Petronius*, idem
Arbiter & luxûs qui, *Nero* ſæve, tui.
O quàm diſſimili tibi ſunt tua teſta metallo!
Aurea quippe domus, ferreus eſt Dominus.

Cum

Cum tua tam vasta & totam domus occupat urbem,
Nunc te * *tanquam hominem tandem habitare putas.*
Non quàm latè habites, quàm latè, & deniq; tutò,
Refert; plus somni vel casa parva dabit.
Civium amor, mihi crede, arx munitissima, Cæsar;
Dúmque; habitas populi in pectore, salvuseris.
At nulla inclusum defendent tecta *Neronem,*
Ex ære, aut auro, aut marmore, structa licét.
Et cui cuncta domus nunc implet compita, tutus
Nec minimus totâ mox erit urbe locus.

* *Disum Neronis apud Sueton.*

In Thaidem.

Quid vultum tibi, *Thai*, purpurissas?
Mentitòque; genas rubore tingis?
Fucatam pudeat te habere frontem,
(Si frons non periit tibi pudorque)
Atque, ut sis dibapha, erubescere, *Thai*.

Iconolatra, Idololatra.

ICona non colo, sed sub imagine Numen adoro:
An non & Verpus dicere possit idem?
Scilicet is vituli coluit sub imagine Numen;
Nam, puto, vix vitulum credidit esse Deum.
Nec tam ligna fuere, Deos ut ligna putarent,
Gentes; idola at nec coluere minús.
Non colimus simulacra, Deos veneramur in illis:
Sic apud antiquos Ethnica turba * Patres.

* *Arnob. Lact. Ensteb.*

Súmne ego tam * fatuus, lapides ut Numina credam ?

Non tam humilis certè mentibì, *Celse*, fuit. * *Cels. a-*

Ergo & imaginibus tribuens *λατρείαν Aquinas*, *l. 7. pud Orig.*

Non idololatres, iconolatra fuit.

Dic mihi, *Maonide*, idolum quid imagine distet :

Sed cæcus tu; plus Hellade Roma videt.

Dicam ego ? vox Græca est idolon, imago Latina :

Vox diversa sonat, res tamen una manet.

Idola haud colimus, colimus simulacra, fatemur :

At certè idola hæc, qui colit, ille facit.

Si sapis, î Papa, & præceptum expunge *secundum* ;

Causa *secunda* magis sic tua forsan erit.

Ad Tobiam Rustatum, Armigerum, utriusque Academia Mæcenatem munificum.

Sed nec te, Patrone ingens, *Rustate*, filebo,
Cui debent auctas *Camus* & *Isis* opes.

Æternum libris & tu celebrabere nostris,

Tot libræ & Musis, annua dona, datæ.

Tobias * bonitate *Dei* tibi, *Granta*, Patronus ;

Par *Bodleiana* hinc Bibliotheca tua est.

* *Ita sonat Tobias Heb.*

In Augustum Cæsarem.

Nescio quo fato *Augusti* mihi Cæsaris ingens
Nomen, & in magno semper honore fuit.

Seu quod belligeri ter clausit limina Jani,

Orbem per totum pacis & autor erat.

Sive quòd ipse Deus, Princeps & deniq; pacis,

Hoc sub pacifico Principe natus homo est.

Nec lego turbâsse *Augustum* natalia Christi,

Aut ipsi Infanti quid cupiisse mali.

Immò

Immò huic *Herodem* insidiantem scommate lufit,
 Mallem (inquit) porcus quàm puer effe tuus.
 Seu quòd Romanæ tunc ætas aurea linguæ,
 Ævi *Augustai* & pura loquela fuit.
 Tunc acmen habuítque fuam Romana Poesis;
 Cæfari & hinc nostro laurea quanta venit!
 Quot tum deliciæ Musarum, Heliconis alumni,
 Aonio pariter concinuere choro!
 Ut vos præteream jam *Galle*, *Catulle*, *Properti*,
 Et taceam numeros, culte *Tibulle*, tuos:
 Tum duo, vix magnis cedentia nomina Graiis,
 Seu tibi *Mæonide*, *Pindare* five tibi:
Virgilium volo, (quis nescit?) *Flaccúmque* disertum:
 (*Nasonem* heu miserum Cæfaris ira premit)
 Queis, *Cilvi*, tu *Mæcenas*, *Augustus* at ipse
 Major *Mæcenas* atque patronus erat.
 Hinc spes & ratio studiorum in *Casare* tantùm,
 Aulpace quo Musæ sic viguere sacræ:
 Quo Duce & ingenium, bona mens, facundia linguæ,
 Floruit, & pax, & pacis alumna fides.
 Quamvis, dum *Anion* socius, ferus ergo Triumvir,
 Et Tabulâ, inprimis & *Cicerone*, nocens;
 Princeps at sibi deinde suo ingenioque relictus
 Quàm clemens patriæ jam fuit ille Pater!
 E bis sex palmam quis denique Cæsar habebit?
 Vix scio, an *Augustus* dignior, annè *Titus*.
 Hoc scio, *Julio* erit mensis dum proximus anni,
 Æternum & nomen Cæfaris hujus erit.

Ad Andreæ Noellum, *Armigerum*, Whitwellensem
 Rutland. *Pupillum olim suum charissimum*.

C Laro è stemmate nobilis propago,
 Campdeni genus inclytumque nomen

N

Ex-

Exornans merito tuo *Noelle*;
 Cui *Natalitia* & dedere nomen,
Albi cui patriam & dedere *Fontes*,
Albi fonticuli, rubensque terra:
 Nomen quàm benè convenit solùmque
 Natale hoc tibi! quippe splendor ipse
 Te *Natalium* & arguit *Noellum*,
 Et pectus *niveum* ingenique candor
 Probat te, ó bone, *Ἀδελφωπλυσίων*.
 Et natàle solum *rubensque terra*
 Ortum stirpe quidem notat te *Adami*,
Virtutis tamen indicat *colorem*.
 O quàm sede benè hæc morantur unâ,
Candorque ingenii, *pudorque* frontis;
Albi fonticuli, rubensque terra!
 Sed nec te probitas, *Noelle*, morum
 Sola ornat, pietàsque, comitàsque;
 Quin Musarum amor, eruditioque,
 Illustrat simul, ingenique cultus:
 Tu nempe studiis que litteris que.
 Polles *Aufoniis*, sed & *Pelasgis*
 Præsertim; neque mirum, *Amice*, cùm sis
Fontalbanus, & haud ames lacunas,
 Puros sed latices aquæ fluentis
Græcæ ex fontibus alveis que linguæ.
 In se scilicet *Artium* illa mater
 Omnis continet eruditionis
 Puros *Græcia* limpidos que fontes.

In Biblia Polyglotta Waltoniana.

PRO merito laudare tuos, *Waltone*, labores
 Non mihi si centum linguæ, *Polyglotte*, valerem.
 Ex quo *Oriens* Christus, Magi & ex Oriente profecti
 Ve-

Venêre, haud par huic *Orientis* gaza refulsit.
 Ergo dum in terris *Ecclesia Sancta* manebit,
Christus & Hesperis & Christus notus Eois
 Fundet apud cunctas sua passim Oracula gentes;
 Verâque divini pendebit ab ubere Verbi
 Relligio, variisque legentur *Biblia* linguis,
Waltoni toto nomen celebrabitur orbe.

In Raderi Martialem castratum.

Raderus ad Lectorem.

L Ascivis Epigrammatis omissis,
 Castum do tibi, Amice, *Martialem*;
 Qualem nempe legat *Cato* vel ipse,
 Vel *Lucretia*, & audiente *Bruto*.

Lector ad Raderum.

Z Oilus argutos nè possit rodere libros,
 Vis inde obscenum, *Radere*, *eradere* carmen:
 Sic facis, ut *Marco* hoc *Marcus* non castior ullus,
 Nec *Cicero*, aut *Brutus*, nec *virtus* ipsa *Catonis*,
 Nec *Seneca* aut pater, aut *Lucanus*, *Marcus* uterque,
 Corduba Bilbilicos quin & legat ipsa lepores.

In Justum Lipsium.

L *Ipsi*, flos Criticorum, acute *Lipsi*,
 Doctrinæ jubar, erudite *Lipsi*,
 Sec'lorum veterumque, rituumque,
 Fidelissime prome conde *Lipsi*;

Sic nam te voco *Lipsium* libenter,
Iustum non voco, λείποτάκτα *Lipfi*;
Iustus propositi est *tenax* honesti,
 At tu transfuga, λείποτάκτα *Lipfi*,
 Et *Constantia* te tua hîc relinquit.
 Tu qui tot Veterum Libros revolvîs,
 Tam censoriâ atrox ubique virgâ
 Castigans, obelo, & severus ungue,
 Quàm tu nunc ferulam mereris ipse!
 O tu denique corrigende *Lipfi*!
 Qui post tot monumenta, perspicacis
 Fetusingenii, & vigentis ævi,
 Nunc deliria debilis senectæ
 Docto promere non vereris orbi,
 Tot nugas, apinâsque, næniâsque,
*Hallensés*que tuas, & *Aspricolles*.
 Hoc miror, *Veteriste*, amice, *Romæ*
 Tanto olim studio ac amore captum,
Româ posse adeò capi novellâ.

Augustinus, & Augustus.

A *ugustinus* & *Augustus* propè nomine juncti,
 Flos, Alpha, & Princeps, Cæsarum hic, ille Patrū.
 Et decades septem, & sex annos, vixit uterque;
 Sic ætate ambo, nomine, honore, pares.
 Quin, *Auguste*, etiam Christus, te principe, *natus*;
 O utinam *notus*, Cæsar, & ille tibi!

Intres Martinos } Lutherum
Bucerum
Chemnitium.

M*Artini* titulo larvati en, Anglia, Momi
Prælatos carpunt Pontificesque tuos.
Martini sincero animo, nec nomine ficto,
Pontificem impugnant, Roma superba, tuum.
Hos hostes in se nimia *Indulgentia* Papæ
Martinos, primum téque, *Luthere*, parit.
Nostra nisi & nimium *indulgens* Ecclesia mater,
Martinos forsan non habitura suos.

In quendam Homericomastigem.

Nuper scurram ageret cùm frater Homericomastix,
Derisit Psalter, & carmen, *Homere*, tuum.
Nempe Metaphrastes *Hopkinsus Homericus* audit:
Annon *Sternoldus Petaviusque* fuit?
Cùm *Bucha-nanus* sacros quoque verterit Hymnos,
Annè Paraphrastes hic quoque *nanus* erat?
Quid mirum, si *Momus* HomERICA carmina ridet?
Et sua riserunt secula Maonidem.

Πτολεμαῖος.

Anagram. apud Lycophr.

Ἀπὸ μέλιτος.

Sermo Dei * mel atq; favum dulcedine vincit, * Psal.
Nestoreo longè suavior eloquio. 19. 10.

N 3

Hunc

Hunc ergo ad Gentes transferri è fontibus ipsis
 Qui facit, à mille is quàm benè nomen habet !

*In amnium & paludum Exsiccatores, vulgò, Drainers
 of the Fens.*

EXhaustos amnes, epot' aque flumina Medo
 Nil miror ; Xerxes en redivivus adest.
 At tu, compedibus qui vincis Ennosigæum,
 Alveo & exclusas cedere cogis aquas ;
 Ti *dequies* ; quid agis, qui turbato ordine rerum
 Naturam cursu non finis ire suo ?
 Quid ruspas adeò, vel quid rimaris in undis ?
 Antibi vis medio crescat avena mari ?
 Nec frumenta viris, pecori nec pascua defunt :
 Sed facilè causas fingit avarities.
 Destituunt vitreos jam sueta cubilia pisces,
 Squamigerumque suo pellitur orbe genus :
 Quod nisi mutum esset, quantis uno ore vocaret
 Questibus ultores in sua damna Deos !
 Piscibus immò inquis, *Veteres migrate coloni* ;
 Ut vestra in patria sit mihi cultus ager.
 Non audire illi, nec respondere parati ;
 Pro mutis igitur fas mihi pauca loqui.
 Tùne potes miseras tam sævè perdere percas,
 Angere & anguillas, & lupus esse lupis ?
 Hinc frugum, inquis, erit, pecudum quoque copia major :
 Et quidni steriles sollicitentur aquæ ?
 Finibus at contenta suis Neptunia regna
 Non ambit, fluvios nec petit, alma Ceres.
 En passim fata læta ! boves pascuntur in arvis ;
 Lanigeri tondent pingua prata greges.
 Sic latè spatiantur oves, & bucera sec'la ;
 Tutus vermis humo est, aere gaudet avis.

2
 Fini-

Finibus exul erit propriis gens sola natantū?
 Scilicet his nullum vis superesse locum?
 Terram habeant pecudes, linquantur piscibus undæ;
 Et foveant cives quæque elementa suos.
 Tu tamen exantlas fluvios simul atque labores,
 Et tua jam vastas machina pellit aquas;
 Ut siccare lacus possis, & perdere pisces;
 Hæ tibi sunt artes, hoc opus omne tuum.
 Hinc siphonas, & haustra paras, trochleasque, rotasque,
 Grandiæque aggestâ chomata fundis humo.
 Quid dignum tali tibi mole operâque precabor?
 Æthiopem (nunquam desit & unda) laves.
 Ergo cum *inversum contristat Aquarius annum*,
 Comparat ac imbres Jupiter atque nives;
 Et fera diluvies volvit stirpésque domósque,
 Et rapidum totos flumen inundat agros;
 Sis ὀλιγοδείων, rupto aggere refluat amnis,
 Et repetant sedes squamea turba suas.

In Æneam Sylvium, postea Papam Pium 2.

Sylvius Æneas rectè quæ scripserat ante
 Papatum, Papæ huic jam minùs ista placent.
 An pius Æneas (Latix vis mira Cathedræ)
 Cum fit Papa Pius, desinit esse pius?
 Sic olim pia mutata est & Olympia, Romæ
 Delirum rexit quando puella Senem.

*Ad Honoratissimum Dominum, Baptistam Noellum,
 Vicecomitem de Campden.*

Campdene magne, Vicecomes clarissime,
 Noelliana culmen & princeps domûs,

Baptista nomen quàm tibi bellè quadrat !
 Nomen paternum nempe cui Christi sonat
Natalem : ut ergo prodromus *Natalium*
Baptista Christi, sic tui cognominis
 Prænomen est præcurfor : & quid aptius
 Quàm nominum hæc junctura, *Baptista* & *Noel* ?
 Horum ergo tu, Vir nobilis, vivas memor,
 Memor tuorum nominum (ut, puto, es) memor
 Tuique ipsius & Redemptoris tui,
 Tuique *Baptismi*, ejus & *Natalium*.

In Indos ab Hispanis conversos.

I*ndos* à se conversos *Hispania* jactat ?
Conversos à se dicere jure potest.
 Hoc facile credet, miserum qui audiverit illum
 Sævitiâ in populum & nôrit, *Ibere*, tuam.
 Quis tam crudeli nimirum à gente remotus,
*Conversus*que aliò, nollet abire procul ?

In Nundinatores & Epulones.

N*undinum* & hinc *Epulum*, vox utraq; femina facta
Pluralem quoties flectitur in numerum. (est,
Nundina enim aut *epula* plures res mascula non est,
 Sed molles animos femineosque notat.

In quendam unocula puella amatorem.

Quid efoculam te cogit amare, Cupido est
 Cæcus ; nam luscâ quis, nisi cæcus, amat ?

At

At puero Veneris, tibi dum cor arundine figit,
Cæca licet facies, est oculata manus.

---

*In Franciscum Xavierum Jesuitam,
Indiarum, si placet, Apostolum.*

Impiger extremos currit Xavierus ad Indos;
Quid captans? famam; quid fugiensque? famem.
Jesuitæ haud satis est aurem præbere fidemque
Hispano; inde aurum nam petit, Inde, tuum.
Sic quod non habuit propè primus Apostolus, illud
Postremi quærun, inveniuntque, procul.

Caput malum, caput malorum.

Putere à capite, ut piscis, sic incipit omnis
Improbis; hinc labes prima & origo mali.
A capite in reliquum manat contagio corpus;
Ut cor sit sanum, sit caput ergo bonum.
Occæcat mentem Satanas, hinc cæca voluntas
Cespitat, hanc cæcam nempe secuta ducem:
Sic ambæ in foveam miseræ simul, inque barathrum
Vecordes homines præcipitesque, cadunt.
Qui caput ergo malum dixit caput esse malorum,
Ut Medicus potuit, Theologusque, loqui.
Nempe dolor capitis caput est utrobique doloris;
Inde animæ morbi, corporis unde fluunt.

In Martialem poetam Domitiano Cafari fedè
adblandientem,

B Is sex Cæfarum, & ultimus, *Nerone*
Demto & peffimus omnium, Imperator
Ex te audit *Dominus Deusque nosfer*,
Blande Hispane poeta *Martialis*.
Sic femper parafita gens Ibero
Romæ: fi redivivus ergo, vates
Fores Bilbilitane, credo certè,
Eflès nunc quoque fycophanta, ut olim,
Et palpo Latii Tonantis, atque
Cum Clero Italiae, tuiſque Iberis,
Cantares *Dominum Deumque* Papam.

Cur αἰδοῦμαι δεινὸν dixerit Homerus. Agell. l. 17. c. 8.

Quæris, *Maonides* cur dixerit *αἰδοῦμαι δεινὸν* ?
Sintne calor, quem vox hæc notat, annè color ?
Forſan uterque; merum rutilos nam reddit ocellos,
Sæpè colore ſuo tingit & ora virum.
Producunt fimiles nigricantia Leſbia vultus:
Vinoſum curas? *Æthiopem* ergo lavas.
Inflammant porro, & validos dant vina calores;
Nam tonitru in medio Bacchus & igne ſatus.
Denique ſi cæcus fuit, & vinoſus, *Homerus*,
Non color huic, cordi, ſed calor intus, erat.

Opto }
Poto } Anagram.

Optio si detur, dabitur mihi potio rara;
Non opto medicam, poto nec immodicam.
Non opto rixam, cum poto; réve querelam,
Nec somnum, quem fers, ebria testa, gravem.
Opto verecundi potius carchesia Bacchi,
Cum poto, haud pugnax Thracis adinstar ero.
Mallem optare aliis ego, quam potare, salutem:
Denique nec multum poto, nec opto, merum.

In Jos. Scaligeri *Censuram Tituli* Ovid. Lib. Tristium,
sen de Tristibus (Barth. ad Claudian. *non procul*
ab initio.)

NAsonis Libros dici *De Tristibus*, ægré
Fert Criticus, *tristem* hoc Scaligerumque facit.
Nempe *Elegi tristis* titulus foret aptior: ergo
Litis, *juste*, sat hæc *justane* causa tibi est?
Qui tamen Autoris tot *tristia* fata recensent,
Tristium an hos nequeas jure vocare Libros?
An sunt hæc potius Criticorum *tristia* fata,
Quod tempus tricis sic, apinisque, terant.

In *Cathedra Romana infallibilitatem.*

Errare possum fortè, vir quidam pius,
Sed non ero hæreticus, ait: versâ vice,
Apollinis Romani hoc est oraculum;
Ut ut hæreticus sim, errare non possum tamen,

Tripo-

Tripodem modò ipse Delphicum teneam meum,
 Meam & Cathedram fortiter modò occupem,
 Etsi Arrianus, aut Monothelita audiam,
Liberius olim qualis, ac Honorius.
 Mendax homo omnis; Papa sed plusquam est homo;
 Aut saltem hic ille *spiritalis* est homo,
 Qui *judicat*, ipse *judicari nescius*,
 Qui *fallit* alios, ipse sed *falli nequit*.
 Ego miror autem, errare si haudquaquam potest,
 In Biblia quòd nunc nec calamo arrepto statim
 Scribit Catholicum editque Commentarium,
 Finit nec omnes ipse controversias
 Cathedram capeffens, ut pariter omnes idem
 Jam Christiani sentiant: hoc si facit,
Infallibilis audire tum merebitur.

In Anacreontem poetam ebriosum, acino uvæ suffocatum.

Vivere non potuit sine vino *Teius*, uvâ
 Qui periit: mors huic vitæque vitis erat.

EBriose poeta, qui madentem
 Siccantas fide *Teiâ Lyæum*,
 Magni *Apollinis*, *Euiæne myſta*,
 Musarúmne *choraula*, Mænadúmne,
 Uvæ quando acino miser peristi,
 Quàm te jure vocaverit *Catullus*,
 Qui nec *peſſimus omnium poeta*,
Ebrioso acino ebriosorem!

In Sanctos Veteris Ecclesia Patres.

Quòd eorum plerique erant ὁσιώτατοι.

UT *rebus*, sic (quod Musis & carmine dignum)
Conveniuntque viris nomina sapè suis.
 Dic igitur, Clio, Sanctorum illustria Patrum
 Nomina, quæ tantis apta fuere viris.

C*lemens* unus & alter ; & hoc quàm nomine digni,
 Quorum adeò in scriptis amor & *clementia* spirat:
Fruetibus en veræ fidei *Polycarpus* abundans,
 Jam senior : comes huic, ingenti *Ignatius* ardens
 Zelo & amore Dei, *molitus* dum dente ferarum,
Purus ei fieret panis benè tostus in igni.
 Mox & *Defensor* causæ, quâ haud *justior* unquam,
Justinus : Ium crescentem, Pater, Hæresin Hydram
Irenae, domas, ut *pacem* Ecclesia servert.
 Quàm purum *lactis* flumen *Lactantius*, alter
Tullius eloquio, at divinior ! Ariomastix
 Tu Pater *Athanasii*, *immortali* hoc nomine dignus,
 Tu fidei pugil invictus, cui robur & ingens
 Id fuit, ut totiauderes te opponere mundo.
 Nec te celabo, *Macari*, re & voce *beatum* ;
 Nec te, *Hilari*, quanquam Sanctis te grandior ætas
 Addidit ; at Christum *latâ* tu mente secutus
 Atque *hilari*, Triadem & defendis *alacriter* ipsam.
 Jamque *Optatus* adest, quo non *optatior* alter
 Dux, *Donati* aciem, meliôrque, domare superbam.
 Tûque Pater *Basili*, *regali* nomine Magne,
 Sed major, verè & *rex*, relligione fidèque.
Regalémque tuam & sublimem mitto loquelam ;
 Mira tamen suadela tua est & copia fandi.
 Quid memorem *Eusebium* nulli *pietate* secundum ?
 Cui pia Mater & inprimis Ecclesia debet

Histo-

Historiam, Fastosque suos, monumentaque rerum.
 Tu *Mediolani* decus, *Ambrosi*, & ornamentum
 Ingens, qui *ambrosiâ* pascis nos, Præsul, amcenâ,
 Mellifluo & sermone, Pater, suadeque medullâ;
 Nomine, & ex Scriptis, digne *Immortalis* haberi.
 Quàm *Nomen Sanctum* hoc, *Hieronyme* docte, mereris,
 Qui Veteris Sacros, tot nomina *Sancta*, Prophetas,
 Fœderis atque Novi, tot Sacra Volumina, Libros,
 Verteris in *Latiam* proprio ex idiomate linguam!
 Mitto alia & tua Scripta, Pater, pia, docta, diserta.
 Nunc *Hipponis* honos; & mundi nobile *sidus*
Augustum effulget, Patrum flos, *Hæreticorum*
Malleus, æternum decus *Afræ* & gloria gentis.
 Salve ô *Augustine* Pater, Clarissime Doctor,
Aureli, qui tot, qui tanta Volumina mundo,
 Tam pretiosa, auro contra non cara dedisti.
 O nomen conflatum ex auro & sole coruscum!
Aurum intérque metalla micans, Sol inter & astra,
 Sic intérque Patres *Aurelius Augustinus*:
 Jam *Theodoretus* divino munere missus,
 Historicus, Doctorque gravis tum pondere rerum,
 Tum suavi Pater eloquio & sermone disertus.
 Quàm *benè succedit*, *Prosper*, quàm denique *felix*
 Carmen in *Ingratos*! ô quàm tua *prospera* causa est!
 Et quàm *prospera* bella geris contra arma *Pelagî*!
 Doctorum in claro micat & *Fulgentius* orbe,
Fulgidum & est *sidus*; pugilem hunc & Gratia nacta est,
Aureli rectum ipse sui dum dogma tuetur.
Prudenti, & *Synesi*, parili vos nomine juncti:
Nullum numen abest, cum sit *prudencia* vobis.
 Vos Hymnis ambo celebres, & carmine sacro;
 Nè quis *prudentes* credat minùs esse Poetas.
 Necte, *Massilia* Præsul, *Salviane*, filebo,
 Sancte Pater, zelo flagrans, qui fervidus inflas,
 Castigas sæcli & mores, vitiûmque flagellas,
 Degenerem & ploras mundum, dum scilicet omnes

Esse

Esse cupis *salvos*, paucos tamen esse vereris.
 Denique *Gregorius*, qui *Primus*, & *Optimus* audit,
 Et verè *Magnus*, nollet quia *Maximus* esse,
 Pastorum aut Pastor, (quales, quos ordine longo
 Post illum titulo hoc donavit *Roma* superbo.)
Gregorii, vigil hic Pastor, quàm nomine dignus,
 De *Pastorali* & quàm dignus scribere *Cura*!
 Inprimis *vigilans* cum debeat esse Sacerdos
 Quisque, & *Gregorius* re, si non nomine, Pastor.
 Posset *Chrysologus*, posset *Chrysostomus* addi,
 Insignes ambo: sed non hæc indita primum
 Nomina; quippe illi dicti *Petrus*, atque *Joannes*,
 (Est & Apostolicum præclarum hoc nomen utrumque)
 Debita facundæ sunt hæc Encomia linguæ;
Aureum ob eloquii flumen quæ nempe dedere
Petro antiqua *Ravenna* suo, & *Nova Roma* *Joanni*.
 Ergo *Φερωνυμης* hic Patrum terminus esto.

---

*Ad Virum Honoratissimum Gulielmum Pierrepontum,
 Marchionis Dorcestriæ Fratrem, prope Petri-
 burgum habitantem.*

PER quem hujus mundi fluvium transcendere possim,
 Tu solus, Christe, es *petra*que *póns*que mihi.
 Tu, Vir magne, *petram* & *pontem* qui nomine præfers,
 Macte esto titulis, ó *Gulielme*, tuis.
 Firma fides, pietasque tua, & prudentia mentis,
 Te *ponti* huic faciunt, te similémque *petra*.
 Vicinus *Petro* tu, *Petri* & proximus Urbi,
 Proximus & *ponti*, splendida tecta tenes.
 Hunc utinam ex *petra* structum mihi cernere *pontem*.
 Detur, vel causâ, Vir generose, tuâ!
 Mergi iterum metuens nam *Petrus* gurgite vasto,
 Protensâ auxilium poscit opémque manu.

Quidni

Quidni ergo laceri pontis farcire ruinas
 Magnatum & Procerum turba propinqua velit;
 Aut potius populi vicino in littore bini?
 (Multorum manibus nam leve fiet onus)
 Ut pro sublicio, *pons* tali flumine dignus,
 Pro putriligno *petra*que firma foret.

Qui uxorem invenit, bonum invenit, Prov. 18. 22.

Qui invenit uxorem, Sophe magne, bonum invenit,
 Non inquis, bone Rex, invenit ille bonā. (inquis;
 Rara avis in terris hæc est: * è millibus unam ^{* Eccl. 7. 28.}
 Non invenisti scilicet ipse bonam.
 Ergo *bonam* hìc addit, sensum supplendo, * Latinus;
 At non hoc fieri fas, neque forsan opus. ^{* Vez. Interp.}
 Improba nam mulier conjux haud digna vocari,
 Uxor non uxor denique ni bona sit.

Fortuna.

Fortuna sævo lata negotio, &
Ludum insolentem ludere pertinax,
Transmutat incertos honores,
Nunc mihi, nunc alii benigna.
 Sic ergo ludos nos facit & pilas
 Fortuna? nos an ludit amabilis
 Et vanus error? nòsque inepti
 Nos malè ludificamur ipsos,
Fortuna, cùm nos te facimus Deam,
Cælo & loquamur, nil nisi somnium
 Inane cùm sis, nuda imago,
 Et levis umbra, Chimæra vatum?

Non

Non respicit nos nostrâque Jupiter,
 Permittit hæc cæcæ omnia nam Deæ,
Securum at ipse degit ævum :
 Quale tuum hoc, *Epicure*, dogma!
 Orbem immò totum cœli ùs intuens,
Pronæa mater numine temperat;
 Eventa rerum hæc curat, urnam
 Hæc movet una, regitque sortem.
 Soror *Promethæi* provida, temporum
 Rerùmque prudens, omnia suaviter
 Disponit humana, ordinâque,
 Nec temerè finit evagari.
 Hæc mutat horas, & variat vices,
 Et regna transfert arbitrio suo,
 Potente dextrâ, sed peritâ,
 Viribus & sapienter utens.
 Non ergo cæcâ nos regimur Duce,
 Nec Diva terris tam levis imperat,
 Nec absque cura ulla Deorum
Vis rapuit, rapietque, gentes.
 Res nostra non stat tam pede lubrico,
 Nec fortuitus nos agit impetus,
 Nec volvit incerto rotatu
 Casus iners atomique mundum.
 Fortuna, ut *Ate*, denique noxia,
 Dejecta cælo, claudicat improba,
 Dolétque tandem, numen omne,
 Omne suum periisse nomen.

In Capillamenta, vulgò Perucks, Ad Crispum.

Quid tua femineis oneras sic tempora cirris,
Crispe, ementitâ luxuriâsque comâ?

Feminei crines animi vix signa virilis;
 Semivir est tantum, cui muliebri caput.
 Induis ergo comas, quas & meretricula forsan
 De capite impuro pexuit ipsa suo?
 Quid faciem & frontem tam denso vellere celas?
 Illa palam cerni scilicet erubuit?
 Nativi ornatûs si te pudet atque pilorum,
 Naturæ artificis te pudet atque Dei.
 Vespere furtivis (ut fit) nudata capillis,
 Quàm visu informis denique calva tua est!

In Attilium Regulum.

AD Pœnos pœnâsque simul cùm spontere rediret
Attilius, patrios deserere que lares;
 Mortem intentaret Româ & Carthago relicta,
Egregiûsque exul tum properaret iter:
 Qui se animûmque suum tali in discrimine rexit,
 Crede mihi, *Rex*, non *Regulus*, ille fuit.
 Ultrô igitur Româ rediit moriturus ad hostes;
 Fallere quippe fidem noluit ille datam.
 Mos veteris Romæ hic; hodie at tu Roma superba,
 Hostibus an servas, Hæreticâsque, fidem?

Pluto & Proserpina.

Cum tot divitiis patet atri janua Ditis,
Pluto à divitiis quàm bene nomen habet!
 Flava seges fulvo & quàm rectè jungitur auro,
Plutonisque socrus fingitur alma *Ceres*!
 Proventus *Cereris* dites facit; illius ergo
 Filiam in uxorem *Dis* opulentus habet.

Cui

Cui nummi & segetes, *Pluta* & *Proserpina* curæ,
Ad generum *Coregis* quàm breve carpit iter!

In Valentinum Hæresarcham.

Σὶγῇ, Βυδῶς, Ἀλήθεια, Νῦς, Ζῶη, Λογός.
Quàm vanus ordo hic Numinum! haud scopæ magis
Quàm dissolutæ Syzygiæ tuæ *valent*.
Quæ dogmatum portenta? quæ deliria!
Quas nænias nugâsque nugacissimas,
Cerebrique cudis non *valentis* somnia?
Demens *Valentine*, impiæ hæreseos pater,
Rhapsode mire fabularum & artifex;
Aones æternum ergo nunc *valeant* tui,
Sileâtque *Sige*, nullus est *Nus* in *Logo*,
Nec denique ulla est nunc *Alethia* in *Bytho*,
Nec in *Profundo* hoc *Veritas* unquam latet:
Monstrôsa & ista jamdiu hæreseon Hydra
Merfa & *profundo* est, obruta & *silentio*.

In Syzygias Valentinianas.

DOgma tuum Sanctus meliore Synoride pensat
Præsul, nomen habens, Hæresarcha, tuum.
Nempe *Valentinus*, cujus lux alma quotannis
Tot paria, innocuas Syzygiâsque facit.

In Collegium Jesu Cantabrigiæ.

Juxta viretum non procul Camo sita
Antiqua stat florétque Musarum Domus,

Longúmque floreat precor, *Jesu* sacrum,
 Quæ Virginum olim Cella, nunc Collegium,
 Ecclesiæque illustre *Seminarium*.
 Nec *Jesuitis* hæc tamen Domus data,
 Utut vocetur, asseclis *Ignatii*,
 Sed sanctioris Ordinis Sodalibus,
 Et Orthodoxam profitentibus fidem,
 Queis Rex Monarcha solus est, non Pontifex.
 Domûs ego hujus quàm lubens meritò memor,
 Infantix quæ præbuit cunas meæ,
 Sinu fovens me, (cui parens propè & fuit,)
 Claustris sitúque commoda ô Musis Domus,
 Studiisque & otio apta litterario,
 Habens opacum proximè adjunctum nemus,
 Remota ab urbis & vicinix malæ
 Strepitu molesto; hinc scilicet præ cæteris
 Dici meretur propriè Collegium,
 Ut dixit olim Principum doctissimus,
 Magnus *Jacobus*: denique hoc Sacrarium
 (Alii quod ulli vix, opinor, contigit)
 Nostræ Anglicanæ, ex quo Reformata & fuit,
 Ecclesiæ tres Archipræsules dedit.

In Papam, Parodia ex Martial.

Dicit Schismaticos, dicit nos Papa rebelles;
Istud, quod non est, dicere Papa solet.
 Major tam falsæ in Cathedra est infamia linguæ;
Si non errâsser, dixerat ille minus.

Ad Linguam.

Quamvis, *Lingua*, mali fueris pars pessima servi,
Optima pars Psaltæ & Gloria Regis eras.
 Pessima túque adeò, túque optima jure voceris
 Pars: nec Mythologus *Phryx* ita serò sapit.
 Vulaus, opémque homini tu fers; jugulásque juvásque;
 Uná eâdemque intrant mórfsque salúsque viâ.
 O quantum mundo tu das, in utrúmque parata,
 Seu bona lingua, boni, seu mala lingua, mali!
 Túque bonorum fons, eadem & tu Lerna malorum;
 Mel tibi in ore, & *fel aspidis in labiis.*
 Ignea de cœlo descendit *Lingua*; sed ardet
Accensa infernis improba Lingua focis.
 Alleluia canis, tamen & convitia fundis,
 Túque Hofanna modò, & mox, Crucifige, sonas.
 Tu modò fulmen habes, verborum & flumine polles,
 Et modò repis humi, ac arida vena tibi est.
 Difficile est bene, *Lingua*, loqui, & bona dicere verba,
 Difficile at magis est, *Lingua*, tacere tibi.
 Denique nil melius, nil téque nocentius ipsâ;
 Janua tu vitæ, janua túque necis.
 Dentium & hinc vallum tibi, quò securior esses,
 Natura, & valvas, bina labella, dedit.

In Pudentem & Claudiam.

Salutant te Eubulus, & Pudens, & Linus, & Claudia,
& fratres omnes. 2 Tim. 4. 21.

Claudia, Ruse, meo nubit peregrinâ Pudenti,
Martial. L. 4. Epig. 13.

Bilbilicus junxit quos uno in carmine vates,
 Junxisti hos uno in commate, *Paule*, priùs.

Hi sunt nempe *Pudens*, & *Claudia* nostra Britanna,
 Doctrinâ insignes, sed pietate magis.
 Felix par! tali ô bene *Claudia* nupta marito,
 Cum * formâ præstans hæc fuit, ille *Pudens*! * Mart.
L. 11.
Ep. 54.
 Firmior at nodus fidei est & copula, *Paulus*
 Quâ Romæ hos vinctos, vinctus & ipse, tenet.
 Quæ tua miserat antè Epigrammata, *Marce*, Britannis,
 Nunc mittit *Pauli* dogmata sacra, suis.
 Ante *Arimatbanum* nostra hinc Ecclesia cunas
 Computat, & fidei semina prima suæ.
Claudia ab hac Christum primò & didicisse Britannos
 Credibile, Historici si meruere fidem;
Godvinnus, *Usserius*, *Pitseus*, *Fullo*, *Baleus*:
 Necte, *Personi*, scurra maligne, moror.
 Nam tibi nulla placet Gentis *Conversio* nostræ,
 Cujus non autor Papa *Petrusque* fuit.
 Sub jugâ nos Cæsar primus sua *Claudius* olim,
 Sub jugâ sed Christi *Claudia* prima tulit.

In Spartacum Duellatorem.

Spartace, quid gladios frustra temerarie tentas?
 Invita ad partes & trahis arma tuas?
 Tantus amor pugnae, & vindictæ dira cupido?
 Nec sine cæde tibi & sanguine salvus honor?
 Famæ damna tuæ quæris sarcire duello?
 Vindex ergo anceps alea Martis erit?
 Appellas ensē læsus? stat cernere ferro?
 Et causâ, in pugna qui cader, ille cader?
 An gladius recti judex, aut arbiter æqui?
 Forsan acumen habet, non habet ingenium.
 An verum videt, ut litem bene terminet ullam?
 Os illi, ac acies est suæ, non oculus.

In Socinum.

Symbolo Apostolico conformia dogmata Patrum
 Amplecti, *fidei* hoc, non *rationis* opus.
 Si, nisi metiri quæ tu *ratione* valebis,
 Symbola nulla placent, nulla, *Socine*, placent.
Unio hypostatica, & *Trias*, & *nece solvere lytrum*,
 Sunt nodi, quos tu solvere, stulte, nequis.
 Nullane erunt ergo *fidei* mysteria nostræ?
Insanire adeo cum ratione liber?

---

*In Leonem, Byzantinum Sophistam, De bono
 Concordiæ.*

Dum *Leo* discordes ad pacem hortatur Athenas,
 (Non ille ingenio, corpore pinguis erat)
Pinguis aquiliculus quàm sit mihi cernitis, inquit;
 Crassa domi & conjux est, & obesa magis:
 Concordes lecto faciliè at concumbimus uno,
 Discordes sed nos non capit una domus.

---

*In Furem, qui suspendi maluit, quàm deformem
 uxorem ducere.*

Fur quando duceretur ad suspendium,
 Puella, sed deformior te, *Hecuba*, cane,
 Occurrit, & sibi hunc petit sponsum dari,
 Adeoque salvum; id nempe lex indulserat.
 Tam turpem at ille cùm videret feminam,
 Vinculum hoc recusans, prætulit restemtoro;
 Abominansque nuptias tales, ait,

Quin perge, perge, carnifex; mallem mori:
 Tantine credis, ut miser sim, vivere?
 Duci ad patibulum præstat, hanc quàm ducere;
 Satius semel me, quàm crucem semper, pati.
 Laqueo ergo collum, sed jugali non dabo;
 Magis mihi iste nodus & funis placet,
 Simulque vitæ & ferrinæ dicam vale.

In Indum quendam jam morti proximum.

Cum morienti Indo Hispanus pro more sacerdos
 Dixisset, Christum tu cole, salvus eris;
 Si in Christum credas, in cœlum scilicet ibis;
 Huic contrà mirans Barbarus, Hem! quid ais?
 Quis locus hic? aut quinam ibi sunt? an &, inquit, Iberi?
 Immo horum multi, rettulit ille statim.
 In cœlo tam sævi homines, tam denique avari?
 Indus ait; quem tu fingis, amice, locum?
 Quin valeat per me cœlum, si ibi sunt & Iberi;
 Namque ubi sunt illi, nunquam ego tutus ero.

*In Disputandi pruritum, & inanes Theologorum
 Controversas.*

Ergone nullus litibus datur finis,
 Subtilibusque jurgiis Sophistarum?
 Scholasticine nulla pulveris meta?
 De terminis rixæ terminus nullus,
 Et vocularum apicibus & modis rerum?
 Pruritus ævi disputantis insanus
 Quoûsque tendet? quando desinet? funis
 Ducetur hic contentionis æternum?

Quis

Quis Æsculapius medebitur tandem
Lascivientis ingenî huic malo morbo ?
Theologiam qui tam Scholasticam fecit,
Involvit artem & tot sophismatis sacram,
Ecclesiæ sepivit hic viam spinis,
Iterum coronâ & spineâ caput cinxit
Christi, ejus inconsulilem & scidit vestem
In frustra tot, minutiâsque, doctrinæ ;
Laceravit ejus immo Mysticum corpus
Tot senticetis, casibûsque perplexis.
Hinc pullulantes dogmatum indies hydræ,
Opinionum & monstra tot venenata ;
Hinc futilês tot controversiæ natæ,
Tot quæstionum & plaustra nullius frugis.
Aranearum has dùmque teximus telas,
His implicamur, toti in his sumus, proque
His dimicamus acriter, velut pro aris,
Focisque ; lana ô quas caprina dat rixas !
Sectamur umbras, cortices, modos rerum,
Substantiam ipsam, nucleûmque, perdentes.
Non sufficit nos scire, quæ Deus clarè
Suo revelat ore, vultque nos scire ;
Sed scire volumus cuncta, cum nihil scimus,
Et obimus ultrâ, & quæritamus audaces,
Quid fecit ante conditum Deus mundum ?
Tam curiosis fabricavit Infernum.
Hic arboris nempe est scientiæ fructus,
Quo & obstupefcunt filiis Adæ dentes.
At quò ruis tu, curiose rimator ?
Vix rem tenemus ; scire tu modum quæris ?
Docet Deus nos res, sibi modos servat.
Modesta tu sis (da licentiam verbo)
Ego at Modestus ; tu modos supra modum
Scrutere, dum res sim ipse scire contentus.
Mater Maria Virgo ; quomodo hoc ? quæris ;
Quærebat & ipsa : *Omnia at potest Numen.*

Deus.

Deus-homo Christus, unione mirandâ;
 (*Hypostaticam* vocamus, at parùm scimus)
 Ad Inferos descendit; an modum quæris?
 In quémve finem? si placet, roges ipsum.
 Quandoquidem, *Hoc est corpus meum*, ipse jam dixit,
 Christi esse præsens corpus in Sacra Cæna
 Scio; & mihi hoc sat scire; tu modum quære.
 In Trinitate & Unitas, vice & versâ
 In Unitate Trinitas adoranda.
 O ter stupendum ænigma! quomodo hoc fiat,
 Vis scire? *tu jam disputes, ego at credam.*
 Malum, quod ultrò quis facit, Deus præscit,
 Permittit, ordinâtque, nec mali est autor.
 Libera voluntas, gratia efficax, mirè,
 Benè at cohærent: rem tenes, modum nescis.
 Pedem hîc, *Viator*, siste, sorte contentus
 Hâc vive, donec *Comprehensor* evadas.
Nec scire fas est omnia in statu humano.
 Ergo quid ultrâ, *Disputator*, inquiris?
 Scrutinium omitte pertinax; nimis nôsti,
 Scientiâ istâ ni modestior fias.
 Deus esse num vis? sic sciens eris * *Dæmon*: * *qu. δαίμων.*
 Permitte cœlo scire, terra quod nescit.

Τερχὸς ἄρματος γὰρ οἶα } *Anacreon.*
 Βίος τερχὸς κυλινδρῶς.

Ceu currûs rota, vita fugit, sic *Teius* inquit
 Vates, cui solita & vina rotare caput.
 Currus homo est, auriga Deus, rota vita, jugales,
 Qui properant freno non remorante, dies.

*Epitaphium Joannis Duns Scoti Doctoris Subtilis, qui
Apoplexiâ laborans vivus sepultus est.*

Hic jacet ambigua & subtili morte peremptus
Doctor Subtilis, qui (proh dolor!) antè sepultus,
 Quàm defunctus erat, triste & miserabile dictu!
 Quas, quot & ille Scholas rexit! dubiumque reliquit,
 Prima an *Aquinati* jam concedenda Cathedra,
 Laurea & *Angelico* sit debita *summa* Magistro.
 Cudere quas formas solers! quas *hacceitates*!
 Inter resque modosque ô quàm *disfinxit* acutè!
 Qui tamen ipse adeò *distinguere* novit, amici
 Morbum à morte ejus nondum *distinguere* nôrant.

In Placentium.

Partes in omnes flectitur *Placentius*,
 Cerae sequacis instar, aut mollis luti;
Non displicebo, symbolum & facit suum,
 Nè cui gravis sit unquam, id unice cavens.
 Hinc quodcumque consulit, suadet, docet,
 Non veritati, sed lubentiae titat.
 Omnes perinde amplectitur, curat, fovet;
 Ex æquo amicus omnium, odit neminem.
 Doctoribus consentit, applaudit, favet,
 Quibusque, an orthodoxi sint, nihil morans.
 Quem non virum ille laudat, sit *Cato*, aut *Nero*?
 Quem non poetam, sit *Maro* vel *Mævi*?
 At cui malus nemo, quis huic tandem bonus?
 Placere qui vult omnibus, nulli placet.

In Samsonem.

IPse Philistæos *Samson* ænigmate lufit ;
 Nempe ænigma, ejus vitæque mōrsque fuit.
 Kobur ei immensum, validi & vis corporis ingens ;
 Pendebat paucis & tamen illa pilis.
 Mille viros unâ prostratos clade peremit ;
 Sola tamen telum mala asinina fuit.
 Tandem oculis orbus nil vidit ; nomen at illi
 Præclarum à * Sole est omnituente datum. * שמש.
 Quin hostes demum moriens cæcûsque necavit
 Plures, quàm vivens jam priùs, atque videns.

*In Longinum militem, qui Christi latus lanceâ
 perforavit.*

Longino ex longa, Christum quâ fixerat, * hasta.
 Nescio quis nomen fecerit arte faber. * λόγχη.
 Sacramenta duo fluxêre è vulnere Christi ;
 Nempe & aqua unius, sanguis & alterius.
 Quando igitur miles Crucifixum cuspide fodit,
 Baptismi voluit fontem aperire sui ?
 Ergone tunc nomen (nam in Baptismo nomina dantur)
 Obtinuit, Sacrà tum quasi tinctus aquâ ?
 Tinctus aquâ hâc, mentemque bonam visumq; recepit,
 Christi jam miles, qui modò cæcus erat ?
 Credula Traditio nobis hæc somnia narrat ;
 Mirum si inveniat fabula cæca fidem.

*Turpe est Doctori———
——Si me vis flere, dolendum——*

ET mœchus tibi displicetne *Clodi*?
Verri fur, homicida vel *Miloni*?
 Et tu, mollis *Otho*, otiumne damnas?
 Laudas, *Sardanapale*, tu laborem?
 Victum tunc parabilem, *Vitelli*?
Parcus cultor & infrequens Deorum
 Mones nos dare tura, adire Tempa
 Sacra, ac esse pios, profanus ipse?
 Bacchanalia vivis, & nepotum
 Ritu, diffuis heluante luxu,
 Doces nos *Curios* & æmulari?
 Exemplo immò tuo præi, sequemur.
 Quæ dicas, agè fac, ut audiamus.
 Aut vive ut loqueris, vel obicesce.
 Linguam non amo, cui manus repugnat,
 Nec *verba audio, facta* quæ refutant.
 Plus exempla movent, docentque, morum
 Quàm præcepta: alii esse liberalem
 Qui *suadet, sua det*; sit autor actor:
 Dare egentibus optimè ille *mandat*,
 Quisquis dona *manu dat* ipse largà.
 Doctoris bona vita viva vox est,
 Doctrinæque anima, atque vita verbi.
 Ventris mancipium gulæque, *Physcon*,
Phæax, aut *Sybarita* delicatus,
 Frustrà me monet esse temperantem.
 Nè sis sicculus, *filex* nec ipse,
 Si me flere velis, & esse marmor.
 Si me non finis esse vinolentum,
 Sis tu sobrius atque *siccus* ipse.
 Vis me surgere manè? surge & ipse:
 Si vis me vigilare, gallus esto,

Nec

Nec glires imitere somnolentos.
 Formicam faciet piger? Matinam
 Apem fucus iners? lepus leonem?
 Musam garrula pica? sus Minervam?
 Docebis benè, si facis docenda.

Canis reversus ad suum vomitum, & Sus losa in volutabro cœni. 2 Pet. 2. 22.

*Vixisset canis immundus, vel amica luto Sus.
 Horat. L. 1. Ep. 2.*

ET *Petrus & Flaccus bina hæc animalia junxit,
 Latrantemque Canem setigeramque Suen.
 O par immundum, foedamque synorida! gaudet
 Quippe volutabro Sus, vomitumque Canis.
 Pejor utroque tamen, quem damnat pagina Petri:
 Mortua Sus prodest, vivus & ipse Canis.
 Nullius at frugis, telluris inutile pondus,
 Mortuus & vivens, improbus omnis homo.
 Custos ergo Canis vigil est, dominoque fidelis;
 Et sua carni anima est pro sale juncta Sui.
 Dormit at ille, infidus homo Dominoque sibi que;
 Non est in toto & corpore mica salis.*

*In Hipponem Numidia Urbem, S. Augustini Presu-
 latu celebrem, qua dicta olim Hippo Regius, hodie
 Bona, juxta Ferrariam.*

QUAM meritò *Bona* nunc, atque olim *Regius Hippo*,
 Vir bonus ille, Patrum Rex, ubi Præsul erat!

In Linguam Divitis flammis infernalibus cruciati.

Quæ micam in terris mendico Lingua negavit,
Nec guttam infernis accipit ulla rogis.
Tartareis mirum si uratur Lingua caminis,
* Accensa inferno quæ prius igne fuit ? * Jaco. 3. 6.

In divinum illum Ecclesiæ Hymnum,

Te Deum laudamus.

O Digna cælo Cantio, *Te Deum*,
Sit vel tua *Augustine*, vel *Ambrosi*,
Augusta, sublimis, suavis,
Nectaris *ambrosiaque* plena.
Illius Odes æmula Cantio,
Quam læta fundit Cœlicolûm cohors,
Symphonix arrha & sempiternæ,
Angelicas imitata voces.
Indefinentis dulce melodix
Pignus, chori æternique procemium,
Ecclesiæ hymnus militantis,
Quam resonat simul & triumphans.
Quinamque ab imo quotidie canunt
Nunc corde, puro & pectore, *Te Deum*
Laudamus in terra, supremo
Hoc recinent sine fine cælo.
At ô Deus mi, quando ego *Te Deum*,
Choro in superno, quando ego te canam,
Et Cœlitum mistus catervâ
Seraphicos modulabor hymnos?
Hic ad minutum perbreve temporis
Alauda cantat nunc tua, *Te Deum*;

At

At quando sursum hinc avolabit,
 Perpetuum & canet Alleluia?
 Immò illa felix olim aderit dies,
 Quæ, cum revixi, me ad Superos vehet,
 Ubi ac ero æternum, celebrans
 Mente tuas, labiisque, laudes.
 Quamvis enim mors invida, cum venit,
 Claudet mihi os, & sic mea Musica
 Vocalis ad tempus filebit;
 At tuba quando suprema clanget,
 Terrâ resurgens exfiliet caro,
 Erit mea experrectâque gloria,
 Tunc Te Deum & sæculum per omne
 Linguâ animoque simul sonabo.

Plutus *Fortuna filius*. Phædr.

Absque oculis, fili Fortunæ Plute, vagaris;
 Quid mirum, cæcum si Dea cæca parit?
 Cæcus *Aristophani* Plutus; sed cæcus *Homero*
 Plutus nec notus, nec Dea cæca, fuit.
 Ille Τύχῳ nusquam memorat, nec numen adorat
 Cæcæ hujus Divæ, cæcus & ipse licet.
 Hæc irata vetat, Vatem nè Plutus adiret,
 Quippe quod ipsius nec meminisse velit.
 Paret at is dicto charæ genitricis; & inde
 Iro es pauperior factus, *Homere*, tuo.

Si piè vixeris, nunquam eris tristis. } Bernard.
Bona vita semper habet gaudium. }

Improbe, Sardonio quid fingis gaudia risu,
 Cor ægrum facie bellâ hilarique regis?

Histrion

Histrion quid vultus, simulatâque gaudia profunt?

Nubila mens intus, fronsque serena foris.

Si mala vita tua est, mens nunquam læta manebit;

Sola tibi pietas gaudia vera dabit.

Unica lætitia divina est gratia mater;

Tantillum distant hæc, *χρεῖς* atque *χαρὴ*.

Bernardus videt hoc, si non videt omnia; nempe,

Vita bona in sese gaudia semper habet.

Nemo malus felix vivit, nec denique lætus;

Extrâ hilaris, mæstum sæpe cor intus habet.

Vinum ut lætificet mihi cor, sit & *δίνῃ* ἐὺσπῶν,

Pro vino sanguis sit mihi, *Christe*, tuus.

*In Aulam Westmonasteriensem, ubi fora Regni
juridica.*

Nulla suos unquam suspendit aranea casses
In tecto, ut perhibent, nobilis Aula, tuo.

Scilicet ex lignis quod trabs tua fiat Hibernis,

Ergo venenosas non capit illa feras.

Si tamen & leges *ἡμῶν ἀπάχυνται* jure vocentur,

Forsan araneolis nec tua tigna carent.

Parva aliter nec musca frequens tot *casibus* usque,

Implicita hæreret, *cassibus* atque tuis!

Quod si *Penelopes* texit telam, atque retexis,

Tu non in culpa sed mora *Ulyssis* erit.

Penelope casta, at conjux pellacis *Ulysssei*,

Lex est; sunt & ei turba molesta proci.

In pigros & somnolentos.

MAndragorâque, opiûmque, soporiferûmq; papa-
Certè, & nil aliud, somniculose, bibis. (ver,

P

Ar-

Arridentque tuo carotica sola palato,
 Ni somnum invitent, ferc'la nec ulla placent.
 Inque domo tota tibi res lectissima lectus:
 In legum & verbis *Sessio* sola placet.
 Indocilis nam stare, petis cathedrámve torúmve,
 Sive sedere tibi, sive cubare, liber.
 Est tibi reverâ *labor improbus*, atque opus omne
 Crimen habet; Superos otia sola rogas.
 Vis sine sudore ut fiant & pulvere cuncta;
 Dum *pulvinar* amas, *pulveris* osor eris.
 Plusquàm dimidium *Morpheus* tibi surripit ævi:
 Sic dum somnus habet tempora, tempus abir.
 At *consanguineus lethi sopor*: ergo veternum
 Excute, & evigila, & vivere disce, piger:
 Nè tibi *in aeternam claudantur lumina noctem*,
 Tefratri tradat somnus & ipse suo.

Campana, seu Nola. Ænigma.

ITala sum, noménque gero regionis, & urbis:
 In sublime feror, sum tamen ære gravis.
 Sum suspensa, licet nullius conscia culpæ,
 Nec latro sum, nec fur, pendeo fune tamen.
 Ex-templo haud moveor; nisi fortè coacta, quiesco:
 Nec mea vox, quamvis ferrea, sponte sonat;
 Clamo altum pulsata: Deum colere & venerari
 Sæpe alios moneo, nec tamen ipsa colo.

*Ad Cl. Virum, D. Thomam Brounum, Equitem, &
 Doctorem Medicum, De sua Religione Medici,
 & Pseudodoxia Epidemica.*

Relligio Medici si cui suspecta videtur,
 Te legat, & discat réque, librúmque tuum.

Inter

Inter communes, *errata Epidemica*, morbos,
Non est deterius suspitione malum.

Error hic est inter malefani *dogmata vulgi*,
Hippocratis socios non nimis esse pios.

Hoc crimen, *Medici* tu *Religione* refellis:

Et Medicum certè quid verat esse pium?

Juramentum utinam, *Christi* qui castra sequuntur,

Sic sanctè colerent, * *Com* ut ille senex! * *Vid. Hip.*

Disce mori, sanctæ est non ultima regula vitæ: *poet. Juramen-
tuum.*

* *Quique timet mortem, perdidit ille fidem.* * *Augustin.*

At morbi ante oculos cui sic versantur & umbræ,

Illum quis credat non didicisse mori?

Tam bene conveniunt, & in uno corde morantur,

Corporis alterius cura, animæque suæ.

Tempus edax rerum.

Quid non longa dies, quid non consumitis anni?

Aut quid non carpit denique tempus edax?

Quam *Xeer* & *Keer* affines! edit omnia tempus;

Saturnus natos & vorat ipse suos.

Jupiter interea lapidis sub imagine Patrem

Effugit; at saxa & marmora tempus edit.

Ad Viatorem.

Canabit vacuus —

Tu coram latrone canis modò; latro sed ipse

In cruce coram te mox *miserere* canet.

Tu nummi vacuus, vacuus magis ille pudoris:

Tu bellè *canis*; est improbus ille *canis*.

In Mortem Empedoclis; ex Horatio, De Arte Poet.

Dum cupit Empedocles Deus immortalis haberi,
 Mox *Ætnam ardentem frigidus insiluit.*
 An non fervidus ille magis, cui scilicet *Ætna*
 Altera divini hic ardor honoris erat?
Sit jus, Flacce, inquis, liceátque perire poetis;
 Vivere nec pergant, quando perire volunt.
Estne poetica vestra licentia talis, Horati,
 Ut liceat vati, cum volet ipse, mori?
Hæc tibi si mens, non Epicuri es de grege porcus:
Porticus hoc suadet; Stoicus iste furor.
Non etenim furor est, Siculi sic more poetæ,
Dic mihi, mortalis nè videare, mori?

In mulierem deformem, suaviter cantantem.

Si tam grata oculis, quàm jucunda auribus, esses,
Pulchrior in terris femina nulla foret.
 Nunc, cum lusciniæ es cantu, strix arida visu,
O si vox esses, prateræaque nihil!
 Vox, vultusque tuus, quàm distant dis diapason!
Quàm nulla est oris frontis & harmonia!
 Certè ego, si quando de te *sub iudice lis est,*
 Auritus testis, non oculatus ero.
 Cantantem te audire velim, non cernere: furdo
Tiresias melior, te modulante, foret.

*In Conflagrationem Templi Paulini Londini. Anno
Dom. 1666.*

Vas Domini electum, tactus jam fulgure *Paulus*,
Ac Evangelii mox tuba, factus erat.
Sic Templum *Pauli* erectum, postquam arserit, olim
Vas erit, effundens tura precésque Deo :
Atque Evangelii tuba clariùs inde sonabit,
Cum jam purgatum scilicet igne fuit.

Loti Uxor, & Niobe.

Facta salis statua est *Loti* olim incredula conjux ;
Marmoreum intumulum dirigit *Niobe*.
Par prope, (si fas sit componere Sacra profanis)
Culpa licèt dispar, pœna utriusque fuit.
Numinis hæc iram meruit, sua pignora jactans,
Se nimis & natos *respicendo* suos.
Illa retrò flectens oculos, à conjuge charo
Et prole, ad veteres *respicendo* lares.

In Mævium maledicum & mordacem Poetam.

Qui non *Cerberon* odit, amet tua carmina, *Mævi*,
Qui plusquam *Cynico* scilicet ore lastras.
Aut siquid cantas mortalibus, ocima cantas ;
Sit pudor ; & placidum pangere disce melos.
Pone modum *Satyræ*, & mordacibus, improbe, *Sillis* ;
Dente *Theonino* & rodere parce viros.
Parce *Bionæis* sermonibus, & sale nigro
Ultrà uti ; Vates candida turba sumus.
Cur loligineo turget tua venula succo,
Quando adeo puræ sunt *Heliconis* aquæ ?

Non te aut *Archilochi* rabies, aut acer *Iambus*,
Tincta Lycambeo aut *sanguine tela* decent.
 Est Vatum Præses, Medicorum & numen, Apollo;
 Sanat, non lædit *Musa*, vetâtque mori.
 Carmina nec nigro, nec sunt lita *pharmaca*, felle,
Phœbe, tua; Aonidum est & comes alma *Charis*.
Ibin non amo, nec *Diræ* placuere *Catonis*;
Ibis per me, *Ovidi*; nec catus iste *Cato*.

In internas quasdam brevioris vita causas.

MÆror, vina, Venus, cura, & gula, quid nisi quinque;
Pertus, quis intrat mors, *Microcosme*, tua?
 Nempe per hæc nostras plerunque appellit in oras,
 Ante diem quoties cymba *Charontis* adest.
 His macies, pallor, phthisis, & nodosa podagra,
 Totâque *Pandora* pyxis aperta, comes.
 Hæc sensim enervant vires, & pabula vitæ
 Paulatim absumunt, spirituumque penur.
 Hæc mortem accelerant, accersunt denique fatum,
 Parcarum laxas sollicitantque colos.

In Nepotes.

AN quod avis sint pejores plerunque, *nepotes*,
 Prodigus & potor dicitur esse *nepos*?
 Nè potes igitur nimium, ni fortè *nepotes*
 Inter degeneres nomen habere velis.

Spes.

Post tenebras spero lucem; post tristia, læta:
 Omnia cum fugiant, Spes tamen ipsa manet.
 Tollere de vita Spem, cœlo est tollere Solem:
 Spes etenim * *vita lux*, animæque salus. * *Wisdom.*
 Christe, Oriens, & Sol, & splendida Patris imago,
 Tu lux es vitæ, Spésque, salúsque, meæ.

In rotundam nummi figuram.

Ex quovis fiat regale numisma metallo,
 Auro, aut argento, fortè vel ære gravi;
 Illius una figura tamen manet usque rotunda;
 Dum currit nummus, fixa figura manet.
 Circulus hic rectè quadrat, atq; figura, monetæ,
 Condere seu quis eam, seu numerare, velit.
 Sic intus meliúsque; sedes in divitis arca,
 Et meliùs curris, numme rotunde, foris.

{ *Nudus egressus sum, &c. Job 1. 21.* }
 { *Nihil in hunc mundum intulimus, &c. 1 Tim. 6. 7.* }

Nudus in hunc mundum veni, nudúsque recedam;
 Exitus & talis, qualis & introitus.
 Non obolus mihi jam reliquus, cum trano paludem;
 Et naulum perdet portitor ipse suum:
 Quid Styga? quidve *Charonta* loquor? Tu janitor Orci,
 Claviger & cœli, Christe, *Petrúsque* tuus:
 Túque, *Petrúsque* tuus; sed non & Papa: nec aurum
 Scilicet, *argentum* nec tibi, *Petre*, fuit:

Quando autem Romæ cælum est venale, Deusque,
 Quæ referat cœlos, aurea clavis adest.
 Auro sic animæ purgantur, ut ignibus aurum;
 Purgataq; animæ protinus aitra petunt.
 Agre igitur dives cœlos intraverit? immo
 Quàm facile hoc, auro sic referante fores!
 At nil divitiæ domino post funera profunt,
 Nec rediment animam mille talenta tuam.
 O vanas hominum spes! I, rape, congere, conde;
 Nil miser hinc tecum, cum moriere, feres.
 Nudus homo in terra dormit, nudusque resurgit;
 Ad tumultum nullæ te comitantur opes.
 Quantumvis aliquem fortuna rivus inaurat,
 Ante obitum Cræsus, mortuus Irvus erit.

Poetices comes paupertas.

Carmen nobile, carmen hexametrum,
 Sex currit pedibus, pediculi instar;
 Quid mirum, si ita pauperes Camæeræ,
 Mendicūmq; adeo genus, poætæ?
 Quando vel generosus ille versus,
 Nempe heroicus, est pediculofus.
 Mendicum potius te, *Homere*, miror,
 Et sic his animalculis sūetum,
 Captum * ænigmate tam pediculoso.

* " Ἀσσοῦ ἐλεμῶν, λει-
 πόμεθα, &c.

Cæsari, qua Cæsaris; Deo, qua Dei.

Est homo imago Dei, nummus sed Cæsaris icon;
 Da censum Regi, teque animamq; Deo,

Icona

Icona divinam hanc cultu ac virtutibus orna :

Hic saltem nè sis Iconoclasta, cave :

Cæsaris effigiem in nummo qui prorsus adorat,

Effigiem in sese destruit ille Dei.

In Cynegesia, & Hippodromia.

HOS Bacchus amens conficit, aut Venus;
Venatus illos, & nimius feræ

Cultus Dianæ, ardénsque cervos

Et lepores amor insequendi;

Consumit hæc rem cura domesticam,

Sui & canes *Actæona* devorant.

Quot gurgites sunt? quot charybdes,

Auri, & opum, ac hominum, voraces!

Damnosa sunt quos decoquit alea :

Certare multos *curriculo* juvat

Circensium, ac ingente sumtu

Pascere equos celeres volatu.

Dum *colligunt* hi *pulverem Olympicum*,

Terras profundunt, prædia dissipant,

Nec ungulis cessant equorum

Dilapidare domos avitas.

Sic dum *quadrigis* pauperiem *fugit*

Humana gens ut plurimum, amans lucri;

Hippodromo gaudens, equorum

Alipedum glomerante gressu,

Cursu suorum & quadrupedantium,

Accersit ultrò pauperiem miser,

Suóque jumento, celete,

Attrahit ipse sibi ruinam.

Tales Tyranni denique Thracii

Equifuerunt, queis homines cibus;

Hi nempe Circenses edaces;

Atque suum dominum vorabant.

Nihil

Nihil scitur.

Quot nos celavit magnetica mira, metallum,
Herbarum & vires, quot lapidumque, Deus!
Nec pandit nobis æstus quæ causa marini,
Notum &, *Nile*, caput noluit esse tuum:
Ut sint in terris ænigmata, sint & in undis;
Plurima nescire & se fateatur homo.
In Protoplasto pruritus multa sciendi
Heu miseros fecit nos propè scire nihil.

Marcellus, Fabius, Minutius.

Magnus *Marcellus, Fabius* sed *Maximus*; *Ensis*
Ille tibi, hic *clypeus*, *Martia* Roma, fuit.
Tantò quippe salus propria & defensio major,
Quàm clades hostis, plaga vel ulla, tui.
Præpropero minuit rem Marte Minutius, auxit
Cunctando Fabius, restituitque morâ.

Roma $\left\{ \begin{array}{l} \textit{Maro} \\ \textit{Amor} \\ \textit{Mora} \\ \textit{Armo.} \end{array} \right\}$ Anagram.

Roma *Maro*: quid enim præclarius illa *Marone*
Unquam, vate sacro, *Partheniô*que, tulit?
Roma Amor impurus, *Veneris*que infanda libido,
Et sitis imperii, & dira cupido lucri.
Roma Mora, oppositûsque piis conatibus obex,
Spemque *reformandi* tempus in omne trahens.

Roma

*Roma Armo gentes in prælia, pérq; duelles
Instruo, & in Reges concito regna suos.*

In Cotilum Empiricum.

S*tultorum doctrix* solet *Experientia* dici;
Omnis homo & *stultus* dicitur *aut medicus*.
Non mirum, si *stultorum* sunt *omnia plena*,
Nec si tu *stultus*, *Cotile*, non *medicus*.
Credimus *experto*, magis at *sua* in arte *perito* :
Sed non *expertus* quisque *peritus* homo est.

---

*Paulus excutiens bestiam in ignem, nihil mali passus
est, Act. 28. 5.*

C*um Paulus* tumidas fugisset naufragus undas,
Mox discrimen ei majus ab igne fuit.
Ecce è sarmentis excita ardore colubra
Ejus adorta manum est, dum sedet ante focum.
Nec tamen immeritam læsit pia vipera dextram ;
Innocuam in flammæ excutit ille feram.
Sic quem vipereâ damnat gens barbara linguâ,
Cædis & admissæ clamat esse reum ;
Absolvit serpens, (*sunt ipsa pericula tanti*)
Infontemque suo prædicat ore virum.
O quanta illæ sæ *fama est* & *gloria dextra* !
Quo poterat melius teste probare fidem ?

In amaras Medicorum pilulas.

DUlcis odor lucri, Medice, est tibi; cur sapor ergo
 Non poterit pilulæ dulcis & esse tuæ?
 Quantus amor doni! doseos proh quantus amaror!
 Deterius morbo est hæc medicina malum.
 Ille mihi *punctum* Medicus, qui suave salubri,
Utile qui dulci miscuit, omne feret.
 Fortè tuos fulvo globulos vaser oblinis auro:
 Dæmon ipse escas hæc tegit arte suas.
 Sub ramento auri, tenui crustata metallo,
 Quantum aloes, quantū hæc pharmaca fellis habent!
 Quisquis fel flavum, flavum vel diligit aurum,
 Is sumat pilulas, Pharmacopœe, tuas.
 Neutrum amo; *Tiberiūmque* sequor, tot scilicet annos
 Jam natus, medico tendere nolo manum.

In Superbiam.

RAdix avaritia malorum est omnium,
 Summus malorum at ramus est superbia;
 Radicis immò & fundus est superbia,
 Fons ac origo criminum, superbia:
 * *Regina vitiorum* ac parens, superbia.
 Malum est adhærens intimè, superbia,
 Exutus * *ἐξαρτεσ χτῶν*, superbia:
 Malum ergo primum & ultimum, superbia;
 Nam prima labes omnium, superbia,
 Hominum ruina & Dæmonum, superbia,
 paradiso *Adam* quid expulit? superbia:
 Cœlo quid Angelos malos? superbia.
 Quid maximè invisum Deo? superbia.

* Greg. M.

* Plato.

Ut pictura, poesis —

AT non ut pictor tamen esse poeta videtur,
Musa penicillum non habet ergo suum.
Pictor enim certè est oculatus; at ipse poeta
Princeps (si fas est credere) cæcus erat.

Alexander faber ararius, &c. 2 Tim. 4. 14.

DAmna faber Sancto fabricavit plurima Paulo:
Aenea frons illi, ferrea fibra fuit.
Quod si illi Dominus juxta sua facta rependat,
An non fortuna fit faber ipse sua?

Homeri Culex,

Sive,

Ὅμηρον ἐκ τῆς εἰς τὸν Κώνωπα σιλησδονίας.

*Cum ob aquarum restagnationem insolitâ Culicum copiâ
insestaremur, mense Julio 1661.*

*Ad Virum Ὅμηρικώτατον D. Joannem Cottonum,
Equitem Baronettum.*

Κώνωψ ὦ λιγύφωνε, μελικτὰ, καὶ ἡχέτα κώνωψ,
Κώνωψ ὦ κυνόμενα χακὴ, αἰμυπότα κώνωψ,
Κώνωψ, ὦ σαλπικτὰ, βειήπυε, αἵματος ἄτε,
Ἄρεθ' ἀνδρὲς φόνου καὶ σὴν γνῆν', ἀλλοπρόσαλλε,
Ἐἶδε σ' ἀεφάχνια λεπτὰ φεισσοχὺ δέντα δαμάζοι,
Δεσμὸς τ' ἀργαλέθ', πάλαι ὡς αἰδῆλον Ἄρηα
Κύπειδι μιτρώμενον, σέ τε κωνωπεῖον ἐρύκοι.
Σχέτλιε, πῶς ἐδέλεις δάκνων ἐρεθίζεμεν ἀνδρας,

ὦς

Ὡς γίγας ἢ γέγων' πυγμαίοις τ' ἄμμι μάχεσθαι;
 Τίπτε πόσον νύσφς τέρενα χεῖρα νυκτὸς ἀμολγῶ;
 Νύξ ἄρα νύγματις ὅτι φερώνυμ' ὑμέτεροιο;
 Νύξ, ὅπ' νύξαι ἔθ' τότε κωνώπασι μάλισα;
 Πῆ φέρεαι διὰ νύκτα βαρύβρομος ἔνθα κ' ἔνθα,
 Νύκτα δ' ὀρφναίω, ὅτε δ' ἐνδέρμῃαι δέμεις ὅτι;
 Τίφθ' ὥς, ὦ Πολύφην', ἀρήμῃ' ὦ δ' ἐβόησας
 Νύκτα δ' ἀμβροσίω, κ' αὐπνυς ἄμμι τίθησθαι;
 Ἡμεῖς κ' π' σε πῶ χακὸν ἔρδμεν, εἰδ' ἡβαιδν,
 Κείμεθα δ' ἔνκηλοι, σὺ δὲ μαίνεαι ἐκεί' ἀνεκτῶς,
 Ἄμμιν ἐφαλλόμεν' ὅτι, βροτοιοιγῶ ἴσος Ἄρῃ,
 Ῥινοτόφῳ, συγρῶ ὥς σε γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ
 Ἄμματος ἡμετέρου, σὺ δ' κ' κέρως, εἰδ' ἐπ' φειδῶ.
 Ὡς ἀμοτον δύεις, εἴ ποτε μέγα γόρυμα κιχέης,
 Ἀνδρόμεια κρέ' ἔδων, Κώνωψ, αὐτὶς δέ τε Κύκλωψ,
 Ἄμμα μέλαν πίνων, ἐπεὶ ἐν χερσὶ ῥάμφοι' ἐπῆξας.
 Ὡς σευ ἐπὶ σώματος τέταται δολιχόσκι' αἰχμή,
 Σμερδαλέη περὶ χεῖρα, λιλασιμῶν χερσὶ ἀσπί.
 Ὡς βδέλλη σὺ γ' ὁμαιομος, ὁμοῖός τ' ἐπλεο πῆμπαν,
 Ἄμμα δ' ἀνδρὸς σίφων, ὁλοώτατε Κώνωψ.
 Εἰδ' ὅσω λάγαλέῳ θανάτῳ πανάπολμ' ὅλοιο,
 Κύρῳ ὁμῶς, λιαροῖο βεβαμμέν' αἵματος ἀσκή,
 Οὐπὲρ σ' ἔλλαβε δῖψα, βρέτε κεκορημέν' ἀδδῶ.

*Ad D. Henricum Puckeringum, alias Newtonum
 Equitem Baronettum.*

Quando spei ingentis tibi filius unicus esset,
 Mandasti hunc curæ, Vir generose, meæ.
 Qualem at Thesaurum mihi tunc commiseris, edam?
 Quam gemmam fidei crediderisque meæ?
 Scire nefas illi, tibi quæ charissima; nempe
 Illa & defunctum non patienter amat.
 Si tua Caia, tui mater mœstissima nati,
 Resciret damnum, me memorante, suum;
 Cum Niobe in lacrymas mox tota liquesceret, ullas
 Neccaperet ripas heu fera diluvies.

Nam

Nam memini, cum, me viso renovante dolorem,
 Deliquium aspectu passa erat illa meo.
 Illi igitur cave nè dicas, Bone, quod tibi dicam;
 Suspitor ingenium fortius esse Patri.
 Ergo tui partem volui tibi dicere damni
 Cerrè aliquam; totum dicere quis poterit?
 Dicere quis poterit, qualis mihi credita gemma est?
 Qualis *μουνοφυής* & tibi natus erat?
 Ingenio clarus, morum candore coruscus,
 Doctrinâ insignis, nec pietate minús.
 Comis & urbanus, prudens tamen atq; modestus,
 Et gravis; hinc juvenis nempe Senator erat.
 Alloquio suavis, formâ aspectúque venustus;
 Frons præclaræ index indolis ipsa fuit.
 Et ruri, & toti, quâ notus, amabilis urbi,
 Angliaci (quidni dixerim?) & orbis amor.
 Deliciæ inprimis *Granta*, gentisque togatæ,
 Nec quis in hac Phœbi gratior arce fuit.
 Tres Charites magè charum illo, ter trêsvæ Camœnæ,
 In tota *Triadis* non habuere Domo.
 Deniq; talis erat tibi, Vir Clarissime, natus,
 (Heu quod non possum est dicere, sed quod erat!)
 Qualem esse hunc decuit, cui tu Pater, indolę tantâ,
 Tutor & *Henrici* Principis, esset avus;
 Is qui purpureos Latio sermone *Tridenti*
 Detexit Patres, Papicolûmq; dolos.

Epitaphium Henrici Puckeringi, aliàs Newtoni,
 H. F. Armigeri.

Cui sedem in summo & titulum *Varvica* Senatu,
 Ingenii cultum *Granta* diserta suum;
Londinum cunas, & *Nottingamia* bustum,
 Deniq; cognomen cui *Nova Villa* dedit;

Cor-

Conditur hoc tumulo, raptus juvenilibus annis,
Henrici Henricus natus, Adaëque nepos.

Martial. Epigr. L. 5. Ep. 82. *Semper eris pauper, &c.*

Αἰὲ πτωχὸς ἔσῃ, εἰ πτωχὸς εἶ Ἀιμιλιανέ.
 Χρήματα νῦν δίδεται χρήματ' ἔχουσιν μόνοις.

In Causidicum.

Versus Cancrini.

Judicium duce te floret nec præmia captas
 Munera contemnis haud mala vita tua est.
 Justitiæ via dum suadet vis dicere verum
 Pectore sincero tu neque dissimulas.
 Divitias neque dant nummos nec quando Clientes
 Vicere & raro te duce dispereunt.
 Vendibilis tibi lex nunquam non pectore avaro
 Pervertis leges jus malè contemnerans.
 Perpetuam fore vis pacem nec jurgia quæris
 Utile non vanum das quoque consilium.
 Causidico quia te trutinis examen honestis
 Fit nec venalis est tua lingua lucro.
 Pauperibus sua das miseris haud scilicet Irum
 Deseris afflictum tu modò causa bona est.
 Stultiloquas puto quòd rixas vel jurgia vitas
 Improba non optat mens tua dissidium.
 Displicuit tibi nec causam contemnis egeni
 Curabis miseros nec tibi prospicies.
 Es bonus haud malus es judex te judice causa
 Pessima concessit nec bona succubuit.

Confi-

Consilium grave cùm dederis & feceris aurum
 Respuis haud gaudes vir bone muneribus.
 Innocuis bonus ut fias patronus honestas
 Tutaris causas nec malè destituis.
 Consilium citò das prudens nec quando Clientes
 Expectare facis sunt tibi ludibrio.
 Litigium breve vis fieri nec crimina nectis
 Garrula sed refecas haud mora grata tibi est.
 Arbitrium simul ut dederis geris ora modesta
 Inde haud applausum vis tibi tergeminum.
 Intereà sapis haud nummos venaris iniquè
 Permittis legi non tibi iudicium.

In Carinum Anatomicum.

A Natomicam *Carinus* artē proficiens
 Fidenter ingessit se in Ordines sacros.
 Nimirum & ὀρδοτομεῖν putans se τὸν λόγον,
 Et *dissecare* posse se Textum sacrum,
 Et ejus intestina cuncta pandere.
 Sed imperitâ hoc dum facit mente & manu,
 Et radit aures, enecans longis logis,
 Omnes abhorrent: concionando & miser
 Sic quæritans victum, esurire cogitur.
 Quid restat? ad Anatomē recurrat ut suam?
 At excidit planè hæc, & ille pristinæ
 Oblitus artis, nec sciens adhuc novæ.
 Aliunde verò si sibi non prospicit,
Anatoma & ipse jam propè accedet brevi,
 Sceletónque factus, & fame enectus miser.

In Andream Melvinum Scotum in Ecclesiam Anglicanam Sapphico carmine debacchantem.

Mome Anglicanam vellicans Ecclesiam,
Cur Lesbium, *Melvine*, tendis barbiton,
Satyrámque versu scribis acrem *Sapphico*?
Lascivi hoc annon carmen index ingenî?
Meretriciónē proteri hoc ergo pede
Matrona casta sponsâque hæc meruit Dei?
Decimáne Musa nunc tibi, invitis novem,
Succurrit, apta tam protervo scommati,
Dignum patellâ operculum, *Sappho* procax?

In Conflagrationem Urbis Londini, Anno Dom. supra millesimum 666.

Anus quo *Nova Troja* conflagravit,
Sexcentesimus (annus ominosus)
Sexagesimus atque *Sextus*; ô quàm
Fatalis numerus, *Joanne* teste,
Index nominis Antichristiani,
Infamis nota Bestiæ & character!
Sic olim *Nero*, magnus Antichristus,
Et sævus Leo, Bestia execranda,
Romam ussit simul *Iliúmque* lusit.
Quòd si quis *Trinobantidem* (heu nefas! heu!)
Injectis facibus cremârit ultrò,
(Nec casu potius flagrârit illa)
O quàm tetrius hic *Nerone* monstrum,
Ipso & Bestia pejor Antichristo!

Jonas & Arion.

IN ventre ceti fugit iratum mare,
 Numénque, sic servante, quem iugit, Deo,
Jonas propheta, vivum adeptus carcerem,
 Tumulúmque vivus; quem reliquit & statim,
 Triduanus hospes, Virbii magni typus;
 Balæna captum fida cùm evomuit virum,
 Deoque depositum jubente reddidit.
Methymna civem vana nè jactes tuum;
 Citharcedus ille quid miser Vatem ad sacrum?
 Quid terga delphini, ista ceti ad viscera?
 Delphinum *Arion* musicâ mulcet suâ;
 At ecce cetus surdior, cujus, nisi
 Deo loquente, *venter aures non habet.*

Mæchus & Mars ἀλλοπερὶσαλλοι.

MIllitat omnis amans, & habet sua castra Cupido;
 Est & in his castris ἀλλοπερὶσαλλοι & Ἄρης.
 A suo ad alterius lectum dum tendit adulter,
 Ut Mars, inconstans est, variâtque vices.
Mars & ad alterius (*Vulcani*) quando cubile
 Transiit, an non tunc ἀλλοπερὶσαλλοι erat?

AΜρότεροι, Μοῖχος τε καὶ Ἄρης, ἀλλοπερὶσαλλοι.
 Ὁ βερετολοιγὸς Ἄρης, ὁ βερετολοιγὸς Ἔρως.

Venus lacrymarum usus.

UT vidi, ut perii: primæ en hæc noxa Parentis;
 Ex mali aspectu nata cupido mali est.

Ipsa via est oculus, quâ culpa intravit in orbem;
 Culpam ergo ex oculo lacryma missa lavet.
 Flendi hic finis, & usus aquam stillantis ocelli,
 Eluat ut fordes, quas facit ipse, suas.
 Nos tamen hos fontes alios mutamus in usus;
 Atque ubi nil prodest, lacryma sæpe cadit.
 Projicimus porcis oculorum has denique gemmas,
 Fundimus & frustra, & prodiga turba sumus.

In S. Scripturam.

Lucerna pedibus meis Verbum tuum. Psal. 119.

O Sermo Summi ac Eloquentium Dei,
 Sonans ab alto in *Codice* Vox *Sacro*,
 Tu dirigis gressus eunti,
     Sola meis pedibus lucerna.
 Quod si ergo ductu non regerer tuo,
 Quot ferrer eheu quantâque in avia!
     Quam cæcus errans cespitarem
     Cimmeriis miser in tenebris!
 O vana præ te *Oracula Delphica*!
Dodona mendax, *Pythius* & *Tripus*
     Impostor ingens, falsum & ipsum
     Fatidicæ folium *Sibyllæ*!
 Quodcunque lucet lumine non tuo,
Ecclesiæ seu vox, *Cathedra* aut loquens,
     (Vocale lignum, quale & olim
     Egregios tulit *Argonautas*)
Enthusiastæ ventriloquus movens
 Intus protervo aut spiritus impetu,
     Romana seu sit, scripta nusquam,
     Traditio, *Ratio* aut *Socini*:

Diffido ; talem & nolo sequi ducem :

* *Lucerna lucens* tu fatis in loco hoc

Caliginoso, donec adfit

Sol iterum, redeátque Christus.

Quid *Alcoranum* jam *Mahometicum*,
Talmudem & addam, Scriptáque Gentium?

Quæ cuncta præ te, *Sancte Codex*,

Tot *fatui* videantur ignes.

Tu norma Veri, tu fidei Canon,

Scriptura Sacra, es, denique tu mihi

Hermes vialis, dux eunti,

Sola mei Cynosura cursûs.

Barbarus hîc ego sum, quia non intelligor ulli. Ovid.

*Qui loquitur, erit mihi barbarus (quia non intel-
ligo sc.)* 1 Cor. 14. 11.

Non dedignatus carmen laudare *Menandri*,

Non hemistichium *Paulus, Arate*, tuum;

Quidni *Ovidi* hunc etiam versum respexerit, exul

Quem medios inter fuderat ille *Getas*?

Pauli, Nasonisque tui, *Romane*, memento,

Qui in Templo vacuos das *sine mente* sonos ;

Non intellecto qui sic idiomate gaudes,

Dum sacram peragis rem, precibûsque vacas.

Nempe *ignota* loquens, ô quàm tu *barbarus* ipse,

Quando oras, & quàm *barbara* lingua tua est!

*In Sanctum Martyrem, Thomam Cranmerum
Archiepiscopum.*

Cum fuerat vitæ *decepta* cupidine *dextra*,

Ingressit sacris se peritura *focis*,

Q 3

Nescio

Nescio quid, *Cranmere*, humani passe, retractans,
 Errorem igne luens, *Mucius* alter eras:
Mucius alter eras, sed non *Romanus*; & errans
 Duntaxat calamus, non tibi *sica*, fuit.
 Quàm se nunc urens ulciscitur æmula martyr
 Dextera, laxum ultrò sollicitatque rogam!
 Et *flammas tenet*, & contempto regnat in igni,
 Denique & ipsa suum *nobile funus amat*!
 Sic *pœnâ fruitur fortis*, quam amplexibus ambit,
 Atque lubens meritò dat, palinoda manus.
 O quam *decepta præstans hæc gloria dextra*!
Si non errasset, fecerat illa minus.

In Mæchos.

CRimen adulterii cùm sit majoris abollæ,
 Sæpe etiam & fontes morte minora luant;
 Scire velim, cur hoc, multis ut gentibus olim,
 Non hodiè pariter sit capitale nefas.
 Ergo *μαροκλοπείν* mæchis impunè licebit?
 Sola excusari vult sua furta Venus?
 Fures nummorum, laqueos furcâque subibunt?
 Fures flagitii nec sua furta luent?
 Stupratae uxoris, sectæ quàm pœna crumenæ,
 Cur levior, causam quæro, nec invenio.
 Hanc nisi quòd veniam petimûsque damûsq; vicissim,
 Tædio & est, placito hoc abstinuissè malo.
 Vinc'la pati miserum est, & quæ placet uxor habetur,
 Nec nos sat firmo fœdere jungit Hymen.
 Connubium & nobis nihil est nisi nomen & umbra;
 Et plusquam uxores denique amantur opes.
 Sit pudor; ô mores! *ubi nunc lex Julia? dormis?*
 Nocte pari passu fur & adulter eunt.

Par ergo subeant, saltem me iudice, fatum;
Clodi, quàm *Cilicis*, sit neque pœna minor.

In Reformatores nostros.

Quòd illorum memoria summo in honore esse debet.

Sunt nuper inter nos Novatorum genus,
 Qui Primipilos hos *Reformantùm* & Duces,
 Magnum *Lutherum*, *Zwinglium*, *Melanchthona*,
Calvinum (& hunc sat virulenter) *Zanchium*,
 Mitem *Bucerum*, *Martyrem*, (quantos viros!)
 Perstringere audent; hos *Homeros* Zoili.
 Tam grandi in opere (sic ferè fieri solet)
 Primùm auspicando forsan errores erant.
 Quis namq; nescit cœpta præclarissima
Periculosa plena quàm sint *alea*?
 An ergo, siquid fortè delictum leve,
 Heroibus nos obloqui tantis decet,
 Ecclesiæ quos tum *reformanda* Deus
 Sibi suscitavit? Clara vos ô lumina,
 Evangelî corusca puri sidera,
 Ob tot labores Vineæ infumos Dei
 Hanc ergo vobis gratiam rependimus?
 Si Mome vis, ingratus esto & impius;
 Venerabor ipse Nomina hæc illustria,
 Meritâsque laudes prædicans, nævos tegam.

In Viri Illustrissimi, & πολυμαθέστερ Claudii Salmasii
Librum, cui titulus, Defensio Regia.

D Octorum Coryphæe, magne *Glandi*,
 Linguarum simul omnium artiumque,

Salmasti, jubar atque lumen ingens,
 Quot illustria seculo dedisti
 Tu vastæ monumenta lectionis,
 Rari & judicii ingenique fetus!
 Et primum *Polyhistorum Solini*
 Illustras Criticâ face, atque *Plinî*
 Ingentes aperis abinde gazas,
 Thesaurum & Physices petis profundum.
 Stupendæ hoc opus eruditionis.
 Cultum pumice tum tuo & politum
Augustæ Historiæ Volumen: inde
Usuræ expolitæ, ipsa res, *modusque*,
 Pactum & *fenebre* ritè constitutum.
 Tum Patris quoq; *Pallium* vetustum
 Afri, en emaculatum & illud omni
 Suâ sorde, plicis & evolutum.
 Mitto cætera; quis tuæ valebit
 Doctrinæ monumenta tot referre,
 Cedro digna, perenniora & ære,
 Ipso & marmore permanentiora?
 Quæ cum singula posterî videbunt,
 Venturique avidè legent nepotes;
 At *Defensio Regia* eminebit,
 Palmam & præripiet vel universis.
 O verè Scheda Regia! hanc ob unam
 Omnes quotquot ubique in orbe Reges,
 Eternum tibi Principesque debent.
 Sacratæ Themidos Politicisque
 Arcas excutis hîc penûque totum. •
 Hîc Regalia vindicâsque jura,
 Majestatis & es ruentis Atlas:
 Hîc monstrum grave, multiceps, cruentum,
 Horrendum, novus *Hercules* trucidas,
 Et contundis Hydram rebellionis,
 Infernos jugulâsque Regicidas.
 Hinc, Vir Maxime, Principum Patronus,

Hinc

Hinc tu Regius Advocatus audis.
 Maſte hoc elogio ac honore: doctum,
Salamasi, te aliàs, & eloquentem;
 Hic te prætereà pium, probumque, &
Malis temporibus bonum, probaſti.

In T. Lucretium Carum poetam ἀντίχρητα.

Cum * cecini extinctos funestâ morte poetas, * Lib. 1.
 Fugit me fatum, docte Poeta, tuum.
 Et tu sponte tuâ rupisti stamina vitæ,
Lucreti, heu animæ prodigus ipse tuæ.
 Qui tam *carus* eras aliis, ô *Care Lucreti*,
 Debueras certè *carior* esse tibi.
 In nece, *Lucreti*, tibi par *Lucretia*, mortem
 Conscivit propriâ dum sibi & ipsa manu.
 Causa at quàm dispar! ob stuprum se illa peremit
 Illatum sibi, tu * philtro & amore furens. * Hieron. ex
 Matronæ *tamen est* melior quàm causa Poetæ; Euseb. vid. &
 Hic sibi, *Sexte*, illi tu necis autor eras. Lil. Gyr.

In eundem.

Religio peperit scelerosa atque impia facta. Lucrer.

Dic mihi, *Care*, manu propriâ moriture, *Lucreti*,
Religio facta hæc tam *scelerosa* parit?

In Lucifugas Scripturarum. Hæreticos sic vocat Ter-
tullian. L. de Resurr. Carn.

Lucifugas Scripturarum doctissimus olim
 Dixerat Hæreticos Africus ille Pater.

Hæreat

Hæreat Hæreseos ubi stigma hoc, judicet Orbis ;
 Clarius & *lucē* est, neminem & ergo *fugit*.
 Nam *Latium* à *latebris* ubi dicta * *Deoque latente* est
 Terra, ibi *lucifugas* quis neget esse viros? * Ovid.
 Fast. 1.

*Gratiarum una à Junone Somno in matrimonium
 data.* Hom. II. ξ.

Quod neque placet *κεινωτάτω* Julio Scaligero
 Poet. l. 5. c. 3.

Displicuit Critico, quòd nupta est Gratia Somno ;
 Ac si *dormites* hic & *Homere* senex.
 Gratia non dormire solet, nec denique debet :
 Ergo, Somne, tibi non bene juncta Charis.
 Quin & Cimmerios procul æstu & Sole recessus,
 Somne, tenes ; feret hanc Gratia *nuda* plagam ?
 Incedunt Charites sine veste & tegmine ; forsan
 Frigidum & indociles sic tolerare Jovem.
 Tu quæ donasti nuptâ tam dispare Somnum,
 Defendas Charitem, pronuba Juno, tuam.
 Aeris ipsa Dea es ; sit & illic mitior aer,
 Ut cum sponso habitat sic nova nupta suo.
 Nugæ ! an *grata* minùs cæcorum hæc *somnia* Vatum,
 Quòd *Physica* haud queat, aut *Ethica*, causa dari ?

At nunc barbaria est grandis habere nihil. Ovid.

IN pretio quondam Musæ Charitésque fuere,
 At nunc barbaries pauperiésque pares.

Eloquium & famam *Regina pecunia donat.*

Cui loculi turgent, ille disertus homo est.

Auro, docti omnes sumus, & mitescimus omnes :

Auro qui caret, est barbarus atque rudis.

Aureus et si *asinus*, qui dives, doctus habetur ;

Nummus ubi loquitur, *Tullius* ipse tacet.

Qui nummum ore feret, fuerit *Chrysothomus* alter,

Mutus ceu piscis, sit licet ille, *Petri*.

Tu quoq; *Maonide* cum Musis, *Caris* & instar,

Si nihil attuleris, *καταφρον* & eris.

Non aurum, ingeniumve, fuit mihi divite venâ ;

Sic cum nil habeam, *barbara* Musa mea est.

In Avaros.

Semper avarus eget.

Semper avarus eget ; nunquam sed egemus avaris :
Quicquid habent alii, semper avarus eget.

Semper avarus eget ; vicini *semper in arvis*

Fertilior seges est ; huic sterilescit ager.

Nempe trahacem hominem lucri tenet aspera diplas,

Auri & *sacra fames* ; semper avarus eget.

Semper avarus eget ; quantum ipsa pecunia crescit,

Crescit item nummi, nec satiatur, amor.

Quantumcunque habeat, *Mida* rex & pauper in auro,

Et miser est, medio ; semper avarus eget.

Semper avarus eget, *congesto pauper in auro* ;

Tantalus & medias sic sitit inter aquas.

Cræsum opibus vincat ; crescit tamen improbus *hydrops*,

Indulgetque sibi ; semper avarus eget.

Semper avarus eget, *magnas* quem dira cupido

Inter opes inopem, copiaque ipsa facit.

Inde *seges scelerum, radix* & *sola malorum*,

Quod nunquam satur, & semper avarus eget.

Turgeat

Turgeat arca licet; *quò plus sunt denique pota,*
Plus sitiuntur aqua; semper avarus eget.
 Nec *Tartessiacis illum satiaret arenis*
 Divitis unda Tagi; semper avarus eget.
 Sed nè hemistichio lassetur Lector eodem,
 Tædium & hæc crambe sic repetita ferat;
 Cesset avarities, & amor vefanus habendi,
 Ut tandem hoc cesset, *semper avarus eget.*

In præsentiam Christi in S. Eucharistia.

CLarior in Cœna ut fiat præsentia Christi,
Trans Papista suum, *Con* Lutheranus, habet.
 Quo Christum cœlo deducunt carmine? Cœnam
 Destruir, atq; suo Corpus uterq; modo.
 Est mea firma fides, præsentem ibi credere Christum;
 Hoc volo, *rem* teneo, nescio at ipse *modum*,

In piam illam Precationem Litanicam,

A morte subitanea libera nos, Domine.

Lenta minus lædunt prævisi spicula fati,
 Fortius at jugulum mors inopina ferit.
 Quis poterit tantam ad pugnam satis esse paratus?
 Quisve improvise vellet ab hoste capi?
 Esto, quòd obrepat non intellecta senectus,
 Nè tamen obvenias tu mihi, Parca, repens.
 Væ misero mihi, si incautum mors ultimus hostis
 Occupet, extremo deficiamque die.
 Si me neglectus tenet aut oblivio lethi,
 Vivus Lethæis jam propè mergor aquis.

Ergo

Ergo hoc, pace tuâ, nostrum, Fanatice, votum,
Morte repentinâ nè moriamur, erit.

In Titum Livium Patavinum.

O Lacteum, *Livi*, eloquentiæ flumen,
Patavinitatem cur stylo tuo affingit

* *Afinius* ? illum at nec *ῥεπώνυμον* dicam,

Nec eluam, vix cognitam mihi, labem.

Utinam at profectò, *Pollio*, foret nobis

Patavinitatis hujus integrum corpus,

Nec tot perissent pura * *laçtei fontis*

Fluenta, nec *decadum* tot aurei libri!

At, *Martialis*, *Livius* tuus tam *ingens*

Quàm diminutus ecce tempore & fato!

Totum tua & *quem bibliotheca vix cepit*,

Nunc, proh dolor! vix angulum meæ replet.

* *Afin. Pollio*
apud Quintil.
l. 8. c. 1.

* S. Hieron.

Bacchus fortior Marte.

V Inofus podagrâ, interdum chiragrâque, laborat;
Bacchus quippe manus obsidet, atq; pedes.

Ariete mox crebro pulsat caput, & jecur urit,

Tandem ipsum petit & cor, perimítque virum.

Sic vino gaudens *Bacchus*, quàm sanguine *Mavors*,

Fortior; hic citiùs, certiùs ille necat.

*In infamem illum Apostatam, Marcum Antonium de
Dominis, Archiepiscopum Spalatensem.*

S Palato *παλατῶ*, lascivâ transfuga mente
Fluctuo, & ingenio *luxuriante* vago.
De Dominis sum tot *Dominis* servire paratus,
Jacobo, Veneto, Gregoriôque meo.
Mobilis Euripus, Vertumnus, & ἀλλοπεύσαλλο,
Deniq; & inconstans alter *Ecebolius*.
Italiam profugus Lavinâque littora liqui;
Nunc patriæ tangit me nova cura meæ.
Italiâ veni ventosus, eoque revertor;
Salve Roma iterum, terra *Britanna* vale.
Pulchra vale *Vindsora, Subaudia* chara valet;
A Tamesi ad Tiberim stat mihi vela dare.
In patriam revolans binis jam conscius alis
(Nec nego) avaritiâ ac ambitione feror.
At, *Marce Antoni*, Romam ô insane redibis?
An tibi Tarpeius Jupiter ergo favet?
Mirror te, Antoni, quorum tu facta imitere,
Exitum & illorum nolle timere gravem.
Gregorius si fortè vetus tibi parceret amicus,
Mox at in *Urbanus* Jupiter alter erit,
Te vivum, *Antoni*, si nulla *Philippica* damnat,
Nec valido è rostris *Tullius* ore tonans;
At post fata Jovis Latii te fulmen aduret,
Tradet & infestis te tua Roma rogis.
Quod nisi venisset tibi mors in tempore, vivum
Te puto cum *Libro, Marce*, flagrâsse tuo.

*Ad Abrahamum Cowleium, A. M. Collegii Trinitatis
Cantab. Socium, Poetam sui ævi Celeberrimum.*

Quàm non ceratis imiteris *Pindaron* alis,
Et par *Maonia* sit tua Musa tubæ;
Quàm tu *Thebano* vati, similisque *Maroni*,
Ut *Dirces* alter, *Mantua* & alter olor:
Quàm meritò Pater, *Abrame*, & Patriarcha, voceris
Vatum, seu Lyrico plectro, Epicòve, canas;
Viva tot ingenii monumenta loquentur, & *Oda*
Pindarica testes, & *Dauidæis*, erunt.

In Sartorem quendam ὀρνιθοσκόπον.

Consilio te posse tuo *sarcire* ruinas
Regni, si fieres ipse Senator, ais.
Sexcupedes & bestiolas quia cuspide figis,
Cornicum te *oculos confodere* ergo putas.
Sic semper tu, Sartor, *acu rem tangere*, quicquid
Censuerint alii, visus es ipse tibi.

In Ehudum & Eglonem. Judic. 3.

Est *Eglon vitulus pinguis*; nato ergo rebelli,
Sed reduci, populo, hunc cædis, *Ehude* pater.

Hostem cùm patriæ peteret regem, alter *Ehudus*,
Mucius; hæc errans, certior illa manus.
Mucius inflictam post plagam *Scavola* dictus,
Ante datum vulnus *Scavola* noster erat.

In

In Schismaticos.

Sponsa Dei, Christi est Ecclesia ; qui sibi Matrem
 Non habet hanc, Patrem non habet ille Deum.
 Vos ô schismatici, spurium genus ! è grège vestro
 Ergo *Pater noster* dicere nemo solet.

*Ad venerandum Senem, Edvardum Palmerium, Armi-
 gerum, A. M. & Collegii SS. Trinitatis Cantab.
 aliquando Socium, Virum doctissimum, &
 Græca inprimis Lingua peritissimum.*

Edvardus Palmerius.

Anagram.

Purus, mel, suada, redi.

P*Almeri*, decus Hellados disertæ,
 Græcarum cynosura litterarum,
 Qui *Demosthenis & Platonis* olim
 Tam *puros*, & adhuc, bibis liquores,
 Hisque e fontibus, alvearibûsque
 Hauris *mel* & *Hymettium*, & *suadam*,
 Et Græci eloquii dapem & medullam,
 Linguae Cecropiæque dulce nectar ;
 Nè festina adeò, *redi*, precamur,
 Nec nos tam citò derelinque, serus
 Quin cælum pete ; tum relinque saltem
 Adversaria docta, digna luce,
 Quæ tu scilicet è penu *Pelasga*
 Jam toto modio, manu peritâ,
 Olim congeris, horreoque pleno.
 Noli hæc, obsecro te, invidere nobis

Nè

Nè tecum simul Hellados disertæ
 Tam *puri* latices eant sub umbras;
 Nè condantur & Atticæ loquelæ
Mel & *suada* tuo, nefas, sepulcro.

---

*Ad Cl. Virum Petrum Molinæum, P. F. S. Theologia
 Professore, Canonicum Cantuariensem.*

S Alve & tu, venerande senex, *Molinæ* poeta;
 Nè titulum spernas; hoc quoque Patris habes.
 Legietenim, legique lubens, insigne poema,
 Grande sonans, docti quale *Maronis* opus;
 Quo *Batavum* genti plaussit celebrique Lyceo,
 Quando vale *Leida* diceret ille suæ.
 Plausit, & *argutis sociavit carmina nervis*:
 Exemplo hoc *Musas* tu quoque, *Petre*, colis.
 Macte esto, Magni Patris non degener hæres,
 Ingenio suppar, nec pietate minor.
 Quò tu me rapis attonitum cœlestibus *hymnis*!
 Aut quò me tuus hic entheus ardor agit!
 O quàm me liquat in lacrymas *Ecclesia* mater,
 Ejus dum lessus heu *gemiúsque* lego;
 Quos tua *Melpomene Carolino* in funere pangit,
 Fundit & in fletus totum *Helicon* suos!
 Denique *tale tuum carmen*, *divine* poeta,
 Ut pigeat *Musæ* me pudeátque *meæ*.
 Uranie tua ad astra volat, cœlóque locatur,
 Clio aut *Euterpe* cùm mea repit humi.
 Mistra tamen nostris sunt quædam & seria ludis,
 Quæ, mihi sat fuerit, si placuere tibi.
 Sacrorum at *mystam* quæ dedecueret, senémque,
 Fas mihi nec scribi, nec tibi, *Petre*, legi.

In Orebum & Zebum (Heb. *Corvum* & *Lupum*)
interfectos. Judic. 7. 25.

Quales nacta duces *Midianis* noxia proles,
Tales nunc hodiè gens inimica Deo.
Orebus Zebosque hostes, Ecclesia semper,
Corvos atque *Lupos*, est habitura suos.
Lethifera en illis *petra*, *torcular*; his & Iesus,
Qui *petra*, & *calcans torcular* unus, erat.

In Concilium Nicænum primum O Ecumenicum.

Vicenos Canones dedere nobis
Nicæna Synodi Patres, rotundum
Hunc Græco numerum notante *Καὶ πρὸς*
Κωνσταντίνον & is est vel Imperator,
(Ejus nam Synodus vocata jussu)
Vel qui *Κύριος* & est Deusque noster
Christus; nam * *πέλιον ἡδίκησε* neuter. * *Οὐδὲ τὸ Χ' εἰς τὸ*
Hac porro in Synodo simul coacti *καὶ πρὸς*. Julian. Mi-
Tercentum, atque decem Patres, & octo. *σοφ.*
At *κυρ* hic numerus? *πν*, requitis?
Nempe hæc Symbola, *Ταῦ*, *Ἰωτα*, & *Ητα*,
Σταυρον five crucem notant *ἸΗΣ*.
Est *Ταῦ* quippe figura *σταυροειδής*.
Hoc signo labaróque vicit hostes
Primus Christicola Imperator ille,
Hujus Concilii parens & autor.
Ritè & denique nomen hæsit urbi
Nicæa huic, ubi veritas triumphans
Victrice in Synodo hæresin fugavit.

In Organon Aristotelis.

Organo Aristotelis careat Dialecticus, ædes
 Absque instrumentis si fabricare potest.
 Certè alius poterit: ramus vel rivulus esse,
 At Logicæ radix fons & Aristoteles.
 Cui similis nemo, (magnum ni fortè Baconum
 Scilicet excipias) nemo secundus erit.
 Quando ergo in Logica primas tulit atq; secundas,
 Ritè Priora ille, & Posteriora dedit.

In Christum spinis coronatum.

Spinis coronant ergo Christum milites?
 Maledicta terra queis Adæ culpam luit,
 Redimitur his Ecclesiæ sanctæ Caput?
 At non Caput jam, si placet, Vicarium
 Diadema gestat spineum, sed aureâ
 Cinctum, nec unâ, est, sed coronâ triplici,
 Ac si ut tricorpor Geryon triceps foret.
 Veneranda sed tu mater, ô Ecclesia,
 Et Sponsa Christi, quæ nili in cœlis Caput
 Nullum fateris, * liliū es circumdatum
 Spinis acutis, nempe sic oportuit
 Hic militantem te Ducem sequi tuum;
 Ergo ut coronam gloriæ in cœlo feras,
 Quam Sponsus olim & ipse promeruit tibi,
 Nunc ejus instar spineam in terra geris,
 Cum Martyrè Anglo * Rege calcans auream.

* Cant. 2.

* Cant. 1.

In Medicos imperitos, de Scorbuto.

Scorbutum Medici ignorantia fecit Asylum,
 Scorbuti species dum tegit omne malum.
 Si doleant humeri, si brachia, crura, manúsve,
 Scorbuti hæc *Themison* signa ait esse mei.
 Tu, Crisi divina, ô quibus erras exul in oris?
 O Medicum, *Danaes*, * patrem, & *Ulyssis* * avum!

* *Acrisium*.

*Ad Augustinos duos fratres, Viros amplissimos, Curie
 Parliamentaria Senatores.*

Augustinorum Vos ô par nobile fratrum,
 Non *Augustini* Fratres ex ordine Sancti,
 Sed magno Regni, & meliori, ex ordine Patres,
 Conscripti Patres, *augusti* membra Senatûs,
Augustini ambo venerandum nomen habetis.
 Nomine macti estote pio, ac *Hipponis* honore;
 Cujus vos memores, colitis Sacra, Tempa, Deûmque;
 Floreat æternum ut per vos, reliquûmque Senatum,
Angliaca hæc, habeátque suos Ecclesia Patres.

In Ingratos.

Donorum immemores, *grates* & solvere dignas
 Indociles, aptè *ingratos* dixêre Latini.
 Nimirum *ingratum* hoc pecus est hominîq; Deoque,
 Nec gens in terris invisior omnibus una.
 Ter *chara* & *Charis*, & peramabile *Gratia* nomen,
 Omne

Omne bonum includens : nec enim res *gratior* ulla,
 Erga patronos animum quàm ostendere *gratum* ;
Ingratum at quis non odit cane *pejus* & *angue* ?
Prosper, in *Ingratos* igitur tu, Sancte poeta,
 Strinxisti calamum, tua & *indignatio versum*
Fecit, in *Ingratos*, quos *Gratia* senserat hostes
 Divina, infidi sobolem pullósque *Pelagî*.
 Et quisquam meliùs quàm *Prosper* perdere pullos
 Hos potuit, natos adeò *infelicibus* ovis?

Somnus imago mortis.

Vixit qui dormit; redivivus & incipit esse
 Manè experrectus, Virbius evigilans.
 Somnus mors brevis est, mors longus deniq; somnus;
 Ipse adeò tumuli lectus imago tui.
 E somno quoties igitur lectoque resurgis,
 Dic, Salve demum tu mihi Vita redux.

Pœnarum finis & scopus.

Nemo prudens punit, quia peccatum est, sed nè peccetur.
 Sen. L. I. de Ira. ex Plat.

Provida lex bifrons *Janus*; simul antè retróque
 Spectat; at antrorsum prospicit illa magis.
 Non tam, quò *doleant* fontes, quàm protinùs omnes
 Ut *sapiant*, pœnas irrogat alma *Themis*.
 Denique vir prudens noxas & crimina punit,
 Non *facta* ulciscens, sed *facienda* cavens;
 Non *quia peccatum est*, sed *nè peccetur*, ut olim
 E tripode est dictum, Stoice magne, tuo.

In mortem Judæ Proditoris, & Arii Hæresiarchæ.

Ἑλάκησε μέσῳ, (Arius sc.) Socrat. & Theodorit.
ex S. Athanasio.

PROditor ut Judas, sic viscera & Arius ipse
Effudit moriens, & crepuit medius.
Christum hominem in terris non sivit vivere Judas,
Arius in cælis noluit esse Deum.
Nati osor, per quem Pater in nos viscera fundit,
Quàm meritò effudit viscera uterque sua!

In Nuptias Senum.

PAPIA lex senibus prohibet connubia; tedas
Ne quis, funereas crederet esse faces.
Quàm thalamis impar capulo vicina senectus!
Pronuba Juno vale, tu Libi ina veni.
Nuptiæ amant epulas, ludum, cantum, atq; choream;
(Cætera quid referam, quæ minùs apta seni?)
Vult ille in molli pedem & alterum habere chorea,
Unum qui in cymba nempe Charontis habet?
Mensis ab ætate est nomen sortitus uterque,
* Junius & Maius, major hic, ille minor. * Plut.
Et juvenem notat ille, senem hic: connubia pulchra * Kεθ.
Sunt juveni, non tam fortè decora seni: * Ραμ.
Hebe gaudet Hymen; effeto corpore miles
Quid facit in castris, parve Cupido, tuis?
Junius hinc felix, (Ovidi fas credere Fastis)
Infauftum * Maio nubere mense fuit. * Ovid. Fast. l. 5.

In

In Quintum Horatium Flaccum.

Flacce decus magnum *Venusina* & gloria gentis,
 Princeps *Romana* Flacce diserte lyrae?
 Si Sætyram spectro, Lyricamve poesin, *Horati*,
 Hic tu non *Quintus*, sed mihi *primus* eris.
 Non tam grata mihi tenebrosi pagina *Persi*,
 Impurum nec sal in *Juvenale* sapit.
 Nec tam *Lircai* capior modulamine Cygni,
 Dulcius ecce canat cum *Venusinus* Olor.
Albus & altivolans cum tu sis ales, *Horati*,
 Nulla linit pennas *Dadala* cera tuas.
Icaron haud metuas, *vitrei* nec nomina ponti,
Amula *Pindarica* est dum tua Musa lyrae.
 O jucunda chely, & nimium melliflua Siren,
 Auribus ah ceram penè vel opto meis;
 Illice nè rapiar cantu, & sim nectare prorsus
 Ebrius illo, Odas dum lego, *Flacce*, tuas.

Bona mentis soror paupertas. Petron. Arb.

Mentis bona ô si pauperies soror
 Effet, *Petroni*, individua & comes!
 Non tot forent fures egeni,
 Rerum inopes neque tot latrones:
 Nec tot petaces, garruli, & improbi,
Iri impudentes instar *Homerici*.
 Mendicus ô quàm sæpe mendax,
 Idem & opum, & probitatis, expert!
 Bonum haud egestas, sed *bona mens*, virum,
 Nec improbum res, sed vitium, facit:
 Bonorum & ædes *Plutus* intrat,
 Et nebulo *Peniâ* laborat.

Maligna paupertas, opulentia
 Superba, si menslæva aderit comes;
 Ast huc vel illuc neutra verget,

Mente bonâ moderante lancem.

Grave indigentem deprimit hunc onus,
 Attollit illum grandis opum strues:

Utramque sortem ritè ferre

Pectus amat benè præparatum.

Et charitatis sæpe opulentia

Parens; benignos copia dum viros

Ditat, * *datores & bonorum,* * *Qui dñps inav. Hom.*

Diis adeò similésque reddit,

Sunt, & vocantur, divitiæ *bona,*

Deique dona, & sæpe bonis data;

At contrâ egestas pœna luxûs,

Cœlitus & veniens flagellum.

An non *bona* adsit *mens Seneca* tuo,

Sis tu, *Petroni*, scilicet *Arbiter*;

Valdè tamen nec pauper ille,

Nec, puto, vel *Catilina* dives.

Utrâque classe est mista cohors, boni,

Malique; utrinque en acroceraunia,

Seu lauta res, seu curta nobis,

Sunt scopuli, brevia, atque fyrtes.

Utramque Hebræus vult igitur * *Sophus*

* *Prov. 30. 8.*

Vitare, mundi dum mare navigat,

Intérque Scyllam hanc & Charybdin

Tendere iter, mediúsque ferri.

Nollem esse *magnas inter opes inops,*

Nec pauper ævum degere fordidum:

Frui paratis sit mihi fas,

Sed *valido*, tenuique mensâ,

Ditum ergo *partes linquere gestio,*

In *castra* migro & nil *capientium*;

Parvòque contentus, reique

Splendidior dominus minutæ,

Hæc si, *Petroni*, est pauperies tua,
Mentis sororem quam statuis *bonæ*,
Arbitrio huic subscribo, talem

Nec refugit mihi *mens sororem*.
 Non multum abundo, sed neque plus peto;
 Si fors retractat quæ dederat, *meâ*
Virtute me involvo, probamque
Pauperiem sine dote quero.

De Laide, per metath. vulgò Ladie.

ERgo Corinthiaca cum *Laide Laidēs* Anglæ
 Nomine saltem ipso quàm benè conveniunt!
 O si congruerent cum *Laide* nomine tantum,
 Non & re similes nequitiaque forent!
Laidēs ô utinam è nostris non illius instar
 Quædam scorta essent & pretiosa nimis!
 Atticus at Rhetor sat cautus, *Nen ego tanti*,
Ut me pœniteat Laidis, inquit, *emam*.

Pasce oves meas (1) rege, coerce, corrige, *Christia-*
os omnes, etiam Reges, (*Glossa Pontificia apud*
Suares. Adv. Anglic. Scēt. Err. L. 3.
C. 23.) quia, si placet,

Sunt & *oves Petri*, *Reges* quoque scilicet ipsi;
 Credo equidem; & merito jam vocitentur *oves*.
 Nam nisi *oves* essent, sic se submittere Papæ
 Vellent? Romano præda vel esse lupo?
 Ni mites, cicurésque nimis, sineréntne Monarchæ
 Sic pede Papali Regia colla premi?

In Decium Magnum Aufonium, Poetam Burdigalensem.

B Ilbili Burdigalam tua quantum Epigrammata vin-
 Quàm longè & cedunt *Aufoniana* tuis! (cunt!
 Immo *utinam* nec scripsisses Epigrammata, *Magne*
 Consul, si vis, & *Magne* poeta, *Deci*!
 Solus ego hoc opto? Criticorum & principis an non
 * *Scaligeri* votum hoc judiciûmque fuit? * *Hyperic. c. 5.*
Frivola, inepta, inculta Epigrammata, frigida, dura:
 Elogia hæc Musis contulit ille tuis.
 O durum inprimis carmen, quo *Silvius* insons
 Heu miser ad mortem vapulat usque *Brito*!
Silvius hic bonus est. Quis Silvius? iste Britannus:
Aut Brito hic non est Silvius, aut malus est.
 Quatuor & vicibus varias miserabile carmen,
 In quo fel, sed nec sal, nec acumen, inest.
Nemo bonus Brito est; & cætera, commatis hujus,
Scommatis aut potius, quæ recitare piget.
 Unde jecur tumet hoc? tantæne & Vatribus iræ,
 Quis cor & ingenium mitius esse solet?
 Quid *Britannica* gens in te committere tantum?
 Quid *Britones* tantum vel potuere mali?
 Jam scio, * nonnulli nuper grandi ære *Britanni* * *Jos. Scal.*
Fraudarant patrum, Magne poe:æ, tuum. *Aufon. Lib. l. 2. c. 33.*
 Crimine ab uno omnes discis? gens tota *Britanna*
 Paucorum ob noxam delinit esse *bona*?
Aufoni, an hæc res est? Gallorum an fortè tuorum
 Tam vetus erga Anglos antipathia fuit?

Ad Somnum.

S Omne veni, & vinci gratâ mihi compede sensus,
 Saltem ut nocte quies sit mihi, Somne veni,

Somne

Somne quies rerum, placidissime, Somne, Deorum,
Omnia qui vincis, tu mihi Somne veni.
Somne ὁ πανδαμάτωρ, hominum rex atque Deorum,
Ipso qui minor es nec Jove, Somne veni.
Somne veni, frater dura tu languide mortis,
Humana & vita pars bona, Somne veni.
Somne animi requies, lassæque vacatio mentis,
Justitium & sensus, tu mihi Somne veni.
Somne ad amussim æquans omnes, qui denique regi
Par famulôque venis, tu mihi Somne veni.
Somne veni, qui fers cunctarum obliviam rerum,
Cognate ὁ Lethes inclyte, Somne veni.
Somne veni jucunde, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Et defessa fovens corpora, Somne veni.
Somne veni, mihi pelle graves & pectore curas,
Nè studeam in lecto dum cubo, Somne veni.
Somne veni, vigiles nè sint mihi semper ocelli,
Regulus & fiam, tu mihi Somne veni.
Somne veni, per te, gelida qui mortis imago es,
Quæso, mori ut discam, tu mihi Somne veni.

Πρὸς τὸν αὐτὸν.

Ἐνδοσμον Ὀμηροκελευθόν.

Δ Εὐρὲ μοι, ὕπνῳ πίπῳ, θανάτῳ κηρὲς τε μελαίνης
 φίλε χαοίγνητε, βλεφάροισί τ' ἐμοῖσιν ἔριζε·
 ὕπνῳ ἀναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνδρώπων,
 Πανδαμάτωρ, ὃ θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὄμματα δέλγεις·
 ὕπνῳ σὺ νύκτας ἔχεις με, σὺ γάρ τ' ἐπέλησας ἀπάντων,
 Ἐδλῶν, ἠδὲ χακῶν, ἐπεὶ ἄρ' βλέφαρ' ἀμφεκέλυθας.
 Δῶρ' ἄγ' ἰὼν, φίλε ὕπνῳ, λύων μελεδήματα θυμῷ,
 Νήδυμῳ, ἀμφιχυθεὶς, καὶ ἐπιδέ μοι, ὄρεα μὴ αἰεὶ
 Πάννουχῳ ἐγρήσσω, καὶ αὐτὸς νύκτας ἰαύω.
 Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ ποπδέγμενῳ ἢ ὡ δῖαι,

Ἄλλοτ'

"Αλλοτ' ἐπὶ πλώρης κατακείμεν' ὦ, ἄλλοτε δ' αὖτε
 "Ἰππιδ' ὦ, ἄλλοτε δὲ πρηνὴς, τεπημυρόν ἦτορ.
 "Οχθήσας δ' εἶπον πρὸς ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
 "ὦ μοι ἐγὼ, τέο μέγεις αὖπν' κέϊμ' ἐνὶ λέκβῳ;
 Καὶ πότε μ' ἴπν' ἔλοι γλυκερὸς καὶ κηδόμενον ὦ;
 "Αλλὰ σέ λίσσμαι, Ἄναξ, σὺ δὲ σῶθ' ἐγὼ καὶ μ' ἐλῆαιρε,
 Δεῦρ' αἶψ' ἰὼν, καί μοι μαλακὸν περὶ κῶμα γάλυφον,
 Κόιμισσον δέ μοι, ἴπνε, ὅπως ὄφρυσιν ὅσπερ φαινώ.
 Δεῦρ' ἐμοί, ὡς ἀνὰ νύκτα κακῶν χατάπαυμα γήνηται,
 "Ὀφρα μὴ δι' αὖπν' ἔω, τεπημυρὶ θυμῷ,
 Νύκτα δ' ὀρναίω, ὅτε θ' ἄλ' εἴσι βροτοὶ ἄλλοι.
 "Ἡμαῖα μὲν κέκμηκα, πόνε δ' ἐγὼ γίνετ' ἐρωή.
 "Αὐτὰρ ἐπὶ νύξ' ἔλθῃ, ἔλθῃσι τε κοῖτες ἅπαντας,
 Κεῖμαι ἐνὶ λέκβῳ, πυκινὰ δέ μοι ἄμφ' ἀδινδὸν κῆρ
 "Ὅξ' εἶμι μελεδῶναι ἔχουσιν νυκτὸς ἀμολγῶ.
 Δεῦρ' ἐμοί, ὦ φίλε ἴπνε, θεῶν ἀγανώτατε πάντων,
 Κήδεα νῦν μοι θυμῷ ἀποσκέδασον (διῶσαι γάρ)
 Καὶ μοι νή-θυμ' ἴπνος ὅππῃ βλεφάροισί γε πίπῃσι,
 Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἀγχα εἰοικώς.
 "Ὡς ἀνὰ νύκτα μέλαιναν ἀναπνέσω χαρότης,
 Καί μοι πρὸς μελαπαισωνὴν χαμάτοιο γήνηται.

In Catsbeium, pulverarium Proditorem.

F *U*num de patria quondam cupiebat *Ulysses*
 Cernere : *Catsbeius* non cupiebat idem?

In Hypocritam.

D *E*misso cur sic incedis *Hypocrita* vultu?
 * *Qua sunt in terra quærere nempe soles.* * Col. 3.
 Lingua tibi in cælo est, loquerisq; superna, sed infra
 In terram figis cor oculosque miser.

Sed

Sed qui homines fallis specie pietatis & umbrâ,
 Histrion, te credis fallere posse Deum?
 Postquam servisti scenæ, mimoque peracto,
Personam capiti detrahet ille tuo.

In Gratias & Musas.

TRestantum Charites, ter tres sunt ecce Camœnæ:
 Equiparat trinam Pierin una Charis.
 Doctrinam pietas, Musam sic Gratia vincit,
 Vix par sit trinæ ut Diva novena Deæ.
 Jam Charitum Triadi Aonidum licet Enneas impar,
 At tres & ter tres plus valere simul.
 Et Chariti & Musæ est nomen commune *Thalia*;
 Alterius quippe hæc utraque floret ope.

Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον } Anacr.
 Καὶ πῦρ καλὴ πρὸς αὐτὴν.

Forma bonum fragile est, ferrum tamen edomat; omni
 Igne Cupidinæ & plus valere faces.
 Pulchra Venus *ferrum* Vulcani vincit & ignem,
 Claudum & blanda sui flectit amore Deum.
 Quid mirum & fabri si sit Venus aurea victrix,
 Et *ferrum* vincat, qui omnia vincit, amor?

*Ad Reverendos in Christo Patres, Petrum Gunningum,
Cicestrensem, & Joannem Pearsonum, Cestren-
sem Episcopum, utrumque S. Theologiae eo-
dem tempore Professore publicum
Cantabrigiae.*

* **I**N Templum intravere simul *Petrus* atque *Joannes* :
In Templum intratis vos & utriq; simul. * A&3.1.
Præsul uterque simul, simul atque Professor uterque,
Et Cathedram ornatis duplicem uterque simul.
Granta Professores vos, vos *Ecclesia* Patres,
Vendicat, ac meritis jactat utrinque pares.
Seu Schola vos, seu Rostra tenent, dominatur uterque,
Cos fidei hic, illic malleus hæreseon.
Petre Cicestrensis, Cestrensis túque *Joannes*,
Quàm titulo similes ambo, & honore pares!

In Caligulam.

*Plenam fulgentemque Lunam invitabas
assidue in amplexus atque concubitus.
Cogitavit etiam de Homeri carminibus
abolendis.* } *Sueton.*

C*Aius* amat Lunam; haud mirum, cum talia patret;
Tam malè quisquis agit, non amat ille diem.
Carmina de cælo at possunt deducere Lunam:
Mirum igitur quod non & tibi, *Homore*, favet.
Felix Endymion, Cæsar lunatice, clamas,
Quem *Phœbe* amplexu fovit amica suo.
O utinam somnum dormirem, ais, *Endymionis* !
Somnum vis longum? *Cassius* ergo dabit.

Luc.

LUC. 8. 43. *In Medicos erogaverat omnem substantiam suam.*

Ἰησοῖσι νοσεῦσα γυνὴ ὅτε μισθὸν ὅπασεν,
ὅς σώσεις βίον, πάντ' ἀνάλωσε βίον.

Medicus, Mendicus.

NON multum à *Medico Mendicus* dissonat : ægrum
Mendicum haud rarò nam *Medicina* facit.
Quippe haurit *Themison* nummos cum sanguine, & unâ
Argenti venam, & corporis, arte secat.
Sic dum se ditat *Medicus*, depauperat ægrum,
Sanum hunc, ditem illum, *πλεθυρία* facit.

In anum ebriam.

Victa mero senior, quàm scdū hæc femina monstrū,
Cui, bis jam læsæ, tertia damna nocent !
Infirmam sexus, deliram reddidit ætas :
Qualis erit tandem, si ebria fiat anus ?

Petra, non Petrus, fundamentum Ecclesiæ.

Petrà, non Petro, nixa est Ecclesiæ Christi :
Petra fuit Christus, si tibi, *Paule*, fides.
Non super hunc *Petrum* fundata Ecclesiæ, ne tu
Petre, *petra* es, sed, quam tu profiterere, fides.
Papa quid ? annè *petra* est ? an *Petrus* ? scilicet illum,
Cum * *Malchum* cædat, suspicor esse *Petrum*.

* Syr. Regem.

In

*In Signum Delphini Cantabrig. O Enopolio appensum,
cum hoc Symbolo, Ἡ μῆτις, ἢ ἀμῆτις.*

A Spice *Delphinum*, Bacchi prænobile signum,
Bacchi, cui *Delphin* tam bene notus erat.
In *Delphinas* enim is nautas mutaverat olim;
In pisces mutant nunc quoque vina viros.
Quid nisi pisces nempe natantes semper in udo
Sunt homines, qui sic nocte dièque bibunt?
Dúmque hi Græcantur, sua Græcè oracula fundit
Pythius an dicam? an *Delphicus*? iste tripos:
Ἡ μῆτις, ἢ ἀμῆτις, si non *bibis*, hinc & *abibis*:
Mutus amat piscis per sua signa loqui.

*In duos Amicos Sti Augustini, quorum nomina
Quodvultdeus } ad quem scripsit { Lib. de Hæres.
Deo-gratias } Epist. 49.*

Quàm Christianis apta sunt hæc nomina,
Tuis & *Augustine*, amicis maxime,
Fideique sanæ consona inprimis tuæ,
Deique verbo, quo potens tu malleus
Pelagî superbi dogma contundis novum,
Et quo refellit *Prosper* Ingratos tuus!
Quod-vult-Deus, tacit; nam eum quis impedit?
Potentiæ ejus quisve ponit obicem?
Adeò omne justum est, omne item sanctum & pium,
Ergo & ferendum alacriter, *Quod-vult-Deus*.
Quodcunque demum seu facit, seu *vult-Deus*,
Nos reddere *Deo-gratias* semper decet.

In Ἀγιολαβείᾳ, seu Invocationem Sanctorum.

Humili beatam qui Creaturam prece
 Supplex adorat, hic novum Numen creat,
 Et quando Sanctos invocat, facit Deos.
 Dignantur hoc honore se nec Coelites,
 Nec à *Joanne* se Angelus coli finit.
 Nonte ergo, *Paule*, te nec invoco, *Petre* :
 Ad te immò cuncti, qui suprà aut infrà sumus,
 Refugimus, ô benigne & Omnipotens Pater,
 Miseris asylum qui reis, ac unica
 Arx es, bonorum & omnium fons & dator.
Ad te omnis, ô Supreme Rex, veniet caro,
Tu nempe puras pronus exaudis preces.
 Ad te sequestro aut Advocato nil opus
 Sancto, Angelôve, nec *Mariâ* Virgine.
 Mediator unus sat mihi pro millibus,
Mediator unus ille nimirum Dei
Hominumque Christus, me reconcilians Patri.
 Merita tibi ipsis, siqua habent, servant sua
 Sancti beati; sola nam Jesu mihi
 Satis supérque merita, & intercessio.
 Me Martyrum nec vota, nec suffragia,
 Nec sublevare merita, nec preces, valent;
 Sanguis nec ipse; nec tuo, Dei parens
 Virgo *Maria*, lac fluens ab ubere;
 (Blasphemus ille vapulet *Bonarsci*us.)
 E latere manans filii sanguis tui,
 Mediator unus, Advocatus & meus;
 Huc flecto vota; vocem hic, hic aures habet.

In caritatem Carbonum, durante bello Batavico.

T*Hesaurus* sunt *Carbo*nes, dum sævit Enyo,
 Igne jam per aquas tam pretiosa via est.
 Interea friget bello fervente culina,
 Dum venit à *Castro* vix ratis ulla *Novo*.
 Vix ollæ & suus ignis adest, licet aspera flammæ
 Bellona atque faces spargat ubique suas.
Carbonum Batavus commercia tollere tentat,
 Proque *aris* Anglus dimicat atque *foci*.
*Carbo*nes caro vendit Mercator egeno;
 Non habet at nummos ille, dat ergo fidem.
 Nonne *fides*, Roma, est hæc *Carbonaria*? Credo,
 Ut credunt alii, Venditor omnis ait.
 Incendit merces Emtor, simul Institor ipse
 Et pretium; & credens, plus capit inde lucri.
 Dic quæso, *Carbo* de *Legibus*, ullane lex est
Carbonum pretium mitius esse jubens?
 Denique non hic est nigro carbone notandus,
 Per quem bellum ardet, vix tamen olla tepet?

In Urforum & Canum prælia.

Non amo tam sævos, Urforum prælia, ludos;
 Ipse, nisi in cœlis, nec placet Arctophylax.
 Est crudele animal; quid nos arcessimus ultrò?
 Nullos quippe Urso Anglica terra parit.
 Vivant, quæ *savis inter se convenit* *Ursis*,
 Nati ubi sunt, proprium servet eosque solum.
 Quin etiam celsis *inter se convenit* astris,
 Nec metuit major, nec minor, Urso Canem.
 Ne pascant oculos sæva hæc spectacula nostros;
Vis *ursis*, *Cæsar*, *parcere*? tolle canes,

Schema

Schema Mundi.

Παράγῃ τὸ ἅμα τῷ κόσμῳ τέτυκ. 1 Cor. 7. 31.

TRansit scena, habitus, species, schema, atq; figura;
 In Latium tot vox transit & ipsa modis.
 Histrionum mundus nimirum, & hypocrita fallax?
 Et scenam mutat sæpe habitumque suum?
 Blandus an Orator, totus tropus, atque figura,
 Et schema, & vox est prætereaque nihil?
 Quicquid id est, transit, (sic transit gloria mundi)
 Scena, habitus, species, forma, figura, perit.

Ad Galli cantum expavescit Leo.

Magnanimum Petrus se credidit esse leonem,
 Tam validam nihil & vincere posse fidem.
 At negat heu Dominum conterritus ore puella,
 Ad galli cantum & mox pavet iste leo.
 Roma decem post te numeravit, Petre, Leones:
 Gallus adhuc cantat? flētque pavētque Leo.
 Evigila, & canta, Galle inclyte, & exerce Romam,
 Flere Tridentiferum fac jubeasque Deum.

In surdum Musicum.

Quis non insigni Citharædo accommodet aurem?
 Scilicet auditum perdidit ille suum.

Barbiton argutam, citharam, chelyn, organa, pulsat;
 Aures at pulsat nee tamen ipse suas.

Est *cacus fidicen* surdo præstantior : *auris*
Arbiter harmoniæ certior est oculo.

Pulsantem chordas auris sua non capit ipsum ;
 Ipse aliorum aures Musicus arte capit.

Quòd, quæ omnes mulcet, dominum non mulceat ipsum
 Ars tua, non culpa hæc, Musæ, pœna tua est.

Tu cane jam quodcunque velis ; nec *Cynthius aurem*
Vellet, nec tanget, Musicus ille Deus.

Romam abeas absurde, placet lyra si tibi furdo,
Implicitam fidibus vis & habere fidem.

Ad Ecclesiam Anglicanam.

O *Matre pulchrâ filia pulchrior*,
 Ecclesiarum particularium
 Si dixero ulli, hoc *Anglicane*
 Dicere non dubitabo nostræ.
 Nam Primitiva, & Christo & Apostolis
 Fidèque purâ & tempore proxima,
 Tota intus olim gloriosa,
 Pulchra fuit pietate nudâ :
 Ecclesia infans, attamen & parens,
 Ecclesiarum mater & omnium,
 Et vagiens ô quàm decora,
 Ipsa suis speciosa cunis !
 Verùm Tyrannis atque *Neronibus*
 Rerum potitis per tria secula,
 Forma ejus omnis denigrata,
 Nullus & ore nitor refulsit.

At persequentum evanuit ut furor,
Jam Principum aspirante favonio,
Accessit interno decori
In facie nova pulchritudo.
Hactu renides, alma *Britannica*,
Non fronte fucata, & meretricia,
Ut illa pellex septicollis,
Sed placido nitidoque vultu.
Opes honorésque addidit & favor
Regnantum; at horum nescia primitus
Ecclesia, haud dum nata dotem,
Principibus neque Christianis.
Præter decorem in ritibus & Sacris,
Habes honestum & tu patrimonium;
Et hætenus *pulchrâ* videris
Filia pulchrior esse matre.

Ad Virum Clarissimum Doctis-
simumque, D. Nortonum
Knatchbullum, Equitem Ba-
ronettum.

O Primâ dicende mihi, *Knatchbulle*, camœnâ,
Qui studiis ornas stemmata opésque tuis :
Quam te *Cottonûmque* meum vestra aurea sæcla
Artibus & Linguis excoluisse juvat !
Res sine doctrina quid enim valet : inquis, & extrâ
Vellera quid prosunt aurea, & intus oves ?
Quid si me liquidus fortunæ rivus inaret,
Plumbea dum mihi mens, pingue vel ingenium ?
Dum licet, & patriæ res, supremique Senatûs
Permittunt, Libris ergo vacare soles ;
Quorum larga tibi & valdè pretiosa supellex :
(Usurpavi oculis scilicet ipse meis)
Inde Novum, Vir docte, novo te Interprete Fœdus,
Et donata tuis Pagina Sacra Notis.
Donec, Opus magnû, *Biblia* & *Polyglotta* manebûr,
Knatchbulli in terris nobile nomen erit,
Quanquam tu fessus studio, & gravioribus annis,
Lampada nunc aliis tradere fortè putas.
Jam certè emeritus miles suspendere possis
Arma, ævi sator, & laudis, & arte gravis,
Et postquàm variis lassasti pectora curis,
Lusibus hîc liceat te recreare meis.

SYLVARUM

Liber Tertius.

In Ovidium.

Libricus & lenis præ cunctis *Naso* poetis,
 Cui semper facili vena tenore fluit.
 Musa *Ovidi* dulcis Siren, innoxia Siren,
 Nec quenquam modulis læserat illa suis.
 Huic tamen iratus, teneros quod ludit amores,
 Cæsar, & exilii causa *Corinna* fuit.
 Tam facile est vati proprio sic carmine perdi,
 Et perit ingenio sæpe poeta suo.

In Chirurgos.

SÆpe ego, Chirurgi, miror, quo jure vocentur,
 Vulnera qui sanant, ossaque fracta ligant.
 Χειρὸν ἄνδρες an hi soli ac ἀποχρεοβίωτοι?
 An solum hoc opus est, hic manuūque labor?
 Immò, adeò nihil est præ humano corpore dignum
 Nempe operatrici Marte vel arte manus.
 Rem quamque externam divina hæc fabrica vincit;
 Hanc curans opifex sola vocanda manus.
 Omnis Chirurgi cedat manus ergo labori,
 Unum præ cunctis hoc celebretur opus.

Ad Christum.

CORPORIS humani Chirurgus vulnera sanet,
 Tu sanes animæ vulnera, Christe, meæ.
 Vulneribus manuum sanes me, Christe, tuarum;
 Scilicet hic *opifex* est tua sola *manus*.
 Chirurghi tenerâ contrectant vulnera dextrâ,
 Et relevant molli saucia membra toro.
 Non teneram mollémve artem mea plaga requirit,
 Vulneribus tolli vulnera nostra volunt.
 Hoc constabit opus sudore & sanguine multo,
 Verum sudore & sanguine, Christe, tuo.

In Neronem, primum Christianorum Persecutorem.

UXOREM, & Matrem qui sustulit, atque Magistrum,
 Persequi an & Christum non Nero dignus erat?

In eundem Pythagoræ nubentem.

NUPSISTI, Nero, Pythagoræ: ô si nupta fuisset
 Et talis patri, sæve Tyranne, tuo!

In Silium Italicum Poetam, Consulem.

SILI, Castalidum decus Sororum,
 Est res rara quidem Poeta Consul;
 Nec res mira tamen Poeta Consul:
 Si de Rhetore Consul ergo fiat,
 Quidni tu quoque Consul & Poeta?
 Si natura volet, Poeta fies;

Si

*Si fortuna volet, perinde Consul.
Quàm felix tibi Consularis annus,
Orbi faustus, & ultimus Neroni !
Rei at qui bene publicæ tenebas
Clavum, in corpore perpeti recusans,
* Clavi denique tædio peristi.*

* Plin. L. 3. Ep. 7.

In Erasmi Colloquia.

*Corrumpunt mores bonos colloquia mala. 1 Cor. 15. 33.
ex Menandro.*

Scriptos à te alios prohibet cùm *Roma* libellos,
Colloquia inprimis damnat, *Erasme*, tua.
Namque ut *corrumpunt*, *Panlo* teste, atque *Menandro*,
Colloquia & mores dictaque prava bonos :
Sic quoque condemnant, *Roma* tot ubique receptos
Colloquia & mores hæc bona nempe malos.

*Privatus illis census erat brevis,
Commune magnum*———*Horat.*

Sic olim ; at alter nunc status, ordoque
Inversus, & cujusque peculio
Crescente, fit Commune parvum,
Publica res miserè & minuta.
Fana en caduca, & Tempia Deum, situ
Et indecoro pulvere sordida !
Privata quando testæ puro
Marmore, munditiæque, fulgent.
Communis ô quàm rarus amans boni,
Reivè spectans commoda publicæ !

Domus

Domus mihi ampla, & farre plena
 Horrea sint, loculique nummis.
 Hæc vota passim, hæc cura Quiritium;
 Non *Romuli* ævo sic, neque *Pompili*;
 Non mente tali rem gerebant
Fabricii, Curii, & Camilli.
Nec fortuitum spernere cespitem
Docti, incolebant ipsi humiles casae;
 Tantum periti tunc *Deorum*
Templa novo decorare saxo.

Paulus } *Samosatenus.*
Lucianus }

Quam te, *Samosata*, heu pudet tuorum!
 Quam nolles habuisse & hos alumnos,
 Sec'li opprobria bina, par profanum!
 Quorum hic Hæresiarcha *Paulus*, ille
 Nequam scurra, Atheusque, *Lucianus*.
 Horum & quis magis impius videtur?
 An qui Christum hominem^a merum vocavit?
 An qui illum,^b cruciarium sophistam?
 Qui Christum esse Deum negavit? an qui
 Omnino esse Deum negavit ullum?
 Utrumcunque neges, perinde nobis;
 Ni Christus Deus est, Deus nec ullus.
 Ergo *Samosatenus* hic uterque
 Æque est impius, & profanus æque,
Paulus scilicet, atque *Lucianus*.

^a τὸν ἄνθρωπον. ^b ἀποκαλοῦσθαι σοφιστὰν.

In Alphium feneratorem. Horat. Epod. Lib. Od. 2.

Alphius ecce danista calendis ponere quaris
Sollicitus nummos, *Flatce* diserte, suos.
Ipse equidem *ad Gratas* in fenore pono *calendas*,
Quos habeo, nummos, Sancte *Jacoba*, meos.
Nempe hos tu plorare jubes, queis congerit aurum
Ars mala, & ingentes *arca* flagellat opes.
Si fierem dives, nollem tamen *Alphius* esse,
Alphai nè me filius argueret.

In Laidem.

Scilicet à populo *Lais*, quasi publica pellex,
Nomen habet; nimis est hic popularis amor.
O utinam, Meretrix ubi regnat coccina, tantum
Laiem hic, non & Clericus, esset amor!

---

*In Deborah (Heb. Apem). Judicem & Restrictam
Israeliticam.*

Gens Judæa examen apum, cui melle fluebat
Terra, alveare ingens & Synagoga fuit.
Est Regina apibus, nec mas, sed femina Princeps,
Melliseras nec lex *Salica* tangit apes.
Quàm merito Princeps, apis hæc cognomine dicta,
Judæis, & Dux, ergo *Debora* fuit!
Hinc & mascula apis *Baracus* missus in hostem;
Quod Princeps nunquam pungere & ipsa solet.

In Horatium & Virgilium.

INvidet at vati vates, & *ἀοιδὸς ἀοιδῷ*,
Ascreo Vati si sit habenda fides.
 Quàm tu *Virgilium* tamen amplexaris *Horati*,
 Appellas *anima dimidiúmque* tuæ!
 An quòd diversi artifices, & dispare cantu,
 Tu citharam pulsas, clangit at ille tubâ?

Quærenda pecunia primúm. Horat.

ÆVo, *Flacce*, tuo sic atque pecunia nostro
 Obtinuit *quæri*, ut jam *quæstus* sola vocetur.
 Christus ait, *Regnum cælorum* *quærite primúm*:
 Sed vox est populi, *Quærenda pecunia primúm*.
Virtus post nummos? Ô quàm præposterus ordo!
 Is qui virtutem sic quærit, an invenit unquam,
 Qui gemmas vitro, terris postponit Olympum,
 Æternùm & mansura brevi cimelia lucro?
Regnum post nummos? regnum cœleste, Deusque?
O curvæ in terra anima! sic fascinat aurum?
 Sic capimur rubræ fulgenti pulvere terræ,
 Et documenta damus, quâ simus origine nati?

In Pythagoram.

PYthagoræ * *femur aureum* eat quò fabula digna est:
Aureus at pes ac anrea metra placent.

* Porpb. de Vis. Pyth.

Qui malè agit, odit lucem.

Etymon Latronis, Nebulonis, & Furis.

Latro latet; Nebulonebulâ & caligine gaudet:
Et* *furvum* tempus Fur(& adulter) amat. * Varr.

In illud Homericum, Ἐπεὶ νηφελῶσιν ἑοικότε χιμαεῖναι,
Comparatum cum Deuter. 32. 2.

Mens an Vox hominis prægnans fecundâq; *nubes*,
A qua verba, velut tot *meteora*, fluunt.
Candida verba & crebra *nives* sunt; grandia *grando*;
Ore *Pericleo* *fulgura* missa volant.
Fulmina vibrantur, validæque *tonitrua* linguæ,
Rostra tenent nati cum, *Zebedæ*, tui.
Sermo super teneras distillans molliter herbas,
Et ros *doctrina* ceu *pluvialis* aquæ.

In Parides nostros comatulos. Allusio ad locum illum,
Hom. II. γ.

Ὅυκ ἂν τοι χερσίτμῃ κιδεύεις, τὰ τε δῶρ, Ἀφροδίτης,
Ἥ τε κόμη, τό, τε εἶδ' ὅ, ὅτ' ἐν κοίῃσι μυγείης.

Forma bonum fragile est; Venerem Proserpina vincit;
Et *Parin*, & pulchras corripit illa comas.
Miscentur teneris *Parcarum* fila capillis:
I, perfunde caput pulvere, pulvis eris.

In

In Homerum, qui filia Cypria sua Carmina in dotem dedit.

S*i nihil attuleris, nisi Cypria Carmina, tecum
Ibit, Homere, foras, Natáque, Dóſque ſimul.
Crede mihi, non ſunt tua Cypria, Cypria dona;
Nec nudæ Veneri carmina nuda placent.
Dos haud magna ſatis virtus & fama parentum;
Dotibus ingenii nec ſatiatur Amor.
Aurea dum fundis tu carmina divite venâ,
En alia expectant aurea dona Proci.
Hinc à te toties meruit * Venus aurea dici:
Cæcus eſ? an Venerem cernis, Homere, tuam?*

* Χρυſή Ἀφροδίτη.

Ex Græco Epig. Antholog. L. 7.

Q*uid mirum, ſi ſævus Amor ſimul ignea tela
Vibrat, dum ridet blandulus ore puer?
Nam cùm Vulcani conjux, & amafia Martis,
Sit mater, meritò huic ignis & arma placent.*

Martial. Epigram. L. 3. Ep. 43.

Υ*δέλται αἰζήδον βαπῆς, Λενῆνε, κόμησιν.
Οὕτως αἶψα κόραξ, ὅς ποτε κύκν' ἔης.
Οὐκ ἔλαθες πάντα· πολὺν σ' ἴδε Περσφόρεα.
Πλωίκῳ κεφαλῆς ἢ κ' ἀφέλοιτο τειῆς.*

Alind

Aliud ejusdem. L. 4. Ep. 36.

ΣΟὶ πολὺς πόρων, αἱ δὲ τίχες εἰσι μέλαιναί·
Τὰς βάπτειν δώασαι, τὸν δὲ τε εἰ δώασαι.

In Adulatores.

Κόλακας, Σκώληκας.

Quid nisi Vermis edax Parasitus Regis in aula?
Quàm propè sunt Σκώληξ scilicet atq; Κόλαξ?
Sic miser *Herodes* Parasitis undique cinctus,
Vivens & moriens Vermibus esca fuit.

*In Eosdem. Ex Theophr. Charact. περὶ Κολακ. Τοῖς
παιδοῖς μῆλα καὶ ἀπὸς πειράμω, εἰσενέγκας δύναι.*

ECce Colax magnis pyra pomâque donat Amicis:
Nullius tamen hic, credite, frugis homo est.
Primus Adulator miseros hac arte fefellit
Mortales: *malum* est hamus & esca *mali*.
Frugibus Autumni brumalia fercula captat?
Lignâne larga pyris inque Decembre pyras?
Quicquid id est, timeo Parasitos dona ferentes,
Nè mala mala mihi, δῶρα & ἄδωρα ferant.

Poeta apibus cognati.

Ζῶον συγγενὲς τῇ ποιήσει ἢ μέλισσα. Eust. ad Hom. Il. c.

Non solus * *Sophocles*, apis est & quisque poeta;
Exemplar magni parva apis ingenii. * *Apis Antica.*

Se-

Sedulū uterque animal, volitans per prata, per hortos,
 Delibat flores, & rhyma grata legit.
 Nectar uterque suū divinā conficit arte
 Ambrosiāque, hæc mel scilicet, ille melos.
 Quin ut apum, sic est *genus irritabile vatum*,
 Pierides, ut apes, spicula & intus habent.
Illis ira modum supra est, testante Marone,
 Qui studia & mores tam bene cantat apum.
 Iracundum animal Vates apīs instar, & illi
 Mel fuit ingenii non sine felle sui.
 Ira acuit Musam, & facit indignatio versum;
 Vox prima Iliados *Mlōis*, Homere, tuæ.
 Noli examen apum, * noli irritare poetas; * Plat. Min.
 Acriter, irati, pungere utrique solent.
 Vatis vox & apīs, *Nemo me impunè laceffit* :
Tincta Lycambeo sanguine tela cave.

In Maniacos.

Quos mania oppressit, *manica* illis indita; mentis
 Qui non compos homo est, *compede* vinctus erit.
Sim manibus, pedibûsque, & toto corpore captus,
 Libera sis anima, & mens modò sana, mihi.

*Ad Reverendum Virum, Michaelē Honeywoodum,
 S. T. P. Ecclesiæ Lincolnienſis Decanum.*

ET dura quercus sudabunt roscida mella,
 Prædicens cecinit tempora fausta Maro.
 O si portendant felicia sæc'la, Decane,
 Nomine quæ apparent *mellea ligna* tuo.
 Tam *suave* ingenium, tamque ingens *silva* Librorum,
 Verum utcunque tibi nominis omen erunt.

Mortua

Mortua Manu.

Mortua rara *Manu* data nunc Cleroq; Deoque;
Quæ ratio est? Populi *mortua* nempe *fides*.

In Paridem à Diomede dictum Κέα ἀγλαόν. Hom. Il. λ.

Cur *Paridem* dixit Κέα ἀγλαόν inclytus heros?
Fixisti Criticis hanc & *Homere*, crucem:
Esto: te certè at Κέα ἀγλαόν, ô *Menelae*,
Cornibus insignum, fecerat ipse *Paris*.

*Ad Thomam Millingtonum, M. D. Coll. Omn. Anim.
Oxon. Socium, Pupillum olim suum charissimum.*

Necte hac in charta, mi *Millingtone*, filebo,
Discipulus quondam qui mihi charus eras;
Quem raptum nobis excepit & altera Mater
    Oxonia, in gremio fovit & alma suo.
Penè equidem invidi: meus ast ubicunq; locorum es,
    Postquàm *Omnes Anima* téq; tulère tuæ.
Tu verò transis animas, & corpora curas,
    Quamquam illas etiam pascere dignus eras.
Ars tua utrisq; tamen prodest; animámq; valentem
    Corporis integri sæpe & hygeia facit.
Corporis atq; animæ, fons idem utriusq; salutis,
    Junctam & opem Medicus Theiologúsq; ferunt.
Sin nihil ad mentis confert medicina salutem,
    Nil moror *Hippocratem*, túq; *Galene* vale.
Votorum hæc summa est, *Mens sana in corpore sano*;
    Contingat mihi & hæc, hæc &, Amice, tibi.

In	{	tres Thomas	{	Apostolum,
			{	Beckettum,
				Morum.
{	tres Martinos	{	Lutherum,	
			Bucerum,	
			Chemnitium.	

Cum tu tres *Thomas* scripto mundoq; dedisti,
 Quidni ego *Martinos* tres, *Stapleione*, darem?
 Quid si horum nullus *Martyr*, nec *Apostolus*? esto:
 Nullus & in Regem nempe *Rebellis* erat.

*In Valeriani Magni De A catholicorum Credendi Regula
 Judicium, à Joanne Majore confutatum.*

V^Eri oppugnator, sit forsan nomine *Magnus*;
 Defensor, dum re & nomine *Major* erit.
 Dic ubi *Regula* certa magis quàm *Pagina Sacra*,
Valeriane, & eris *Magnus* Apollo mihi.

N^Os * *Biblista*, & *A catholici*? & fas cudere voces?
 Tu *Scripturifuga*, & *Bibliomifus* eris.

* *His simulis nos ornat Valer.*

In Jovem aureo imbre ad Danaen delapsum. Ex Graco.

A^Ureus ad Danaen descendit Jupiter olim,
 Perrumpens pretio ferrea claustra suo.

Quid mirum, si æs vincatur meliore metallo?
 Omnipotens aurum ferrea vincla domat.

Jupiter aurifluo Danaen accessit in imbre:
 An nescis aurum quantum in amore valet?

Jupi-

Jupiter ad Danaen muros penetravit ahenos :

Præstitit hoc auro, fulmine non potuit.

Rumpere claustra Jovem miraris ahenæ ? saxum

Gutta cavat, quid non aurea gutta potest ?

Discite mortales, ad amorem quid fluat animi :

Abque auro cū nec Jupiter ipse placet. U

Omnia vincit amor, sed & aurum vincit amorem. 12

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ἀνδρῶν ἀνδρῶν

Divitiæ in Usu consistunt.

X *Ποῦς ἐν χρῆσιν εἰς πρῶτον χρῆματι χεῖρτι,*
Χρήματα ἔχουσιν, κτήματα δ' εἰς μόνον.

In Philæctium & Eumæum (nobile par) Ulyssis Su-
 bulcum hunc, Būbulcum verò illum.

Qui duò carminibus magni celebrantur Homeri,
 Porcorum custos hic fuit, ille boum.

Nec pecoris tantum Regem, sed & ὄρναται ἀνδρῶν

Et dius vates, ἄνθρωποι utrumque vocat.

Macte Eumæe Pater, tuque ô generose Philæti,

Quantum hoc, Dulichii curam habuisse gregis !

At Bos in lingua Vati si fortè fuisset,

Haud Ithacum sciret quisquam, Ithacive boves.

Quod si Musa volet, fiet vel Būbseque Princeps,

Quique regit parva, corrigit ille, praëtor.

In aleatorem quendam, qui suspendit se, postquam omnes suos ludo perdidisset pecunias.

SE perimit laqueo, ludo qui perdidit aurum,
 Sors an mors melior, scilicet experiens,
 Dic mihi, non fundor est post omnia perdere vitam?
 Et quia non potuit vincere, velle mori?
 Saltem obolum miser ad restem servasset emendam;
 Néve Charon naulum perderet ipse suum.
 Serò sed hæc moneo; jacta est nunc alea: vitam,
 Huic ludo similem, nec revocare licet.

In Jovem Cretensem.

Κρῆτες αἰὶ Ψεύσαι.

CUnas Tonantis parvuli, & puerum Jovem,
 Quid, ô inanis Creta, jactitas? fidem
 Tuis putasne nos habere fabulis?
 "Εν ᾧ καλίστων Κάππα Κρῆτες, αἰὶ αἰὶ
 Ψεύσαι notantur, immo mendacissimi.
 Cretensis ergo si esset ipse Jupiter,
 Hoc asserenti nemo crederet Jovi.

In lites forenses seu juridicas.

Insiliunt flammæ fumum vitare volentes,
 Qui damnum fugiunt, litigiûmque petunt.
 Læserit id si fortè, levis ceu fumus, ocellos,
 Purgabit nummos hoc, quasi flamma, tuos.

In Marcionem Hæreticum.

N *Anclere, vécors Pontice Marcion,*
Quid vis, Deum qui dividuum facis?

Potestne quis, ni mente captus,

Credere Principia esse bina?

Aut, ni ebruius sit, cui gemina omnia,

Bigam Deorum? Sed furit hæresis

Plus æstro & omni, sive Bacchi,

Seu rabidi mania cerebri.

Duos ar audes fingere tu Deos,

Quorum hic bonorum scilicet omnium,

Alter malorum fons & autor;

Hic bonus ergo, malus sed alter.

Blasphema, demens, hæc tua dogmata

Audire quis non horreat, impie

Profane *nauta*? en quid moraris?

Anticyras age *navigato*,

Artem cum & illam tam bene calleas:

O Dæmonis te *αποστόλον* tui

Patris, vocavit te ut Joannis

Discipulus Polycarpus olim!

Scimus Parentem; notus an & tuus

Magister? immo is Cerdo erat; illius

Ex officina sutor, ergo

Hæreseon citò prodiisti.

Quin Cerdo pelles; annè etiam polos

Extendit, & cœli alta palatia,

Plures Deos ut comprehendant?

Sed *sua munera Cerdo tollat*:

Quin tollat amens & sua Numina;

Tuusque *Apelles* de tabula manum,

Qualem o enim pingit biformem

Ille Deum, geminumque Janum!

Deus? nec unus? sit geminum & jubar

Solare: quin Rex unus & est apum;

Et nonnè magnus Rector orbis
 Impatiens socii Monarcha?
 Aeterna certè si duo Numina,
 Duo vel essent omnipotentia,
 Inter Deos civile bellum
 Mox foret, & chaos omne cœlum.
 Ni tantùm & unus, quis numerus Deum?
 Cur si duo, non multâque millia?
 Binariorum contentus esse
 Quî poteris, monade hâc relictâ?
 Sol solus; unus solus & est Deus,
 Aut nullus: hunc qui duplicat, & negat;
 Inane cœlum est *Marcioni*,
 Sunt Atheique meri *Duita*.
 Deus mali autor? vel Deus & malus?
 Quis ὁξύμωρον non hoc abhorreat
 Tuum, profane ô Dogmatista?
 Quâm poteris meliore jure
 Ardentem & ignem dicere frigidum,
 Undam marinam dicere & aridam,
 Nivem vel atram, aut mel amarum,
 Clarum adeoque diem tenebras?
 At te quid ultra persequar, improbe,
 Qui Patris Afri jam bene vapulas
 Acri stylo, *Prudentiique*
 Carmine docto & aculeato?

In Christum artem fabrilem sub Patre Josepho
 exercentem.

οὐχ ἔτις ἔστιν ὁ τέχων; Marc. 6. 3.

Siquâ arte fungi rerum Opifex velit,
 Ulla an *fabrili*, dignior aut Deo,
 Aut aptior, qui machinam hujus
 Ipse adeo fabricavit orbis?

Olim Architectus cum Patre Filius
 Cœlûmque, terrâmque, & mare, condidit;
 Et feminam ex costa virili
 * *Edificans faber ipse fecit,* * Gen. 2. 22.
 Idem ille mox fundamen & artifex,
 Ecclesiam firmè *edificans*, crucis
 Extruxit è ligno, suoque
 Antitypo latere alter *Adam*.
 Hic ipse fabri denique filius
 Oblitus artis non erat & suæ,
 Cùm *Galilæus* fabricavit
 Sarcophagum tibi, *Juliane*.

Æ *Difices* me, Christe, precor, Templum & tibi fiam;
 Fortunæ fies & *faber ipse meæ*.

*Solea ferrata, quibus fluvios hyeme congelatos per-
 transeunt Batavi.*

Ænigma.

Ferrum sub pedibus concreto labitur amne;
 I, celer, hoc lapsu carpe, viator, iter.
 Lubrica facta via est, Boreas tibi flumina sistit,
 Ut littus lapsu sic leviori petas.
 Frigore fervet iter; labendo pergitur ultra,
 Dum solea in summa ferrea currit aqua.

*Semper pauperes habetis vobiscum, me autem non
 semper. Matth. 26. 11.*

Immo etiam te, pace tuâ, dulcissime Jesu,
 Si modò & hos; etenim tu quoque pauper eras.
 Dicere

Dicere fas, mendicat adhuc in paupere Christus,

Hujus gazophylax illius estque manus.

Tu nos in Cœna pascis nec corpore praesens,

Mysticè ades, quoties pascitur ullus egens.

Pauper membrum, & imago, tui est; si semper egenos

Mundus habet, pariter te quoque semper habet.

Felis, seu Cattus, parvum Leo.

Qui varias nôrunt animantium pingere formas,
Felem, seu cattum, parvum dixere leonem.

Torvus uterque, rapax, ferratis dentibus asper;

Nubila frons utrique, caput crassum, atque rotundum;

Os amplum, longoque horrescens myltace labrum.

Quin & sæpe suis se abscondit uterque latebris,

Occultè & struit insidias, unde impete facto

Exsiliens prædam subito captatque rapitque

Unguibus hamatis, rabido & mox devorat ore.

Cæsi & ambo oculis, sævæ Glaucoipidis instar;

Equibus & radios ignis fulgore micantes

Emittunt, utriusque acies tam cernit acutum.

Ambo etiam longæ decorantur syrmate caudæ:

Hujus & ipse leo stimulat se verbere, pugnam

Instaurans, validâsque alacritatē suscitât iras;

Hujus & à crebro nomen dat Græcia *molon*

Æluo, tanta est feli sua canda voluptas.

Sunt cognata igitur bina hæc animalia, quæris?

Nescio; sed parvum hunc amo nec plus inde leonem.

Judice me potius (malè quanquam ego judico formas)

Inter quadrupedes rex si leo ritè vocetur,

Simia quàm similis turpissima bestia nobis,

Felis tam similis turpissima bestia regi.

In cadem Julii Cæsaris in Senatu.

AT non sic meruit perire *Cæsar*,
 Et non sic metuit perire *Cæsar*;
 At non debuit hunc ferire *Brutus*,
 Et non horruit hunc ferire *Brutus*:
 Cui *Cæsar* moriens, Quid? ergo, dixit,
 Anne & tu quoque? tunc, *Brute*, fili?
 Mucrones alii leves, at ô quàm
 Altè me penetrat tuus! sed esto;
Cæsar sat patriæ sibi que vixit,
Bruto plus satis & suo; Valete.
 Nec tu, *Brute*, tamen diu valebis;
 Instat nam Genius tuus, *Philippi*,
 Fatalisque dies, tuique *Cassii*
 Mors primum, tua deinde, cùm tibi ipse
 Pectus confodies, eodem & ense
 Ultor *Cæsaris*, atque parricida.
 At tu maxime, *Cæsar*, Imperator,
 O *Magni* generi socerque major,
 Et victor, domitque victor orbis.
 Belli dux simul, eloquentiæque,
 Armorum pariter, togæque princeps,
 Romani decus & dolor Senatûs,
 (Illum *brutum* ego nil moror Senatum)
 Alter bellipotens Gradive, ritè
 Callens *Martia* cuncta, præter *idus*;
Idus tam malè *Martias* cavebas,
Idus sanguineo Deo sacratas,
Nondum præteritas, malas, nefastas.
Idus te tulerint licet, *Calenda*
 Delebunt tua gesta, Scripta, Græcæ:
 Et te secula nulla, nulla, *Cæsar*,
 Te, noménque tuum, tacebit ætas;
 Nullus denique te silebit annus,

O famâ inclyte, *Juliumque* sidus,
Annus dum rotat astra *Julianus*.
Hoc & posteritas loquetur omnis,
Casar perpetuus suæque Romæ
Dictator fuit, atque litterarum.

In Amorem.

Distichon διγλωττον.

Πᾶσα γυνὴ χέλει ὄν, ubi est amor, est & amor :
Est & κλαυσίγλωσ, & γλυκύπνευσ Ἔρως.

In Donatum. Ex S. August.

ECce cruci astabat miles, nec crura volebat
Frangere, nectunicam scindere, *Christe*, tuam.
Verùm *Donatus*, non paulò milite pejor,
Nec corpus dubitat scindere, nec tunicam.
* Ossa tamen Dominus servat sua, nempe fideles,
Ut vel eorum unum frangere nemo queat.

* Psal. 34. 20. vid. *S. August.*

In Dofonem Magnatem.

PRomissa magni magna *Dofonis* mihi
Circea quædam visa semper pocula.
Nempe hic clientes supplicisque omnes suos
Spe lætat, ore mulcet, & molli manu,
Canes & illos nescio quo pacto facit;

His

His aut similibus quemque dimittens logis;
 Inquire & inveni ipse, quid faciam tibi;
 Mihi nil paratum; naribus tu jam tuis
 Venare prædam, si potes, tibi parem,
 Et inveni: quid istas? abi, inquire ocius.
 Meum est, quod optas, deinde id effectum dare.
Doso, quid hoc est? immo tu potius, dare
 Si serio vis, inveni donum tuum.

Virga tua, & baculus tuus consolantur me. Psal. 23.

Virga tua, & baculus, mihi sunt solatia vitæ,
 O & præsidium, dulce decusque meum.
 Sustentat baculus, gressus & firmat eunti;
 Corrigit errantem virga, docetque viam.
 Virga tua, *Aronis* virga est, baculusque *Jacobi*;
 Fert fructus illa, hic astra Deumque videt.
 Conveniens pueris virga est, baculusque senectæ;
 Tu Deus es juvenum, tu Deus atque senum.

In Gobelini Personæ Cosmodromium.

HOrrebam, fateor, cum primùm hæc verba legebam,
 In *Cosmodromio* sic *Gobelinus* ait.
 Quæ nova monstra? inquam: mox sed mihi suggerit usus,
 Historiam hanc docti scilicet esse viri.
 Sic vulpem primùm visus Leo terruit olim,
 At crebro aspectu mitior inde fuit.

In Πολυρίαν.

Ω (al. ω) φίλοι, ἔδεις φίλῳ. Aristor.

Quifquis amicorum stipatus it agmine longo,
 Huic, puto, vix ullus verus amicus adest.
 Non tam *vilis amicorum est annona*: * quaterna * *cic. Lal.*
 Vix horum paria heu secula cuncta dabunt.
 Sit mihi *Pirithous*, *Pylades*, aut fidus *Achates*,
 Alter ego, hic mihi pro millibus unus erit.
 Sin tibi, *Aristoteles*, ἔδεις φίλῳ, Alpha Sophorum,
 Quid mirum, mihi si *nullus amicus* erit?

In Strabonem.

NOlo Geographiæ scriptorem, nec *Valafridum*,
 Cùm, *Strabo*, te nostris infero carminibus:
 Sed te, qui spectas *transversa tuentibus hircis*,
 Et torques oculos circum ita quaque tuos,
 Sunt nonnulla tamen, queis & *Strabo* Geographus, & tu,
 Pæte obliqua tuens, estis utrique pares.
 Per totum ille orbem mentis prospectat ocellis,
 Túque tua huc illuc lumina ubique rotas.
 Ille Geographiæ Autores Rex inter & omnes,
 Rex, *Strabo*, tu *cacos inter* & ipse tuos.

In Cicadam *Anacreonticam*.

DUm decantat *Anacreon* cicadam,
 Postquàm roris, ait, parùm bibisti,
 Quàm suavi canis ore regis instar!

Can-

Cantores sed enim nec esse reges,
 Nedum haurire solent, velut cicadae,
 Guttas aereas, levésque rores,
 Sed potu generosiore gaudent.
 Tu verò nec, *Anacreon*, cicada es,
 Nec potas vel aquam, bibísve rorem;
 Nam sic haud fieres bonus poeta,
 Sed nec carmina tam diu manerent.
 Cantas ergo Πίωμιν ἐν τῷ δίνῳ,
 Donum nobile τὸ καλὸ Λυαίε.
 Sic scribis μετὰ τῷ καλῷ Λυαίε,
 Largo Musa tibi mero calescit,
 Multo & vena fluens madet Lyæo.
 Sic Bacchum canis, & canis cicadam,
 Et laudas δῖρεθ' γλυκῶι ποσότητι.
 Dum tu vina bibis, cicada rorem,
 Vinoso facile est & abstinentem
 Laudare, & qui ὀλίγῳ δρόσῳ πίπτει,
 Inter pocula τὸ καλὸ Λυαίε
 Cantare & Μακροζωοῦσιν πέτῃ.

In Vocem Parliamentum.

PLurima vicinis debemus nomina Gallis:
 Nomina dat nobis Gallia; verba dabit?
 Gallia dat nomen nostro quoque *Parlamento*,
 Consilia at nobis Anglica semper erunt.
 Nè *cristata avis* hìc cantet, cavet ipse *Senatus*:
 Gallicum erit nomen; rem tamen Anglus habet.

*In Glareatum, qui 12 Casares 12 Belial Apostolos
appellat. Præfat. ad Sueton.*

Dicantur *Belialis* Apostoli ut hi duodeni,
Da veniam fasso, vix, *Glareane*, fero.
Julius hunc titulum, *Augustus* nec fortè meretur,
Cùmque tuo nec tu, *Vespasiane*, *Tito*.
Scilicet hi magnis clari virtutibus omnes,
Quamvis & vitiis non caruere suis.
Pessimi & extremi tu *Cæsar*is optime frater,
Deliciæ humane gentis amorque *Tite*.
Occupat extremum scabies; hominùmque tyrannus,
Muscarum & clades, ultimus ille fuit.
Nec, *Glareane*, tamen *Belialis* Apostolus ille;
Immo * *Beelzebubi* fortè minister erat.

* Domini Muscarum.

In vanum & pomposum Darii agmen. Q. Curt. l. 3. c. 3.

Pallacæ, in ingenti quas Rex secum agmine duxit
Persa, pares anni penè diebus erant;
Ter centum & sexaginta; quot scilicet in se,
Supra quinque, dies integer annus habet.
Puniceo at juvenes qui velabantur amictu,
Æquabant anni, splendida turba, dies.
Deinde Jovis currum albentes vexere jugales;
Proximus his pulchro corpore Solis equus.
Hos ignis sacer æternus præcesserat omnes;
(*Persica* & *Affyrum* hunc nam colit ara Deum)
Sic annum, atque Diem, Solémque, Jovémque, *Darium*,
Totum adeoque orbem, censuit esse suum.
At Jovis hos & Solis equos, *Macedo* impiger, omnes
Ungula *Bucephali* proteret una tui.

Quid

Quid juvat æternis collucens ignibus agmen ?

Ocior hoc *Maceiūm* & sævior igne manus.

Quid prodest numerum & pupis æquare dierum ?

Aut Sole & pompâ *Perfica* signa sequi ?

Est ^a *Hammon*e satus *Macedo* : ^b nec denique *mundus*
Siles, nec *Reges* fert *Asia* una, *duos*.

^a *Sole*, ^b *Diūm Alex*, apud *Plur.*

*In Justum Lipsium, qui Constantinum M. in Britannia
nostra natum nobis abjudicat. Admirand. sive de
Magn. Rom. L. 4. C. II.*

Admiranda adeo est tibi *Roma*, *Britannia*, *Lipsi*,
Ut verear nè jam sit tibi grata minús.

Cúmque tuæ fidei est *Constantia* rapta, *Britannos*
Et *Constantino* vis spoliare suo.

* Testibus innumeris nostratem hunc esse probamus,
Túne negans testis *Justus* & unus eris ?

* *Jac. Armach. de Britann. Eccles. Primord. pag. 192.*

In Patriam Homeri.

Τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ παιπαλοῦσῃ. *Hym. in Apoll.*

Septem urbes certant de stirpe insignis *Homeri* :

Ergo *Maonides* *Heptapolita* fuit.
Simichides certè vocat illum *Χίον ἀοιδόν* *

Testis & ipse etiam se incoluisse *Chium*.

E septem *Iliados* scriptor *Chion* eligit urbem :

Χίῳ *πρὸς Κῶον* nec tamen ille fuit.

An quòd laudator vini, vel iudice *Flacco*,

Vinàque præcipuæ *Chia* fuere notæ ?

Fortè

Fortè tamen potiùs patriam ignoramus *Homeri*,
 Ceu natalis ei terra quòd omnis erat.
 Cùmque ejus totum volitet sic fama per orbem,
 Certè *Maonides Cosmopolita* fuit.

Cassander. Cassandra.

VEra, *Dei jussu* vates *Cassandra* canebat ;
 Tu, *Cassandre*, tuis multàque vera canis.
 Sed *Cassandra* tamen non unquam credita *Tencriis* ;
 Nec, *Cassandre*, tuis tu quoque *Romulidis*.

Querela Leporis.

Dum *Leporem* ad littus sequeretur odora canum vis,
 Cæruleus vidit corripuitque canis.
 Tum *Lepus*, Heu ! miseri capimur terràque marique,
 Heu ! nusquam tuti nil nisi præda sumus.
Quid non sava in nos voluit fortuna licere !
Aut ubi mors non est, si ferat unda Canes ?
 Quis dederit nobis pennas, ut in astra volemus ?
 Ast etiam in cœlo dicitur esse Canis.

*Εστὶ κύων ὅτι γῆς, καὶ ἐν ἔρανῳ, ἡδὲ θαλάσῃ·

*Ὡμοι ἐγὼ θειλὸς, πᾶς σὺ εἰμὶ λαγὼς ;

Δύσομαι εἰς αἶδα, τάχ' αὐτόθι φυκτὰ πέλοιντο·

*Ἀλλὰ καὶ εἰν αἶδῃ Κέρβερός ὅστις κύων.

In illud Horatii,

Fungor vice cotis, acutum &c.

TUnè secandi exfors? Flacci & flaccescit acumen?
 Pingue tibi ingenium, & plumbea vena tua est?
 Sed qui ferrum acuit, non est hebes ille metallum;
 Nemo alii dare, quod non habet ipse, potest.

Aliud.

Quid mirum, affines si sint Cos, atque Poeta?
 Coticulâ mendax scilicet omnis eget.

Omnium rerum satietas.

ΠΑντων μὲν κόρη δεινὴ, εἶπεν τυφλὸς Ὀμπερ.
 Χρυσὸν δὲ βλέψας ἐκ αὐτῆς εἶπε, Κόρη.

In Oppiani Halieutica.

Oppianus Regi scripsit de Piscibus olim,
 Próque suis libris aurea dona tulit.
 Carmina bella quidem misit, sed misit in hamo;
 Qui de Piscatu carmina scripta dedit.
 Carmina nimirum tunc aurea, & aurea verè
 Secula, cum pretium par erat ingenio.
 Antoninus ubi? aut regale numisma, Philippi?
 Aut ubi tot nummi, quot metra? quisve dabit?
 Non erimus muti ut pisces, Oppiane, poetae,
 Dum Mæcenates sint, tibi qualis erat.

Martial.

Martial. *Epigr. L. 3. Ep. 61.*

Esse nihil dicis, &c.

Οὐδὲν φῆς ἔμεναι, ὅσῳ αὐτεῖς, γέπλιε Κίττα·
 'Εἰ ἐδὲν γ' αὐτεῖς, ἐδὲν ἀπαρνέομαι.

Ejusdem Epigr. L. 5. Ep. 44.

Thais habet nigros, &c.

Θαῖς ἔχει μέλανας, λακύνες Λακωνίς ὀδόντας·
 'Ἡ μὲν τ' ὠνητὺς, ἡ δὲ τ' ἔχῃ ἰσθες.

*Ad Edvardum Palmerum, Armigerum, & A. M.
 Coll. Trin. Cantab. aliquando Socium, Græcæ
 Literaturæ hodiè Principem, cùm Græcæ
 Psalmorum Metaphrasin Metricam
 Autor ei dono mitteret.*

ERgo audes miser, aut potes, Libelle,
 Palmeri criticam subire limam,
 Censurâque hyperattici Magistri?
 Qui quondam puer, heluo librorum,
 Graies tam citò devoravit omnes,
 Totâsque imbibit Atticas Athenas,
 Lingua & quicquid habet Pelasga dives,
 Quicquid Græcia prisca, litterarum
 Felix Græcia mater, & loquela,
 Artis Græcia mater ingenique,
 In se continet eruditionis;
 Hellas quicquid, & Hellados Sophorum
 Fundit pagina, prosa, versa, quicquid
 Fabri filius, aut Poeta princeps,

Vatum denique, Rhetorúmve, turba,
In succum sibi sanguinémque vertit.

Sed non succus ei est amarulentus,
Nec loligineus nigróque felle
Mistus, Gorgonei aut cruore monstri:
Sed suavis, niveúsque, lacteúsque:
Nempe hoc Socratico in sinu morantur,
Docto & pectore nidulantur uná
Virtus, gratia, comitas, amorque,
Candorque haud minor eruditione.

Ergo aude absque mora & metu, Libelle,
Palmeri Criticam subire limam,
Censurámque hyperattici Magistrí.

*In Hippocratem Medicum & Sosandrum Veterinari-
um. Ex Græc. Anth. Ep.*

H*ippocrates* hominum Medicus, *Sosander* equorum:
Aut mutent artem, aut nomen uterque suum.

*In Papinii Statii Sylvas Viri doctissimi Thomæ Stephani
Notis illustratas.*

S*tatus* obscurâ nuper latitaverat umbrâ,
Se velut in *Sylvas* abdiderátque suas.
Non tulit hoc *Stephanus*, jussítque exire latebris,
Scilicet atque aurâ liberiore frui.
Fatale est *Stephanis* *Thesauros* promere mundo:
Talibus ex gemmis docta *Corona* datur.
Prodit *Papinius*, campóque potitur aperto,
Luce novâ gaudens, & propiore die.

Hinc

Hinc tibi, depositâ, Vates *Aquiline*, senectâ,

Flos redit, & vultu jam meliore nites.

Nempe repubescis, *Stephanus* quando arte recoxit :

Virginis & faciem, *Parthenopæ*, geris.

Urbs eadem nidûsque tibi, bustumque *Maroni* :

Ergo ex Phœnicis tu cinere ortus eras.

Egregiam laudem meruistis, túque, tuûsque

Interpres, lauro dignus uterque pari.

Judice vel * *Justo*, solo es minor ipse *Marone*,

* Lipsio.

Atque uno *Henrico* sit *Stephano* ille minor.

In Horologium Sciothericum.

TEmpus abit, ruit hora, dies fugit, avolat annus,
Vitâque vanescit : scilicet Umbra sumus.

Tristitia cum lætis miscentur, Solibus umbræ :
Sic vita est hominum, sic est mensura dierum.

Linea & umbra diem signant, brevis utraque, vitæ
Index & gnomon, qui legis ista, tuæ.

Vita fugit velut umbra : per umbras itur ad umbras.

In Musicam Templi.

O Mihi grata nimis dulcissima Musica Templi,
Musica Lesboâ non temeranda chely !

Omel ! ô Siren innoxia ! Sacra Voluptas !

Musica, divinæ sancta ministra dapis !

Musica perpetuis præludens suaviter hymnis :

Sphærarum harmonia hâc suavior esse nequit :

At quid Pythagoræ narro paradoxa renati?
 Sola hæc fidere Musica digna choro:
 Angelici cantûs, imitatrix, æmula cœli
 Musica, Seraphicum fundere docta melos:
 Quàm rapit affectus animi, atque attollit in altum,
 Excitat & miris languida corda modis!
Organon ac nisi sic pietatis & *organon* esset,
Exemplò Sacris vellem id abire meis.
 Cum verò Organico fas zelum accendere cantu,
 Nec fidibus sacris est inimica fides;
 Organa pulsari qui non vult, ipse meretur:
 Quid placet huic, cui nec Musica sacra placet?
 Cui nec *Davidis* Lyra, nec pia cantio cordi;
 Cui mel ingratum, dulce quid esse potest?
 Certè invisa tui, *Selyme*, cui Musica Templi,
 Harmoniam & pacem non amat ille tuam.

In Criticum quendam.

M^{H^{viv}} cum Criticus legit ipso in limine, *Homeri*
 Quadraginta octo computat inde libros.
 Fit Phœbo irato, & renuente hæc nœnia Musâ;
 Non *Pelide* hæc, sed *plūvis*, Apollo, tua.
 Quàm nullo in numero sint hæc nugalia, nōrunt
 Res plusquàm voces qui trutinare solent.

*Ad R. Eadum, Doctorem Medicum, Cantabrigiensem,
 Votum, ut ex morbo convalescat.*

SAlve tu Grantanæ Urbis venerande Machaon,
 Immò vale: quid enim nos, nisi tu valeas?

Quid

Quid nos speremus miseri, qui languida membra
 Vix trahimus, morbo & pabula lauta damus?
 Quippe gravem fuetus tu pellere corpore febrem,
 Pellere pituitam, quando molesta fuit;
 Tu phthisin, hydropémque, reluctántemque podagram,
 Denique morborum quodque fugare genus.
 Per te semineces revalescere sæpe solebant;
 Pulsa diu, per te venit Hygeia redux.
 Si tu destituas miseros, quis *mitibus herbis*
     Parcarum exoret pensa brevésque colos?
 Curta quis incertæ producere flamina vitæ,
 Ferre ægris medicam tam bene nôrit opem?
 Cura igitur valeas, Clariæ Coryphææ catervæ,
 Qui nos consilio ac arte valere jubes.
 Nostra sed intereà jubeant te Vota valere,
 Ut pro te liceat solvere *om̃esq.* Deo.

Ad D. Nortonium Knatchbullum Equitem & Baro-
netum, Animadversiones suas in Novum
Fœdus edentem.

THeiologûm hoc opus est, Oracula pandere Cœli,
 Atque aperire Sacri mystica sensa Libri:
 Cerè horum, vivâ hæc Oracula pandere voce,
 Eoquia & Magni pura sonare Dei.
 At cædam & scriptis Scripturæ solvere nodos,
 Foderis & voces enucleare Novi;
 Et fac Linguarum illustrare Volumina sacra,
 Unius non est Ordinis istud opus:
 Omnibus hoc fas est, Critice nisi crimen habetur,
 Si lice & doctis, & licet esse piis.
 Hoc & tū *Groti*, hoc & tū *Knatchbulle*, decebat:
 Doctrinæ pia sunt hæc monumenta tuæ.

O si Nobilium plures hæc pensa resumant,
 Dêntque aliquod studiis tempus, & ingenio !
 Nec totum aucupiis, ludo, & venatibus ævum
 Consumant, vitæ prodiga turba suæ !
 Ædibus inscribas horum cujûsque licebit,
Hic situs est. Tu post fata superstes eris.

*In Brachium Francisci Petrarchæ Itali, Philosophi &
 Poetæ Clarissimi, jam olim defuncti, à Monachis
 quibusdam, ebriorum operâ utentibus,
 tumulo effossum.*

EN novus à Bacchi sociis discerpitur Orpheus ;
 Si cui parabant saxa, Petrarcha fuit.
 Quid si carminibus sylvas & saxa movebat ?
 Mænadas, aut Monachos, flectere nemo potest.

Defunctum laniant Monachorum turba Poetam :
 Ecce Solcæcismos res facit una duos.
 Si Monachus, solus ; si Vates, usque superstes :
 Ille expers numeri, nescius iste mori.

Strinxerat in Romam calamum Petrarcha : quid indiget ?
 Sacrilegam terret sic *Babylona* * manus. * Dan. 5.
 O furor ! abscindat dextram si Balthasar istam,
 An minùs hinc ipsi certa ruina foret ?

Vivida quæ putri tot lustra remansit in urna,
 Hanc ego Petrarcha credo fuisse manum.
Imperiam in tumulos, in marmora, saxa, sepulcra,
 Solum Petrarcha nomen habere potest.

Magne Poeta, tuæ vivunt post marmora Musæ,
 Utque manus nullis vermibus esca fuit ;

Sic

Sic tua livor edax haud unquam scripta vorabit,
Corrodet libros blatta nec ulla tuos.

Reliquias Vatum tumulo eruis : euge, Cuculle !
Dextera non meruit tam pretiosa mori.
Non satis est, quòd parte sui meliore supersunt ?
Quin & mortales non finis esse manus ?

In Ludos Scenicos.

Cùm artem ludicram Scenámque totam probro ducerent
(Veteres sc. Romani) S. August. de Civ. D.
L. 2. C. 13.

Theatrum & artem provida ludicram
Scenámque totam Roma vetus probro
Pagana duxit : cur haberet
In pretio Nova Troja tanto,
Et Christiana ? ô prodiga temporis
Ætas ! quot en cornburimus & dies
Annóque ludis histrionum,
Dramatibus, Thymele, & theatris !
Dapes at ipsas atque cupedia
Commendat esus parvus & infrequens :
Raræ voluptates placebunt,
Nausea at immodicas sequetur.
Sit ergo ludis & ratio & modus ;
Sit scena, quam *Lucretia*, vel *Cato*,
Spectet severus, tersa, casta,
Non oculos temerans, nec aures.
Joci sine omni sint petulantia,
Puro & facetæ cum sale fabulæ ;
Atella quales *Osca* quondam
Komuleum docuit theatrum.

Hâc lege specto, (at non nimium frequens)
 Silli modò absint, atque protervia,
 Joci & profani, & scurra mimus,
 Illice & ore procax puella.
 Non damno ludos denique Scenicos,
 Intra decori dummodò limites
 Consistere ausing, ac honesti,
 Fræna nec excutiant pudori.
 Per me histriones sint licet, & sua
 Spectacula edant, sint nisi turpia,
Mainma qualis fœda visu,
 Quam vetuit pius * Imperator.
 Theatra tempus nec nimium terant,
 Sed scena paucos occupet & dies;
 Fiântque condimenta ludi,
 Non cibus ipse quotidianus.

* Arcadius
 Cod Theod.
 l. 15. c. 6.

In Monicam S. Augustini Matrem.

Felix quæ peperit, felix quæ denique talem;
 O bene, quòd *Monica*, & non *Monacha*, illa fuit !

In Chrysalum senem avarum.

Quid, moriture brevi, fulvum sic congeris aurum?
 Tàmque senex tantas, *Chrysale*, quæris opes?
Ad generum Cereris descendes nudus inopsque:
 Grande nec ipsa capit cymba Charontis onus.
Sarcophago contentus erat, qui vicerat orbem:
Ad communem abeunt dives egensque locum.
 Téne, miser, durum speras Acheronta movere,
 Atropon aut donis flectere posse tuis?

Munera

Munera non curat Proserpina; nempe sat, ater
 Dis, dives, plures Pluto nec optat opes.
 Exiguo poteris naulo tranare paludem;
 Nam nec plus obolo Portitor ipse petit.
 Non tibi sufficiunt obolorum myrias, unum
 Ecce pedem in cymba quando Charontis habes.
 Immò, nec innumeris auric contente talentis,
 Quò propior letho es, *Chrysale*, plura cupis.
 Esse quid hoc dicam, nisi quod sene pejor avaro
 Ipse nec Inferni rex, Stygiùsve Charon?

In Verrem sacrilegum, à Cicerone accusatum.

Qui sacra cuncta *averris*, & *aras* vertis in *haras*,
 Ritè tuum, *Verres* improbe, nomen habes.
 Quòd si vis meliore vocari nomine, *Verres*,
 Sis *Piso*, aut *Cicero*, *Porcius*, aut *Fabius*.
Porco, hominìque, cibus *ciceres* sunt, *pisa*, *fabaque*;
Porcus & ipse homini; at * *sacra vorare, nefas*.

* Prov. 20. 25.

*In duos Ignatios, Sanctum Màrtyrem, & Loiolam
 Jesuitam.*

O Quàm duo sunt dispares *Ignatii*!
 Antistes unus, miles alter claudicans;
 In corde *Jesum* gestat ille, hic nomine:
 Pius ille Martyr, tortor hic trux Martyrum:
 Puri ille amoris *ignis*, hic incendii;
 Pugil ille Christi, hic Antichristi, fervidus;
 Episcopatus ille vindex, ordinis
 Tutator optimi, autor hic deterrimi:

Vetus

Vetus ille Sanctus, primus & Veterum, Pater,
 Novus, novæque Societatis, hic Pater;
 Romæ ille passus, Romæ adhuc nimium hic agens;
 Esca ille bestiarum, amans hic *Bestia*:
 Leopardi habebant illum obarmati decem,
 Leonibus prædam, hunc amâisset perditè,
 Si tum fuisset Pontifex, decimus *Leo*.

In Batavos cum Anglis pro Piscatu pugnantis.

PROVOCAT Angliacas piscator Belga carinas;
 Jurgia, clamores, velâque, & arma movens.
 Piscatum obtineat, solitòque halece fruatur,
 Moxque magis mutus pisce Batavus erit.
 Septem urbes pro Mæonida, septem Regiones
 Certant pro halece: hæc, illâne, lis gravior?
 Oceani at posthâc nè invadat jura Britanni,
Piscator sapiens, ter quater iētus, erit.

Homines foliis similes. Ὅμοιοι φύλλον ἡμεῖς---Hom. II. ζ.

Ὡς φύλλον---Sirac. 14. 18.

SOLUS dum fortè autumnò spatiabar in hortis,
 En folia ante pedes plurima lapsa meos.
 O quàm deciduæ mortalia corpora frondes!
 Quàm fluxæ nobis, arboribusque, comæ!
 Quàm fragiles simus, speculo videamus in isto;
 Est *homo bulla*, homines φύλλα caduca sumus.
 Hæc ego dum meditor, folia & contemplor ocellis,
 Mox mihi succurrit versus, *Homere*, tuus.
 Ὅμοιοι φύλλον ἡμεῖς, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.
 Qualia φύλλα φυτῶν, talia φύλλα βροτῶν.

Credam

Credam ego te frondes nunquam vidisse cadentes

Arboribus? cæcum téné fuisse putem?

Qui vitam ad vivum pingis tantâ arte caducam,

Luminibus credam te caruisse tuis?

Quin potius Sancti inspexisse volumina *Mosis*

Te dicam? (fueras *Siracidâ* ipse prior.)

Nam *folia* hic miseri quasi symbola mortis *Adami*,

Indicia & lapsûs & monumenta facit.

Primum inter *folia* apparebat in arbore Serpens;

Cùm fructu vetito est sollicitatus homo.

Mox Protoplasti *folia* & *ficulnea* nudi

Cepere, & texit conscia membra pudor.

Tandem inter frutices horti, & *folia* inter opaca,

Occluit pavidum mœllus uterque caput.

Quando ergo humani sunt hæc emblemata fati,

Et lapsu *inversa* es, proh nimis, *arbor homo*;

Affimilat *foliis* te jure Poeta caducis;

Nec melior culpæ, aut mortis, imago tuæ.

Jul. Cæs. Scaligeri de Homero & Musæo judicium,

Musæum Homero si anteponis Scaliger,
 Quidni & Maroni præferas Papinium?
 Critica hæc Josepho displicet, *Julii*, tuo,
 Qui *Iustus* hic, & æquior judex Patre.
Musæo Homerus scilicet tantò minor,
 Quanto Imperator *Cæsar* ipse *Julius*
Cæsar, minor te, magne *Julii* Scaliger.

In Hallum Sacrificulum.

*Omnis non omnis. Glossa Pontificia. S. Matth. c. 26. v. 27.
1 Cor. 7. 2.*

OMnis participans Cœnam, bibat, inquit Iesus;
Non omnis, tantum Clericus, *Hallus* ait.
Omnis qui vult, esto maritus, Apostolus inquit;
Non omnis, tantum Laicus, *Hallus* ait.
Omnis, nec tamen omnis; utri fas credere? Romæ
Quid non audebis, perfida Glossa, loqui?

In Goliath & Judam.

Cur in fronte datum vulnus lethale Giganti?
Perierat illi nempe jampridem pudor.
Et sua sic *Judas* effudit viscera, postquam
Perdiderat omnem misericordiam miser.
Denique *Golia* proprio caput ense recisum est;
Sic arte necis & artifex perit suâ.

In Simoniacos seculi nostri Patronos.

Turpe tuum, falso qui sic Patrone vocaris,
Redde Simoniacum, sordide, redde lucrum.
Trabs de tecto altum, lapis & de pariete Templi,
Clamat avaritiam notificatque tuam.
Munera da gratis, si vis Patronus haberi,
Vendere tu noli, nullus & emtor erit.
Non est, crede mihi, cœlum venale, Deusque:
Auro captari Pneumatis aura nequit.

In

In Templo vendi volebas, Christe, columbas :

Et nulli venum sancta Columba datur.

Nullus tam sacras licitetur cocio merces :

Quid pretium quæris ? gratia non emitur.

Ipsa manus Christi semel est armata flagello,

Et semel in terris frons caperata Dei ;

Nempe profanavit sacram cum mercibus Ædem

Institor, & Templum magna taberna fuit.

Exeat Æde Simon ; aut siquid veneat illic,

Cum scutica veniat Christus & ipse sua.

Qui Templum Domini vendit, vel munera Templi,

Cum Judæa Templi vendit & hic Dominum.

Annus mihi natalis. Chronogram.

Christus mIhI ReDeMtor.

MDCVI.

Morte suâ mIhI, quod natalis nunciat annus,
Christus ab æterna morte ReDeMtor erat.

In Zoilum.

Cui bonus est nemo, qui carpis, Zoile, cunctos,
Quid facis hic ? mundum, I, Zoile, quære novum.

In duos Gulielmos, Lilium, & Camdenum.

LIlle Paulina moderator prime juventutis,
Grammatici princeps, flos & amens, chori.

Et

Et tu, per quem fit Britonum *clarentior* orbis,
Camdene, Occidui Gymnasiarcha *Petri*.
 Primi in Apostolica ut *Petrus Paulus*que caterva,
 Sic inter doctos vos duo Grammaticos.
Camdeni ad *Gracas* morietur fama calendas,
 Ufus *Grammaticæ* quando nec ullus erit.
 Donec litteræ erunt, inscriptum nomen habebit
Albo doctorum *Lilins* ipse suum.
 Denique laus & honos *Gulielmi* utriusque manebit,
 Dum Schola, dum Pueri, dumque Magister erit.

---

*In aureum Tripodem à Piscatoribus Milesiis reti
 inclusum.*

PRo pisce en Tripodem cepit Milesius olim;
 At pisces *vépodes* sunt, pedibúsque carent:
 Nec sunt vocales; Tripodes cum sæpe locuti,
 Nec fuit, ut piscis, mutus, Apollo, tuus.
 Quàm malè conveniunt, retique morantur in uno,
 Res voce & pedibus cassa, loquénsque Tripos.

Dicite Pontifices in sacris quid facit aurum?
 Quid facit in reti ac aureus ille Tripos?
 Piscator Romæ tripodas venatur & aurum,
 Et sua dum pandit retia, captat opes.
 Euge *Corona triplex*! tua sic oracula funde,
Aureus ut possis scilicet esse *Tripos*.

In Edvardum Nigrum Principem, & Melanchthonem.

Dum *niger Edvardus* Princeps, Mavortia proles,
 Horrendum Gallis, horrendum nomen Iberis,
 Fini-

Finitimas belli prosternit fulmine gentes,
 Italus ecce tremit, paries quia proximus ardet.
 Scilicet *hic niger est, hunc tu Romane caveto* :
 Nè forsan Patris premat & vestigia ; postquam
 Tertio ab *Edvardo* Papæ est accisa potestas.
 Martis at hunc pullum, haud vultu sed robore *nigrum*,
 Pervolitantem hostile solum victricibus alis,
 Exultantem armis & in ipso flore juventæ,
Abstulit atra dies & funere merisit acerbo ;
 Itala seu dosis in causa, seu ficus Ibera ;
 Sic ille ante diem, *meritâ nec morte peribat* :
 At *Niger* alter erit post Secula bina, *Philippus*
Terra nigra, haud Princeps, Verbi sed Præco, *Me-*
Mitis & ingenii, sed & hunc *Romane caveto*, (*lanchthon*,
 Præsertim Magni comitem sociumque *Lutheri*.

* *Ἰδὼν ὡς ἐνόησα*. Hom. Od. v.

Propriè ut intellexi, pro } *etiam in nupera*
Sudavi (*ἰδπωσα, ἠγωνίασα*. Schol. } Hom. Edit. Hack.

P*ropriè* (at haud bene) pro *sudavi*, Interpres *Homeri*
Ἰδὼν hic vertens, annè *Idiota* fuit?
 Ergo ait, Haud multum *sudavi* in pulvere Græco,
 Sed sensum *propriè*, ac ὡς ἐνόησα, dedi.

In Sanctos Angelos.

O Vos beati Spiritus Hierarchiæ
 Superioris, nuntii celeres Dei,
 Agiles ministri cœlites, Sancti Angeli,
 Præ queis chimæra & umbra, Mercurius Jovis ;

X

Quàm

Quàm vos honoro ! nec tamen supplex colo,
 Nec vos adoro, vestrum * *Ὁρα μὴ* nam vetat, * *Apoc. 22. 10.*
 Famuli quòd & vos unius mecum Dei,
 Domini nec estis, sed *ministri Spiritus*.
 Nec invoco vos, nam nec *auditis preces* ;
 Proprius character hic enim Dei, ac honos,
 Qui cuncta novit ; vestra mens metas habet :
 Sed nec necesse est vestram ut implorent opem
 Humana gens, mandata cùm vos exequi
 Ultrò parati & estis & prompti satis,
 Quodcunque vobis jusserit noster Deus.
Currenti opus quid ergo *calcar addere* ?
 Aut Angelo alato, & volanti nuntio ?
 Sequor ergo * *Paulum, Laodiceños & Patres* ; * *Col. 2. 18.*
 Vobis honorem, quem decet, quamvis dabo,
 Non tura cultûs offeram, sed nec preces.

In Podagram.

Divitum & hic morbus, Bacchi Venerisque propago,
 Et Plutus Podagræ dicitur esse comes.
 Est medicina igitur Podagræ patientia sola,
 Ni quis inops sit, vel sobrius esse velit.

*In Solifidianismum Reformatis falsò & calumniosè
 affectum.*

Sola fides merito nitens & sanguine Christi
Justificat, sed non mortua *sola fides* :
 Sed viva, & valida, ac operum secunda bonorum :
 Nosne aliam volumus *justificare fidem* ?

Quis-

Quisquámne in sceleto *fideique* cadavere nudo
 Collocet aut vitam, *justitiámve* suam?
 Vix credo: tu Jesuita at tibi somnia fingis;
 Ergo Chimæra tua hic *Solidi* *ismus* erit.
 Vox simul & res ficta: *fides*, quâ *vivere justus*
 Dicitur, hæc viva, hæc nostrâque *sola*, *fides*.
 Hæc innixa Cruci, meri-úmque amplexa Sequestri,
 Sponsoris lytrum jam facit esse meum.
 Virtutum hæc radix, aliarum & gratia mater,
Justitiaque parens hæc, operúmque ferax.
 En Sanguis Christi Paradisi janua; clavis
 Hanc referans, una ac unica, vera *fides*.
 Nemo operum scalâ poterit conscendere cœlum,
 Aut merito obsequii delinet esse reus.
 Nemo Supremo ausit se sistere Judice coram,
Justitiâ indutus sit nisi, Chrille, tuâ.
 Quantum possum, operor, nec sperans inde salutem;
Justificans Christi mors mihi *sola* salus.
 Sic itatuit *Paulus*, nec refragante *Jacobo*;
 Sic *Augustinus*, totâque turba Patrum.
 Cúmque his, Sponsa Dei, pia nostra Ecclesia Mater,
Justificam hanc *solan* tradit & ipsa *fidem*.
 Cumque his haud renuo *Soli* & *fidianus* haberi:
 Sint *Solipsi* alii, *justitiaque* fabri:
 Denique quò melius possint transire paludem,
 Sint *Salvatores*, *Pontifi.ésque*, sui.

— *Mihi, quæ novit pungere, Chia sapit.* Martial.

CHia velut ficus, *Chii* aut vetus amphora vini,
 Sic & Musa; etenim *Chius* *Homerus* erat.
 Nolo ego, quæ mordet vel vulnerat, ergo Camœnam;
 Hæc mihi, *quæ novit pungere*, Musa placet.

Fucus iners, & inermis, aculei, acuminis, experts ;

Quando opifex mellis *pungere* novit apes.

Carmina grata viris sunt *salsa* & *acuta* : *mariscas*

Infanti fatuas, & melimela, dato.

Ipse placent tua dum *pungunt*, Coce *Bilbilitane*,

Fercula, cum puros das sine felle sales.

Denique *Chia* sapit, *sapit* & *mibi Chius Homerus*,

Κέντρω ἐπισπέρχων . *gloria calcar habet.*

Ad Scholam Westmonasteriensem.

O Semper veneranda mihi Charissima Nutrix,
Alpha Scholarum, & flos, & decus Angliadum :

Occidui plusquam Illustris Schola Regia *Petri*,

Quanta ego, *Μαῖα φίλη*, debeo *ἑπείγε* tibi !

Quæ me amplexa tuis fovisti primitus ulnis,

Lactasti mammis parvulum & Alma tuis :

Quæ nostras tenero formasti pollice *Musas*,

Ingenium, & genium, litterulasque docens.

Repere vix poterant prius, at *timor addidit alas*

Non dicam ; immo tuus currere fecit amor.

Siquid in *Ausonis* possum, studiisve *Pelasgis* ;

Si *Latium* in me quid, siquid & *Hellas* habet ;

Quantulacunque mea est utriusque peritia linguæ,

Fontibus hausta tuis uberibusque fuit.

Siquid *Virgilius* confert mihi, siquid *Homerus*,

(*Queis sine quis Græcus ? quisve Latinus erit ?*)

Siquid nunc sapiunt mea carmina, si vel in illis

Mica salis, si vel gutta *Heliconis* inest :

Siquid vel lego, vel scribo, Celeberrima Nutrix,

Acceptum id refero scilicet omne tibi.

Quid tibi pro meritis, ô *Euryclea* rependam ?

(*Sic tu ritè cluis, parvus at ὄντης ego.*)

Quid

Quid dignum tantâ tibi curâ & amore precabor ?

Busbeium ô habeas semper, esve parem !

Semper sic eadem ; Reginæ symbolon illud

Fundatricis erat, sit quoque jure tuum.

Denique sic meritò jactare videris Alumnos

(Degenerem excipias me modò) posse tuos :

Utraque cur adeò flores Academia Mater ?

Pulchra à me proles annua nempe venit.

In Musicum imperitum.

M*usica*, quam proficere, tibi malè consonat, inter
Te ac artem non est *harmonia* ulla tuam.

Organa sic pulsas, ut sis pulsandus & ipse :

Sic canis, ac si esses strenuus ore canis.

Vix cor habet tua chorda, *sonos das & sine mente*,

Falsos, nulla fides est fidibusque tuis.

Sic miserè cantas, quasi suspendendus adesses ;

Certè cùm cantas tu, *Miserere mei*.

Define, quod *servare* nequis, sic perdere *tempus* ;

Sit modus in cantu, nullus inest *modulus*.

Ad D. Nortonum Knatchbullum Equitem & Baro-
netum, cùm N. Testamentum, Regiis Typis Pa-
risiensibus impressum, mihi dono mitteret.

Quando typis magnis impressa Volumina mittis,
Præsertim si sint Fœderis illa Novi,

Unâ eâdemque operâ *magnam vis, credo, Salutem*

Mittere ; nam nucleus corticis illa sacri est.

Fœderis ergo Novi, sanciti sanguine *Jesu*,

Quid *Magnus* Codex est, nisi *Magna Salus* ?

Est pretiosa quidem *Magna* hæc tua Regia *Charta*;
Quid mirum? cæli *Magna* ibi *Charta* datur.

In Lucretianum illud Homeri *Epitheton*
Semper-florentis Homeri.

Lucreti, magnum qui sic depingis *Homerum*,
Semper ob hanc vocem tu mihi *Garnus* eris.

Ad Reverendum Virum Ricardum Busbeium, S. T. D.
Westmonasteriensis, & *Ecclesia* *Canonicum*, pa-
riter & *Schola* *Moderatorem*.

Busbei doctæ, *vaga Moderator summe juventa*,
(Tu mihi nam solus *Quintilianus* eris)
Curia num tibi plus, an plus *Ecclesia* debet,
Plûsne *Academia*, lis nuper oborta fuit.
Lumina tot Clero, tot das *Oracula* Legi,
Tot nos *Præsulibus*, *Præsidibusque* beas.
Debendi ferret tamen hanc *Academia* palmam,
Si modò lis sub me *judice* tanta foret.
Tot tu *Lectorumque* *Professorumque* *Cathedras*
Discipulis ornas, Vir venerande, tuis.
Denique prole novâ, tibi succrescente quotannis,
Christi *Ædem* ditas tu, *Triadòsque* *Domum*.
Floreat ergo, instar *semper-florentis* *Homeri*,
Certè & florebit, te moderante, *Schola*.

In Ephemeridem, seu Tabulam Historico-Chronologicam Henrici Isacsoni.

AN cum *Scaligero* dicatur *Ephemeris* ista
Emendare? parum est; *Tempora* restituis.
Ætatum ac rerum reddis momenta, cavendo
 Obruta *Lethæis* nè premerentur aquis.
Edocet Herodotus quicquid, vel *Livius* ingens,
 Quicquid *Thucydides*, vel *Diodorus* habet:
 Quid *Siculi* nomen memoro *Scriptoris?* in uno,
 En plusquàm tota est *Bibliotheca* libro.
 Clauditur in tabula *Mundus*; nuce nempe sub ista
 Nescio quid majus conditur *Iliade*.
Æstuat infelix angusto limite Mundi
 Mens hominum, atque arcto carcere clausa gemit.
 Ergo putas *rasam* *Microcosmi* explere *tabellam*
 Posse, quod in scripto parva tabella refert?
 Unus tam vasto ingenio non sufficit orbis,
 Materie cœptis deficiente tuis.
 Hic nihil, *Isacide*, reliqui facis: ampliùs istic
 Nil *Chronicus* quod agat, nil habet *Historicus*:
*Chorographus*que nihil, nihil atque *Geographus*: En hic
 Omnia, *Lector*, habes: plurane scire cupis?
 Ampliùs an rerum momenta, & secula mundi?
 Aut hunc majorem redde, vel adde novum.

Ἐἰς τὸν γεγράφοντα, Βαῖα τῷ βίῳ, (πελαπομένως) ἀντὶ τῷ,
 Βαῖα τῷ βίῳ (ὀξυτόνως.)

MH'π πελαποδῆς πρὸς τὸν βίον, ἢ γὰρ ὅμοιον.
 Ὅξεια γὰρ τὰ βίον, βαῖα τε πάντα πῆλα.

*In Astyanactem Infantulum ad conspectum patris sui
Hectoris trepidantem. Hom. Il. 3.*

Parvulus *Astyanax* teneris nutricis in ulnis
A bello reducem sensit adesse Patrem.
Utque erat armatus Genitor sua brachia tendens
Voce satis blandâ dulce petivit onus.
Parvulus at renuit, gremio nutricis adhærens,
Amplexus Patris nec tulit ipse sui.
Utque truces oculos, ac ora minantia, vidit,
Territus, imbelli vagiit ore puer:
Horrentem metuens galeam, radióque micantes,
Quásque tulit diras ardua crista jubar.
Haud aliter quam cum cœlo caligat apereo
Noctua, Phœbæum nescia ferre jubar.
Risit ad hæc Genitor; terror ridentis in ore,
Mixtâque majestas cum levitate fuit:
Qualis ubi Venerem positis amplectitur armis
Mars fertur vultus composuisse suos:
(Risit & *Andromache*) Galeatâque tempora nudans,
Maeste, puer, dixit, sum tuus *Hector* ego.
Siste, puer, lacrymas, non vultus cernis *Achillei*,
Non *Ithaci* frontem, *Merionis*ve, trucem.
Non hic *Idomenei*, *Sibenelive*, minantia cernis
Ora, nec *Ajacis* grande supercilium.
Quostamen *Atrides*, & uterque perhorruit *Ajax*,
Non mirum hos vultus te metuisse, puer.
Nec facit *Astyanax*, nisi quod faciebat *Achilles*;
Terruerant magnos *Hectoris* ora Deos.
Sic ait, & dextrâ Grajorum cæde rubenti
Vibravit natum térque quatérque suum.

*Ad Virum Clarissimum, Doctissimūque D. Thomam
Wendeium, Equitem de Balneo, & Militem
ad Parliamentum, pro Comit. Cantabr.
de Bibliotheca sua instructissima.*

V*V*Endei, vicinis Miles doctissime terris,
Misse à *Grantano* magne Senator Agro;
Qualem ego *Thesaurum*, Vir præclarissime, vidi,
Cum lustrata mihi Bibliotheca tua est!
Nempe *tua* hæc mihi visa minore Volumine, *Bodlei*;
Copia Librorum tam pretiosa fuit.
Hebræique, Arabesque, Syri, Græci, atque Latini,
Digesti forulis ordine quique suis.
Nec Libros habuisse sat est. *Nil penna, sed usus.*
Massica quid profunt, tu nisi vina bibas?
Dixerat Hispanus Vates, *Bona vina bibendo*
Tu facies: Libros túque legendo bonos.
Ergo alios tenet aucupium, vel odora canum vis:
Te *Plato*, te *Cicero*, te vel *Homerus* haber.
Tu Libros Musasque colis, senis accola Cami:
Musarum à patria sic tibi crevit honos.
Miles ab hac ergo ad supremum jure Senatum
Mitteris: & quis te dignior alter erat?

---

*Ad Joannem Knatchbullum Armigerum D. Nortoni
Knatchbulli Equitis & Baronetti filium pa-
trizantem.*

DOcti Parentis & pii non degener
Knatchbulle fili, tu Patrem docilis sequi;
Pergis litare Musis atque Gratiis,
Cœpisti ut olim, cum sacra in *Triados* domo,
Meâ licet formandus & rudi manu,

Nec

Nec sat fideli, industriâ tamen tuâ
 Propriôque Marte, pulchrum & egregium citò
 Specimen dedisti litterarum ac ingeni,
 Sortémque supra, supra & ætatem tuam,
 Avido ore gratas imbibens scientias,
 Doctâsque Linguas, principem sed omnium
 Græcam ante cæteras, cujus siti flagras
 Hodieque summâ : Mira tum modestia
 Musas adornans, candor, & benignitas,
 Morum & venustas, & (quod omnium caput)
 Pietas, & ingens sensus & timor Dei :
 Hæc reddidere te cunctis amabilem.
 Maeste, ô Amice, perge quo cœptum est pede.
 Virtutis olim fama sic testis tuæ
 De te loquetur, atque hoc elogium feret,
 Hæres Paternæ laudis en æquæ ac domûs !

In Textorem fanaticum Concionantem.

ARs longa est, nimis heu brevîsque vita,
 * *Textoris radio citatiôrque ;* * Job. 7. 6.
 Artem tam citò tûne prædicandi
 Calles, quæ Pylîos requirit annos ?
 Contextus Sacer ille Bibliorum
 Non est contemerandus ore vulgi.
 Si non Concio habetur absque *Textu*,
 Tibi at sit sine Concione *Textus*.
 Sermonis tua trama non cohæret ;
 Filum abrumpe, miser, retexe telam ;
 Quid demùm tibicum stolâ salutis ?
 Aut cum *findone* sanctitatis alba ?
 Noli has *texere*, nec parare, nobis.
 Doctrinæ radios omitte, nec sit
 Suggestum tibi, *Textor*, officina.

*In Homericum illud Navis Epitheton, Μεγακλήτει νηὶ---
& de Propheta Jona.*

Πλεῖστον Ἰωνᾶς ἐν μεγακλήτει νηὶ μελαίνῃ,
Τῷ γὰρ τις αὐτομάτῃ νηὺς μέγα κῆτος ἔλω.
Incolumem vexit Jonam per cœrula Pristis;
Piscis ei navis, navita Numen erat.

*In Henricum Septimum, & Jacobum Primum,
Reges Angliæ, &c.*

Juaxisti Tu, Henrice, Rosas, Tu Regna, Jacobe;
Vis unita Anglis fortior inde fuit.
Sic regnant Flores, & florent Regna: Beata
Gens, quam firma ligat pax utriusque Rosæ.
Non nunc illa metu, ac amisso sanguine, pallet;
Non rubet hæc cæde & sanguine tincta suo.
Nec gemini Flores certant bicoloribus armis,
Nec spinas acuunt in fera bella suas.
Carduus en spinas Benedictus sustulit omnes
Scoticus, & lites sopiit Angliacas.
O Vos felices, Henrice, Jacobe! Beati
Pacifici, meritis & pietate pares!
Vos, Vos belligeri clausistis limina Jani;
Per Vos Angligenis pax data, parta quies.
Septimus, Henrice; & Primus, Jacobe, fuisti:
Sabbaticus Requiem signat uterque dies.

*Ad Franciscum Willughbeium, Armigerum, Regia
Societatis Sodalæm.*

Franisce amice, docte, dives, dic precor,
Quæ te momordit dipsas, aut ussit sitis

Carte-

Cartesiani fontis, aut *Magneticæ*
Philosophiæ, *Telescopi*, & *Matheſeos*?
Deſiſte paulum, da moram ſcientiæ;
Studiis quouſque maceras te *Empiricis*,
Botanicâ & arte, nemini herbam porrigens?
Philosophi, Amice, nè nimis placeant novi:
Memineris illud, obſecro, & *Veteris Sophi*,
Nequid nimis: certè & ſcientiæ eſt modus;
Discendi *hydrops intemperantiæ* eſt genus.
Arcum remitte, qui nimis ſi tenditur,
Rumpetur illico: Vide corpusculum,
Non ferreum ſanè illud, aut adamantinum,
Nec viribus pollens, ſed invalidum ſatis:
Rationem habe tui; cutem cura & fove:
Sed & tuorum: Te ecce vicini vocant,
Quibus aliquid dandum tui, atque temporis.
Socium te & illis præbeas; quid? *Regia*
Num ſola nempe *Societas* placet tibi?
Vocant paterni te *Lares*, ſplendens domus
Te *Vollatona*, vix quâ & ulla pulchrior,
Mediâque Villa. Deniq; en *Uxor* tua
Jubeas valere jam *Magneticam* monet,
Vocatque, & ad ſe magna te *magnes* trahit.
(*Ignosce, Prifciane*, *magnes* femina eſt)
Si ferreus ſis, immò ſi non ferreus,
Saltem hâc relictis te ſines *Muſis* trahi.
At vix trahêris unâ, credo, feminâ,
Novem Sorores fortiùs cùm te trahant;
Jynges & *Sirenes* hæ ſolæ tibi.
Præſenſi hoc olim *Trinitatis* in Domo,
(*Ambos* ubi & tu, *Nobiles* quod non ſolent,
Gradus capeſſens, per diu ornâſti *Togam*)
Quantus librorum litterarûmque heluo
Eſſes futurus: namque ibi, memini probè,
Ad diſciplinâs valdè anhelanti tibi,

Properanti ad artes & nimis celeri pede,
Loris opus fuisse, non calcaribus.

*In Knuckellum, Pictorem Cantabrigiensem, ære (uti
aiunt) alieno solum vertere coactum.*

ARs tua pingendi *digitis* dat nomen * Hebræum,
A *digitis* nomen tu, bone Pictor, habes. *יָצָא*.
It tibi *nulla dies sine linea*, & acriter urges
Pensum, & vix *digitis* effluit hora tuis.
Quàm proficere artem calles, mi Pictor, ad *unguem*;
In *digito nodus*, nullus in arte tua.
Non malè pinxisti: fugitivi at fortè colores;
Nec durant: nec tu scilicet ipse manes.
Pinxisti *digitis*, pedibus fugis: ergo tot ora
Et capita ostentans, oculis ipse tuum?
Dic abitis aliquem, dic, mi Knuckelle, colorem;
Cur *oleum* perdis? cur velut *umbra* fugis?
Nempe ars in pretio; tibi plurima facta & *imago* est;
Regia sed loculis deerat *imago* tuis.
Si non vera loquor, nobis est *aqua potestas*,
Pingere fāsque tibi, fingere fāsque mihi.

Ἀρχὴ ἀπάντων, καὶ τέλος, ποιεῖ Θεόν.

IN Critice & Sophia quàm ritè *φερώνυμοι* ambo,
Magnus *Aristarchus*, magnus *Aristoteles*!
Principium & Finis meliori at jure vocetur
Optimus, atque idem *Maximus*, ipse Deus.
A Te principium, Tibi desino, summe Jehova,
Sive ego Philologus, sive ego Philosophus.

Sive

Sive apices vocum, rerum seu pondera libro,
Alpháque Tu studiis, *Omega* sisque, meis.
 Quicquid ago, aut dico, Tu *Primus* & *Ultimus* esto,
 Tu mihi *Aristarchus*, Tu mihi *Aristoteles*.

*In Aquaductum in Areâ Collegii Sanctæ Trinitatis
 Cantabrigiæ.*

O Claræ Fons clare Domûs, Fons ingeniorum !
In laudes quàm *lata tuas patet area* ! quantas
 Ipsa vel hæc ob te *lata* obtinet *area laudes* !
 O Helicon, Fons Musarum, ô Aganippides undæ,
 Queis ego quadraginta inhians atque ampliùs annos
 Longam explere sitim cupiù ; nec pellitur hydrops
 Dirus adhuc, & adhuc vestrûm insatiabilis ardor
 Me tenet, & Græci inprimis vesana cupido
 Carminis ad Græcas, credo, exsaturanda Calendas.
 Ergo, ô Fons, *Triados* quem nobilis area jactat,
 Tu nunc alter *Homerus* ; & à te, *fonte perenni*,
Ora rigantur aquis *Vatum* ingeniosa : Sed audi,
 Túne Caballinus tantùm ? tene ungula finxit
Pegasea ? & soli, lymphatica turba, Poetæ
 Te sitiunt, laticésque tuos & flumina potant ?
 Immò & Philosophi : Phisice, & præclara Mathesis
 Ex te nempe fluunt, his proluic ora juvenus.
 Hinc & tu (nam alios habet & Sophus iste minores)
Magnus Aristotelis Magni Fons ritè voceris.
 Omnis ad hoc nomen quàm assurgit doctior orbis !
 Et meritò : Salve æternùm Venerande Magister,
 Túque novis nunquam mihi postponende lacunis
 Fons *Stagirita*, quo Verum apparet in imo.
 Ergo cum *Volusî* & *Cartesî* charta peribit,
 Inque *atomos* secta evanescet fama Novantùm,
 Ex te perpetuas *Camus* pater hauriet undas.

Tu

Tu Fons Rhetoricæ; haud rivi te dulce fluentes
 Destituunt, quales vel Fabri filius olim
 Fudit, vel *Cicero* ipse loquens, vel *Livius* ingens:
Flumina cùm *lactis*, cùm *flumina nectaris* ibant,
 Melleus eloquii & torrens manabat *Athenis*,
 Manabat *Roma*: tali tu Fonte rigaris,
 Granta parens, tibi nè sermonis gratia desit,
 Néve unquam vena arescat, vel copia fandi.
 Denique tu Sacros Scripturæ imitabere Fontes,
 Alma Scaturigo, puras dum nempe loquelas
 Sic Græcas fundis pleno ubere, fundis Hebræas;
 Quas avido ore, sitim sedans, Academica pubes,
 Præque aliis Sanctæ *Triados* studiosa juvenus,
 Imbibit, ut, postquam matura advenerit ætas,
 Fontibus è propriis Divina Oracula pandat.

In Pseudo-Isidorum (qui & Mercator, & Peccator
dictus) *Decretalium Epistolarum Confarcinatore*m.

L Arvate Scriptor, Autor incerti laris,
 Rhaposde nequam, impostor impurissime,
Epistolarum ignote *Decretalium*
 Confarcinator, quisquis es, tenebrio,
Pseudo-Isidore, Præsul haud enim inclyte
 Ille *Hispalensis*; nomen hoc falso geris.
 An tu potius *Mercator* es, qui putidas
 Et adulterinas hæc merces venditas?
 Propola, promens ficta pro veris; tuus,
Thesaurus ecce, mango, *carbones* meri.
 Quisquàmne commentis habeat fidem tuis?
Clemens *Jacobo* mittit ergo mortuo
 Epistolam; nec *Turrianus* hoc negat,
 Fraudum tuarum arx atque *turris* maxima.
 Parasite Romæ, verna Papæ sordide,

In-

Infame mancipium Coronæ triplicis,
 Ad veritatem qui nihil, ad pompam omnia
 Tyrannidémque Pontificiam comparas.
Peccator an tu dictus? & meritò quidem,
 Adeò inque vivos inque mortuos simul
Peccas, dum & illis egregium fucum facis,
 Horúmque manes lædis & cineres sacros.
 Qui cento? quæ farrago, cui tu scilicet
 Prætexere audes tot veneranda Præsulum
 Veterúmque Patrum tot piorum nomina?
 Quas nœnias affingis, & quibus viris,
 Episcopis & Martyribus Ecclesiæ
 Romanæ, & illa casta cùm virgo fuit?
 Dum Martyrum tu fingis has epistolas,
 Illos profectò Martyres iterum facis.

Sed magnum vitium, quòd est poeta. Martial.
L. 10. Epigr. 76.

Quòd sum poeta (hoc & titulo indignus tamen)
 Etiam Theologus, si quis hoc vitium putet,
 Quot magna mihi patrocinentur nomina,
Apollinaris, Prosper, & Prudentius,
Et Nazianzi fulgidum inprimis jubar?
 Sed his omiffis, instar omnium mihi,
 Queis me tuebor, sunt duo Vates sacri,
Jessaus & Herbertus, ille Regius,
 Vetus, ante *Templum*; *Templi* hic & Psaltes novus;
 Uterque Sanctus; & quidem hoc (me iudice)
 Poeta nullus Christianus Sanctior.

*Nebula, seu Caligo. Ænigma.
Ex Hom. II. γ.*

Quid pastoribus hoc malum & molestum?
Furi noctivago quid hoc amicum,
Furi gratius immò nocte & ipsâ?
Per quod contuitu nequit vel acri
Quisquam plus penetrare longiûsve,
Quàm jactus lapis aerémque findens?
Credam tene oculis, *Homere*, captum,
Et nec *per nebulam* videre quicquam,
Cum tu tam graphicè exprimas *Ὀμίχλη*?

Ἡμερόκοιτος ἀνὴρ. i. e. Fur. Hesiod.

Verus an ergo tuus, Vates Ascræ, character
Furis, quod nempe est *Ἡμερόκοιτος ἀνὴρ*?
Tunc tot sunt fures, quot in Aulâ ac Urbe nepotes,
Qui dormire die, ludere nocte solent.
Totâ nocte epulis qui indulgent, atque choreis,
Et ludis; lectum nec nisi manè petunt,
Qui stomachum somno crudum edormire diurno,
Crapulam & hesternæ pellere noctis amant.
Stertitur indomitum quod despumare Falernum
Sufficiat, clarum dum rapit hora diem.
Hinc igitur fures? pretiosi temporis immò
Fures, & viræ prodiga turba suæ.
Dumque lucrum ex ludo captant, & tempora cultûs
Divini invadunt, surripiuntque sacris;
Nomine non uno sunt *ἀνέρες ἡμερόκοιτοι*,
Prædones hominum scilicet, atque Dei.

In Būceri & Fagii ossa à Pontificiis combusta.

PApicolæ ossa *Fagi* comburunt atque *Buceri*;
 Bene est quod ossa haud sentiunt.
 At Deus hoc sentit, sentit quoque sanctior orbis,
 Romamque Bestiam vocat.
 Quanquam nec violant immanes busta leones,
 Mordet nec ursa mortuos.

*Uxor sicut vitis fecunda. Pl. 128. 3. Hackspan.
 Cabbal. Judaic. ex Lib. ו'יח.*

Vitis non igni, non ædibus utile lignum,
 Sed tantum præstans fertilitate suâ.
 Sic, Rabbinus ait, tantum hætenus utilis Uxor,
 Quod prolem & fructum, vitis ut alma, ferat.
 Nec tamen hinc sequitur, quod non res commoda Con-
 Sed vinum & Venerem quod recutitus amar. (jux,

*In mortem Pompeii M. & morientis dictum, apud
 Lucanum.*

Non sum morte miser——

Non sum morte miser; cohibe, *Cornelia*, luctum,
 Lethali accepto vulnere, *Magnus* ait.
 Multum ipse & terris, mea lux, jactatus, & alto:
 Hic mihi jam tutus denique portus erit.
 Usque adeone mori miserum? mors meta laborum,
 Et requies fessis, & medicina malis.

Qui

Qui scelere ipse suo perit, est miser; attamen illum
 Non mors jam miserum, sed sua vita, facit.
 Non poterit, mihi crede, mori male, qui bene vixit:
 Victima grata hosti fortiter ille cadit.
 Rebus in adversis Superi quem vivere nolunt,
 Non fit morte suâ, definit esse, miser.

IN rate Niliaca non longè à lictore *Magnus*
 Occidit, in portu naufragiûmque facit;
 Naufragium vitæ; at virtus & fama superstes,
 Salva manet, *miserum* morte necesse finit.
 Nec tu impunè feres *Magni* percussor *Achilla*,
 Ultor erit generi *Cesar* & ipse sui.
 Struxerat hæc *Pharius* crudelia fata *Porhinus*;
Pompeio *Δάκτος* nempe *Πότεινός* erat.
 Sit *Cato*, dum vivit, sanè vel *Cesare* major;
 Dum moritur, *Magno* major an ille fuit?

In Pseudo-Christianum.

O Latro Christi, nominis mango sacri,
 Et struma sancti, & carcinoma, corporis l.
 Qui Christianus nomine es tantùm tenuis;
 Cùm non es, an, quòd diceris, satis putas?
 Vitiâne morum scæda velo splendidæ
 Professionis, atque sipario, tegis?
 * *Inane nomen crim'n immane est tibi:*
 Nam Christiano est Ethnicus melior malo;
 Judæo & ille peior, & Turcâ, *Deum*
 Qui profitetur scire, sed factis negat.

* *Salv.*

Soliloquium.

Ad Scipsum.

Πεὶ δὲ Ἀυταρχείας.

Quid tibi vis, *Jacobe*, animoque & corpore parve?
 * *Grandia tu quaris pro teipso? quarere noli.* * Jer.
 * *Per quem Jacobus surget, quia parvulus ille?* * Amos.
 Hæc duo te parvum magni docuere Prophetæ;
 Hæc duo sacra tibi jam Symbola nota fuere.
 Maxima te eduxit minimum * Schola, Regia nutrix;
 Maxima te excepit Triados Domus, inclyta Mater:
 Te tamen instituit, pia Nutrix, Almâque Mater,
 Utrâque Magna licet, parvo ut contentus abires.
Vivitur exiguo melius: Sua gratia parvis
Plurima rebus inest: Nullis virtutibus obstat
Res angusta domi: Satis est fluviusque Ceresque:
Aspice, quàm parvo liceat producere vitam.
Serviet æternum, qui parvo nesciet uti.
 Sit tibi mens igitur parvo contenta paratu.
 Present magna alii, & grandes venentur honores:
 Parvum parva decent, Ecclesia parva, domusque.

Ἄλλοι τοῖς μικροῖς μὲν ἐξ ἐδῶν Θεοῦ.

* Westminster.

In Roffensem tantum-non Cardinalem.

Damnato ad mortem *Roffensi* purpura missa est
 A Roma: nonnè hic πορφυρὰ & δαυαλὸς?
 Dum caput amittit, rubrum invenit ille galerum;
 Tolle caput, mactæ & Martyre, Papa, tuo.
 Quàm meritò, Regem propria in ditione Supremum
 Qui negat esse Caput, plectitur ipse suo!

Vindicia

Vindicia Solomonis.

I Gnosce, Christe, (nam tribunal hoc tuum est)
 De Rege magno si fero sententiam.
 Vix est, tui tam illustris ut pereat typus,
Jedidia dictus, quippe *dilectus Dei*,
 Trium & Sacrorum Scriptor is Voluminum.
 Nam trina trinam si *Petri* confessio
 Negationem expunxerit, quidni queat
 Signum hoc *Τεῖς ἑλὼν* esse pœnitentiæ?
 De Cantico, & Parœmiis, nequid loquar,
Koheleth una (prædicatrix femina)
 Anima sive illa, sive sit *Sapientia*,
 Kahal trecentum Concione hâc unicâ,
 Cætumque pallacarum, & externos greges,
 Tot Concubinas in fugam dat: Denique
 Si *Psalta amœni* filius cecinit malè,
Ecclesiastes ejus est *Palinodia*.

Virgilii *Ecloga quarta*, eâque (juxta nonnullos)
 de Christo.

I Am nova progenies cœlo demittitur alto.
 Ethnicus hic Vates? annè Propheta sacer?
 Chara Deum soboles, magnum fovis incrementum.
 Jam redit & Virgo. Quis nisi *Parthenias*?
 Quis nisi *Virgilius* de Virgine dicere dignus,
 Quæ peperit, Virgo nec minus inde fuit?
 Non ita nam pridem defuncto hoc Principe Vatum,
 Cunctorum Princeps nascitur ille virum.
 Quis scit, an & *Christus*, vel nota *Maria*, *Maroni*,
 Edocto ex foliis, dia *Sibylla*, tuis?
 Nam paulò majora canit *Cumæa*; tuoque
 Ecce *Salonino*, *Pollio*, major adest.

Hæretici Versus, pro Heroicis, ex culpa Librariorum.
Pier. de Sacerd. barb.

Papa *Adrianus* sextus, is nec pessimus,
 Omnem poesin æstimavit hæresin,
 Pium & poetam neminem esse censuit.
Papale Decretum hunc in errorem intulit,
 Vel *Gratiani* Codices potius mali,
 Incuriosâ nempe descripti manu.
 Veteres enim omnes, Versibus pro *Heroicis*,
 (*Opus ubi laudat Sedulû Gelasius*)
 Lapsu pudendo nunc Libri *Hæreticis* habent.
 Vide quid sit, errantem Librum, aut Papam, sequi.
 Quod si poeta Christianus & pius,
 Evangelii immo & fidus interpret Sacri,
 Nec ipse nigram effugit hæreseos notam,
Hæreticus & si Versus est *heroicus*,
 Caveant poetæ in posterum à Librariis,
 Typographisque, nè suum hexametrum melos,
 Epicumque carmen, & rogo & flammis luant :
 Caveantque Musæ nè petant Romam meæ,
 Nè fortè fiant *hæretica* pro *heroicis*.

In Eustathium, & ejus in Homerum Παρεμβολας.

Commentaria docta, *Παρεμβολαί*, ô opus ingens !
 Quod si quantum oleiq; operæq; impendit *Home-*
 Tantum in Apostolicis voluisset ponere chartis, (*ro*)
 Optimus interpret Scriptorum, *Pauli*, tuorum,
 Post Patrem *aurissimum Constantinopolitanum*,
Thessalonicensis meruisset Præsul haberi.

Rara

Rara aves interris.

SI, nisi qui prudens cautusque sit *omnibus* horis,
Non sapit ullus homo, non sapit ullus homo.
 Si, nisi qui gressu nunquam titubante vacillat,
 Non bonus ullus equus, non bonus ullus equus.
 Si, nisi qui fidum se præstat tempus in omne,
 Nullus amicus erit, nullus amicus erit.
 Si nisi, quæ valdè prudens, pia, casta, fidelis,
Femina nulla bona est, femina nulla bona est.
 Non quòd tale nihil toto reperitur in orbe,
 Sed quòd *rara* hæ sunt, atque vocantur, *aves.*

Rebellio & Satisfactio.

GRæcas professum tamdiu me litteras,
 Studia ordinante sic Deo & sortem meam,
 Quæsisse fateor, sed nec inveni tamen,
 Quibus exprimantur vocibus Græcanicis
 Sat congruè, res & *Rebellio* pessima,
 Contraria illi & res *Satisfactio* optima.
 Ubi illa abyssus, atque cornucopia?
 Ubi Hellas illa tam ferax vocum prærens?
 Saltem hîc Latinis non habent Græci pares;
 Nec universa *satisfacit* jam Græcia.
 Quid hoc, vel unde? bina nempe his vocibus
 Capita notantur Christiani dogmatis
 Fideique nostræ, Lapsus, Instauratio;
 Morbus, medela; mors, salus; primò in Deum
 Mundus *rebellis*, tum Deo *factum satis*.
 Græcis profectò at utraque hæc incognita
 Prorsus, *Rebellio & Satisfactio*, fuit.
 Illos latebant & *rebeldes* Angeli,

Hominumque prima maxima & *Rebellio*;
 Gigantomachia sola Græcis cognita;
 Primævus error, Protoplasti apostasis,
 Crux deinde Christi, & mors *satisfactoria*,
 Ænigmata illis, immò *stultitia* mera.
 Harum ergo rerum forsan apta nomina
 Ignota doctis Græciæ quondam Sophis.

Martial. L. 4. Epigram. 65.

Δ Ακρὺς ὀφθαλμῶ ἐνὶ μένῳ, ὄφρα Φιλαινὶς
 Κλαίει· ὅθεν τῶτ' ὄω, φῆς ἰ ἓνα μόνον ἔχῃ.

Non bellè quadam faciunt duo. Martial.

Non bellè duo commemorant *ingentia dona*,
 Talia qui accepit munera, quique dedit.
 Non duo ritè cubant in eodem, ubi femina, lecto;
 Unius Imperii nec benè sceptrā tenent.
Non bene conveniunt, nec in una Sede morantur;
 Unā Prælati nec simul Urbe duo.
 Inter convivas Thaliarchi munere fungi,
Uno aut credis equo posse sedere duos?
 Nescio quā felix fuerit tibi, Roma, Duumvir;
 Non semper verum, Σὺν τε δὴ ἐσχημῶ.

Ἀμεβία τῆς ἀνδοκῆς.

EUcheta, hæretici; valeat jam Oratio; quando
 Tam longas & amastu, Pharisæe, preces.

Sic

Sic clavum clavo, aut errorem errore, juvabit
 Pellere? non media est tutior ergo via?
 Hæresin hæresi ego an sanarem, schismate schisma?
 Pontificem fugiens, *Acephalus*ne forem?
Antinomum ut feriam, transibo in castra *Socini*?
 Nè *Manichæus* sim, *Pelagianus* ero?
 An *Bellarmini* defendam dogmata, nequis
 Et *Calvinistam* me, *Catharum*que, vocet?
 Jurabo temerè, jurabo & fortiter, amens,
 Nè me *Anabaptistam* quis, *Tremulum*ve, putet?
 An quia nulla *operum* tam multis cura *bonorum*,
 Ergo *justificat* nos neque *sola fides*?
 An, quia nil aliud curat *Fanaticus*, ergo
 Non valido auxilio *Spiritus intus* agit?
 Quòd rimios retinet *Romana Ecclesia* ritus,
*Nostre*ne nec paucos est habitura suos?
Romæ, auro ac gemmis templa ac al aria fulgent:
 Nostra oppleta situ ac sordibus ergo forent?
 Quid si tot *Sanctos* *Roma* invocat? ergo *Petrum*que
 Et *Paulum* *Sanctos* nonnè *vicare* licet?
 Sacramenta igitur sunt nuda & inania signa,
 Quòd *physicam* haud illis vim, *magicam*ve, damus?
 Incurram in *Scyllam* cupiens vitare *Charybden*?
 Quò non mortales cæcus hic ardor agit!

In Neronis savitiam, & Lucani cadem.

COrduba quem genuit non multò clara minorem
Virgilio, *Roma* hunc rapuit juvenilibus annis.
Heu! *Nero crudelis*, nullâque *invisior umbrâ!*
 O quàm *Roma* parùm debet *civilibus armis*,
 Quòd tibi *res acta est!* monstrum ô infame *Regentum!*
 O & monstrum hominum! nempe hæc, *Annee*, tulisti
 Præmia, tam durum docilis palpare *Tyrannum*.

At

At Patruī praecepta tui tenuisse *Neronem*
 Sperabas, *Senecam* & forsā sapiisse Magistro.
 Sed citō destituunt & spes & vota suorum
 Degeneres animi : potuit nec sēva *Neronis*
 Celari natura diu ; se semina produnt
 Quae latuere intus vitiorum, ac obice rupto
 In scelus omne ruunt : ergo suae & ille iuventū
 Rectorem *Senecam*, & Matrem quoque sustulit ipsam :
 Proh crudele nefas ! at quo non denique fertur
 Improba sēvities, & mens vesana *Neronis* ?
 Tum Patrum cædes, & crimina crebra Quiritū,
 Nobiliūque neces, abscissaque membra Senatūs
 Inclyta, *Soranus*, generosi cultor honesti,
Arbiter & nequam *Petronius*, inde *Silanus*,
 Et *Thrasea*, affinis pariter similisque *Catonis*,
Virtutis vera custos, rigidūque satellites :
 Ipsēque *Vestinus Vestinus* Consule cæsus.
 Mox & *Lucanus*, Musis memorabile nomen,
 Quique Poetarum princeps fuit illius ævi,
 Cæsari ob hoc ipsum (nec enim tulit ille priorem)
 Scilicet inuisus, Citharædo, & denique Vati.
 Ille mori iussus genio ac ætate vigenti,
 Balneaque ingressus, cū rupta repagula vitæ
 Cerneret, & scissis manaret sanguine venis,
 Fertur cygni instar (*Tacito* fas credere testi)
 Exequias cecinisse suas, & flebile carmen
 Ex proprio recitasse libro, sua funera plangens,
Scinditur avulsus, nec sicut vulnere sanguis
Emicuit lentus ; ruptis cadit undique venis.
 Et quis *Lucani* sine Musa & carmine possit
 Inferias, *Lucane*, tibi persolvere dignas ?
 Quis, plectro nisi fortè tuo, tibi compare lessu
 Funera grandiloqui celebrare & fata poetæ,
 Funera qui *Magni* cecinisti, Magne poeta,
 Et tua lugubri tandem quoque funera versu ?

*In Ptolemæum Philadelphum, De Græca S. Bibli-
orum Versione.*

F*Raterni quodam quasi vinculo amoris in unum
Judæum & Gentes Pagina Sacra ligat.
Græcè igitur verti primus qui Biblia fecit
Ex Hebræo, annon hic Philadelphus erat?
Cui cum congeries ingens erat antè Librorum,
Nunc tandem verè Bibliotheca fuit.*

In Cor, & Cerebrum.

P*Artes duæ olim Microcosmi nobiles
De principatu litigârunt invicem,
Cor & Cerebrum; & lis adhuc sub judice.
Stagira Cordi, Pergama at Cerebro favent,
Illâc Aristoteles, Galenus hâc stetit,
Philosophus illi, palmam at huic Medicus dedit:
Uterque cor habet, cerebrumque, & sapit.
Uterque stat rationibus nixus suis.
Vitæ Cor officina, sanguinis dator,
Et fons caloris; sensus à Cerebro sagax
Ratioque prudens (sed catarrhi etiam) fluunt.
Ego hic Palæmon non ero: fateor tamen,
Mihi daretur si modò optio, magis
Cordatus esse, quàm Cerebrofus, velim.*

In Traditionem veterem non scriptam, & Oralem nuperâ.

T*Raditio ore tenus seros aditura nepotes,
Hæc nuper fidei regula, Roma, tuæ.*

Vox

Vox ubi jam præsens? Papæne Oracula cessant?

Ergo Cathedralis conticuistne tripos?

Traditio, Romæ utcunque est Helena atque Diana,

Scriptura & fit par, ἀγερῶ usque licet.

Firmiter huic credit Romana Ecclesia, quintum

Ac si Evangelium scilicet ipsa foret.

Traditio quintum est Elementum; nec Tetrabiblon

Absque hac in cælum aut ulla quadriga vehet.

Hanc Helenam Romanorum qui ritè refellit,

Costa sub quinta vulnerat ille viros:

Cùm nec Scripturâ nitatur Dogma Tridenti,

Nostra nec antiquâ Traditione Fides.

Quamvis & nobis faveat sententia Patrum,

Symbolon & quarti damnet ubique Pii.

Sic Veterum nobis Patrum quoque pagina testis,

Sermo Dei iudex dummodò solus erit.

*Ad Virum Doctissimum, Integerrimûmque, Thomam
Lantum, S. T. B. Rectorem Ecclesiæ de Harnsey
cum Highgate propè Londinum; veterem
meum amicum.*

L *Ante mihi primos inter memorande sodales,
Ornant quem probitas, mens pia, prisca fides;
Celsa est Porta tuæ, puto, pars & portio Curæ,
Dum tua res altum nil, nisi nomen, habet.
Digna tamen meritis si dantur præmia, debet
Et tuus in Clero celsior esse locus.*

In Canones quosdam Concilii Constantiensis.

S *upra Concilium dicit se Papa; sed hoc non
Obstante ille infra est: nec valet, Ἀυτὸς ἔφα.*

Con-

Concessit *salvum Conductum* Cæsar; at hoc *non*
Obstante & flammis traditus *Hussus* erit.

Instituit Cœnam Christus sub utraque; sed hoc *non*
Obstante species est tamen una satis.

Pro *Constante* igitur qui *Non-obstante* reponer,
 Nunquid Concilio huic nomen inane dabit?

In Hesiodum patria sua vituperatorem.

Ἄσκη χεῖμα κακῇ, δέρι ἀργαλίῃ, ἔδ' ἐποτ' ἐδλῇ.

Vituperat patriam *Hesiodus*, nec laudat *Homerus*,
 Immò filet, cunas celat & ipse suas.

Hi tamen ante alios veterum par nobile Vatum:

Non natalis amans ergo poeta sui?

Certè: sed *Vati* (Vatum ut ter Maximus inquit)

Scilicet in patria nullus habetur honos.

Nec solum in Sanctum quadrat hæc sententia Vatem;

Nil refert, sitne hic Ethnicus, annè Sacer.

Rara coronato plausere theatra *Menandro*,

Nôrat *Nasonem* sola *Corinna* suum.

Naso immò, & *Seneca* ad tempus, (licet addere plures)

Exul erat patriâ & pulsus uterque suâ.

Nec tamen *Ascræum* pepulit sua terra poetam,

Quin *Ascræam* potius reppulit ille suam.

In Libros.

Deficiunt plerique, bonâ etſi fruge referti;

Sufficiunt pauci, qui meruere legi:

Officiunt nimii studiis, turbântque legentes;

Efficiunt alii doctum, aliique pium.

Inſi-

*Inficiunt aliqui, afficiunt & denique multi;
Perficiunt soli, Biblia Sacra, Libri.*

In plagosos nostros Orbilios.

CApelle sceptrum, Padagoge rex, tuum;
Ferulâque tristi pusionem, si placet,
Castiga, ut ipse sentiat manu suâ
Quodcunque peccat; & quæ oportet discere
Si non ad unguem calleat, digitis luat.
At parce nudo corpori plagas dare,
Natibûsque virgâ; nec flagello torqueas
Puerum immerentem: quin veniam hæc ætas petit
Tenella, culpas quæ ferè admittit leves,
Sed grande crimen, flagitium aut dignum flagris,
Vix patrat unquam; more ut isto vapulet
Ac verberetur: asperum ô pœnæ genus,
Et indecens, & carnificina vel mera!
Dehinc ergo sævas abstine, *Orbili*, manus,
Tuâque faceſſat, oro, *Virgidemia*.

---

*In S. Vincentii Ferrerii concionantis vocem ad aliquot
milliaria (uti ferunt) exauditam.*

BIs mille ad passus Sanctus *Vincentius* olim
Auditus, populo cùm loqueretur, erat.
Quid *Polyphemon*, *Homere*, aut *Stentora* χαλκίοφωνον,
Gradium nobis * grandisonûmve crepas?
Scilicet hos omnes vincit *Vincentius*; ingens
Est vox *Ferrerî* ferrea & ipsa magis.
Ferreum at os illi magis, & frons *anea*, cujus
Anrea, futile Opus, nempe *Legenda* fuit.

* "Οσων τ' ἐντάχεται ὁπίαρον ἢ διατάχεται. II. 6.

In Leviathanem Hobbianum.

Nugaces aliqui recutita è gente Magistri
Leviathanem aiunt *Damonis* esse patrem.
 At verò *Damon* si * *mendax*, & *pater ejus*, * *Joh. 8. 44.*
 Ipse pater potius *Leviathanis* erit.

Juratores, Conjuratores.

Ulli si in terris Athei sint, Inque fideles,
 Contemtrix cœli gens, inimica Deo :
 Certè qui temerè jurant, hoc jure merentur
 Elogium, dum sic jura fidemque negant :
 Fœderâque, & nervos fidei, & commercia solvunt,
 Et temerant labris vincula sacra suis.
 Juramenta pilas ceu jactant improbi, & illis,
Ut pueri astragalis, ludere sæpe solent.
 Sic juramenta accumulans, ut *Pelion Ossæ*,
 Ad pugnas ipsum sollicitantque Deum ;
 Titanum sic more Jovis pallatia pulsant,
In cœlum os ponunt, Enceladique minas.
 Horrendum ore tonant, in cœlum & fulmina vibrant ;
 Et *Nemesis* somnos excutit ille fragor.
Hectoris Andromache fuit olim ; noster at *Hector*
 Duxit *Thetiomachen*, belligerâque Deo.
 Per Styga Dii jurant : tendit sic *Opus* ad Orcum,
 Et temerè jurans ad Styga carpit iter.
 Denique & hinc tristi mactatur vulnere terra ;
 * *Ob juramenta* heu scilicet illa dolet. * *Jer. 23. 10.*
 Conjurant ergo in sese, cœlumque, solumque,
 Frustrâ jurare & qui sine jure solent.

*In Anglorum Prælium navale, & Fœdus, cum
Belgis initum.*

B*elga* ferox, *Anglûsque* acer, duo fulmina belli,
Concurrunt pelago (gemit hoc sub pondere *Nereus*)
Sulphureosque ambo jaculantur puppibus ignes:
Protinus horrifico reboant vada falsa tonitru,
Dum passim densi globuli, & flammantia tela
Tormentis excussa volant, & missi e plumbum.
Tum verò picei ferratâ grandine nimbi
Agglomerant, rapiuntque diem: stat pulvere cælum
Tartareo, furvòque polus velatur amictu.
It cruor, & largo sudat jam sanguine *Tethys*,
Mole operis, bellique, simul tot pressa carinis.
Disiliunt laceræ naves compage solutæ;
Subsidunt aliæ sensim, rimisque fatiscunt
Jam mediæ, lentâque trahunt à glande ruinam.
Volvuntur fractæque trabes, truncatæque membra;
Seminecesque viros jactatos gurgite vasto
Sorbet hians fluctus; stagnatque cadavere denso
Ennosigæns iners; & quæ modò cærulea ponti,
Nunc lugubre rubent, & aquas nova purpura tingit.
Anceps pugna diu, fragor undique, & undique flamma
Ære micans: Sed enim fulvum mox rubra Leonem
Crux fugat: *hoc signo nos vincimus*; ignea tela
Scilicet ardentisque faces fera nobilis horret.
Tanti erat, ô *Batavi*, cristas attollere toto
Oceano, & nostras grassari impunè per undas
Classe, nec *Angliacis* submittere carbasa velis?
Quæ tanta in ratibus fiducia, robore tanta?
Heu quantum ex Indo potuit vel Gange parari?
Quantum ex Hesperii gaza, Thracisve Tyranni,
Isto quem affines hauserunt sanguine dextræ,
Cognatæque trabes in mutua damna ruentes?
Sed bene, quod propriis didicit jam *Belga* periculis

Jus

Jus colere, Oceano nec se jactare *Britanno* :
 O bene, quòd nec serò suis edocta ruinis
 Legem posse pati, & certis consistere metis,
 Gentis in amplexus, quâ vindice floruit olim,
Battavia ire parat, nobiscum & jungere dextras
 Festinat, Martis satura, & pertæsa malorum;
 Denique Lethæis aboleri hæc jurgia lymphis
 Exoptat, placidique petit commercia ponti.
Anglia nec prohibet, docilis sed ponere lites
 Dat veniam facilis, veteresque resumat amores,
Anglia tam pietate hostes quàm vincere bello
 Sueta, fide nec clara minus, quàm robore dextræ,
 Corpora nec ferro melior, quàm pacta ferire :
 Hinc & quæ dudum socia cum gente dolebat
 Invitæ sibi bella geri, haud invita pacisci
 Annuit, & votis malè ruptam provida pacem
 Restituit, victæque indulget fœdera classi.

Ergo iterum nunc, *Rhene* pater, *Vahali*que superbo
Mosa simul miscens undas, tuque *Amstela* dives,
 Halecùmque *Rotera* ferax, nunc mittite vestras,
 Mittite securi *Tamē*sina ad littora merces.
 Sic utrique suis contenti finibus, *Angli*
 Imperio, optatâ *Batavi* potentur arenâ.
 At nostras posthac fremere & rugire per oras
 Desinat æternùm *Leo Belgicus*, inque Tyrannum
 Sese acuens, unguēs, animos quoque, vertat *Iberum*.

Ad Thomam Bathurstum, Armigerum, Medicina Do-
ctorem Ἑλλησικώτατον, cūm *Gnomologiam Ho-*
mericam ei dono mitterem. Ὅμηρον κεντεζ.

Β' ἄσκη' ἴδι, δ' ἵε' Ὅμηρε, ἐπ' οἰκία καλὰ Βαθύρην,
 ὅς τ' ἰητὸς ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξει & ἄλλων,
 Νέστες τ' ἐκβάλλειν, ὅπ' τ' ἦπα φάρμακα πύσσειν

Ῥηϊδνας, ἥ γὰρ Παϊμόνος ὄτι γλυθλινς.
 *Ος κ' ἐῷ τέχνη δυνάται σοι, εἰ δέ π' σε χρεῶ,
 *Οφθαλμῶν ἀκέσασθαι δεινελίω ἀλαστωί.
 *Εἰ δέ σὺ ἐκ ἀλαδς, (πολλὰ ψάσαντο παλαιοί)
 *Εὐ δέ τοι ὀξύθ' ἄλιν κεφαλῆς ἐκδέρεται ὅσπερ,
 *Ἡ δέμιν ὄτι βροτῶν, ἐπεὶ ἐκ ἀφάμαρτες ὁδοῖο
 Τῆδ' ὅτ' ὀκονίων, πῶ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὅπως.
 *Ἀλλ' ἔν, ὦ φίλ' Ὀμηρε, διοτρεφές, ἅτ' αἶμα γεραῖε,
 Γνωμολόγων ὅχ' αἶεσε πάτερ, μέγα κῆδος ἀοιδῶν,
 Χρηζέην μοι ἔοικας ἀμύμον' ἱππῆς,
 *Ὅσπερ τετρεμύρον σ' ὁρώ μάλα γήραϊ λυγρῶ,
 Γῆρας γὰρ νέσος τε πέλει, νέσος τε μήτηρ.
 Βάσκ' ἴδι δῶν ἐπὶ δῶ φίλιν ἀνέρες, ὄντ' ὀνόμωλα,
 Τέχνης ἀκατοῖο βαθυρόν ἡδὲ βαθύνει,
 Πατρός ἀκροαίης· ὁ δέ τοι ἐπιτρεφόμενος ἔσται,
 Βελῆ ἀλεξιχαλῶ, χαλεπῶ ὑπὸ νέστον ἀμύμων.
 Τὸν δ' ἐλθὼν ἐκείνου ἐπεὶ προσπύξας μύθῳ,
 Καὶ μιν φωνήσας ρωτάζω ὥς ἀγορεύων,
 Χαῖρέ μοι ὦ φίλ' ἐπῶρ', ἐκείνης δέ τι ἔυχμαι εἶναι,
 *Ὅρ' ἔτε κ' μέγα χαῖρε, φίλων πλὴν φίλτατε πάντων,
 Χρεῶ βελῆς ἱππῆς με, σὺ δ' αἶθε, καὶ μ' ἐλέησον,
 *Οἰκτεῖρων πολλὸν τε γὰρ πολλὸν τε γῆμον,
 Γενῆμαί σε, ἄναξ, Ἀσκληπαδίων ὅχ' αἶεσε,
 Περγεκυλινδομῆς, σὺ δέ σωθήσομαι, καὶ με σώσων.
 *Οὐχ ὁρῶν, ἀσκηχρὸν ὁ μοι δέμας ἡδ' ἀλαπαδνόν;
 *Ἀλλὰ σὺ μ' ἴησαι, δυνάσαι γὰρ, δὲ δ' ἀλεωρῶ
 Γῆρας ἀργαλέοιο, χαλκῶ τ' ἀπὸ νέστον ἀμύμων.
 Σοὶ δέ Θεὸς πῶνδ' ἀντὶ χάριν μεμνημένα δῆμι,
 Πρέφρων, κ' πόσα δῶν ὅσα φρεσὶ σῆσι μεμνημένας.

Avarus, Idololatra.

I *Dolum nihil est; sic Paulus Apostolus inquit:*
 An nihil est ergo, tu quod, Avare, colis?
 Immo colis Numen supplex in Imagine Regis;
 Nummus enim Regis, Rex & Imago Dei est.

Annè

Annè aurum nihil est, quod tu colis? aspice frontem;
 Quàm fulget! tracta, quàm grave pondus habet!
 At nihil hoc *Panlo* est *idolum*: nam *nihil illi*
 Auri est, & *nihili* hoc scilicet ille facit.

Ignatius Loiola.

Anagram.

Lato igni violas.

VIs dicam quid sis? quanquam quis, *Loiola*, nescit?
Fax terræ, mundi magnus es ardelio.
 Quàm late torum volitat tua flamma per orbem,
Ignati, qui ignes spargis ubique tuos!
 Per cunctas gliscunt tua *lata* incendia terras,
Ignipotens, claudo par similisque Deo!
Lato igni violas Reges Regumque Coronas,
 Infaustum diri nominis omen habens.
 Non * *igni à Jesu misso*, sic omnia late, * *Luc. 12. 49.*
 Et *nomen violas* æquivocando *sacrum*.
 Quid *Jesu* titulum jactas, ex Ordine cujus
 Te *Socium* dici scilicet ipse cupis?
 At, nisi *Judam* ullum * *Socium* haud appellat *Iesus*,
Judam cum gladiis, cum facibusque suis.
 Euge Pater *Jesuita*, novo jam macte Sodali,
 Qui *Socius* Domini, Discipulusque fuit.

* *Erasm.* Matth. 26. 50.

*Ad Reverendum admodum in Christo Patrem, Robertum
Creittonum, Bathonensem & Wellensem Episco-
pum, Græca Lingua olim Cantabrigiæ Pro-
fessorem Celeberrimum, cujus & Fi-
lius postea ejusdem Lingua
ibidem Professor.*

Qui Græcè *Melior*, Præsul Venerande, vocaris,
Quàm faustum veri nominis omen habes!
Nam *Melior* tu semper eris, contendere tecum
Seu quis doctrinâ, seu pietate velit.
Græcè doctorum inprimis sis Alpha necesse est,
Ipsa hæc cùm te adeo Κρείττονα lingua vocet.
Per te *Granta* Professore, *Bathonia* Patrem,
Utraque sit κρείττων, doctior, & melior.
At Græca sedet in Cathedra tibi filius hæres:
Vix scio, quis κρείττων, Filius, annè Pater.

Ad Zoilum Homeromastiga,

*Post plurima Homeri Encomia, ex variis Autoribus
collecta, Ἐλεγκτικόν.*

Zoile tot niveos poteris spectare lapillos?
Calculus atque tuus discolor unus erit?
Suspendas potius, nè suspendaris & ipse,
Et * crux censuræ sit tibi pœna tuæ.
Omnia cùm dix'ti, solus regnabit Homerus;
Omnia cùm dix'ti, Zoile, solus eris.
Hactenus ergo pares, quòd uterque excellitis, ille
Arte suâ cunctos, Zoile, túque tuâ.
Cui palmam tribuunt omnes, tu solus Homerum
Carpis: nec similem tu, nec Homerus habet.

* Vitruv.
Archit. l. 7.
in Proœm.

Cæsar

Cesar at à *caliga* dictus * *damnare Poetam*

* *Suer.*

Aufus : & huic poterat quid placuisse boni ?

Calig.

c. 34.

Odit ? an invidit *Vati* super æthera noto ?

Quid mirum ? socio, *Zoile*, macte tuo.

Euge ! & adhuc tu solushomo tam censor iniquus :

Quomodo ? * *monstrū* hominis, non homo, *Caius* erat.

* *Id. ibid. c. 22.*

Ad Eundem Ode ΣΤΗΛΙΔΗ ΠΙΚΗ.

H *Omeromastix*, improbe *Zoile*,
Osturpe, tabo *Gorgonis* oblitum,

Livoris cæstrum, fel, venenum ;

Spuma canis *Stygii*, & paludis :

Qui solus audes nomen *Homericum*,

Qui solus audes numen *Homericum*,

Numen, quod omnes unà adorant,

Sacrilegâ temerare linguâ.

Infame monstrum, Lerna calumniæ,

Halans Mephitim gutture lurido,

Ter-Sycophanta, scurra cœli,

Mome Deûm, jaculator audax.

Quousque Solem missilibus petes ?

Solem Poetarum, & jubar ingenî

Sic dente mordebis canino,

Et rabido lacerabis ore ?

Vides, ut omnis doctior orbis, &

Gens tota Phœbi Mæoniæ simul

Conspiret in cultum Camœnæ,

Unius & veneretur aras

Supplex *Homeri* ? En quanta virûm cohors,

Vati corollam nectere gestiens,

Festinet ultrò, tura templo,

Et capiti dare sarta sacro !

Enquanta moles te miser obruat !

Quot ora læsi numinis arguant !

Quin te reum mox confiteris,

Testibus innumeris revicte ?

Crimen fatenti crux tibi debita :

Hoc præcipit lex, hoc ratio jubet,

Vult gentium hoc *Niloticarum*

Et * *Pharia* dominator aulæ.

At non carebis, *Zoile*, nœniâ,

Lessûve ; Musam dat tibi præficam

Homerus, & funebre carmen

Pangit, & hæc tibi justa solvit.

* *Philadelph.*, apud
Vitruv. ubi *supr.*

* Ω πόποι, ἢ μέγ' αἰετον ἐν ἀνθρώποισιν ἔραζεν,

* Ὅς τὸν λαβητῆρα ἐπιστόλον' ἔχ' ἀρρεβάν.

In Hypocritam Lynceum in culpis alienis, Talpam in suis. Luc. 6. 41.

Τί βλέπεις τὸ κάρφον, &c.

Improbe, cur atomos aliorum & κάρφια carpis ?

Inque tuis oculis ἔσθλόν ἐσσε δοκεῖς ?

Certè in *amicorum vitiis* qui cernit acutum,

Hoc *serpentis* habet, cui pater ipse * *Draco*.

* Πατὴρ τὸ
δρακὼν.

Naturæ vitio qui non sua crimina cernit,

Præ ligno vetito non videt ille *trabem*.

* *Athen.* L. 8. de *Straton.* Citharædo.

In Tripodem, seu focatorem, Academicum.

Musarum *Mimus* si vis *festivus* haberi,
Infestus nè sis *Momus*, amice, cave.

Scom-

Scommata scurrilésque jocos ad Tartara mitte ;
Sumetibi innocuos & sine felle sales.
Quid vetat & Tripodem ridentem dicere verum ?
Mordaci at vero radere jura vetant.
Urbano Tripodi esse licet ; licet ? immò necesse est,
Ni pede nitetur quarto, & asellus erit.
Nè sit scurra tamen : *Valeat res ludicra*, palma
Si mihi non aliâ conditione datur ;
Ludere si bene, sit cujusquam lædere famam ;
Si nisi mordaces nec placuere sales :
Nec, nisi qui nebulo est perfriçtâ fronte, facetus,
Nec poterit, nisi quem depudet, esse Tripos.
Tanti est, ut placeas, puram tibi lædere frontem,
Virginem & incestis sollicitare jocis ?
Sit sine dente Tripos, sed non sine aculeo ; & isto
Pungat apis, sed non mordeat ore canis.
Si dentem figit qui fortiter, ille facetus,
Optimus ergo Tripos Cerberus ille Triceps.
Cur sic ingenium constupras scommate purum ?
(*Nativus candor non decet ergo sales ?*)
Ingeniûmque armas, velut ungue & dente, leonis
Instar ? & infantes non finis esse jocos ?
Dum scurrili halas tetram sic ore Mephitin,
Bomoloche, ingenium hoc dicere vîsne tuum ?
Ingenium ? immò & livor, & ærugo mera, succus
Hic loligineus, non Heliconis aqua.
Quæ vitium sapit, & fines transcendit honesti,
Nec gutta ingenii est, mica nec ulla salis.
Difficile est, cuivis nec contigit, esse facetum :
At facile ingenio est sic dare fræna tuo.
Nec gelasinus adhuc, morsus nec desit aceti ;
Ingenium at si non es sine felle, vale.
Hanc ego *Petroni* signabo emblemate chartam ;
(*Ingeniorum annon Arbiter ille fuit ?*)
Arbitrio hoc stemus : Non est jocus, esse malignum ;
Nunquam sunt puri, qui nocuere, sales.

In Tripodem inficetum.

Ingenium in sacris Musarum nascitur hortis;
Sed non hanc plantam quilibet hortus habet.
 Stulte, quid ingenium frustra proferis acutum?
Ex quovis ligno non fit, amice, Tripos.

---

*Ad D. Henricum Puckeringum, alias Newtonum,
 Baronettum, qui Horologium, & Atramentarium,
 utrumque argenteum, mihi dono dedit.*

Cum scribo, aut tempus numero, revocat mihi donū
 Littera quæque tuum, quælibet hora tuum.

In Sacellum Collegii Regalis.

Salve, Ædes augusta, æquatæque machina cælo,
 Non nisi Regali fabrica digna manu.
 Vix hæc *Vitruvius* laquearia, vi-ra, fenestras,
 Et tam magnificos struxerit ipse tholos.
 O quàm tu obscuras Collegium, in aere pendens!
 Nec vile, aut modicum, sit licet illud opus.
 Par utinam id Rex fecisset, faceretve, Sacello;
 Pulchrior in terris haud Domus ulla foret.

Ad utramque Angliæ Academiam.

Quid de ætate pares geritis sic bella Sorores?
 Sis utravis senior; sanior inde fores?
 Utraque

Utraque tam vetus, ut caput inter nubila condat :

Cai & Twine, manus jungite, utrique pares.

Mutuus adsit amor ; nihil est *antiquius* illo :

Denique quid refert, illáne an illa prior ?

Arte, ac ingenio certent, (hæc optima lis est)

Tempore & æquales æmulus ardor agat.

Moribus & Musis concedat neutra Sorori,

Nec *Granta Oxonium*, *Granta* nec *Oxonio*.

Τύχη 'Ομῖνον ἀγνῶσθαι. Eustath.

MEntio nulla Τύχης in *Homeri* carmine : claudum
Ille quidem finxit, loripidémque Deum ;

Nec cæcus tamen ille adeò, ut *calòque* locaret

Fortunam, & cæcam fingeret esse Deam.

Quicquid agunt homines, id agunt Ζῆς, Μοῖρ', & 'Εὐνύς.

Hæ rerum causæ, si tibi, *Homere*, fides.

Quid verò hæc, Summum nisi Numen, & alma Proncea,

Supremi & vindex Pœna ministra Dei.

Nil agit hîc *Fortuna*, (ratâ stant omnia lege)

Casus nil, Atomi nil, *Epicure*, tuæ.

Non tu, *Maonide*, volvis sine Numine mundum ;

Ergo Τίχῃ nescis, instabilémque rotam.

Quadragesima.

Quadragesima sancta, casta, pura,

Quadragesima, castitatis altrix,

Quadragesima, crapulæ flagellum,

Quadragesima, carnis edomatrix,

Quadragesima, sanctitatis albæ

Nutrix sedula, crux at heluonum,

Popæ

Popæ strenua carnifex, gulæque ;
 Cos zeli, vitii severa vindex ;
 Voluptas & amor piï, profani
 Ævi, & luxuriantis, horror ingens.
 Quadragesima sancta, cujus olim
 Exemplar legimus typumque nobis
 (Nobis pro modulo typum æmulandum)
 In lege & legimus dedisse *Mosen*,
 Inque Evangelio dedisse *Christum*.
 Quadragesima, tu semel recurris,
 Toto sed tua vis perennat anno :
 Tu jejunia corporis celebrans,
 Cibi dum minus apparas caduci,
 Saginas animam, intus atque pascis
 Æternâ dape, pane & Angelorum.
 Jugi tu prece, temperantiæque,
 Fræno duplice, fomitem coerces,
 Si non prorsus & eximis, retundens,
 In carne hunc stimulum ; & recalcitranti
 Sensim pabula subtrahens afello,
 Parca & sobria scilicet diætâ,
 Ventrem non nimiam opprimens saburrâ
 Prodest sic animæque, corporique :
 Jejunare igitur, bonum, & salubre est,
 Jejunare hodiè, pium ac honestum.
 * Jejunare jubet Deus vel ipse,
 Jejunare hodiè, Dei Minister
 Rex, Ecclesiæque, illa sponsa Christi.
 Qui se ergo negat esse temperantem,
 Nec leges hominum Deique curat,
 Is te despiciat, tuosque ritus,
 Quadragesima sancta, casta, pura.

* He. bert.

*Ad Clerum Anglicanum, de nupero quodam Libello,
De Causis Contemptus Cleri.*

Contemni te alii dicant; ego credere nolo;
Cum sis nec rerum, nec rationis, inops.
Ditior an Clerus, dubito, at non doctior ullus;
Nec Penia ergo probrum, nec tibi Anxia, parit.
Qui te adeo temni queritur, clamâtque, probatque,
(Gens homines nimium suspiciosa sumus.)
Non dicam (nec enim hæc animo, puto, scripsit iniquo)
Contemptum, quem non invenit, ipse facit.

Ὁ παλαιὸς χρηστέος. Luc. 5. 39. { Ὁ ἰνθ.
Πατὴρ Ἐκκλησ.
Φίλθ.

Vina *vetusta*, Patres *veteres*, *veteres* & Amici;
Hæc tria sunt, ætas quæ meliora facit.
Et Bacchus Pater est; Patres & Vina; *Vetustum*
Et Patrem, & Vinum, da mihi; nolo novum.
* Ως δινῶ νέῳ ὄζι φίλῳ νέῳ · amphora Vini * Sirac. 9. 3.
Cui nova præ *Veteri* non sapit, ille sapit.

Ad Pindarum Aquæ pariter ac Vini Encomiaſten.

^α Αεισον μὲν ὕδωρ. ^β Αινεῖ παλαιὸν μὲν δεινον.

CYgnus aquâ gaudet : quid mirum si ore rotundo
Dircæus Cygnus cantet, "Αἰῶν ὕμνος ?
Pindare, aquam laudas, laudas &, *Pindare*, vinum ;
 Sic & aquâ vinum diluis ipse tuum.
 Quin & nos *laudare vetus* vis, *Pindare*, vinum ;
 Præ quo quantumvis *optima* sordet aqua.

Nec

Nec tu, *laudator vini* ni, Cygne, fuisses,
 Tam bona scripſiſſes carmina, *potor aqua*.

*De Urbe Londino poſt incendium inſtaurata. Parodia
 ex Martiale.*

Qualiter Aſſyrios renovant incendia nidos,
 Una decem quoties ſecula vixit avis :
 Taliter exuta eſt veterem *Nova Troja* ſeneſtam,
 Phœnix poſt cineres jam rediviva ſuos.
 En ligna in lateres, lateres in marmora vertit,
 Nec citò jam tardo præda futura Deo.
 Cernimus & tenues etiam nunc crefcere vicos,
 Et modò quæ fuerat ſemita, facta via eſt.
 Aufert nec totum temerarius inſitor Urbem,
 Nec Prætor medio cogitur ire luto.
 Sic purgata igni *Trinobantias* aurea fulget,
 Et flammis facta eſt jam ſpecioſa ſuis.
 Major & incenſæ fama & decor additus Urbi ;
 Si non arſiſſet, fulſerat illa minùs.
 Nunc & damna juvant ; ſunt ipſa pericula tanti :
 Ligna non poterant teſta manere diu.
 Nempe priùs veteres, & quas nec noctua vellet
 Eſſe ſuas, cives incoluere caſas.
 Nunc quàm magnificæ ſurgunt tibi turribus ædes,
 Urbs nova, & auratis ſplendida teſta tholis !
 Pulchrior es decies : nec tu tamen ergo videris
 Incendiſſe tuas ſcilicet ipſa domos.

In Doſonem.

Nil mihi das, tantùm dicis te, Doſo, daturum :
 Doſo futurum illud *rus* mihi ſemper olet.
Partici-

Participem in præsens, si vis urbanus haberi;

Nève futurus sis, nec fruiturus ego.

Nè me promissis lacta, sed munere pasce,

Non sum infans, sed vir; sit mihi adulta Charis.

*Nil dare, verba dare est; promittere non dare, *Doso* est:*

Immo ego nil mallem, quàm mihi verba dares.

In Illiteratum quendam Libris abundantem.

Illiteratum quendam abundantem Libris?

Nonnè Ὀξύμωρον hoc? Et an quisquam potest

Πολύβιβλος esse pariter, atque ἀγέμματος?

Dives Librorum, idémque litterarum inops?

Librísne possunt esse & absque litteris?

Inopémve copia hunc facit, vel invenit,

Quâ nescit uti? Vane Librorum heluo,

Thesauri inepte conditor pulcherrimi,

Quid profuturas nil tibi res congeris?

Canis ut avenis, sic & incubas libris,

Dum sola κῆσις, χρῆσις at nulla, est tibi?

Inediâ avarus ipse sic perit *Midas*,

Medio vel auro: Sic aqua in media miser,

Cinctúsque pomis, maceratur *Tantalus*.

Libri libris emuntur: an, qui ditior,

Ergo futurus seculi *Varro* est sui?

Doctum perampla Bibliotheca si facit,

Quàm tu eruditus, tot Libros habens, *Tryphon*!

Ad temperantiam. Ode Ἐγκωμαστική.

O Alma mater, Diva Temperantia,
 Parens Hygeiæ, mentis & bonæ soror,

Bona

Bona mens & ipsa ; quippe, quòd *σωφρονος* *φρένας*,
 Te Græca ritè lingua Sophrosynen vocat.
 Saburra ventris corpus ac animam gravat ;
 Cos ingenî tu, nè sit aut pingue, aut hebes,
 Tu lima, fœdum mentis abstergens situm ;
 Cerebrum & mephitis tetra nè turbet, caves,
 Et officinam spirituum puram facis.
 Tu castitatis, & sacri columen tori,
 Tu crapulæ antidoton, repagulum gulæ,
 Frænum appetitûs, & flagellum Dæmonis,
 Sufflamen ingens impetûs libidinis,
 Immundi & averrunca Diva Spiritûs.
 Tu fida custos & fatelles corporis,
 Podagræ ruina, Veneris & Bacchi fuga.
 Tu Microcosmi robur, & vita, & salus ;
 Per te valent & membra, nec dolet caput,
 Nec pes laborat, ægra nec tremit manus,
 Nec palpitat cor, nec gravis tumet lien.
 Tua ergo sana quotquot & salubria
 Monita sequuntur, alma Temperantia,
 Illos profectò tu ferè Deo pares
 Similesque reddis, vix mori & tandem finis.
 Servata per te salva gens mortalium
 Ad Inferorum serò descendit domos.
 Per te Sororum pensa, fatales coli,
 Diu trahuntur, fitque mitis Atropos.
 Per te infrequentes transeunt manes Stygem,
 Cymba & Charontis sæpè onere caret suo,
 Vacuâsque sedes, tamque raros hospites,
 Miratur Orcus, Ditis ac atri domus.
 Per te otiosi friget ars Machaonis,
 Nec Æsculapî fervet olla, tam malè
 Habent Medentes quando alii per te bene.
 Panacea sola nempe vita sobria.
 Quid ergo tu, *Galene*, tûve *Hippocrates*,
 Nil profutura pharmaca, & vanas doses,

Inepte,

Inepte, mīscēs? *optimus medicus sibi est*
Modicus cibi, & qui victitat parcā manu.

Das sanitatem sola Temperantia :

Pandora per te pyxidē clausam tenet,
 Nè dira *terris februm incubet cohors.*
 Medicas sed & tu pyxides clausas tenes,
 Opus molestis nè sit unquam pharmacis,
 pilulis & ipso morbo amarioribus,
 Quibus clientes, ceu pilis, ludit suos
Themison avarus; quippe non his jam locus :
 Morbo cuivis hoc medicamentum satis,
 Prophylacticon si Moly sumatur tuum,
 O alma mater, Diva Temperantia,
 Parens Hygeiæ, mentis & bonæ soror.

In Straffordi, Laudi, & Regis Caroli Primi, cadem.

MOrte tuâ, *Strafforde*, recisa est dextera Regis;
Lando obtruncato cæsa sinistra manus.
 Quid restabat adhuc, nisi ut ipsum turba rebellis
 (Proh scelus infandum!) percuterétque Caput?
 Hoc Capite abscisso, & sublato qui *Κόρα λαῶν*,
 Anglia multorum bellua fit capicum.

In Theatrum Oxoniense, & Prælium Typographicum,
Archiepiscopi Sheldoni.

Bellostana Actus qui nunc spectantur arenâ,
 Præsentes laudant suspiciuntque Sophi.
Bellostana olim Monumenta perennia Præli
 Venturi relegend suspiciuntque Sophi.

Sermo ad præsentēs, ad seros charta nepotes
 Dimanat; nempe hæc permanet, ille fugit.
 Verba volant, sed Scripta manent: Vox viva docebit
 Viventes, Libros sæcula futura legent.
 Præsentī simul & venturo prospicit ævo,
 Qui Scenam Musis erigit, atque Typos.
Sheldoniano omnis cedit labor ergo Theatro,
 Ni præstet Prælum fortè Typographicum.

In illud S. Hieronymi in Psalm. 91.

*Non invenimus in Scripturis Sanctis sanctum aliquem
 Venatorem; Piscatores invenimus Sanctos.*

Captamus terrâ prædam, captamus & undâ :
 Vix satiant nostram cuncta elementa gulam.
 Venentur captentque alii volucresque ferâsque;
 Captandi pisces ars mihi sola placet.
 Non amo venatum; sunt hæc tentamina Martis :
 * *Piscatum vado*; hoc pacis & artis opus. * Joh. 21. 3.
 Nescio quid feritatis habet Venatio, sylvis
 Dumque feras sequimur, nos facit esse feros.
 Sanguine & humano Venatrix Delia gaudet:
 Nimirum hoc didicit tot perimendo feras.
 Quantus ibi clamorque virum ac hinnitus equorum!
 Qui strepitus, pulvis, cornua rauca, canes!
 At tremulos lentâ qui ducit arundine pisces,
 Quàm placidè facit hoc, arte doloque bono!
 Retia tenduntur? pisces en sponte subintrant,
 Vi nullâ, nullo præda petita sono.
 Absque omni strepitu capitur gens muta natantum;
 Et Piscatoris semper arundo filet.
 Nulla canum feritas, violentia nulla virorum;
 Nullus & infans clamor ad astra volat.

Tum

Tum ripâ molliq̃ue sedens in gramine *Γενός*
 Aut hymnum, aut oden, aut epigramma facit.
Piscatorem hominum fecit te, Petre, Magister;
 * *Venatorem hominum* teq̃ue, Tyranne, facis. * Gen. 10. 9.
 * *Venatur pretiosam animã mala femina*, Verbi * Prov. 6. 26.
 Sed piscans hamo vir bonus * *arte capit*. * 2 Cor. 12. 6.
 Deniq; * *Pisciculi nos, sacrã & nascimur undã*: * Tertull.
 Christus & est Græco Piscis * Acrostichio.

* I. X. Θ. T. Σ.

In Ulyssem, & Penelopem.

IN porcos Circe socios mutavit *Ulyssei*,
 Pellexit tamen hunc in sua vota *procax*.
 Interea Regina Ithaces, absente marito,
 * *Porcos an plures nutrit, annè procos?* * Hom. Od. 9.
 Mutuo amici ergo sibi ad *haras* usque fuere
 Vir *Laertiades*, sponsaq̃ue *Penelope*.

In duplicem (si placet) Tonsuram, Petri, & Pauli. Vid.
Salmas. De Casarie & Goma.

ESt tonsura duplex, *Pauli* una, ac altera *Petri*;
 Verticis hæc, illa at totius est capitis.
 Romano *Capiti* hæc *Petri* placet, & quia *Petri*,
 Et quia sic tonso crine *corona* manet.
Spinea nec Christi hæc tam designata *Corona* est,
Aurea quàm *Papæ*, & Pontificalis apex.

In tria Symbola.

SYmbolum *Apostolicum*, *Nicanumque*, *Athanasique*,
 Hæc tria sunt unum; en altera Sancta Trias!
 Non quod *hypostaseon* Trias hæc, sed * *hypostasis* una
 Sit *sperandorum* scilicet una fides. * Heb. 11. 1.
 Una eademque fides; tria symbola, symbolon unum;
 Quippe unam tradens formula trina fidem.
 Symbolum *Apostolicum*, *Victoria*, *Vita*, sequuntur:
 Faustum ô *Nicææ* nomen, & *Athanasî*!

Demosthenes & Laïs.

CAra nimis fuerit quod fortè Corinthia *Laïs*,
 Haud pretium, licèt hanc, Attice Rhetor, amas.
 Hæc face torreris, *quem mirabantur Athena*
Torrentem; at tanti non *μετάνοειν* emes.
 Sic qui pro * *populo* dicendi * *robore* polles, * Δημοδοῦναι.
 Pro *Λαῶν*, at contra *Λαίῃα*, robur habes.

In nuperum Libellum de Causis Contemtûs Cleri.

ERgo * *stupor mundi Clerus Brittanicus* estnè * Episc.
Hall. Co-
lumb. a Noæ.
Contemtus? quæris, cur? ego quæro, cui?
 Laudat hic, invidet alter, & alter fortè reppendit;
 Qui Clerum hunc ausit *temnere*, rarus erit.
 Cum *Calices* olim *ex auro* (vetus illa querela)
 Fortè *Sacerdotum lignea* turba fuit.
 Nunc fulvo *Aronis* floret cum *Virga* metallo,
Contemtûs Cleri quæ ratio esse potest?
 Quid si degeneres habet hæc Ecclesia pullos?
Contemtûmne auri scoria mixta parit!

Ad

*Ad Reverendum Virum, Robertum Hitchium S. T. P.
Metropolitica Ecclesia Eboracensis Decanum, Tu-
torem suum colendissimum.*

Quantum *Petropolis* concedit *Metropolitæ*,
Tantum ego tam parvus, *Magne Decane*, tibi.
Tu me olim *Granta*, tenerum & puerilibus annis,
Finxisti curâ, Vir Venerande, ruâ.
Ter trinas illic colui te præside *Musas*,
Præclara in *Triados* magnificâque *Domo*.
Hinc quod scribo tuum est, siquid tamen aptius exit,
Seu ratio id dicter, relligiove mibi.
Seu *Logicus*, seu *Theiologus*, seu fortè *Poeta*
Fio, meum nihil est scilicet, omne tuum.

— Κατὰ μέλας, γαστέρες ἀργαί.

ἸΠΘ μὲν κατὰς λῶ, μετὰ δ' ἔσπετε γαστέρι μαργῇ.
Γαστέρες οὖν ἀργαί μαργαί ἔασιν ὁμῶς.

Cur piger est venter, qui fercula ad omnia velox?
Quippe operando piger, qui comedendo celer.
Ignavus venter mala bestia, bestia venter,
Et malus ignavus, * venter & ipse malus. * *Hom. Od. p.*

In Philomelam.

Tu quid *amas*, *Philomela*? an *oves*, aut mitia *poma*?
Syllaba ni fallit, sic *Philomela* sonat.
Immò *melos*, modulósque: & sunt tibi cantica curæ:
Mellifluo & dulces fundis ab ore sonos.

A a 2

Etesin

Estas ergo facis, variâque *profodia* vocem,
 Dum replicas cantus ingeminâsque tues.
 Denique prolixo gaudens modulamine, *melos*
 Producis, longum dum, *Philomela*, canis.

Mundus illex; Caro pellex.

Corporeos *intramuros* peccatur, & *exira* :
Illex & *pellex* sunt elementa mali.
 Nil intra est sani, nil extra in rebus honesti :
Illicimûrque foris, *pellicimûrque* domi.
 In vitium trahimur, dum fallimur *illice* mundo,
 Et capimur propriis, *pellice* carne, dolis.
 His ades, & plaudis, Satana, & tua retia tendis :
 In nos hostilis sic movet arma *Trias*.
 Altera sed *Trias* est; tribus his & fortior *Unus* ;
 Sufficit & nobis gratia, *Christe*, tua.

<i>Feneratores, venatores</i>	}	<i>pecunia.</i>
<i>Τόκος, τίκος</i>		
<i>Fenus, fetus</i>		

Non est tam sterilis Regina Pecunia, *fetus*
 Quin pariat prægnans facta subinde novos.
 Immò *superfet* at; lepori id quod convenit omni :
 Tot *venatores* hinc habet iste lepus.

*Ad Virum Nobilissimum Doctissimūque, Dominum
Joannem Cottonum, Equitem Baronettum.*

Cottone docte, litteris ornans opes,
Cottone dives, opibus ornans litteras;
Pauci locupletes legunt nunc tot libros,
Pauci eruditi colligunt nunc tot libras.
Libri, libræque, liberos homines decent,
Et liberales; sic bonas artes vocant.
Reges ut esse Philosophos voluit *Plato*,
Utinam ita nunc aut doctiores divites,
Aut diiores docti in orbe viverent!
Cottone, næ tu dives es *Platonicus*.

---

*In divinum Poema (cui titulus Templum) Georgii
Herberti, Ingeniosissimi juxta ac Pientissimi
Poeta, necnon Oratoris publici Academia
Cantabrigiensis & Collegii SS. Tri-
nitatis ibidem aliquando Socii.*

Zelus & ingenium, Pietas & acumen, in uno,
Par insigne, unquam si coiêre Libro;
Hic tuus, *Herberte*, est: & tu punctum omne tulisti,
Qui tam dulce potes sanctificare melos.
Quæ cecinit sacros æquæ ac tua suaviter hymnos,
Hæc vel *Davidis*, vel *Lyra* nulla fuit.
Ergo quid huc nostras juvat invitare *Cameenas*,
Ut tenuent parvis Cantica magna modis?
Frustra ego nam tantas conarer carmine laudes,
Aut pedibus Templi scribere metra tui;
Nimihi vel *Sancta* calamum daret ala *Columba*,
Prunæve ab altari tangeret ora tuo:

Denique ni sacros sentirem corde calores,
 Enthea queis tecum par mihi vena foret.
 Sit mihi fas igitur proprias tibi reddere voces,
 Hortos éque tuo fonte rigare meos :
 Nam melius laudare tuum, divine Poeta,
 Non poterò, quàm tu Nobile Regis * Opus.
Quid Vaticanam Bodleianámque objicis, hospes ?
Unicus est nobis Bibliotheca Liber.
 De proprio tamen hoc addam ; Nec sanctior alter,
 Nec melior mihi, post Biblia Sacra, Liber.
 Quando ergo in terris non est divinior Hymnus,
 Cantio nec *Templo* par similísve tuo ;
 Restat ut in cœlis æterna poemata pangas,
 Angelicóque canas carmina digna Choro.

* Γαπλιχόν Δῶρον.

In morbos hujus avi Epidemicos.

Sobrietas abiit, terras cum *Astræa* reliquit,
 Almáque Sophrosynes fugit Hygeia comes.
 Cum vitiis crescunt morbi : quò pronior ætas
 In Vinum & Venerem, sanior inde minús.
 Dente sepulcrum ipso fodimus, dum pabula vitæ
 Semina sunt morbis ac elementa novis.
 Fatum alimus venis : quâ parte intramus, abitur ;
 Et sensim carpit membra libido vorax.
 Heu ! miseri *Stygias* ultrò sic *querimus undas*,
 Ante diem propriis emorimurque malis.
 Sic mortem ambimus, morbósque accersimus ultrò,
 Dum Paphiæ & Baccho pingui sacra damus.
 Hinc Arthritis atrox, puerisque infesta Rachitis,
 Et, non tam priscis cognita, fœda lues.
 Nec non Crapula cruda, gulæ & Cephalalgia proles,
 Indocilisque sitim pellere, dirus Hydrops.

Scorbu.

Scorbutus porrò, & Scelotyrbe, Epidemica nobis

Heu mala, vix *Coo* sat bene nota seni.

Fundit at. hos hodiè *Pandora* è pyxide morbos

Et *rerum* atque hominum *prodiga luxuries*.

Lurida lascivas Scelotyrbe ulciscitur artus,

Et madidum punit *sæva* podagra jecur.

Mox vesica gravat, lenta ac *urina ruina* est;

Quod citò adesse liquor, tardius ire solet.

In Anabaptistas rebelles.

Qui, Bellum illicitum, clamant, sunt ecce Rebelles :

Et cum Rege suo bella cruenta gerunt.

Annè ipsis igitur solis bellare licebit?

Immò sibi solis multa licere putant.

Tu nempe Interpres juris, Fanatice frater,

Solus es, & legum tu monopola tibi.

*Ad Joannem Shermannum, A. M. Coll. Trin. Socium, de
eruditissimo suo Tractatu, In illud Paulinum. Act.*

17. 28. Τὸ δὲ καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν. Περοφνητόν.

* **I**N cœlo testes sunt Sol & Luna fideles, * *Psal. 89. 35, 36.*

Majorémque probant lumina magna Deum.

Quando igitur verus fuerit de numine testis,

Cum Sole & Luna semper Aratus erit.

Tu quoque, qui Cilicis narrâsti verba Poetæ,

Et tua cum cœlo fama perennis erit.

Nè temne augurium; nam nos quoq; numen habemus;

Crede mihi, vates enthea turba sumus.

Ad Lectorem in laudem Operis & Autoris.

Lector, in hoc certant, Pietas, Doctrina, libello :
 Nescio num primas illa, vel illa, ferat.
 Hoc scio, quòd *punctum*, qui tam bene sacra profanis,
 Ethnica divinis, *miscuit*, omne vult,
 Scintillam veri dum sanctus Apostolus isto
 Ex *Cilice* excudit, porrigit ille facem.
 Sacrum Gentili de stercore colligit aurum,
 Dum vertit Græci jugera multa *Soli*.
 Eruit & gemmas, veterum dum ruspas in agris :
 Paucis ingenii tam bene *Aratus* ager.

In Poetam à S. Paulo citatum.

Cretes & Cilices inter *ῥῆζα καὶ πὰ χίλις*
 Sunt duo ; quos testes pagina sacra vocat :
 Nec puduit Græcos te, *Paule*, citare Poetas,
 Hic vel Cretensis sit licet, ille Cilix.
 Sic Deus è tenebris educit lumen ; amaris
 Sic vos ex herbis mellificatis, apes.
 In scriptis hominum sit quodvis *καὶ πὰ χίλις*,
 Ast in divinis *ἐδὲν ἰωτα χιλον*.
 Non ulla hic narrant Cretes mendacia ; nullos
 Immò Solæcismos ipse Solensis habet.

In Sartores & Sutores Schismaticos.

Tunicam ecce Christi scindit *inconsutilem*,
 Secatque, *Sartor* Schismaticus, Ecclesiam.
Ac sibi immò rem videtur *tangere*,

Ecclesi.

Ecclesiam cum turbat, & lites mover.
 Quippe ille vitam hâc arte sustentat suam,
 Secundo pannos, ergo *scissuras* amat.
 Cum pelle tendens Cerdo conscientiam,
 En erigit *setas*, *supra* & *crepidam* sapit,
Suoque Sacra cuncta *metitur pede*;
 Tritis cothurnis calceos addens novos,
 Veteresque pigmento simul novo oblinens.
 Utriusque crimen artis emblemata est suæ;
 Per schisma victum & *Sartor*, & *Sutor*, parat,
 Et uterque *scindens* & *secans* questum facit.

In Hospitium Gerardianum Coll. Trin. Cantab. vetustate collapsum, & Episcopi Hacketi munificentia de novo nuper extructum.

Gerardi Hospitium, pars antiquissima Sanctæ
 Heu cecidit Triados, pars memoranda, Domus.
Demetri inventum, quassandis machina muris,
 Non aderat; senio corruit illa suo.
 Parietibus laceris, nec sat tibi cine firmo,
 Vim venti atque minas non tulit illa graves.
 Sensim igitur magnam traxit concussa ruinam,
 Et jacuit tandem pulvere merfa suo.
 Non tulit *Hacktus*, casum miseratus iniquum,
 Parte sui Triados nempe carere Domum;
 Cujus & ipse ingens olim decus: erigit ergo
 Munificâ lapsam restituitque manu.
^a Hospitium Regis nobis fuit antè vetustum;
^b Præfulis Hospitium nunc erit ecce novum.
 Præfulis hoc opus est: I nunc, fanatica turba,
 Nomen honorandum & Præfulis esse nega.

^a Kings Hostle. ^b Bishops Hostle. *Hodiè sic dici ceptum.*

*In Martialem Poetam à nonnullis, necnon in antiquis
Librorum suorum exemplaribus, Cocum
cognominatum.*

TU nec *Mistyllus*, puto, nec *Taratalla* fuisti;
Miror te unde *Cocum*, *Marce* poeta, vocant.
Uno quòd *Xenia* in libro & tot ferc'la parâsti,
Ergone tu, vates *Bilbilitane*, *Cocus*?
An sale quòd condire & aceto carmina nôsti?
O purum si sal esset ubique tuum!

Symposia, Convivia.

Sive

De Luxu Romanorum.

S*ymposia à Græcis, Convivia dicta Latinis:*
Dat laudi hoc linguæ * *Tullius* ergo suæ. * *Lib. de Senect.*
Græco more bibunt, pergræcantiurque nepotes,
Si nimirum illi, vel tibi, *Plaute*, fides.
Quid si in *Romulidas* Græci hæc convitia fundant?
Sæpe mero fertur cùm caluisse Cato.
De luxu Romanorum & tua pagina, *Meursi*,
Narrat, & æternum denique testis erit.
Mallem in *Symposio* jam septem utcunque *Sophorum*,
Quod *Charonensis* tradidit, esse comes;
Quàm *Maurusiæ* *Conviva* accumbere mensis,
Sive *Æsopi* tuis, sive *Luculle* tuis.

Poeta

Poeta, Equites.

Οἶνός τοι χαίρειν πέλεις μέγας ἵππῳ αἰοιδῶ. Athen.
Dipnos. L. 2.

CArmina fortè putes fieri *sermone pedestri*,
Cum currant pedibus metra sonora suis.
Musa caballinos glomerat tamen ardua gressus,
Immo volat dorso, *Pegase*, vecta tuo.
Quisque poeta eques est (nè jactet stemmata *Naso*)
Ordinis &, quamvis pauper, *equestri* homo.
Sidera sublimi feriunt & vertice Vates,
Quando Oratorum gens bona repit humi.
Inque altum tendunt versus, & sidera lambunt,
Dum miser in terra, sermo solute, jaces.
Vinum etiam vati (testis pater *Ennius ipse*)
Grandis equus, Musas & super astra vehit.
Indiget ast equus hic fræno, nè fortè poetam
Sessorem excutiat, dejiciatque suum.

In Episcopatum & Calvinum.

ACademicus hic est error, aut Epidemicus,
Calvinum in istum quo invehuntur plurimi,
Pro Præfulatu zelum ut ostendant suum,
Ac si is fuisset Episcoporum malleus.
Quod si ^a popularibus ejus, ac ^b ipsi fides,
Haud ille iniquus Ordini huic sacro fuit.
Verum & fateri si licet, nollem lubens
Largiri Acephalis, Aerî aut sequacibus,
Causæ hunc patronum, lumen & columen, suæ.

^a Molinæo, Durello, aliisque.   ^b De Reform. Eccles.

In Distichon illud Petronii Arbitri.

*Crede ratem ventis, animam nè crede puellis;
Namque est femineâ tutior unda fide.*

Cum Nero, Petroni, veterem te infidus amicum
Sustulit, immuto sic Epigramma tuum.
Crede ratem ventis, animam nè crede Neroni;
Namque est *Casareâ* tutior unda fide.
Quanquam non opus est immutem: cum Nero nempe
Pythagoræ nupsit, nonnè puella fuit?

Poeta plerûnque feminis iniqui.

Cum fuerint ipsæ sexu sequiore Camœnæ,
Cur mordet sexum Musa proterva suum?
Femina nulla bona est, tu, Petroni Arbitr, inquis;
At non arbitrio hæc stâte caditve tuo.
Intolerabilius nihil est quàm femina dives:
Ergo suas mulier tam malè tractat opes?
At quid si tanto sequiorem scominate sexum
Qui petit, ille ipse est intolerabilior?
Femina dives enim spurco pejôrne poe:â,
Qualis *Bilbilicus* cum *Juvenale* suo?
Femina πᾶσι χέλῳ · duo mollia tempora tantum;
Quando erit in thalamo, quando erit in tumulo.
Quid jam *Maonides*? *Ἐπεὶ ἐκείν πρὸ γυναικί* ·
Nulla fides: inque has multa *Menander* habet.
Multa habet & *Plautus*, lepidique *Terentius* oris,
Queis lena & meretrix paginam utramque facit.
Denique *Misogynus*, nullâ ac si matre creatus,
Euripides, & cui femina nulla placet.

Miramur

Miramur, discerpserunt si Mænades Orphea,
Feminea & vatem sic fuit ulta manus ?

---

*Vinum post prandium, inebriat. Dictum Rabbin.
apud Buxtorf.*

S Era nimis venit ecce remotis amphora mensis :
 Tam bene conveniunt Bacchus & alma Ceres.
 Forſan convivas adſpergi flore Lyæi,
 Et fert ſobrietas, nec medicina vetat.
 Poſt epulas calices haurire & prandia plenos,
 Nec fert ſobrietas, & medicina vetat.
 Da mihi, nec nimium, puer, inter edulia vinum,
 Dúmque cibum ſumo, tu mihi Bacche veni ;
 Bacche comes Cereris ; da ferc'la, aut tolle Falerna :
 Hæc, quæ non profunt ſingula, juncta juvant.
 Quàm tempeſtivum poſt prandia denique vinum,
 Et podagra, & Venus, & crapula, teſtis erit.

In Ovidium exulm.

C Armina qui ſcripſi molles ſpirantia flammas
 Plurima, per varios diſtribuenda *tomos* ;
 Ecce *Tomos* exul miſſus, dediſco calores
 Nunc inter gelidos *Naso* poeta Getas.

Ad Pacem, Ode Encomiaſtica.

O Dulce nomen Pacis, amabile
 Et dulce nomen, res at amabilis

Plus

Plus ipsa longè dulciórque, &
Innumeris potior triumphis !
 Pax alma, cœli depositum, Dei
 Insigne donum, denique & optimum,
 Pax omnium votum & voluptas,
 Harmonia ac utriusque mundi.
 Pax, & cômes fidissima gratiæ,
 Cœlestis Astrææ & parilis soror,
 Pax artium altrix, Pax agrorum,
 Pax hominum pecudûmque custos.
 Ala una tu, Pax, altera Veritas,
 Columba Sancta ad nos quibus advolat,
 Et mista Pax cum Veritate,
 Certa malæ * medicina gentis.
 Per te fugatur trux Nemesis, furor,
 Ferox Enyo & gentibus exulat,
 Et ira qua procudit enses,
Et miseras inimicat urbes.
 Per te Camœnæ, per te Academix,
 Vigent : *vaganti fræna licentiæ*
 Imponis, *amotisque culpis,*
 Tu, *veteres revocásque mores.*
 Per te coluntur justitia, & fides,
 Candórque morum, ac ingenuus pudor,
 Et, castra queis invisâ, per te
 Relligio pietásque florent.
 Sopire lites tu docilis, Dea ;
 Tu charitatis scilicet obice
 Serâque compescis tumultus,
 Limina belligerique *7ani.*
 Mundi halcyon tu, turbidum & Adriam
 Fluctûsque ponis ; nuntia tu Noë
 Columba, testans ramo olivæ
 Diluvium citò transitorium.
 Opes, Amaltheum & fertile copiæ
 Cornu beatæ, te, bona Pax, simul

* Jer. 33.6.

Sequuntur, ô tutela rerum
Unica, præfidiûmque terræ.
Cum Pace nobis nil melius datum,
Christi ergo primum hoc munus, & ultimum;
Secum tulit, post se reliquit,
Ille oriens, moriensque, Pacem.
Beata Virgo cum peperit Deum,
Pax nempe *terris*, dulce melos fuit,
Et magna pars Natalis hymni,
Quem cecinit chorus Angelorum.
Suisque tandem Discipulis vale
Dicens Magister Maximus, unicam
* *Pacem relinquit, datque pacem,*
Perpetui monumentum amoris.
Quin tu, cruenta ô bellua, desine,
Immane monstrum, filia Tartari,
Bellona, ferratis & urbes
Dentibus & lacerare gentes.
Et viperino tu fate sanguine,
Vel tigre sævo, *Mars*, nec enim *Jove*,
Dei flagellum, dux malorum,
Pestis atrox, hominûmque clades,
Enses reconde, hos & situs inquinet,
Telâmq; in armis texat aranea :
Fac te nec ultra Christiani
Perniciem opprobriûmque mundi.
Pax alma, nobis denique tu redi,
O dulce Christi pignus, & arrhabo,
Redi misello, grata & hospes,
Jâmque diu nimis exul, orbi.

* Joh. 14. 27.

In Henricum Octavum, & Reformationis ansam.

Quæ causa cunque movit *Henricum* grave
 Papalis excutere jugum tyrannidis,
Romæ & superbæ nuntium remittere,
Ansam Reformati hanc dedit nobis Deus,
 Deus, è tenebris qui potest lucem dare.
Evangelii tum purioris phosphorus,
Lutherus ingens, splendidum effulsit jubar :
 Huic obstitit mox primum, & hostem se tulit,
Henricus acer, postea at *Papæ* magis.
Defensor ille sic *fidei* verus fuit
 Adversus ipsum, qui titulum primus dedit.

Ad Janum.

J*ane* biceps, anni vertentis magne *Patulci*,
Clusius ô Templi tu, Pater, esto tui.
 Tu limen compesce tuum; nè erumpat *Enyo*,
Gallus, *Iber*, *Batavus*, neu fera bella gerant.
Vicinæ coeant æterno scødere gentes;
Angliacas vexet spina nec ulla Rosas.
Aurea pax placidis orbem circumvolet alis,
 Condantur frameæ, ac inquinet arma *situs*.
 Plurima, *Jane*, tuis sic detur strenua *Calendis*,
 Tergeminus geminæ & sit tibi frontis honos.

In

In Thomam Beckettum Archiep. Cantuar.
Pseudomartyrem.

STrenue Romanæ Beckette tyrannidis Atlas,
Cui vitâ potior Pontificalis apex :
Hildebrandinum qui sanguine dogma luebas,
Mancipium & Papæ denique Martyr eras :
Non laudo factum, sacra quod in *Æde* peristi,
Digne mori, *Thoma*, at sic neque digne mori.
Quippe diu in Regem tu perfidus atque rebellis,
Nescius *Henrico* & subdere colla tuo.
Hinc te Roma suo Sanctorum scribit in albo ;
Papa Monarchomachos *Sanctificare* solet.

ANgligenum primus (peregrè huc venère priores)
Thomas Darverni Metropolitafuit :
Quò peior causa, & noxa, improbiórque superbi
In Regem & Patriam Præfulis ira suam.
Legibus exemit Clerum, Regique resistens
Romam appellavit, Martyr an ergo foret ?
Alteri & *Henrico* Papam quoque prætulit alter
* *Thomas*, & Martyr nec magis ille tamen. * *Morus*,
Dispar pœna ; *ex jure*, ejus ; tua *barbara* ; causa
Læsa at Majestas par utriusque fuit.
A Rege ad Romam qui appellat, Sanctus habetur ;
Cui Papa est major Cæfare, Martyr erit.
Onequam Sanctos ! ó Martyras ergo rebelles !
Hæc mercede nefas & scelera ipsa placent.
Quenquam habet in terris aut Rex *Cæsarve priorem* ?
Num Martyr *Thomas* ? non ; nisi Papa Deus.
Subditus ille igitur Regi, cui denique Sanctus
Et Martyr *Thomas*, an bonus esse potest ?

In Britonem, & reliquos Beckettii percussores.

CUM Romam excurrit contempto Cæsare Præful,
 Non *typus* hic *gregis*, at *typhus*, amorque sui.
 Qui templum Christi maculârunt sanguine *Thoma*,
 In Regem hos cæcus scilicet egit amor.
Beckettii tamen est peior, quàm causa Britonis;
Hic facinus Domino prastitit, ille sibi.

ET patriâ *Brito* verus hic, & non nomine tantum,
 Regis honorem adeò vindicat ecce sui.
 Cum tribus hic aliis *Beckettum* obtruncat ad aras:
 Sic illum *ad plures* sæva quadriga vehit.
 O dirum facinus! meruit fortasse perire,
 Debuit, at non sic debuit, ille mori.

*In Homerum Græcos leonibus, Trojanos ovibus aut
 agnis comparantem.*

SI tu Trojanus, non Græcus, *Homere*, fuisses,
 Non agnus fuerit Tros, Danausque leo.
 Forſan & *inversis* lugeret *Gracia* fatis,
 Turpè *Agamemnoniæ* diffugerentque rates.
Trojàque jam stares, Priamique arx alta maneres;
 Nec foret Argivo Pergama præda duci.
 Fortè nec *Æacida*, ni sic voluisset *Homerus*,
 Fixerit *Andromaches* Pelias hasta virum.
 Quin celerem potiùs superaverit *Hector Achilles*,
Hector hic, Heroum qui unus in orbe novem.
 Quid non *Maonides* & *Musæ* & carmina possunt,
 Queis lenus & fortis fit, timidusque leo?

In Hobbium à Cumberlandio confutatum.

Pellibus exiguis includitur *Hobbius* ingens,
 Ingens & vasto corpore *Leviathan*.
 Ecce Gigantem istum jam *Cumberlandius* heros
 Prostravit: cessat * *ludere Leviathan*. * Ps. 104. 26.
 Et tu desinis, *Hobbi*, equitare in arundine longa,
 Postquam haret lateri talis arundo tuo.
 At *Cumberlandi* quàm formidabile nomen,
 Tali de monstro qui spolia ampla tulit!
 Macete, malæ fraudis domitor, defensor honesti,
Legum Naturæ, justitiæque pugil.
 O quantum debent, quas læserat *Hobbius* ambas,
Recta simul *Ratio*, *Religióque*, tibi!

*In Vitam Mr Georgii Herberti, ab Isaaco Waltono
 scriptam.*

O Quàm erubescó, cùm tuam Vitam lego,
Herberte Sancte! quàmque me pudet meæ!
 Ego talpa cæcus hìc humi fodiens miser;
 Aquila volatu tu petens nubes tuo.
 Ego choicum vasterreas fæces olens;
 Tu (sola nam *Urania* tibi ex Musis placet)
 Nil tale spiras, sed sapis cælum & Deum,
 Omnique vitæ, Libri & omni, lineâ;
Templumque tecum ubique circumfers tuum,
 Domiporta cæli, cui *d. mus propria optima*:
Ubi Rex, ibi Roma, imperi sedes: ubi
 Tu, Sancte Vates, Templum ibi, & cælum, & Deus.
 Tu quale nobis intuendum Clericis,
 Speculum sacerdotale, tu qualem pii
 Pastoris ideam & libro & vitâ tuâ,
 Tu quale Sanctitatis, & mentis bonæ,

Morúmque, nobis tradis exemplum, ac typum,
 Typum * *Magistro* scilicet similem tuo.
Exemplar illud grande qui solus fuit !
 Canonizet ergo Papa, quos tandem velir,
 Sibique Sanctos, quos facit, servet suos,
 Colátque; Sancte *Herberte*, tu Sanctus meus,
Oráque pro me dicerem, si fas, tibi.
 Sed hos honores, par nec est Sanctis dari,
 Velis nec ipse; recolo te, sed non colo.
 Talis *legenda* est *Vita Sancti*, concio
 Ad permovendum quàm potens ac efficax !
Per talia exempla est breve ad cœlos iter.
Waltone, macte, perge Vitas scribere,
 Et penicillo, quo vales, insigni, adhuc
 Sanctorum Imagines coloribus suis
 Plures repræsentare; quod tu dum facis,
 Vitámque & illis & tibi das postumam,
 Lectoris æternæque vitæ consulis.
 Urge ergo pensum; at interim scias velim,
Plutarchus alter sis licet Biographus,
Herbertò, Amice, vix Parallelum dabis.
 Liceat Libro addere hanc Coronidem tuo;
 Vir, an Poeta, Orator an melior, fuit,
 Meliørne Amicus, Sponsus, an Pastor gregis,
Herbertus, incertum; & quis hoc facile sciat,
 Melior ubi ille, qui fuit ubique optimus ?

* Sic Christum solens vocavit, quoties ejus mentionem fecit.

---

*In Convivium Navale quo Episcopum & alios è Clero
 Petriburgensi in Stagno Vitelseiano excepit No-
 bilissimus Vir Guilielmus Pierrepontius
 Mense Augusto. 1669.*

DTe mihi Musa dapes, quas in rate Nobilis Heros
Per pontum atq; annem magnâ famulante catervâ
 Mense

Mense sub *Augusto* convexit Cæsare dignas,
 Petropolitano celebrans convivia Clero,
 Præfuli at inprimis, structâ super æquore mensâ.
 Dic Dea, nam tu sola potes, quæ novit Apollo
 Neptunúsque Pater, gesta hæc & festa marina
 Pandere, & undivagæ fluitantia fercula cœnæ.

Ω μέγας (quales nunquam reprehendit *Homerus*)
 Vos caput huic epulo, conditi saccare multo,
 Vel sale, vel pipere, ut tulerit cuiusque palatum:
 At nè quis vestrum nimio nos frigore lædat,
 Ritè suos præbent Hispanica vina calores,
 Languentemq; sovent stomachum. Tum Cervus in arca
 Triticea inclusus, mensæ gratissimus hospes,
 Pinguis adest, pinguis, quanquam non olibus hærens;
 Quem venantum agmen nuper, præeunte Dianâ,
 Excitat pavidum latebris, & odora canum vis.
 Corripit ille fugam, campoque potitur aperto;
 Tandem genua labant, quatit æger anhelitus artus:
 Tum verò hæret hians, nimirumque retorridus æstu
 Infilic argentem in fluvium, lethumque sitimque
 Unâ eademque undâ pariter depellere tentans,
 Nequicquam; instantes tergo non senserat hostes:
 Sic cadit infelix, ab aqua citò raptus ad ignem.
 Inde tamen, mirum, (fluviorum tanta cupido est)
 Ad suetas artes etiam post fata recurrit;
 Nempe iterum miser heu multo sale coctus & igni
 Committit se undis, pleno & devolvitur amne:
 At non sic potetit vel aquis sedare calorem;
Æstuat infelix angusto limite cistæ,
 Fervidus utcunque at nostro fit præda palato.
 Cervum Bos sequitur, celerem piger, ordine recto;
 Is bene curatâ cute, multo & gramine pastus,
 Terga dedit, sed non fugit, quin se obtulit ultro,
 Ingressusque ratem (gemit sub pondere cymba)

Longum iter in fluvio, per & humida regna, capeffit,
 Haud prius, Europam nisi cum per cæcula ponti
 Vexit amans, emensus iter tam insigne per undas,
 Nec tam longam unquam solitus tranare paludem:
 Sic *Vitellium* fuerit mare Bosporus alter.
 Inde igitur nobis præpinguia terga bovina,
 Terga bovina, ingens mensæ decus, alpha ciborum,
 Grandis honos cœnæ. Sic olim Ductor Achivum
 Tyriden *νότοισι δὴ λωκέεσσιν ἵκεριπε*.
 Mox & ovis, mansuetum animal, nova fercula præbet;
 Pectora, crura, armi, patina glomerantur in una;
 Sera tamen veniunt, Cervumque Bovemque secuta.
 Quid jam Gallinas memorem, pullosque tenellos?
 Horum alii gaudent nativo & simplice gustu,
 Iardum at amant alii, resperfi hinc inde, suoque
 Non contenti adipe, adscitâ pinguedine porci.
 Tum falsæ coeunt linguæ, comitantibus unâ
 Et cannæ succo, & multum mordente sinapi,
 Sollicitantque gulam rursus, gustumque laceffunt;
 Et lassum exhilarant salibus recreantque palatum;
 Scilicet ut melius sapiant carchesia Bacchi,
 Maslica neu soli possint servire ferinæ.
 Munera Pomonæ demum convivium claudunt,
 Sed bene cocta prius, pistoris & arte parata,
 Atque subacta igni, stomacho nè cruda nocerent.
 Ultima sic nostræ sunt hæc bellaria cymbæ,
 Scriblitæ, & popana, & superantes mella placentæ.
 His verò dapibus præter generosa Falerna
 Malorum accedunt latices, succusque salubris,
 Succus nectaris instar, & usque ad sidera notus,
Cidrophili quem jamdudum mens docta manúsque
 Extudit autumnis: haud soli nunc utile Baccho
 Torcular; en uvis etiam certantia poma,
 Vitibus & malos! & jam melimela bibuntur.

Postquam

Postquam extemta fames epulis, Superisque litatum,
 E silice excussos lignum putre concipit ignes,
 Queis folia accendit Peti *Perponius* Heros,
 Herbam & Apollineam, quam argentea pyxis habebat;
 Pelleret utque alios stomachoque & pectore fumos,
 Incipit innocui fumos haurire Tabaci.

Non procul hinc magno stabant a pallatia Regis
Ranulphi, qui jam senio confectus & armis
 Fluminis in ripa vitam ducebat inertem.
 Nempe illum, ut fama est, post Batrachomyomachiam
 Ranarum Dux egregius Simoentis ad undas
 (Credere si fas est) genuit *Plysignathus* olim:
 Qui cum *Troxarten* acie jam fuderat hostem,
 Victor ovans, tumidis inflavit cornua buccis,
 Denique & hanc Aulam Ranarum erexit & Arcem,
 Murinæ cladis monumentum, ac grande tropæum;
 Murium item atque hominum longè vestigia vitans,
 Urbe procul, sedes extremo in littore fixit:
 Proximus huic ædes Princeps *Normannus* avitas,
 Squamigeræ gentis Victor *Normannus* habebat,
 Monstrum ingens, mancum dextrâ, sed piscibus atrox:
 Horrendumque caput, *Polyphemus* & alter in undis,
 Neptuni proles, Rex & Dominator aquarum;
 Transtra illi solium, pro sceptro contus habetur:
 Toti adeo dat jura mari, dum retia passim
 Figit pro libitu, ceu leges, atque refigit.
 Fortè propinquantem hunc cymbâ, contumq; tenentem,
 Conspicit, invitatque virum Pernobilis hospes,
 Conviva ut mensæ dignetur adesse marinæ.

a Frogg-hall.   b Famosus senex Piscator.

*Cras te victurum, cras dicis———
Hodiè si vocem ejus———*

Corvus, & Columba.

CORVUS ait, Cras, cras ; Hodiè resipisce, Columba ;
Spiritus hic mundus scilicet, ille malus.
Ad corvos abeat, qui sic procrastinat ire
Ad Superos, quoties *Sancta Columba* vocat.
Non redit infelix divinam Corvus in arcam,
Diluvium sceleris dum vetus orbis habet.
Cras rediturum se, cras dicit semper : * in arcam
Nec tamen ergo redis, Corve ; Columba redit.

* Gen. 8. *juxta τὸς ὁ.*

Mors, Somnus.

ΥΠΝΟΨΩ *μὲν θανάτῳ εἰκὼν, λήκτερον δὲ τάφοιο,*
ὧς τ' ἐγρηγορέων, ἐκ τάφου ὄρνυτ' ἀνὴρ.
Ut somnus mortis, sic lectus imago sepulcri,
Utque expergiscens manè, resurgit homo.

In Bellarminum ab Amesio enervatum.

QUÀM pugnax animal spirans *bella, arma, minasque,*
Quàm verum diri nominis omen habet !
At quàm mite animal, verso jam *cardine rerum,*
Cui nullus magno in corpore *nervus* inest ! ;

Huic

Huic tu fregisti vires & robur, *Ameſi*;
Nullus ei *nervus*, ſiqua *medulla* tibi eſt.

*In execrabilem illam Papistarum Conjuratiorem, &
verè horrendam Proditionem Pulverariam.*

Nov. 5.

Qui priùs infeſtâ venerunt claſſe per undas,
Nunc quoq; per flammas in mala noſtra ruunt.
Quam meritò Ordo infidus aquâ interdictus & igni,
Organa cui tanti ſunt elementa mali!
Namque fuit (quis neſcit?) in hoc *Ignatius igni*,
Cujus Diſcipuli jam *Boanerges* erant;
Brontes, & *Steropes*; *Boanerges* ritè vocati,
Pejores natis ſed, *Zebedae*, tuis.
Percius hinc, hinc & cepit *Catsbeius* *Alaſtor*
Fomitẽ atrox furiis, atque ſtabella, ſuis.
O zelum ardentem ſociorum, Sancte, tuorum
Ignati, cùm illos *Catholicismus* agit!
Catholica hæc cauſa eſt, quam tu, *Garnette*, tueris?
Catholica hæc clades, *Anglia*, nempe tua.

In Proditionis Proditorem Baronem Montaquilium.

Hoc pandiſſe nefas *Aquila* cognomen habentem
Heroem, noſtri commeminare Patres.
Nempe *Jovis* Summi, qui cuncta arcana recludit,
Aut hic, aut nullus nuntius ales erat.

In Guidonem Fauxium.

Veſtibulum ante ipſum primisq; in faucibus Orci
Monſtrum hominis, dirũ nomen & omen habens,

Fax

Fax Patriæ, faux Inferni, deprensus Alastor
Fanxina, obscuras, claviger, ante fores ;
Sulphureæ cellæ custos cum lampade cæca :
Sic fances Romæ fugimus, atque faces.

In Dionysii Afri Περὶ ὧν, Seu Poema de Situ Orbis,
à Guiljelmo Hillo novis & Commentariis
pariter & Tabellis illustratum.

O*Rbem jam totum Dionysius Afer habebas,*
Subdiderátque sibi: non talem Europa Tyrannum,
Non Asia ipsa tulit ; qui lege & compede gentes
Clauserit, atque ipsum qui vinxerit Ennosigæum,
Et maria, & terras, zonámque coegerit omnem
In numeros, metroque polos, æquaverit ambos.
Denique non alius Pimpleo è vertice vates
Se dedit huc pronus, campo ut potiretur aperto,
Circuitúque vago extremas appelleret oras :
Non alius qui Castalio sic nectare cunctas
Perfundítque plagas, & mundum carmine complet,
Geographus & vates, pedibúsque perambulat omnes
Quas Sol cunque suâ collustrat lampade terras ;
Terrásque tractúsque, & climata cuncta pererrat
Sedulus, & magnæ sinuosa volumina matris
Describit radio, doctóque in pulvere pingit.
Hic situs Orbis erat, nunc mortua terra resurgit
Artis Apollineæ (quid enim non carmina possunt ?)
Luce novâ radians, vivísque animata figuris,
Quàm citò Mæonius mundum circumvolat ales,
Tædia dum fallit cantu, atque immensa viarum
Eludit spatia, & placidis ambagibus orbem !
O quàm nos circum, nos circum hic amabilis error

Ducit

Ducit anhelantes ultra, indocilésque morari !
Nec metas cupimus, nec dum placet ultima Thule;
Odimus Herculeas, non est via longa, columnas.
Nunc vel ad Auroram, & Gangem, Gadésque remotas,
Distantésque licèr, celeri transcurrimus ictu:
Æthiopásque etiam, extremos licet usque virorum,
Æthiopus geminos, & utrumque accedimus Indum.
Et te, Nile pater, quanquam caput abdere tentas,
Cernimus, & Pharii florentia rura Canopi,
Isiacásque aras, & te, latrator Anubi:
Nunc &, Memphi, tuæ liceat miracula terræ,
Pyramidum moles, regum & monumenta videre.
Nunc etiam Libyæ tutò calcamus arenas,
(Afer enim dux magnus adest, meliórque *Catone*)
Et loca tosta siti, squalentiáque arva, nec ullo
Serpente impetimur, nisi diplade plura videndi.
Nunc & Trinacriæ colles, Erycináque Tempia,
Et Siculi quondam florentia regna tyranni,
Atque Syracusæ, nostro cognominis Afro
Regia, se ostendunt: mox & Carthaginis altæ
Reliquias colimus, quæ, dum Annibal arma moveret,
De mundi imperio certaverat æmula Romæ:
Mox Siculum mare fulcamus, celsúmque Pelorum
Radimus, aerii projectáque saxa Pachyni:
Tum procul horrificis resonantem incudibus Ætnam,
Et Læstrygoniam, & vastis Cyclopas in antris,
Sirenum & scopulos fugimus, Scyllámque latrantem.
Æxam hinc ultrò ferimur, sed Moly recepto
Cyllenî, vitreæ damnamus pocula *Circes*.
Hinc nos ad se Europa vocat, pulcherrima mundi
Portio, ubi & flavas quàm primum ostentat arenas
Nos rapit unda Tagi, mediis que immiscet Iberis.
Tendimus, Hesperius quâ lambit littora Batis,
Dives ubi ingenii, salibusque superba Latinis,

Bilbilis, & doctos ubi Corduba jactat alumnos:
Mox etiam Italiam petimus, populúmque potentem;
Mantuum adoramus, miramur Tuscula *Tullí*,
Et *Livi* tumulum Patavino agnoscimus agro.
Tum vehimur Tybri, æternámque invisimus Urbem,
Templa Deúm, & circos, dominæ & capitolia Romæ.
Tum Gallos, Sueonásque, & fortia pectora, Belgas,
Vangionas, Batavósque truces, Cattósque rebelles;
Tum Siluras, toto & divisos orbe Britannos:
O patria, ó divúm domus Albion, inclyta bello!
O quam te memorem! quàm nunc juvat usq; morari,
Miráque tuæ spectacula plurima terræ!
Fluviorum Regem Tamesim, & Trinobantidos arces,
Mausolea, pharos, delubra, minásque ruinásque
Heu! Templi ingentes, pendentem & in aere molem;
Tum Dubrin, & Madum, Rutupináque littora Cantí;
Inde Coritanos, ústósque Aquilone Brigantes
Spectamus, quâ Trenta fluit, quâ Camus & Isis,
Quorum & uterque sacris Musarum allabitur hortis:
Necte, nymphe tamen tacitam, Sabrina, relinquam,
Cornaviósque tuos: mox & Devámque Monámque
Aspicimus; tum putre solum, sed pinguis Ierne,
Panditur, & Tuesti nimiùm vicina Caledon.
Quid mora? lustratis aliis nullo ordine terris,
Jam totos nos Hellas habet, prænobilis Hellas,
Græcia & armorum, Musarum & Græcia mater;
Hic Macetúm gentes, Agamemnoniæque Mycenæ
Et Pylus, atque Argos, regióque minoris Atridæ:
Tum parvam at Magno gaudentem pignore Pellam,
Thessala tum Tempe, mox & Pandionis arces
Conspicimus læti, & doctas veneramur Athenas.
Insulæ item *Ægæo* in pelago, Lesbósque Samósque
Invitant; cupimus tum scire ubi mascula *Sappho*,
Natus ubi *Arion*, femore & *Sophus* inclytus aureo;
Et patriam magni Chion admiramur *Homeri*.

Trajicimus Tanaim, atque Asiatica regna videmus,
Armeniam, Phrygiámque, sed heu! *fuit Ilium, & ingens*
Gloria Teucrorum; tota est jam Troja sepulcrum,
Pergamáque ipsa suis penitus jam mersa ruinis.
Inde Palæstinam, & Solyma, & Babylona superbam,
Arsacidúmque domos, nec non regnatáque Medis
Bactra, Scythásque truces, & inhospita littora Ponti:
Tum Sufa, & Persas, magníque palatia Regis;
Bosporon, & Thracas, notos & vellere Colchos,
Assyriósque Arabásque, & tostos sole Sabæos.
Singula quid referam nostro spectanda Periplo,
Quæ innumera occurrunt? Sed enim & salebrofa viarum,
Et brevia, & Syrtes, atque acroceraunia saxa,
Cimmeriásque simul tenebras, obscura locorum,
Orbis & Afer habent (nec enim caret Africa monstris)
Sphingésque griphósque, & dignos vindice nodos.
En igitur novus *Alcides* demissus ab alto,
Idem monstrorum domitor, purgator & orbis
Impiger, *Hyllus* adest, sacri vetus incola montis;
Expedit ille viam salebris, densásque tenebras
Discutit, ingeniíque acie dumeta recidit,
Et complanat iter facilè, atque ænigmata solvit:
Hinc nova jam rerum facies, & nube remotâ
Lux oritur, nitidísque renidet terra figuris.
Ergo etiam annosi stabit dum machina mundi,
Sedibus antiquis tellus & fixa manebit,
Atque idem Situs Orbis erit, cantabitur Afer,
Et *Dionysia* florebit fama camcænæ,
Quâ rotat astra polus, quâ sidus currit utrumque;
Túque adeò, Interpres, toto celebraberis orbe,
Hyllus & Hesperiiis, atque *Hyllus* notus Eois.

In Fontes S. Scripturæ Græcos & Hebræos.

GRæci ac Hebræi fontes sunt ubera bina,
 Relligio ad Sanctos è quibus hausta venit.
 Has Mater geminas Ecclesia nacta mamillas,
 Lacte pio prolem pascit alitque suam.
 Fontibus his rivos cum præfert ergo Latinos,
 Mirum ni natis Roma noverca suis.
 Linguarum studia at temnis, Fanatice? Verbi
 Lac purum, & puras temne salutis aquas.

In Chiliarcham Cerdonem.

Papilio jam cella tibi, mustricula telum,
 Subula fit gladius, calceus & caliga.
 Jam scio, 'Πρωτοβερν cur Ἀπλὼ dixit *Homermus*;
 Cerdonis nostri præscius ille fuit.

---

*In Jacobi de Voragine, Episcopi Genuensis, Leger-
dam auream, seu Historiam Lombardicam.*

ELigat ergo *Legenda Jacobi hæc aurea*, dici
Farrago mendax, annè *Vorago*, velit.
 At cur *Historia hæc Lombardica*? *Philosophumque*,
Historicumque simul, longæne *barba facit*?
 Quod si vera hæc *Historia* est, adeoque *legenda*,
Vera erit Historia &, Samosatene, tua.

*In Pallantem Claudii libertum domi inter servos silere
solitum. Tac. Annal. 13.*

Nescio damnandus fueritne hoc nomine *Pallas*,
Quod solitus (*Tacito* teste) tacere domi.
Ergo manu nutuque notans, quod vellet agendum,
Vel scripto, expressit, si modò plura forent.
Sermones miscere etenim & commercia linguæ
Cum servis adeò noluit ille suis,
Ufu vilescit crebro vox forsàn herilis;
Carior ut fiat, rarior esse velit.
Dicitur hinc *Dominus* servo *Monosyllabon* esse;
Quippe decet * *brevitas imperialis* herum.
Denique *lingua mali* cum sit *pars pessima servi*,
Respondendi ansam sustulit ille silens.

* Περσικαὶ λέξεις Φρόνι τῶν Περσῶν.

*In Inscriptionem Emblematis de Castitate in Bibliotheca
Vaticana, Autore quodam Poetâ Blanco apud
Angelum Roccham, sedente PP. Sixto 5.*

*Virgo intacta manet, nec vivit adultera conjux.
Castâque nunc Roma est, quæ fuit antè salax.*

MAntua cum cecinit, Tota est jam Roma lupanar,
Castior annè illo ex tempore Roma fuit?
Pontifici an cœdè blanditur carmine *Blancus*?
Et vacua hæc charta est, significâtque nihil?
Nescio quàm castus, quem hæc palpat pagina, *Sixtus*;
Sextus Alexander sed scio qualis erat.

In Lenta nomina, seu malos Debitores.

Sunt qui præfractè sua debita solvere nolunt;
 Sunt qui perfrictâ debita fronte negant.
*A*rea queis & trons, pudor est & nullus, in *are*
 Sunt *alieno* illi scilicet, annè *suo*?
*A*re in solvendo non servat Debitor *aram*,
 Nec bene Chirographi computat ille diem.
 Ultrò *epocha* oblitus fit lentum nomen; & inde
 Tardè *apocham* recipit (si recipitque) suam.

In Ocellum Lucanum, De Natura Universi.

Dum Mundum æternum putat, haud bene cernit
Ocellus,
 Verâ *Lucanus* denique *luce* caret.

In Vindicias Epistolarum S. Ignatii, Autore Joanne Pearsono Anglo, Presbytero, S. I. P.

Dente Theonino fit Martyr Epistola; Martyr
 Dente leonino factus ut Autor erat.
 Fallor ego, haud Martyr, Confessor Epistola tantum,
 Verum ac esse, licet torta, fatetur Opus.
 Gallus Epistolicas, per tot jam sæcla receptas,
 Chartas, *Ignati*, pernegat esse tuas.
 Ingenii calamique potens has vindicat Anglus,
 Autori proprium restituitque Librum.

* *Gallus* sic *gemmas* nihili facit; æstimat illas * *Dallæus*

* *Persona* at pretio cum *ratione* suo. * *Suppositum rationale.*

Presby-

Presbyteris nec enim vox, nec mens, omnibus una :
Ignat? vindex Presbyter Anglus adest.
 Dicam quod res est invito schismate, quisquis
Pacem & Praefulem amat, te quoque, Martyr, amat.
Pagellâ & nisi forsan *Episcopus* esset utrâque,
 Nemo tuum, *Ignati*, sollicitaret Opus.

In Zoilum, De Gnomologia Homeri.

Dic mihi Gnomologum cur, Zoile, carpis *Homerum*;
 More senum Vetulum hunc non finis ergo loqui?
 Sit vitium ætatis, vitium si fortè videtur;
 Nescis *Γνωμώπιδες* scilicet esse senes?
 Nos facile hanc veniam damus, Antiquissime Vatum,
 Si tibi per nostros hoc Criticósque licet.
 At non hic Epicæ mos, inquis Zoile, Musæ:
Tucca, solet fieri; denique, *Tucca*, licet.
 Vatibus in cunctis nonnè hæc emblemata fulgent?
 Nonnè habet & Gnomas quisque Poeta suas?
 Ut taceam Græcos; non grandi *Statius* ore?
 Non hoc *Lucanus*? non *Maro* & ipse facit?
 At non luxuriant aphorismis, instar *Homeri*,
 Nec spargunt Gnomas sic tot ubique suas.
 Aurea tot dicta, & Moralis semina Veri
 Qui vitio vertis, Zoile, *Maonida*;
 Idem indigneris, quòd tot ferat India gemmas,
 Ver pulchrum quòd tot floribus ornet humum:
 Denique tot clavis cælum quòd fulgeat astris,
 Condecorétque frequens lucida stella polum.

Nῆες — αἱ δ' αἰλὸς ἵπποι·
 — Ἐπ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης. } Homer.

SI sit navis equus, remi sunt crura, pedésque,
 Prora caput, puppis cauda, carina caro.
 Sin vehitur quoque navis ἐπ' ὀρέα νῶτα θαλάσσης,
 Est igitur mare (nam dorsum habet) alter equus.
 Gaudet equis merito Neptunus, cū ratis ipsa
 Sit sonipes, pelagus Pegasus, æquor equus.

In Turcarum Imperatorem.

Quid vis? quidve paras, *Byzanti* magne Tyranne?
 Vísne tuo Christum subdere colla iugo?
 At *Sol iustitia* Christus super æthera vectus:
 Inferior Lunâ Sol erit ergo trâ?
 Certè cū Mulier Sole apparebit amicta,
 Lunam sub pedibus conteret illa suis.

Veritas odium parit.

NOllem aures semper mordaci radere vero;
 Est ubi ferre oleum præstat in auriculam.
 Urbes sunt geminæ, *Verona*, *Placentia*: civis,
 Si me fata sinunt, esse utriusque velim.
 Vellem vera loqui, vellem atque *placentia*: *punctum*,
 Utile qui dulci miscuit, omne tulit.
 Quod si Oracula Dei plebs impatientius audit,
 Non veni ut placeam, dico, sed ut doceam.
 Caro constat amor populi, discrimine veri
 Quando emitur; damno hoc tam grave crescit onus.
 Non

Non tali pretio plebis suffragia venor :

Jaſturam hanc penſat nec popularis amor.

Mallem hominum offeſſâ cœli captare favorem ;

Oderit & populus me, modò Chriſtus amet.

Ut *Capitolinus quondam, Opto placere, Quirites, ^{*Liv. I. 1.}

Sed ſalvos multò vos magis eſſe velim.

ΠΟ' ΤΥΙ' ἈΛΗΘΕΙΑ ΜΑΤΗΡ ΠΕΛΕΙ ἔχεται αἰνῶ ·
ΜΗΤΕΡΟΣ ὡ καλῆς ἐλομένη δύγατερ !

O Matris pulchræ deformis filia, noxam
Os verax, odium cum bona lingua parit !
Rem nudam narras ? offeſſa incurritur : unde ?

Nempe homines verum non didicere pati.

Ergo tam pravæ ſobolis, non lingua loquentis,
Mens auditoris ſed mala, ſola parens.

Ex hominum vitio, vitæ hæc diſcrimina Verum,

Non ex ingenio, dat, geniòque ſuo.

Sic Evangelium litis, Pax aurea luxûs,

Scriptura hæreſeos, * Lex vitiq; parens. ^{* Rom. 7. 11.}

* **C**ollum lingua ferit : fuit hic Calliſthenis error ;

Principibus ſemper dicere vera decet.

Diſplicuit Magno Regi hæc petulantia linguæ,

Aure Sophum Macedo nec patiente tulit.

Sint tibi mollia verba, & mollia tempora ſandi :

Sic nec adulator, nec reprehensor eris.

Irritare velis, an fallere ? denique Reges

Verba dari ſibi, ſed byſſina verba, ſiunt.

NE Veritatem proſequare arctè nimis,

Tergo nec inſtes, calcibus nè te petat.

Pro lacte ſanguinem elicis nimiùm premens ;

Mordâxque verum mordet autorem ſuum.

In Calumniatores.

Diabolus unquam si quis est mortalium,
 Diabolus intus scilicet, foris homo,
 Calumniator ille Dæmon improbus,
 Dæmon meridianus est interdiu
 Grassans palam, & nocturnus, à tergo nocens;
 Homicida famæ, nomen occidens bonum,
 Ipsâ quod esse charius vitâ solet;
 Homicida mendax; spiritus titulus mali
 Uterque: nempe cædis & mendacii
 Diabolus actor, autor & primus, fuit.
 Calumniator ergo, dum Græcè sonat
 Διάβολος, ô quàm nomine est dignus suo!
 Tu devoratrix interim Calumnia,
 Eruca famæ, pestilens Calumnia,
 Fax iræ, amoris perditrix Calumnia,
 Pacis fugatrix, litis & belli tuba,
 Tinea immerentis nomen arrodens viri,
 Ærugo linguæ, succus ut loliginis;
 Amara spuma biliosi pectoris;
 Fermentum acerbi cordis erumpens foras:
 Acutiùs novaculâ telum secans,
 Gladio cruento pejus ac penetrantius,
 Mauri sagittis sæviùsque vulnerans;
 Atrox Erinny, Tartari proles nigri,
 Stygiæ paludis rana, strix noctis soror,
 Sputum oris atri, Gorgonis stillans cruor,
 Dens viperine, vomitus Inferni Canis,
 Turpis mephiti, fel labrisebulliens,
 Aranææ virus, venenûmque aspidis:
 Quid ore tali jam tibi, Calumnia,
 Dignum precabor? ut veneno scilicet
 Rumpare tandem bufo turgescens tuo.
 Quin immo monstrum hoc belluam & teterrimam,

Hostem

Hostem atque pestem gentis humanæ domet,
 Lernam hanc malorum purget alter *Hercules* ;
 Tot sibilantem denique & linguis hydram
 Excidat orbi major *Alcide* Deus.

In Thomæ Stapletoni Librum de tribus

Thomis { *Apostolo*
           { *Becketto*
           { *Mero.*

Quos Sancto *Thoma* das tu *Stapletone*, sodales?
 Quàm *Didymo* gemini dissimilésque tui!
 Qui dignum aut Sancti *Beckettus* nomine fecit,
Morus Apostolicâ aut indole? quidve tulit?
 Hi binii *Angligene*, fuit *Indiæ* Apostolus ille;
 Dissita disparibus sunt loca nempe viris.
 Tantum isti à *Didymo*, quantum *Anglia* distat ab *Indis* :
 Hi non conveniunt *Thoma* ; age, quære novos.
 En & *Aquinatem* ! en & te, *Stapletone* vel ipsum !
 Sancti ambo? Martyr, sat scio, neuter erat.
 Quod si Papa facit Sanctos, & Roma Beatos,
 De tribus his *Thomis* jam novus esto liber.
 Vel quia nostrates potius tu fortè requiris,
 Anglos, *Thoma*, alios hem tibi sume duos ;
Cranmerumque pium, *Bradwardinumque* profundum ;
 Pontifices ambo, Martyr & unus erat:
 Hi duo cum *Didymo* libro jungantur in uno,
Thomarum exsurget clarior inde Trias.

Ad Radulphum Widdringtonum, S. T. D. ejusdemque
Professorem publicum pro Domina Margareta
Cantabrigiæ nuper electum.

Qui Græcam ornâsti dudum, *Radulphe*, Cathedram,
Granta Oratorem est te modò nacta suum :

Tum Verbieximium Præconem, Regia qualem
 Fundatrix tanto jusserat esse loco.
 Nec satis in rostris dominari, ambone vel omni,
 Te Schola mox ambit, Theiologûmque domus.
 Patronam hinc Dominâ, dederant cui *Margara* nomen,
 Præco sacer primûm, deinde Professor, habes.
 Quid dicam? nisi quod tu Doctor, ut ille *Juellus*,
Gemmeus es, cui sic *Margara* tota favent.
Gemma fide, pietate, mathesi, ac arte, refulgens,
Gemma idem dici ac *Unio* jure potes.
Unio Linguarum, Prælector Græcus, & idem
 Publicus Orator, *Tullius* alter, eras.
Unio doctrinarum etiam, sacræ atque profanæ,
 Divina humanis jungere Scripta sciens.
Unio Rostrorum, disceptantûmque Scholarum,
 In Demegoriis, Dogmatibûsque, potens.
 Sic tu omnes servis novus *Asteropæus* in usus,
 Et te Musarum munia cuncta decent.

Πάππα φίλ', ἐκ αὖν δὴ μοι — } Homer.
 — Ποτὶ γυνάσσι παππάζεις }

In Monachos indoctos.

M *Issam* in *Messia* Monachus qui invenerat, annon
Papam & *Papismum* debet, *Homere*, tibi?
 Sed sunt nimirum tua Græca vocabula; nunquid
 A Monacho possunt talia verba legi?

Si Christiani olim non deposuerunt Neronem, & Dio-
cletianum, &c. id fuerit quia deerant vires.
Bellarmin. de Pont. Rom. l. 5. c. 7.

Quàm facile est Papæ Regem appellare *Neronem*,
 Si non Romano dat sua eolla iugo!

Væ tibi Rex, vires si fortè rebellibus adsint;
 Tu, si Papa voler, quippe tyrannus eris.
 Si desint vires, tamen est laudanda voluntas:
 Hoc igitur verti Cardine regna decet?
 Paulus at omnem animam Rēgitum subdidit olim,
 Cæsarem & appellans, non Nero Cæsar erat?

In annum emortualem Pauli 5. PP. Domini Deique
 nostri Papa, ut loquuntur Canonista, qui obiit
 Ann. Dom. 1621.

Chronogramma.

MORI VUUS EST VICEDIVS.

MDCXXI.

NIl mirum quòd obis, si non Deus, at Vice tantum;
 Sic etenim in regno quisque Monarcha suo.
 Cum verò Christi est toto orbe Vicarius, immò
 Papa Deus, mirum te potuisse mori.

In Etyma Maris & Femina. Heb. מַרְיָם & זָכָר

MNemosyne in lingua maribus dat nomen Hebræa;
 A Lethe contrà femina nomen habet.
 Ad lethum & Lethen nos femina duxerat omnes,
 Ni fuerat nostrâ * Vir-Deus ipse memor.

* Οὐρανὸς ὁ Θεός.

In Paschalem PP. 2.

R Omanæ Sedi, Præsul, licet exterus esset,
Jurare obsequium debuit atque fidem.
Juramenti autor *Paschalis* Papa secundus;
Paschaliscæ agnus? non; lupus ille fuit.

*Ad Virum Honoratissimum, D. Franciscum Northum,
Equitem & Baronettum, Supremum Angliæ in
Communibus Placitis Jusfiliarium.*

G Rande decus Themidos, qui tam florentibus annis
Succedis *Vahano*, *Northæ* diserte, seni;
O quàm nostra suum te Academia jactat alumnum!
Defendas *Granta* tu quoque jura tuæ.
Ut si quis temerare ausit rem & commoda nostra,
Obveniat nobis ex *Aquilone* bonum.

In Scriptores Vita & Miraculorum Ignatii Loyolæ.

H Istoriâ *Ignati* nunc ut securus omittam,
Et *Maphæ* tuam, & *Ribadensis* tuam;
Ad stomachum *Valderama Dezaque* lagena
Cui faciat, quid non concoquat ille mali?
Nempe ^a *Mariæ uterus* (quàm hoc horreo dicere!) *Jesu*
Collegium primum Societatis erat.
Nè tibi displiceat tam falsa Profodia, Lector;
Blasphema haud meruit vox meliore cani.
Proh scelus! horrenda hæc *Christine* Vicarius audit?
Atq; edi in lucem talia monstra finit?

Prodi-

Prodigiosa adeò quæ nobis somnia narras,

Quid non audebis, perfida Secta, loqui?

Quòd si utero gessit Socios tot candida Virgo.

Jesuitas, *Meretrix coccinea* quòt peperit?

Mirum ni Jesuitissas peperitq; *Maria*;

Ipse hoc at vetuit ^b Papa puerperium.

Tantum uterus *Mariae*, claustra & Jesuitica distant,

Arx cœli quantum, Ditis & atra domus.

^a Valderam. in Canoniz. Ignat. pag. 10. ^b Urban. 8. qui *Femininum*
hanc Societatem supp. efficit.

— *Dulces ante omnia Musa.*

CArmina cur nugæ potiùs quàm prosa, *Maronis*
Pagina quàm *Tullî*, dic mihi, Mome, precor.

An nugax medicus, quia *miscuit utile dulci*?

Musa quidem *dulcis*; num minùs ergo sapit?

Et. *prodesse volunt & delectare poeta*:

Sic mel & suave est, atq; salubre simul.

— *Dolor & voluptas*
Invicem cedunt —

Succedunt tenebræ luci, lux alma tenebris,

Pulsa die nox est, pulsaq; nocte dies.

Sic tessellata est diverso hæc vita colore;

Servat sorsq; vices, albâq; & atra, suas.

In Pontificem R. Qui affectando Monarchiam Spiritualem, justum Patriarchatus titulum amisit.
Archiepisc. Bramhal. Vindic. Eccles.
 Angl.

SI modò Papa suâ contentus sorte fuisset,
 Quàm magnus meritò nunc Patriarcha foret !
 Postquàm OEcumenicus voluit sed Pastor haberi,
 Nonnè Dicecesin perdidit ipse suam ?
 Hæc duo nam certè pugnant : quisquàmne Monarcha
 Scilicet esse potest, & Patriarcha simul ?
 Qui se ergo jactat *divino jure* Monarcham,
 Abdicat *humanum jus* Patriarcha suum.
 Sic captans umbram canis olim perdidit offam ;
 Sæpè lucrum & damno mutat avarus homo.

In Reges belligerantes ; & de H. Vidæ Scæchia.

HAud aliis ô si Reges *bicoloribus armis*
 Certarent, ludo quàm, bone *Vida*, tuo !
 Ut nimis ah *savo satiat* deniq; ludo,
 Ludere *Zatricio* Gallus & ipse velit !
 Gemma utinam pacis tandem tibi, Galle, placeret,
 Prælia & in terris *Scæchia* sola forent !
 At fore *buxo acies fectas*, & *ludicra bella*,
 Tantùm, spes ima in pyxide parva manet.

Ad Spiritum Sanctum Ode ποσδωννύ.

COElestis aura, illabere desuper,
 Divine flatus, méque refrigera ;

Nè

Nè fomes erumpar, libido
Neu furiet malefana pectus.
Fons ô caloris, Spiritus ignee,
Dissolve frigus cordis iners mei;
Accende flammam sancti amoris,
Ure mihi & jecur & medullas.
Columba Sancta, huc cœlitus advola;
Expers caloris nam pereo miser,
Ni tu mihi adsis, incubésque,
Méq; tuis foveas sub alis.
Fons alme lucis, Spiritus, & dator,
Tu magne nostri Phosphore pectoris,
Tu pelle noctem, dissipâque
Cimmerias animæ tenebras.
Tuum nisi adsit vivificum jubar,
Mentésq; nostras irradiet, statim
Caligo nos involvet atra,
Et gelidæ teget umbra mortis.
Tu, prome conde ô Sancte Charismatum,
Ecclesiæ quæ dat Dominus suæ,
Donum inde nobis, gratiâmque,
Quæ fuerit satis ad salutem.
Tu supplicantes unanimi prece
Nos intus affla; te duce corditùs
Oret Sacerdos, plebs & unâ,
Sacro & Amen reboet tonitru.

---

*Ad Joannem Raium, M.A. Reg. Societ. Sodalum, Virum
egregiè doctum, Novum Opus Botanicum molientem.*

Quondam discipulus Rai mihi doctè fuisti:
Nunc cedo, ac herbam porrigo, amice, tibi.
Multa Dioscorides, Theophrastus, Plinius ingens,
(Dicit Posteritas) Omnia Raium habet.

Ad

*Ad Isaacum Barroum, S. T. D. Collegii Trinitatis apud
Cantabrigienses Magistrum à Serenissimo Rege
CAROLO Secundo nuper constitutum.*

Collegi Sanctæ Triados *Barroe* Magister,
Ante annos merito hoc culmen adeptæ tuo ;
In te cum doctrinâ, *Isace*, modestia certat,
Quæ prohibet laudes me celebrare tuas.
Illâ non obstante tamen, mihi dicere fas sit,
Nusquam adeo fuerint Virq; Locûsq; pares.
Qualem nacta Domus Triados præclara Magistrum !
Qualem & tu nactus, Præses amice, Domum !
Ergo licet nemo te dignior, attamen illud
Haud constat, Præses dignior, annè Domus.
Divinæ ô Triados Domus inclyta ! Corporis hujus
Quis nisi *Barroum* debuit esse Caput ?
Doctorum ô *Barroe* decus ! Quæ Præsides tali
Digna nisi Triados Magna, stupenda, Domus ?
Gymnasium in toto vix est illustrius orbe,
Et vix est -- Tenera at frons tua plura vetat.

Extrémum hunc, *Barroe*, mihi concede laborem,
Post Hymnos etiam carmina pauca sacros.
* Figeret ut metam nostra in *Davide* poesis, ^{* Vers. præfixi.}
Terminus & metris hic foret, autor eras. ^{Gr. Psalm.}
^{Metaphr.}
Insignes sine Musa tibi gratetur honores,
Parebit monitis protinus illa tuis.

Epilogus ad Musas Valedictorius.

O Mihi percharæ & dulces ante omnia *Musæ*,
Heu quæ me iunges ? quæ mala philtrea tenent ?
Ut sic depeream te, *Phœbe*, novémq; Sorores ?
Siren ah nimiùm grata Camœna mihi !
Nunc saltem me fata monent abstinere clivo,
Parnassi alterutro nec recubare iugo.

Ipsa

Ipsa jubet me ætas aliis incumbere curis,
Cum mihi jam vitæ tam propè finis adest.
Quàm *magnum vitium* mihi jam, *nimis esse poetam*,
Seria cum senio sint magis apta gravi.
Sisto igitur cursum, ac aliis jam lampada trado,
Vivida queis calido pectore vena salit.
Castalios certè latices *sat prata biberunt*,
Nobis jam *rivus claudere*, tempus erit.
Hactenus Aonidum sat ameno lusimus horto,
Denique sat Musis Carminibûsque datum.
Nunc itaque & versus, & cætera ludicra pono,
Et sequor exemplum, *Flacce canore*, tuum.
Barbiton hîc igitur suspendo ad Palladis ædem,
Effetus vates, cantor & emeritus.
Pieri, vade aliò, & juveniles quære calores;
Vena aret mihi, quem ruga senilis arat.
O nimium dilecta mihi jucunda Poesis,
Supremum hoc tandem nunc tibi dico vale.
Musa vale, vale amica, valete Aganippides undæ:
Vita fons Helicon nunc mihi solus erit.
Æternum in terris vos turba novena valete;
Urania in cœlis sit mihi sola comes.

728

LIBRARY

1911

CARMINA
Gratulatoria

A D
REGEM & REGINAM.

Ad Regem CAROLUM
Secundum.

Accipe conjunctas jam, *Carole* Magne, Ca-
mœnas,
Sparsæ olim ad sacros quæ jacuere pedes.
Et quæ prorepunt iterato Carmina prælo,
Dignare aspectûs, Cæsar, honore Tui.
Cùmque *secundo* ad Te supplex cupit ire, *Secunde*
Carole, da Musæ vela *secunda* meæ.
Dum Regû Thalamos, Sceptra, & Natalia, canto,
Et quorum Tu pars, *Carole*, magna, fave.
Sic dum læta Tui spiraverit aura favoni,
Omnia jam cursu *prosperiore* fluent:
Sive Genethliacus, vel Hymen, Pæânve, *Secundus*
Scilicet hic Cantus *fit* *Secundus* erit.

Carmina

Carmina Gratulatoria

A D

Regem & Reginam.

In die Inaugurationis Serenissimi Regis, & Potentissimi Britanniarum Monarchæ, JACOBI
Pacifici.

Tenebris pax, (in tenebris res nempe quiescunt;

Et Σκότος & Σκῶτος quàm propè conveniūt!)

A *Scotis*, *Iacobe*, venis, (dat *Scotia* lucem.)

Pacificus nobis Rex, *Iacobe*, venis.

Sed nec *Scotia* jam, nec erit caligo *Caledon*,

Postquam Anglis fulsit *candidus* iste dies.

Reddatur potius vetus illi *Albania* nomen,

Jacobum Albioni cùm tulit *alba* suum:

Alba ac *alma* parens, hunc talem enixa Monarcham,

Candida pax terras, quo moderante, beat.

Salve festa dies, certâ quâ compede victus

Mars, & bifrontis janua clausa Dei est.

Rex in *Pace* viget, *Pax* ipsa in Rege triumphat,

Scilicet in *tenebris* plùs ea gemma nitet.

Pace tuâ dicam, Rex optime, gente *Britannâ*

Non est in toto tutior orbe locus.

*In die Inaugurationis Serenissimi Regis CAROLI ,
in ferias Resurrectionis Christi incidentem.*

Quam propè consimiles & eodem tempore surgunt,
In cœlum *Christus, Carolus* in solium.
Ambo etenim Reges, prognati Regibus ambo,
Hæredes ambo regna paterna petunt.

ΚΑ'ΡΡΟΛΟϞ ὁ Χεῖρς, καὶ Χεῖρς ὁ ΚΑ'ΡΡΟΛὸς ὄντι,
Τῶ καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἡμῶν ἀναστάσιμον.
ΚΑ'ΡΡΟΛΟϞ ἐν Βρετανοῖς βασιλεὺς μὲν Χεῖρς ἀνάσσει,
Χεῖρς δ' αὖ ΛΑΟΥ ἢ ΚΑ'ΡΑ ἢ ΚΑΡΑ'.

*Ad Serenissimum Regem CAROLUM I, de adventu
suo ad Cantabrigiam, Mart. 3, & 5, 1627.
Gratulatorium.*

Carole pacifici proles augusta *Jacobi*,
Inspirata canit numine Mula tuo.
Visere tu nostras etiam dignaris *Athenas*,
Utque Pater, signum pacis amare togam.
Sic positâ interdum mollitur casside *Mavors*,
Nec renuit Fastis, *Naso*, favere tuis.
Interdum & positâ mitescit *Gorgone Pallas*,
Atque artes eadem tractat, & arma colit.
Gens pariter *Romana* potens utriusque *Minerva*,
Et *Martis* soboles, génisque *togata* fuit.
Sic tu, *Car'le* Pater, quanquam *Gradivus* in armis,
Mercurius Musis, *Phœbus* & alter ades.

Epithalamium CAROLI I, & Henriettæ Mariæ.

Sunt etiam Hesperii & Cypria munera terris,
 Aurea mala, vigil servat at illa Draco.
 Hinc rediit vacuus (sic sidera fausta volebant)
 Cum Rex Hesperios classe petebat agros.
 Nam quia pervigilem nequit sopire draconem,
 Nec, velut *Æsonides*, aurea dona tulit;
 Lethiferæ potius medicatis frugibus offæ
 Mirum sopitus quod nec & ipse fuit.
 Mirum, quod Tauros effugit, Iasonis instar,
 Quosque efflant ignes, sulphureosque dolos.
 Sed quid in Hesperiiis moror? hic & *Adonidis* horti,
 Hic Venus, & Venerem concomitata Charis.
 Gallia Reginam nobis, tibi, *Carole* Nuptam
 Alma dat; invidiâ rumpitur ille Draco.
 Non illa Infanta, at plenis jam nubilis annis
 Virgo, quæ re, non nomine, *Clara* viget.
 Non ea per terras multis quæsitâ periclis,
 Per mare nec crebris Nympha petita viis.
 Obvia quin ultrò magnâ stipante catervâ
 Procedit *Carolo* Sponsa beata suo.
 Non Hymenæus abest, non isti Gratia lecto,
 Ipsa ornat Thalamum Pronuba Juno novum.
 Et Nymphæ celebrare simul connubia certant,
 Naiades & Dryades, officiosa cohors:
 Spargere pars flores, calathis & lilia plenis,
 Sternere parsque torum, parsque tenere faces.
 Quis populi applausum valeat, quis dicere pompam?
 Gaudiaque, & vulgi, murmura grata, sonos?
 Denique dum læto conspirant omnia vultu,
 Lætitiæ præbent symbola mira suæ.
 Scilicet & Zephyri molli cum murmure rident,
 Et vario splendens gramine ridet humus.

Rident & placido labentia flumina rivo,
 Et strepitu grato singula ridet avis.
 Rident & cœli, fulgentia sidera rident,
 Sphærarum harmoniæ connubiūque probant.
 Ridet ager, rident & germina, ridet & annus,
 Et ridet vultu candidiore dies.
 Rident & Nymphæ, rident & rustica, Fauni,
 Numina cum Satyris, instituuntque choros.
 Rident & Charites, rident & denique Musæ,
 Lætitiæque edunt pignora grata melos.
 Omnia Te unanimi pariter sic ore salutant,
 Gratanturque toro, *Carole* Magne, Tuo.
Carole Magne vige; Tu nunc eris alter ab illo,
 Gallia quem *Caroli* decoravit nomine Magni.

*Ad Regem & Reginam de utraque ipsorum Schole,
 Gratulatorium.*

C*Arole* Pacifici proles invicta *Jacobi*,
 Et tu belligeri filia *Borbonii* :
 Quàm pace & bello florebit vestra propago,
 Quam produxerunt Palma & Oliva simul !

*In Serenissimum Regem CAROLUM I, ex morbo
 convalescentem.*

ESt quidam in populo frequens vocatus
Morbis Regius, & valente Rege.
 Contrâ, qui *Caroli* impetit salutem,
 Noster est, *Epidemicusque morbus*.
 Dicatur, populo licet valente.
 Nempe Principis est, & est popelli,

Salus

Salus mutua, sympathia dulcis.
 At qui Principis obsidet salutem,
 Tantum unus, (nimis heu, nimis vel unus)
 Verum tu interea, misella, morbos
 Sentis, Anglia, mille, mille pestes.
 Sic è pyxide pullulavit olim
Pandora nova febrium propago.
Ægrotat Carolus? Tremor per ossa
 Anglorum *gelidus* cucurrit ima;
 Quassavit *febris algidum* popellum.
 Ut demum valeat, precantur omnes
Æstu pectoris; illa *febris ardens*.
 Vota & concipiunt, quotidieque
 Coram Numine *procidunt*, precésque
 Effundunt: *Sacer* est & ille *morbis*.
 Toto pectore *Caroli* salutem
 Ardentem sitiunt, *hydropicorum*
 Ritu. Denique tabis instar atræ
 Depascit dolor Angliæ medullas:
Phthisin lethiferam fuisse credas.
 At Rex convaluit; fugantur omnes
 Morbi: pyxide spes remansit imâ.

Effulsit nullus *Sueco* moriente cometa,
 Præscia nec fati stella, *Boheme*, tui.
 Nimirum *Carolus* dum vivit, vivit uterque,
 Et *Gustavus* adhuc, & *Fredericus* adhuc.
 Astra favent: nec dum rutilus locus esse cometis
 In Britonum cœlo, dum valet ille, potest.

Tentavit Regem morbus, non sustulit: Unde?
 Tam Sanctum vidit, credidit esse Deum.

Æ Grotas? moritur: Revalescis, *Carole*? vivit
Anglia: Sic fato statque cadit: que tuo.

Ergone fastidit plebeii corporis offas?
Appetit insolitas & Libitina dapes?
Siccine mors tandem vulgaria fercula temnens
Sanguine Regali se satiare cupit?
Absorpsit nuper binos; Rex tertius hæsit
Faulbus: (an Deus hic, semideusve fuit?)
Gustavit *Carolus*, sed non deglutiit. Euge,
Morbe, quid impalles? Pustula, quidve tumes?
I, fuge, si sapias, aliam nunc excute quercum:
Nempe putas *Carolus* tam citò posse mori?
Falleris, æternòsque, precor, fallaris in annos:
I, fuge, morbe, procul; *Carole*, vive diu.

Chronogramma in annum Nativitatis Celsissimi Prin-
cipis CAROLI. MDCXXX.

*CaroLUs CaroLI FILIUs, tUUs PrInCeps,
CaMbrla, nostra saLUs.*

FILIUs en CaroLI CaroLUs, spes nostra, Parentum
Cura, tUUs PrInCeps, CaMbrla, nostra saLUs.

In Illustrissimam Principem Mariam.

Quem daret ipsa genis nescit natura colorem,
* QVas genVIsse VIDet LILla MIXta roSIs.

* Chronogramma in annum Nativitatis Principis Mariz. 1631.

In utrumque Principem. Anagramma.

Carolus & Maria,

Roma scala ruit.

Roma scala ruit, dum Carolus atque Maria
Par unum; & stabit, cùm fuerit geminum?

Ἐἰς τὴν ὑποσημίαν καὶ ἐπάνοδον τῆς ἐνδοξοτάτης Βασιλέως
Καρρόλου.

Ἡ ἑλίθ', ψυχὴ τε, Μονάρχης· τῇ γὰρ ἀπόνθ'·
Δοῖα δ' αὖ ἐκλείψεις, φέγγεθ' ἡδὲ βίη.
Πατείδ' ἡμετέρης, λιποσυγγέθ' δια σελήνης,
Πᾶν ἀπόλωλε φάθ', Κάρρολθ' ὡς ἀπίθη.
Ἀψδ' ὁ μὲν ἡμετέροις γλυκερὸν φάθ' ὀφθαλμοῖσιν
Ἐκ σκοτίας ἐφάνη, ἡ δ' ἀνέλαμψε πάλιν.
Κεῖτ' ὀλιγοδρανέεσα, καὶ ἔκκαμαν Ἀγγλίας αἶα,
Τὴν ἔλιπε ψυχὴ, Κάρρολθ' ὡς ἀπίθη.
Πνοὴ δ' ἐν βορέαο χαχῶς κεχαφνότη θυμὸν
Ζώγρει ὀπιπνέουσ', ἡ δ' ἀνέπνυτο πάλιν.

*In Profectionem Serenissimi Regis CAROLI I æstivo
tempore susceptam, & transactam.*

Aspicis ut vacuo se libret in aere pulvis,
Ut leviter se attollit humo, & nunc nubila tranet,
Nunc spissum agglomeret nimbū, celerique rotatu
Conficiat gyros? En! terra tripudiat ipsa
Regis in occurfus, & ducit gleba choreas;
Ipsa adeo tellus exultat, & Anglia Mater

Gestit ovans, vetulis *Carolus* dum amplectitur ulnis.
 Aspicias ut tellus æstu fulcata dehiscat,
 Diffissa in rimas, & hiantia viscera pandat?
 Regis in occursum, en Anglica terra patescit,
 Dilatâtque sinum, & gremio se effundit aperto,
 Vel penitus totis *Carolus* exceptura medullis.
 Aspicias ut pulvis lascivus in oscula Regis
 Assurgat, nitidosque oculos contingere certer,
 Audaci insultu petulans, simul impetat ora?
 Regis in amplexus en irrui Anglica tellus,
 Luminibusque inhians pendet venientis ab ore,
 Optatosque diu gestit cito cernere vultus.
 Aspicias ut teneram sitis arida torreat herbam,
 Fervidus & campos amburat Cancer hiulcos?
 En! *Caroli* reditum sitit Anglia, torridus æstu
 Aret ager: *Caroli*, sic Anglia fervet amore.
 Aspicias ut lætæ segetes convallibus imis,
 Arvæque luxurient, placidè & ridentia prata?
 Ecce! sub adventum *Caroli*, dum læta triumphat
Albion à vultu nomen sortita sereno,
 Induit hanc faciem, Reducémque hanc fronte salutat.

Querela de Regis mora.

A H nimium detente diu, dulcissime Regum!
 Ah nimium serò, num rediture tuis?
 Ergo *Caledoniæ* nunquam remeabis ab oris?
 Nectere perpetuas sic juvat usque moras?
Henricam Carolus, Carolus Patre, Rege vel Anglos
 Târne diu credis posse carere suo?
Carole, quid mantas? Tua te vocat ecce *Maria*,
 Et queritur tardos ire relicta dies:
 Quando erit ut videam tua dulcia lumina *Carle*?
 Quando erit illa dies? Me mora fecit anum.

Penelope

Penelope lentum sic objurgavit *Ulysses*,
 Cum tereret viduas pendula tela manus.
Jam quoque *Carolides*, ludit qui parvulus aulâ,
 Iratus pappam clamat ubique suum;
 Vestigâtque manu, circum & rimatur ocellis,
 Impatiensque moræ fletibus ora rigat.
 Et cunctaris adhuc? Quin cernis ut *Anglia*, *Cæsar*,
 Omnis in amplexus est ruitura tuos?
 Ex quo te postrema suis gestavit in ulnis,
 Dinumerat *Pylîi* secula longa senis.
 Nox tamen una fuit tantum, Te sole remoto:
 Esse potest nobis te sine nulla dies.
 Dum Solem expetimus, facit expectatio canos:
 O nox quàm longæ es, quæ facis una senes!

Anglia, Scotia, Moderator. Dialogus.

Ang. **D**epositum (nunquâ nne? fides hæc pacta?) re-
 mitte,

Redde mihi *Carolus*, *Scotia*, redde meum.

Scot. Quin manta paulum, soror *Anglia*, siste querelas:

Nè vel tantillum fas mihi Rege frui?

Ang. Omnis in æternum cruciat mora. Quando redibit?

Scot. Quàm vereor nè vel cras meditetur iter!

Ang. Cras te missuram, cras, dicis, *Scotia*, semper:

Dic mihi, cras istud, *Scotia*, quando venit?

Scot. Vix puto curta semel reparavit cornua Luna,

Ex quo *Scotigerum Carolus* hospes erat.

Ang. Me vixisse puto *Priami* vel *Nestoris* annos,

Ex quo *Tuesiacum* transit ille vadum.

Scot. Sum *Caroli* natale solum: valedicere *Scotis*

Hunc sperare potes tam citò velle suis?

Ang. Ah! quoties voluit! sed tu remoraris euntem,

Heu nimis in luctus officiosa meos.

Scot. Antè

Scot. Antè dedi cunas ; eadem nunc addo Coronam.

Ang. Ille meum Caput est, cui diadema datur.

Scot. Unio regnorum, *Carolus* ; nos, annulus idem :

Ang. Unio hic in pala splendeat usque sua.

Mod. Rex vobis anima est, to usque in corpore toto :
Incaſſum lites cor cerebrumque movent.

*In Stellam Veneris radiis aliquantulum maioribus cor-
ruscantem, paulò ante puerperium Serenissima
Regina Mariæ.*

Pulchra *Venus* nuper quam vidimus (Astronomorum
Si qua fides genti) néve cometa fuit.

Quid sibi vult gravidum, solitòque tumentius astrum ?

Scilicet in terris parturit alma *Venus*.

* ECCe MICat noVa LUX, aC spes noVa nascIt Vr
AngLIs :

Lux nova de cœlo, spes nova nata solo.

Phosphorus iste, novæ lucis fit prodromus ; ista

Stella, Puerperii nuntia, Diva, tui.

Nempe *Venus* meritò fit prospera stella *Mariæ* ;

Est instar Veneris stella *Mariæ maris*.

Haud secus Eoo quondam quæ fulsit ab axe,

Virginei partûs conscia stella fuit ;

Quando tonans in cœlo, in mundo vagiit infans.

Divisum imperium cum Jove Caesar habet.

* Chronogramma in annum Natiuitatis Principis. 1633.

Dum petit Arctoo Rex noster ab orbe Coronam,
Fert uterum Coniux, & redeunte parit.

Nimirum

Nimirum certant hæc partibus, ille Coronis
 Æmulus, an plures ille, vel illa, ferat.
 Pergite felices ambo : Contentio pulchra est ;
 Gliscat in æternum, non habitura modum.
 Scilicet hæc plures natos ferat, ile Coronas,
Carolus usque novas, usque *Maria* novos.

In Natalitia Illustrissimi Ducis Eboraci, &c.
 Γενεθλιαχόν.

Felices ter & amplius Britanni !
 Fecunda ô ter & amplius *Maria* !
 O Mater triplici beata prole !
 O & spe triplici beata terra !
 Duplex est *Carolus*, duplex *Maria* ;
 Fortè *Henricus* hic est, vel est *Jacobus* ;
 Quod si *Henricus* hic est, vel est *Jacobus*,
 Alter deerit adhuc : at, ô, *Maria*,
 Nè desit nimiùm diu, precamur.
 Quin ultra parias, tuique nati
 Ambos restituant avos, *Britannum*
 Hunc, illum quoque *Borbonem Navarrum*,
 Magnos (proh Superi !) quàm utrosque Magnos !
 At Fratri quoque *Gallias* regenti
 Debetur *Ludovicus* ex Sorore.
 Et nondum *Fredericus* est ; deestque
 Haud unquam reticendum, *Elisa*, nomen.
 Quin ipsum, Dea, redde, redde nobis
 Heroasque atavostot, & tot umbras
 Magni nominis, inclytosque manes.
 Fecundoque toro, & frequente partu
 Fati damna refarcias, manúque
 Lucinæ repares colum Sororum.
 Dudum *Cambria* Principem recepit :

Jam

Jam gaudet Duce nobilis *Brigantum*
 Urbs, Mater Borealis Angliæ, quæ
 Insignis tumulo cluit *Severi*.
 Mox *Lancastria* concipit, parâtque
 Vota, & spe gravida est Ducis futuri.
 At ô plus nimio beata terra,
 Spe præfente beata, spe futurâ!
 Felicester & ampliùs Britanni!
 Fecunda ô ter & ampliùs *Maria*!

Ad Reginam, de suo Plus ultra.

Maria Stuart, O tu Regina, præpolles.

Anagramma.

Io Generosa Mater! Plus ultra pariat.

Dum dubitat *Maria* marem parerétne puellam,
 Fit toties, mirâ fertilitate, parens.
 Ingeniosa diu methodum *Lucina* tenebat,
 Servabátque suas sexus uterque vices:
 Femina posterior. Sed enim modò Regia Conjux
 Non tulit, &, semper mas prior, inquit, erit?
 Ambo pares numero, fateor; libet esse priorem,
 Et variare vices, & superare virum.
 Filia post Natam: sic, sic juvat; ordo tyrannus:
 Certus in incertis ludere gestit amor.
 Dixit, &, (audierat namque *Illyria* precantem)
 Mutato partûs ordine nata Dea est.
Mater Io generosa, Deos paritura, Deâsque,
 Nata puerperiis sæcla beare tuis!
 Quid dignum tali tibi ventre, toróque precamur?
Plus ultra parias. Hæc pia vota damus.

Mater

*Mater Io generosa ! deest tamen altera proles.
Perge, memento tamen, femina quinta fuit.
Debetur, Maria, tuo sic sexta marito ;
Haud aliter fiunt Femina, Virque, pares.*

*In auspiciatissimè repetitum Regina Puerperium ; &
quòd statim post pestem grassantem pepererit.*

Pergit adhuc Regina parens ; & gaudia nostra
Suis emit doloribus.
Pergit adhuc & nos, serósque beare nepotes
Novo subinde pignore.
Haud aliter poterat fato labefacta recenti
Redintegrare secula.
Fila tot absissa, & quas fecit Parca ruinas,
Resarciuntur en modó.
Unicus hic partus compensat funera mille,
Acerba quæ dedit lues.
Ut se nempe probet *Medicúm* de stirpe creatam,
Maria sanat Angliam.
O nos felices ! ô térrque quaterque beata,
Et ampliùs Puerpera !

ΛΟΙΜὸν ἐπεὶ Θεὸς ἦκεν, (ὃ γὰρ Βρετανοῖσι χολωθείς
Νῆσσοι ἀνὰ πτόλιν ὄρουσιν κακὴν, ὀλέγοντο δὲ λαοί)
Ἐυχάρως Βασίλισσα τέκεν περσέμυδιον ἄτης
Παῖδ' αὖτε φρελδέσης · ὡδῖσιν ἀκέσαστο πένθος,
Οὐδὲ γὰρ ἄλλως ἦν · νῦν δ' αὖ σωτήριον ἄλλη
Ἡμεῖς (εἰ δέ τις ὄβρι) τόκῳ ζώγρησι Μαρία,
Νύμφη δαιτυπόση, λεχὼ δὲ τε καλλιτόκεα.
Οἶον παῖδ' ἔτεκεν, γενεῆς μέγα ζώπυρον ἄλλης,
Ἀντίλλαγμα περιχρμένης, ἅμα χάριμα τ' ἐέσης,
Ἐλπίδα τ' ἐσπομένης · τί πότ' ἐν, εἰ μυεῖοι ἦσαν,
Λοιμὸς τὸς ἐδάμασσε, καὶ ἦρπασε πικρὸς οἶσός ;

Ἀντί

Ἀντὶ νῦ μνείαδων πέλει ἐν Βασιλήϊον ἔρνεθ,
 Ἐν Καρβέλοιο τέκος πολλῶν ἀντάξιον ἄλλων.
 Φοῖβεθ ἐν ἄμμιν οἷσεν ἱεὶ χαλόν, ὥσπερ Ἀχαιοῖς,
 (Ἐὶ πότε ἀΐξετο νῆσος ἀπ' ἠελίοιο βολάων.)
 Ὅοισι δ' ἔθηκεν ἄχος χαλεπὸν βέλθε Ἀπόλλωνθε,
 Τοῖσιν ἔπεμψεν ἄκος κρατερὸν βέλθε Εἰλειθυῆς.

Πρὸς τὸ βρέφεθ Βασιλικόν, ὡδὴ προσωνηπική.

Ἐὶ δέμεις Μύστη ὄνομα παρειπέν,
 Ἄννα κυδίσιων θύγατερ Μοναρχῶν,
 Βορβονιάσσης καὶ Ἰαωβίδαο,
 Χαῖρέ μοι Ἄννα.
 Ἐὶ δέμεις Μύστη βρέφεθ, ὡς τιθήνη,
 Ἀσμάτων δόλχευσις καταδευκαλίζων,
 Ἡδὺ κοίμισαι, γλυκερὸν τε ὕπνον
 Ευδέ μοι Ἄννα.
 Ὀλβιθε φύσας, ἅμα καὶ τεκῶσα,
 Ὀλβίη ἥπερ σε λόχασε γαστήρ,
 Ὀλβιον πατεῖς, βρέφεθ Ὀλβιόν τε,
 Ὀλβια πάντα.
 Πολλοὶ ἄρχοντές ποτε καὶ ἀνακτες
 Ἐνθάδ' ἤξεσινδία σὺς ἔρωτας,
 Ἀγχιον πόντε περὶωντες διδμα
 Σὸν διὰ κάλλθε.
 Πολλοὶ ἤξεσιν περὶπων ἀπ' ἄκρων·
 Ἀλλὰ πῃ γείτων τάχα φίλτερές σοι,
 Σκῶπος, ἢ Κελτὺς τεδός, ἢ Βαταυδός,
 Ἡ καὶ Ἰβηρος.
 Αἰετὺς Ῥώμης, ἅμα καὶ Πολωνδός,
 Αὐσεῖνης ὄρχων, ἅμα καὶ Σύνθεθ,
 Ἀλλὰ σοι Δάνθε διὰ συγγένειαν
 Φίλτεροθ ἀμφοῖν.
 Ἐὶ δέμεις Μύστη γάμον ἔν παρειπέν,
 Δανὴν χαλὴν τελέσεως ἀμοιβήν
 Ἀντὶ τῆς μάμμης, ἀρετὴν ἔχεσας,
 Οὐνομά τ' Ἄννης.

Carolus & Mundus nullo discrimine jaçant
 Quadruplicem prolem, quadruplicemque plagam.
 En nova nata! Novum jam quærite classibus orbem;
 Non habet in veteri quinta propago locum.
 Euge mihi plures cedo jam, *Democrite*, mundos:
 Non satis hic proli, *Cærole* Magne, tuæ.
 Ignosco, *Pellæ*, tibi; non sufficit unus.
 Quid, *Cynice*, oblateras? quidve, *Sophista*, probas?
 Desævi, *Gradive*, parum, dum *Cypria* nata est:
 Lilia da calathis, *Flora*, vel ante diem.
 Labere, *Nympha*, polo, (Tibi nam cœlestis origo.)
 Túque puerperiis macta, *Maria*, tuis.
 Quid dabimus, *Lucina*, tibi? & tu blandula nutrix,
 Dulce onus in molli dormiat usque sinu.
 Spargite vos, *Nymphæ*, flores: Accurrite *Musæ*;
Clio agita cunas; Túque, *Thalia*, cane.
 Pagella si fortè frequens sit *Apostrophe* in una,
 Nil mirum; Nescit garrula *Musa* modum.
 Ebria lætitiâ, & nimio confusa triumpho
 Mens agitat linguam: protinus illa crepat.
 Quemlibet affatur: (quicumque sit obviu.) Undat;
 Nec capiunt ripas gaudia nostra suas.

Πρὸς τὴν Βασιλέα, ἀπολογητικόν.

Mὄττά τε, καὶ Βασίλισσα, τέκε ἡμετέροι ἄμφω.
 Οὐ γὰρ μιμεῖσθαι ἄμμιν ἔοικε θεόν;
 ἼΕΙ ΠΙΣ ἐν ἡμετέροις σίχος ἔπαπλετο κυλλοποδίων,
 Μὴ νενείμα, κέρη σὲ κυδέρεα πέλει.
 ἼΕΙ ἐτεδὸν πᾶδας πεμπάζομεν, ὄρχαμε λαῶν,
 Τῷτο τέκος πύμῃον, καὶ θεόπυμῃον ἔσθι.
 ἼΕΙ δὲ ΠΙΣ ἐξάμετ' ὅ λείπει ποδὸς, ὅτι δὲ χολὸς,
 Πᾶσα τέκοις ἔκταν, καὶ πόδα ἔκταν ἔχοις.

Ἔἰς ἕκτον τέκος Βασιλικόν.

Ἐξ αμέτεροις μελέεσσιν αἰέσατε πῶς Βασίλισσαν,
 "Ουνεκ' αἰετοτόκη, καὶ ἕκτον ἐγείνατο παῖδα.
 Ἴσοπαλὴς ἴν' αἰεθμὸς ἦν παίδων τε ποδῶν τε,
 ὧς πάλαι αἰσάμιω. Γέν' αὖ Βασιλῆϊόν ὄξιν
 Ἐξάεδρον. Κύβ' ἔρριπται (ἐπ' δ' ἔσθ' Ὑγίεια)
 Ἐρρίπται ὁ κύβ'· καὶ ἔξ βέβληκε Μαεῖα.
 Εὐ γὰρ πατὴρ Κῶ'· Πανάκκιά τε, καὶ Ἀφροδίτη,
 Καὶ Γάμ' ἡμετέρις, καὶ ἐπὶ κρατος Ἀρρένόθηνος,
 Ἐξάδης ἐνόματ' ἐδάδα, φίλα Βρετταννοῖσιν ἅπαντα,
 Ἐξάδης, ἥ τε σοφοῖς μίγα τίετο Πυθαγορείοις,
 Ὅιον ἔρωτος ἄγαλμα, καὶ ἀρμονίης ἐρατὴν.
 "Ουνεκα μὲν πρώτῃ, αἰεθμῶν ἱερῶ ἐπὶ κύκλῳ,
 Ἄρπον ἠδὲ πεισιδὸν ἐὼ συμπύξατο κόλπῳ,
 Ἀρρένα καὶ θῆλῳ σωμαρηνέτας ἀλλήλοισι,
 Δὶς τεῖα, τείς τε δύω, ἐπαμοιβασὶς ἐμπροσθεν.
 Τῷ καὶ οἱ ὄξ' ἀμφοῖν ὄνομα χλυτὸν Ἀρρένόθηνος.
 "Οὕτω καὶ τέκος ἕκτος ἀγακλήτης Βασιλείῳ
 Καρρόλιδων γενεῇ ἴστω δέτο Καρρόλιδων τε,
 "Οὐδ' ἐπ' θηλύτεροι πληθύνει νικῶσιν ἀδελφεός.
 Ἐξ πάντες, τρεῖς ἄμφω· ὅ, τ' Ἀρρένόθηνος αἰεθμῶς.
 Ἄρπον ἠδὲ πεισιδὸν ἐπεὶ παῖζ' οἱ τοκῆες,
 Ἀρρένα καὶ θῆλῳ, ζήλοϊ δέ τ' ἀκοίτις ἀκοίτῳ
 Ἔἰς γέν' ὃν σπύσσοντ' (ἀγαθὴ δ' ἔχεις ἠδὲ Βρετταννοῖς)
 Νίκη δ' ἐδετέρωσε, μάχης δέ τε ἴσα τάλαντα.
 Ἐἰ ἐτεδὸν μάχῃ δὴ, καὶ ἔχ' αἰεὶς ἀρμονίῃ τε,
 Εἰρήνῃ τε φίλῃ, καὶ ὁμοζυγίῃ τε θαλῇ.
 ὧς τεῖα θηλύτερα, τεῖα τ' Ἀρρένα τέκνα τεκῆσα,
 Ὑῖων θυγατέρων τε Γάμον πνέει δῆκατο μήτηρ.

Ad Reginam.

AT Tu, Nympha potens, secunda Puerpera, perge,
 Conjugis ad plaustrum stella vel una deest.

Túque,

Túque, iterum jus nocte trium, Pater, optime regum,
 Heptada conficias, *Carole* Magne, tuam;
 Nè tibi gens noceat septem subjecta trioni:
 Nempe triumphalis tunc tibi currus erit.

Anglia dum fatagit sacris avertere pestem,
 Volvitur atque aris, & pia tura litat;
 Æthera dum votis solenni more fatigat,
 Nè pluat in nostrum tela cruenta caput:
 Nasceris (en! quantum lacrymæ & jejunia possunt!)
 Magne Puer, patriæ spēsque salúsque tuæ.
 Haud unquam periere preces: Quæcunque rogamus,
 Dii nobis eadem, vel meliora, dabunt.

Πρὸς τὸν Βασιλεῖα χερνίζοντα, Ὡδὴ προτρεπτικῇ,
 Δωεσί.

Ὡς χερνῶ ἄμιν, Βασιλεῦ, ποδέρπεις!
 Ὡς ἐλιννύειν ἔπ' τοι ἀρέσκει!

Οὐχ ὁρῆς ὡς σὸν ποδῶντι νόσον,
 Κάρρολε, πάντες;

Καὶ πλεον πάντων ἄλοχ' & Μαιεία,

Ἄν τὸ μὲν χέραν λίπες ὦδ' ἀπενθῶν,

Ἄτε νεικέϊς ὑφ' ἀμείρον τυ,

Ὅσα χερνίσδεις.

Καμβείας ἀρχῶν ὁ φερώνυμ' & ποῖς

Δηδά τυ ζατέϊ, ἅμα τ' Ἰάκωβ' &

Νῶ καὶ Ἑρρίκ' & ποδῶντι τυ μικρὸς,

Καὶ καλεῖ ἀποφῶν.

Τῶν μεγάλων ἱερός τε κύκλ' &

Τῶν ἀεισίων ὑπάτα τε βελά,

Λαδς, ἢ δ' ἱεῖς, ἰδὲ πάντες Ἀγσλοῖ

Βωσρέομῆς τυ.

Ἐξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε, ἔξεχ' ἄμμι,

Τὸν σκόπον Σκῶτ' & βλέποι, Ἀγγλὸς αἴγλαν,

Ἐἴ γε μὴ λάμπειν ἅμα τοι πάρενπ

Ἀμφοτέρωσι.

Εε

Ουχ'

Ὀυχ ὀρῆς ὥς τὸ τειπέδαπ' ἴσσι;
 Πλέσσι μοισάων χορῶν Ἀγχιλαίων,
 Καὶ μάλ' ἄμφοιν Ἀκαδημαίαισιν
     Ὡς φίλ' ἤξει;
 Νῶ δ' ἐκ πηλὸς πολὺς ἐν κελύδοις,
 Νῶ δ' ἐκ χειμῶν πολὺς ἐκ βοῶτα,
 Νῶ δ' ἐκ μακρῇ τελέδορτι νύκτες,
     Δάκτυλ' ἄμαρ.
 Τίπ' ἐλινυμέν' ἐπ' τοι ἄρεσκει;
 Ὡς χέρον' ἄμμιν, Βασιλεῦ, ποδέρπει;
 Ὀυχ ὀρῆς ὥς σὸν ποδέοντι νόστον,
     Κάρρολε, πάντες;

*Ad Serenissimum Regem CAROLUM I, à Scotia
 Reducem, Pacificum, Anno 1641.*
 ὡδὴ δευαμβάπη.

Qualis, serenum cū caput exerit,
 Compescit undas arbiter Adriæ,
 Et fronte solâ (nec tridente)
 Sterint aquas, rabiémque ponti:
 Aut qualis orbem vertice temperat,
 Nutūque solo (neve tonitruo)
 Placat minas, irásque mundi
 Æthereæ Dominator aulæ:
 Sic Tu ferocis, *Carole*, seculi
 Mulces querelam, & jurgia gentium;
 Vultūque solo bella sedas,
 Pacifici soboles *Jacobi*.
 En sudus aer! Reddita pax mari;
 Pressere venti murmura, murmura
 Fluctus, simul conspexerint te,
 Littoris Halcyonem Britannii.
 Sternis gigantes, sed sine fulmine;
 Vincis potentes, sed sine sanguine:

Siccóque

Siccóque lætaris triumpho,
 Impatiens patrii cruoris.
 O quàm peritus pangere fœdera,
 Sopire lites nobilis artifex!
 Quis diffitas unire mentes
 Doctior, aut sociare corda?
 Quem si tulissent pristina secula
 Pacis sequestrum, non sonitus tubæ;
 Non vis ducum, non ipse Mavors,
 Jane, tuam reserasset ædem.
 Et *Troja* staret; nec *Priamus* Parin
 Flammâ luisset, ruptâque fœdera;
 Si talis Europæ potenti
 Arbiter, atque Asiæ obtigisset.
 Vitâsset Alpes perfidus *Hannibal*;
 Parsisset Afris *Scipio* fervidus;
 Nec Græciæ terror fuisset
 Ludibrium maris, aut flagellum.
 Nec perforassent viscera patriæ
 Par viperarum, cum socero gener;
 Nec fratribus Thebæ dedissent
 Vulnera, Consulibûsve Cannæ.
 Quantum redemptum sanguinis Itali,
 Quantum Pelasgi, si modo *Tullius*,
 Aut ipse *Nestor* tam disertus,
 Tam docilis posuisse lites!
 Haud nosset unquam *Roma*, nec *Anglia*,
 Civile bellum, Maxime *Carole*;
 Tu nempe solus calluisses
 Conciliare Duces, Rosâsque.
 O pacis autor strenue, cordium
 Gluten; sed audi; Quantus honos tulit
 Quantum negoti! nonnè cernis
 Undique conglomerare gentes
 Tuum ad tribunal? Roma fremat licèt,
 Sistuntque se sub Judice *Carolo*,

Omnésque lites terminandas
 Cæsaris arbitrio Britannii.
 Quin macte, Princeps, officio novo;
 Si regna mundi diffidium foveat,
 Compone rursus; Túque solus
 Catholicus Moderator esto.
 At serus inter sidera fulgeas,
 Currúque nondum scande polum tuo:
 Sat pacis est inter Beatos,
 Harmoniæ satís inter astra.
 Nos si relinquo, fervere litibus
 Mox cuncta cernes, in Chaos illico
 Miscemur, armis totus orbis
 Perstrepet, indomitóque Marte.

Ἐἰς Ἀνάκλινον τῷ Λαμπροτάτῳ Βασιλεῶς Καρύλλου ἐν
 τῇ Σκωτίᾳ.

Χριστὸς μὲν Βασιλεὺς Χειρῶ Θεῶ ἔπλεθ' ὁμοῖοι,
 Ἡλιό ἐν κόσμῳ, καὶ φάτο ἐν Σκωτίᾳ. * Joan. 1. 5.
 Νῦν δ' ἐπ' ἀνέρχεται ἄμμι παλίντροπο ἡ ὕψι φοῖβοι,
 Ἐλπίς ὅς ἡμετέρῃ καὶ φάτο ὅτι βίη.
 Χειμείησι τροπῇσιν ἀνέρχεται ἡ ἡλιό ὥς,
 Πάντ' ἐπεὶ ἐς Βορέην ἐκτολύπασε δρόμον.
 Ἡμέας δὴ ἀνιόντο ἐπεὶ φάτο ἡλυθεν ἐδολή
 Ἡελίς, ἔρπειν χρὴ μακάρων Θεοῖς,
 * Πανδῆμῳ τ' διαγγέλλια προφέρεται ἑορτῇ.
 Ὡς παλαιοῖσιν καὶ Βρετανοῖσιν ἔθροισι.

* Procop. Got. 2.

*In auspiciatissimam Domini Georgii Monachi à Scotia
in Angliam expeditionem, Serenissimi Regis nostri,
CAROLI II, gratiâ susceptam.*

ECce Aquilonari *Carolinum* è climate currum
Scandentem cœlos, Anglia læta, tuos!
Quam nos dicta senum, vetera & ludibria fallunt!
Omne *bonum* nobis ex *Aquilone* venit.
Emicat ante alios, currûs auriga Bootes,
Georgius, haud falsi nominis omen habens.
Non solus, quanquam at *Monachus*, tamen agmine fido
Stipatus, Divûm & numine, victor ovat.
Adde quod innumeris (non vincunt corda Tyranni)
Cordibus Anglorum concomitatus adest.
Ergo omnes, quos non afflaverat entheus error,
Attrahit, & naëta est *Anglia* tota Ducem.
Quanquam & sæva suos modo *lamberet* ursa catellos,
Spem simulant causæ gens malesana suæ.
At bis capta fera est; fanatica turba tremiscit:
Pax cum Rege redit, cumq; salute fides.

*In eundem Georgium, fortissimum juxta & fortuna-
tissimum Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ
Archistrategum.*

Virgo expôsta neci fuit *Anglia*; cauda Senatûs
Eclipsin minitans, cauda Draconis erat.
Georgius alter adest, Democraticumq; Draconem
Rumpit, & incolumis Regia Virgo manet.
Macte tuâ virtute esto, ter maxime *Georgi*,
Dulce decus patriæ, præfidiûmq; tuæ.
Te tutelarem meritò colit *Anglia* Sanctum,
Patronum & celebrat gens rediviva suum.

*In exoptatissimum Regis nostri CAROLI II,
Serenissimi, Potentissimique Britanniarum
Monarchæ, in Angliam reditum,
Carmen Θεραπευτικόν.*

Scilicet assiduâ victus prece cessit Olympus :
Sic visum Superis ; nec nostræ Numina gentis
Invidiam potuere pati : Quot struximus aras
Angligenæ ! & quantis lassavimus æthera votis,
Carolus ut redeat ! Rediit : Quid pergere porro,
Musa, paras frustra, & vanas superaddere voces ?
Carolus en rediit, rediit Rex *Carolus* : istud
Sæp us ingemina, fatis est, sunt cætera nugæ ;
Quærere plus ultra, majestas læsa vocetur.
At non Musa tamen docilis dare fræna triumpho,
Nec servare modum *Carolo* sublata Secundo ;
Parcere nec pedibus, peragit cum læta choreas
Anglia tota suas, & plausibus omnia complet.
Quin remoræ impatiens ruit, & velut aggere rupto
Fertur ovans æstu, & pleno cita volvitur alveo,
Nescia tam angusto concludere carmina rivo.
Quare age, Calliope, quia luxuriare voluptas
Tanta animo, furere & dulce est tibi Rege recepto,
Lætitiæ causas aperi, fontésq; reclude,
Argumentum ingens primæque ab origine pande.
Toto nunc Helicone frui, Permesside totâ
Fas erit, & lato diffundere gaudia campo.

Incipiat nostras Vigornia clara camœnas.
Quâ malè compositas infido scødere turmas,
Scotigenûmq; acies fudit *Cromwellius* audax,
Serò nimis Regem, *Carolinâq;* castra sequentes.
Sic erat in fatis : nec enim sat digna *Caledon*
Visa Deis, plagæ, quam inflixerat ipsa, mederi,
Vel nobis *Carolus*, *Carolo* vel reddere sceptrum,
Et decus antiquum, aut tantas reparare ruinas.

Nempe

Nempe alii hic servatus honos, & gloria Regis
Restituendi ingens, *Monacho* hæc laus debita soli.

Postquam ergo fugere acies, *Carolusque* relictus,
Exutúsque suis, heu quantâ indagine cinctus,
Viq; rebellantùm! (*Getulum* ut quando leonem
Turba canum cingit, ruit is per tela, per hostes)
Attamen evasit; tantum valet inclyta virtus,
Et Superùm favor, & miranda potentia cœli.
Sic pius *Aneas* media inter funera Trojæ
Myrmidonas, Dolopásque, truces effugit *Ulyssæi*.
Avia mox uno peragrat comitatus *Achate*,
Et per opaca locorum ad fida mapalia tendit, (condit,
Mox se (ô quàm hæc meminisse juvat !) mediâ arbore
Hospes Hamadryadum, quærítque in fronde latebras.
Quis neget ergo homines truncis & robore natos?
Ecce utero unius jam tota *Britannia* quercûs
Gestatur, populósque & gentes parturit arbos,
Quæ Regem fovet, & dias in luminis auras
Enixa est, cunctósque suo cum Rege *Britannos*.
Crediderim plantam hanc Dodonæ è stirpe creatam,
Unde Pater Divûm tam clara oracula fudit,
Et tam fausta tulit *Carolo* præfagia, pulchræ
Certa spei documenta. Inunc, fanatica turba,
Perfida gens, curámque neges hunc esse Deorum,
Regia cui quercus, melioris præscia fati,
Prospera signa dedit, redituríque omina sceptri:
Quem medias inter strages mortésque, suorum
Tam miris tutata modis clementia Divûm,
Reddidit incolumem, soliósque locavit avito:
Quem post mille moras, post mille pericula salvum
Sors tulit, & rebus servarunt astra secundis,
Restituítque suis facilis fortuna *Britannis*
Virbium, & ex ipsis ereptum faucibus Orci.

Quid memorem fictósque habitus, crinésque, resectos,
Temineósque dolos, famulum cum nacta Monarcham
Dissimulans falsâ celavit imagine Virgo,

Et dum servili Regem velavit amictu,
 Fraude piâ varios mentita est* *Lana* colores? * *Domina*
 Maeta tuo famulo sis, ô divina Virago; *Lanc.*
 Felix, quæ tanto poteras comitata ministro
 Carpere iter, cùm tota *Britannia* scilicet uno
 Tûq; simul vehereris equo : quàm grande Deorum
 Depositum servas ! hominum quot millia curæ,
 Quot fidei commissa tuæ ! Clarissima Virgo,
 Post tria Regna sedes ; equiti hoc tibi contigit uni.
 Dum verò egregius divertit nocte Viator,
 Sic servum simulans, vix hospes ab hospite tutus :
 Quàm propè dextra rudis, verubûsq; insueta regundis
 Detraxit larvam Regi, scenâmq; retexit
 Vile ministerium, malè gestâq; cura culinæ !

Singula quid referam, quæ pertulit ardua Princeps,
 Exul in orbe suo, variisq; erroribus actus,
 In patria patriam fugiens, fugiêsq; rebelles ?
 Donec vi Superûm raptus vel ab ore lupino
 (*Anglia* nam, mirum, regio jam facta luporum est,
 Antè his haud assueta feris) evasit in altum,
 Et mare, quanquam immane, suis jam micus Anglis
 Trajecit profugus, peregrinâq; littora venit.

Inde per innumeros terræ pelagiq; labores,
 Póstq; decennales *Britonum*, illo absente, ruinas,
 Et furias populi sine Rege & Lege relictî,
 Huc remeans hominum studiis, & numine Divûm,
 Vela dedit ; nostristumuerunt carbasa votis ;
 Appulit & *Dubrin* (pia tura parate, *Britanni*,
 Tura parate omnes) patriâq; potitus arenâ
 Salvus in Angliacas rediit Rex *Carolus* oras,
 * Nataliq; suo *Trinobantidos* attigit arces.

Maii 29.

Quantus lo Pæan ; quâ pompâ intraverit urbem,
 Qui plausus, quot ubiq; pyris fulsêre plateæ,
 Musa, referre paras ? age, dic quot sidera cœli.
 Quis genium illius, quis gaudia, vota, diei
 Explicet ? aut possit numeris æquare triumphos ?

Quorum

Quorum autopta fui, (vocésq; his auribus hausi)
Queis, puto, nulla dies similes, vidítve secundos.

Salve, festa dies, niveo signanda lapillo,
Æternum inscribi nostris dignissima fastis:
Ter salve, lux alma, serena, secunda, Secundi
Prima iterum *Caroli*, nec tantum Principis hujus,
Gentis at Angliacæ meritò natalis habenda;
Quæ cum Rege suo modò functa, extorris, & exul,
Jam cum Rege suo tandem rediviva resurgit.

Ἀντίγραμμα Ἐπιλογικόν.

Ἐκ σκοπῆς φάσκει ὡς Μονάρχης, πάντα δ' ἦλθε Μονάρχης,
Ὅν πρὶν ἔσωσαν ὁμῶς * Παρθένο ἠδὲ Θεός.

* *Demina Lane.*

Ad Regem

Anagramma Epiphonematicum.

{ CAROLUS STUART. }
At Tu Ros Clarus. }

ANte tuum Reditum, Princeps, heu! quanta ma-
lorum

Ilias, & nubes, & nox horrenda Britannis

Incubuit, Clero inprimis, Gentiq; togatæ!

At *Tu Ros Clarus* nocturnas discutis umbras,

Mane novo cum Sole micans, pulsisq; tenebris

Languentem recreas geniali fidere terram:

Sol an *Ros*? an uterque? hinc *lucem* & *potula sacra*,

Et *Musas*, vitâmq; Tibi, ter Maxime Regum,

Acceptam

Acceptam Alma refert Mater, suâq; omnia debet,
 Téq; suum agnoscit *Grantana* Academia Phœbum.
 Hinc Tibi Σῶσεα damus, qui pro Te Σῶσεα vovemus,
 Quòd Tu, Rex, nobis, Tibi quòd Deus ipse salutem
 Reddiderit. Pylios idem Te servet in annos.

*Ad Reginam Catharinam de adventu suo Gratulatorium: quæ verno tempore huc appulit, cùm paucis
 antea mensibus, & quidem die Cinerum,
 eoque tempestuosissimo, obierat Elizabetha Regina Bohemiæ.*

GRata ades, ô Princeps, & pensas fata *Bohemia* ;
 Decedente amictû Regis, amata venis.
 Ex cinere alterius nova nunc Regina resurgis:
 Phœnices nec enim fas simul esse duas.
 Mœsta dies cinerum fuit, heu, quando illa recessit,
 At struimus festas, Te veniente, pyras.
 Illius excessu ingemuit cœlûmq; solûmq;
 Et facies rerum tristis ubiq; fuit.
 Conscia terra parens pullo squalibat amictu,
 Imbribus usq; novis permadefacta genas.
 Flatibus horrendum insolitis immugiit æther,
 Singultûsq; dedit ventus, & unda, suos.
 Ingens tempestas, bruma undique, & undiq; nubes,
 Et dolor hybernas flebilis auxit aquas.
 Omnia manabant lacrymis, luctûq; sonabant:
 Tam feralis hyems, illâ abeunte, fuit.
 At cùm Tu nostros peris, ô Regina, penates,
 En fiunt radiis omnia suda tuis.
Solvitur acris hyems gratâ vice veris amœni,
 Tu cum vere novo primula veris ades.
 Ridet ager, vernant campi, tellûsq; renidet:
 Cùm Tu, Sponsa, venis, transiit acris hyems;

Diffu-

Diffugiunt imbres, ponunt sua murmura venti,
 Proveniunt cœlo candidiore dies.
 Diffugiunt nubes; lacrymæ, luctûsq; recedunt:
 Tam placidum ver est, Te veniente, tuis.

*Ad Serenissimum Regem CAROLUM II, in die
 Inaugurationis suæ, Gratulatorium.*

Sume tuis dignam meritis, Rex Magne, coronam,
 Indue temporibus par diadema tuis.
Tempora seu capitis spectes, seu *tempora* vitæ,
 Quàm bene utrisq; sedet rantis honoris apex!
 En! decimâ demum trieteride regna revisis:
 Quàm natura ætas scilicet imperio!
 Debuit hâc Deus in terris, hâc Rhetor *Athenis*,
 Hâc *Levita* olim munus inire suum.
 Sed quid ego hos annos, triginta aut computo menses,
 Quarum myriades nil sine mente valent?
 Nos ævum meritis metimur: *Tempora*, Cæsar,
 Plus tua, quàm *tempus*, sacra tiara decet.
 Non matura ætas, sed mens maturior annis
 Regnorum & Regum Te facit esse caput.
 Tu virtute dies anteisti, dotibus annos,
 Tum cùm ætate puer, *Carole*, mente senex.
 Hinc Regalem adeo decorant Tua tempora vittam,
 Et capite ornatur trina corona Tuo,
 Scilicet acropoli, & *Capitoli* nobilis arce,
 Quam *Sophia*, & *Pietas*, & *Themis* alma colunt.
 In quo tres istæ sedem fixere sorores;
 Quàm meritò huic Capiti trina Corona datur!

Scande triumphali Capitolia, *Carole*, curru,
 Scande coronatus, totum cùm viceris orbem,
 Non armis, sed amore Tui. Te sospite, Cæsar,

Agglo-

Agglomerant gentes, Reducem & mirantur, amântque;
 Gratanturq; Tibi tantos sine cæde triumphos,
 Incolumemq; stupent, per tot miracula rerum
 Faucibus ex Orci propriâ virtute redemptum.
 Scande thronum, Princeps, postquam tot fregeris iras,
 Tot portenta hominum, tot monstra subegeris unus,
 Aten, & Nemefin, Rabiémque, Odiúmque; domâris
 Non vi, sed visu. Quanto hæc meliora tropæa,
 Quàm quæ olim *Macedo* de victo Oriente superbus
 Rettulit, & multo sacrauit sanguine *Mavors*!

In auspiciatissimam Regis CAROLI II Inaugurationem festo die S. Georgii celebratam.

O Fortunatos gemino *Polluxæ* Britannos!
 Faustum sidus utrumque, *Georgius* unus, & alter,
Angligenis; unus (nisi fallit fabula) Martyr
 Pro Christo, *Carolo* pro Martyre *Georgius* alter,
 Martyris & nato; fidei Confessor avitæ,
 Et scelerum vindex, populi & Tutela *Britanni*.
 Qui cunctando hostem fregit ter *Maximus* heros,
 Et rem restituit nobis, solioq; paterno
 Restituit *Carolus Fabiano* more secundum.
 Bini igitur Sancti festo celebrentur eodem,
 Aut etiam alterius nova sint Solennia *Georgi*;
 Atq; eodem *Aprili* peragantur mense; *Britannis*
 Cum primùm affulsit nova spes duce & auspice *Monko*
 Venturi *Caroli*, rediivi & gloria regni.

Cúmque; suis Regem latebris servaverit Arbor,
 Sit celebre hoc nostræ posthac emblemata salutis:
 Postq; Crucem Christi, nostræ quæ insignia gentis,
 Planta beata *Anglis* sit proxima Regia Quercus,
 Aeternum & nostris indat sua nomina Fastis.
 Et nè unus tantum Satrapis sit nobilis Ordo,

Sit

Sit Titulus novus alter, & alter qui vehat Ordo
 Delectos heroas ad æthera, nè vel honores
 Sola suos, Equitèſve, *Periſcelis aurea* jactet;
 Sit novus Ordo, *Sacra* qui nomen ab *Arbore* ſumat:
 Alter erit ſic Sanctus, erunt etiam altera feſta,
 Atq; ſuos Equites nunc *aurea Quercus* habebit.

Ad populum Britannum, ut felicitatem ſuam, Regis reſtauratore partam, grato animo agnoſcat,
 Ὡς δὲ παρὰ γεννητὴν.

GRatam memento rebus in optimis
 Servare mentem, ſoſpitem *Carolo*,
 Tot functæ damnis, tot ſuperſtes
 Cædibus, incolumis *Britanne*.
 Vides ut axi jam redeat jubar,
Phæbûſque pulſum reſtituat diem,
 Excufferint & qui furores
 Præcipitem *Phaetonta* curru.
 Vides ut orbi jam redeat fides,
 Et candor, & pax, almâq; fauſtitas,
 Et veritas fuco remoto,
 Et niveum ſine fraude pectus.
 Vides ut Aulæ jam redeat decor,
 Autoritas & priſtina Curix,
Aſtraa terras ut reviſat,
 Et *Themis* exilio reducta.
 Vides ut aris jam redeat nitor,
 Tollâtq; ſacrum Relligio caput,
 Nec ampliùs jam Tempſa ſiant
 Æqua ſolò, ſtabula aut equorùm.
 Vides ut Urbi jam redeat pudor,
 Intaminato & fœdere caſtitas

Mentis

Mentis bonæ custos, fororque
 Simplicitas, probitasque morum.
 Vides ut *Alma* jam redeat decus
 Utrique *Matri*, & lux *Academiis*,
 Et floreat *Artes*, fugatâ
 Barbarie, vigeantque *Musæ*.
 Hæc, hæc recepti pignora *Caroli*,
 Hæc dona Divûm, cum reducem darent
Anglis Monarcham, hæc cuncta nobis
 Reddita cum redeunte Rege.
 Inaugurati hæc munera *Cæsaris*,
 Hæc spargit in nos missilia undique;
Augustus, hæc sunt ecce gemmæ,
 Quis *Caroli* diadema fulget.
 Grates quis unquam solvere debitas?
 Quis vota cœlo? quis meritas preces?
 Quis tura templo digna possit
 Pro *Carolo*, & cumulo hoc bonorum?
 Quæ agnosce tandem grata *Britannia*,
 Felix nimis, si grata *Britannia*,
 Si hæc sorte nôris, & *Deorum*
Muneribus sapienter uti.
 Post tot procellas fortiter occupa
Portum, ac abhorre fluctibus à novis:
Neptuni opem frustra invocabis,
 Naufragium semel antè passa.
 Purâ nec unquam mente pias preces
 Parcas supremo fundere Numini,
 Æternum ut, *Anglis* quæ benignè
 Contulerit, sua dona servet.
 Illud cavebis, si sapias, unice,
 Nè rursus, arte hæc jam bene sublitam,
 Fanaticus te ludat error,
 Aut pietas simulata fallat.
 Lex, jus, & æquum, pax, amor, & fides
 Nunquam exules sint, jam reduces semel:

Nefas & omne, & fraus avara,
 Sacrilegusq; furor facessar,
 Edaxq; livor, perfidia, & scelus,
 Rapina, luxus, fastus & insolens;
 Nè nuperæ clades recurrant,
 Et chaos, Ilias & malorum.
 Quin ergo *VIVAT REX, Carolus, Pius,*
 (*Hæc una vox, hæc vota epidemica*)
 Nec *Anglicana* unquam Coronæ
 Regia stirps *Carolina* desit.
 Vota hæc, *Britanne*, ut sint rata cœliq;,
 Memento sacris ritè anathematis
Ornare pulvinar Decorum, &
Templa novo decorare saxo.

In Nuptias auspiciatissimas Serenissimi Regis

CAROLI II,

Britanniarum Monarchæ,

E T

Illustrissimæ Principis

CATHARINÆ,

Potentissimi Regis Lusitaniæ Sororis, Epithalamium.

H*ispali*, cæruleis das aurea mala *Britannis*,
 Nequicquam; nec enim *Veneris* prænuntia vestræ
 Munera, venturæ nec mittis pignora *Nymphæ*;
 Iynges licet hæc, & amantūm dona vocentur,
 Aurea cæruleis quæ mittis mala *Britannis*.
 En tibi, *Olyssippo*, Deus hos servavit honores,
 Et *Lusitanæ* sunt hæc commercia terræ.
 Hinc torus, & tædæ *Britonum*, & connubia sacra;
 Hinc

Hinc Anglis Hymenæus adest: hinc Regia Virgo
 In thalamos deducta tuos, ter Maxime Regum,
 Chara Deum Soboles, cœli *Catharina* propago,
 Nominis omen habens, mens pura in corpore puro,
 Purior obryzo, facta ex meliore metallo,
 Deniq; vel *Carolo* Venus aurea digna marito.

Nuda placet virtus, nativo clara nitore,
 Et vanas mundi phaleras, & ephippia temnit:
 Grator & forma est, proprio quæ tincta colore,
 Ipsa suis contenta bonis, non indiga fuci,
 Aut florum, nec pigmenta aut myrothecia quærit.
 Sic Heroinæ quondam & sine dote decoræ
 Ad Regum thalamos, Divûmq; cubilia ductæ.
 Sic radiis formosa suis *Catharina* refulget,
 Et decus omne sui, & sidus prænobile, sexûs;
 Ipsa sibi dos ampla satis, satis ampla Marito,
 Et Regi, & *Carolo*, licet auri mille talenta
 Nec tu, *Alphonse*, dares, nec mitteret India gemmas.

Quantum Magna tibi, Rex Magne, Britannia debet,
 Te nacta affinem jam facta Britannia Major,
 Quando tuam huc dono misisti classe Sororem!
 Crede mihi, mundi jubar, & spolia orbis opima
 Angligenis, seclûmq; dedisti commodus aureum,
 Aurum & opes, gemmâsq; omnes Orientis, & omnes
 Persarûmq; Arabûmq; uno hoc in munere gazas.
 Quicquid ab auriferis Gangetica terra fodinis,
 Quicquid Java tibi pendit, ditésq; Moluccæ;
 Quicquid *Olyssippo*, septem arcibus inclyta promit,
 Grandis *Olyssippo*, Marte urbs metuenda marique,
 Emporium Europæ, quo non opulentiùs ullum,
 Undiq; convectas videt ad sua littora merces;
 Quicquid & unda Tagi flavis advolvit arenis,
 Divitis unda Tagi, totum hoc per cœrula puppi
 Quâ *Catharina* venit, nostris allabitur oris:
 Orbis & Hesperii gaza, & thesaurus Eoi
 Hâc navi advehitur; rate in una scilicet omnes

Gente

Gente ab utraq; suas huc contulit India merces,
Omnes &, postquam facta est hæc *unio*, gemmas.

O inopem Hispanum! geminos jam exhausimus Indos.

O nos felices, quos sic *Catharina* beavit!

Ipse ratam velite esse Deus (Pater, annue votis)

Eternamq; Anglis, quam fert Regina, salutem;

Détq; ea *Carolidas*, fecunda puerpera, crebros,

Pignora lætitiæ, venturæ pignora pacis:

Det modò *Carolidas*, vix est quod poscimus ultra,

Et Regem pulchrâ faciat citò prole parentem.

Sic Lusitanam semper colat Anglia gentem;

Sic urbem antiquam vafri veneremur *Ulyssis*.

Jamq; duo populi, bello pelagòq; potentes,

Junximus unanimes æterno fœdere dextras.

Quid non uniti faciant, duo fulmina ponti,

Quando & uterque olim propriâ sic classe tremendus

Imperium Oceano, famam circumtulit orbi?

Victor uterq; prius volitavit in æquore toto

Tum quoq; Marte suo, latè & dominatus in undis

Jura mari dedit, & terrorem incussit Iberis

Solus, opem alterius cùm nec deposceret alter.

Quas non ergo oras, aut quæ non littora pandant?

Aut ubi non ambo ostentent victricia vela,

Quando simul junctis sulcant jam classibus æquor?

Quæ non edat ovans toto miracula mûndo,

Aut Lusitanis nunc Anglia navibus aucta,

Aut etiam Angliacis gens Lusitana carinis?

Quin excita igitur navalibus occupet altum,

Conscendâtq; suas Trinobantias inclyta puppes,

Et sociam sibi sumat Olyssippona sororem:

Cùmq; Tago Tamefis communes misceat undas,

Misceat atq; rates: quantum hoc sub pondere, *Tethy*,

Pressa gemes! ô quàm tot molibus undiq; jactis

In mare, contractum se sentiet Ennosigæus!

Torvus Iber junctis summittet carbasa velis,

Et geminæ invitus cogetur cedere classi;
 Cognatæq; trabes Neptunia regna capeſſent.
 Tum verò innocuas errans impunè per undas
 Utraq; gens toto peraget commercia ponto:
 Protinus & noſtros diverſo à cardine mundi
 Confluet in portus naturæ cuncta ſupellex.
 Fundet Arabs myrrham, mollis ſua tura Sabæus,
 Vina dabit Chius, mella Atticus, Indus & aurum,
 Indus uterq; aurum, mittent ſua vellera Seres,
 Tu tua vaſa, Corinthe, tapetia Boſporus ingens,
 Fecitq; purpureo Tyrius conchyliis ſucco:
 Mox & Erythræo venient à littore conchæ,
 Et gemmæ ex Oriente, refulgentēſq; Smaragdi,
 Et lapidum pretioſa ſtrues; tum Mexica nobis
 Servierint, flaviq; Parens Pervana metalli.

Postquam ergo cunctas ſpoliavimus undiq; terras
 Mercibus omnigenis, alias ſcrutabimur oras,
 Oceanumq; alium, atq; alium tentabimus orbem:
 Cùmq; exhausta penus veteris, nova & altera nobis
 Mox pandet natura ſinum, & nova littora noſtris
 Atq; ignota prius penetrabimus æquora velis.
 Impiger Herculeas contemnet nauta columnas,
 Plus ultra ingeminans, nec navibus ultima Thule
 Obſtiterit noſtris, fuerit nec meta viarum.
 Sic maris imperio potiēmur utriq; nec unus
 Sufficiet noſtris amborum claſſibus orbis.

Ad Reginam Ode Περισφωνητική.

L Inquas Ulyſſippona retorridam,
 Brigantiæque, & Luſiadum deſmos,
 Divina Virgo, ſat calentes
 Luce tuâ, & propiore flammâ.

Non

Non sola clarum hoc aspiciat jubar,
 Sacros & ignes Hesperia plaga,
 Arctoa & aſtri tam benigni
 Percipiat radios amcenos.
 Sat jam beaſti, ſat patrios lares,
 Novas in oras longius emica;
 Illuſtra & orbem nunc Bitannum
 Sidereo, *Catharina*, vultu.
 Hùc verte lumen, te vocat *Albion*,
 (*Vix Albion*, dum te ſine, *Candida*,)
 Te tota gens Britanniarum,
 Plebs, Equites, Proceres, procantur.
 Regale te ambit, Nympha, palatium,
 (*Album* haud vocetur, tu niſi veneris)
 Divùm domus te ſacra, & *Ædes*
Occidui veneranda *Petri*.
Auguſta mater te *Trinobantias*,
 Flos, gemma, ocellus, deperit urbium;
 Te *Tameſis* (ſi fas) *Tago* par
 Aurifero, pretioſus amnis;
 Te (ſi ſimul vis omnia) *Carolus*,
 Hoc nomine audito ocius advolas,
 Cor ſaſcino còtacta amoris,
 Icta Cupidineòq; telo,
 Philtro minori cedere neſcia.
 Maſta ergo, Princeps, ſis Diademate,
 Et *Carolinum* ſcande currum,
 Scande torum, ſoliùmq; Regis.
 Sic tu beabis poſtera ſecula
 Sic te beabunt poſtera ſecula,
 Cùm Regiam edes, Diva, prolem,
Carolidas Catharinulàsque :
 Gerent & olim Sceptra Britannica
 Serì nepotes, Magna Parens, tui,
 Et *Carolorum* longus ordo,
 Clara *Stuartiadum* propago.

Epithalamia Disticha Ἐπιλογμῶς.

TRans mare cui profugo dedit olim *Gallia portum*,
Annon huic *Portu-Gallia* jure placet?

Est tibi, *Carole*, currus, equos dabit * urbs ἑλθ' ἰππών.
Junge, triumphalis sic tibi currus erit.

Quid non præstat Hymen? aut quæ non vincula necit?
Urbs *Ithaci Troja* jam fit amica *nova*.

Qui mores hominum tot & urbes instar Ulyssis
Vidit, hic ante alias urbem & *Ulyssis* amat.

Ah quoties te ærumna gravis, te Lufit *Ἀρία!*
Junge duas voces, *Carole*, salvus eris.

Cui simul & Patri *Cathari* struxêre ruinam,
Perfida gens, facies hunc *Catharina* Patrem.

Sequana nunc & Iber coeunt, Tamesisq; Tagúsque:
In mare Pacificum flumina cuncta fluant.

Dana *Avia* en Danae, Mater Venus aurea (judex
Sit *Paris*) à flavo est aurea Sponsa Tago.

CHARA ô *LUSITANA* veni *COR*, charior auro;
Ecce tuus *CAROLUS* te, *CATHARINA*, vocat.

Tu * *SAT CHARA AURO*; *HINC* sat dives *CAROLUS*, ad quem ^{* Anagram,}
Cùm *CATHARINA* venis, *India* tota venit.

* *Olisippo* q. ἑλθ' ἰππών. P. Merul. *Cosmograph.* p. 2. l. 2. c. 26.
ex *Ptolem.*

O *CATHARINA* veni, quid gaudia nostra moraris?
CHARA, ITAN' ah cessas? Ô *CATHARINA*,
 veni.

Disticha amant Thalami; quid enim nisi Distichon ipsi?
 Nempe vir Hexametrum est, Sponsaq; Pentametrum.

*In nuperam Classis Anglicanæ de Belgis Victoriam,
 ductu, virtute, atque auspicio, Illustrissimi Jacobi
 Ducis Eboracensis felicissimè partam, 1665.*

ΕΠΥΓΡΑΜΜΑ.

ERgo iterum rugit Leo *Belgicus*? Erue dentes,
 Ungues & reseca, Dux ô invicte *Brigantum*,
 Nè fremat ulterius, (quid enim sine viribus ira?)
 Neu vocem Oceano tollat nec vela *Britanno*
 Perfida gens *Batavum*: Túq; ô generose *Ruperte*
 Maeste animo, tantiq; in partem accede triumphi.
 Túque ades ô *Monmuthæ* tener, quem in flore juventæ,
 Vix maturum armis, sævi in discrimina Martis
 Traxit amor Patriæ, & navalis gloria pugnæ.
 Cassibus Angliacis sic bellua capta marina est,
 Facta tribus Ducibus communis præda, *Batavum*.
 Nè tamen aufugiat rursus, quærátve latebras,
 Pergite adhuc, Vos ante alios, duo fulmina belli;
 Vincere nec satis est; sit porro cura labórque
 Funibus hoc monstrum vincire, & stringere loris
 Infidum pecus, & Domino tractabile nulli.
 O malè defensos adversus regna rebelles!
 Et toties Anglo servatos milite *Belgas*!
 Principis *Austriaci* cum *Verius* agmina fudit,
Norriſſusque sciens pugnæ; & *Zuſſephania* dira
 Perdidit heu clarum Musis & Marte *Philippum*;
 Inq; sinu colubrum bona fovit *Elisa Batavum*.

Scilicet ut dente ingrato morsuque Magistram
 Laderet; attollensq; caput sua toxica latè
 Spargeret, & toto jactaret sibila mundo
 In *Britonum* classes; nostris ut inhospita nautis
 Littora ubiq; forent, statio & malefida carinis.
 Quid memorem raptas merces, pulsosq; colonos
 Orbe novo, captasq; rates, cladésq; recentes?
Belgarum scelera & fraudes ut crimine ab uno
 Discamus, Tragicum pandas, *Amboina*, theatrum.
 Has ultum furias, nequam & perjuriam gentis,
 Magnanimi properate Duces, populumq; rebellem
 Dignum morte, unâ at non dignum morte perire,
 Mergite aquis, ferro mactate, aut urite flammis. (est:
 Pergite adhuc, quando haud tota hæc jam scena paracta
 Multaq; Duces, fecistis, adhuc sed plurima restant;
 Fortia facta virum, fusosq; per æquora *Belgas*
 Suspicimus læti, gratiq; fatemur ovantes.
 En reboant toto *Carolina* tonitrua ponto,
 Ignea tela rates *Batavas*, & missile plumbum
 Jam terebrat, lacerat & ferratâ grandine puppes
 Sternuntur pelago passim; repetensq; profundum
 Fit solito *inferior Germania*, & ordine nullo
 En septemgeminus *Belgarum* mergitur Ordo.
 Dissiliunt fractæ naves, rimisq; fatiscunt;
 Subsidunt crebrâ pertusi glande parones
Battavici, lentamq; trahunt cava in illa mortem.
 Quam bene conveniunt infidis talia *Belgis*
 Navigia, ingrata quam viva Emblemata Gentis,
 Dum sic fissa globis, fundo & pertusa dehiscunt!
 Haud aliter meruere mori, queis perfluit omne
 Quod dederis, tenuem ceu cribro infuderis undam.
 Corpora trunca virum volvuntur gurgite vasto,
 Semianimesq; artus, & membra fluentia tabo
 Hauriens unda, & rapidus vorat æquore vortex.
 It cruor, & densa caesorum stagnat acervo
Ennosigæ iners, multoq; cadavere pressa

Æstuat

Æstuat, immensòq; gemit sub pondere *Tethys*;
 Illius in gremium dum tot simul agmine factò
Chanci, unà, *Batavique* ruunt, *Catrigue* minaces,
Ufbii, *Frisique*, & vastâ mole *Valachri*.
 Sunt hæc magna quidem, sed non indebita *Belgis*;
 Sunt hæc magna quidem, sed adhuc majora supersunt.
 Nondum expleta sitis belli: stat cernere porro;
 Et victos urgere hostes: Macte ergo, *Jacobe*,
 Macte tuâ virtute, novâq; hâc utere palmâ,
 Inclyte Dux, gentis decus & tutela *Britanna*;
 Túq; *Ruperte* potens armis, fate sanguine Regum;
 Túq; adeò nautis & classibus apte regundis,
 Cui merito altera cura rei commissa marinæ,
Sandvice illustris; nec te, *Smithæ*, silebo,
 Fortunæ faber ipse tuæ, cui præmia laudis,
 Auratúmque dedit navalis gloria calcar.
 Deniq; nec te, *Allen*, pares cui bellica virtus
 Donavit titulos: agite ô *Neptunia* proles,
 Quàm meritò vos naumachia pelagiq; peritos
 Clarus equis *Neptunus* equestri ornavit honore!
 Quin pugnam instaurate, Duces, fortissima bello
 Pectora; quâsq; petit *Nemesis*, Vos sumite pœnas.
 Ah nondum hostili placâstis sanguine manes
 Heroum, sua quos letho dedit æmula virtus.
 Quanquam ergo inferias jam millia multa dedistis
Falmutho & sociis, largâ queis strage litatum;
 Attamen ut justos tumulo liberis honores,
 Pergite adhuc fata ulcisci, multiq; *Batavum*
 Millibus amissam Comitum pensare quadrigam.
 Dúmque suas luerit tot gens malefana rapinas,
 Et fraudes, *Batavo* rubeat *Texela* cruore.
 En grassatur adhuc insignis prædo *Ruterus*;
Trompiadésque acer, vix quanquam ereptus ab undis,
 Instaurat classem: quin hos quoq; mittitis ambos
Opdamo comites, eadem hos ut fata sequantur?
 Pergite adhuc instare hosti, fusosq; per æquor

Debellare truces victrici classe *Batavos* :
 Ut tandem assuescant sua subdere ritè *Britanno*
 Colla jugo, & nostris summittere carbasa velis.
Belgicus hic ultrà nè per mare sibilet *Hydrus*,
 Nevè rates forex ut aquaticus undiq; nostras
 Sic rodât, cuncto prohibens commercia mundo :
 Sed pelago pax sit; tutûsq; parone remoto
 Jam petat *Oceanum*, securus & æquore toto
Anglicus extremos currat mercator ad *Indos*.
 En tibi pacati palma hæc & gloria portû
 Debita, *Jacobe*, ô nostræ spes altera gentis :
 Plurima victricem cinget tibi laurea frontem,
 Rostratûsq; inter quas dat tibi *Belgia* naves
 Nostra quoq; ornabunt navalem rostra *Coronam*,
 Æternûmq; tuas resonabunt pulpita laudes.
 En currum & trabeam ! Sic post *Piratica* bella
 Et tu laurigeros egisti, *Magne*, triumphos.

---

*In Illustrissimum Jacobum, Ducem Monumethensem,
 Cancellarium Academia Cantabrigiensis nuper
 rimè constitutum.*

CUM Cancellariî munus *Monmuthius* Heros,
 Tutelam nostri suscipiâtq; fori;
 Quid sibi non ausit spondere *Academia* Mater,
 Patronum hunc tantum nuper adepta Ducem ?
 Quamq; repubescit senio jam *Granta* recocto,
 Quando ulnis vetulam foverit ille suis !

Ad Eundem.

A T tu mactè animo, Dux inclyte, *Magne Jacobe*,
 Dulce decus nostræ præsidiumq; togæ ;
 Chârior an Musis incertum, an clarior armis,
 Postquàm experta tuam est utraq; *Pallas* opem.
 Æternûm vigeant nostræ, te Præsîde, Musæ,
 Floreat auspiciis Mater & Alma tuis.

EPICEDIA

EPICEDIA
SEU
CARMINA FUNEBRIA.

*Ad Reverendum admodum in Christo
Patrem, Edvardum, Epi-
scopum Carliolensem.*

DA veniam, lessus & threnos, optime Præsul,
Opportuna annis dum fero dona tuis ;
Opportuna meis: nobis Epicedia nempe
Conveniunt, quos jam ruga senilis arat.
Ritè fores nostras aliorum & funera pulsant,
Ipsa ætas mortis quos meminisse jubet.
Exequias Regū canimus, Procerúmque, Sophísq;
Solvimus inferias, & sua iusta damus.
Trux omnes Libitina rapit ; nec rostra disertos
Defendunt, Reges nec sua sceptrá juvant.
Ad generum Cereris nullo discrimine passim
Descendunt omnes, & cinis unus erunt.
Conduntur tumulo pariter Magníq; Boníque ;
Præsulibus prodest nec sua mitra piis.
Contra diluvium mortis non sufficit *Iris* ;
Obruta Lethæis cuncta ferentur aquis.
Et post fata tamen fortè hæc monumēta manebūt.
Nam *fugiunt avidos carmina sola rogos.*

EPICEDIA SEU CARMINA FUNEBRIA.

*In Obitum Potentissimi Pientissimique Britanniarum
Monarchæ JACOBI Pacifici, Regum à
Solomone Doctissimi, Prudentissimique.*

*Ex nunquam moritur: vivunt post fata
Monarchæ:*

*Quippe Hæres vacuū non sinit esse thronū.
Commune hoc Regum; Tibi propria causa,
Jacobe, est*

*Quòd superes, necdum te mala Parca rapit.
Nempe mori nescis; in terris usq; superstes,
Dum Carolus Patris spirat imago sui.
Quin & longè alio in feru, Doctissime Regum,
Vivis, dum vivunt, *Regia dona, Libri. Βασιλικὸν Δῶρον.
Scilicet in Scriptis, & cedro & marmore dignis,
Æternū vives, Magne Monarcha, tuis.
Durabúntq; tuæ Monumenta perennia famæ,
Pignora & ingenii non moritura tui.
Túq; Platonico obis Rex ipse Platonius annó;
Nec citius patitur te pia Musa mori.*

*In Obitum Gloriosissimi Monarchæ & Martyris
CAROLI I, Fidei (vitæ & morte)
Defensoris.*

CAROLE Magne vige : tu nunc eris alter ab illo,
Gallia quem Caroli decoravit nomine Magni.
Ex tripode hæc * olim puero mihi fudit Apollo,
Cum cecini thalamos Carole Magne, tuos.
Infans Musa licet, tamen est præsaga futuri ;
• Crede mihi, Vates enthea turba sumus.
Quis te, Car'le, neget merito & cognomine Magnum,
Cui necis & vitæ cognita fama tuæ ?
Omnia magna tibi dederant hominésq; Deusque ;
Magnus & à populis undiq; crevit honos.
Contulit at summos tibi turba rebellis honores,
Quo cælum peteres, cum tibi pegma dedit.
Nil tibi, quo major fieres, dare vita valebat :
Restabat tantum pro pietate mori.
Imperio Magnus, Major virtute fuisti,
Maximus ut fieres, Carole, Martyr eras.

* Epithalam. Caroli Regis, &c. 1625.

---

*In Historiam Dominica Passionis S. Matth. 27. ex
Præscripto Ecclesiæ Anglicanæ legi solitam
Jan. 30. ipso die Martyrii Serenissi-
simi Sanctissimique Regis
CAROLI I.*

UT Christum Dominum occidit Judeus Alastor,
Sic Christum Domini perfida turba necat.
Judæisq; parem se gens scelerata fatetur,
Invita & crimen prædicat ipsa suum ;

Conscia

Conscia dum sceleris fit lux tricesima Jani,
Fatalem & signat Lætio sacra diem.

Percutiam Pastorem—

Pastores ambo, Christus *Carolusque*, fuere;
Et, bonus ut Princeps, *Pastor* uterq; *bonus*.
Non hominum, aut ovium, Pastores, immo luporum;
Hinc & præda suo factus uterq; gregi.

*In Obitum immaturum Illustrissimi Principis Henrici
Ducis Glocestriensis.*

Viginti modò sunt (quantillum temporis!) anni,
Cum cecini cunas, Dux Macarita, tuas.
Quis mihi bis denos tales numeraverit annos,
Curriculum vitæ quale erat, ecce, tuæ?
Quis tot monstra hominum, quis tot miracula rerum,
Facta fuisse putet? ficta fuisse neget?
I, conde Annales, Lustrorum Gesta quaternum;
Et planus, & mendax, deniq; mimus eris.
Compone Historiam; quod scribis, fabula fiet,
Cui vel credula anus vix habitura fidem.
Quàm breve, quàm longum, degit Dux optimus ævum,
Tot varios casus cui sua vita tulit!
Tam dubios lusit fortuna rotatilis *Anglos*,
Volvit & instabiles lubrica scena vices:
Scena, cui (Fastos mundi & monumenta revolve)
Nulla dedere parem, secula, nulla dabunt.
Ergo parallelum huic egit *Glocestrins* ævum,
Tempora magnanimo scilicet apta Duci.

Quid

Quid virtus teneris, pietas quid possit, in annis,
 Hoc stadium elegit, quo documenta daret.
 Hoc spatio elapso, & pacatis undiq; rebus,
 Credibile est illum nunc voluisse mori.

Sic tessellato fruitur fortuna triumpho,
 Et vario rotat orbe vices: modò candida currunt
 Tempora, mox atro veniunt signanda lapillo.
 Nil stabile & fixum, succedunt funera festis,
 Excipiuntq; hilares Epicedia mœsta choreas.
 O quantos plausus, & júbila quanta tulisti,
 Magne triumphali rediens cùm *Carole* curru
 Captivos duxisti animos, & corda tuorum!
 Quàm subitoò inversis plorat nunc *Anglia* fatis,
 Induiturq; atras (heu!) falso nomine vestes
Albion, & resonant lugubri compitalesu!
Carolus, *Henricus*, dolor hinc, par inde voluptas:
 In duo distrahimur; Concedas, *Carole*, fratri
 Tantisper, liceatq; recentem plangere cladem,
 Te quanquam salvo, chari dum Principis umbræ
 Mittimus inferias, tumulo & libamus honores.

O *Henrice*, decus *Britonum*, dulcissime rerum,
 Deliciæ populi, seculi spes magna futuri,
 Terribilis dextrâ, formâ peramabilis Heros;
 Flos, *Henrice*, Ducum, & patriæ virtutis imago,
 Flos, *Henrice*, Ducum, Dux florentisq; juventæ:
 Flos peramœne virum, Florum & pulcherrime Princeps,
 In te quippe uno, veris formosa propago,
 Lilia mixta rosis simul ore, & stemmate certant.
Henrice, ô lumen gentis columénq; *Britanna*,
 Grande tuis, gratumq; *Anglis* (tot sidera testor,
 Tot Reges, Patruumq; tuum,) per secula nomen!
 Odolor atq; decus, Princeps charissime, nostrum,
 O dilecte Deo, nondum sed debite cœlo,

Quo fugis? ah! miseros & nos, terrâsq; relinquis!
 Vixq; salutato, heu! tam cito deseris *Anglos*?
 Ostendent nobis te tantum fata, neq; ultra
 Esse sinent, reducem tam nuper, inhospita fata?
 O nimium surda ad nostras Libitina querelas!
 O Parcae immites, & nescia carmine flecti
 Fatorum series, & ineluctabilis ordo,
 Et fixæ Astrorum leges, & dura potestas!
 Parcite vos Superi, si vestra palatia pulsat
 Musa audax, vanôq; laceessimus æthera planctu.
 Scilicet obruimur; rapit inclementia lethi
 Attonitos, proni ferimur torrente malorum;
 Non unis agimur furiis, nec simplice damno
 Liquimur in lacrymas, densatur funere funus,
 Nec de plebe hominum; vulgaria fercula temnit
 Mors bona, Regali pascuntur sanguine manes.
 Nos animæ viles (quid adhuc sub luce moramur)
 Carpimur heu sensim, & repetitâ clade perimus.
 Vix animam trahit infelix en *Anglia* mater,
 Deliciis orbata suis, penitusq; fatiscit
 Ægra nimis, tot feta malis, & pondere luctûs
 Pressa gravi; nec ferret onus nisi *Carolus* esset;
 Sitq; precor longum longum post talia fata superstes:
 (Curriculum vitæ ceu versus hypermeter esto)
 Fratribus & demtos huic addat justior annos
 Parca, brevêsq; colos producto stamine penset.

Epitaphium.

Hic jacet *Henricus*, teneris qui protinus annis
 Haussit ab ore Patris jûsq; fidemq; sui.
 Dumq; sinu, & patriis penderet parvulus ulnis,
 Doctore hoc didicit, vel Puer esse pius;
 Patris & exemplo *fragilem calcare coronam*,
 Ut possit regno sic meliore frui.

Ab sit,

Absit, ut ante diem fraterna ego sceptrā capessam,
Sic ait, & gemitus ultima verba dabant.

Μόχq; Parens cœlum conscendit pegmate Martyr,
Interea Frater *Carolus* exul erat:

Quem simul *Henricus* Regem, Reducémq; videret,
Vidi, sat vixi, dixit, & occubuit.

Ἐἰς τὴν τῆς ἐνδοξοτάτης Ἡρωϊνῆς Μαρίας, τῆς τῶν Ἀνειακῶν Ἀρχιεπισκοπῆς λαμπροτάτης τελευτῆς,
Ἐπικήδειον.

Πρὶν πόλεμόν γ' ἔλθειν ἐπιδήμιον ὀκρυόεντα,
Πᾶσιν ὃς ἀρχέκακος τοῖς Βρετανοῖσιν ἔλω,
Ἀνειακῷ πόσι ᾧ ἐγήματο δια γυναικῶν
Ἡ Μαρίη, θαλερὸς δ' ἐκτετέλεστο γάμος,
Χάρμα μέγ' εὐμενέτησι, πολὺς δ' ὕμναι' ὀρώρει
Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, ἕως σὺ πάντα πέλεν.
Ἄϊ' αἶψα δ' ἔπειτα μάχης ἀνδροκτασίας τε φόβους τε
Τῆς δ' ὡς οἰχόμενης ἄμμιν ἐνῶρσεν Ἄρης.
Πάντα δ' ἐναλλα γένοντο, Θεῷ μάλα χωρόμενοι,
Καὶ πτόνδ' ἀποπατήρ, καὶ νέ' ὤλετ' ἀνὴρ.
Ἦλυθε δ' εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀυτὴν τ' ὀφούμενη σωζόμενες τε φίλες.
Νοσήσαντα δ' Ἀνακτα, καὶ ὕπερσπύτμον ἀδελφόν,
Ὡς ἴδεν, ὡς ἔθανεν, καὶ μακαεῖτις ἔλω.
Ὡς κατὰ πάντα μεταξὺ ἔχεν δ' ἀγαθὰς δῶ ὥρας,
Τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

In Funere Illustrissima Heroïna, Mariæ, Principis
Auriacæ, Διάλογος Ἐπικήδειος.

Belgia, Anglia,

Moderator.

Belg. **R** Edde mihi nostram; soror Anglia, redde
Mariam.

Ang. O utinam! prohibet dicere plura dolor.

Belg. Ah! quid ais, soror? heu nimium præsaga mali
mens!

Ang. Heu nimium mihi sors flebilis! Belg. Immò mihi!

Ang. Nostra Maria fuit, quam nunc ploramus ademptā.

Belg. Vestra quidem Virgo, nostra sed Uxor erat.

Ang. Nos dedimus cunas. Belg. Thalamos at Belgæ
paravit.

Ang. Frater ei Carolus. Belg. Filius Auriacus.

Non mihi depositam reddes, soror Anglia? gemmam

Quàm malè Londino credidit Haga suam,

Auriacam ex auro factam, & meliore metallo!

Redde mihi gemmam; (heu!) Anglia, redde meam.

Ang. Belgia, parce precor, mœrenti parce sorori,

Nam volui; verùm (heu!) invida fata negant:

Belg. Ah! perii: charam mors abstulit ergo Mariam?

Me miseram! Ang. Miseram me magis. Belg. Immò
minus.

Ang. Non minor Angligenis clades data morte Maria,

Quàm vel, Elisa, tuâ, vel, soror Anna, tuâ.

Belg. Non minor & Belgis clades data morte Maria,

Quàm Jaquelina, tuâ, sive, Loïsa, tuâ.

Ang. Non minor Angligenis quàm Henrici in funere
luctus,

Seu patris quondam, seu modò fratris, erat.

Belg. Non minor & Belgis quàm Henrici in funere, luctus,

Henrici Comitis, Mauritiive fuit.

G g

Ang. Haud

Ang. Haud aliter nostros sensi ingemuisse *Leones*,
 Cùm raperet Reges Parca nefanda meos :
 Cùmve *Stuartiades* scelerato in pegmate Martyr,
Ausonio cecidit victima grata Deo.
Belg. Non aliter nostrum sensi ingemuisse *Leonem*,
Auriacos raperent cùm mala fata meos.
 Aut cum *Nassovius Burgundi* glande peremptus,
Hasperia cecidit victima grata Deo.
Mod. Desinite ô tandem luctu certare sorores ;
 Lestum utrinq; parem præfica Musa canit.
 Equâ lance agitur res : ansa doloris utrique,
 Neutri palma datur. Cor idem, & unus amor :
 Inde pares elegi. Communia fata *Britannos*
 Et *Bataves* urgent, par *Libisina* premit.
Tamesis ergo suas cum *Rheno* misceat undas,
 Largior & juncto flumine fletus eat.
 Nè tamen exundet nimum, dare fræna dolori
 Spes jubet, & lacrymis fas adhibere modum.
Carolus in tuto est, & ludit parvulus aulâ
Auriacus, fulcrum gentis uterq; suæ.
 Sit stabile, ô Superi, firmumq; in secula fulcrum,
 Terrâq; dum stabit, neutra columna ruat.

In Obitum Serenissima Regina Mariæ, Augustissimi
Regis CAROLI II, Matris,
Epicedium.

CUr funebri adeò resonant jam compita lessu,
 Et tristes elegos præfica Musa canit ?
 Occidit (heu !) *Caroli* fidissima Martyris Uxor,
 Regi eadem Mater, filia, sponsa, soror :
 Quæ solium ornavit numerosâ prole *Britannum*,
 Regia ne fulcris sit caritura domus ;

Neu sacrum *Angligenis* desit per secula nomen,
Carolus à *Carolo*, sceptrâ paterna gerens.
 Quæ tulerit quæris tam fausti præmia lecti?
 Invidiam populi perfidiâque sui
 Ergo faces unâ cum Rege experta rebelles,
 Armorum furias pertulit illa pares.
 Casibus in cunctis, demtâ nece, cætera consors
 Atq; comes *Caroli* chara *Maria* sui.
 Illa quidem optavit Regi comes ire sub umbras,
 (Diis aliter visum) nec superesse Viro.
 Cùm pius occubuit ferali in pegmate Conjux,
 Constat certè illam tum voluisse mori.
 Dimidium heu animæ! piget hac sub luce morari:
 (Sic ait) ergo abiit? mors mihi munus erit.
 Mirum, quod secuit nec candida colla securis,
 Nec plebi insanæ victima cæsa fuit.
 Illius hoc meruit virtus, pietâsque, fidêlsque,
 Conjugis ut possit fata subire sui.
 Martyriæne etiam poterat prohibere Coronam
Salica lex? &, quod femina, sospes erat?
 Munere num sexûs ficas & tela cruenta
Lilium hoc effugit, purpureâmq; necem?
 Sed nec tota tamèn *Caroli* post funera vixit,
 Amissâ hâc animæ parte *Maria* suæ:
 Semianimis tantùm mansit modò, parte superstes
 Dimidiâ, mundo mortua, viva Deo.
 Galla Anglo pridem *Carolo* cùm juncta *Maria*,
 O quàm florebant Lilia mixta Rosis!
 Concordes animæ! postquàm vos fata tulêre,
 Lilia jam marcent, deciduæq; Rosæ.
 Quin & florebunt iterum; nam vivitis ambo;
 Tu Pater in Nato, Rex Macarita, tuo:
 Tu quoq; vivis adhuc, *Borbonâ* filia Magni,
 Nec te fama finet, posteritâsve, mori.
 Nempe Amita in Gallo spiras, & Mater in *Anglo*,
 Dum *Carolus* superest, nec *Lodoicus* abest.

Caroli erat (tumulo sat hoc inscripssisse Maria)
 Unius & Conjux, Alteriusq; Parens.
 Nil opus egregias dotes laudésq; referre;
 Hunc Natum fatis est, Illum habuisse Virum,
 Scire piget post tale decus quid fecerit ultra,
 Quos vidi, satis est hos mihi nosse Duos.

Ἐἰς τὴν τελευτὴν τῆς Βασιλείου, κόμισι χατενεχθείσης,
 Ὁμηρόκεντρον.

Ἀργαλίη ὅτε νῆσθ' ἐπύλυθε τῇ Βασιλείῃ,
 Τειρομένη ὀδυνήσι, καὶ ἐν φρεσὶ πένθ' ἐχέσει,
 (Κλαῖε γὰρ ἔποςθ' μεμνημένη, ἔδ' ἔνυ οἱ κῆρ
 Ἦδε' ἐπὶ ζῶειν, ἐπεὶ ὄν φίλον ὄλεσ' ἀκοίτῳ,
 Παντοίῃς ἀρετῇσι κακασμένον ἐν Βρετανοῖσιν)
 Ἐνθ' ὕπνῳ ξύμβλητο χασιγνήτῳ θανάτῳ,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπαθ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 Ὑπνε ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Οὐχ ὀρέας οἶόν με ἄχθ' φρένα τύψε βαθεῖαν,
 Ὄξυ μάλ' ὥς πολλὰς μὲν αὐπνες νύκτας ἰάσω,
 Αἰεὶ δὲ σενάχω, καὶ κήδεα μυεῖα πέσω,
 Ἐξ ἔσ' πῶνδ' ὑπὸ χερσὶ φίλθ' πόσις ὄλεσε θυμὸν,
 Τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον ἔργον ἔκινε;
 Ὡς ὄλεσ', αὐτὰρ ἐμὲ συγκροῶ ἐνὶ πένθει λείπε
 Χήρῳ ἐν μεγάροισι λυτάμμορον ἀρχαλῶσαν.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὴ, ἥ νυ βεῖομαι αἰνὰ παθεῖσα,
 Τὲ ἀποτεθνηῶτθ', ὅ μοι πολὺ φίλτατθ' ἦεν;
 Ἀλλ' ἄγε νῦν φίλε ὕπνε, σὺ μ' αἰδέο καί μ' ἐλέησον,
 Κοίμησόν με (σὺ γὰρ θανάτῳ ἀγχι εἴωκας,
 Νήδυμθ', ἀμοιχυθείς) ἵν' οἰζύθ' ἐκλελάθωμαι,
 Καί μοι ἔη κατὰ παῦμα μελαινῶν ὀδυνῶν
 Πολλέων, αἶ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 Κοίμησον δέ μοι ὅσσ' ὑπ' ὀφρύσι λῶγαλέοισιν,
 Ὑπνε φίλ', ὅττι πάρις. (σὺ γὰρ τ' ἐπέλησας ἀπάντων
 Ἐδλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ' ἐλέσθ' ἀμοιχαλύφης)
 Δός μοι ἵν' ἥδισον καὶ ἡγρετον ὕπνον ἰάσω.
 Ὡς ἔφατ', ἐκλυε δὲ αἰψ' ὕπνῳ, καὶ ἐπέθετο μύθῳ.

Ὡς ἢ μὲν μάλα μακρὸν ἀπέμνονα νήρετον ὕπνον
 "Ευδεσκε πρητοῖσι ταυνοθεῖς ἐν λεχέσσι.
 Κοίμουν δ' ἄμφοι μαλακὸν περὶ κῶμα τιθέντε,
 "Τπνθ' ἢ θάνατθ' διδομένοε τὴν Βασίλειαν.

*In Obitum Illustrissimi Ducis Georgii Ducis
 Albemarlæ.*

Ad Serenissimum Regem CAROLUM II.

DA veniam, Cæsar, partem decerpere luctus
 Si Grantana audet conscia Musa tui;
 Parce, precor, nostro indulge &, Rex Magne, dolori;
 Fas lacrymas lacrymis sit sociare tuis.
 Nempe Pater Patriæ voluit quem dicere Patrem,
 Quidni huic amissum Patria ploret Avum?
 Præcipuè & mœrens Academia, scissa capillos,
 Patroni exequias postulat ire sui.
 Et meritò pompâ funebri, & in agmine primo
 Lugentum, Mater vendicat Alma locum:
 Quæ nempe invicti Virtute, & munere *Georgi*
 Et cum Rege redux, & rediviva fuit.

AT quæ Melpomene tantam deflere ruinam
 Sufficit? aut dignis plectra-ciēre modis?
 Impar tam grandi est Elegeia nostra sepulcro;
 Et stupet, & nescit publica damna loqui.
 Regibus hic labor est, & solo Principe dignus,
 Exequias tanti concelebrare Ducis.
 Vestra, ô Sceptigeri, toto quot vivitis orbe,
 Res agitur, (tangunt talia fata Deos)
 Nos animæ viles temeramus carmine manes;
 Funera plebeius non capit ista dolor.

Polluere hanc lacrymis scelus est vulgaribus urnam;
 Compescat luctus turba profana suos.
 Vos, Vos Regali lacrymas huc fundite venâ,
 Vester enim Vindex occidit, atq; Pugil.
 Hic Reges docuit sine cæde domare rebelles,
 Securos solii iussit & esse sui.

Cedite Romani Ductores, cedite Grâii:

Unum pro cunctis fama loquatur iter.

Quid mihi *Alexandros* tu Græcia, Persia *Cyros*,
 Quidve Duces memoras Martia *Roma* tuos?

Cæsaris innumeros hæc una tropæa triumphos
 Exsuperant, solus quæ statuit *Monachus*;
 Cum Trinobantiacum cupiens invisere *Panlum*,
 A Scotò *Andrea* nobile cepit iter;

Et longum emensus brumali sidere campum,
 Omne bonum nobis ex *Aquilone* tulit:

Cum Democratici liventia colla Draconis
Georgius Arctoo rupit ab orbe redux.

Debuit at *Monachus* sic restaurare Monarcham,
 Et * *Plantâ* genitus sic reparare *Rusas*.

Ergo agite ô Reges, Epicedia scribite sceptris;

Quid stylus hic? humilis quidve Camœna potest?

* Fama est Illustrissimum Ducem Regiâ Plantagenetarum Stirpe oriundum.

Quin. salve, æternumq; vale, ter maxime *Georgi*:
 Jam satis est; quid agis, Pieri siste gradum.

Quicquàm te his titulis superaddere posse canendo,
 Aut æquare modis Nomina tanta putas?

Quid frustra sacros obtundis carmine Manes?

Sollicitasq; rudi murmure busta Ducis?

Incassum tristes elegos, epicedia, lessus,

Spargimus in cineres, Magne Gravidæ, tuos.

Te memorans, non metra, tonitrua fundere debet,

Nec nisi Pyrrhichio currere Musa pede.

Quid

Quid siticen lugubre melos? quid tibia cantus?
 Funereosve parat præfica Musa modos?
 Stridentes quid enim calami? quid carmina possunt?
 Cum fidibus tremulæ aut plectra minuta lyræ?
 Buccina rauca, tubæ clangentes, tympana, fistra,
 Hæc sunt exequiis Musica digna tuis.
 Arma horrenda sonent, displosaque fulmina belli,
 Quassentur frameæ, telâq; missa ruant.
 Tum feriant oculos passim volitantia signa,
 Et labâra: hic Mars est Anglus; Apollo tace.
 Tu tamen, Angligenis faustum & venerabile nomen,
 Sancte, precor, *Georgi*, Dux Macarita, fave:
 Obturbet tantos si nœnia nostra triumphos,
 Et strepat hæc vestras inter avena tubas.
 Nos chorus Aonidum magnis virtutibus impar,
 Et tamen in lacrymasturba profusa sumus.
 Mittimus inferias tumulo, & libamus honores,
 Fundimus & sacro carmen inane rogo.
 Sed quia nos tanto ferimus nil funere dignum,
 Supplebunt reliquum secla futura decus.
 Nam tua vel seri celebrabunt facta nepotes,
 Hoc tibi Posteritas Elogiumque dabit;
 Per te, merita diu, caput extulit *Anglia*, rursus
 Insula præsidio facta beata tuo:
 Per te Rex iterum *Carolus*, verèque *Secundus*
 Prosperâq; imperia & sceptra secunda tulit.
 Sic tua venturi recinent miracula Vates;
 Vix ut quis, quæ nos vidimus, acta putet.
 Sic nostrum Heroa æternum mirabitur orbis,
 Et *Monachi* laudes fama loquetur anus;
 Tôtq; tibi in cippo tituli, quot Nomina Regum;
 Quôtq; Throni, tot erunt & Monumenta tibi.
 Ecce! parentatum est: Funebria, Maxime *Georgi*,
 Hæc tua sunt, hæc & quæ patet orbis erunt.
 At quicquid præsens, vel postera fecerit ætas,
 Semper erunt meritis Iusta minora tuis.

In Eundem.

Quòd maluit in Cathedra quàm in Lecto mori;

NOluit in molli moriens requiescere lecto
 Dux, cubitum in castris sternere suetus humi.
 Qui Regem erexit, Soliòque locavit avito,
 In Cathedra erectus debuit ille mori,
 Dum sedet in Cathedra armorum Martisq; Professor,
 Temnere nos Mortis tela cruenta docet.

Epitaphium Illustrissimi Georgii Ducis Albæmarliæ;

REgum Patronus, Sospitator Principum,
 Jamiam labantis Restitutor seculi,
 Columna Relligionis, & Monarchiæ,
 Ecclesiæ simul Reiq; publicæ
 Redintegrator, Imperi Britannici
 Ruentis Atlas, orbis hujus destina,
Marcellus idem & Angliæ *Fabius* suæ,
 Columen bonorum, Patriæ spes & salus,
 Oligarchiæ clades, flagellum schismatis,
 Terror Rebellionum, gregisq; perfidi,
 Fanaticorum malleus, Vindex doli,
 Scelerisq; mastix, ficta quod pietas tegit,
 Sufflumen ingens impetûs Alastorum,
 Insanienti doctus helleborum dare
 Plebi, & tremendum pellere è Regno Chaos,
 Monstrorum & Hydræ domitor Anglus *Hercules*,
 Popularis Hydræ, multiformis Belluæ,
 Capicum resector usq; pullulantium,
 Currûs Bootes *Carolini Georgius*,
 Solis propinqui Prodrumus, * *Sudam emittens* * Job 37.22

Aquilone

Aquilone, Regni Phosphorus reddens diem,
 Stator *Britannus*, Magnus *Albamarlius*,
 Pietas, Fidésque, Candor, & Prudentia,
 Et Fortitudo, pariter hoc tumulto jacent.

H *Ectoris* hic tumulus, cum quo nova *Troja* sepulta;
Albion hoc albo marmore tecta jacet.
 Nempe atram & luteam prius, *Albamarlius* Heros,
*Albionem*que albam marmoreáque dedit.

Κλαίετε τὸν Μοναχὸν μεγαλήτορα, κλαίετε Μῆσαι,
 Θυμολέοντ' ἀπὸ λαῶν Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντῃ.
 "Ὅς ῥέα δυσμενέων ἀνδρῶν ἔρρηξε φάλαγγας
 Μενάξ, εἴτ' ἄρ' Ἰσθρὲς ἔσαν τοῖγ' εἴτε Βατανοί.
 "Ὅς πολυκοιρανὴς λυαῶ δαΐδ' ἦμον ἔπαυσεν
 Ἡδὲ μοναρχομάχων ἀνδρῶν ἀλίωσι μενοειπὰς
 Μενάξ, τῶν δ' ἐβίβω ὀλέσας, καὶ κέρδεα λυγρὰ.
 Πλαγκτῶν δ', ὅσοι τε φρένας ἐμπεπαταγμένοι ἄνδρες
 Ἐνθεὸν ἐν σήθεσσι ἔχον νόον αἰὲν ἔφαντο,
 Τῶν τ' ἔρραισε μῆϑ', συχεῖς τ' ἐδύμασεν εἰρινυῖς
 Μενάξ, οἱ δ' ἀεσιφροσύνης πᾶυσαντ' ἀλεγεινῆς.
 Τὲς δ' ὀχλοκρατέοντας ἀλάστορας, ἄχθεα γαῖης,
 Τῶν ὕβρεις τε βίη τε σιδήρεον ἔσανδον ἶκον,
 Ἐχον ἀτασθαλίης, καὶ ἀνήγαγε τὸν Βασιλῆα,
 "Αυτε δ' ὅτ' ἔθρονω εἴσι, πάλιν δ' οἱ σκῆπτρον ἔδωκε
 Μενάξ, ἐδὲ τις οἱ τοιῶν-δ' ἐπιτάρροθ' ἔρρων
 Ἐπέπε· τῷ ῥα δίκη Μοναχὸς κεκλημέν' εἴη,
 "Εὐ δ' οἱ ἔχοι ἐδν' ἔνομ', ἐπεὶ τίςδε μῦν' ἔρεξε
 Ζωὸς ἐφ' νῦν δ' αὖ δανά' καὶ μοῖρα κίχανει.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἔν τεθνηκεν, ὃς ἀσπίταν ἔρμαι' ἔπλην,
 Καὶ μῦν' μέγα κῦδ' ἔλω' ἔρχ' τε Βρεττανῶν,
 Κλαίετε τὸν Μοναχὸν μεγαλήτορα, κλαίετε Μῆσαι.

*In Illustrissimi Ducis Uxorem, una cum Marito
agrotantem, & non ultra tres septimanas ei
superstitem.*

Fata sua & Domini præsensit languida Conjux,
Visa Virago suo commoritura Viro.
Stat tecum mihi, Chare, mori : tibi ut ipse superstes
Sim misera ? Esequias ibo, sed umbra, tuas.
Ocius hinc propero, (quid adhuc sub luce morarer ?)
Indocilis vitam, te moriente, pati.
Armorum hanc didici tanto sub Milite legem :
Vitâ & morte meum nam sequar ipse Ducem.
Talia, credo, sui voluit cum *Portia Bruti*
Fata sequi, moriens ultima dicta dedit.
Edidit & tales nostra Heroïna loquelas ;
Nec lethi cupiens *Portia* nostra minus.
Haud certè ardentes avido bibit ore favillas,
(Sed nec ei Conjux Cæsaris hostis erat)
Mortem avidè tamen & venientem prona recepit,
Tam charo capiti quâ citò facta comes.
At neque lugubris Solennia cernere Pompæ
Sustinuit, *Georgi* aut funera tanta sui.
Anticipans ergo hæc Spectacula mœsta, Triumphos
Deniq; nec tolerans, trux Libitina, tuos,
Tempestivè obiit, Magni post fata Mariti
Cum vix videnos viderat ægra dies.

Tu verò, ô simili frondescas virga metallo
Dux juvenis, stirpe hæc macæ & Iule tuâ.
Nec nimium doleas, licet orbis utroq; Parente,
Quippe utriusq; tibi *Carolus* instar erit.

Epilogus ad Regem Apologeticus.

Conflicata diu est lethali Academia morbo,
 Abstulit illustrem cum mala Parca Ducem,
 Senferat infelix tanti præludia fati,
 Tum quasi Patrono commoritura suo.
 Nec dum convaluit geminato vulnere Mater,
 Et * morbo simul & funere pressa gravi.
 Ignoscas ergo, petimus, si divite venâ
 Nec fluit, & geniũ non habet iste Liber.
 Egra manus calamum regit, & penus arida Vatum,
 Et repit tardo languida Musa pede.

* Morbillis sc. cum Cantabrigiæ grassantibus.

---

*In Obitum Illustrissima Principis Henriettae,
 CAROLII Regis & Martyris Filiae,
 Ducissæ Aurelianensis.*

Ad Regem.

ERgo iterum temerare, Tuus, Rex Magne dolores
 Ausa est obstrepero carmine Musa loquax.
 Mors & Melpomene pulsant pallatia Regum;
 Nimirum vates turba molesta sumus.
 Parce igitur, tanto si rumpit Funere vocem,
 Granta parens, luctus nec premit ipsa suos.
 O quales Heroïnas, Matrem atq; Sororem,
 Binas jam Marias flevimus antè Tuas!
 Tertia nunc nos Diva jubet renovare dolorem,
 Heu! Tibi quæ fuerat sola relicta, Soror.
 Sola relicta Soror Te nunc Henretta reliquit,
 Nec superest, modò quæ sola superstes erat.

Quid

Quid memorem Illustris *Gloceſtri* funus acerbum ?

Aut *Albamarli* nūpera fata Ducis ?

Ecce ! quot ingentes animas deflevimus, omnes

Cognatas cœlo, Rex, pariterque Tibi !

Dii tibi dent sortem tantis pro cladibus æquam,

Millibus & penſent tot tua damna bonis.

Tot tibi pro Threnis Epinicia mille rependant,

Pluræque, tot jam poſt triſtia, læta ferant.

Denique tot demtos Fratri atq; Sororibus annos

Addant ætati, *Carole* Magne, Tuæ.

Vix dum *Albamarli* tumulo ſua juſta, ſuâſque
Inferias dedimus, magnæq; litavimus Umbræ,
Quando iterum ad leſſus lacrymoſâq; præla vocamur.
Vix Regis Matrem heu eluximus, ecce Sororem,
Argumentum ingens ! hanc fato flemus ademptam ;
Heroinæ adeo denſatur funere funus,
Sic moris plebei faſtidit corporis offas,
Improba, Regali & geſtit jam ſanguine paſci.

Gallia, proh ! nobis nunquam ſat Gallia felix,
Redde ſuam *Carolo* Genitricem, redde Sororem :
At fruſtra de te querimur, nam ſævit ubique
Atropos ; & Parcæ nuſquam exorabile penſum.
Quodſi ſteſcere ſata Deum, ſi jura ſepulcri,
Conjugis aut potuit pietas, virtusve Parentis
Inclſyta, jam *Caroli* ſuper'eſſet Martyris Uxor,
Necdum pallentes iviſſet Nata ſub umbras.
Sed quia nec ſua, nec cuiquam ſat tuta ſuorum
Contra obitum virtus, nec mortis tela retundit,
Utraq; nunc *Henretta* jaces (heu ! *Lilia* marcent,
Atq; *Rosa*) Gallis communis luſtus & Anglis.
Sic genæ rigidi rapit inclementia fati.

Ah ! Fratri ſaltem *Caroli* expirâſſet in ulnis
Amplexûq; *Henretta* ſui, poſtquam illius ergo
(Viſeret ut ſolio rurfus ſceptrôq; potitum)

Dubrin,

Dubrin, & Angliacam pervenerat æquore terram!
 Extremumq; vale dixisset & Ille Sorori!
 Spiritum & hausisset morientis ab ore supremum!
 Pressissetq; oculos, atq; ultima dona dedisset,
 In cineres pronus, pulchræ solatia mortis!
 Verum aliter visum Superis: En! *Iccius* illam
 Portus habet reducem, recipitq; *Aurelia* dives.
 Ostendunt miseris sic tantum fata Britannis
Henrettam, repetuntq; iterum sua pignora Galli.
 Dii quoq; mox repetunt, cœlo ut super astra reponant.
 Quin longum formosa vale, O suavissima Princeps,
 Proq; tuâ in terris *Aurelia*, & urbe caduca,
Aureolam in cœlis cape, perpetuamq; coronam.
 Detur & hæc, sed serò, tuis *Carolôque Jacobôque*;
 Et cum te solam jam fata tulere Sororem,
 Conserve reliquos cœli clementia Fratres.

Longum iter emensa est, & vastum transiit æquor,
 Viseret ut Fratrem mox moritura suum:
 Viseret at charos ut nunc *Henretta* Parentes,
 Longius ad cœlos ecce capeffit iter.
 Nil visu dignum in terris, Te (*Carole*) viso,
 Amplius: in cœlos ibo, videbo Deum.
 Sic ait, *Angliacis* & mox dilabitur oris,
 Et petit *Angelicas* Diva repentè domos.

Epitaphium.

Gallis, heu, ingens dolor; heu! ingentior Anglis,
 Gentis amor, lux, & dulce utriusq; decus,
 Hic *Henretta* jaces, *Borboni* Neptis, & indè
Henrici Magni stemmate magna tui,

Sanguine sed Major *Carolorum* facta duorum,
 Unius Proles, Alteriusq; Soror.
 Gallia te jactat, sed vindicat Anglia Mater;
 Nempe tibi cunas hæc dedit, illa rogam.

Epilogus.

Soli igitur Lessus, Epinicia nulla canenda,
 Nullus Io Pæan, nenia sola mihi?
 Pensabunt Superi nullo hæc Epicedia plausu?
 Heu! nullus post tot chrena triumphus erit?
 Dum salva est Quercus Brittanica, siste querelas
 Musa, hinc inde licet furculus intereat.
 Dum vivit *Carolus*, valet & cum Fratre *Jacobus*,
 Gaudia nec defunt, damna nec ulla nocent.
 Sic medios inter lætabitur Anglia luctus,
 Sic Carmen nostrum *ἑρνοβελαιμὸς* erit.

In Obitum Annæ Illustrissimæ Ducissæ Eboracensis.

Ad Jacobum Ducem Eboracensem Πάτριον ἡμετέρον.

Siste tuas tandem lacrymas, Dux Magne Brigantum,
 Nec te perpetuus maceret usq; dolor.
 Chara licet Conjux decesserit, inclyta Mater
Edgaris (ô vivat, vivat hic, oro) tui;
 Postquam te pulchrâ fecit jam prole parentem,
 Pars illius adhuc multa superstes erit.
 Illa viam ad Superos præiit Tibi, maxime Princeps;
 At tu, quæso, tuam serò sequare Ducem.
Annam nunc flemus, jam pridem flevimus *Annam*,
 Dux *Iacobe*, tuam, Rex *Iacobe*, Tuam.

Es nobis, & eras, solamen, uterq; superstes,
Túque tuæ, Princeps, Túque Monarcha, tuæ.

Τρεῖς τεισὶ Πιερίδεσσιν πόνον καὶ πένθος ἔθηκεν
Τρεῖς Θεαὶ εἰν ὀλίγῳ ἡμετέρῃσι χεῖνῳ.
Κλαύσα μὲν ἔν τῳ πρὶν αἰαὶ Καρόλοιο Ἀνακλῖθ
Μητέρ', Ἀδελφεὶνῳ, νυνὶ δὲ καὶ Ἐινάτεσσιν.
Ταῖς τεισὶν, εἰ καὶ ἔσαν τεῖσι παρ' ἡλείτεσσιν ὁμοῖαι,
'Οὐ χραίσμῳ ἀρετῇ, ἢ δέμας, ἔτε φυή.
'Οὐ γένος, ἔτε τι εἶδος ἐπήρεσσιν κῆρα μέλαιναν.
Τρεῖς Μοῖραι χελύτων κρείσσονές εἰσι τειῶν.

*In Obitum Illustrissimi Herois, Edvardi Comitæ
Sandvici, Viceadmirallii Classis Anglicanæ, qui
in prælio navali contra Batavos pro Rege
& Patria fortiter pugnans in-
censâ nave aquis absorptus
est. An. 1672.*

BElgarum terror, navalis gloria pugnæ,
Sandvicus mediis heu perit ustus aquis.
Nam dum mortem optat pro Rege & Classe pacisci,
Unâ morte mori vix satis esse putat.
Uritur ergo simul flammis, & mergitur undis;
Vix Batavus tanti & Belgica tota fuit.
Vult se igni potius, navem quàm tradere Belgis;
Nè sit præda hosti, præda fit illa mari.
Credere aquis navem vult, non se credere Belgis;
Namque est Battavicâ tutior unda fide.
Nidus ei ratis: Uxao tolerantior Heros,
* In nido moriar, dixit, & occubuit. * Job 29. 18.
Assyrio sic quando pyram sibi struxit amomo,
In nido moriens uritur ales Arabs.

Ardens

Ardens en navis rogusest, & præfica Tethys,
 Marmorea & cineres æquoris urna capit.
 Verum ego quid cineres memoro? quid marmor & urnā,
 Dux magne, hæc mortis sint quasi signa tuæ?
 Quando & adhuc tu vivis, & es post fata superstes;
 Te nec aqua absorbet, nec fera flamma vorat.
 Nempe tua æternum *vivet post funera virtus*;
 (Nec moritur, cujus fama perennis erit.)
 Vives Oceani decus, ô *Sandvice, Britanni*,
 Donec erit terræ *vicus, arena mari*.
 Si verò occideres, pelago vel mersus in imo,
 (Quamquam & aquis fluitans serò repertus eras)
 Et nullæ inferiæ fierent tibi, iusta nec ulla,
 (Funere magnifico at Rex tibi iusta dabat)
 Haud tamen interea monumento & honore careres,
 Nec premeret manes æquoris unda tuos:
 Æternum tibi nempe Anglorum corda sepulcrum,
 Totâque pro tumulo terra *Britanna* foret.

---

*In Obitum Celeberrimi Antiquarii, & Φιλοκληροτάτου,
 Domini Henrici Spelmanni, Equitis Aurati.*

Nuper ad umbrosi ripas & limen Averni
 Concilium coiêre novum: multûsque satelles
 Inferni, Ditîsq; atrum convenerat agmen.
 Unâ Styx, Erebusq; senex, Lethêq; Sopor
 Et Mortis germana soror: nec Portitor ipse
 Squalidus horrendo ore Charon, nec Janitor Orci,
 Tunc aberant, ternæve trahentes fila Sorores.
 Tum Sopor, & levibus cognata Infomnia ventis,
 Et Chaos obscurum nigris informe capillis,
 Et Lethum, Tenebræque, & amica Silentia Nocti.
 Stant circumfusi Manes, glomerantur in unum
 Umbrae agiles, piceis quas Nox circumvolat alis.

Tum

Tum Lethæ sic orsa loqui, cui plurimus ecce
 Mandragora, & pigram cinxere papavera frontem.
 O socii, comitésque, gravi indulgere querelæ
 Haud nimium soleo, nectam memor esse malorum.
 Sed quis enim modus est, cum nostrum numen ubique
 Contemni videam, sacratâq; jura resolvi?
 Nempe aliquis certè nostras malè fascinat herbas,
 Vimq; datam foliis adimens, opiôque potenti;
 Ipsâq; Lethæis abolens obliviam lymphis.
 Est quidam in terris, qui cuncta arcana recludit,
Spelmannus (nuper nomen mihi rettulit *Hermes*,
 Solus enim hic utriusq; tenet commercia mundi)
 Alterius (si Diis placet) Antiquarius orbis,
 Magnus Anamnestes, oblitorumq; Redemptor;
 Ille aperit fontes, & scrinia tota, penumque;
 Et linguam, & mores, & jura antiqua reponit:
 Ille mea spolia, & prædam venerabilis ævi
 Surripit, & veteres, pretiosa volumina, chartas,
 Annales, apicésq; omnes, monumentâq; rerum
 Cum blattis tineisq; diu rixantia nostris
 Pandit, & æthereas dudum protraxit in auras.
 Quid res commemorem? nobis nec verba reliquit
 Pulvere merfa suo; quin illius arte nitescunt
 Exuto squalore vocabula, rapta tenebris.
 Ille obducta situ, longâq; ærugine verba,
 Et nostris damnata vadis, è faucibus Orci
 Eruit invitis, (tam nulla potentia nostra est)
 Atq; triumphatis jussit splendere ruinis.
 Proh scelus! & quisquam Lethæum flumen adoret
 Prætereà, aut supplex ripis imponat honorem?

Somnus ad hæc: Nec me mea mens (Sorum optima)
 fallit;

Sic equidem ducebam animo, rebâq; futurum;
 Nam mihi per veram venerunt somnia portam,
 Cum vidi scrutantem ædes archivâq; nostra

Quem memoras, Lethe, mortalem; haud ille sepultos
 Finibus in nostris patitur requiescere Libros.
 Omnia rimatur: nec mens satiata legendo;
 Nec dormire finit longos compôsta per annos.
 Credo equidem vivas ducet de marmore voces
Spelmannus, functôsq; educet carcere manes.
 Ast ego, qui *Domitor* dicor *Divûmq; hominûmq;*
 Nequicquam nodos, & inania vincula necto:
 Nequicquam sapimus, Soror, & Cimelia pulchra
 Condimus, & gelidis captiva amplectimur ulnis.

Tum Nox Infernis tandem exerit atra tenebris
 Obscurum caput, & cognata silentia rumpens,
 Vera refers, ô Nate, inquit: Nil linquit inausum
Spelmanni manus; & nostras rapit undiq; gazas.
 Nempe ego quæ tenebris pressi, & caligine densâ,
 In lucem trahit ille, vocabula casca refingens:
 Quæq; sepulta olim cellis jacuere profundis
 Dedignata diem, nostrîq; fuere peculi,
 Concilia, & Ritus, en rursus cernere Solem
 Invisum cogit, superâsq; reducit in oras.
 Quid mihi jam restat? frustra est abscondere gemmas,
 Quas ille effodiet, nostris dum ruspâ in agris.
 At tu, chara mihi, cognatâq; concolor, atra
 Mors, miserere oro; nec nos patiaris inultos,
 Me, Lethen, Somnûmq; tuum, Mors optima, fratrem.
 Nonnè vides, ut nos opibus spoliaverit omnes
 Improbis, & nostras dudum expilaverit arcas?
 Et tua res agitur, nam nec tua regna moratur,
 Omnia quæ rigido cogis mortalia sceptro,
 Dum functos revocat manes, vitæq; redonat
 Acta virûm, Synodôsq; situ & squalore sepultas.
 Nempe tuas audax movet Antiquarius urnas
Spelmannus, cinerêsq; ciet, cippôsq; loquaces,
 Et lotulos aperit veterum, & cava busta resignat.
 Quin age (nâmq; potes) fac non impunè triumphet,

Nec

Nec pergat nostris sic insultare ruinis.

Finierat Nox atra: gravi at Mors palluit irā:
 Ergóne, ait, tantis affecit cladibus Orcum
 Unus homo? (pridem direpta palatia sensi)
 At non ille diu spoliis potietur opimis.
 Dixit, & Herois transfigit pectora telo,
 Et mox crudeles abruptunt stamina Parcæ.
 Non tamen ille omnis moritur, dum scripta perire
 Nescia, tot Veterum, sua tot monumenta reliquit;
Concilia & Glossas, Decimas & ab ungue redemptas
 Sacrilego, defensa Bona & Donaria Templi.
 Quin remanebit adhuc etiam post fata superstes,
 Virbius, irridensq; minas & jurgia lethi
 Vivet, durabitq; omne immortalis in ævum.
 Deniq; te, *Spelmanne*, mori pia Musa vetabit;
 Et tibi (opem miseræ nam tu, Patrone, tulisti,
 Tutatus dotem & patrimonia vindice dextrâ)
Æternas Virgo haud temeranda Ecclesia grates
 Persolver, meritósq; rependet Clerus honores.

Joannis Seldeni, *Jurisconsulti, & Philologi Celeberrimi, Tumulus ævenycaus*.

S E U

Epitaphium non-Epitaphium.

HEus tu, Viator, siste, nam pretium est moræ;
 Vides sepulcrum hoc splendidum, spectabile,
 Monumentum hoc amplum, Epitaphio tamen carens?
 Tumuli minores scilicet queruli, &, velut
Cura leves, loquuntur, ingens hic stupet,
 Silétque; Non est deniq; hic Index lapis,
 Sed ecce mutum marmor, absq; Epigraphe,
 Apicem nec unum, nec characterem, exhibens,
 Nec Theta nigrum, nec vel Iota unicum,
 Mortisve testem, temporisve interpretem.

H h 2

Mirum

Mirum hoc putabis forsan; & Quid? inquires,
 Prudens omisit Phidias memori stylo
 Signare fata, & ponere historiam brevem
 Macaritæ, & ipsum Nomen, & tritum *Hic situs?*
 Cur noluit Sculptor, (vel oblitus fuit?)
 Suetum, exarare nuntios cinerum typos,
 Facile & sequaces ducere in saxo notas?
 Sanè volebat: Litteræ at jam non erant
 Superstites: Hic nempe *Seldenus* jacet,
 Cum quo sepultæ litteræ simul jacent.

Anagram. } Ἰωάννης ὁ Σελδένος.
 Σὺ δὴ λθ' εἰ νοῶν νέα.

Σελδένος ἐνθάδε σῆμα, πολυγλάσος, πολυβίβλος,
 "Ὅς πολυῖδρείης κορυφᾶς ἐδρέψατο πάσης,
 Καὶ πνυτῆρ' σάφα διδὲ παλαίφατα γρόμματα φωτῶν,
 Ἐξερίων τε καὶ Ἑλλώων· ὅσα τ' ἄνδρες ἄλλοι
 Πάντες ἅμ' ἐκ ἴσασι, τάδ' ἐν φρεσὶν ἦσι νοήσας
 Δὴ λθ' ἔλω,* νέα πολλά, παλαιὰ τε πολλά τε εἰδὼς, * Matth.
 Θαῦμα μέγ', ἀνδράποισι τεπιδόθ' ἐξοχε πᾶσιν, 13. 52.
 Ὅσοι νῦν βροτοὶ εἰσι, καὶ ἐσθλῶροισιν αἰοιδῆ.

*Epitaphium Viri verè venerabilis, Thomæ Bainbriggii,
 S. T. D. Coll. Christi Cantab. Præfeti.*

Collegi tibi, *Christe*, dedicati,
 Coetis atque tui, gregisque Custos,
 Incertum meliôrne, doctiôrne,
Bainbriggus jacet hic sepultus; immò
 Non hic ille jacet, sed hinc volavit;
 Domum & *Christe*, tuam reliquit infrâ,
 Ut tecum incolet domos supernas.

*Epitaphium Samuelis Wardi, S. T. D. Collegii Sid-
neio-Sufflex, Præfeti, & S. Theologia Professo-
ris pro Domina Margareta.*

Defensor fidei (in Scholis supremus)
Nec bonorum operum minùs Patronus;
Exemplar pietatis, absque fuco,
Idæa gravitatis absq; nube,
Candoristypus, absq; fraude; cos, &
Cultor maximus ingenî tenelli,
Mæcenâsq; bonis, malîsq; terror;
Doctrinæ tuba, veritatis Atlas,
Granta flos, *Academiæ* columna;
Sanctus Præco sacræ & Professor artis,
Doctorum genius, medulla Patrum;
Errorum fuga, malleus *Pelagî*,
Qualis nempe tuûsve Præsul, *Hippo*,
Afrûm laus, *Aquitanicûsve Prosper*;
Assertor, clypeûsq; gratiæ ingens,
Remonstrantûm inimicus, atque Romæ;
Vindex Numinis, Eruditionis
Promus condus, amor Togæ, dolôrque,
Orac'lum Cathedræ, Scholarum Apollo;
Dordrechtî decus, Arminî flagellum,
Perkinsî comes, *Orthodoxiæque*;
Nè plura accumulem, Viator, istâ
Wardus conditur ac humatur urnâ.

---

*In Obitum Thomæ Randolphi M. A. Collegii Trinitatis
Cantab. Socii, Poetæ ingeniosissimi, & qui seculi
sui Ovidius dici meruerit.*

Alpha Poetarum, Musarum sola voluptas,
Castaliûq; decus deliciûmq; Chori;

H h 3

Quâm

Quàm, *Randolphe*, novem te deperiêre Sorores,
 Et te certârunt, æmula turba, frui!
Zelotypa tui *Amatrices*: ita scilicet olim
 Me memini scenæ præcînuisse tuæ,
 Cùm nos *Oscidui* eduxit Schola Regia *Petri*,
 Ingenium dispar, anni, animiq; pares.
 Quando puer jussus tecum componere versus,
 Conjunctus toties anser olore fui.
 Quàm facilis tibi vena fuit! quàm mobile plectrum!
 Quàm leni & placido Musa tenore fluens!
 Credo ego *Peligni* genium migrâsse Poetæ
 In pectus, Vates ingeniose, tuum.
 Hinc *Ovidi* & fatum tibi contigit: exul ab orbe
 Qui nempe, & nobis, tam citò factus eras.
 Nec tamen offensi rapuit te *Cæsaris* ira,
 Nec tua te fecit ficta *Corinna* reum.
 Te sed amicorum nobis malus abstulit error,
 Ingeniisq; tui non moderatus amor.
Immodicis brevis est ætas, & rara senectus;
 Hæc tua culpa fuit, te placuisse nimis.

In Obitum Joannis Buxtorffii, Joh. filii, S. Theologie
 & Ling. Heb. apud Basilienses Professoris me-
 ritissimi, celeberrimique.

Buxtorff, Hebrææ decus immortale Cathedræ,
 Quò fugis, ô divine senex, ter Nestoris annos
 Vivere digne senex, nec tam citò debite cœlo?
 Quò fugis, ah miseros & nos in nocte relinquis?
 Siste gradum, quis enim, postquàm te fata tulerunt,
 Discutiet densas Linguarum luce tenebras?
 Quis nucleum Talmudis, & abdita sensa Gemaræ
 Eruet, & gazas omni ex Oriente petitas,
 Syrus quas, vel Arabs habet, aut Babylonius Assur,
 Vel

Vel Coptus, vel Persa ferox, aut Armenus acer?
 Fontibus è sacris quis Magni orac'la Jehovæ,
 Matricisq; simul promet myſteria Linguae,
 Et pariter callens utriusq; volumina Moſis,
Perplexi nunc Doct̃or erit Duñt̃orque popelli?
 Quiſve apices, Synagoga, tuos ab origine pandet,
Vocalẽſque notas primævãq; puncta reponet
 Sedibus *antiquis* (quantum pote) vindice dextrâ,
 Omne ferens punctum, & magnæ dans jura Maſoræ?
 Quis porro Abramidũm ritus, & ſcita Magiſtrũm
 Et Rabbīnorum *gnomas*, argutãq; dicta,
 Scilicet & ſparſos dumeta per horrida *flores*
Colliget, & ſacras Judæo è ſtercore gemmas?
 Poſtquã has effudi lugubri voce querelas,
 Sic viſus Macarita loqui eſt : At non mihi palmam,
 Quam tribuis, ſumo, aut tali me dignor honore,
 Tanquam primus ego, aut poſtremus : cingor utrinque;
 En Patrem in cœlis, in terris aſpice Prolem :
 Spartam, quam meus ergo Pãrens ornaverat antè,
 Facta mei Nata eſt ; & quam prior ipſe recepi
 A Genitore meo, Soboli jam lampada trado.
 Sic ego non omnis mōrior, dum munus Hebræum
 Hæredẽmq; Profeſſorem poſt fata relinquo :
 Quo Duce (nec fallunt functos præſagia manes)
 Florebit Sanctæ divina ſcientia Linguae.

Ergo vale venerande Senex, cœlõq; recepte,
 Mañte Pater ; quando tangit te cura Tuorum ;
 Mañte tuo Nato : Tũq; ò *Buxtorfia* proles,
 Ante annos animũmq; gerens, munũſq; paternum,
 Mañte, *Iacobe*, novis titulis, atq; indole tantâ,
 Grandis Avi effigies, & plurima Patris imago.
 Tu, ni vana fidēs, fingant & ſomnia vates,
 Doctrinã & meritis referes utriusq; *Joannis*
 Patris, Avĩq; tui, vel, ſi fas, tempora vinctes.
 Cũmq; ſenex tandem maturus ad aſtra volabis,

Succedet pariterq; tibi non degener hæres
 Filius, & simili frondescet virgo metallo.
 Artium ut Atlantes, Musarum habeátq; Magistros
 Stemmata de vestro seros *Basilea* nepotes;
 Et *Buxtorfiade* vivat per secula nomen
 Traduce perpetuo, magnum & memorabile nomen
 Helvetiis, uno avulso nec furculus alter
 Deficiat, nova progenies, cui doctior orbis
 Submittat fasces, meritóque imponat honores;
 Deniq; & hoc semper, simili vel carmine, plaudat,
 (Dum novus usq; oritur Patris de funere Phoenix)
Buxtorfi, *Hebrææ* decus immortale *Cathedræ*.

In Olympiam Fulviam Moratam, *Feminam doctissimam juxta ac pientissimam, quæ Ferrariæ nata, obiit Heidelbergæ. A. D. 1555.*

O Quam te memorem, Cœlestis *Olympia*, Sancta!
Itala quæ natu, at non relligione fidéque;
Fulvia, cui pietas *fulvo* pretiosior auro;
 Quæ benè *Morata*, & * Græcè docta atque Latine.
 Mater *Alexandri* non talis *Olympias* olim:
 Tam benè non *morata Antonî Fulviæ* conjux,
 Aut animata fuit; nempe illa acerrima *Tullî*
 Hostiserat, quam tu meritó constanter amabas.
 Tam benè nec *morata* erat altera *Olympia* nuper,
 Quæ tot nempe auri conguessit *fulva* talenta,
 Sub Sene deliro cum rexit femina Romam,
 Et *Donna Innocuo* dominata est noxia *Papæ*.

* Opuscula ejus ium Græcarum Latina edidit, & Regina nostra Elizabetham
 dedicavit, Cæl. Secundus Curio.

*In Obitum Sethi Ketlewelli, A. M. Collegii Trinitatis
Cantab. Socii, & Amici sui charissimi.*

S*ethe*, mihi nuper charissime, *Sethe*, sodalis,
Sospite quo salvus semper & ipse fui:
Tu, qui præ reliquis *Pylades* meus, alter & idem,
Et studiis junctus, conciliisq; mihi:
O me seminecem, postquam te fata tulêre,
Ἰὸς-ψυχή, anima dimidiúmque mea!
Ah quò, chare, fugis, nec tam citò debite cœlis?
Támne immaturo funere merse jaces?
Nempe catum sanctúmque, adeò juvenilibus annis
Atropos ut vidit, credidit esse senem.
Infaustus fatorum error! sic raptus abîsti,
O plusquam *Pylios* vivere digne dies?
Doctrina, & pietas, & * *morum* ante omnia candor,
Mens bona, cana fides, ingenuúsque pudor;
Contra vim mortis quicquam hæc si juncta valerent,
Fugisses avidos, optime *Sethe*, rogos.
Sed nihil ista juvant; stat inexorabile fatum;
Suspikor immoævum hæc diminuisse tuum.
Nam nec ego infelix tali te dignus amico,
Deniq; nec tanto secula nostra viro.

* Σὴθ ὁ Κετλέωλλος.

Anagram

Ὅλλος ἦν ἀδελφός.

*In Obitum Luciae Duportæ, Sororis sue Charissimæ, quæ
decessit Virgo plusquam Sexagenaria, rarum
Temperantiæ inprimis & Pietatis exemplum.*

Dum Sapiens Virgo vigilâsti ardente lucernâ,
Expectans Sponsum nocte diéque tuum;

Præ-

Præluxisti aliis, & lampas in orbe fuisti,

Moribus & vitâ *Lucida Virgo* tuâ.

Nunc quoniam in terris tibi *lux brevis occidit*, ergo
Æternâ in cœlis, *Lucia*, luce micas.

In Obitum Viri Praclarissimi, & æternâ Memoriam dignissimi, Domini Edvardi Walpoli, Militis de Balneo, Pupilli quondam sui charissimi.

Quo fugis, ah *Walpole*, decus, flos, gloria secli,
Civem adeo quem gens jactat *Isena* suum?
Quando & Amice, virum seges est tam chara bonorum,
Tene putas patriam posse carere tuam?
Publica te sentit Res quam grave vulnus adempto!
Te Rex, te Populus, teq; Senatus egent.
Te pietas, & prisca fides, prudentia, candor,
Te morum probitas, ingeniiq; vigor;
Te frontis decor, & magnæ præstantia formæ,
Virtus & pulchro in corpore grata magis;
Te doctrina ingens, dicendi & mira facultas
Ornat, & eloquii Suada, medulla, Venus.
Hæc decora, hæc laudes siquid post fata valebunt,
Walpoli æternum nobile nomen erit.
Unius has dotes, tot & ornamenta require,
Anglia, vix poteris huic reperire parem.
Sed nec secula frui hâc virtutis imagine digna,
Nec meruit talem terra *Brianna* Virum.

In Eundem.

Si Musæ & Charites, pietas, doctrina, fidésque,
Si morum probitas, candor, prudentia, virtus,
Atq; omnes animi præstanti in corpore dotes,
Parcarum

Parcarum exorare colos & pensa valerent,
 Majores sub luce moras & longius ævum
 Dii dederant, *Walpole*, tibi, & Dulcissime rerum,
 Te potiremur adhuc, & nondum hinc raptus abîsses:
 At quò, Chare, fugis, tui egentem & deseris orbem?
 Quidve agis, heu, annos vix prætervecte viriles
 Et florem ætatis, nec tam citò debite cœlo?
 Quò fugis, ah! miseros & nos in morte relinquis
 Et tenebris? nec enim nobis lux grata, nec ipsa
 Te sine vita placet: Quin te comitemur euntem
 Ocius hinc alacres; sic, sic juvat ire sub umbras.
 Sed quia jam durâ ligat hîc nos compede fatum,
 Nec, decreta prius nobis quàm venerit hora,
 Attrâq; supremos Lachesis perneverit annos,
 Hinc exire licet, terræq; è carcere solvi,
 Hîc remanemus adhuc, nondum & statione peractâ
 Vivimus, æthereâque gementes vescimur aurâ.
 Hæc tantùm restant miseræ solatia vitæ,
Walpoli ante oculos quòd & obversetur imago,
 Hæreat & penitus nostris infixâ medullis
 Fama decûsq; Viri, cujus percurrere laudes,
 Et tali dignam capite ac virtute coronam
 Nectere, nec præsens, nec postera sufficit ætas.

In Obitum Joannis Shermanni M. A. ex Aula Cla-
rensi, Cantabrigiensis Municipii Civis & Sena-
toris prudentissimi, qui ad Pontis majoris pedem
juxta Collegium Magdalenense per mul-
tos jam annos habitaverat.

Qui semel è *Clario* gustârat fonte liquores,
Shermannus sacras linquere nescit aquas.
 Sumto nempe gradu, quasi rus jam certus eundi,
 Transcendit pontem; jamq; abiturus erat;

Cùm

Cum mox irriguis *Camum* conspexit ocellis,
 Dum placidas grato murmure volvit aquas;
 Constitit, ad fluvium & lacrymis ita fatir obortis,
 Dicimus æternum sic tibi, *Came*, vale?
 Sic *Grantam* fugimus? sic dulces linquimus undas?
 Sic *Clarium* fontem, & flumina sacra? nefas.
 Dixerat; & visum est; ipsôq; in limine pontis
 Substitit, antiquis nec valedixit aquis.
 Sed *Cami* ad ripas, assueta & flumina, fixit,
 Mutavit sedes nec nisi morte suas.
 Attu, quam miseram vicinia tanta reliquit,
Magdalena novas liquitor in lacrymas.

*In Obitum Joannis Greek, A. M. Coll. Trin.
 Cantab. Socii.*

Siquid in humanis exoret pensa Sororum,
 Mors in te poterat juris habere nihil.
 Doctrina, & pietas, & cuncta indigna sepulcro,
 Plusquàm Nestoreos commeruere dies.
 Quisq; Orco in prædam at nullo discrimine cedit,
Barbarus an *Græcus*, *Tros* *Tyriusve* fuit.
 Corpus terra parens gelidis amplectitur ulnis;
 Ast anima astra petit, nescit & illa mori.
 Et virtus tua, *Græce*, manet post fata superstes,
 Effugit ac avidos æmula fama rogos.
 Nulla nisi ad *Græcas* harum est peritura Calendas;
 Hinc tibi nec vanum nominis omen erit.

*In Obitum Poeta ingeniosissimi, Francisci Quarlesii,
qui obiit gliscente Rebellionē Opanvsa.*

An. Dom. 1644.

I Cygne felix, ociùs avola,
Cantator ales, cùm neque jam vada
Ripis supersint, nec quietæ
Purus aquæ fluat (ecce!) rivus;
Fontes nec ipsi: sanguine, sanguine
(Heu!) cuncta manant; quod mare civicæ
Non decoloravêre cædes?
Ipsa, vides, rubet Hippocrene.
Et quis Poetis jam locus aut latex?
Quæ lymp̃ha Musis? cùm cruor undique.
Hinc, hinc migrandum, ni bibemus
Purpureas Heliconis undas.
At ô Camœnarum & dolor & decus,
Tu si recedas, quis tua funera
Cantabit, ô divine vates,
Quo, moritur, moriente, Phœbus?
Quisquâmñe fundet jam *querulum* melos?
(Falsum nec omen nominis hoc tui;)
Mœstûmve panger carmen arte,
Melpomenes citharâ canorus?
Quis ferta cœlo jam dabit? aut pium
Emblema texet floribus ingenî?
Quis symbolorum voce pictâ
Unâ oculos animûmq; pascet?
Quis melle puro jam, calami potens,
Condita promet dia poemata?
Aut funditabit, grande, sacro
Enthea metra calens furore?
Quis sanctitatem nectare carminis
Tinctam propinans, digna Deo capat?

Cœlûmq;

Cœlūmq; versu claudet omni,
 Atq; fidem fidibus sonabit ?
 Tu nempe litem, si pote, publicam
 Compescuisses dulcisonis modis,
 Nilæva nobis mens, & orbi
 Harmoniam reducem dedisses.
 Mollisse magnos tu poteras duces,
 Feras ut *Orpheus* flexanimis sonis,
 Pacēmq; pulsam, jūsq; mundo, ac
Eurydicen retulisse cantu.
 Per te coissent diffita pectora,
 Per te coissent diruta mœnia :
 Tu solus *Amphion* peritus
 Vel lapides sociare plectro.
 Postquàm hoc negatum ; ponere noveras
 Emblema saltem flebile seculi,
 Bellique : nostris sed nec ullum
 Par Hieroglyphicum ruinis.
 Quando ergo nec te terra capit, tuis
 Nec digna Musis, I, pete Cœlites,
 Intérq; cœtus Angelorum
 Perpetuum modulare carmen.

---

*In Obitum Illustrissimi & Eruditissimi Præfulis,
 Lanceloti Andrææ, Episcopi Vintoniensis.*

Epitaphium.

HOc sub marmore *Lancelotus* ille
Andreas jacet. En! habes, Viator ;
 An vis amplius ? immò nil necesse :
 Hoc sub nomine quippe continentur
 Virtus, ingenium, eruditioque,
 Fides, & pietas, amorq; veri,

Doctrinæ

Doctrinæ jubar, Orthodoxiæque
Ingens destina, schismatis flagellum,
Tortor tortilis illius Draconis,
Scutum Ecclesiæ & ensis *Anglicana*
Contra bella, minas, & arma Romæ.
Dicat cætera grande Concionum,
Quas & Rege Platonico *Jacobo*
Auditore habuit, Volumen, ô quàm
Acutum, solidum, pium, disertum!
Cui (faceffite Zoili novantes)
Par haud hæctenus extat Anglicanum.

---

*In Obitum Reverendissimi Eruditissimique Jacobi
Usserii, Archiepiscopi Armachani, & totius
Hiberniæ Primatis.*

Quisquis it exequias *Usseri*, funera plangat
Virtutis, fideisq; unâ, pietatis & idem
Ossa legat, tum doctrinæ cinerésq; recondat
Ingeniûq; omnes, eâdemq; recolligat urnâ.
Miror jam me scribere adhuc, cum litteræ & ipsæ
Vanuerint, signa & voces, monumentâq; rerum,
Symbolâque, & studia, atq; mathemata: singula nempe
Hæc secum *Armachanus* habet, servâtq; sepulcro.
Quod nisi reliquiæ post talia fata manerent
Illius in scriptis, deessent quoq; carmina Musis,
Et nulli fierent lessus, epicedia nulla:
Litteræ in hoc tantum passæ sunt funere funus.

Epitaphium Eiusdem.

VIndex *Ignati*, à genuinis ficta recidens;
Malleus hæreseon novus, *Augustinus* & alter,
Dogmata contundens, sive *Ari*, sive *Pelagi*;

Jesu-

Jesuitarum ingens, Romani & nominis, horror;
 Alter at in rostris suavi Pater *Aureus ore*;
 Scribens magna, loquens majora, at maxima vivens;
 Assiduus Verbi vitæq; & voce Minister,
 Præcepto Bronteus, praxi simul Asteropetes;
 Doctrinæ omnigenæ thesaurus grandis, abyssus
 Judicii ingeniiq; & diplas avara legendi;
 Annales cunctos, Veterumq; volumina pandens;
 Historicumq; penu, seu sacrum, sive profanum;
 Præsul, cui fasces submitit doctior orbis;
 Antistes, dolor atq; decus, *Jacobus*, Iernes,
 Et Primas, ista jacet *Armachanus* in urna.

In Obitum doctissimi Præsulis Francisci Whiti, Nor-
dovicensis primùm, deinde Eliensis Episcopi.

O Quàm fausta dies, *niveo* & signanda lapillo,
 Quâ datus *Icenis* Præsul hic *albus* erat!
 O quàm prava tamen cæci sententia vulgi!
 Et quàm transversos devius error agit!
 Præsul hic *albus* enim, dum evertit dogmata Romæ,
 Postquàm in Schismaticos scripserat, *ater* erat.
 At qui doctrinæ haud nôrant miracula tantæ,
Candoremque hujus Præsulis atq; fidem;
 Quos hujus tripodis latuère oracula, soli
 Illi nescierant *albus an ater* erat.
 Donec enim pietas doctrinâq; nomen habebunt,
Whiti adeò nostri nobile nomen erit.
 Præsulum & ex *albo* hunc haud ætas ulla bonorum
 Delebit, quem nunc abstulit *atra* dies.

*In Obitum Thomæ Gatakeri, S. T. B. Ecclesiæ
Rotheriensis propè Londinum Pastoris Vigi-
lantissimi Epicedium.*

Quò fugis (ah!) Phœbi & Musarum magne sa-
cerdos?

O quid agis? sic tecum unâ cœlûmq; diémque
Eripis Anglorum ex oculis, servásq; sepulcro
Doctrinæ jubar, & miseros in nocte relinquis?
Vidimus (en!) atras vel te vivente tenebras
Ingruere, & densas paulatim crescere nubes;
Te semel extincto quanta hæc caligo futura est!
Lumine tam grandi aut quid non metuamus adempto?
Hei mihi, nunc iterum invisum caput exeret Orco
Horrida barbaries, imòq; excita barathro
Desidia, & Lethe, & languor, sociúsq; soporis
Torpor iners, rudis error, & ignorantia mater,
Et soror, & conjux vitii, velut agmine facta
In nos juncta ruent, postquàm te fata tulêre,
Gentis Apollinæ column: Tu nempe domare
Herculeâ hanc Hydram dextrâ, divine, solebas,
Ingeniúq; acie, & calamo configere monstra,
(Hæ tibi erant artes) & Lernam pellere mundo;
Tam benè cavisti nè barbara secla redirent,
Discutiens cæcas linguarum luce tenebras.
Scilicet hæc pridem didicisti præside Clerus
Exemplóq; tuo, stolido quæ ænigmata vulgo;
Philologo licet esse pio; legisse profanos
Non facit: & veteres fas est versare Poetas,
Fásq; illis etiam, Christi qui castra sequuntur,
Colligere & sacras gentili è stercore gemmas,
Ægypti spolia atq; aurum. Sic *Paulus Aratum*,
Sic & *Aristophanem Chrysostomus*, & *Gatakerus*
Euripidem, & magnum (quid, *Zoile*, frendis?) *Homerum*,
Et *Sophoclem*, (& quem non Græcorû Heroa?) revolvit;

Cuncta animo expendens, Critices & pumice limans,
 Omnia pervolitans, mistas & floribus herbas
 Delibat patiens, herbas apis instar amaras,
 Mellificans, nectârq; bibit sine felle, salubres
 Et carpit succos, & *Cinnum* conficit ore.
 Quot, quantôsq; duces è Gentibus, atq; Tribunos,
 Ille catenatos disponit margine longo,
 Ingentes animas, captivâq; nomina ducit
 Post Evangelii currum, Christiâq; triumpho
 Et Latium, & doctas famulari cogit Athenas!
 Sic ille, Hesperix ditatus munere Gazæ;
 Nec minùs ex Oriente potens, seu fortè Jehovah
 Vindicet Augustum nomen, vocalibus ornans
 Ritè suis, sacrâmq; superstitione Tetractyn
 Liberet, & cæci castiget dogmata verpi:
 Seu doceat Græcos Eoo ex fonte rigatos,
 Sæpe etiam & *Pauli* phrasin ex Oriente petitam,
 Et tessellatos Hebræo idiomate libros
 Fœderis ille novi, frustrâ obnitente *Phoceno*.
 Nunc etiam cordi est *Aurelius* unus & alter,
 Quos ille inter se solerti indagine mentis
 Comparat, & quantum defecerit *Antoninus*
 Advertit, quantumq; Stoam superaverit *Hippo*,
 Et *Paulus Senecam*, & quantum à cognomine *Marco*
 Distet Philosophus, tamen hic non sordidus auter
 Morum, & divini radens confinia veri;
 Propterea & noster, limâq; & luce, suisque
 Dignatur curis, (opus ære perennius omni, &
 Marmore) & egregiis inirè centonibus ornat.
 Nec minùs interea cœli mysteria pandit
 Sedulus è rostris, & Christum personat ore;
 Ore, sed & scriptis; quot enim monumenta reliquit
 Mysta facer? quot Sermones, quos fuderat ardor
 Entheus, æternæ divina volumina famæ?
 Deniq; nec vocis tonitru quàm fulgure vitæ

Clarior

Clarior, exemplo morum, & probitate coruscat,
 Exornátq; fidem factis, & verba coronat.
 Talis eras, *Gatakere* Pater, dum vita manebat,
 Vitâ chare magis, transcendens computa *Mosis*,
 Atq; vigorem æquans vegetâ viridîq; senectâ,
 Ingenio florens etiam vergentibus annis,
 Tertius inter nos, dum vix'ti, *Varro* superstes,
 (E reliquis ^a alter Themidos decus, ^b alter Iernes)
 Doctrinam at superans meritis, & pectore puro, &
 Moribus integris : O mentis acumine felix,
 Sed pietate magis ! debetur laurea doctis,
 Sed major sanctis ! O t'erq; quatérq; beate !
^c O felix quicumq; bonus ! sic itur ad astra.
 Maeste ergo virtute tuâ, Pater, I pede fausto,
 Quò tua te Pietas simul & Doctrina vocavit.
 I bonus, I felix, cœlestibus utere fatis;
 Præmia virtutis sic nominis omen habebis.

• Seldenus. • Ufferius.

^c Θωμᾶς ὁ Γατακῆρ,
 Anagram.

Ὁ μάλιστα ὅς τ' ἀγαθός.

*In Obitum Joannis Cuttesii, Equitis Aurati, qui
 grassante Rebellionum furorum tempestate, Anno
 Dom. 1646. diem clausit extremam.*

ET quid jam nobis restat, nisi certa ruina,
 Cum cecidit patriæ tanta columna suæ ?
 Occidit heu Atlas, humeris qui fulciit axem,
 Destina magna domûs, spes geniûsq; loci.
 Sat patriæ, fatisq; datum : si Pergama nostra
 Defendi possent arte vel ingenio ;
 Divini senis ingenio defensa fuissent,
 Nec premeret nostros tanta ruina lares.

Vixit, dum patriam tenuit spes ulla salutis :
 Vixit, dum potuit commodus esse suis.
 Omnia cum retrò in pejus sublapſa videret,
 Credibile eſt illuſ tunc voluiſſe mori.

In Eundem, quòd obierit Gangranâ in calce.

Sic olim *Achilles*, progenies Deûm,
 A Matre tinctus, cætera vulneris
 Et cædis exſors, calce ſolâ
 Succubuit, patuitq; letho.
 Cur atra tabes corripuit pedem
 Semonis hujus ? nonnè alias truces
 Fixura dentes ? ſic peremptus
 Haud aliter moriturus Heros ?
 Stat nempe tuta ac impenetrabilis,
 Mortis furori cedere neſcia,
 Divina proles, gens piorum,
 Fonte ſacro medicata corpus.
 Solum, malignis morſibus impetens,
 Calcaneum hoſtis conterit invidus,
 Serpens vetus, nos Protoplaſti
 Reliquiis perimens *Adami*.
 Calcem ſed Anguis conterat infimam ;
 Gangranæ ſerpat : Tu tamen impetum
 Ictûmq; calcas mortis atræ
 Magnanimo, Macarita, ſaſtu.

Epitaphium Ejuſdem.

Cultor Numinis, Orthodoxiæque,
 Antiquæ æmulus hospitalitatis,
 Exemplar fidei, nec hujus ævi,
 Sed quale aurea ſæcla protulere,

Flos

Flos prudentiæ, imago comitatus,
 Pacis strenuus autor, arbitérque
 Litis, cum capita & repullulârunt,
 Hydræ hujus domitor quotidianus,
 Legum Atlas, patriæ columna, recti
 Defensor, novitatis osor, hostis
 Flagellúmque malis, bonis asylum,
 Claro stemmate nobi'que stirpe
 Ortus, *Cutsius* hoc jacet sepulcro.

*In Obitum Guilielmi Kempî Armigeri, Philomusi, qui
 & per aliquot ante mortem annos Taciturnitati
 litavit.*

Quid mihi *Pythagoram*, & tacitæ quinquennia
 linguæ?

Quidve tuos jactas, Græcia vana, Sophos?
 Quantillum id tacuisse fuit, cum fortè per annos
 Hic tres se *Harpocratem* præiitit, ille duos?
 Nostra aliquid majus viderunt secula, præ quo
 Ipsa erat *Italica* garrula lingua scholæ.
 Nempe annos septem integros tu, *Kempe*, filebas,
 Exsuperans *Samii* dogmata muta senis.
 At plusquàm *Herculeos* puto te exantlâsse labores,
 Qui poteras tantam perdomuisse feram.
 Fortior est etenim qui fræno & carcere linguam
 (Bellua quâ non est tetrior ulla) domat;
 Quàm qui *Lernaos* angues, *Nemeæ* leones,
 Aut *Erymanthæos* cuspide figit apros.
 Spes erat, hoc certè caput immortale futurum,
 Scilicet & linguam hanc non meruisse mori.
 At nullum proh *sæva* caput *Proserpina* fugit:
 Hoc caput, hanc linguam, Parca scelestâ rapit.

Sensit enim sanctæ præfracta silentia linguæ,
 Et sic affata est æmula *Persephonen*;
 Annon, ô Regina, vides, quanto obice *Kempna*
 Compescat linguæ claustra serâsq; suâ?
 At quid si hæc peltis tacitè grassetur, & ultrâ
 Exemplum hoc Siges gliscat in orbe malum?
 Usq; adeóne fines tacuisse? silentia regno
 An nescis quàm sint perniciofa tuo?
 Nonnè * *ignis lingua est*, *Erebi* & cognata caminis,
 Præbens funereis pabula & ampla rogis? * *Jaco. 3. 6.*
 Quodnam hâc ad cædes magis aptum aut utile membrû,
 Commodius nobis aut Microcosmus habet?
 Non iræ hinc, rixæque, & jurgia, semina belli,
 Queis umbræ ad nostros tot glomerantur agros?
 Tum Dea, Nè magis hæc serpant contagia, dixit,
Atropos, hoc tacitum nec mora tolle caput.
 Et didicit fortasse domos habitare silentium,
 Qui potuit vivus tam tacuisse diu.
 Dixit; at illa rapaci abrupit pollice filum:
 Nec tamen huic melior pars, neq; fama, perit;
 Nec virtus post fata silet: nec desinet ille,
 Qui tacuit vivus, mortuus ecce loqui.
Pierides, vestro vos vox & lingua Patrono;
Dignum laude virum Musa tacere vetat.

---

*In Obitum D. Nicolai Baconi, Equitis Baronetti,
 Pupilli olim sui charissimi.*

Scientiarum Augmentum & Organon Novum,
 Magni *Baconi* scripta *Vernalamii*,
 Omni perenniora & ære & marmore,
 Victura semper, & perire nescia,
 Monumenta cedro digna, Mors ægrè tulit;
 Infesta nempe sceptro & imperio suo.

Postquam

Postquàm ergo Libros editos hos cerneret,
 Rapuit malignâ nobilem Autorem manu.
 Sed ecce *Nicolaus*, inter posteros
 Herois hujus litterarum principis,
 Propatruì premens sui vestigia,
 Sequens & æquo passu, & æmulo pede,
 Encyclopædiam propè ingenio pari
 Peragravit omnem, nec minori industriâ.
 Ille universæ litteraturæ sciens,
 Græcanicæ imprimis, ut & Matheseos,
 Referavit arcana, & reclusit intimos
 Physices recessus & sinus clave aureâ
 Emancipatæ & liberæ Philosophiæ.
 Meritòq; demùm id consecutus est suo
 Vir eruditus, crederetur ut statim
 Brevi futurus alter *Verulamius*;
Dux Notionum, Veritatis Pontifex,
Naturæ aruspex intimus, Philosophiæ
Ærarium (Divine Vates, inclyte
Herberte, verbis quàm libens utor tuis!)
 Talis fuisset, si diurnâisset modò,
 Majoris instar, hic *Baconus* junior.
 Phoenix at una est sola; tales heu viros
 Invidit uni seculo fatum duos.

In Funere Reverendi admodùm Prasulis, Josephi Halli,
Episcopi Nordovicensis, qui grassante nuperâ
Rebellionè diem obiit.

AN Verbi tubicen disertus *Hallus*,
 Tibicen meliôrne Episcopatûs,
 Incertum, *Seneca* Anglus, *Herculés*ne
 Britannus, meruit magis vocari:
 Seclî crimina, ceu Stoæ magister,

Stylo confodiens aculeato,
 Te, *Smeetymnue*, multicépsq; monstrum
 Hydram conficiens potente clavâ,
 Hydram Schismatis & Rebellionis.
 Qui dum præda fuit suis *Icenis*,
 Privatam placidè tulit ruinam,
 Direpta & bona; cœlitúsq; misso
Indulfit patientiam flagello.
 Atcum sacrilego furore plena,
 Instinctu genii *Cromeliani*,
 Jam fanatica turba *Nordovici*
 Templum ac omnia sacra devoravit,
 Pati hæc nescius, hinc abivit ultro.

---

*In Obitum Illustrissimi Doctissimique Viri, Domini
 Francisci Baconi, Domini Verulamii, Vice-
 comitis Sti Albani.*

FEtibus ingenii prægnans *Verulanius* Heros
 Artis quot raræ, & pignora quanta, dedit!
 Quanta stupefcenti & quot docta Volumina mundo
 Protulit, his secla hæc, atq; futura, beans!
 Viderat egregios nuper Mors invida Libros;
 Scripta nec infelix tam numerosa tulit.
 Odit enim ingenii monumenta perennia, quæque
 Funereos spernunt æmula Scripta rogos.
 Ergo dum calamum libravit dextera, dùmque
 Lassavit teneras penna diserta manus:
 Nec dum finitam signârat pagina chartam
 Ultima, cùm nigram *Theta* coronis erat.
 Attamen & vivent seros aditura nepotes,
 Morte vel invitâ, Scripta, *Bacone*, tua.

*Epitaphium, Domini Ricardi Coxi, Equitis Aurati,
Ricardi Episcopi Eliensis Filii, Irenarchæ, &
Ducis Militiæ in Insula Eliensi,
Avunculi sui charissimi.*

PRæfulis hic natus situs est sub marmore *Coxus*,
Qui, ut Pater in Clero, Dux fuit in populo.
Legalisne illi pax, an plus bellica virtus
Debuit, incertum, Martis an Artis opus.
Lis erat in cœlis, utra illi debita merces,
Militiæ an Pacis, Palma an Oliva foret.
Utraque : sic visum Superis : hinc præmia *Coxus*
Armorum pariter rettulit, atq; Togæ.
Nam quia ter denos fuit Irenarcha per annos,
Hinc placidâ demùm *pace* beatus obit.
Cumq; aciem duxit, patriamq; instruxit in armis,
Militis hinc illi jure corona datur.
Tempestivè obiit, satur annis, plenus honore,
Percharus populo, charior ille Deo.

---

*Id Obitum Thomæ Whalleii, S. T. D. & Collegii
S. Trinitatis Cantab. Vicemagistri.*

SCilicet obruimur fatis. Dii parcite : Quid non
Infelix Libitina rapit, mergitq; sepulcro ?
Optima quæq; legit, tumuloq; recondit avaro
Parca nocens : & adhuc flores Proserpina carpit.
Quid juvat assiduis pulsâsse palatia cœli
Planctibus ? & trivisse polum ? Quid vota precēsque ?
Et lassâsse Deum, & vigilâsse ad limina Templi ?
Quid jam tura valent ? Pietas migravit in urnam.
Quid juvat infaustis adeò impallescere chartis ?
Unde hæc tam vesana sitis ? quâ dipsade læsi

Aonios

Aonios frustrâ bibimus sine fine liquores ?
 Quis furor, ô Socii ? quôve insatiata libido
 Discendi ? quò tendit ? & indulgere libellis ?
 Quò mihi litterulæ ? Jacet hoc Doctrina sepulcro.
 Parcite, Dii Superi, immodicæ si fortè querelæ
 Usq; litare libet, nimio. & dare fræna dolori.
 Et tu, Sancte Senex, Musarum ignosce furori;
 Nam tua nec Pietas, tua nec Doctrina sepulcrum
 Intrat; at his geminis in cœlum remigat alis
 Ter felix anima, & Superis allabitur oris,
 Jam cœli quoq; summa tenes, & sidera calcas.
 Ergo vale, Venerande Senex, seu cœlibe turbâ,
 Virgineoq; choro, & Cherubinâ mixte catervâ,
 Seu tu Seraphicâ Doctorum cincte coronâ.

In Eundem.

Q Uò fugis, ô Venerande Senex, & tecta relinquis
 Nestoris orba sui, viduas & deferis ædes ?
 At quis Pegaseo lateri calcaria subdet ?
 Quisve dabit Musis stimulos ? udâmque juventam
 Diriget, & teneram formabit deniq; ceram ?
 Quis sacra assiduè calcabit limina, cujus
 Exemplò juvet esse pios ? Nempe omnia secum
 Divinus *Whallius* habet, Musâsq; Deosque.
 Nos animæ viles & pondus inutile terræ
 Nequicquam threnos, &, inania munera, carmen
 Pangimus in tumulum : Musarum obeunte Patrono
 Sensi egomet nostram nuper sterilescere venam,

Epitaphium Thomæ Comberi, S. T. D. Decani Car-
liolensis, & Collegii Sanctæ & Individuæ
Trinitatis Cantab. Præfetti.

ARX priscæ pietatis, ac asylum,
 Sinceræ, solidæ, probæ; sed acre
 Novæ hujus, logodædalæ, sonoræ,
 Fucatæ, meretriciæ, flagellum:
 Atlas Relligionis orthodoxæ,
 Tibicen fidei, columna veri,
 Falsi malleus, hæresin retundens,
 Retundens quoque schisma hypocritarum:
 Doctrinæ jubar, eruditionis
 Fundus, fax Criticæ, politiorum
 Fons linguarum, idiomatumque nidus
 Cunctas tam benè continens loquelas,
 Loquelas veteres & eruditas,
 Eos & quot habet, quot Occidensque;
 Nido scilicet (adde quòd ad unguem
 Modernas tenuit) cubabat isto
 Chaldæus, Syrus, Æthiops, Arábsque,
 Hebræus, Samarita, Persa, Coptus;
 Flumen nectaris, ingenî scatebra,
 Thesauri sed & Ausonî, Pelasgi,
 Penus, flos Latialis, umbra Tullî,
 Athenæ meræ, & Attici leporis
 Favus, mellis Hymettii alveare,
 Torrens eloquii, medulla Suadæ,
 Dicendi Venerésque, Gratiaque;
 Sagax arbiter elegantiarum,
 Legendi sine fine dipsas atrox,
 Librorum heluo, litterarum abyssus:
 Ævi furculus aurei renascens,
 Morum stella micans in his tenebris,
 Exemplar probitatis, atque gemma

In

In hoc stercore temporum refulgens;
 Candor, simplicitásque, comitásque,
 Condita & gravitas súavitate,
 Frons jucunda, decor verendus oris,
 Jecur felle carens; cor absque fuco,
 Ingens pectoris integri serenum,
 Musarum meliorum amor, voluptas,
 Et gentis decus & dolor togatæ,
 Hoc uno pariter (facesse livor)
 Quo, *Combere*, jaces, jacent sepulcro.

*In Obitum Roberti Metcalfi, S. T. D. Coll. Trin.
 Cantab. & Lingua Hebraica Professoris,
 qui intra privatos cubiculi parietes inclu-
 sus, segregam ferè & solitariam
 vitam egit.*

Cur hæc justa seni divino injusta paramus ?
 Quorsum elegi & flores & inanis pompa sepulcri ?
 Cur threum & lugubre melos, solamina lethi
 Ludicra, & querulum nequicquam in funere carmen
 Pangimus insani, & tumulo libamus honorem ?
 Usq; adeóne homines functos censemus ab urna
 Scilicet, & modico metimur pulvere vitam ?
 Ergóne nunc tandem quia vivere desit ? at ille
 Vivit, & innumeros porrò victurus in annos ;
 Ut quondam vixit, sibi scilicet ipse, Deoque,
 Contentus sese, Divísque simillimus ipsis,
 Par, civis Superúm, mundi exul, & incola cœli.
 Ergóne nunc primùm quia fato functus ? at ille
 Pridem obiit mundo, Musis studiisque sepultus,
 Parietibúsq; suis tectus, tutúsque, tenens se.
 Haud aliter solitis gaudet Testudo latebris,
 Clará voce sonans, *οὐκ ὅτι δὴν αἰετ*.

Secum

Secum habitans, benè sic latuit, benè vixit, & intus
 Rex sedit, dominusq; sui, magnusq; Monarcha
 Musei celso in folio; tum risit & odit
 Rumores populi, vanusq; crepundia secli.
 Illic & Superis, cœloque, animæque vacavit
 Providus, & citimi sprevit contagia mundi;
 Securisque, potensq; sui, despexit ab alto
 Luxum ævi, mundi fraudes, populisq; furorem,
 Fortunæq; minas, miseri & ludibria vulgi.
 Illic à strepitu, fumoque, & sæce remotus
 Hæsit sublimi in specula, indocilisq; vagari
 Constitit, affixus sphæræ, ceu stella coruscans.
 Sic olim: neq; nunc aliter cùm funera flemus:
 Postquam ergo allectus Superis, cœloq; locatus,
 Quantillum mutatus abit, statione relictâ!
 (Quantillum distare facit brevis aura, levisque
 Spiritus exiliens è corpore!) mortuus idem,
 Idem vivus erat; tantum nunc cominus haurit
 Aspectu propiore Deum, & rimatur ocellis
 Arduus, & toto penitus se Numine pascit,
 Quod prius assidue libaverat. Agmine Patrum
 Nunc etiam stipatus ovar, quos triverat antè
 Assiduus, longoque, suos sibi fecerat usu.
 Hi noti comites adsunt, socioque fruuntur
 Unâ, *Hipponis* honos, suavi & Pater *aureus ore*,
 Et reliqui Heroes quondam clarissima mundi
 Sidera, nunc cœli: hos inter *Metcalfus* oberrat;
 Horum ille alloquio gaudet, visuque, beatus.
 Illic & Sanctam divino idiomate Linguam,
 (In cœlo Isacidum fervet nam fortè loquela)
 Quam docuit, didicitque, & ad unguem calluit antè,
 Nunc etiam exercet, Cathedrâq; potitur eadè.
 Sic eadem studia in cœlis, eadèmq; cupido
 Occupat, idem ardor, qui in terris antè tenebat:
 Et tu, Sancte Senex, similis tibi semper & idem.
 Et dubitamus adhuc? num mortuus esse videris.

Nunc

Nunc primum? magis aut olim vixisse putamus?
 Ergo supervacuos tumuli mittamus honores:
 Nosq; animæ viles potius te, cætera turba
 Mistâ senum ac juvenum, in cœlos comitemur euntem.

*In Obitum Viri omnifariâ Eruditione instructissimi,
 Herberti Thorndiki, Canonici Westmo-
 nasteriensis, & Collegii SS. Tri-
 nitatis Cantab. non ita
 pridem Socii.*

Suum cuique nomen & meritum decus
 Rependit atas postera, at præsens negat.
 Vivos Poetas quis satis dignè æstimat?
Plausum theatri vix Menander obtinet:
Rident Homerum tempora (ô mores!) sua:
Præ vatibus jam mortuis sordet Maro:
Ovidi, Corinna sola te novit tua.
 Sed nec Poetas livor hic solos premit,
 Nec fors maligna; cuncti & hanc ferunt boni,
 Doctique: *Virtutem & Scientiam odimus*
 Vivam videntemque; at semel si evanuit,
Sublatam utramvis quarimus mox invidi.
Herberte, quis te litterarum ingens decus,
Doctrinæ abyssum, te quis aut coluit satis,
Pretio superstitem æstimavit vel tuo?
 Nunc postquam abisti, ut omnes te stupefcimus,
 Miramur omnes, & tibi hunc plausum damus,
Thorndikus exit, seculi Varro sui.
 Ingrati hic est mos invidiq; seculi.
 I tunc, inepte, quisquis es mortalium;
 Virtute honorem, litteris laudem pete;
Canonicus ut sis, clauistro & inclusus tuo.
 Post fata forsân te orbis admirabitur;
Placere tanti si putas, statim peri:
Vivis negatur fama, mortuis datur.

In Obitum Francisci Willughbeii, Armigeri, Regalis Societatis Socii, Pupilli olim sui charissimi.

AT divinabam hoc animo, rebârq; futurum,
 Cùm curare cutem te nuper, Amice, monerem,
 Nec genium fraudare, modum sed ponere libris,
 Arcum nec semper tendendo, rumpere nervos
 Corporis, & vires, studiisq; accersere fatum;
 Sed laxare animum (Diva hoc mandavit Hygeia,
 Hoc & Musarum & Medicinæ numen Apollo)
 Et remorari acres modico sufflamine curas,
 Ut fragile id vitrum serves, animæque salillum.
 Ah quoties dixi, Quid agis, Philomuse, labores
 Herculeos, tantos, tantillo in corpore menti
 Impendens? studiis fixum te hic usq; tenebit
 Caucasus? inq; omnes sic philosophaberis horas,
 Perdius & pernox? libet hoc in pulvere docto
 Usq; volutari, dum fias *pulvis & umbra*?
 Téne Mathematicæ, te *linea* semper habebit,
 Ante diem veniat tibi ut *ultima linea rerum*?
 Nunquam vis, ipse ut valeas, valedicere Musis?
 Et tibi, vicinisq; tuis, nunquàmne vacabis?
 Disce Sophi veteris, *Nequid nimis*, utile dictum,
 Quo Novus è vestris vix est sapientior alter.
Interpone tuis interdum gaudia curis;
 Da Phœbo Musisq; moram, impallescere chartis
 Define, & insomnes studiis traducere noctes;
 Define lucubrare amens, oculósq; manúsque
 Nocturnis lassare libris, lassare diurnis.

Hæc ego, sed surdo cecini, *Francisce*, tibi que
 Verba heu nequicquam, nil proficientia, fudi:
 Interea nam te tenet insatiabilis ardor
 Discendi, Sophiæq; Novæ malefana cupido;
 Oburâsq; aures precibus monitisque tuorum,
 Qui te orant meminisse tui, & spectare salutem,
 Hanc & litterulis, vitam & præferre Mathesi.

Tu ceu *dura flex stas, aut Marpesia cautes*;
 Nil agimus; tibi sic *dulces ante omnia Musa*.
 Hinc adeò incumbens studiis noctesq; diésque,
 Doctorum invigilans Scriptis, Græcisque, Latinisque,
 Et Physices rimans arcana, & viscera terræ,
 Omnigenasq; sciens plantas, & sidera cœli,
 Heu nimio sensim vires & membra labore
 Consumis, tenuiq; exhalas corpore vitam.

Quin tu salve, æternúmque vale, Charissime; nobis
 Quæ sola ingentis restant solatia luctûs,
 Hæc tibi iusta dare, & laudis monumenta licebit,
 Téq; decúsque tuum memori celebrare camœnâ,
 Et lessam facere, & tumulo superaddere carmen:
Willubius jacet hoc dives doctúsque sepulcro,
 Qui præ thesauris animi, ingenuâque Mathesi,
 Sprevit opes mundi, & didicit contemnere vitam:
 Ergo illum dirâ doctrinæ dipsade læsum
 Abstulit acer hydrops, sitis & vesana sciendi.

*In Obitum Reverendi admodum Præfulis, Beniamini
 Laneii, Episcopi Eliensis, qui ad extruendum Mu-
 seum Cantabrigiense (ut opus maturaret, aliisq;
 exemplo praireret) quingentas libras Aca-
 demix supremo Testamento legavit, modò
 intra annum jacta essent fundamenta.*

Filius hic dextra Præful quàm ritè vocatur,
 Cui tam dextra manus, cùm moreretur, erat!
 Dextra manus Musis, felix donatio, quæ tam,
Alma, opportunam fert tibi, *Mater*, opem.
 Qui Testamentum sic condidit, ipse volebat
 Musei exemplo Conditor esse suo.
 Ergo nil mirum, si sit post fata superstes;
 Musei Autorem Musa perire vetat.
 Quin *Cantabrigia* dum Bibliotheca manebit,
 Aut Schola, *Laneii* nobile nomen erit.

Ἔεις τῶν τελευτῶν αἰδεσμονώτετε ἀνδρες Θεομὰ τῷ Ἀρρί-
σῶνι τῷ τῆς Παναγίας Τειάδιθ Σωιδείν Ἰπάρχει ὃ
Συμβόλῳ φερνιμωτάτῳ, Ἐπικήδειθ Ὅμνησάντων.

Ω Εἰν, εἰδ' ἄγε δ' ὅτε οἰοτ' εὐφείας, ὅρρεα παύσῃαι
 Λυγρῆς ἀγχαλίνης, ἥ μιν ὠφέλλει ψυμένει.

Ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν ὁτομαι εἰσερῶντα

Γινώσκων, ὅτι πῆμα Θεῷ μὲν ὁ ἄμμι κυλίνδῃ.

⁹ Ὁ πόποι, ἡ μέγα πένθος ἀνακλυτὰ θώμαθ' ἰχάνει,

⁵ Ἡ γὰρ γηθύνει Πείραμ· Πείραμόν τε παῖδες·

⁂ Οὐρ Θ ὁ ἡμέτερος, Νέστωρ, μέγα κῆρυξ ἑπαιρων,

Τέθνηκαν, μεγάλη δὲ ποσὴ πάντως πέτυκται.

⁵ Ω δὲ λαοί, ἔνθα ποτε τὰ κακῶν ἀφειρήμαυτίς ἐσμεν.

Κλαίετε κυὴ διὰ τοῦ ἔπαρον φίλον, ὦλετο Νέστωρ.

Νέστωρ ἡδυνεύς· πᾶσι μὲν χλῆθ, ἄμμι δὲ πῆνθ.

Δυσμενέεσσι δὲ νόημα· λίως γὰρ τ' ὑπ' ἀρετῆς.

Τῇ δὲ ἀπὸ λαλῆσεως ἀνάμνησις λαμπρῶν ὅσον αὐτῇ·

Πέννησι δὲ ἡλίφτω βιβρολίαντες πάντες ἑταῖροι·

Καὶ τότε δι' ἡμετέρων Ὀϊκῶν χορίων Ἀγαμέμνων

Δουρῆς ἀνελπίτης ἀίων τετηνέτι θυμῷ

"Παρά τ' ἐλθέμεν, καὶ οὐ παύσασθαι μηδέ

Χεοσι παππολυισοαν. ἴπθ τ' ἰλπομυδινδρ ἴειπαν.

²⁰ **ΘΥΜΟΙ** ἐν τῷ **ΠΝΕΥΜΑΤΙ** ἵπταντο ὁ δὲ **ΛΟΓΟΣ** ὁ δὲ **ΣΤΕΦΑΝΟΣ** ἐπαύσατο.

Νέστεα· πὺν γὰρ ἐὰν πρὸς πάντων τῶν ἀπείρων

⁵ Ἰσταν ἐμῆς ἐσθλῆς πρὸς ἀπίστους Νίκαντα δὲ οὐκ

ἰσὺν ἐμὴ κεφαλῇ, πὺν ἀπωλίσθη, Νέσορα δ' ἴοι,
Νέσορα ~ Νέσορα δ' ἴοι, Νέσορα δ' ἴοι, Νέσορα δ' ἴοι

Νέσορα, το δε μοι αὖν αἰεὶ φανερόν βελλῆ
Προσφυγέων ἐνὶ νύκτι, ἵππεσσι δὲ ποσσὶν ἔσπερον ἔσθλιν.

Πρεσβυτέρων ἐν ὁμιλίᾳ, ἐπεὶ φρεσὶν ἀρπὰ ἦσιν
 "Εὐμὴν δὲ τὸ θεῖον καὶ ἀρέσκειν ἐν τῇ συνουσίᾳ"

Εὐ μέν γὰρ τοῦδε οἶδε κατὰ φρενὰ, καὶ κατὰ θυμὸν,
'Οὐδ' οὐδ' ἀνέμενον δ' ἄνθρωπον ἐνδον ἔχοντα.

Οὐ γὰρ παννύχιον αὐτὴν βεληφόρον ἀνδρῶν,

Ὡς μὲν οὖν ἐπὶ τῇ ἐξοδίᾳ, καὶ τῷ μνημείῳ

Αἱ τοιοῦται δὲ μοι συμφορὰς μόνες εἶεν ἡπαίρων
 ὅτι οὐδὲ Νέμεσος οὐδὲ ἄλλος οὐδὲ ἄλλος οὐδὲ ἄλλος

Οἱ ὁ Νεστωρ ἔτ' ἔλω ἑτάρων ἐνὶ βυλῇ,
Τῷ με πρῶτ' ἀνέστηναι ἰσχυρόν· ἰσχυρὸν δὲ

Τὼ καὶ τὰχ' ἠμύσσειεν ἀπαθάλῃη ἀλεγμένη,

Χερσιν υφ' ημετέρησι λαμβήσῃς τε ὠφελόμενῃ τε.

Νυν δὲ καὶ αὐτὴ πεσὼν κοιμήσεται χάλκισι

Ἀρπύον δὲ ἐπ' αἰῶσι χρόνῳ καὶ πένθ' ἔθηκε

Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείφεται ἄλγος λυγρὸν

Καί μοι εὐφρονέων πυκινὰς συμφράσσαστο βελὰς,
 Ἐν πάντεσσι πόνοισι πείσαστο, καὶ με ὄνησεν
 Ἥ ἔπει, ἡ ἔργω, μάλα γὰρ πεπνυμένῃσιν·
 Ὡς μοι ἐγὼ, τοῖσιν δ' αἰεὶ ἐπιτάρρυνθ' ἔσας,
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' αὖτε λίπεν φάσιν ἡελίοιο.
 Ὡς εἰπὼν, ἐλεεινὸν ἔω' ὀφρύσι δάκρυον ἔβρε.
 Βελῶν δὲ παῶτον μεγαδύμων ἔζε γερόντων,
 Ὅι' ῥ' ἐπεὶ ἔν ἡγερέθεν, ὁμηγερέες τ' ἐχρόντο,
 Τοῖς ὅγ' εὐφρονέων ἀγορήσαστο καὶ μετέπειν,
 Ὡς φίλοι, Ἀονίαν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Λάσσετε μὲν τόγε πάντες ἐπεὶ δάρεν ἰσόδεσσι φῶς,
 Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένῃσιν ἐπάρεισιν,
 Αἰνὸν ἄχθ' τό μοι ἔστιν, ἐπεὶ πάσον ἀλγεα δαμόν·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τεύχεσσι ἐάσομαι ἀχρὺ μῦθοι παρ,
 Οὐ γάρ τις παρῆξις πέλεται χρυεῖοιο γούιο,
 Ὡς ἔγωγε διμὸς δὴ Θεῶν νόον εἰρύσασθαι,
 Οὐ μὲν γὰρ τι περὶ δὴν οὐζυρώτερον ἀνδρῶν,
 Πάντων ὅσα τε γαῖαν ὀπιπνεῖς τε καὶ ἔρπει·
 Ἄνδρα θνητὸν ἔόντα πάσαις πιπρωμένον αἴσῃ
 Οὐκ ἔστιν θανάτοιο λύσῃσιν ἐξαναλῦσαι.
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται πάρος ἔργα,
 Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω περὶ δώμεσσι πάντες,
 Κέκλυτέ μοι μύθων χάριν παρ πάροντες ἐπαῖροι·
 Χρὴ ἔπαρον ζῶντα φιλεῖν, τεθνηότα δάπνην,
 Σῆμά τέ οἱ χῶραι, καὶ ὀπί κτερεὰ κτερεῖξαι,
 Κοσμήσαι δ' ἀρ' ἔπειτα νέκυνι κατατεθνηῶτα
 Τύμβῳ τε σήλητε, τὸ γὰρ γέρας δὴ θανόντων,
 Τὸν δ' αἰὼν σέβαστε, τὸ γὰρ γέρας δὴ γερόντων,
 Οὐ πάντων, ἀλλ' ὅσιν ἐναίσιμα ἔργα μεμῆλεν,
 Τῶν παρ καὶ μείζων ἀρετὴ πῆμ' τε βίη τε,
 Ὅισιν δ' ἡμέτερος, πολλῶν ἀντάξιν ἄλλων.
 Ὡς φάτο' εὐφρονέων, πῶσιν δ' ὀπλώσανε μῦθον.

Ἔϊς κλῶ τελαδτλῶ τῷ αἰδεσιμωπάτῃ ἀνδρῶς, Ἀμβροσίῃ τῷ
 Αἰκεράδῃ, Νομοδιδασκάλῳ, καὶ τῷ Σωσιδελῇ τῇ Πανα-
 γίας Τειδῇ ἧ' ὁκτὼ Γερυσιασῶν ἐνδῶς,
 Ἐπικήδειον.

Χαίρετε τέκτονες ἀνδρες, ἐπεὶ κατὰ χαμερὸν ἵκαδε.
 Ἦειπεν ἡμετέρῃ σεμνὸν ἔρεσμα δῆμῳ.
 Ἀτλας ἄμμιν ὀλωλεν, ὃς εἶχέ τε κίονας ἄκρῃς
 Δώμα' ὕψηλῃ, ἥδ' ὑπέρεσσε πύλον.
 Νέστωρ ἄμμιν ὀλωλεν, ὃς δὲ πῖε δίδε νοῆσαι
 Ποσύγματα καὶ προσόδας ἄσπετον ἡμετέρῃ.
 Ὅσῳ ἀλεξίκακον βελλὺ ἐτάροισιν ὕφωκεν
 Ἐκ πολυδρείης, ἥδ' ἐφύλαξε πόλιν.
 Ὡς ἐκάκαστο νόθος, ἀγροῇ δὲ τὸ πάντας ἐνίκῃ.
 Αἰγὸ φοῖβε πάτερ, Πιερίδες τε Δαῖαι,
 Τοῖσ' τοῖς ὁκτὼ συμφροσδύμονες ἦσαν ἐταῖραν,
 Μῆνυ τάχ' ἡμύσῃ ἢ πόλιν, ἢ πόλιν.

Ἔϊς τὸν αὐτὸν Νομοδιδάσκαλον.

ΑΞονας ἡδὲ νόμους δεδαημένον ἐνθάδε κῆται,
 Πανπίης Θέμειδον δρεψάμενον κορυθαί.
 Ἀλλ' ἐλ' ὡς κύρξεσθιν ἐπὶ κρεσσὶ κῆρα μέλαιναν,
 Μοῖρα γὰρ ὅθι Δίκης πελὺ βιαιοτέρη.

Ἔϊς τὸν αὐτὸν τῇς Αειθιμικῆς ἐμπροσθέντων.

ΟΣ πάντων αειθιμῶν ὄντων λόγον, ὄντων αειθιμῶν,
 Ἠματ' αειθιμῆσαι νῦν δεδῆκται ἐά.
 Οὐκ ἔστι γὰρ τε Μαθηματικῶν ὅχ' αἰετὸν ἀπάντων,
 Τέρεμα μετρησάτω ὅς μαμάθηκα βίον.

Ἐἰς τὴν πελὸς τῆ πολυμαθείᾳ καὶ τῆς ἀρχαιολογίας
Ἑκκλησιαστικῆς ἐμπειροτέρου ἀνδρός, Ἰωσήφου τῆ
Μήδου, ἐκ τῆ Σουεδείου τῆ Χειρῶνιμου,
Κανταβειριέως, Ἐπικήδειον.

Δοιοὶ Ἰωσήφου ἀρχαιολόγοι μὲν ἄριστοι,
Ἐἰς μὲν Ἰουδαίους, ἀλλ' οὐ μετὰ Χριστιανοῖσιν.
Ἐἰς μὲν Φαράσιον ὡς ἱερὸν γῆτον, ἀλλ' οὐ ὁ Μῆδον,
Μῆδον μὲν ῥ' ἐκαλεῖτο, παλαιὰ τε πολλά τε εἰδὼς,
Μῆδον μὲν ῥ' ὄνομ' ἔσκεν, ὅμως φίλον Ἑλλώεσσι,
Πάντα γὰρ Ἑλλώων ἴδρι γράμματα, καὶ νόον ἔγνω,
Ἀρχαίων δὲ μάλιστα καὶ ἱερῶν ὀνόματα φωτῶν,
Οἱ κόσμος λαμπρῆς ὁπλήσιν καλέοντο,
Ἡμετέρης δέας αὐτῆς φωστῆρες ἀγαοί.
Θεὸς γὰρ ἀνέπτυξαν ζαθέης μυθία βίβλας
Εὐ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ὅτι πλέον Ἑλλάδι φωνῇ.
Ἀμφοτέρω Κλήμεντες, Ἀλεξανδρῶς τε καὶ ἀλλ',
Ῥωμίων τε πατρὶς ἀλληγορήσιν ἰαθεῖς,
Μάρτυρ Ἰουδαίων πολυγράμματον, Ἰγνάριος τε
Μάρτυρ, ὃ γὰρ θύρεσσιν ἔλαρ καὶ κύρμα τέτυκτο,
Ὅς καὶ αὖ Ἑρμῆος λάχεν ἔνομα, καὶ Βασίλειον
Ἀθανάτη σάλπινγξ, Ἀθανάσιον Ἀρριόμαξ.
Δεινός, Γρηγόριος τ' ἄμφω, ἄμφω τε Κύελλοι,
Εὐσέβιον, Θεοδώρητον, καὶ Θεοφύλακτον,
Ἡδυσπῆς τε πατρὶς ὁ φερώνυμος, ὃς διὰ πάντων
Ἐφρεπε, τῆ γὰρ ἐπὶ σώματι χρυσὴν ῥέεν αὐδή.
Τοῖσιν ὄγ' ὁμίλησε, καὶ οἱ πολὺ φίλτατοι ἦσαν,
Ζωὸς ἐὼν, νῦν αὖ θανάτιον καὶ μοῖρα καχάνει,
Ἐλπετο γὰρ καὶ θυμὸν ἰὼν εἰς ὅσα εἰδέσθαι.
Βάσκ' ἴδρι νῦν, Φιλόβιβλε, Γραφῆς καὶ μύθια διφῶν,
Πάντα τ' ἐρευνῶσιν μνημῆα, βιβλία τ' ἀνδρῶν,
Καὶ Πατέρας, καὶ φύλα παλαιῶν ἱεροφαντίων,
Ἡμᾶρτον νυχθὺς τε, πόνος δ' ἐγίγνεται ἔρωι.
Ἀλλὰ τί σοι καὶ ἦδ' οὐ; ἐπεὶ φίλον ὦλεσ' ἐταῖρον
Κοινόβιον Χειροῖο ἐπώνυμον. ὦλετο Μῆδον
Γράμμασι παντόιοισι κεκασμένον, ἱστορίων

Πασίαν δρεφάμην Θ κορυφάς, κ' ἑρώνας ἄκρας.
 Καὶ σὺ φίλε, βροτός ἐσσι, τί πικραὶ εἰνὶ λόγοισιν,
 Ὡς πάθ' ἔμψυχ' Θ, νεκροῖσι τε συμβιοτάτης;
 Καὶ πόσον ὠχειάσας ὅτε μυεῖα βιβλί' ἀνέγνως,
 Ἐσπαι δὲ Θ ὅδ' ὅδ', παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς.
 Ὅπου πολυῖδρ' εἴη οἱ ἐπὶ ἥκετε κῆρα μέλαιναν.
 ὦλετο κ' Μῆδ' Θ πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς,
 Καὶ τὸν Ἀεισοτέλη τέλ' Θ ἔλλαβε τῷ θανάτοιο.

Ἔς τιν' τελευτῶν τῷ αἰδεσμωντάτε ἀνδρὲς, Γεωργίᾳ τῷ
 Πωρτήρῳ, τῷ τῷ Νόμων Διδασκάλῳ, κ' Ἐρμῶν-
 τῷ, παρὰ τοῖς Κανταβειριεύσιν, ἐκ τῷ
 Σωεδεῖς τῆς Βασιλείας, Ἐπικῆ-
 δεον, Δουεσί.

Αἰαὶ τὴν Βασίλειαν, ἐπεὶ Πωρτᾶρ' Θ ἀπίσβα,
 ὦλετ' ἀνὴρ βιπόδα' Θ, ἐπαλάξοι θήμισες,
 Καὶ Χάειτες κλαίοντι θήμισοπίλων ὅχ' αἰετον,
 Καὶ Μῶσαι ἑρῶντι διγασπύλον, ὅς τε θήμισ' Θ
 Πάντα τὰ βένθεα διδῷ, θύρας δ' ἀνέφωξε δικάν
 Ἰδμοσώας κληῖδι φερώνυμ' Θ· αἶ ὅτ' ἀπὺ δὲ
 Τῷ νόμῳ Ὀιδίπ' Θ ἀλλ' Θ, ὃ γὰρ τ' αἰνίγματα λῦσε
 Βελᾶ θάπτεσθαι, πυκινῶς τ' ἀμψύξατο γείφως.
 ὦλετ' ἀνὴρ ὡεῖς Θ ἐν ἀνδράσιν, ἰσῦθε Θ φῶς,
 Θαῦμα μέγ' αἰετέρασι κ' ἐσπόμεναις ἡμεῖσιν.
 Ὅυ γ' ἐπὶ χθονίοισιν ἴσ' Θ μερέπεσσιν ἔχοντο
 Ὅιοι νῦν βροτοὶ ἐν π' ἀρέρας καρπὸν ἔδοντες,
 Ἀλλὰ νῦν ἐρανίοισιν ἐγὼ μακάρων ἐῖσκω.
 Εἰ δὲ π' ἐσκε βροτῶν, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον,
 Τοῖον ἄρ' ἀμείων χρύσειον γῶ' Θ ἔπλετο φωτῶν
 Ὁ Κρόν' Θ ἀνὴρ ἀναξέ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Πεῖν γ' αἰδῶ νέμεσιν τ' ἀπὸ δᾶς ἐς ὄλυμπον ἀφέρπειν.
 Ἀλλ' ἐδ' ὡς ἔκλεφε δίκας συγκρῶ αἰδέομαι,
 Οὐδέ τι Περσεφόναν νόον ἐν σάδρασιν ἐθέλξειν.
 ὦ κῶρα δειμῖα, τὸ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ.
 Ἐρμα δίκας τέθνακε, τί δ' ὕστερον ἄμμι λίποιτο;
 Αἰ αἰ τὸν Πωρτᾶρον, ἐπαλάξοι θήμισες,

Πενθαλέα δὲ Δίκα λείκων ῥήξασα χιτῶνα,
 Λυσαμένα πλοκαμίδας ὀδύσατο, καὶ πλατύνουσι
 Στάδεα, καὶ λέγει πᾶσιν, ἐμὸς Παρτάρθ' ἀπύσχε.
 Ἐἰ δὲ Κίτων ζόθ' ἔσκε, καὶ ἡελίς ἰδεν αὐγὰς,
 Τηῶν ὀπιπλάσας, ἐν τῷ μάθεν ἔμμεναι ἐσλός,
 Καὶ μάθε στυγνὸς ἔμμεν· τεδὸν ὥς, μακαεῖτα, πρὸς σῶπον
 Ἄμμες τ' αἰδεόμεθα, σέβας τ' ἔχεν, ὅκκ' ἐσπρῶμες.
 Τίς ἦν νῦν τοῖόςδε, ἀγαθός, πρᾶνός τε φίλος τε;
 Οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἄνδρες ἐπεὶ ἔργοις ὥς παρθ' ἐσλοῖς
 Αἰνεῖσθαι παύδοντι, νενίκηται δ' ὑπὸ κερδίων·
 Οὐκέτι δ' Εὐνομία τε καὶ Εἰρηνία τε θαλῆα
 Θυγατέρες Θέμιδι θύλετον μερόπῃσι μετεῖναι,
 Τηῶν ἐπεὶ πέθανε, πόθω δ' ἀπένιθ' ἐπαίρω
 Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἵτον ποτὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ἄμμι διχοστασίας καὶ νείκεα μῶνα λιποῖσσι.

CARMINA
COMITIALIA
SEU
EPIGRAMMATA
IN

Comitiis *Academicis* composita.

*Ad Reverendum Virum, Jacobum
Fleetwoodum, S. T. P.
Collegii Regalis Cantab.
Præpositum, & Regiæ
Majestati à Sacris.*

QUæ juvenis quondam lusi tibi carmina mitto;
Nam sic bis pueros nos juvat esse senes.
Tu quale *Etonæ, Thornegæ* ego, panximus olim,
Nunc & tale melos forsan, Amice, legas.
Sunt tamen hîc quædâ, cecinit quæ grandior ætas;
Nā Schola Theiologûm non leve carmen amat.
Philosophi & Medici pariant ludicra licebit,
At res Divinas seria Musa decet.
Qualiacunque damus, veteris tu munus amici,
Supparis atque tibi, candidus, oro, cape.

Carmina Comititalia

S E U

Epigrammata in Comitiiis
*Academicis composita.**In optimis venatorum operibus datur culpabilis defectus.*

On Helenæ facies nævo caret: aspice Lunam;
 Pulchra licet, maculas en habet illa suas.
 At mihi cum superis nihil est; impunè feratur
 Sandalium Veneris, non ego Momus ero.
 Euge, sed è cœlo deducant carmina Lunam:
 Luna super terras quisque fidelis erit.
 Eclipsin patitur virtus, dum terrea moles
 Obsidet, atque umbram carnea massa facit.
 Bellè, inquis, facimus: sed *ictum hoc excute bellè*;
Quid non intus habet? fucus & umbra sumus.
 Certè *aliquis latet error*, & est malus *anguis in herba*;
 Reliquias prisci suspicor usque doli.
Quicquid id est, mihi parce Deus *vel dona ferenti*,
 Scilicet altari tura precesque tuo.
 Usque adeò quicquid facimus corrupta propago,
 Sincerum & simplex non amat esse bonum.
 Ad normam revoces, & quæ tibi recta videtur,
 Flexuram prodet linea curva suam.
 In facie, quam tu miraris labe carentem
 Tantillâ, speculum consule, nævus erit.

Namque

Namque ut nativum mutat colata saporem
 Per terræ venas quæ fluit unda maris :
 Haud aliter virtus manans à fonte perenni,
 (Fons etenim Deus est, Oceanusque boni)
 Postquam abit in rivos hominum, mundique meatus,
 Et faciem carnis transit ut unda tubum,
 Nescio quid terrestre sapit ; tinetura canalis
 Hæret, & inficitur vasis odore liquor.
 Ergone perpetuâ pietas hæc digna salute?
 Huic operi merces tam pretiosa datur ?
 Ergone tam curtam cælo pensabit opellam
 Exactâ trutinans omnia lance Deus ?
 Quærere tu noli : Dederit si mille talenta,
 Clamat Alexander se tribuisse parùm.
 Quæ meritis majora tuis, ea dante minora :
 Quæis indignus homo, præmia digna Deo.
 Lex minitata crucem facto, dedit ille coronam :
 Quodque beat merces, norma refellit opus.

E R G O

Omnis, ad integram legis redigatur amussim,
 Justitia, ut curvo linea ducta sinu.

*Nudus assensus divinitus revelatis non est fides
 justificans.*

Cum caneret patriæ funus Priamæia virgo,
 Illa Dei jussu non unquam credita Teucris :
 Siqua fides vati, & si mens non lava fuisset,
 Forsitan inverſis lugeret Gracia fatis,
 Trojæque jam staret, Priamique arx alta maneres.
 Non ita nobiscum colludit noster Apollo,
 Non sic ille suis, quæ perculit entheus ardor,

Vati-

Vatibus esse dedit, sed credi posse negavit,
 Non ille ambiguus promens oracula rhythmis
 Lubrica, suspensum docuit diffidere mundum.
 Sed neque mens tam læva virum, neque cornea fibra :
 Ut nos cunque genus durum sumus, atque rebelle,
 Non tamen usque omnes adeo stupor occupat altus,
 Ut non illa fidem obtineat sibi pagina, præ qua
 Delphique, Tripodisque, Sibyllaque, Dodonæque
 Fabula sunt, nugæque, & deniq; *Græcia mendax*.
 Quorsum hæc ? ut fidei jaciā fundamina nostræ;
 Hoccertè est aliquid ; sed enim nos tendimus ultra.
 Est aliquid credi divina oracula ; sacris
 Est aliquid præbere fidem scriptoribus : esto ;
 Hoc Satanas facit, & multum astipulatur Iudas.
 Nempe is, quem solum nōrunt mendacia patrem,
 Utcunque assentit Verbo, verumque fatetur,
 Miraturque Deum invitus, creditq; tremisq;
 Conscius, & scædo proclamat, *Scribitur*, ore.
 Non satis est mentem legi assentire ; voluntas
 Accedat, penitusq; imis amplexa medullis
 Hæc mysteria sacra, colat, veneretur, adoret.
 Nuda fides, *verum* quā credimus atq; fatemur,
 Non est *vera* fides : nec tantum *credere*, verum
Fidere, justitia est, totiq; recumbere Christo.

E R G O

Nudus hic assensus cœlos non intrat ; oportet
 Sit Christo vestita fides, quæ scandit Olympum.

Licet Sacerdoti civilem potestatem exercere.

ERgo Sacerdoti vetitum sibi sumere fasces ?
Aroni quoq; *virga* fuit. Nec Clerus honores
 Civiles

Civiles obeat ? Sed enim quoq; *floris illa.*
 Et licet, & fas est : fileant tua murmura, *Core.*
 In populi causas meritò commissa potestas
 Pontifici, nemiùmq; sibi non vendicat *Aron.*

Tu tamen interea nè *savi magne Sacerdos,*
 Qui rapis injustum nullo cum limite regnum,
 Qui geminos Petri gladios sine numine vibras
 In *Malchum*, in *Regem* : Desiste, ensèmq; reconde :
 Non Petro in Reges unquam concessa potestas,
 Non illi imperium mundi, triplèxq; corona,
 Nec tibi forte datum. Sellâ descende curuli :
 Disce pati dominum, & *sceptro* submittere *claves* :
 Saltem ultra proprium pennas nè extendito nidum.

At quia Papa sibi *nimios* assumit honores,
 Ergône Presbytero, mi frater Episcopomastix,
 Concedis *nullos* ? In Præsule nulla potestas
Civilis gladii ? Verbi cui sufficit *ensis*
 Scilicet ! Usque adeo populo sub iudice nostra
 Res cadit, & fatis urgemur Clerus iniquis.

Suspisor invidiam zeli sub veste latentem :
 Cur etenim fasces Hierarchia sacra recuset ?
 Ferrum acuit ferrum, atq; ensis micat ense, magisque
 Gemma magistratûs doctrinæ fulget in auro.
 Est & Doctori sua purpura : Clericus ordo
 Civilem haud *ambis*, sed nec *contemnit*, honorem.

Qui *pacem* in cœlis, æternâque fœdera sancit,
 Quidni etiam in terris queat *Irenarcha* vocari ?
 Quisque *animas* curat, quidni vel *corpora* servet ?
 Hoc neq; relligio prohibet, nec Pagina sacra,
 Nec natura negat. Divina humanâque *jura*
 Ut bene conveniunt, adeo non *munera* pugnant.

ERGO

Idem Rex hominum poterit, Phœbique Sacerdos
 Esse ; magistratus populique, Deiq; minister.

Peccatum

Peccatum est adaquata causa odii Divini.

Musa mihi causas memora, quo numine laeso,
 Invisum Superis degit in orbe caput?
Chara Deum soboles, Cœli atq; Parentis imago,
 Diis odio, dum non degener, esse potest?
 Unde odium? *tantæ animis cœlestibus ira?*
 Protinus Urania est sic mihi visa loqui;
 Quisquis es, in cœlis odii nē semina quæras:
 Hic etenim floret nil nisi pax & amor.
 Nectar & ambrosia hic, & flumina mellis abundant:
 Nullus at hic fontem succus amarus habet.
 Nostris moly scatet, scatet & nepenthes, in hortis:
 Nulla venenosa hic obtinet herba locum.
 Non hic ulla mali labes, nec origo nocendi:
 Aten præcipitem misit ab axe Deus.
 Sunt cœlo nubes, sed mittit terra vapores:
 Tolle hos, atq; aer indè serenus erit.
 Ira Dei flagrat vitii de fomite: tolle
 Hoc, & qui superest ardor amoris erit.
 Totus, totus amor Deus est: nihil ille nec odit,
 Nec punit, præter crimina; & illa nihil.
 Non, nisi cum *peccant homines, sua fulmina mittit*
Jupiter; & claudis sunt opus illa fabri.
 Ante facem raptam sceleratâq; furta Promethei
 Nondum Pandoræ pyxis in orbe fuit.
 Utq; aquila infelix, Superum dum altaria fumant,
 Sacrilego raptam cum tulit ungue facem;
 Ipsa suos nidos aram facit, ipsa sacerdos,
 Ipsa fit invito victima sæva Deo:
 Haud aliter crudelis homo sibi funeris author,
 Incenditque suos (heu miser!) ipse rogos.
 Indulgens *Pater* est: nihil & mansuetius *Agno*:
 Deniq; cœlestis felle *Columba* caret.

Ergo

Ergo aliunde odii potius ducatur origo :

Nè merito inveniatur, quod male querit homo.

Arbor enim mortis non nascitur in Paradiso :

Ejus radicem reprobis intus habet.

*Potestas absolvendi Ministris Evangelii concessa est
tantum declaratoria.*

Est tamen hoc aliquid, quo Cletus munere gaudet,
Est aliquid certe, quod non sine Numine sacris
Fungitur officiis, adoleſque altaria thure.
An nihil est, quod celsa Dei mysteria tractat ?
Quod pacem miseris, Evangeliumque propinat,
Et dono Divum, & eccl̃i diplomate fretus ?
An nihil est, quod Præco, quod Os populiq; Deique,
Mutuus Interpres, Caducifer ? autem Verbum
Mercurii virga ; hæc animas ille evocat orco :
An nihil hoc ? Immo grande & sublime Sacerdos
Volvit opus, vix humanis cervicibus aptum,
Mortalive humero : Sexus neque sustinet alter,
Nec quisquam de plebe capit : majora canemus ;
Angelus ipse recusat. Eat nunc Psittacus ille,
Bellarmine, tuus, discat vel garrula Pica
Χαῖρε solum mœstis, aut Ὀδῖον dicere lapsis :
Est bene, non potuit Cornix, fortasse nec illa.
Non hoc penna potest, nisi nuncia penna Tonantis,
Sublimes Aquilæ (qualis Zebedeïa proles
Altera) dilectas animas super astra vehentes.
Hæc avis illa ministra Dei est, hic nuncius ales,
Magna Patris qui jussa refert mortalibus ægris.
Hic pacem ore gerens, post tristitia nubila sudum
Nunciat, & lætam rostro protendit olivam ;
Præco, sed & Doctor ; Vox, nec vox solâ ; facitque
Participes veniæ, quos fecerat ante capaces :

Organon

Organon, & Collega Dei, consorsque laboris
 Æterni, junctamque operam cum Numine navat.
 O qui & quantus honos! Hæc, hæc se jactet in aula
 Clerus, & attollat cristas, mundumque lacessat.
 Nempe tuum nihil est, tibi ni concessa potestas,
 Quæ soli concessa Deo? Tu nuncius esto;
 Tu Legatus, & *Interpres, de millibus unus.* Job 33. 23.
 Hæ tibi erunt artes. *Nè savi, magne sacerdos:*
 Si majora petis, ceratis æthera pennis
 Nequicquam tentas; *non est mortale quod optas:*
 Scilicet is Superis labor est, ignoscere fallo:
 Nec tibi, *Petre*, datum: geminus nec sufficit ensis:
 Major Alexandro est, qui hæc Gordia vincula solvit.
 Hic Deus interfit, quia dignus vindice nodus.
 Omnipotens tantum manus est, & dextera cæli,
 Quæ scelerum abstergit maculas, *delētq; reatū* Isa. 44. 22.
Ceu nubem, nodosque malos, telamque retexit.
 Non ergo ut judex animarum vincula Sacerdos
 Dissolvit, *venia prætor*, non muneris *antor*.

---

*In Divinis Officiis, præscriptis precationum formulæ
 uti, & licet, & expedit.*

Quàm grata cælo est hæc violentia,
 Cum supplicantes unanimi prece
 Convexa pulsant, & Deorum
 Templa pio reboant tonitru!
 It clamor astris; pugna fit: arietant
 Preces in altum: plurima machina
 Cælo admovetur: ceu sagittæ
 Vota volant, penetrantq; *nubes*.
 Talis præcantum turba fidelium,
 Sic ordinata Ecclesia militans,

Sic sponsa Christi, quàm tremenda
 Signiferis acies decora.
 Hic ordo cœtus, cùm celebrat preces
 Ritu recepto, suetâque munia.
 Stant turba supplex; incipit mox,
 Presbytero præeunte, forma
 Præscripta: Signo protinus hoc dato
 Currunt ad arma. At si tuba clauferit
 Incertum, in hostem quis parabit,
 Magnanimùmve ducem sequetur?
 Confunditur plebs tam variâ prece,
 Vulgusque formis distrahitur novis,
 Voces sequi non usitatas
 Indocile, ac inopina verba.
 Devota se intus flamma recolligat,
 Secura linguæ; nec dubios sonos
 Exspectet ultrâ mentis ardor,
 Sed precibus satagat paratis.
 Diviniores quis dederit preces,
 Quàm Ecclesiarum semina, Martyres,
 Quàm Præsules, Patrêsque, mundi
 Lumina? quis meliora sacra?
 Quin ture certo, & pectore non vago
 Litemus aris: Mos simul hoc jubet;
 Judæus hoc, & Christianus,
 Hoc Oriens facit, Occidensque.
 Liturgiam gens omnis habent suam,
 Fixis colentes Numen honoribus:
 Persæ, Syri, Græci, Latini,
 Æthiopes, Arabes, Hebræi.

E R G O

Divina cœtus dum peragit sacra
 Et vota fundit publica, formulis
 Uti receptis præstat: Ordo
 Postulat hoc, ratiôque suadet.

Reprobis quisque suâ solâ perit malitiâ.

Quæ Pater omnipotens è cœlo fulmina misit,
 Vulcanum in terris hæc fabricâsse ferunt.
 Vulcani sumus : hanc artem vel ab ubere matris
 Suximus, irato cudere tela Jovi.
 Scilicet Edeno, ceu quondam expulsus Olympo
 Mulciber, à lapsu claudicat exul Adam.
 Nec mirum, totus si patrissaverit orbis,
 Fortunæque suæ cœperit esse faber.
 Claudicat, & fabricat, quisquis prognatus Adamo est,
 Claudicat in mundo, fabricat arma Deo.
 Quo perit, intus alit ; proprio cadit improbus ense :
 Nil aliud demens, quod quereretur, habet.
 Cur rota te, Ixion, torquet ? te, Sisyphæ, saxum ?
 Et Tityus multo pectore pascit avem ?
 Insudant vacuæ nequicquam Belides urnæ ?
 Et sitit in mediis Tantalus æger aquis ?
 Musa mihi causas memora, Quo numine læso ?
 Num scelus in culpa, vel Jovis ira fuit ?
 Quin ò vos potius magni mihi nominis umbræ,
 Dicite quis vestri fons & origo mali.
 Si licet, & fas est, fictæ indulgere querelæ,
 Nescio quæ ex umbris sic mihi visa loqui :
 Me, me, adsum quæ feci, in me convertite flammæ,
 O Furia : mea fraus, & mea culpa fuit.
 Non mihi Parca nocens, sceleris nec Jupiter autor,
 Nec cœlum exitii causa, sed ipsa, mei ;
 Ipsa ego ; per mentem hanc, & conscia pectora juro,
 Pectora (proh !) testem, carnificemq; meum.

Ergo quid incusas fatum ? quid sidera damnas ?
 Quid quereris pronos in mala nostra Deos ?
 Quisq; suos patimur manes, & sponte perimus :
 Nec vis, nec fatum corda, nec astra movent.

*Persona Christi Mediatoris est proprium & formale ob-
jectum fidei justificantis.*

CRedis & esse Deum, & divina oracula credis :
Eugè ! sed est etiam Dæmonis ista *fides*.
Vera *fides* non est, mihi crede, hæc, *credere verbum* ;
Sola est in *Verbum credere*, vera *fides*.
Abdo me petræ in rimas, in vulnera Christi :
Hic bene qui latitat, quâ bene vivat, habet.
Huic petræ innitor, totûsque hâc rupe *recumbo*,
Horreat usque licet pontus, & unda fremat.
Si pereo, in gremio Christi periisse juvabit :
Stat mihi, seu vivam, *credere*, seu moriar.
Scire, meum non est, sed toti *fidere* Christo :
An, nisi quas cernat, nullus habebit opes ?
Tu de sorte tua fieri vis *certior* ; ô si !
Sed si non fias, fors tibi nulla manet ?
Quin fortunatus nimium, bona si tua nôris,
Fortè esses ; medius te status ecce decet.
Una salus ægro est, *certam* sibi scire medelam ?
Est in *credenda* tota salute salus ?
Si, nisi certa *fides*, & semper *certa salutis*,
Nulla futura mea est, nulla futura mea est.
Súmne ideo liber, quia me *confido* redemptum ?
Quòd salvum *credo* me fore, salvus ero ?
Ergóne sum *justus*, culpam quia *credo* remissam ?
Vel, quia deletam non *scio*, noxa manet ?
An, quia mens dubitat, nec sat sibi conscia fati est,
Et cælum infelix non capit ipsa suum,
Ergóne Sanctorum *fidei*que expungimur albo ?
An stola *justitia* tam malè laxa sedet ?
Hoc tu nè fieris, ô mundi magne Redemptor,
Unica spes populi, vita, salûsque, tui :
Rerum certa salus, animarum gloria Christe,
Auspice quo placidum *credimus* esse Deum ;

Ergó

Ergo ego cum tecum coelestia regna tenebo,
 Sit mihi pro folio crux tua, Christe, precor :
 Pro sceptro tua, Christe, manum mihi firmet arundo,
 Sit mihi de spinis plexa corona tuis ;
 Tum mihi regalis stola sit, non murice tincta,
 Sanguine sed (mirum !) candida facta tuo.
 Interea magno concurrant murmure venti,
 Tu vel in hoc pelago portus & aura tuis.
 Quid si tartareis pia mens iactata procellis
 Fluctuat, & lassam jam rapit unda ratem,
 Genua labant, tremulo navem ligat anchora morfu,
 Languida nec justo vena tenore micat ?
 Quid si intus trepidat caeca formidine pectus ?
 Stat tamen aeterno robore nixa fides.

E R G O

Non effata poli, nedum dictamina cordis,
 Quodve extra Deus, aut Spiritus intus, ait,
 Sed totus meritis manans & sanguine Christus
 Objectum fidei justificantis erit.

Fides parentum sufficit parvulis ad baptismum.

PArvule, quid prohibet sacro te fonte lavari ?
 Dic mihi, quid scio, quis: Nil contra parvulus infit,
 Scilicet est infans : quis non pro infante loquetur ?
 Nam pro se nescit, molli stat lingua palato :
 Sed nec fari opus est, cum res satis ipsa loquatur,
 Et pietas, & prisca fides, & cura parentum,
 Et mos, & ratio, & Patres, & Pagina sacra.
 Hi Patroni adsunt ; quin & tota undique terra,
 Et conjuratus venit ad cunabula mundus,
 Et gessit populi defendere jura pusilli.

Attamen omne sacrum gens importuna profanat;
 Et negat hos testes; nempe in *baptismate* testes
 Haud meruere fidem, *fidei* quia *parvulus* expers.
 Hinc illæ lacrymæ; non quas, cum vagiat *infans*,
 Fuderit in cunis, sed quas mens læva querelis
 Haud iustis immiscet, & irrita jurgia jactat;
Parvule, non *credis*: procul ô procul esto, profane,
 Quid tibi cum sacris? quorsum tibi grande sigillum
 Absq; *fide*? Herculeum induces, Pygmæe, cothurnum?

Ah dure *infantum* pater, ah, tenerôsne relinques
 Sic filice in nuda? nec sunt tibi pignora curæ?
 Hæc tamen interea fuerint solatia nobis;
 Quos durus pater urget, amans Ecclesia mater
 Alma sinu foveat, atq; suis amplectitur ulnis,
 Inq; suo gremio natos non deserit agnos.
 Quod si Ecclesia mater ei *Baptisma* negaret,
 Cui Pater omnipotens æterni fœderis arrham
 Providus indulsit, noménque inscripsit in albo,
 Crudelis mater magis, *infans* an miser ille?
Infans ille miser, crudelist tu quoque mater:
 Quanquam nec miser ille tamen, qui criminis expers
Fonte caret, proprio nec sentit damna reatu.

Esto, *fide* careat; sed & est tamen orta *fideli*
 Sanguine progenies, & non indebira cœlo.
 Ergo *fide* imbuta est quondam Judaica proles,
 Nata dies octo, cum signum in carne recepit,
 Solenni Abramidûm ritû præputia ponens?
 Quænam erat illa *fides*, quâ fortè profelytus infans
 Præditus in cunis olim, cum flumine lotus
 Judæorum auxit numerum, & Mosaica sanxit
 Fœdera, *Baptismi*que dedit præludia nostri?
 Clauditur ergo *novum* magis arcto limite fœdus?

Aurea stirps Christi est Ecclesia, *sancta* propago,
 Et *fidei* tradux, & ab uno nascitur alter
Aureus, & simili frondescit virga metallo.

Semen inest, crescit dum occulto *parvulus ævo*
Radice è sancta, & tandem fit surculus arbor.
 Semen inest, nec crimen inest, nec ponitur obex.
 Sed *fidei* est expers; frustra petit ergo sigillum;
 Quod? *fidei*ne suæ? an promissi, & *fœderis* icti
 Olim cum patribus, quod nunc fluit ordine longo
 Ad natos natorum, & qui nascentur ab illis?

E R G O,

Prosit avita *fides* pueris pietasque suorum,
 Hactenus, ut sacro mereantur flumine tingi.
 Cùmque idem *infanti* Deus est, Deus atque *parenti*,
 Fœdus idem; *baptismus* idem sit utrique sigillum.

*Anniversaria evacuatio in regimine sanitatis confert
 ad salutem.*

Furta Promethea & raptas à sidere flammæ
 Iratis postquam Superis Pandora luisset,
 Æthereos pensans mortalibus ignibus ignes,
 Turmatimque graves fundens è pyxide febres;
 Hinc macies pallorq; novus mortalibus ægris,
 Morborumque cohors totum grassata per orbem;
 Hinc homo naturæ σκελετός, farrago dolorum,
 Languorum sentina, sui contagio, carnis
 Morbida congeries, effeti corporis umbra.
 Ut nisi nutantem Microcosmi fulciat axem,
 Providaque assiduas reparet medicina ruinas,
 Continuo labefacta minoris machina mundi
 In chaos antiquum recidat; scatet undique tanta
 Humorū illuviēs, secundaque semina morbi.
 Usque adeo Hercules labor est, tot pellere sordes,
 Hoc velut Augeæ stabulum, hanc purgare cloacam.

Nec semel hoc fecisse satis, redit actus in orbem
 Et Medicis labor; en truncata repullulat Hydra;
 Expu' sus licet usque, recurrit noxius humor.
 Ergo frequens medicina, frequens adhibendus Apollo,
 Quacunque id demum fiat ratione, necesse est
 Hunc hostem patriæ, & communem expellere pestem.
 Exeat hic Catilina, superfluous exulet humor,
 Quâ data porta ruat, fugiat scelus, exeat urbe,
 Et quamcunq; viam dederit medicina, sequatur:
 Sive per occultos, sudore vehente, meatus,
 Pérque poros placeat, vel apertam mittere venam;
 Seu per posticum detrudere, sive per antas,
 Cum vomitu, (quem non Bacchus sed Apollo ministret)
 Corporis ut lapsi status & symptomata poscunt.
 Quin tu fortè vales: sed enim tam corpore sano es,
 Ut non materiem morbo, non pabula febri
 Intus alas? *surgit tacitè tibi lutea pellis,*
 Dum nescis, cæcûmq; foves sub pectore vulnus:
 Exundat, serpítq; maligni sanguinis ultra
 Prava scaturigo, sensímq; illapsa medullis
 Hæret, & occulto pertentat viscera morbo.
 Pancraticè at valeas, sis pisce & sanior omni;
 Ast urbem & muros non solùm tempore belli
 Munimus, sua sunt & propugnacula paci.
 O quàm difficile est morbos expellere! sæpe
 Curari nequeunt, poterant fortasse caveri.
 Ægrius ejicitur, quàm non admittitur, hostis;
 Helleborum frustra, serò medicamina poscis,
 Cùm cutis ægra tumet; nascentem dilue pestem,
 Nondum maturi purgato fomite morbi.

E R G O

Corpora sana licèt sunt evacuanda quotannis;
 Hoc pariter morbósq; fugat, firmatq; salutem.

In diebus canicularibus licet medicari.

Dum coquit æstivas insana canicula menses,
 Jugerâq; arenti findit hiulea siti,
 Quis pluviis opus esse negat, sitibundâq; tellus
 Ut bibat æthereas, queis inhiavit, aquas?
 Haud secus exhaustos maturis solibus artus
 Dum quatit Icarii fervida stella canis,
 Est opus, ut nimios medicina refrigeret æstus,
 Et lenes succos arida membra bibant.
 Opportuna magis fieri medicamina credam,
 Temporiûsve dari pharmaca posse putem;
 Quàm cum dira lues serpit per viscera mundi,
 Febrium & heu terris incubat atra cohors?
 Non aliter canis exoritur; mortalibus ægris
 Ille ferens morbos nascitur, ille sitim.
 Quare age, nunc herbis opus est, & Apolline multo;
 Effundat vires prodiga terra suas.
 Nunc palpite sinum, nunc omnem tangite venam,
 Nunc date Pæoniâ pocula mista manu:
 Pharmaca nunc adhibere libet, licet, immò necesse est;
 Intendat nervos huc medicina suos.
 Nónne vides quantos efflet de naribus ignes
 Sirius, ardentes & vomat ore globos?
 Quot tellus succos, quot fontes novit Apollo;
 Vix poterant tantis æstibus esse pares.
 Nunc sopire decet medicatâ Cerbeton offâ,
 Sedandus rabidi est æstus & ira canis.
 Æstuat Hippocrates, nimios dum cogitat æstus,
 Pharmaca nec tantis invenit apta malis.
 Æstibus immodicis, inquit, purgatio nulla
 Competit, æstivo nulla medela cani.
 Siccine, sola *salus nullam sperare salutem?*
 Quod superest, fontes claudat Apollo suos.

Nec latratorem Ægyptus veneretur Anubin,
 Ægyptus, medicâ semper in arte potens.
 Noster Apollo veta, prohibete Machaonis artes;
 Debuit influxus mitior esse cani;
 Non si ægrum faciat, facit immedicabile corpus;
 Nec periêre salus, & medicina simul,

E R G O

Opportuna fatis fuerit medicatio, donec
 Torret anhelantem Sirius ardor humum.

Imperii & servitutis initium est à natura.

S Partace, serviles frustra moture tumultus,
 Quò rapis Hoplomachos in nova bella tuos?
 Quid juvat invitâ regnum affectare Minervâ,
 Sceptraq; callosâ non agitata manu?
 Ite domum, viles animæ, supponite tauros;
 Impatiens vestri est urbs generosa jugi.
 Roma caput mundi nullos passura colonos,
 Nec Cincinnatos est habitura duos.
 Non eadem stivæ manus est, & idonea sceptro;
 Hic habitus servo congruus, alter hero.
 Non eadem rastromens est, & idonea regno,
 Hic populi genius, Cæsaris alter erit.
 Ite domum stolidi, Crassus venit, ite coloni,
 Vertite rursus agros; ars sua quemq; decet.
 En etenim terram, gravidæ quæ tempore messis
 Naturam sequitur seminis ipsa sui!
 Sic format natura prius nos intus ad omnem
 Fortunarum habitum, quicquid ab arte sumus.
 Hic satus ad regnum, fodiendo hic utilis agro,
 Naturæ sequitur semina quisque suæ.

Alma

Alma parens asinis animos num jungit equinos ?
 Annè leoninum vult cor inesse bovi?
 Nec celsos vernis animos, generosâque Regum
 Pectora, nec genium Principis, ergo dabit.
 Ecce boves, animal natum tolerare labores,
 Præbentes vestro colla premenda iugo !
 Sic vos naturâ servum pecus, apta labori
 Corpora, quæ faxis quilibet orta sciat.
 Quippe licet mortale genus reparaverit olim
 Missus ab antiquo Deucalione lapis ;
 Unde omnes nati, durum genus, atq; laborum
 Experiens, stirpis dant documenta suæ :
 Sunt tamen ex ipsis aliqui, quibus intima solers
 Effinxit Titan ex meliore luto :
 Quis fatus Iapeto quia largior esse volebat,
 Cœlestis flammæ copia major inest :
 Igneus hinc illis vigor est ; ea semina Regum,
 Altum qui sapiunt, & loca celsa petunt.
 Sunt & qui parçæ sensêre Promethea dextræ,
 Quiq; parùm superi, vel nihil, ignis habent :
 Hinc quoque subsidunt, telluris inutile pondus,
 Fax hominum, rastris utilis, apta iugo.
 Regia si decoret trabeatum purpura Davum,
 Pelle leoninâ Davus asellus erit.

E R G O

Regibus & populo rerum natura creatrix
 Servitii, & regni, semina primâ dedit.

Juxta Vitem non nascitur Laurus.

Dicite Pierides, quæ sit discordia lauro,
 Lauro, Phœbe, tuæ, tenera cum vite Lyæi.

Brassica

Brassica sic vitem refugit, sic quercus olivam.
 Nec magis inter se Jovis arbor, & illa Minervæ
 Occultis certant odiis, tacitisq; vicissim
 Diffidiis pugnant, & cæcâ lite laborant;
 Vivida quam Phœbi laurus, virisq; Lyæi.
 Non nostrum est tantas ab origine pandere lites,
 Bellâq; ab internis naturæ extracta medullis:
 Cum nec Aristoteles arcana retexere tanta
 Ausit, nec totum sciat enodare Lyceum.
 Sat mihi Socraticum sit prætendisse pudorem,
 Scire quod ignoro tacitæ mysteria pugnæ,
 Scire quod occulta est virtus, quâ laurus ab uvâ
 Dissidet; hoc unum ignorantia novit asylum.
 Laureæ nobilium circumdat tempora Vatum,
 Laureæ Victorum; sua laurus utriq; Minervæ:
 Bacchus utriq; nocens, & pleno palmite vitis.
 Illa eadem, Gradive, tuis inimica triumphis,
 Pectora bellantium frangens, animosq; viriles;
 Hannibalem testor, Pœno quem milite fretum,
 Tantum non Romæ Dominum, Cannisq; superbum,
 Victricemq; aciem Capuæ enervavit Iacchus.
 Illa eadem sit, Apollo, tuis invisæ Camœnis:
 Quid tibi cum casta, lascive Lyæ, Minerva?
 Stulte puer Semeles! Quid si Jove natus uterque?
 At tibi, Bacche, femur, cerebrum natale Minervæ;
 Crassum & pingue femur, solersque sagaxq; cerebrum.
 Mænades insulsi celebrantes orgia Bacchi
 Threicium diris discerpunt Orphea dextris,
 Orphea laurigerum, sylvas, & saxa trahentem.
 O si jam vivat Pentheus, qui Bacchica sacra
 Pessunder, rigidusve suâ cum falce Lycurgus;
 Ut nutent vites, Musarum ut semper in hortis
 Stemmata felici diffusis undiq; ramis
 Floreat æternum succiso palmite laurus!
 Quid? si fortè sagax Epicuri de grege Flaccus

Et vino, & venâ, commisceat utile dulci,
 Ergo poeta fuit, quicumq; bibebat Amystin?
 Aut excludemus sanos Helicone poetas?
Non homines, non dii, non concessere columna.
 Fecundos calices, & læti pocula Bacchi
 Cum semel hauserimus, speramus carmina fingi
 Posse linenda cedro, & Sophocleo digna cothurno?
 Carmina sunt animi proles genuina sereni;
 Spirituum domitor, capitisque infector, Iacchus
 Obducit cerebro nebulas, spissumq; vaporem.
 Adde, quod *hesterno venas inflatus Iaccho,*
 (*Sufficiat tumidum quod de spumare Falernum*)
 In medios stertit soles; hinc noxia vitis
 Non minus est nostris, quam grata Aurora, Camœnis.

E R G O

Non patitur Pallas, non Mars, non flavus Apollo,
 Inter victrices *vitem* sibi serpere *lauros*.

Cuilibet creatura competit sua durationis mensura.

Quando opifex mundi chaos in sua membra redegit,
 Fecit & innumeras ex una mole figuras,
 Durandi posuit leges, & tempora fixit,
 Quæ Pater omnipotens etiam nunc tramite recto
 Dirigit; hinc varia est vitæ mensura, modusque,
 Utrorum species, & mundi postulat ordo.
 Nempe creaturis, quibus est cœlestis origo,
 Principium sine fine dedit, sine limite seclum.
 Sic chorus Angelicus manet, æternumq; manebit,
 Sic anima humana spernit mortem atq; sepulcrum,
 Et cum cœperit esse, æternos vivit in annos.
 Gordius his vitæ nodus, nexúsque perennis,

Nec

Nec nisi supremi dissolvitur ense Monarchæ :
Ille etenim, cujus vel spiritus omnia diffilat,
Ex nihilo facit, in nihilum quoq; facta resolvit.
Si volet, hoc poterit ; quis nam illi ponitur obex ?
Verùm aliter visum ; naturæ & tramite fixo,
Angelus, ac Anima, est omne immortalis in ævum.
Ast alii, quorum vili de semine terræ
Stirps humilis, sua meta data est, & terminus ævi.
Talia sunt quæ pontus habet, vel terra, vel aer,
Arborei fetus, nec non genus omne ferarum,
Ut pisces, oviûmq; greges, hominûmq; caduca
Corpora, quæq; minùs trunco, vel stipite durant.
Omnibus his cœpta est, & tempore definit ætas,
Seriùs aut citiùs, nec enim datus omnibus idem
Durandi modus est, nam sunt & Ephemera quædam,
Sunt quæ per biduum, sunt quæ per secula durant ;
Sed neq; conditio melior, quia longior ætas ;
Vilia sunt mundi potiùs, pejorâq; fermè
Corpora, queis natura dedit durantius ævum.
Sic rigidas cautes, pelagiq; ignobile saxum,
Plusquam Nestoreos videas durare per annos,
Vim cunctam cœliq; ferens, undæq; fragorem.
Sic veteres ornos annosq; robora cernas,
Quæ penitus defixa altis radicibus hærent,
Et temnunt cœliq; minas, ventiq; furorem ;
Quòd si quando gravi nutent concussa procellâ,
Nescio quid prorsus securo murmure venti
Æternum spirant, simul explodúntq; ruinam.
Phœnix, si phœnix avis, & ni fabula fallit,
Ex cinere orta suo est, reparâq; in funere vitam,
Hæres ipsa sui, per secula plura superstes.
Sic vivax cervus, corniq; invisa Minervæ,
Vix seclis moritura novem ; sic plurima mundi
Res viget, humano longè superantior ævo.
Deniq; sunt quorum celeri substantia passu

Labitur, & quia tota simul consistere nescit,
 Per partes durare suas contenta, vagatur
 Mobilis, inq; suos veluti rota volvitur orbes.
 Continuo fluxu sic secula cuncta laborant,
 Nec sanat sese, sanet licet omnia, tempus.
 Sic indefesso torquentur sidera gyro,
 Et miser æternâ rapitur vertigine Phœbus,
 Sic sibi & arte suâ non ipse medetur Apollo.
 Sunt quibus indulgit stabilem natura tenorem,
 Nec fluxisse dedit (rerum quæ maxima moles)
 Sic etiam fragilis durat substantia, donec
 Esse suum servat, propriâq; in sede quiescit,
 Nec patitur fluidi mensuram temporis ullam,
 Nec pars succedit parti, sed permanet omnis,
 Indivisa simul totumq; integra per ævum.

E R G O

Cuiq; creaturæ propriæ peridonea formæ
 Durandi mensura data est, & terminus ævi.

Anima separata appetit reüniri corpori.

NON adeò menti mala mansio corporis hujus,
 Nec status hic animæ tam violentus erat;
 Ut non, exuto carnis velamine, tandem
 Algeat, & vestes opret habere suas.
 Corporeis latuit penitus conclusa cavernis;
 Nec tamen hæc moles terrea carcer erat:
 Mens nisi fortè velit, quod durum est dicere, tanquam
Regulus, ad pœnas sponte redire suas;
 Vincula necessebant animam cum corpore, sed non
 Vincula servitii, vincula amoris erant;
 Vincula grata quidem, atq; animæ si vota valerent,
 Vincula non ullo dissolüenda die.

Non

Non sic illa fugit, ruptâ ceu compede latro ;
 Ceu cum quis miseram carcere clausit avem,
 Mox aliquo laxante fores, ea præpete pennâ
 Corripit optatam non reditura fugam.
 Avolat illa quidem carnis compage solutâ,
 Sed non sponte meat, frigore pulsa fugit.
 Atthides hybernos sic cum petière recessus,
 Haud aliter nidos deseruere suos.
 Cúmque; fuere novo tepesacta cubilia sole,
 Ad luteas optant tum revolare domos.
 Aut veluti veteres, concordia corda, sodales,
 Quorum animos longo fœdere junxit amor ;
 Alter ab alterius gremio si fortè recedat,
 Membra quidem, sed non dissita corda, gerunt.
 Mutua spes ambos redituri pascit amici,
 Indociles socio posse carere suo.
 Cúmque; simul geminis animæ pars altera desit,
 Vix compos manet, aut ille, vel ille, sui.
 Sic anima à dulci postquam distracta gemello est,
 Illius intumulo semisepulta jacet.
 Tam desiderio languet, viduata marito,
 Et quasi dimidium sentit abesse sui.
 Anxia Penelope reducem sic optat Ulysssem,
 Et non promissas increpat usque; moras :
 Et testudineos queritur procedere soles,
 Scilicet & tardos ire relicta dies :
 Quælibet Alcidae natalis vespera visa est,
 Quælibet & mœchi conscia Luna Jovis.
 Exul ab antiquis cum denique; sedibus errat
 Mens, veluti patrios appetit usque; lares ;
 Dico velut patrios, quia non in corpore nata est,
 Hic tamen à cunis vixerat illa suis.

E R G O

*Nescio quâ sejunctam animam dulcedine corpus
 Ducit, & immemorem non sinit esse sui.*

Difficultas

*Difficultas intelligendi provenit tantum ex parte
intellectus.*

MENS hominum spissâ dudum in caligine versa
 Hæsitat, & lucem vix videt inde novam.
 Haud aliter quam cum cœlo stupefacta sereno
 Nescit Phœbeum noctua ferre jubar.
 An, quia caligant oculi præ lumine, solem
 Culpas? tu radios non capis, ille dedit.
 Non pateris solem; splendet tamen ille, nec horret
 Tantalidum mensas, nec Phaetonta dolet.
 Scilicet infirma est acies, hinc illa videndi
 Segnities, oculis hinc hebetudo tuis.
 Tu nictas, oculis solem rimantur apertis
 Sublimes aquilæ, nuntia penna Jovis.
 Mens oculus, (*parvis componere magna solemus*)
 Mundus Apelleâ picta tabella manu est.
 Si tibi caligans acies, hebes organon; ægrè
 Picturæ flores deliciâsq; vides.
 Num color in culpa est? satis aspectabilis ille, &
 Fecundus radiis pullulat usq; novis.
 Blanda tabella tuos nequicquam invitat ocellos:
 Ut tu illam videas, te videt illa prius.
 Non sibi servat opes, & amat Natura videri;
 Crede mihi, non est invidiosa Dea.
 At sunt *lineolæ* tenues in *image* mundi,
 Naturæ in *peplo* *fila minuta* latent:
 Hæc saltem fugiunt aciem, cerniq; recusant:
 Sint *obscura* licet, Lynceus ista videt.
 Sunt certè in rebus, fateor, mysteria; griphos
 Et Natura suos Sphingis ad instar habet.
 Abdita sunt quædam; (si quælibet obvia; nulla
 Corticula ingenii, nulla palæstra foret)
 Hæc torquent, figuntq; crucem mortalibus; esto:
 Lynceus hæc animus, mens aquilina videt.

Sic

Sit strophæ, sint quævis ænigmata, sint Labyrinthi;
Permeat hos Theseus, OEdipus illa capit.

E R G O

Mens modò nè sit hebes, sit *res* obscura licebit;
Hæc in se *nodos* non habet, illa facit.

Anima rationalis est immortalis.

Corpora cùm fragili finxit tellure Prometheus,
Fertur fidereas furatus ab æthere flammæ
Sic animâsse lutum divinitus: Hæc animarum
Semina, & æternæ fuerant primordia vitæ.

Ignæus hinc ollis vigor, & cœlestis origo
Spiritus, quanquam jam *noxia corpora tardant*,
Terrenique hebetant artus, moribundaque membra.

Hoc Plato divinus, cæcus quoq; vidit Homerus,
Conscius & functos æternum vivere manes,
Trusit in Elysios, animarum ergastula, campos.

Non nostrum est omnes animæ comprehendere dotes,
Munerâq; humanam longè superantia fortem.
Nil mortale sapit; volat indefessa per orbem,
Terrâsque, tractusque maris, camposque liquentes,
Momento peragrat; nec humi contenta morari,
Astra petit sublimis, & altius usq; resurgit;
Ante diem cœlos scandit præsaga futuri:
Mole adeò depressa, & iniquo pondere terræ
Æstuat infelix angusto limite carnis.

I nunc, & jactes tua numina, *Gracia mendax*,
Divos indigetes, & semideos heroas.
Cuilibet hic communis honos, & nobile fatum.
Mentem de cœlo trahimus, sunt cætera terræ:
Semi homines tantum sumus, atq; ex parte caduci.
Quisq; vel occultum gestat sub pectore numen,
Parte sui meliore Deus. Non omnia carpit

Æmula

Æmula Persephone : manet, æternúmque manebit
 Mens, scintilla poli, divinæ particula auræ.
 Non morimur toti ; superat cœlestior ignis
 Funereósq; rogos & inertem vividus urnam,
 Fata fugit, nescítque mori, spernítque sepulcrum.

E R G O

Quando *anima* egressa est vili de carcere terræ,
 Non perit, at cunctos manet *immortalis* in annos.

Necessarium & Contingens differunt toto genere.

CAsibus in dubiis fortuna, rotatile numen,
 Volvitur, in gyros itque redítque suos.
 Stulte, tuo nimium confidis, Stoice, fato ;
 Causarum series non ita firma tua est.
Multa cadunt inter calicem supremáque labra ;
 Cum nexu pugnat fors inopina tuo.
 Non ita te stringit fatorum adamantinus ordo,
 Poculum Anancæum semper ut ore bibas.
 Non tam Parca potens, nec Parcæ mater *Ἀνάγκη*,
 Neu duro hoc telo singula fixa manent.
 Non adeo rigidis compescunt legibus orbem
 Fata Deum, ut certo cuncta tenore fluant.
 Sit licet in cœlis *Jovis* aurea nexa *catena*,
 In terris poterit *casus* habere locum.
 Alea rerum anceps, & fors in utrumque parata,
 Naturæ certum carpere nescit iter.
 Piscator tripodem Milesius invenit aureum ;
 Contigit hoc fieri, néve *nece* fuit.
 Nimirum potuit non aureus esse, vel esse
 Nullus, vel potuit plumbeus esse cripos.
 Quod miser invenit laqueum ; quod repperit aurum
 Felix, fortunæ debet uterque, suæ.

Hæc eadem fortuna soli, & prudentia cœli;
 Casus hic est hominum, consiliúmque; Deúm.
 Sub raistro crepat argentum? nè fallere, Timon;
 Alcidae grates, Mercuriove, lites.
 Hic tibi thesaurus *contingit* cœlitús: Esto.
Contingit tamen, hoc lat scio, lætus ait.
 Quod mihi *contingit*, *contingens* dicere fas est:
 Non tollunt casum sidera, sed tolerant.
 Sit cœlum genitor, sit mater terra, metallis;
 At rastrum argenti non solet esse parens.
 Quid mihi clementes Divos, quid sidera narras?
 Evento nomen *causa secunda* dabit.
 Rebus in humanis, dubiis dum passibus errat
 Sors, quod *contingit*, nemo *neceſſe* putet.

E R G O

Quàm dubio pede res, vario quàm tramite, currant,
 Libera mens docet, & casus in orbe frequens.
 Fatum & libertas, Adrastia atq; voluntas,
 Quàm distant, Physices & rudis artis opus!

---

*Intellectus practicus necessariò determinat actum
 voluntatis.*

S Qualida nativis tenebris humana Voluntas
 (Heu quantum cæcæ pectora noctis habent!)
 Accipit infirmum mentis de lumine lumen,
 Ut Phœbe à Phœbo, nec micat illa suo.
 Luna voluntatis, Sol est rationis imago,
 Quódq; animæ superest, est quasi stella minor.
 Hæc duo sunt Parvi, Magniq; ea lumina mundi,
 Queis sine lucis inops orbis uterq; foret.
 Affectus animi sunt tanquam terrea moles,
 Phœbæum à Luna sueta inhibere jubar.
 Horum interventu est Eclipsin passa Voluntas,
 Tanquam interposito pallida luna globo.

Ipsa facultatum Domina, & Regina Voluntas,
 Obtinet & fasces, ô Microcosme, tuos.
 Ast oculis capta est, & lumine cæssa facultas,
 Nec, cum non *videat*, scit *meliora sequi*.
 Illa quidem Domina est, ergo non subdita Regi,
 Cæca tamen Domina est, indiget ergo Duce.
 Cæca voluntati titubant vestigia nostræ,
 Hoc baculo incertos ni regat usq; pedes.
 Incidit in salebras, nec certis passibus errat,
 Hæc face ni gressus dirigat ipsa suos.
 Nempe Voluntati mens, quod fax alma *Leandro*,
 Hero dum sequitur per freta longa suam.
 Quod si tempestas animæ pejoris oriri
 Cœperit, & celsam conderè nube pharum;
 Extinguatq; facem rationis, cæca Voluntas
 Occumbit fati, merse *Leandre*, tuis.
 Ac veluti fatuus si quando affulserit ignis,
 Nocturnus carpit triste Viator iter:
 Per cœnum, & salebras errat, per saxa, per undas,
 Ostendit cæcam dum vaga flamma viam:
 Haud secus obliquâ trahitur Ratione Voluntas,
 Quandocunq; illam devius error agit.
 Mentis enim lævæ fatuo seducitur igni,
 Et depravati lumine iudicii.

E R G O

Dictamen sequitur mentis malefana Voluntas,
 Suadeat illa bonum, suadeat illa malum.

Mundum incepisse non est demonstrabile.

Argum in humanis, fidei sed luminis expers,
 Magnus *Aristoteles*, rerum primordia vidit
 Nulla, nec æternum dubitavit dicere mundum.
 Scilicet ut similis sibi partes sphaera per omnes
 Volvitur, inq; suos currit remeabilis orbes,

Usq; adeò immensa est quædam & sine fine figura;
 Haud secus hæc mundi moles teres atq; rotunda,
 Ipsaq; seclorum motûsq; volubilis ætas,
 Unde habeat cœpisse, suos ubi traxerit ortus,
 Vix digito monstres, tenui neu lumine cernas.
 Quid mortale sapit, quid spirat stella caducum,
 Haud equidem video; miror magis undiq; toto
 Astra adeò dispersa polo, pulcherrima mundi
 Lumina, gemmati decus ornamentaq; cœli,
 Quæ sphæris infixæ suis vertigine mirâ
 Usq; revolvuntur rutilum indefessa per axem,
 Conficiuntq; vices, legem sortita perennem,
 Subjectâsq; regunt certo moderamine terras.
 An quia ferre parem, *Pompeii* aut *Cæsaris* instar,
 Ille Opifex rerum nescit, spernitq; cœvum
 Æmulus, æternûmne nefas vel fingere mundum,
 Artificiq; suo æqualem? at simul esse videmus
 Cum causis effecta suis; non esse priorem
 Luce suâ solem, vel luce est clarius ipsâ;
 Affectûsq; animæ comes est in origine prima.
 Fortè at decrepiti vergentia secula mundi,
 Ista senescenti similis, rugosâque rerum
 Jam facies, cùm primævo spoliata nitore
 Pessum quæq; ruunt, quandôq; fuisse juventam
 Ostendit, teneriq; probat cunabula mundi.
 Signa quidem fateor, non argumenta ruinæ:
 Nam pudor ut pereat, terras Astræa relinquat,
 Exulet & pietas; sed enim moralibus orbem
 Non pendam trutinis, solitas modò legibus æquis
 Absolvat natura vices, contentaq; formis,
 Nec generare novas veteres nec perdere nôrit;
 Dum certo pede tempus eat, noctesque diésque
 Alternos peragant æterno fœdere cursus.

E R G O

Tramite naturæ rationis lumine ductus
 Demonstrare nequis magni primordia mundi.

EPIGRAMMATA

SACRA,

SEU,

CARMINA

IN

Anniversariis *ECCLESIÆ*
FESTIS composita.

Ad Honoratissimum Dominum Antonium Comitem Cantii.

Permitte supplicem, obsecro, Illustris Comes,
Ad te redire denuò Musam meam,
Epigrammatumque Circulum in Festos dies,
Sacrumque Hebræi Canticum grandis Sophi,
Utrumque & antè Nomini inscriptum tuo,
Nondum virilem quando sumpseras togam,
Iterum dicare jam Viro tibi & Patri:
Munusculum, fateor, leve, indubium tamen,
Immò & perenne forsàn, erga te mei
Monumentum amoris, pignus observantiæ.

Epigrammata Sacra,

S E U,

Carmina in Anniversariis *Eccle-*
siae Festis composita.*In Festo Circumcisionis Christi, Calend. Jan.*

Ur hæc, Jane, tuis celebrantur festa calendis?
 Cum circumciso quid tibi, Jane bifrons?
 Jani instar Christus retrò spectavit, & antè:
 Hinc *circumcissus*, *tinctus* & inde fuit.

Vertitur en Jani cardo, caudámq; remordet
 Symbolicus serpens, & novus annus init;
 Cùm Deus assumptæ carnis præputia ponit;
 Antiquus serpens scilicet ista videt,
 Et fremit, & Christo pro nobis talia passo
 Ringitur, & sese macerat invidiâ.

In Festo Epiphaniæ.

MYrrham Homini, pia tura Deo, Regi insuper aurû
 Persæ (Arabésne?) Magi tres tria dona ferunt.
 Ex Oriente adsunt, Orientis numen adorant:
 Omne bonum nobis ex Oriente venit.

Parebit *sapiens*, & non *dominabitur astris*,
Ad Christum ducit si nova stella Magos.

TRes Reges vulgo & Sapientes Stella vocatos
Perduxit trinos ex Oriente Magos,
Infantem ut colerent, Christo quã hæc omnia quadrant!
Quãm propè qui colitur, quiq; colit, similes!
Christus nempe *Oriens*, *Stella*, & *Sapientia Patris*,
Deniq; *Rex regum*, & de *Tribus* unus erat.

In Festo Conversionis S. Pauli.

Qui modò *Saulus* eras, inverso nomine *Salvus*
Factus es, & Παῦλ[Ⓞ], qui modò φαῦλ[Ⓞ] eras,

In S. Paulum à Nerone Martyrio affectum.

Eugè Nero, fac quod te dignum, pessime Regum :
Non decuit *Paulum* sub meliore mori.
Qui semel * *ereptus* rabidi fuit ore *Leonis*, * 2 Tim. 4. 7.
Hunc gladii tandem devorat ore Leo.
Ah Nero crudelis, nullâque invisior umbrâ !
Sive sit illa Uxor, sive sit illa Parens.
Qui Præceptorem *Senecam*, Matrémq; peremit,
Debit an saltem parcere, *Paule*, tibi ?
Sustulit hic Matrem, Aeneæ de stirpe creatus ;
Sustulit hic te, de stirpe creatus Ada.
At qui Martyrii in cœlum te *sustulit* ense,
Se ferro è vivis *sustulit* ipse suo.

In Festo Hypapantes, five Purificationis B. V. Mariæ.

L Ex illibatum *Mosaica* postulat agnum,
 Femina cum a partu purificanda venit :
 Christipera his Virgo parcebat sumptibus : Infans
 Scilicet, in templum quem tulit, agnus erat.
 Obtulit at geminas patrio de more columbas,
 (Lex etenim hoc donum pauperis esse jubet)
 Séq; suúm; dedit puerum ; nam mater, & infans,
 Ambo columbinâ simplicitate pares.

O Bvia fit Domino, Templo dum sistitur infans,
Anna annosa simul cum *Simeone* sene.
 * *Gratia & Obsequium* pariter sibi facta Deoque
 Obvia ; quam felix hæc *Hypapanta* fuit !

* Ita sonant Hebr. Anna & Simeon.

In Festo S. Matthiæ Apostoli.

I Mplet Apostolicam fors quali heroe catervam !
 Nec mirum, hanc urnam cum movet ipse Deus,
 Fortuna amissos reparâsse videtur ocellos,
Matthiâ Clerum suscipiente suum.
Clerus sorte datus divinâ hinc jure vocetur,
 Cujus *Matthias* prodromus, *Ordo* facer.

In Festo Annuntiationis. B. V. Mariæ.

E Va parens lamia (heu !) malo fiebat edendo,
 Edendóq; bono Diva *Maria* fuit.

Ange-

Angelus hoc *Maria* prædixit : scilicet *Eva*,
 Si transponatur littera, fiet *Ave*.
 Littera transposita est, occidens Littera Legis,
 Inq; Evangelium Lexabit, *Eva* in *Ave*.

FLoris ab olfactu prægnans Saturnia fertur
 Sic Martem peperisse suum, Jovis æmula, nullo
 Conjugis auxilio, nec opem dignata virilem.
 Sic *Maria* Angelico postquam sermone resecta est,
 Hauserat & suaves verbi cœlestis odores,
 (Spiritus ut fuerit promissi seminis author,
 Hinc fore perpetuâ florem de stirpe Davidis,
 Sharonisq; rosam, quam spinæ aliquando coronent,
 Albentem vitâq; rosam, lethôq; rubentem :)
 Facta fuit mater, tenerôq; in flore juventæ
 Nullos passa toros, & virginitatis in ipso
 Flore, suum peperit miranda puerpera Jesum.
 Quem, quia tot celebres egit super hoste triumphos,
 Nec pacem in terras, gladium sed mittere venit,
 Martem, vel potiùs majorem Marte, vocemus.

In Festo Resurrectionis Christi.

E*urydice* conjux Orphei (sic fabula narrat)
 Lethiferum diro vulnus ab angue tulit.
Orpheus ut sponsam eriperet de faucibus *Orci*,
 Fertur ad infernas protinus îsse domos.
 Mortifero pariter conjux Ecclesia Christi
 Serpentis morfu saucia facta fuit.
 Christus ad inferni descendit limina regni,
 Liberet ut sponsam scilicet indè suam.
 Dæmone jam victo, victâ Styge, morte subactâ,
 Post triduum reducem seq; suamq; dedit.

Curtius insiluit foveam, pestemq; furentem
 Sedavit, nequirit sed Curtius inde reverti.
 Túq; etiam Veneris multum dilecta propago,
Aenea, poteras mediis elapsus Achivis
 Tartareos penetrare sinus, atq; intima tutus
 Regna Infernorum, Stygiq; palatia Ditis.
 Nectamen Anchisæve pater, conjuxve Creusa
 Vindice te demum superas evasit ad auras.
 Scire erat in votis, quid ferret serior ætas,
 Atq; futurarum casus cognoscere rerum,
 Venturas hominum sortes, arcanâq; fata.
 Ipse evasisti, nil movit cura tuorum,
 Nec si movisset, poteras educere tecum.
 Quid memorem plures? petiit quoq; Tartara Theseus,
 Necnon Threicius vates, Rhodopeius Orpheus;
 At neq; Pirithoo dirupit vincula Theseus,
 Nec miser eripuit sese pallentibus umbris,
 Quin Diti captivus erat, dum vindice dextrâ
 Suppetias illi tulerit Tyrinthius Heros.
 Néve suam Eurydicen reparavit Thracius Orpheus,
 Carmine flexamino quamvis à Dite redemptam;
 Namq; avido amplexu, nimioq; ardore videndi
Vestibulum ante ipsum, primisq; in faucibus Orci
 Perdidit infelix nuper quam repperit umbram.
 At noster solus Stygios impune recessus
 Contigit Alcides, solus compage solutâ
 Strenuus insolitos egit de morte triumphos,
 Infixit Diti plagas, & terruit umbras,
 Pallentes, queis tunc pallor novus obtigit, umbras:
 Terruit ille umbras, fundaminâq; ima Barathri
 Rupit, & umbrosum nutu tremefecit Avernum.
 Cerberon inde novis attritum colla catenis,
 Eratâsq; Erebi portas compescuit atri:
 Compede tum tandem diruptâ, seq; suumque
 Thesea restituit terris Deus Hercule major;
 Theseus at Christo fuerit quicumq; fidelis.

TRina tropæa dabāt Christo Mors, Tartara, Dæmon;
(Tertius invidiam néve triumphus habet.)

Non illum rigidis tumuli sub carcere vinclis
Captivum tenuit Mors, quia *Vita* fuit.
Non illi tenebrarum error, Stygiæq; paludis
Cœcum iter obstabat, quod fuit ipse *Via*.
Non illi Satanas, author falsiq; dolique,
Offecit, *Verum* quippe quod ipse fuit.

PAlma fuit Christus, quò plus depressus in urnam,
Tantò plus rutilans extulit ille caput.
Palma triumphantes designat : nempe resurgens
Exitium super, & Tartara, victor ovat.
Hinc etiam sacros sequitur pax alma triumphos,
Nobilis & Palmæ mitis Oliva comes.
Morte redux victâ, *Pax vobis*, dixit Iesus ;
Pacis erat, nactus tanta tropæa, memor.
Ergò & Olivarum montem petere antè solebat :
Doctori cathedram pacis Oliva dedit.
Morte triumphator, pacis, cùm viveret, Autor ;
Palma reviviscens, vivus Oliva fuit,

ARmari baculo Cynicus post fata volebat,
Corvis & canibus nè miser esca foret.
Mortuus ipse suis fieret nè præda ministris,
Præsidium Christo firmitus ecce datur.
Conscia mens hominum ! nam si Deus esset Iesus,
Membra quid affigunt non moritura cruci ?
Sin homo, quid custode opus est ? quid marmore duro ?
Haud ullus tumuli vincula rupit homo.
Scilicet abstineant fures à corpore, faxint
Armati vigiles, impositusq; lapis.
At quis custodes tandem custodiet ipsos,
Nè pavidi fugiant ? Angelus ecce venit.

Custodes

Custodes fallit perrupto carcere Christus ;
 Quid tum Pontifices ? quid Phariseus agit ?
 Venales vigilum conducunt munere linguas,
 In vulgum ambiguos spargere nempe sonos :
Militibus somno media sub nocte sepultis,
Discipuli Dominum surripuere saum.
 Hæc igitur verpos etiam nunc fabula fallit :
 Credula gens, nugas nata fovere suas !
 Ergone cui fures socios in morte dederunt,
 Post mortem prædam furibus esse volunt ?
 At quàm pellucet mendax hic rumor, & instar
 Soricis indicio proditur ipse suo !
 Dicite, Pontifices, vestrum hîc quid proficit aurum,
 Aut quis corrupti militis usus erit ?
 Dicite, dum sacro spoliatum est hospite marmor,
 Custodum interea dormierintne cohors ?
 Si minùs, obstitant nudis armata caterva :
 Sin ita, surreptum quî scîerint Dominum ?
 Annè expilatum nôrunt per somnia bustum ?
 O homines mirâ calliditate vafros !

In Festo S. Marci Evangelistæ.

M Arce, Antonino melior, meliôrque Catone,
 Nec Bruto Orator, nec Cicerone, minor :
 Qui sacro eloquii perfundis nectare terras,
 Et cogis suavi subdere colla iugo :
 Macte, Evangelicæ pars non obscura quadrigæ,
 Quâ cuncta in mundi climata vecta Salus.
 Scilicet hic Christi currus toto orbe triumphat,
 Quatuor & penetrant Scripta quaterna plagas.

A ccumbit lateri torvus Leo ; nec tamen horret,
 Nec timet hunc Christi de grege Marcus ovis.

Sic

Sic Maro, *Nec magnos metuent armenta leones,*
Cum *nova progenies* cœlitus orta venit.

In Festo SS. Philippi & Jacobi Apostolorum.

Quàm faustam læto sedem cepistis in anno,
Cum Maius viridi gramine pingit humum!
O quàm jucundo florebant secula vere,
Secula Apostolicâ tam bene culta manu!
Cum tu plantâsti Jacobe, Philippe rigâsti,
Quàm ver secundum, quàm bona messis erat!

In S. Philippum Diaconum, Eunuchum Æthiopem baptizantem.

Gesta & Apostolicis tua cùm celebrentur in *Actis*,
Visus Apostolici es parsque, Philippe, Chori.
Sit mihi fas utcunque, tui Cognominis ergo,
In Sanctorum albo te memorare meo.
Non operam perdis, quicquid Proverbia dicunt,
Quamvis Æthiopem, Sancte Philippe, lavas.
Tu nimirum animi sordes, non corporis, aufers;
Nil curas, si sit mens modo pura, cœtem.
Cor Electorum modo conscribatur in album,
Æthiopis corpus nigrius esto pice.
* *Æthiopes tamen & pellem* (mirabile) *mutant*,
Quando salutiferæ fonte lavantur aquæ.
Dediscunt veteres, purgati hoc flumine, mores;
Omnia Baptismus protinus alba facit.

* Jerem. 13. 23.

In Feste Ascensionis Christi.

Angelus in cœlos Christum comitatur euntem :
 Sic abiit, quali venerat ille, modo.
 Interea Petrum tenet insatiabilis ardor
 Spectandi, & viso lumina pascit hero.
 Perstat, & intentis Dominum rimatur ocellis ;
 Terrifico sed mox Angelus ore tonat :
 Discipulum increpitans, quasi cœlo inviderit ipsum
 E terris reducem scandere ad astra Deum.

DE cœlo Christus descendit corporis expers ?
 In cœlum ascendit postmodo corpus habens ?
 Philosophæ obgannis, oblatras tûq; Lyceum ;
 Cum placitis pugnant hæc Paradoxa tuis ;
 Ut sic ascendant gravia & tollantur in altum,
 Descendant levia, & quæ neq; corpus habent.
 Méne movet gravium motus, leviûmq; volatus ?
 Corporum iners moles, Spirituûmq; vigor ?
 Ergône divinæ claudi miracula dextræ
 Naturæ angusto limite posse putem ?
 Tantum immo humanas fidei mysteria mentes
 Transcendunt (nequeunt nam ratione capi.)
 Quantum jam cœlos Christus supereminet omnes,
 Ascensu sphæras exsuperâtq; suo.
 Hoc scio, Te, Christe, in terras, & deniq; rursus
 In cœlos, eadem machina traxit Amor.

In Feste Pentecostes.

Spiritus ignitæ veniens sub imagine linguæ
 (Talis enim zelo congrua lingua fuit)

Sug-

Suggestit omnigenas diverso idiomate voces :
 Reliquias Babel conglomerasse putes.
 Hinc meritò astantes subitus stupor occupat omnes,
 Dum capiunt miris dissona verba modis.
 Dumq; vident *Arabas*, posita feritate, *Scythasque*,
 Et, qui non serò jam sapuere, *Phrygas* :
Cappadocemque probum, *Gilicem* quoq; turibus hostem,
 Dexterâ cui nullis assu efacta dolis :
 Quodq; magis mirum, recitantem oracula *Cretem*,
 Materiem folii, dia Sibylla, tui.
 Sic & quæ fuerant quondam *ἁγία καὶ πνεύματα*,
 Spiritus adveniens Sanctus *ἁγία* facit.

Pectus Apostolicum percellit Spiritus; *ictum*
 Jam *Piscatorem* quis sapuisse neget ?
 Hinc variis uti linguis, *hinc spargere voces*
In vulgum ambiguis, atq; stupenda loqui.
 Mirantur populi quid diâ poemata narrent;
 Non facer, at visus Bacchicus iste furor.
 Quid blaterant isti ? (dicunt) quidve ebria turba
 Ventosos jaçant, irrita verba, sonos ?
 Quàm bene conjiciunt ! Vapor inflammaverat omnes,
 Plenus enim sacro flamine quisq; fuit.
 Garrula quin ultrò ebrietas arcana recludit;
 Hi quoq; pandebant mystica sacra Dei :
 Adde quod (ut perhibent) Bacchus fuit ortus in igni,
 Symbolon & Sancti Pneumatis ignis erat.
 Deniq; bis genitum veteres dixere *Lyæum*,
 Sic inspiratus quisq; renatus erat.

Ingruit horrifono stridens cum murmure ventus,
 Et totam replet, quâ coiêre, domum.
 Sat jam plena domus ; sed nè *Penetratio* detur,
 Clausum in Apostolico pectore *Pneuma* later.

Concepere sacrum mox Entheaturba furorem,
Exiliſq; premi neſcius ore vigor.

Spiritum Apoſtolicæ collatum munere dextræ
Dum vidit magicâ notus in arte *Simon* :
Tam divina auro venalia dona putavit.

Improbuſ, & nummoſ obtulit inde ſuoſ.
Annè quòd *impoſitis* fierent miracula dextris,
Ergo *impoſturam* credidit eſſe maguſ ?
Quin *nummi tecum pereant*, Impoſtor ; imago
Caſariſ haud prodeſt hîc, ſed imago Dei.
Hæc longè humanas ſuperant myſteria fraudeſ,
Non penes eſt magicam Spirituſ iſte manuſ.
Si ſapiſ ergo, *Simon*, *Romam* pete, Spirituſ illie
Caſariſ effigie vilior eſſe ſolet.

Exhibet in teneriſ infanſ Eccleſia cuniſ
Trifte ſenſcentiſ ſymbolon ipſa ſui.
Scilicet ille graviſ vehementi flamine ventuſ,
Quiq; replet totam, quâ coiêre, domum,
Naufragii fluctuſ, ærumnarûmq; procellaſ,
Et tempeſtateſ indicat innumeraſ.
Igniſ, quo radiant linguæ, tormenta piorum
Ignea deſignat, martyriſq; rogoſ.
Deniq; diviſæ biſido diſcrimine linguæ
Hæreſin, & ſectaſ, ſchiſmaticoſq; notant.

Ad Spiritum S. pro Gratia $\left. \begin{array}{l} \text{præveniente} \\ \text{concomitante} \\ \text{ſubſequentē} \end{array} \right\}$ Oratio.

Sit mihi prævenienſ, oro, tua Gratia, Sancte
Spirituſ, aſſiſtenſ ſit mihi, ſitq; ſequentſ.

Crimina deflevi, lotus sum sanguine Christi;
 Gratiam at, alme Deus, da mihi, quæso, novam.
^a *Ad vomitum atque volutabrum nè fortè revertar,*
Ceu canis immundus; sus & amica luto:
 Neu miser illuvie scæda hæc animalia vincam,
 Oppletus cœno & fordibus usq; novis.
 Nè sic ^b Spiritus Alpha mihi, Caro & Omega fiat,
^c *Ultima & heu primis deteriora meis.*

^a 2 Pet. 2, 22.   ^b Gal. 3, 3.   ^c 2 Pet. 2, 20.

In Fæsto S. Trinitatis.

Jupiter, & Pluto, & Neptunus, somnia vatum,
 Regna tenent fratres trestria, quisq; suum.
Jupiter in cœlis, *Neptunus* regnat in undis,
Dis Erebi sedes, tertia sceptrâ, capir.
 Ethnica si Sacris, magnis componere parva
 Si liceat, quadrant Sancta, profana, Trias.
 Est Pater in cœlis, devicit Tartara Christus,
 Ergò in quem vicir, jus habet ille locum.
 Et non immeritò dici dominarier undis,
 Quo baptizamur, Spiritus ipse potest.
 Indivisa tamen nostræ est; ea diffusa, quantum
 A terris cœlum distat, & Orcus aquis.

Hymni In S. Triadem.

O Arcana Trias, captûq; profundior omni!
 O æterna Trias, sæclo ac antiquior omni!
 O immensa Trias, spatiôq; capacior omni!

O Trias omnipotens, vi & robore fortior omni!
 O Trias omnituens, oculo & penetrantior omni!
 O Trias omniparens, utero & prægnantior omni!

O Trias inconcussa, & petrâ firmior omni !
 O Trias indivisa, & compage arctior omni !
 O Trias infinita, & limite latior omni !

O ter pura Trias, formâ & præstantior omni !
 O ter iusta Trias, virtute & pulchrior omni !
 O ter magna Trias, dominatu & grandior omni !

O excelsa Trias, cœlo & sublimior omni !
 O sapiens Trias, ingenio & solertior omni !
 O bona, Sancta, Trias, clemens ! quis singula fari
 Nôrit ? Quis tibi par, ô bona, Sancta, Trias !

Miserere nostri, Sacrosancta Trinitas,
 Miserere nostri, ter Beata Trinitas,
 Miserere nostri, Gloriosa Trinitas.

Deus Pater, æterne Deus,
 Deus Filius, pro me reus,
 Deus Paracletus meus,
 Miserere mei.

Deus Pater, per quem sumus,
 Deus Filius, mortis funus,
 Deus Spiritus, horum munus,
 Tres Personæ, Deus unus,
 Miserere mei.

In Festo S. Barnabæ.

Barnaba Apostolicæ comes & symmysta catervæ,
 Dulce Paracleti qui propè nomen habes ;
 Separat à Paulo quinam te Spiritus ? ille,
 Qui te cum Paulo separat ipse sibi ?

Immò alius: nam * & nos homines ambo esse fatemur;

Quid mirum, si & nos devius error agit?

Sed tamen hunc & nostra brevis discessio finem

Scilicet, æternum ut mox coeamus, habet.

O utinam à nostro, *Christi* grege, Schismata, Cœtu,

Nec plus durarent, nec graviora forent!

* Act. 14. 15.

In Fæsto S. Joannis Baptistæ.

ANte tuos, Baptista, senex obmutuit ortus:
Quid mirum? nondum *Vox* quia nata fuit.

Festa agit Herodes (procul, ô procul este, pudici!)
Festa Thyesteas appositura dapes.

Scilicet in patina virgo truculenta Joannis

Affert en sacrum sæva ministra caput.

Quid majus Progne scelus, aut conviva deorum

Tantalus admisit, Tantalidûmve genus?

Vultus, Phœbe, tuos cur non pudibunde recondis?

Scilicet Herodis cœna, Thyestis erat.

COnde, Tyranne, tuos enses; spem pascis inanem,
Decollâsse potes, non necuisse virum.

Esto tamen, perimas; & adhuc spem pascis inanem,

Nam necuisse potes, non nocuisse viro.

Nec poteris necuisse, caput de corpore tollens;

Ille caput totus, *Vox* quia totus erat.

VOx Baptista fuit, Vox mellea, Nestoris instar,
Quoque edit dulces, edidit, ore favos.

At validus sub melle latebat aculeus illo,

Cujus & Herodes cuspide punctus erat.

Factus

Factus erat Christi, truncante Herode, Joannes
Prodromus in vita, prodromus inq; nece.

In Feste S. Petri Apostoli.

O Quanto maduit lacrymarum flumine Petrus,
Piscator medio visus inesse salo!
Marmoream in Nioben liquefactum credite Petrum,
Tristia dum nimis fleribus ora rigat.
Quid ni? petra fuit, fuit atq; columna; columnam
Marmoream credas, marmoreamq; petram:
Hinc quoq; marmoreis ornantur templa columnis;
Nempe *Petrus* templi petra, columna, fuit.
Hinc quoq; quod lacrymis etiam nunc marmora manant;
Hæc monumenta tui, *Petre*, doloris erunt.

P*etrus*, petra licet, fluidis non mergitur undis,
Sed natat in media, suberis instar, aqua.
Mira cano; periisset aquis, ni *petra* fuisset;
Subsidisset aquis, si fluitasset aquis;
Silevis, & dubius vitæ, incertusq; fuisset:
Descensum levitas en, *Stagirita*, facit.
Sed tetragonus erat noster *Petrus*, & sibi constans,
Christus enim *Petra* petra, columna, fuit.

ERgo mare est mundus, piscator Apostolus omnis,
Sunt homines pisces, retia verba Dei.
Non est piscator *Romanus* Episcopus, etsi
Se successorem jactitet esse *Petri*.
Piscator nunquam pisces à retibus arcet,
At populo verbum subtrahit ille Dei.
Prædam etiam captans, argenteis utitur hamis,
* Non talis *Petro* scilicet hamus erat.

* Aq. 3. 6.

In Festo S. Jacobi Apostoli.

Herodes, Sanctum qui sustulit ense *Jacobum*,
 Paulò post vivus vermibus esca fuit.
 It clamor cælo, Sanctorum sanguine fuso,
 Et necis ultorem cogit ad arma Deum.
 Nec mirum, hic sanguis si sic clamaverit altum;
 Scilicet hic clamor vox *Boanergis* erat.

Jacobum Herodes gladio ferit, Angelus illum;
 De gladio noli quærere, Vermis erat.
Herodis Vox non hominem sonat, Aulicus inquit,
 At Caro certè hominem, Verme vorante, sapit.

In Festo S. Bartholomæi Apostoli.

Pelle suâ exutus, subjecit colla securi,
 Deinde cruci affixus *Bartholomæus* erat.
 Sic cujus triplici pendebat stamine fatum,
 Quis triplici hunc fato non cecidisse putet?
 Sic trinam triplici placavit morte Sororem,
 Cœlestem Triadem Martyriiq; Trias.

Nundinũ & hinc epulum, pueri quæ junximus olim,
 Ambo ornant festum, *Bartholomæe*, tuum.
 Nam tu mercator, simul & conviva Tonantis:
 Ipse tibi merces Christus, & ipse dapes.

In Festo S. Matthæi Apostoli.

Qui vectigales solitus corradere nummos,
 Exigere & toto larga tributa foro;
 Quantum

Quantum mutatus, Christi fit voce columba
 Tam subito mitis, qui modo mīlyus erat.
 Scilicet is sacrâ signatur imagine Christi,
 Cui nuper cordi *Casariana* fuit.
Casaris argentum, Christi *Matthæus* imago ;
 Id merito Regi redditur, iste Deo.
 Redditur iste Deo, misso jam *Casare* ; nuper
 Nummos, nunc numen non patienter amat.
 Cui modo Chirographum, & nummaria tessera curæ,
 Pagina nunc illum non nisi sacra juvat.
 Perpenditq; pios, divina volumina, libros,
 Qui solitus libras pendere nuper erat.
 Quin & servat adhuc veteris vestigia fraudis ;
 Consuetâsq; artes dedidicisse negat.
 Scilicet electum, regale numisma, popellum
 In fiscum Domini colligit ille sui.
 Atq; Evangelii fretus diplomate, pendit
 Credentes animas, grata tributa, Deo.

In Feste S. Michaelis Archangeli.

A Ngele, Seraphicæ dux & coryphææ catervæ,
 Angelici princeps indubitate chori ;
 Miramur quod tam divinos præstet honores
Roma tibi, fundens supplice voce preces ?
 Sub te devictum sentit cecidisse Draconem,
 Quem sibi jamdudum vendicat illa patrem.
 Namq; is adoptavit *Romam* sibi, scilicet hæres
 Bellua septemplex facta Draconis erat.
 Quæ tremit, & pavidâ te conscia voce precatur ;
 Nè luat ipsa patrem, non bona nata, malum.

A Γελολαβείαν *Michael* vel nomine damnat,
 (Re magis) æterno * par quia nemo Deo.

At *Roma*, dum divinos sortitur honores,
Quis sicut Deus est? Angelus ecce Dei.

• *Quis sicut Deus?* Ita *Michael* sonat *Hebraice*.

In Feste S. Lucæ Evangelistæ.

AN Pictor fuerit *Lucas*, *Petre*, nescio : certè
 Ad vivum expressit te, sociósq; tuos.
 At medicâ egregium se ostendit in arte magistrum,
 Quisquis Apostolici scripserit *Acta* chori.
 Historici reparant etiam post funera vitam,
 Dignos laude viros charta perire vetat.
 Præstitit hoc *Lucas*, quod non *Podalirius* ullus,
 Nullus *Apollineâ* præstitit arte potens.
 Quæ prodest vivis, eadem post fata quiescit ;
 Amittit vires tum medicina suas.
 At vos æternum scriptis vivetis in istis,
 O *Piscatorum* nobilitata cohors :
 Historiam vestram scripsit divinus *Apollo*,
 Mors in vos poterit juris habere nihil.

CUr hic è geminis solus latronibus unum
 Inter cœlicolas narrat habere locum ?
 In promptu causa est ; medicam qui calluit artem,
 Scilicet hic inter quatuor unus erat.
 At dum spirat homo, medicus sperabit ; & ægrum
 Ah ! piget extremis deseruisse malis.
 Sic quoq; semianimi huic hodiernus *Apollo* salubrem
 Latroni necdum serò paravit opem :
 Cùmque illum primis hærentem faucibus *Orci*
 Jam propè mors tenebris mergeret atra suis ;
 Provida mens *Lucæ* (quàm felix nomen & omen !)
Luce vel hâc fecit, vel meliore, frui.

In Feste SS. Simonis & Judæ Apostolorum.

OMnibus ex aliis placet urbs *Philadelphia* Christo;
 Festâq; fraternus cuncta coronat amor.
 Tertium Apostolico en par fratrum fulget in albo,
 Post Jonæ geminos, & Zebedæe, tuos.
 Scilicet & fratres, & Christi sanguine juncti,
 Simon, & Judas, atque Jacobus erant.
 Adsciscis comitem tu, Sancte Philippe, Jacobum,
 Conjungit reliquos lux hodierna duos,
 Nec natu tantum, cœlesti at semine fratres,
 Relligione, fide, fœdere, amore, pares.
 Quos irrupta tenet sacro sic copula nexu,
 Vincula fraternis hos propiora ligant.

Qui duo Discipuli festo junguntur in uno,
 Simon & Judas, quàm bene conveniunt!
 Simon *obsequium*, *laudem* designat Iudas,
 Maxima nam *laus* est *morigerare* Deo.
 Sed Judas erat alter, & alter nomine Simon,
 Primus hic, in sacro pessimus ille choro.
 Utque ille infandi sceleris reus Iscariota,
 Judas & Dominum vendidit ipse suum:
 Sic alius Simon, Magus atque impostor avarus,
 Venalem nummis credidit esse Deum.
 Quid tituli sine re? quid splendida nomina profunt,
 Sint nisi personis scilicet apta suis?

ἩΕν ὁμῶς ἑπὲς τε Σίμων, ἑπὲς τε Ἰσίδας,
 Τοῖς δὲ οἱ ὃ δὴν ἀνομοιότατοι ἐγένοντο.
 Τῶν γὰρ ὁ μὲν μάγος ἔσκεν, ὁ δὲ πλεονέκτης ἀλιτρεὺς,
 Ἀμφω κερδαλέοι γὰρ, φιλάργυροι ἄνδρες ἄμφο,
 Χειρὸν ἐπεὶ πώλησεν ἀπίσταν Ἰσραελίτης
 Ἀργυρίαι, τῷ καὶ μάγος ἤθελε πανδύμα πείσασθαι
 Σχέτλιος. Οὐχ ἔτιως ὦν σήμερον ὅστιν ἐορτὴ,

Πάντα

Πάντα ἃ πώλησαν σοφοὶ ἔμποροι, ὄφρα λάχῃσι
 Χεῖρ᾽, ὅς σφισι κέρδι' ἔλῃ, πλῆτος τε καὶ ὀλβιότης.
 Ὡς οἱ μὲρ ῥ' ἐγόνονδ' οἷοι ἀγαθοὶ Διομήδεις,
 Κεῖνοι ἃ Γλαῦκοι, τοῖσι φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 Ἀργυρεὺς Χεῖρην, χρυκεὺς οἱ χρυσὸν ἀμειβον.

In Feste Omnium Sanctorum.

Siccinè fronte suâ signantur stigmatè Sancti?
 Perfrictæ frontis præmia fortè putes.
 Immò cave credas nigro carbone notatos;
 Talia furciferûm stigmata inusta genis.
 Cretâ signantur Sancti, niveóque lapillo;
 Scilicet hæc canâ præmia digna fide.
 Purpureóve nitent succo, minióque rubenti;
 Sic teneras signat Pastor amicus oves.
 Hæc ergo numerandâ dies meliore lapillo,
 Conveniet Sanctis sic sua festa dies.

Quifquis in hac vita Sanctorum inscribitur *albo*,
 Huic inter Superos vestis & *alba* datur.
 Si Sancti in coelis niveo velantur amictu,
 Indutúsque *albis* * Angelus ipse venit; * Matth. 28. 3.
 Dic mihi, dic, quæso, tu mi fanaticæ frater,
 Cur adeò in sacris displicet iste color?

In Feste S. Andreæ Apostoli.

Sedulus æquoreas dum retia spargit in undas
Andreas, laqueos pisciculísque struit,
 En subito apparet propè stans in littore Christus:
 Sic effert placidum rex maris ipse eaput.

Petrus.

Petrus ad se, fratrémq; vocat, dehinc talia fatur,
 Innectent posthac retia vestra viros.
 Protinus obsequitur Christo par nobile fratrum,
 Et piscatores inde fuere virum.
 Sat validi officio; nam primus *Petra* patennis,
 Alter & ex ipso nomine *fortis* erat.
 Piscis vi parvâ capitur; sed robore magno,
 Immò *Andream*, opus est, ut capiaturo homo.

P*etrus & Andreas, cum fratre Joanne Jacobus,*
 Primitiæ Domini, deliciæque, sui.
 Fratrum par geminum, geminum par Discipulorum,
 Primi adeo Christum qui meruere sequi.
 Fratrum par geminum: quàm faustum & amabile signû
 Zodiaco hoc primum fulsit Apostolico!
 Signum erat hoc, Christo nullos parere vocanti,
 Quos non fraterno fœdere junxit amor.
 Sed Piscatorum paria hæc quoque bina fuere,
 Squamigero fraudes neectere sueta gregi.
 Sol Evangelii, duodena hæc signa pererrans,
 Ergo simul fuit in *Piscibus*, & *Geminis*.

In Festo S. Thomæ Apostoli.

Abfuerat *Thomas*, reliquis cum virbius olim
 Discipulis Christus comparuit omnibus unâ:
 Hinc incredulitas, hinc vulnera cura videndi,
 Hinc & tangendi lateris vesana cupido.
 Mox videt, & viso credit, noxamque fatetur:
 Sit semel ô peccasse satis. Bene providus ergo
 Jam cavet, in lapidem nè bis impingat eundem
 Quassa fides; etenim posthac nè longius absit,
 Proximus ante suum sortitur festa Magistrum.

* *Quando*

* **Q**uando vides, credis? testis, mihi crede, *fidelis*
 Est *oculus*, sed non est *oculata fides*:
 Non radios, axémve capit, non corpora palpat;
 Non habet illa oculos, non habet illa manus.
 Credere qui non visa potest, & nescia tangi,
 Crede mihi, veram, *Thoma*, habet ille *fidem*.

* Joan. 10. 29.

Cum Domino in cœlis *Didymus* regnare meretur,
Cum Domino, in terris qui, *moriatur*, ait.

Joan. 11. 16.

In Fæsto Nativitatis Christi.

Jupiter humanæ visus sub imagine formæ
 Dicitur æthereas deseruisse domos.
 Déque jugo (ut perhibent) summi delapsus Olympi,
 Admeti teneros pavit Apollo greges.
Barbara vaniloqui *sileant miracula vates*,
 Et transmutatos numina magna Deos.
 Descendisse Deos ultrà nè jactitet ætas,
 Lascivum terras nec petiisse Jovem.
 Devenit summo nostrum quoque Numen Olympo,
 Seu Phœbum mavis dicere, sive Jovem.
 Se dedit & *Vita lucem*, *Patrémque juvantem*,
 Nominis & meritò jus utriusque tulit.
 Ast illum non traxit Amor, qui sæpe Tonantem
 Devolvit cœlo, sed quoque traxit amor.
 Ignea non illum tetigerunt tela, nisi illa,
 Quæ infixit nobis, ignea tela, *Satan*.

Vulnera

Vulnera sanavit Deus hic, & spicula fregit,
 Hinc meliùs dici forsan Apollo queat.
 Quadrat & hoc Jesu; quin & Jove natus Apollo,
 Filius & nostri noster Apollo Jovis.
 Hic hodiernus Apollo fuit, qui cessit Olympo
 Pastor, ut errantes cogeret almus oves.
 Hinc inter pecudes etiam cunabula fixit;
 Pastori an potuit gratior esse locus?
 Nec solùm in stabulis; sed & in præsepibus ipsis;
 Scilicet ipse sui pastor, & esca, gregis.
 Pastores alii, pecori sua vellera nudant,
 Et mactant miseras, queis saturentur, oves.
 Ille suam chlamydem teneris superinduit agnis,
 Séque suo præbet pabula læta gregi.

In Festo S. Stephani Protomartyris.

DEucalionæi jactûs verissima proles,
 Quosque genus durum pagina Sacra vocat,
 Immeritum saxi *Stephanum* dum sternere certant
 Judæi, stirpis dant documenta suæ.
 Quàm felix utcunque malo fuit omen in illo!
 Humani generis semina saxa ferunt:
 Sic lapidum jactu nata est Ecclesia, quippe
 Cui *Stephani* sanguis fertile semen erat.
 Ipse suo & primus velut unctus sanguine Martyr
 Rex, non tam pœnam, quàm *diadema*, tulit.
 Deucalionæo ritu Judaica saxa
 Traxerunt formas jacta subinde novas.
 In gemmas abiêre, refulgentesque smaragdos:
 Quisque lapis missus jam pretiosus erat.

Compacti lapides pulchram fecêre coronam,
 Nec *Stephano* vanum nominis omen erat;
 Qui simul ac variis fuit oblitus undique gemmis,
 Splenduit Angelico quantus in ore nitor!
 Hinc quoque Martyrium meruit diadema vocari,
 Martyrium *Stephani*, Martyrii *Stephanus*.

In Festo S. Joannis Apostoli.

CHriste, tuo lateri dilectus Apostolus hæret,
 Et Natalitiis proxima festa tenet.
 Ergo gestit adhuc tuus hic conviva Joannes
 In gremio Domini discubuisse sui.

EN *olei* illæsum fervente in vase *Joannem*!
 Quid mirum? *Christi* scilicet *unctus* erat.
 Tunc velis coquere hunc *olei* ferventis aheno?
 Euge! *oleum* ac operam perde, Tyranne, tuum.

In eundem Apocalypsen.

SAncte *Revelator*, referans penetralia cœli,
 Diphthera cui Magni & scrinia aperta Dei.
 Quàm tu sublimi tendis super æthera pennâ,
 Altivolans, *aquila in nubibus*, astra petens!
 Quàm simul altitonans Boanerges, fulmina vibras,
 Divinum & toto spargis in orbe jubar!
 O mihi si moveant hæc sacra tonitrua mentem,
 Paream ut eloquiis, Apocalypsa, tuis!

In Fefto SS. Innocentium

SÆvit in infantes Judaicus ille Tyrannus,
 Infantes animas præcipitâque neci.
 Nescio num nati fuerint prius, anne renati,
 Martyrium in cunis qui subiêre suis.
 Herodes factò pius & sceleratus eodem,
 Qui gladio jugulat, martyrióque beat.

Purpureis ut mixta rosis cùm lilia certant,
 Improba vel candens purpura tingit ebur :
 Sic niveas animas nativo sanguine tinxit
 Herodes, Christum se jugulâsse putans.
 Quantillum erravit ! mactatur scilicet infans
 Quàm similis Domini Martyr imago sui !
^a Liliū is & Rosa nempe fuit, ^b candénsq; rubénsque,
 In vita niveus, purpureúsque nece.

^a Cant. 2. 1.^b Cant. 5. 10.

---

*In Calendas Januar. unâ cum Fefto Circumcifionis
 denudò recurrentes.*

SAlve iterum, tu *Jane* biceps, bone claviger orbis,
 Dux anni, tecum Dodecamenon agens.
Jane pater, cœli atq; horarum, magne Patulci,
 Pande fores, templi at Clusius esto tui.
 Plurima sic festas tibi dilet strena calendas,
 Sacra Dei inprimis, & recutita, caro.
 Tu simul exeris ora, senex dat terga *December*,
 Ferre nequit facies scilicet ille tuas.

Te

Tererum renovante vices, redit annus in orbem,
Anguis & in gyros vertitur ecce suos.
Cùmque anno redit & Musis labor actus in orbem,
Carminum & hinc prodit Circulus usque novus.
Circulus at quamvis fuerit sine fine figura,
Sit tamen hoc nostri nunc Epigramma libri

FINIS.

EPITHALAMIA

SACRA,

SEU,

CANTICUM

SOLOMONIS *metrica*

Metaphrasi donatum.

O o

Epitha-

Epithalamia Sacra,
S E U,
 Canticum *SOLOMONIS*
 metrica Metaphrasi
 donatum.

Verf.

C A P. I.

- 1 Ec ea sunt toto celeberrima Cantica libro,
 Mysticus ambigui vel *Solomonis* Hymen.
- 2 Oscula mi fungat, plenôq; infigat ab ore,
 Namq; tuus vino præstat amœnus amor.
- 3 Quàm tibi suavis odor, spirans myrothecia tota !
 Unguenta ut redolent, dulcis Amice, tua !
 Tale tuum nomen, qualis de pyxide fusi
 Spargitur unguenti suaveolentis odor.
 Ergo puellarum tu lux, tu sola voluptas,
 Virgineisq; amor es, deliciæque, chori.
- 4 Attrahe me, gressu te non dubitante sequemur,
 Parentes ductu, nec mora, quæq; tuo :
 In thalamos Rex ipse suos me duxit amanter ;
 Nostra salus tecum, gaudia nostra manent :
 Plusquam vina tuos meminisse juvabit amores :
 Hæret in amplexu sancta caterva tuo.
- 5 Nigra quidem, fateor, sum, eadem tamen ipsa decora,
 O germana cohors, quam fovet alma Salem.
 Is color in facie, qualis tentoria tingit
 Cedræa, ambustas sole Arabumve domos :

Is decor in vultu, quali Solomonis in aula
Fulgere cortinæ, pictâq; vela, solent.

6 Nigra mihi cutis est, oculos avertite vestros,
Me solare suo corrui igne jubar.

Hei mihi, quod fratrum sensi fera corda meorum,

Qui vineta mihi nempe colenda dabant;

Cum tamen ipsa meas vidi sterilescere vites,
Squaluit & dominâ vinea cassa suâ.

7 Dic age, Chare, precor (miserescere rogantis amicæ)

Dic ubi, Chare, tuum pascis, amice, gregem:

Dic mihi, qua medios soles, qua fallis in umbra,
Nè ferar in comites devia fortè tuos.

8 Si nescis, formosa, gregum uestigia serves,
Et secus attegias coge, puella, pecus.

9 Te Pharaonis equis similem, mea Vita, putavi:

10 Gemmis formosæ sunt tibi, Nympha; genæ.

De niveo pendent lasciva monilia collo,

Inq; sinus gaudent labier usq; tuos.

11 Aurea mox pulchras cinget tibi simbria vestes,
Argenteis bullis fiet & illa gravis.

12 Dum Rex discubuit, misit mea nardus odores.

13 Fasciculus myrrhæ naribus ille meis.

Ergo etiam nostris placidè requiescet in ulnis,
Non intermisso ritè sopore fruens.

14 Cyprius Engediana inter vineta racemus

Qualis odoratu; sic mihi Charus olet.

15 En quàm formosa es, mea candida, quàmq; decora;
Quàmq; columbinis dulcè nites oculis!

16 Tu quoq; formosus, mi candide, tūq; decorus;
Quinetiam vernat noster, amice, torus.

17 Cedrina tigna domus nostræ, & laquearia tecti
Abiete de secta sunt nitidæq; trabes.

CAP. II.

- 1 **I** Pse sum campi rosa, liliúmque
- 2 **V**allis; En! inter reliquas sorores,
Lilium spinas velut inter atras,
Chara refulges.
- 3 **A**rbores inter velut alta malus,
Sic meus Charus micat inter omnes
Filios; ejus placida sub umbra
Tuta resedi.
- 4 **I**llius fructus mihi dulcis; Ille
Duxit ad festum me, & amœna vini;
Méque vexillo interea pudici
Texit amoris.
- 5 **F**ulciar malis, recreer lagenis:
Languidum multo mihi cor amore.
- 6 **L**æva subsidit capiti meo, com-
plexaq; dextra est.
- 7 **O**ro vos, Nymphæ, soboles Sionis,
Capreas & per, per & hinnulos, nè
Corculum somno prius excitetis,
Quàm lubet ipsi.
- 8 **V**ox mei Chari, super (ecce!) montes
Et super colles saliente gressu
Advolat Charus mihi per salebras,
Et juga summa.
- 9 **C**apreæque instar celer hinnulique;
Ecce post murum latet ille nostrum,
Perque cancellos micat, è fenestra
Prospicit alté.
- 10 **T**um meus Charus mihi, Surge, dixit,
Et veni, dilecta, columba, pulchra,
Solvitur brumæ rigor, & nivalis
Transiit imber.

12 Jam vigent flores, aviúmque cantus;
 En adest tempus minuritionis,
 Turturis vox & resonat per oras
 Undiq; nostras.

13 Ficus engrossos parit, alma vitis
 Dulce jam prægnans olet: ergo surge,
 Et veni, dilecta, columba, pulchra,
 Quid, mea, differs?

14 O mea, in petrae forulis, Columba,
 Cochleæ & cæcis habitans cavernis,
 Prodi in apricum, latebris relictis,
 Téque revela:
 Et tuum vultum videam, tuámque
 Audiam vocem (mihi fas utrumque
 Sit, precor) nam vox tibi amcena, vultus
 Pérq; decorus.

15 Parvulas illas, teneris nocivas
 Vitibus (vites onerantur uvis)
 Parvulas illas mihi, noxiásque,
 Prendite vulpes.

16 En meus Charus meus est, & ipsa
 Sum mei (sic nempe recipocamur
 Mutuo nodo) meus est, & inter
 Lilia pascit.

17 Dum dies atras fuget ortus umbras,
 Chare mi, cura redeas: sed instar
 Hinnuli sis, aut capreae, Betheræ in
 Montibus altis.

C A P III.

1 **P**Ernox in viduo dum jacui toro,
 Quæsi vi, heu, animæ dimidium meæ;
 Quæsi vi misera, at nullibi repperi.

2 Surgam nunc, & amasium

O o 3

Quæram

Quæram sollicitè, compita circuens,
Et totâ plateas urbe perambulans;
Nusquam non petii, nullibi repperi.

3 Casu me vigilum vaga
Deprendere cohors, quos avidè rogo,
Vidisséntne meum forsân amasium.

4 Nec longè vigiles præterii priùs
Quâm Charum reperi meum.
Tunc illum arripui, amplexa tenaciter,
Amplexúq; avido fortiter occupans,
Perdixi patrios protinus ad lares,
Et matris thalamum meæ.

5 At vos, ô Solymæ dulcia pignora,
Adjuro capreas per, per & hinnulos,
Invito requiem nè placidam meo
Abrumpatis amasio.

6 Quænam hæc sumiferæ consimilis trabi
Deserto egrediens, turâque olentia
Et myrrhæ lacrymas spirat, & omnia
Mercatoris aromata?

7 En lectum egregium, qui Solomonis est!
Illum nobilium turba satellitum,
Ter viceni homines undiq; muniunt
De magnatibus Israel:

8 Omnes armigeri, viribus inclyti,
Succincti gladio quisque super femur,
Nocturnus dominum nè moveat timor.

9 Curtum magnificum sibi
Confecit Solomon de Libani cedris:

10 Argento è sitido fulcra micantia,
Auro de rutilo magnificum solum,
Tectum purpureum fuit:

Partem rex mediam stravit amoribus,
Vobis, ô Solymæ dulcia pignora;

11 Quin prodite nurus ergo Sioniz,
Et spectate avidæ, simul

Regem ipsum Solomona, & diademate
 Quali ornârit eum chara parens die
 Sacro, quo sua sponsalia filius
 Læto corde peregerat.

C A P. IV.

- 1 **P**ulchra es, deliciæ meæ, puella,
 Pulchra es ; turgiduli velut columbæ
 Comarum è medio nitent ocelli :
 Capilli tibi sunt velut capellæ
 Jugo de Gileadis emicantes.
- 2 At dentes ovium gregi tenello
 Tonsarum modò, consimillimi stant,
 Quæ lotæ bene rivulos relinquunt :
 Quarum quæque suos parit gemellos,
 Nec curam domini fefellit ulla.
- 3 Instar coccinei labella fili
 Perbellè rubeo nitent colore ;
 Sermones adeò tui venusti.
 Granati quasi fragmen, ecce, mali
 Splendent tempora pulchra per capillos.
- 4 Stat cervix similis Davidis arcu,
 Unde ancilia mille, mille peltæ
 Appendent, clypei virûm potentûm.
- 5 Necnon & geminæ tibi papillæ
 Assurgunt capreæ velut gemellæ
 Pascentes per amœna liliorum.
- 6 Donec lux oriens fugârit umbras,
 Montem suaveolentem adibo myrrhæ,
 Collem suaveolentem adibo turis.
- 7 Pulchra es, deliciæ meæ, puella,
 Tota es candida, tota labis experts.
- 8 Veni de Libano, puella, mecum,
 Mecum de Libano veni, puella,

- Celsis despice de jugis Amani,
 Et de verticibus Seniris alti,
 Hermonisſque ſacri jugis amœnis,
 Fulvorúmque cubilibus leonum,
 Pardorum quoque montibus ferorum,
 9 Inflammáſti animam mihi miſello,
 O germana, eadémque chara conjux,
 Cor in pectore ſaucium dedíſti
 Uno (proh dolor!) è tuis ocellis,
 Uno, candida, torquium tuorum,
 Pendentúm niveo, puella, collo.
 10 Quàm pulcher tuus eſt amor, meum Cor,
 Quàm vino potiórque gratiórque,
 Odilecta ſoror, pudica conjux!
 Unguentorum & odor bonus tuorum
 O quàm vincit aromata univerſa!
 11 Merum mel liquidum, favúmque mellis
 Diſtillant tua, Corculum, labella.
 Mel cum lacte tuæ ſubefſe linguæ
 Videntur, neque veſtium tuarum
 Odores libano minùs ſuaves.
 12 Vallatus mea Nympha ſicut hortus,
 Tanquam fonticulus vel obſeratus,
 Intercluſáve rivulis ſcatebra.
 13 Sunt pomaria fructibus referta,
 Plantæ & frugiferæ tuis in hortis,
 Malorúmque propago Punicorum,
 Pomorum paradíſus, atque frugum,
 Et cypri redolentis atque nardi.
 14 Cum nardo crocus, atq; cinnamomum,
 Creſcit, cum calamo, omnibúſque plantis
 Turis, myrrhæ, aloes, aromatúmque.
 15 Fons hortenſis ibi perennè manans,
 Ibi & flumen aquæ ſcaturientis,
 Rivi & de Libano fluentis undæ.
 16 Surgas, ó Borea, & ſerenus adſis,

Aſſurgas,

Assurgas, Note, mollit'erq; spires,
 Et te flante meus virescat hortus :
 Aspires, ut aromatum meorum
 Vestro munere messis ampla fiat.
 Dilectus veniat suos in hortos,
 Et fructus comedat suos suaves.

C A P. V.

- 1 **I** Pse meos tandem veni opportunus in hortos,
 O sponsâque & soror mea :
 Stillantem lacrymas myrrham legi, ecce, meorum
 Cum messe grata aromatum.
 Vina bibi cum lacte, favum cum melle comedi,
 Quàm dapfilè gulam fovens.
 Eia agite, ô socii, comit'esque, bibatis, amici,
 Immò bibatis strenuè.
- 2 Dormio; sed vigilat mihi cor : Quæ personat aures,
 Amasii vox est mei.
 Qui stat præ foribus pulsans, clamânsque, Reclude,
 Reclude jam fores mihi.
 O soror, ô dilecta veni; quid pulchra moraris ?
 Quid usque differs, candida ?
 Repletur mihi rore caput, noctisq; vapore
 Guttisq; cinnini madent.
- 3 Quî liceat positas iterum mihi sumere vestes ?
 Fœdare vel lotos pedes ?
- 4 Et tum fortè mei manus insinuârat amici
 Intra foramen ostii.
 Incaluère mihi subito mox viscera motu,
 Amasii vidi ut manum.
- 5 Tunc & surrexi properè, miserata rogantem,
 Illi ut recluderem fores.
 Dùmq; seram tetigi, super ipsa manubria myrrhâ
 Monare flagranti statim

Cœperunt

Coperunt digiti, staten & suaveolentem
Stillare rorantes manus.

6 Illius ad vocem (clam se subduxerat ille)
Mihi labârunt spiritus.

Quæsitus multùm, nusquam tamen ille repertus,
Vocem vocatus nec dedit.

7 Interea vigiles, urbis qui compita lustrant,
Me deprehenderunt vagam.

Tunc etiam plagas, & sævis vulnera dextris
Mihi dederunt barbarè,

Nil moti formâ, nec adhuc juvenilibus annis.
Custósque mœnium cohors

8 Me denudârunt peplo. Vos, alma propago,
Oro, Sionis filia,

Dicatis nostro, siquâ videatis, Amico,
Amore me languescere.

9 An tuus ergo procos excellit amasius omnes,
O Virginum pulcherrima?

Estne tuus Charus charo præstantior omni,
Quòd acriter nos sic mones?

10 Candidus, & rubidus meus est dilectus, amica,
Et primipilus millium.

11 Huic caput obryzo simile est, densique capilli,
Cirri que, ceu corvus, nigri.

12 Sunt oculi, quales, en, cernimus esse columbis
Puros aquarum ad rivulos:

Pulchelli, nitidi, loti quasi lacte fuissent,
Ita albicant bellè siti.

13 Tum genæ odoriferi similes sunt floribus horti,
Vel areis aromatum.

Pulchra labella velut florentia lilia, myrrham
Süavè distillantia.

14 Sûntq; manus, veluti Berylli umbone corusco
Aurei nitentes annuli.

Venter ebur candens sapphiris undiq; cinctum
Et oblitum splendentibus.

- 15 Marmoreas referunt, en, crura erecta columnas,
 Quibus bases sunt aureæ.
 Vultus ei ut Libanus, cedro præstantior omni,
 Quæcunque & illic nascitur.
- 16 Os purus putus dulcor; dulcissimus ipse,
 Et totus est amabilis.
 Mellilus hic meus est, hic cor, hic sola voluptas:
 Hunc quæro, filiæ Salem.
-

C A P. VI.

- 1 **Q**uò loci Charus tuus hinc abivit?
 Aut ubi liquit tua te voluptas?
 Pulchra, dic nobis, ut eum queamus
 Visere tecum.
- 2 In suum descendit Amicus hortum,
 Quâ vigent fructus, ubi aromatûmque
 Areæ; ut lætos epulans per hortos
 Lilia carpat.
- 3 Ipsa sum Chari, paritèrque Charus
 Est meus; (sic nempe reciprocatur
 Mutuo nodo) meus est, & inter
 Lilia pascit.
- 4 Ecce formosa es, mea Nympha, Tyrzæ
 Instar, ac instar Solymæ decora,
 Fronte terrorem geris, ut phalanges
 Signa ferentes.
- 5 Splendidos à me retrahas ocellos,
 Nam meum pectus malè fascinarunt.
 Sunt tui crines quasi grex caprarum
 De Gileade.
- 6 Albicant dentes, ut oves lavacro
 Nuper egressæ, gravidæ gemellis
 Singulæ, nec-dum sterilefcit ulla
 De grege toto.

- 7 Punici fragmen velut ecce mali,
Sic odoratos tua per capillos
Pérque cincinnos bene tortuosos

Tempora fulgent.

- 8 Súnque Reginae comites amicae
Sexies denæ tibi, pulchra Virgo,
Octies denæ quoque concubinae, &
Mille puellæ.

- 9 Una dilecta est mea, suaviúmque,
Matris una, ac unica, sola cura,
Et salus, & deliciae, & voluptas
Illa parentis.

Quam simul castæ aspicerent puellæ,
Prædicârunt unanimes beatam,
Immò Reginae quoq; pallacæque
Concelebrârunt.

- 10 Quænam ut Aurora hæc oriens refulget,
Pulchrior Lunâ, superânsque Solem
Gloriâ, hæc tam terrifica ut tremendis
Agmina signis?

- 11 Hortulum intravi nucibus refertum,
Vallium fruges cupiens videre, an
Floreat vitis mea, germinétve
Punica malus.

- 12 Mox repentino cor amoris æstro
Percitum, & raptam me inopina sensi,
Fervidis acsi veheret quadrigis
Amminadabi.

- 13 Quin redi, formosa, redi, puella,
Quin redi mox, O Sulamitis alma;
Ut tuo aspectu propius fruamur,

Quid Sulamitis,
En, habet spêve hæc, oculisve dignum,
Quod flagrans sic studio videndi?
Prælio binas acies paratas

Ordinae pulchro.

C A P. VII.

- 1 **O** Clara Regis progenies, tui
Quàm sunt decori calceolis pedes !
Gemmæ ut nitentes arte sculptæ
Articuli femorum tuorum.
- 2 Crateris instar sanguine succidæ
Uvæ repleti, & purpureo mero,
Pulchri, globosi, ventre turgent
E medio tuus umbilicus.
Ventérque farris congeriem refert
Obsessam amœnis undique liliis.
- 3 Nec non tuæ binæ papillæ,
Consimiles capreis gemellis.
- 4 Cervix adinstar turris eburnæ;
Hesbonis ut piscinæ oculi tui,
Bathrabbicam ad portam fluentes.
Stat Libani velut alta turris
Nasus, Damasco quæ supereminet.
- 5 Carmelus ut mons, aut quasi coccinum,
Caput decorum; tum capilli
Purpureo rutilant nitore.
In ambulacris formæ inhians tuæ
Rex, ceu ligatus compede, permanet.
- 6 Quàm pulchra, quàm jucunda, bella,
Apræque deliciis, amica, es!
- 7 Quali staturâ palma viget, viges;
Mammæ racémis sunt similes tuæ.
- 8 Ascendere in palmam volebam,
Prendere frugiferósque ramos.
Erunt racemis & similes tuæ
Binæ papillæ, (ut ritè sororiant !)
Spirabit & nasus sũaves,
Mala quibus redolent, odores.
- 9 Tuum palatum ut vinum erit optimum,
Charo meo aptum, quod placidè fluens

Permulcet os, & dormientum
Prolicet è labiis loquelam.

10 En ipsa Chari delictum mei,
Una omnium illi & meta cupidinum.

11 Petamus agros, inque villis
Noctem, age, Lux mea, transigamus.

12 Et vineas mox manè videbimus,
An fortè grato palmitè floreant
Fecunda vitis, pampinúve
Parturiat teneros racemos;
Malúve tandem Punica germinet.
Illic amoris delicias mei

Tibi profundam, gratiásque.

13 Mandragoræ placidos odores
Halant; abundè & pro foribus meis
Sunt poma, fructúsque; omne genus mihi,
Sunt & novi, sunt & vetusti,
Quos pariter tibi, Chare, servo.

C A P. VIII.

1 **O** Si frater uti meus fuisses,
Meæ qui ubera lactuit parentis!
Tum te, mellile mi, deoscularer
Extra repperiens, vel absque probro,
Ut nequis malus invidere possit
Jucundas mihi basiationes.

2 Tibi me comitem darem, meæque
In conclavia ducerem parentis,
Quæ me consiliis suis juvaret;
Fragrantem tibi murrhinam propinans,
Miscerem in pateris aromatiten,
Malorum latices Apyrinorum:

3 Lava ejus capiti meo subesset,

- Me circumdaret illiusque dextra;
4 Oro vos ego, feminae Sionis,
Ut nè, delicias meas, Amicum
Excusso malè palperbis sopore
Prius quàm velit ipse suscitetis.
5 Quænam hæc egregiæ puella formæ,
Eremo egrediens, amasiq̃ue
Innitens gremio sui? sub umbra
Mali te arboris ipse suscitavi:
Enixa est ibi te parens, ibique
Est experta puerperæ dolores.
6 Corde me adde tuo, velut sigillum,
Ut signacula brachio tuoque.
Fortis nempe amor est, potens cupido,
Nec mors fortior est, potentiôrque;
Nec vis est minor æmulationis,
Ipsum quàm neq; durius sepulcrum:
Candentes alit igneâsq; prunas,
Suo pectore suggerente flammæ.
7 Nullo diluvio potest aquarum,
Nullis viribus ingruentis undæ
Restingui vehemens amoris ardor.
Venalem cave nè putes amorem;
Si cunctas dederis opes, ut illum
Lucrari poteris, nihil valebis,
Conscisces tibi probra, non amorem.
8 Habemus quoque parvulam sororem;
Est germana, licet tenella, nobis,
Mammæ necdum habeat sororiantes;
Est nobis tamen: & quid huic sorori,
Ejus quando aderit dies, agemus?
9 Murus si fuerit, palatium illi
Argento è nitido superstruemus;
Quod si janua, muniemus illam
Ornantes tabulis, cedroque pulchrâ.
10 Murus certè ego sum, meæque mammæ

576 EPITHALAMIA SACRA. Cap. 8.

Ceu turres : favor hinc, amorq; nobis;
Cœpi & charior esse, gratiorque.

11 Inter pinguia Balamonis arva
Vinetum Solomon habebat olim;
Et custodibus elocabat illud,
Paciscens pretium annuos ob usus,
Mille ut penderet ergo quisque nummos.

12 Coram me mea vinea; inde mille
Debentur, Solomon, tibi quotannis,
Et custodibus illius ducenti.

13 At ô quæ incolis hortulos amœnos,
Attendat tibi cùm tuæ sodales,
Mellitâmq; tuam hauriant loquelam,
Vocem audire tuam & mihi licebit.

14 Festines precor, advoles, Amice,
Velox ut caprea, hinnulûsve, odora
Transcurrens juga, aromatûmq; montes.

FINIS.

I N D E X

Rerum, Titulorum, & Personarum, ad quas, vel
de quibus, singula Poemata sunt
perscripta.

A		Ἀμετρία τῆς ἀνδολῆς. 328
A	Belis & Cainisacrificia. Pag. 23	Amicus falsus. 72
	Abrahamus Cowleius. 239	Amicus nullus. 285
	Absolutio sacerdotalis. 510	Amor. 283
	Academiae Angliae. 344	Amoris tela ignea. 270
	Adam, Cain, Abel. 10	Anabaptista rebelles. 359
	Adulatores. 147, 271	Anacreon Poeta. 188
	Aedes singul. plural. 111	Anacreontis Cicada. 285
	Aedificandi pruritus, } 96	Anatomicus. 225
	Aedumq; magnificentia, }	Anaxagoras. 26
	Aeneas Sylvius, postea P. Pi- us 2. 183	Andreas Melvinus. 70. 226
A	Aesopus. 44	Andreas Noellus. 177
	Aesopi apologus de Cassita. 40	Angeli. 305
	Ἀριολαΐα. 257	Anglicana Ecclesia. 260
	Ἀλδοπα δινον cur dixeris Homerus. 186	Anguli pro Angelis positi. 79
	Aleator qui suspendit se. 277	Anima rationalis immortalis. 528
	Aleatores. 44	Anima separata appetit reni- ri. 525
	Alexander faber ararius. 221	Anna Ducissa Eboracensis. 462
	Alexander M. 33. 88	Annæ Principis Genethliacū. 414
	Alexander & Diogenes. 112	Anniversaria evacuatio salu- bris. 517
	Alpha & Omega Deus. 317	Annus mortis Christi. 107
A	Alphius fenerator. 267	Annus Autori natalis. 303
	Ambrosius Aikerodus. 499	Anser cum Olore comparatus. 35
	Ambrosius Calepinus. 132	Antipapa R. tres, quorum unus Alexanter. 63
		Ἀντιπαπία. 29
		Antonius Scattergoodus. 174
		Annus ebris. 255
		P p Anus

INDEX

<i>Anus deformis.</i>	164	<i>Barbarus, à barba & rus.</i>	139
<i>Apis.</i>	30	<i>Barbarus, qui non intelligitur.</i>	219
<i>Aqua-ductus in arca Coll. Trin. Cant.</i>	318	<i>Barbaria est, nihil habere.</i>	234
<i>Aranea.</i>	30	<i>Batavi cū Anglis pugnantes.</i>	300
<i>Aratus à S. Paulo citatus.</i>	359	<i>Bataavorum solea ferrata.</i>	280
<i>Argentoratam.</i>	124	<i>Bataavorum cum Anglis pralium navale.</i>	336
<i>Arii Hæresiarchæ mors.</i>	246	<i>Bellarminus Doctor Rebellionis.</i>	390
<i>Aristarchus, Aristoteles.</i>	317	<i>Bellarminus enervatus.</i>	376
<i>Aristotelis defensio contra Novatores.</i>	47	<i>Beniaminus Jonsonus.</i>	8
<i>Aristotelis Organon</i>	243	<i>Beniaminus Lancius.</i>	496
<i>Asinius Gallus.</i>	152	<i>Biblia Polyglotta.</i>	178
<i>Aster (accusastrum) terminatio paragog.</i>	161	<i>Bibliotheca bene instructa.</i>	54
<i>Astronomus ebriosus.</i>	139	<i>Bombardarum inventio.</i>	157.160
<i>Astyanax infantulus.</i>	312	<i>Bonaventura Psalterium.</i>	17
<i>Atilius Regulus.</i>	194	<i>Brittanica Ecclesia primordia.</i>	151
<i>Avaritia.</i>	235	<i>Brounriggi Episcopi Cōciones.</i>	91
<i>Avarus, idololatra.</i>	338	<i>Bucephalus.</i>	123
<i>Augustini duo fratres.</i>	244	<i>Buceri & Fagii ossa cōbusta.</i>	322
<i>Augustinus.</i>	120	<i>Butyrum.</i>	11
<i>Augustus.</i>	176		
<i>Augustinus & Augustus.</i>	180		
<i>Augustini Symbolum mensæ inscriptum.</i>	163		
<i>Augustinus Triumphus.</i>	67		
<i>Augusto imperante Christus natus.</i>	173		
<i>Aurum ab Heb. אור.</i>	111		
<i>Ausonius poeta.</i>	250		
<i>Αυτίρεκα.</i>	324		
<i>Auton eis εαυτόν.</i>	160		

B.

B <i>Bacchus bis genitus.</i>	Pag. 89
<i>Bacchus fortior Marte.</i>	237
<i>Bacchus semper juvenis.</i>	172
<i>Baculus in angulo, seu, Non sequitur.</i>	153
<i>Βαλα τὸ βίε.</i>	311
<i>Baptismus parvulorum.</i>	515
<i>Baptista Noellus Vicecom. Campden.</i>	183

C.

C <i>Æsar Baroïus.</i>	Pa. 58.171
<i>Cæsari, quæ Cæsaris.</i>	216
<i>Cæsares 12.</i>	143.287
<i>Calderwoodus Scotus.</i>	149
<i>Caligula.</i>	254
<i>Caligula Equus.</i>	151
<i>Calvinus.</i>	363
<i>Calvinomastiges.</i>	119
<i>Calumniatores.</i>	388
<i>Campana.</i>	210
<i>Canis ad vomitum, &c.</i>	206
<i>Canicularib. dieb. licet medicari.</i>	519
<i>Cantabit vacuus, &c.</i>	211
<i>Cantabrigiensis Academiæ Antiquitas.</i>	138
<i>Canticum Solomonis.</i>	562
<i>Capillamenta vulgo Perucks.</i>	193
<i>—Cicero à Rege prohibita.</i>	108
<i>Caput malum, caput malorum.</i>	185
<i>Cer-</i>	

INDEX.

<i>Carbonum caritas.</i>	258	<i>Citharædus cæcus.</i>	23
<i>Caroli I Inauguratio.</i>	402	<i>Clarus Bonarscius.</i>	118
<i>Caroli I & Henr. Mariæ Epithalam.</i>	403	<i>Clandia Britanna.</i>	197
<i>Caroli I Adventus ad Cantab.</i>	402	<i>Claudius Claudianus.</i>	134
<i>Caroli I ex morbo convalescentia.</i>	404	<i>Claudii Salmafii Defensio Regia.</i>	231
<i>Caroli I iter æstivum.</i>	407	<i>Clemens Nevillus.</i>	153
<i>Caroli I à Scotia reditus.</i>	418	<i>Columba.</i>	78
<i>Caroli I Proles 6.</i>	416	<i>Columbus. Columba.</i>	38
<i>Caroli I Martyrium.</i>	444	<i>Comarum tinctura.</i>	270. 271
<i>Caroli I Εἰκὼν βασιλική.</i>	92	<i>Communio sub una specie.</i>	127
<i>Caroli II in Angliam reditus.</i>	422	<i>Concordia.</i>	199
<i>Caroli II Inauguratio.</i>	427	<i>Consejio Papistica.</i>	99
<i>Caroli II & Catharina Epithalamium.</i>	431	<i>Conflagratio & Inundatio</i>	100
<i>Caroli & Mariæ Principum Natales.</i>	407	<i>Conjuratio pulveraria.</i>	377
<i>Caspar Barleus.</i>	53. 75.	<i>Constantiense Concilium.</i>	165. 332
<i>Cassander. Cassandra.</i>	289	<i>Constantinus M. Britannus.</i>	288
<i>Cassita nidum migrans.</i>	40	<i>Contentus Cleri quæ causa?</i>	347. 354.
<i>Catharina Regine Adventus.</i>	426	<i>Copernicana hypothesis.</i>	65
<i>Catsbeius.</i>	252	<i>Cor & Cerebrum.</i>	331
<i>Causidicus.</i>	224	<i>Cornelius Tacitus.</i>	126
<i>Causidicus podagricus.</i>	148	<i>Cornu indeclinabile.</i>	127
<i>Cephalalgia.</i>	79	<i>Corvus & Columba.</i>	376
<i>Charitas.</i>	45	<i>Cottoniana Bibliotheca.</i>	16
<i>Chiliarcha cerdo.</i>	382	<i>Cottoniani horti Spectacula.</i>	3
<i>Chirurgi.</i>	263	<i>Crede ratem ventis, &c.</i>	364
<i>Christus Chirurgus optimus.</i>	264	<i>Crispus.</i>	193
<i>Christus & Diabolus duo Leones.</i>	10	<i>Criticus.</i>	294
<i>Christus, Chrestus.</i>	85	<i>Culex Homericus.</i>	221
<i>Christus faber.</i>	278	<i>Cyclops νοῦδακιζων.</i>	276
<i>Christus spinis coronatus.</i>	243	<i>Cynegetia.</i>	217
<i>Christi præsentia in Eucharistia.</i>	236	<i>Cynici.</i>	20
<i>Chrysalus avarus.</i>	91. 299	D.	
<i>Chrysostomus Magnenus de Tabaco.</i>	69	<i>Darii pompas agmen. Pa.</i>	287
<i>Cicero Christi tempera prope contingens.</i>	122	<i>Debitorum, mali.</i>	384
<i>Ciceronis mors.</i>	42	<i>—Sæpe mendaces.</i>	32
<i>Ciconia, rara avis.</i>	29	<i>Debora Apis.</i>	267
		<i>Deformis mulier suaviter cantans.</i>	212
		<i>Delphini signum ænopolio appensum.</i>	256.

INDEX.

Demosthenes & Laïs.	354	Fatum Stoicum.	115
Διαβολή	146	Felis seu cattus, parvus leo.	281
Diogenes.	20. 112	Felis atra.	68
Dionysii Afri περὶ ἑρμηνείας.	378	Felis detestatio.	154
Disputandi pruritus.	200	Feneratores.	136.356
Divitiæ in usu consistunt.	275	Festa Ecclesiæ anniversaria.	535
Dolor & voluptas invicem cedunt.	393	Fides justificans.	306
Domus Parliamentaria.	3	--- Non est nudus assensus.	506
Donatus.	283	Forma, seu Pulchritudo.	93
Doso.	283. 348	Forma ferrum vincit.	253
Duellatores.	171. 198	Formica.	30
Dulces ante omnia Musæ.	393	Fortuna.	192
Durationis mensura.	523	Fortuna (Τύχη) Homero ἀγ- νως &.	208.345

E.

E brietas.	Pag. 85	Fortunati nomine, non re.	107
Ebrietas Epidemica.	167	Franciscus Baconus.	488
Ebriof, seu Tricongii.	100.120	Franciscus & lupus.	86
Ecclesia Christi militans.	97	Franciscus Northus.	392
Edvardus Comes Sandvici.	463	Franciscus Quarlesius.	477
Edvardus Niger Princeps.	305	Franciscus Whitus.	480
Edvardus Palmerus.	291	Francis. Willughbeius.	315.495
Edvardus Rainbous.	27	Franciscus Xavierus.	185
Edvardus Walpolus.	474	Funambulus.	18
Ehud & Eglon.	239	Fungor vice cotis, &c.	290
Empedoclis mors.	212	Fur, ἡγεμόνις & ἀνής.	321
Empiricus.	219	Furk jam suspendendi optio.	199

G.

Epilogus ad Musas Valedictorius.	396	G Adareni.	Pag. 122
Erasmus ἀπὸ τοῦ.	161	Gallorum gallinaceorum prælia.	64
Erasmi Colloquia.	265	Georgius Buchananus.	150.453
Etymologi incepti.	152	Georgius Herbertus.	310.371
Eucharistia sacra.	33. 149	Georgii Herberti Templum (poema)	357
Everitt pro Everitt.	46	Georgius Monachus Dux Al- bamarl.	421
Eustathii in Homerum περὶ κρι- τικῆς.	326	Georgius Porterus.	501
Exsecutores annuum & palu- dum.	182	Gerardi Hospitiwm Coll. Trin. Cantab.	361
		Germania Typographiæ inven- trix.	124.157
F abianus Lacedæmonius.	Pag. 136	Γραντοφύοι.	131
Fabius Maximus.	88		Gobe.

F.

INDEX.

Gobelinus Persona.	284	Hippodromia.	217
Goliath & Judas.	302	Histriones feminae.	15
Gratia } gratis data	145	Hobbius à Cumberlandio confu-	371
} gratum faciens }		tatus.	
Gratia somno nupta.	234	Hollandiae Etyma.	151
Gratia & Musa.	253	Homerus non cecus,	32
Gratia pro Gratia.	135	Homerus carmina filiae in dotem	270
Gratitudo erga parentes,	29	dans.	
Gregorius 7 sive Hildebrand.	164	Homerus Graecis suis favens.	370
Guido Fauvius.	377	Homeri Gnomologia.	385
Guilielmus Kempus.	485	Homeri Patria.	288
Guilielmus Pierrepointus.	191	Homeri paupertas unde.	208
Guilielmi 2. Lilius & Cam-	303	Homericomastix.	181
denus.		Homo Dei imago.	216
Gula	37	Homo homini lupus.	12
		Homines foliis similes.	300
		Horatius & Virgilius,	268
		Horologium Schiotbericum.	293

H.

H eretici versus pro Heroi-	Pag. 326	Hugo Grotius arca libraria in-	58
cis.		clusus.	
Helena Constantini M. mater.	121	Hugonis Grotii Marc liberum.	89
Helena duo.	133	Sophompanca.	26
Henricus 7.	315	Humphredus Lyndus.	20
Henricus 8.	368	Hymnus Te Deum.	207
Henrici 7. Satellum & Sepul-	4	Hypocrita.	252
crum.		Hypocrita, Lynceus.	342
Henrici 4. Gall. Regis caedes.	118		
Henricus Dux Glocestriae.	445		
Henricus Isacsonus.	311		
Henricus Puckeringus P. 222.	344		
Henricus Puckeringus F.	223		
Henricus Spelmanus.	464		
Henrietta Ducissa Aurelianen-	459		411
sis.			
Herbertus Thorndikus.	494		
Herodes Joannis Bapt. decol-	21		437
lator.			
Herodis ῥόδακες, σκώληκες.	271		
Hesiodus patriam vituperans.	332		
Hieronymus Vida.	90		
—Ejus Scacchia.	78		
Hippo Regius, Urbis Numidia.	206		
Hippocrates & Sosander.	292		
Hirudo. Hirundo.	72		

I.

I acobus I Rex Britan. Pa.	315
Iacobi Regis Inauguratio.	401
Iacobi Regis Obitus.	443
Iacobi Ducis Eboracensis Nata-	411
litia.	
Iacobi Ducis Ebor. de Belgis	437
Victoria.	
Iacobus Dux Monumetha.	440
Iacobus Armachanus.	479
Iacobus Fleetwoodus.	82
Iacobus de Voragine.	382
Iacobus Wyldborus.	140
Ianus.	368
Iconolatra, Idololatra.	175
Iconolatra.	87

INDEX.

"Idor apud Hom. ridiculè tran- slatum.	305	Josephus Medus.	500
Jesu Collegium Cantabrig.	395	Josephus Scaliger.	81. 187
Ignatius Loiola.	117. 339	Iris, seu Arcus cœlestis.	27
Ignatii Loiola vitæ & mira- culorum Scriptores.	392	Isaacus Barrous.	395
Ignatii 2. Martyr, & Jesuita.	299	Isaacus Voſius.	159
Ignatii Epistolârû Vindiciæ.	384	Isaacus Waltonus.	101. 118. 371
Illiteratus libris abundans.	349	Isidorus Mercator.	319
Imperii & Servitutis initiû.	520	Jude Proditoris mors.	246
Impius per somnium conver- sus.	161	Judæi Χειρακτόροι.	77
Indices Expurgatorii.	137	Fulii Caesaris cades in Sena- tu.	282
Indus jam moribundus.	200	Fulii Scaligeri de Homero judi- cium.	301
Indi ab Hispanis conversi.	184	Jupiter Cretensis.	277
Infallibilitas Cathedræ Roma- næ.	187	Jupiter in aureo imbri.	274
Ingrati.	244	Furatores.	335
Intellectus practicus.	530	Fustus Calvinus.	123
Intelligendi difficultas unde.	527	Fustus Lipsius.	179. 288
Invidia.	28. 38	Fustus ut phœnix.	140
Invocatio Sanctorum.	257		
Foannes Buxtorfius.	470		
Foannes Caius.	19. 138		
Foannes Chrysostomus.	13		
Foannes Cottonus.	66. 357		
Foannes Curtesius.	483		
Foannes Duns Scotus.	203		
Foannes Greek.	476		
Foannes Hackettus.	361		
Foannes Knatchbullus.	313		
Foannes Ma or.	274		
Foannes Northus.	60		
Foannes Pearsonus.	254		
Foannes Raius.	395		
Foannes Seldenus.	467		
Foannis Seldeni Mare clau- sum.	19		
Foannes Shermanus.	359		
Foannes Shermanus alter.	475		
Fobo duplicata omnia, præter li- beros.	166		
Fonas & Arion.	227		
Fosephus Hallus.	487		

	K.		
K	Αρχι δρεκ.	Pag. 355	
	Κόστω παρὰ καίκα.	360	
	Κίσα ἀγλαός	Paris cur di- ctus?	273
	Keren-happuc.	169	
	Knuckellus Piſtor.	317	
	Κόσμη (pro mundo)	Homero	128
	ἀγνώστ.	128	
	Κυριακή	Domus.	109
		L.	
	L	Acrymarum	verus usus.
		Pag. 156.	227
	Lois.	267	
	Lais, Laides.	249	
	Lambethanæ ædes.	5	
	Lane comitres.	103	
	Lane vilitas.	134	
	Lancelotus Andreas.	478	
	Latitudinarii.	58	

K.

K	Αἰὶ δὲ αἰς.	Pag. 355
K	Κόσμος (pro mundo)	Homero
K	Κόσμος	128
K	Κυριακή Domus.	109

L.

L	Acrymarum verus usus.	Pag. 156. 227
L	Lois.	267
L	Lais, Laides.	249
L	Lambethana ades.	5
L	Lana comitores.	103
L	Lana vilitas.	134
L	Lancelotus Andreas.	478
L	Latitudinarii.	58
		Latro

INDEX.

<i>Latro, Nebulo, Fur, unde.</i>	269	<i>Mauius mensis.</i>	88
<i>Laurus nō nascitur juxta vitē</i>	521	<i>Maledicus & mordax poeta.</i>	213
<i>Legenda aurea.</i>	82	<i>Maniaci.</i>	272
<i>Lentus, & Osus, Terminat. Ad-</i>		<i>Marcellus, Fabius Minutius.</i>	218
<i>jectiv.</i>	169	<i>Marcion Hæreticus.</i>	278
<i>Leo Byzantinus Sophista.</i>	199	<i>Marcus Antonius Triumvir.</i>	42
<i>Leo Papa 10.</i>	80. 173	<i>Marcus Antonius de Dōinis.</i>	238
<i>Leo ad Galli cantum expave-</i>		<i>Margareta, Mater Henrici 7.</i>	110
<i>scens.</i>	259	<i>Maria Regina Caroli I Hxor.</i>	450
<i>Leporis querela.</i>	289	<i>Mariæ Regina puerperium.</i>	412
<i>Leviathan Hobbi.</i>	335	<i>Maria Princeps Auriaca.</i>	449
<i>Liber Pater.</i>	140	<i>Maris & Femina Etyma</i>	
<i>Libertas Christiana.</i>	24	<i>Heb.</i>	391
<i>Libri.</i>	170. 332	<i>Mars & Venus à Diomede vul-</i>	
<i>Lingua.</i>	197	<i>nerati.</i>	165
<i>Lingua Divitis in Inferno.</i>	207	<i>Mars, Bacchus, Apollo.</i>	168
<i>Lites forenses.</i>	277	<i>Martialis poeta.</i>	186. 362
<i>Livius Patavinus Histor.</i>	237	<i>Martialis castratus.</i>	179
<i>Lonlini Urbis Conflagratio.</i>	226	<i>Martialis Epigrammata Græcè</i>	
<i>Londini urbis instauratio.</i>	348	<i>vers. 59. 224. 270. 271. 291. 328</i>	
<i>Longinus Miles.</i>	204	<i>Martini tres.</i>	181. 274
<i>Loti Hxor, & Niobe.</i>	213	<i>Medici imperiti.</i>	244
<i>Lucanus Poeta.</i>	71	<i>Medici Talmudistis invisi.</i>	87
<i>Lucani cedes.</i>	329	<i>Medicina caro constat.</i>	255
<i>Lucia Duporta.</i>	473	<i>Mediocribus esse poetis, &c.</i>	12
<i>Lucianus.</i>	266	<i>Melanchthon.</i>	305
<i>Lucisuga Scripturarum.</i>	233	<i>Mensa muta, præsepe.</i>	168
<i>Lucretia.</i>	32	<i>Michael Honywoodus.</i>	272
<i>Lucretius Carus poeta.</i>	238	<i>Mæchi, seu Adulteri.</i>	230
<i>Lucretiaum Epitheton Hom.</i>		<i>Mæchus & Mars ἀλλοτρεῖς αὐλ-</i>	
<i>Semper-florentis.</i>	310	<i>lot.</i>	227
<i>Ludus literarius.</i>	11	<i>Mæcha Pontificia.</i>	169
<i>Ludi scenici.</i>	287	<i>Monachi indocti.</i>	390
<i>Lumine Acon caruit dextro.</i>	53	<i>Monica S. Augustini mater.</i>	298
<i>Lutherus.</i>	173	<i>Montaquilius Baro.</i>	377
<i>Luxus Romanorum.</i>	362	<i>Morbi Epidemici.</i>	358
<i>Laxus in Vestitu.</i>	130	<i>Morpheus, morbus.</i>	82
		<i>Mors, somnus.</i>	376
		<i>Mors subitanea.</i>	236
		<i>Mortua manus.</i>	273
		<i>Mundus illex, Caro pellex.</i>	356
		<i>Mundus muliebris.</i>	130
		<i>Mundum incepisse, non est de-</i>	
		<i>monstrabile.</i>	511

M.

Mæcenates & Poeta. Pa. 23
 Magdalenense Collegium
 Cantab. 134
 Magnus liber, magnum malū. 20

INDEX.

Musa, ut Chia, pungens.	307	Omnium rerum satietas.	290
Musica Templi.	293	Oppiani Halicutica.	290
Musica vis.	148	Optima renatorum opera imper-	
Musculus imperitus.	309	fecta.	505
Musculus surdus.	259	Opto, Poto.	187

N.

N Avis μεγαλήτης. Epith.	
Homer.	Pag. 315
Naves αλδς ἱπποί. Hom.	386
Nebula seu caligo. Aenigma.	
Hom.	321
Necessarium & Contingens.	529
Nemo solus sat sapit.	158
Nepotes.	214
Nero.	52. 264. 364
Neronis aedificia.	174
Neronis crudelitas.	329
Neronis luxus in vestitu.	63
Nicænum Concilium 1. OE-	
cum.	242
Nicolaus Baconus.	486
Nicolaus Sanderus.	67
Nihil in hunc mundum intult-	
mus, &c.	215
Nihil scitur.	218
Nil admirari.	125
Nix sicut lana.	95
Non bellè quædam faciunt	
duo.	328
Nortonus Knatchbullus.	262. 295.
	309
Nudus egressus sum, &c.	215
Nundinatores & Epulones.	184

O.

O Cellus Lucanus.	Pag. 384
Ogilvii Sortilegium Libra-	
rium.	165
Olivarum mons.	120
Olympia Fulvia Morata.	472
Omnis non Omnis.	302

Oraculorum defectus, ex Plut.	56
Oratio ad Deum.	166
Orbilius.	48. 334
Ordo etiam apud Inferos.	142
Orebus & Zebus.	242
Origenes Adamantius.	18
Ὁρδοπομείν καὶ ὁρδοποδείν.	147
Ovidius.	263
Ovidius exul.	74. 365

P.

P Alinodia ad Persium.	Pag. 37
Pallas Claudii libertus.	383
Papa Romanus.	196. 394
Papinii Statii Sylva.	292
Parides comatuli.	269
Parliamentum.	286
Παρθενοὶ ἀλγεσίκοιτα.	59
Pasce oves meas.	249
Paschalis Controversia.	80
Paschalis PP. 2.	392
Patientia.	145
Patres veteris Ecclesie.	189
Paulina Senecæ uxor.	82
Paulus excutens bestiam in	
ignem.	219
Paulus, Mercurius, & lapida-	
tus.	90
Paulus quidam homicida.	148
Paulus Samosatenus.	266
Pauli 5 PP. annus emortua-	
lis.	391
Pauli 5 Interdictum Venetum.	91
Pavo (ex Persio)	162
Pauperes semper vobiscum.	280
Paupertas bonæ mentis soror.	247
Pax.	365
Pax Dei.	117

Pecca-

INDEX.

Peccatum adæquata causa odii di- vini.	509	Prætextati Vox ad Damasum P.	111
Persii Prologus.	36	Prosper & Fulgentius.	99
Persona Christi objectum fi- dei.	514	Providentia.	83
Petrarchæ brachium effossum.	296	Pseudo Christianus.	323
Petra, non Petrus, fundamen- tum Ecclesiæ.	255	Pseudo-Isidorus.	319
Petriburgum.	55	Pseudolus.	163
Petrus an Romæ?	115	Ptolæus Philadelphus.	181. 331
Petrus tributum solvens ex ore piscis.	147	Publica hodiè privatis postpo- sita.	265
Petrus Gunningus.	254	Pyrii pulveris & bombardarum inventio.	160
Petrus Molinaus, P. F.	241	Pythagoras.	268
Philadelphia.	25		
Philætius & Eumæus. Ex Hom.	275	Q.	
Philomela.	355	Q uadragesima. Pag.	345
Philoxenus.	61	Quadratura circuli.	39
Phlebotomia.	86	Quærenda pecunia primum.	258
Pigri & somnolenti.	209	Qui malè agit, odit lucem.	269
Pilula Medicorum amara.	220	Quies una tantum.	159
Pindarus & aqua & vini lau- dator.	347	Quintus Horatius Flaccus.	247
Piscatorem sanctum legimus, Ve- natorem non. Hieron.	352	Quodvultdeus, & Deogra- tias.	256
Placentius.	203	R.	
Pluto & Proserpina.	194	R adulphus Widdringtonus. Pag.	389
Plutus, fortune filius.	208	Raptus Proserpinæ.	104
Πλάδουγία.	83	Rara aves in terris.	327
Podagra.	99. 306	Rebellio & Satisfactio.	327
Pœnarum finis & scopus.	245	Reformatores nostri.	231
Poesis, pictura.	221	Regalia S. Petri.	11
Pœta.	50	Reges belligerantes.	394
Pœta, Equites.	363	Reprobis sua perit malitia.	513
Pœta feminis iniqui.	364	Rhetorica. & Dialectica.	135
Pœta apibus cognati.	271	Ricardus Busbeius.	310
Pœtarum quadriga.	168	Ricardus Coxus. P.	73
Pœtica comes paupertas.	62. 216	Ricardus Coxus. F.	489
Pœtica suæ excusatio.	56. 320	Robertus Creitonius.	340
Pompeii mors.	322	Robertus Eadus.	294
Pontificum Roman. luxus & su- perbia.	59	Robertus Hitchius.	355
Prescriptæ precessionum form.	5. 1	Robertus Metcalfus.	492
		Rege-	

INDEX.

Rogerus Baconus.	109	Silentium eloquens.	121
Roffensis propemodum Cardina-		Silius Italicus poeta.	264
lis.	324	Simoniaci Patroni.	302
Roma. Anagram.	218	Socinus.	199
Roma & Carthago.	167	Solifidianismus.	306
Romana Ecclesiæ castitas.	383	Soliloquium.	324
Romanus Τερρεων.	133	Solomonis vindiciæ.	325
Rotunda nummi figura.	215	Somnus.	96.250

S.

Accillum Collegii Regalis		Spes.	215
Cantab.	344	Spiritus Sanctus.	394
Sacerdoti licet civilem potesta-		Standisii 3 fratres.	146
tem exercere.	507	Strabo.	285
Samson.	204	Straffordi, Laudi, & Caroli I	
Samuel Collinsius.	92	caedes.	351
Samuel Wardus.	469	Stratonici jocus de improbo trabe	
Sanctus Latro.	158	occiso.	68
Sapientia melior auro.	100	Suctonius Tranquillus.	126
Sartor Δοκονισσοφ.	239	Superbia.	220
Sartores & Sutores schisma-		Suspensa mulier, & rediviva.	132
tici.	360	Symbola tria.	354
Satan. Sanat. Anagram.	12	Symposia, Convivia.	362

Scazon.	55
Schema mundi.	259
Schismatici.	240
Schismatici Africani.	43
Scorbutus.	244
S. Scriptura.	228
S. Scriptura Fontes Origina-	
les.	382.
Scutum fidei.	113
Secularum nomina, rixarum se-	
mina.	73
Seneca mors.	52
Senectus.	10
Senes poetæ.	22
Scnum naptia.	246
Sergius Papa 4.	171
Sermo index animi.	255
Sethus Ketlewellus.	473
Sheldonianum Theatrum & Ty-	
pograph.	351

T.

Abacum.	Pag. 74
Tablistæ senes.	35
Tacitus pasci si posset corvus,	
&c.	49
Tamesis fluvius.	7
Temperantia.	349
Templum Paulinum.	6
Templi Paulini conflagratio.	213
Tempus edax rerum.	211
Textor fanaticus.	314
Thais.	175
Themison medicus.	49
Theologorum rixæ inanes.	200
Thomas Bainbriggus.	468
Thomas Bathurstus.	337
Thomas Becketus.	369
Thomas Brownus.	210
Thomas Camberus.	491

Thomas

INDEX.

Thomas Cranmerus.	229	Veritas odium parit,	386
Thomas Crouchius.	80	Veritas paucis perspecta.	20
Thomas Galus.	10	Vetres sacrilegus.	299
Thomas Gatakerus.	481	Vetera nonnulla meliora.	347
Thomas Harrisonus.	497	Vincentii Ferrerii vox ser-	
Thomas Lantus.	332	rea.	334
Thomas Millingtonus.	273	Vinum post prandium, incbri-	
Thomas Randolphus.	469	at.	365
Thomæ Stapletoni tres Tho-		Vini potores immodici.	81
mae.	274.389	Virga tua, & baculus tuus.	284
Thomas Wendelius.	313	Virgilius, Horatius, Ovidius.	53
Thomas Whallecius.	489	Virgilii Ecloga 4.	325
Thraso.	113	Virtus premium optimum.	97
Tobias Rustatus.	176	Virtutis comes lætitia.	208
Tolcrantia malorum hominum.	11	Vita, ut fabula.	125
Tonsor garrulus.	34	Vita, ut rota.	202
Tonsura duplex, Petri & Pau-		Vita brevioris causæ quædam in-	
li.	353	terna.	214
Trabis ruina oppressus.	68	Vitellsejanum Convivium.	372
Traditiones Pontificia.	331	Vivitur exiguo melius.	141
Transubstantiatio.	156	Ulysses & Penelope.	353
Tripes Academicus.	342	Unocula puella amator.	184
Tripes aureus.	304	Volumina prægrandia.	50
Tripes inficetus.	344	Ursorum & canum prælia.	258
Tucca Schismaticus.	I. 164	Uxor bona, rara avis.	192
Turcarum Imperator.	386	Uxor sicut vitis.	322
Turpe est Doctori &c.	205		
Typographia inventio.	157		

W.

V.

V	Valentinus	Hæresiarcha.	
		Pag. 195	
	Valerianus Magnus.	274	
	Vanitas vanitatum. Eccles. 1. 1. 71		
	Venctum Interdictum.	91	
	Venter Deus.	101	
	Venus Vulcano nupta.	69	
	Verba nivibus similia. Hom.	269	

VV	Westmonasteriensis Au-	
	la.	Pag. 4. 209
	Westmonasteriensis Schola.	308
	Westmonasteriensis Templi Man-	
	solca.	4

Z.

Z	Oilus.	Pag. 303. 340
---	--------	---------------

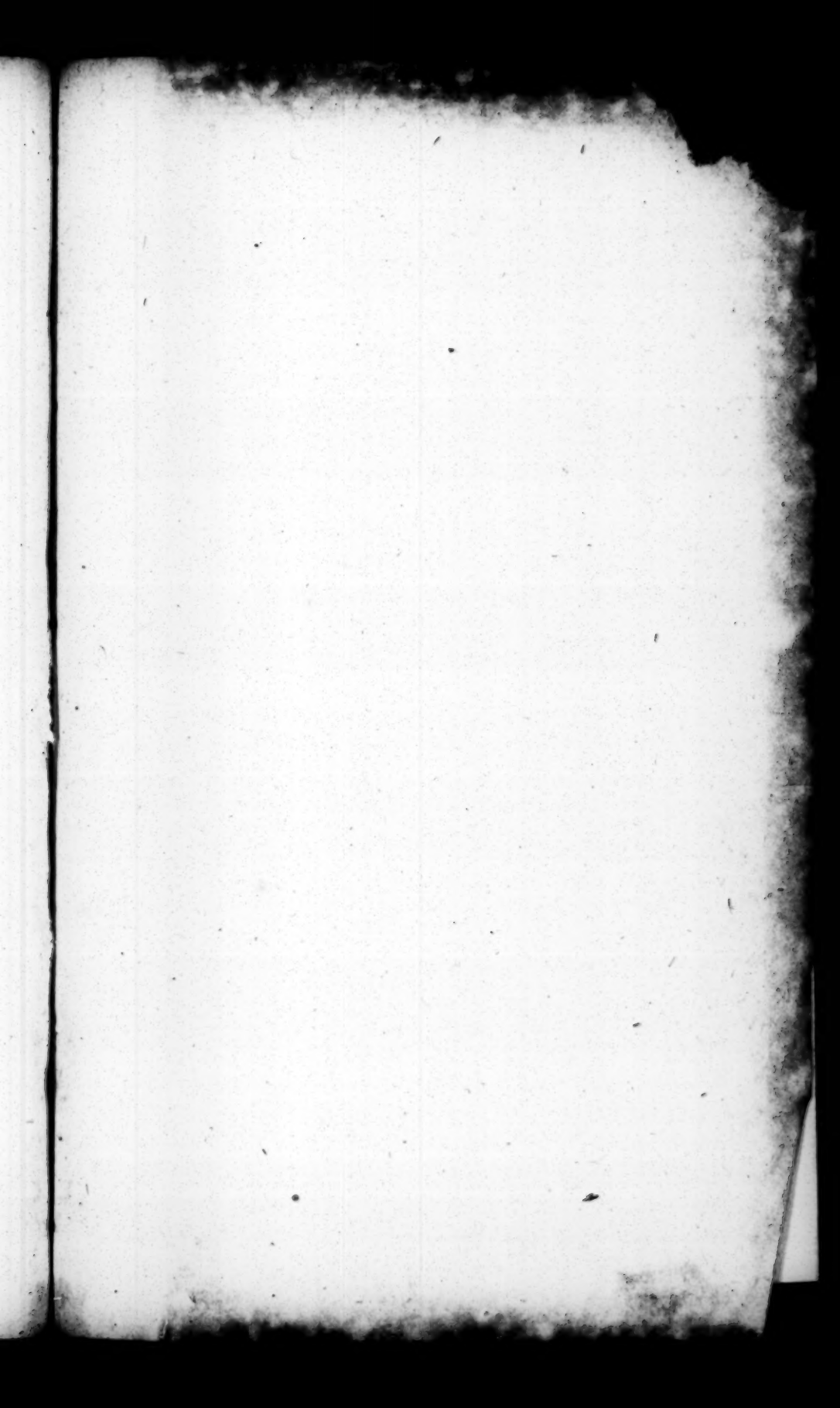
FINIS,

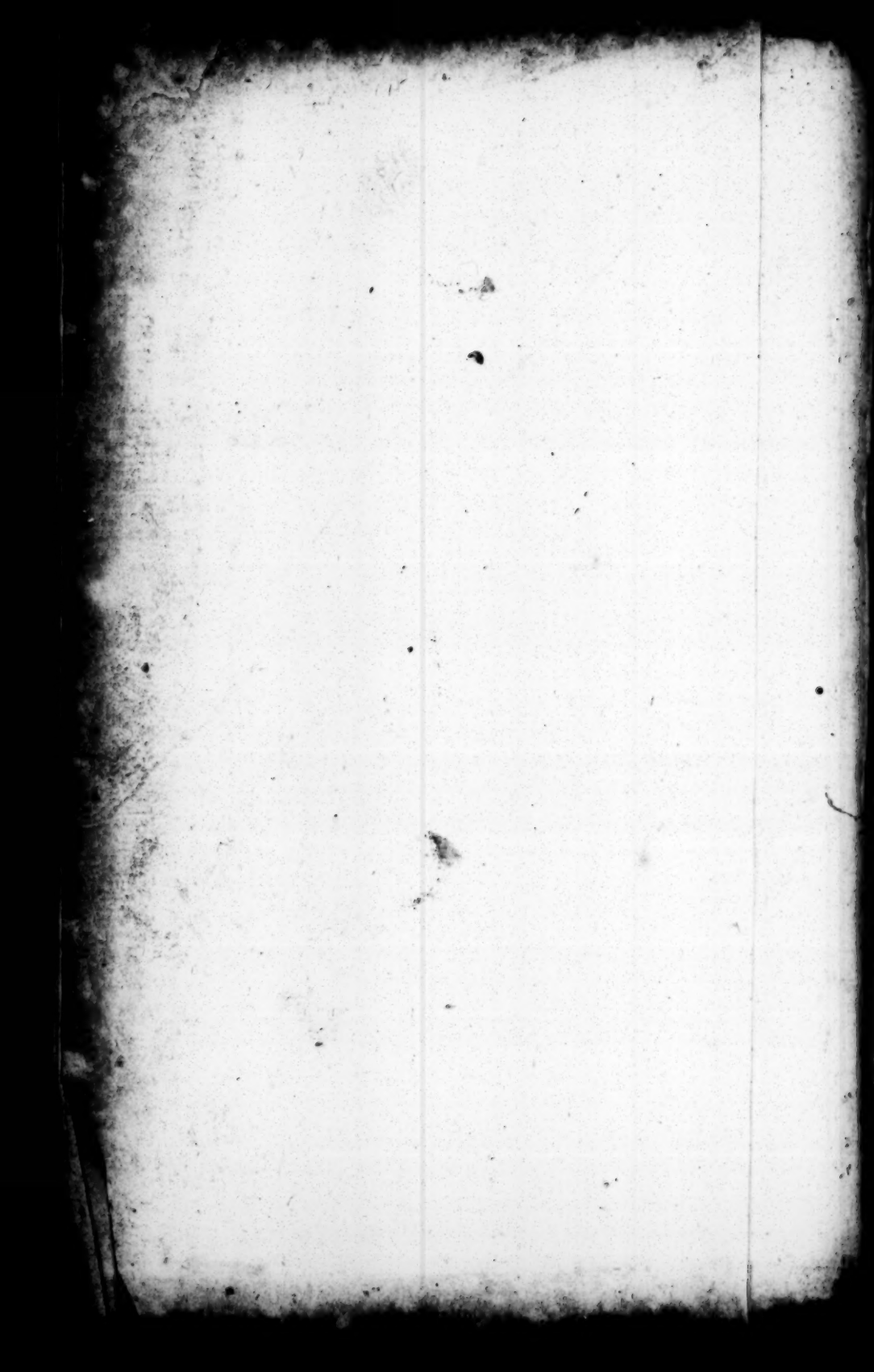

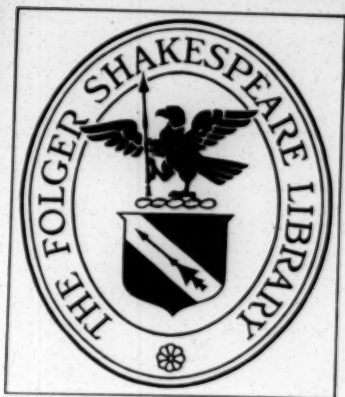

E6, M8, C6,
G98 Cansels

Bertram Dobell,

Bookseller and Publisher,

77 Charing Cross Road,

London, W.C.

Sept 30

1905

Dear Mr. Simpson

I send you this vol. because it contains a poem on Ben Jonson. I imagine that it is ~~no~~ of no particular account; still you may find some minute point in it that you have not found elsewhere. You can keep the book if you like: it is worth very little to me

I hope you will have got over the trouble of moving without ~~too much~~ suffering too much in the process

Yours faithfully
B. Dobell